ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

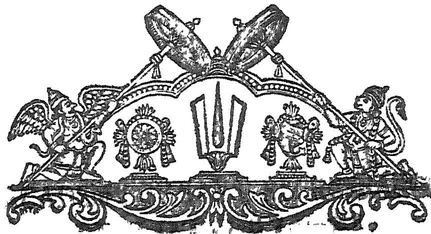

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய

ஆறாயிரப்படி
குருபரம்பராப்ரபாவம்

[நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிய சரமோபாய நிர்ணயமும், கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிய பெரியதிருமுடியடைவும், குருபரம்பராவிவரணமும், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவையும் அடங்கியது.]

பதிப்பாசிரியர்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்,
('ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்)
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

விலை ரூ. 7-00.

தபாற்கூலி 1-00.

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சகம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி.

★ முகவுரை ★

"ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:" [மஹோபனிஷத்] [நாராயணன் ஒருவனே முதலில் இருந்தான்; பிரமனுமில்லை; சிவனுமில்லை] எனகிறபடியே ப்ரளயகாலத்தில் லீலா விபூ₄தி அழிந்துகிடந்தபோது. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" [மஹோபனிஷத்] [அவன் ஒருவனுயிருந்து இன்புறவில்லை] என்கிறபடியே அசித்ஸமராய்க் கிடந்த ப₃த்₃த₄சேதனரைக்கண்டு வருந்தி, 'இவர்கள் உய்யும் வழியென்ன?' என்று ஆராய்ந்து. "ஒன்றியொன்றி உலகம் படைத்தான்" என்கிறபடியே உலகைப் படைத்து. இச்சேதனர்க்குக் கரணகளேப₃ரங்களை (சரீரேந்திரியங்களைக்) கொடுதது. இருட்டில் விளக்குப்போலே அஜ்ஞானிருளைப் போக்கும் சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்து, அதிலும் திருந்தாமையாலே. கிணற்றில் விழுந்த குழந்தையை எடுக்கத் தானே கிணற்றில் குதிக்கும் தாயைப்போலே. தானே பல அவதாரங்களையெடுத்தும் திருந்தாமையாலே. மானைக்கொண்டு மானைப்பிடிப்பாரைபபோலே சேதனரைத் திருத்தச் சேதனரான ஆழ்வார்களையும், ஆசாரியர்களையும் அவதரிக்கச்செய்யத் திருவுள்ளம் கொண்டான் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்.

உயிர்களாகிற பயிர்களைச் செழிப்பிக்கத் திருவுள்ளங் கொண்ட பத்தியுழவனுகையாலே, பெரும்புறக்கடலான தன்னிடமுள்ள கருணையாகிற நீரைப்பருகும் காளமேகமாக நம்மாழ்வாரையும். அம்மேகத்தின் அவயவங்களாக மற்றையாழ்வார்களையும், அம்மேகம் பொழியும் நீரைத்தாங்கும் மலையாக நாதமுனிகளையும். அம்மலையிலிருந்து இழியும் அருவிகளாக உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பிகளையும், அவ்வருவிகளிலிருந்து பெருகும் பேராருக ஆளவந்தாரையும். அவ்வாற்றிலிருந்து வெட்டப்பட்ட கால்வாய்களாக பெரியநம்பிகள் முதலான ஐந்து ஆசார்யர்களையும். அவ்வாய்க்காலகளின் மூலம் அந்நீர் தேங்கும பெரிய ஏரியாக எம்பெருமானுரையும். அவ்வேரியிலிருந்து உயிர்களாகிற பயிர்களுககு நீரைப்பாய்ச்சும் மதகுகளாக எழுபத்துநாலு

ஸிம்ஹாஸநாதி₄பதிகளையும் அவதரிப்பித்தருளினன். இங்கு கூறப்பட்ட இவ்வுருவகத்தையே எமபெருமாளுருடைய சிஷ்யரான எமபார் எனனும பேராசிரியர்

"லக்ஷ்மீநாத₂ாக்₂யஸிநதௌ₄ ஶட₂ரிபுஜலத₃
ப்ராபய காருணயநீரம்
நாத₂ாத₃ராவப₄யஷிஞ்சத தத₃நு
ரகு₄வராமபே₄ாஜசக்ஷுாஜ₂ராப்₄யாம் ।
க₃தவா தாம யாமுநாக்₂யாம் ஸரிதமத₂
யதீநத்₃ராக்₂யபத்₃மாகரேநத்₃ரம
ஸமபூர்ய ப்ராணிஸஸ்யே ப்ரவஹதி
ப₃ஹுதா₄ா தே₃ஶிகேந்த₃ரப₄ரமௌகை₄."

[லக்ஷ்மீநாதனுகிற பெருங்கடலில், சடகோபராகிய மேகம், கருணைநீரைப்பருகி நாதமுனிகளாகிற மலையிலே பொழிந்தது; அந்நீர புண்டரீகாக்ஷரென்னும் உய்யகொண்டார், ராமமிஶரர் எனும் மணககால்நம்பி ஆகிய இரு அருவிகளின் மூலம யாமுநாசார்யா எனும் ஆளவநதாராகிற பேராற்றை அடைநது, (அதிலிருந்து பெரியநமபிகள் முதலான ஐநது ஆசார்யர்களாகிற கால்வாய்கள்மூலம) யதிராஜராகிற பெரிய ஏரியை அடைந்து (எழுபத்து நாலு) ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே உயிர்களாகிற பயிர்களின பொருட்டுப் பெருகுகிறது] எனனும ஶ்லோகமாக அருளிச்செய்தாா.

ஸ்ரீமந்நாராயணனிடமிருந்து தொடங்கித் தம் ஆசார்யனீருகவுள்ள இததகைய குருபரம்பரையை இடையறுது அநுஸந்திக்கவேண்டும என்பதை "ஸ ச ஆசாாயவமஶோ ஜ்ஞேயோ ப₄வதி। ஆசாாயாணும் அஸாவஸாவிதி ஆப₄க₃வதத." [அந்த ஆசார்யவமஶம் (திருமுடியடைவில) பகவானிடமிருநது தொடங்கி (அலலது திருவடியடைவில பகவான வரையில்) ஒவ்வோராசார்யரையும் இவர் இவர் என்று எபபோதும் அநுஸந்திககவேண்டும்] எனறு ரஹஸயாமநாயப₃ராஹ்மணம் ஓதிற்று. நம்மாழ்வாரை ப்ரதா₄னமாககொண்ட ஆழவார்களுடையவும், அவாகள்

வழிவந்த ஆசார்யர்களுடையவும் பரம்பரையையும் வைபவத்தையும் பேசும் நூல்களில், மணிப்ரவாள நடையில் அமைந்தவற்றுள் ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரப$_4$ாவமே மிகப்பழையது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள் அனைவரும் இசைந்ததொன்றாகும்.

இந்நூலை அருளிச்செய்தவர் நம்பிள்ளையின் சிஷ்யரான பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் என்று ப்ரஸித்தியுள்ளது. இந்த ஜீயர் நஞ்சீயர் பட்டரிடம் ஈடுபட்டிருந்ததுபோல ஸ்ரீஸூக்தி மஹார்ணவராகிய நம்பிள்ளையிடம் ஈடுபட்டிருந்தவர்.

"பின்பழகராம் பெருமாள் சீயர் பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்க ஆசையினால்—நம்பிள்ளைக்(கு)
ஆன அடிமைகள்செய் அந்நிலையை நன்னெஞ்சே!
ஊனமற எப்பொழுதும் ஓர்" [உபதேச 66]

என்று உபதேசரத்தினமாலையில், பரமபதத்தைக்காட்டிலும் நம்பிள்ளைக்கடிமைசெய்வதையே உகந்த ஜீயருடையஆசார நிஷ்டையை அநுஸந்தித்தார் மாமுனிகள். நம்பிள்ளை வைபவத்துடன் இந்நூல் முடிவடைவதிலிருந்தும் இது நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர் ஒருவரருளியிருக்கக்கூடியதே எனத் தெரிகிறது. ஆசார்யஹ்ருத$_3$ய வாக்யங்களும், வாதிகேஸரிகாரிகையும் ஸ்ரீவேதாந்ததே$_3$ஶிகஶ்லோகமொன்றும் இந்நூலில் காணப்படுவதிலிருந்து இந்நூல் ஜீயருக்கும் பிற்பட்டதோ என்று ஐயமுற இடமிருந்தாலும், நம்பிள்ளையருளியதைக்கேட்டு தரித்துநின்று திருவாய்மொழியீடாக எழுதிய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையைப்போலே ஜீயருடைய சிஷ்யர் ஒருவர் ஜீயரிடம் கேட்டு எழுதிய நூலாயிருக்கலாம் இது என்று நிர்ணயிக்கத் தட்டில்லை. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை எழுதிய நூல் நம்பிள்ளையீடு என்றே ப்ரஸித்திபெற்றிருப்பது போலே இந்நூலும் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயருடையதாகவே ப்ரஸித்திபெற்றிருப்பதிலும் குறையில்லை. **"ஸர்வ ஸூக்திரஸநோஜ்ஜ்வலத$_3$ கு$_3$ருபரம்பராவைப$_4$வம்"** என்று ஜீயருடைய தனியனில் குருபரம்பராப்ரப$_4$ாவத்தை உபந்யஸித்தவராகக் குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்தும், இந்நூலை ஜீயரிட

மிருந்து கேட்டு அவர் சீடர் ஒருவர் எழுதி ஜீயர் பெயரா லேயே பிரசாரப்படுத்தினர் என்று நிர்ணயிக்கலாம். பெரிய திருமுடியடைவில் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் பெரியவாச் சான்பிள்ளைக்கும் சிஷ்யராயிருந்தவராகக் காட்டப்படுவ தாலே ஜீயர் வயதில் மிகவும் இளையவராகையாலே ஆசார்ய ஹ்ருதயாதிகளை எடுத்திருக்கலாம் என்றும் கொள்ளலாம். இந்நூலில் நூற்றுக்கணக்கான ஸம்ஸ்க்ருதப்ரமாணங்கள் எடுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆகரமும், பொருளும் காட்டும் ப்ரமாணத்திரட்டு இத் துடன் இணைக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலில் எடுக்கப்பட்ட பல ப்ரமாணங்கள் ப்ரபந்நாம்ருதம் என்னும் வடமொழி குருபரம்பராப்ரப₄ாவநூலிலும் காணப்படுகிறது. ப்ரபந் நாம்ருதம் முந்தியதா, ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் முந்தியதா என்பதில் ஐயம் உள்ளது. இந்நூலிலுள்ள ப்ரமாணங்களை நன்கு புரிந்துகொள்வதற்காக ப்ரபந்நாம் ருதத்தில் அவையுள்ளவிடம் ஆகரமாகக் காட்டப்பட்டிருக் கிறது. ப்ரபந்நாம்ருதத்தையும், தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன் பிறிதொரு சமயம் வெளியிடப் பாரித்திருக்கிறோம்.

குருபரம்பராப்ரப₄ாவத்தில் இல்லாத பரமரஹஸ்யமான ப₄விஷ்யத₃ாசார்யவிக₃ரஹவ்ருத்தாந்தத்தை விவரிக்கும் சரமோபாயநிர்ணயமும், மாமுனிகளளவாகவுள்ள எல்லா ஆசார்யர்களையும் பற்றிப் பற்பல விவரங்களைக் கொடுக்கும் பெரியதிருமுடியடைவும், வாகயகுருபரம்பரையை விவரிக்கும் குருபரம்பராவிவரணம் என்னும் க்ரந்தமும் இந்நூலுடன் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. சரமோபாய நிர்ணயத்தை அருளியவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் ஸ்வீகருதபுத்ரரான நாயனாராச்சான்பிள்ளையாவர். இவருடைய சிஷ்யரருளிய பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யத்திலிருந்து இவருடைய திருநாமம் 'அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார்' என்பதே என்று விளங்குகிறது. திருவடிஸம்பந்தத்தாலும், திருமுடிஸம் பந்தத்தாலும் அனைவர்க்கும் உத்தாரகராயச் சரமோபாய மான எம்பெருமானாருடைய வைபவத்தை நன்கு விளக்கும் சரமோபாயநிர்ணயம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவராலும் அநு

ஸந்திக்கததக்கதாகையாலே அதையும் இந்நூலுடன் இணைத திருககிறோம். மாமுனிகளின சிஷ்யரான கோயில கந்தாடை யண்ணனின் குமாரரான கோயில கந்தாடைநாயன அருளிய பெரியதிருமுடியடைவில் நம் ஆசார்யர்களைப்பறறிய பற்பல செய்திகள் உள்ளன. அவதாரக்காலம முதலான சில விஷயங களில் இந்நூலில தவறான பாடஙகள் புகுநதுவிட்டன வாறுலும், நமது ஆசாரயாகளைபபற்றிய பறபல செய்திகளை விவரிககும இத்தகைய நூல பொக்கிஷமபோல் பாதுகாககத தககதாகையாலே, இதையும சோத்து வெளியிட்டிருக கிறோம். வாககுருபரமபரையின பொருளை ஸ்ரீவைஷ்ணவா கள் அனைவரும் அறியவேணடியது அவசியமாகையாலே குருபரமபரா விவரணமும் இத்துடன இணைககப பெறறுள்ளது. இதை இயற்றியவர் யாரென விளஙகவிலலை.

எமபெருமான் தொடககமாக மாமுனிகள் ஈறுகவுள்ள உபயவேதாநதகுருபரமபராவம்ஶாவளி ஒன்றும இததுடன இணைக்கபபெற்றுள்ளது. இந்த வம்ஶாவளியை ஸிதபத படுத்துவதிலும, குருபரமபராப்ரபாவ விஷயஸூசிகையை எழுதியும் உதவியவராய், விதவத்ஸாாவபௌமரான ஸ்ரீ உ. வே. காரபபங்காடு தேசிகவரதாசார்யஸ்வாமி (பிற காலத்தில் கைங்கர்யமூர்த்தி ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸமபதகுமார ராமாநுஜ ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி) யிடம் அந்திமோபாயநிஷ்டரான ஸ்ரீ உ. வே. திருமண்காரணை பரவஸ்து ராஜகோபாலாசார்ய ஸ்வாமி திறததிலும், பல ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்களைக் கண்டுபிடிதது உதவிய ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம் ரஙகநாதாசார்ய ஸ்வாமி திறத தும அடியேன் தலையலலால கைம்மாறிலேனே.

இஙஙனம,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,

கீலக-ஸ்ரீ
மார்கழி ஸ்வாதி
16—12—68.

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதாசனம'.

மிருந்து கேட்டு அவர் சீடர் ஒருவா எழுதி ஜீயா பெயரா லேயே பிரசாரபபடுததினர் எனறு நிாணயிககலாம். பெரிய திருமுடியடைவில பின பழகிய பெருமாள் ஜீயர் பெரியவாச் சான பிள்ளைக்கும் சிஷ்யராயிருந்தவராகக காட்டபபடுவ தாலே ஜீயா வயதில் மிகவும இளையவராகையாலே ஆசாாய ஹ்ருதயாதிகளை எடுததிருசகலாம எனறும் கொள்ளலாம. இந்நூலில நூறறுககணக்கான ஸமஸ்கருதப்ரமாணங்கள் எடுககபபெறறுளளன. அவறறுககுத தெரிநதவரையில் ஆகரமும, பொருளும காட்டும ப்ரமாணத்திரட்டு இத் துடன இணைககப்பெறறுள்ளது. இநநூலில எடுக்கப்பட்ட பல பரமாணங்கள் பரபநநாமருதம எனனும் வடமொழி குருபரமபராபரப$_4$ாவநூலிலும காணப்படுகிறது. ப்ரபந நாம்ருதம முந்தியதா, ஆறாயிரப்படி குருபரமபராபரபாவம முந்தியதா என்பதில் ஐயம உள்ளது. இந்நூலிலுள்ள பரமாணங்களை நனகு புரிநதுகொள்வதறகாக பரபந்நாம் ருததில் அவையுளளவிடம ஆகரமாகக காட்டப்பட்டிருக கிறது. ப்ரபந்நாம்ருததையும, தமிழமொழி பெயர்பபுடன் பிறிதொரு சமயம வெளியிடப பாரிததிருககிறோம.

குருபரம்பராபரப$_4$ாவததில இலலாத பரமரஹஸயமான ப$_4$விஷ்யத$_3$ாசார்யவிக$_3$ரஹவ்ருத்தாந்ததவதை விவரிககும சரமோபாயநிர்ணயமும, மாமுனிகளளவாகவுளள எலலா ஆசார்யாகளையும பறறிப் பறபல விவரஙகளைக கொடுககும் பெரியதிருமுடியடைவும,வாகயகுருபரமபரையை விவரிக்கும் குருபரமபராவிவரணம எனனும் கிரநதமும இந்நூலுடன இணைக்கபபெறறுளளன. சரமோபாபாய நிர்ணயததை அருளியவா பெரியவாச்சானபிளளையின ஸவீகருதபுதரரான நாயனாராச்சானபிள்ளையாவர். இவருடைய சிஷ்யரருளிய பரகாலநலலான ரஹஸ்யத்திலிருநது இவருடைய திருநாமம் 'அழகியமணவாளபபெருமாள் நாயனார' எனபதே எனறு விளஙகுகிறது. திருவடிஸமபந்தததாலும, திருமுடிஸம பநதத்தாலும அனைவர்ககும் உத்தாரகராய்ச் சரமோபாய மான எம்பெருமானாருடைய வைபவத்தை நனகு விளககும சரமோபாயநிாணயம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவராலும அநு

ஸந்திககத்தக்கதாகையாலே அதையும இந்நூலுடன் இணைத திருககிறோம். மாமுனிகளின் சிஷ்யரான கோயில கந்தாடை யண்ணனின குமாரரான கோயில கந்தாடைநாயன அருளிய பெரியதிருமுடியடைவில் நம் ஆசார்யர்களைபபறறிய பறபல செய்திகள் உள்ளன. அவதாரக்காலம முதலான சில விஷயங களில் இந்நூலில தவறான பாடஙகள் புகுநதுவிட்டன வாறுலும, நமது ஆசாரயாகளைபபறறிய பறபல செய்திகளை விவரிககும இத்தகைய நூல பொக்கிஷமபோல பாதுகாககத தக்கதாகையாலே, இதையும சேர்த்து வெளியிட்டிருக கிறோம். வாகயகுருபரமபரையின பொருளை ஸ்ரீவைஷ்ணவா கள் அனைவரும் அறியவேணடியது அவசியமாகையாலே குருபரம்பரா விவரணமும் இத்துடன இணைககப பெறறுள்ளது. இதை இயற்றியவர் யாரென விளங்கவில்லை.

எமபெருமான் தொடக்கமாக மாமுனிகள் ஈறாகவுள்ள உபயவேதாநதகுருபரமபராவம்ஶாவளி ஒன றும இததுடன இணைக்கப்பெறறுள்ளது. இந்த வம்ஶாவளியை ஸிதபத படுத்துவதிலும், குருபரம்பராப்ரபாவ விஷயஸூசிகையை எழுதியும உதவியவராய். விதவத்ஸார்வபௌமரான ஸ்ரீ உ. வே. காரபபங்காடு தேசிகவரதாசார்யஸ்வாமி (பிற காலத்தில் கைங்கர்யமூர்த்தி ஸ்ரீமத்பரமஹமஸேதயாதி ஸமபதகுமார ராமாநுஜ ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி) யிடம் அந்திமோபாயநிஷ்டரான ஸ்ரீ உ. வே. திருமண்காரணை பரவஸது ராஜகோபாலாசார்ய ஸ்வாமி திறததிலும், பல ப்ரமாணங்களின ஆகரங்களைக் கண்டுபிடிதது உதவிய ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம் ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி திறத் தும அடியேன் தலையலலால கைமமாறிலேனே.

இஙஙனம,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,

கீலக-ஹு
மாாகழி ஸ்வாதி
16—12—68.

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம'.

இந்நூலில் அடங்கிய
விஷயங்களின் ஸூசிகை

i-v முகவுரை
vi இந்நூலில அடங்கிய விஷயங்களின ஸூசிகை
vii-xi குருபரம்பராபரபாவத தனியன்கள்
xii-xiv ஸூதாசன விளம்பரம - நமது வெளியீடுகள.

உபயவேதாந்த குருபரம்பரா வம்ஶாவளி.

1-32 குருபரம்பராபரபாவ விஷயஸூசிகை.

1-374 குருபரம்பராப்ரபாவம
375-388 குருபரம்பரா விவரணம்
389-486 குருபரமபராபரபாவ பரமாணததிரட்டு
486-492 குருபரமபரா விவரண பரமாணத்திரட்டு
493-501 குருபரமபராபரபாவ விவரண பரமாண அட்டவணை
501-504 பரமாணுகர பரிசிஷ்டம்
505-506 குருபரம்பராபரபாவம் - பிழை திருததம.

1-51 சரமோபாய நிாணயம்
51-57 சரமோபாய நிாணய ப்ரமாணத்திரட்டு
57 சரமோபாய நிாணயம் - பிழை திருத்தம்
58 சரமோபாய நிர்ணய பரமாண அட்டவணை

1-50 பெரியதிருமுடியடைவு
51-65 பெரியதிருமுடியடைவு ப்ரமாணததிரடடு
66-67 பெரியதிருமுடியடைவு பரமாண அடடவணை
68 பெரியதிருமுடியடைவு - பிழை திருததம்

ஆக பககங்கள் 678.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்

நமபெருமாளருளிச்செயதது

ஸ்ரீஶைலேஶத₃யாபாத்ரம தீ₄ப₄கத்யாதி₃கு₃ணாணவம |
யதீந்த₃ரபரவணம்வநதே₃ ரமயஜாமாதரம முநிம் ||

[திருமலையாழ்வார் என்னும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் கருணைக்குப் பாத்திரமானவரும், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாதி குணங்களுக்குக் கடலாயிருப்பவரும், எம்பெருமானாரிடம் ஈடுபட்டிருப்பவருமான மணவாளமாமுனிகளை வணங்குகிறேன்.]

கூரததாழவானருளிசசெய்தது

லக்ஷ்மீநாத₂ஸமாரமப₄ாம நாத₂யாமுநமத்₄யமாம் |
அஸமத₃ாசார்யபாயநதாம வந்தே₃கு₃ருபரம்பராம ||

[திருமகள்கேள்வனிலிருந்து தொடங்குவதும், நாதயாமுனமுனிகளை இடையில் கொண்டதும், என் ஆசார்யரோடு முடிவதுமான குருபரம்பரையை வணங்குகிறேன்.]

யோ நிதயமச்யுதபத₃ாம்பு₃ஜயுக₃மருகம
வ்யாமோஹதஸ்ததி₃தராணி த்ருணய மேநே |
அஸ்மத₃கு₃ரோாப₄க₃வதோऽஸ்ய த₃யைகஸிந்தே₄ா
ராமாநுஜஸய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத₃யே ||

[அச்சுதனின் திருவடித்தாமரையிணையாகிற பொன்னிலே எப்போதும் ஆசையாலே மற்ற பொருள்களைப் புல்லென மதிதத வராய், என் ஆசார்யராய், ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள் நிறைந்தவராய், கருணைக்கோர் கடலான இவ்விராமனுசமுனிவரை சரணமடைகிறேன்.]

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ₄திஸ்
ஸர்வம் யதே₃வ நியமேந மத₃ந்வயாநாம் ।
ஆத்₃யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம்
ஸ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த₄நா ॥

[என் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தாய், தந்தை, மனைவியர், மக்கள், செல்வம் ஆகிய எல்லாமாயிருப்பதாய், என் குலத்துக்கு ஸ்வாமியான முதல்வருடையதாய், மகிழமாலையால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாய், செல்வம் நிறைந்ததான அத்திருவடியிணையை என் தலையால் வணங்குகிறேன்]

பட்டர் அருளிச்செய்தது

பூ₄தம்†ஸரஶ்ச மஹத₃ாஹ்வயப₄ட்டநாத₂-
ஸ்ரீப₄க்திஸாரகுலஶேக₂ரயோகி₃வாஹாந் ।
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணுபரகாலயதீந்த்₃ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ॥

[பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்கள், பட்டர்பிரானும் பெரியாழ்வார், ஸ்ரீபக்திஸாரராம் திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், முனி வாஹனராம் திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், பரகாலராம் திருமங்கையாழ்வார், யதிராஜரான எம்பெருமானார் (இவர்கள் அனைவரையும் அவயவங்களாகக்கொண்ட) ஸ்ரீபராங்குச முனிவராகிய நம்மாழ்வார் ஆகியவர்களை தினந்தோறும் சரணடைகிறேன்.]

பகவத விஷய பரம்பரை தனியன்

நாத₂ம் பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸதவ்யமாலாத₄ராந்
யோகீ₃ந்த்₃ரம் குருகேஶநத₃ரஜலதி₄மகே₃ாவிந்த₃
கூராதி₄பௌ ।
ப₄ட்டார்யம் நிக₃மாந்தயோகி₃ஜக₃த₃ாசார்யௌ ஸங்கர்ஷண
த்₃வயௌ
வந்தே₃ மாத₄வபத்₃மநாப₄ஸௌம்ய:கோலேஶ-
தே₃வாதி₄பாந் ॥

---

† *ஸரஸ்ய என்றும் பாடம்.*

[(1) நாதமுனிகள் (2) புண்டரீகாக்ஷராம் உய்யக்கொண்டார் (3) ராமமிஶ்ரராம் மணக்கால்நம்பி (4) யாமுநாசார்யராம் ஆளவந்தார் (5) திருமாலையாண்டான் (6) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுகிற சந்திரனைக்கண்டு பொங்கும் கடல்போன்றவரான எம்பெருமானார் (7) கோவிந்தரெனும் எம்பாரும் கூரத்தாழ்வானுமாகிற இருவர் (8) ஸ்ரீபராஶரபட்டர் (9) வேதாந்திநஞ்சீயர் (10) லோகாசார்யராம் நம்பிள்ளை (11) க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுடைய பெரிய வாச்சான்பிள்ளையும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுமாகிற இருகண்ணர் (12) ஈயுண்ணிமாதவர் என்னும் சிறியாழ்வானப்பிள்ளை (13) அவர் குமாரரான பத்மநாபர் (14) நாலூர்ப்பிள்ளை (15) அவர் குமாரரான தேவராஜரெனும் நாலூராச்சான்பிள்ளை ஆகிய பகவத்விஷய பரம்பராசார்யர்களை வணங்குகிறேன்.]

நஞ்ஜீயா தனியன

நமோ வேதா₃ந்தவேத்₃யாய ஜக₃ந்மங்க₃ளஹேதவே |
யஸ்ய வாக₃ம்ருதாஸார பூரிதம் பு₄வநத்ரயம ||

[வேதாந்தியெனும் பெயருடையவரும் உலகின் நன்மைக்குக் காரணமாயிருப்பவரும், தன் வாக்காகிற அமுதப்பெருக்கால் மூவுலகையும் நிறைத்திருப்பவருமான நஞ்சீயரை வணங்குகிறேன்.]

நம்பிள்ளை தனியன

வேதா₃ந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶே:
வேதா₃ர்த்தஸா₂ராம்ருதபூரமக்₃ர்யம |
ஆதா₃ய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே
காருண்யபூர்ணம கலிவைரிதா₃ஸம ||

[வேதாந்திநஞ்சீயராம் அமுதக்கடலினின்றும், வேதவிழுப்பொருளாகிற சிறந்த அமுதப்பெருக்கை முகந்து பொழிபவரும், கருணை நிறைந்தவருமான திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிள்ளையை வணங்குகிறேன்]

பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே |
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம ஸுலப₄ஶ்ஸ்ரீத₄ரஸ்ஸதா₃ ||

[யாமுனாசார்யரின் பிள்ளையாய், தன் கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கா யிருப்பார்க்கு ஸ்ரீதரனை எப்போதும் எளியனாக்கும் பெருமையை உடையவராய், ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணர் என்னும் பெயருடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.]

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாத₃பாத₃ாப்₃ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸதா₃ ।
யத்ப்ரஸாத₃ப்ரபா₄வேந ஸர்வஸித்₃தி₄ரபூ₄ந்மம ॥

[எனக்கு எல்லா ஸித்திகளையும் அளித்த அருட்பெருமையை உடையவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணரெனும் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் திருவடியிணையை எப்போதும் தலையால் வணங்குகிறேன்]

பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன்

லோகாசார்யாய கு₃ரவே க்ருஷ்ணபாத₃ஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸாரபோ₄கிஸந்த₃ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம ॥

[ஸம்ஸாரமெனும் பாம்பால் கடியுண்ட ஜீவனுக்கு உயிர்தரும் மருந்தாயிருப்பவராய், க்ருஷ்ணபாதராம் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை யின் குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரெனும் பேராசிரியருக்கு வணக்கம்.]

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன

நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதா₂ய குந்தீநக₃ரஜந்மநே ।
ப்ரஸாத₃லப்₃த₄பரம ப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ॥

[குந்தீநகரத்தில் உதித்தவராய், அருளாலே கிடைத்த பரமப்ராப்ய மான கைங்கர்யத்தை உடையரான திருமலையாழ்வாராம் திருவாய் மொழிப்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.]

மணவாள மாமுனிகள் தனியன்

ஸ்ரீஶைலேஶத₃யாபாத்ரம் தீ₄ப₄க்த்யாதி₃கு₃ணார்ணவம் ।
யதீந்த்₃ரப்ரவணம் வந்தே₃ ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

[முதல் தனியனேயிது]

எச்சான (?) தனியன

வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யகுணாம்புராஶிம்
வகதாரமர்த்தம த்ரவிடஶ்ருதீநாம
ஸ்ரீதேவராட்புத்ரபதைகநிஷ்டம
யஜ்ஞேஶஸூரிம் முநிமாஶ்ரயாம ||

[வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய குணங்களுக்குக் கடலாய், தமிழ்வேதங்களுக்குப் பொருள் அருளியவராய், ஸ்ரீதேவராஜபுத்ரருடைய திருவடியிலேயே நிலைநிற்பவரான யஜ்ஞேஶஸூரியாகிற முனிவரை ஆஶ்ரயிக்கிறோம்]

பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் தனியன்கள்

கலித்வமஸிதயாபாத்ரம பஶ்சாதஸுந்தரஸம்ஜ்ஞிகம் |
அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் பும்ஸாம் அஸ்மத்தேஶிகமாஶ்ரயே ||

[திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிள்ளையின் கருணைக்குப்பாத்திரமாயிருப்பவராய், மனிதர்களுக்கு அறியாதன அறிவிப்பவராய் எம் ஆசார்யரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

ஶடாரிமுகநிஸ்ஸ்ருதத்ரவிடவேதநிர்வாஹகம
ஸ்வபக்தஜநரக்ஷணக்ஷண†க்ருபாததஸத்வீக்ஷணம் |
ஸ்வஸூக்திரசநோஜ்ஜ்வலத்குருபரம்பராவைபவம
யதீந்த்ரபதஶேகரம் தமபராபிகராமயம பஜே ||

[நம்மாழ்வாரின் திருவாக்கிலிருந்து தோன்றிய தமிழ்வேதத்துக்கு நிர்வாஹகராய் தன் பக்தஜனங்களை ரக்ஷிக்கவல்லமையுள்ள கருணை கடாக்ஷமுடையராய் தன் திருவாக்காலே விளங்காநிற்கும் குருபரம்பராவைபவத்தை உடையவராய், யதிராஜரின் திருவடியைத் தலையில் சூடியவரான பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

துலாஶதபிஷக்ஜாதம ஸ்ரீலோகார்யபதாஶ்ரிதம் |
ஜ்ஞாநாதிபூஷணம வந்தே பஶ்சாத்ஸுந்தரதேஶிகம ||

[ஐப்பசி சதயத்தில் அவதரித்தவராய், லோகாசார்யராம் நம்பிள்ளையின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், ஜ்ஞானம் முதலான நற்குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை வணங்குகிறேன்.]

---

† *'க்ருபாலஸத்வீக்ஷணம்' என்றும் பாடம்.*

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு
எளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன்
வெளிவரும் சிறந்த

★ ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திகை ★

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம், ஸம்ருதிகள், இதிஹாஸங்கள் முதலிய வற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனின பெருமையை விளககும விஷ்ணுசித்தவிஜயம எனனும சிறநத கிரநதமும, தமிழில கீதா வ்யாகயானமும, திவ்ய ப்ரபநதங்களுக்கு எளிய விவரணஙகளோடு கூடிய பூர்வாசாரய வ்யாகயானஙகளும விசிஷ்டாதவைத ப்ரகரணகரநதமான விவரண ஸஹித சாரீககாரி காவளியும, விஶிஷ்டாதவைத விஜயமும மறறும பல விஷயஙகளும வெளிவருகினறன.

ஆசிரியர்:—

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அடவகேட,
3, புததூர் அகரஹாரம, திருச்சி-17.

வருடச் சந்தா ரூ. 4-00.

ஸாவஜித் மாாகழி 28௳ (12-1-1948) முதல
தொடாநது நடைபெறுகிறது.

★ ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள் ★

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்.

		விலை	தபால்
1.	பரநத ரஹஸ்யம் முதலிய எடடு ரஹஸயங்கள்	1-50	-35
2.	ஸதோதரரதநசது.சலோகீ ஜிதநதே வயாகயானஙகள்	3-00	-55
3.	திருபபலலாணடு வயாகயானம	1-50	-35
4.	முதல திருவநதாதி வயாக்யானம	1-88	-40
5.	பெருமாள திருமொழி வ்யாகயானம	1-88	-40
6.	திருமாலை வயாகயானம	2-75	-50
7.	திருவாசிரியம பெரியதிருவநதாதி வயாகயானம	1-63	-40
8.	சதுஃசலோகீ வயாகயானம (நாயனாராசசானபிளளை)	1-50	-35
9.	கதய வயாகயானஙகள	2-00	-47
10.	நாச்சியாாதிருமொழி வயாகயானம	4-00	-75
11.	திருச்சநதவிருத்த வ்யாகயானம	3-00	-55
12.	நானமுகன திருவநதாதி வயாக்யானம(விவரணத்துடன)	2-00	-50
13.	ஸ்ரீராமாயணதனிசலோகம(விவரணததுடன) I Part.	3-50	-65
	ஷை இரணடாமபாகம(விவரணத்துடன)	7-00	1-25
14.	திருபபளளியெழுசசி வயாகயானம	0-50	-25
15.	பாசுரபபடி ராமாயணம (விலையிலலை தபாலகூலி 0-10)		
16	அமலனாதிபிரான வ்யாகயானங்கள	1-88	-40
17.	கணணிநுணசிறுததாமபு வயாகயானம	2-75	-50
18.	சிறியதிருமடல வ்யாகயானம (விவரணத்துடன)	1-38	-35
19	முமுக்ஷுபபடி வயாகயானம	2-50	-50
20.	பெரியதிருமடல வயாகயானம (விவரணததுடன)	1-50	-35
21	முதல்திருவநதாதி,அபபிளளையுரை(விவரணத்துடன)	3-00	-55
22	இரணடாநதிருவநதாதி வயாகயானம(விவரணததுடன)	4-00	-75
23	ஆறாயிரபபடி குருபரமபராப்ரபாவம (சரமோபாய நிரணயம, பெரியதிருமுடியடைவு முதலான வறறுடன கூடியது)	7-00	1-00

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடுகள்

1. திருபபாவை வ்யாகயானம	3-00	55
2. (போதாயந) ஸநதயாவநதநம பதவுரையுடன	0-31	15
3. (போதாயந) உபாகாமவிதி	0-31	15
4. புருஷஸூகத வயாகயானம	0-75	25
5. நாராயணஸூகத வயாக்யானம	0-75	25
6. ஸ்ரீஸூகத வ்யாகயானம	2-00	48
7. பூ நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாகயானஙகள	1-75	50
8. தேஹளீச ஸுபரபாதம்	0-25	20
9. கமபராமாயணம (கையடைப்படலம முடிய)	2-50	55
10. ராமாநுஜதேசிக ஸதோதரங்கள	1-00	35
11. விசிஷடாதவைதவிஜயம	10-00	1-50
12. சாதிமத ஆராய்சசி	2-00	-25
13. ஸ்ரீலக்ஷ்மீநருஸிமஹஸதவம	0-37	-25
14. யதிராஜவிமசதி வயாகயானம	0-88	-30
15. ஸந்மதகாரிகாவளீ	1-75	-48
16. விஷ்ணுசிததவிஜயம முதல பாகம	5-00	1-00
ஷை இரணடாமபாகம	7-00	1-50
17. கமபனின சமயம முதல பாகம	1-00	-30
18. சாரீரககாரிகாவளீ (முதல பாகம)	3-00	-60
19. பெரியாழவார பரபாவம	4-00	-75
20. ஸாதவிகவிஜய ஸாவஸவம (தபால உளபட 50பை)		

கிடைக்குமிடம்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீநிவாஸம பிரஸ, புததூா அகரஹாரம, திருச்சி.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

குருபரம்பராப்ரபாவம்

விஷயஸூசிகை

ப்ரவேசம் — பக்கம்

1. நித்யவிபூதிவர்ணனம். 1-2

2. ஸ்ரிய:பதியின் அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளின் ப்ரதிபாதனம். 2-4

3. ஆழ்வார்களை அவதரிப்பிக்க ஹேது. 4-6

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்

1 அவதாரதேசம், குலம், காலம், அம்ஸம். 7

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், காலம், அம்ஸம். 7-8

பேயாழ்வார் வைபவம்

1 அவதார தேசம், குலம், காலம் அம்ஸம், திருநாமத்திற்குக் காரணம் 8

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

1 முதலாழ்வார்களின் ஞான பக்தி வைராக்யங்கள். 9

2. ஒருவரையொருவர் அறியாத முதலாழ்வார்கள் மூவரையும் ஒன்றுசேர்த்து, எம்பெருமான் பிராட்டியுடன் நெருக்கின விஷயம், அவர்கள் ஸ்ரிய:பதியை ஸாக்ஷாத்கரித்தல். 9-10

3 அவர்கள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்கள். 10

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

1. திருமழிசைப்பிரானுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் ஸாம்யம். 11

2. மஹீஸாரக்ஷேத்ரம் என்ற பெயர் திருமழிசைக்கு வந்த காரணம் 11-12

3. பார்க்கவ ரிஷியின் யாகம்; தத்பத்னியின் கர்ப்பம், மழிசைப் பிரான் அவதார காலம், குலம், அம்ஸம், ரூபம் 12

4. ஜீவன ஸ்புரித்தல், க்ஷேத்ர வாஸியான எம்பெருமான் பசி தாஹம் தீரும்படி கடாக்ஷித்தல், திருவாளன் என்கிற பிரம்பறுப்பான் குழந்தையைக் கொண்டுபோய் ஆதரத்துடன் வளர்த்தல். 12-13

5 ஆழ்வார் அன்னபான மலமூத்ராதி ரஹிதராய் இருப்பது கண்டு மழிசையிலுள்ள வ்ருத்த தம்பதிகள் ஆழ்வாருக்குப் பால

கொணடுவநது ப்ரதி தினமும ஸமாபபிததல; கணிகணணன பிறவிக்குக காரணமும பிறவியும 13-14

6. ஆழ்வார யோகததுககெழுநதருளுவதற்காகப பல மதங களில 400 வருஷஙகள புகுநதிருததல 14

7. ஆழவாருக்கு ஈஸ்வரன மயாவற மதிநலமருளுதல, ஆழவார ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிததாநத பரவேஸம்; உபயவிபூதியோக ஜகதகாரணதவ பரக$_3$ாஸனம. 14-16

8 யோககாலம—700 வருஷஙகள; தேசம—திருவலலிகேகணி (திருமழிசை எனறும பாடம) 16

9. ருத$_3$ர க$_3$ர்வப$_4$ஙக$_3$ம 16-18

10. சுகதிஹாரன எனகிற ஆகாஸஸஞசாரி கவசமும ஹாரமும கொடுகக வநது அவயானபபடுதல. 18

11. கொஙகணஸிததன ரஸகுளிகை கொடுகக வநது அவமானபபடுதல. 18-19

12. ஆழவார குஹையில் யோகததிலிருக்க, முதலாழவாரகள ஸநதிதது நானகு பேரும யோகததிலிருததல. 19

13. நானகுபேரும் மயிலையில சிலகாலம இருததல; முதலாழ வாரகள பூ$_4$ஸஞசாரமாக எழுநதருளுதல 19-20

14. திருமழிசைபபிரான் திருமழிசைக்கு எழுநதருளுதல, திருமணகரபபுககாகத திருவேஙகடமுடையான ஸவபனததில எழுநதருளி இடம காட்டுதல. 20

15 ஆழவார காஞசீபுரததில யதோக்தகாரி ஸனனிதிக கருகிலுளள பொய்கைக் கரையில 700 வருஷஙகள யோகததி லிருததல. 20

16. கணிகணணன ஆழவாரை ஆஸ்ரயிததல. 20

17 கிழவி ஆழவாரை அநுவாத்திததுத தன கிழததனததைப போக்கடிததுக கொளளுதல; அரசனுன பலலவராயன அவளை மணநதுகொணடு, அவளைப்போல நிதயயுவாவாக வேணடு மெனறெண்ணி, அவள உபதேசததால கணிகணணரிடம ஆழவாரை அழைதது வரச்சொலலுதலும, ஆழவார ஓரிடததிறகும் எழுநதருளாரெனறு கணிகணணரால உணாததபபட்டு, அவரைத தன விஷயமாகக் கவிபாடச் சொலலுதலும், அதறகிசையாமல கணிகணணன கசசியைப பாடுதலும, ராஜாவின கோபம, கணி கணணன, ஆழவார, திருவெஃகா எமபெருமான, அத்தேசத்தி லுளள தேவதாநதரஙகள கச்சியை விட்டகலுதல, ஊர அழகழிதல; ராஜா "ஓரிரவு இருககை" எனகிற க்ராமததிறகுபபோயக கணி

கணணரிடம அபசாரக்ஷாபணம செய்து கொளளுதல், கணி கணணன முதலாக எலலாரும கச்சிக்குத திருமபிவருதல, திரு வெஃகா எமபிரான ஆழவாா சொனனபடி தானசெய்த விஷயம எலலாருமறியுமபடி, முனபோலலலாமல, இடக்கை கீழாகக்கண வளாதல. "யதோக்தகாரி" (சொனனவணணம செய்த பெருமாள) என்ற திருநாமம பெறுதல 21-23

18. ஆழவாா சிலகாலம காஞசியிலேயே யோகத துடனிருததல. 23

19. ஆழவார் குமபகோணத்திறகெழுநதருளுதல — மாாககத தில் பெருமபுலியூரில வேதாபயாஸம் பணணிக கொணடிருநத அநதணாகள இவரை பாஹ்யசினனஙகளைக் கொணடு ரிஷி புதரரெனறு அறியமுடியாமல வேதாபயாஸததை நிறுததுதல, அவாகள விடடவிடம தெரியாமல ச்ரமபபட, "கருஷ்ணநாம வரீஹீணும நக₂நிராபி₄னனம" எனனும சருதிதான விடடவிட மெனறு எடுததுக காடடுவதறகாகக கறுபபு நெலலை நகததால உரிததுககாடடுதல, அநத கராமாாசசனை எமபெருமான எஙகுச செனறாலும இவருககு அபி₄முக₂மாக வருதல, பெருமபுலியூரடிகள இவவிருததாநததைதக கேடடு ஆழவாரைத தன யாகததுககு எழுநதருளுவிததுககொணடுபோய ஆழவாருககு அக்₃ரபூஜை செய்தல, அக₃ரபூஜைககிசையாத அஸூயாளுககளுககு அறிவிபப தறகாக ஆழ்வாா "அககரஙகளககரஙகள" என்ற பாசுரததை அநுஸநதிகக, ஆழவாா திருமேனியில எமபெருமான "அரவதத மளியினோடும அழகிய பாறகடலோடும" எனகிற க்ரமததில ஸகலரும காணுமபடி ஸேவை ஸாதிததல. 23-25

20 ஆழவாா குமபகோணததுககு எழுந்தருளுதல. * [நமமாழ வாருடைய "ஆராவமுதே" எனகிற திருவாயமொழியைத திருச செவிசாததுதல,] * தம கரநதஙகளைத திருககாவேரியில பொகட, "நானமுகன திருவந்தாதி"யும, "திருச்சநதவிருதத"மும எதிாதது வர, அவைகளை மாததிரம எடுததுக்கொளளுதல, ஆராவமுதன, ஆழவாருடைய வாகயபரிபாலனததுககாக உததானசாயியாகுதல, அததால "ஆராவமுதாழவாா" என்ற திருநாமத்தைஎமபெருமானும "திருமழிசைபபிரான" என்ற திருநாமத்தை ஆழவாரும பெறுதல; தத்₃விக₃ரஹத₃யானததுடன ஆழவாா 2,300 வருஷஙகள யோகததிலிருததல, அநநாஹார வாஜிதராய் கிஞசித காத₃ாசிதக மாகப ப₂லமூலக்ஷீரஙகளை அமுது செயதுகொணடு 4,700 வருஷஙகள பகவதநுபவம செய்து கொணடிருத்தல. 25-26

[ ] இக்குறியினுளளிருபபவை நமமுடை பதிப்பிலிலலாமல, வேறு பதிபபிலிருபபவை

குலசேகரப்பெருமாள வைபவம்

1 அவதாரதேசம, குலம, வமசம, காலம, அமஶம, அழகாக ராஜ்யபாரம செயதல 26-27

2, முதலில ஸவதநதரராயிருநது, பகவத கடாக்ஷததால வைராகயமுணடாகி, ஸ்ரீரஙகயாதரையிலாசைபபடுதல, திருமலேயில ஸதாவரஜனமததைக கோருதல, திவயதேச யாதரை. 27-29

3. அஷடாதச புராணநிரீக்ஷணமும, தத்ஸாரபூதமான முகுநத மாலேயை அருளிச்செய்தலும 29

4 ஸ்ரீராமாயணததால காலம கழித்தல "சதுர்தஶஸஹஸ ராணி" எனகிற ஶ்லோகததைககேடடு, படைகளைத் திரடடிககொண டோட, "தம த்ருஷடவா ஶதருஹநதாரம" எனகிற ஶ்லோகததை எதிரில சொலலிககொணடு வருமபடி மநதரிகள ஏறபாடு செய்ய, அதுகண்டு தருப்தராய மீளுதல, இபபடி ஆழவாருககு ப்ரமம உணடாவதற்குககாரணம ஸ்ரீ வை ஷ ண வ ஸஹவாஸ மென றெணணி, மநதரிகள ஹாரமொனறை எடுதது மறைத்து வைதது ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள மேல பழிசுமதத, ஸ்ரீவைஷணவாகளெடாாக ளெனறு ஆழவாா குடபபாமபில கையிடடுச சபதமிடுதல. 29-30

5. ராஜயத்தில நினறும் நிவ்ருத்தராய ஸ்ரீரஙகவாஸம செய்தல, "பெருமாள திருமொழி"யை அருளிசசெயதல. 30-31

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

1 அவதாரதேசம, குலம. வமஶம, காலம; அமஶம 31

2. "விஷ்ணுசிததா" எனகிற திருநாமம, அவதாரஙகளில வைததுககொணடு கருஷ்ணவதாரவிசேஷம கணடு ஈடுபடுதல; அதில அவனுகநததான புஷபகைஙகாயம செயதல. 31-32

3 மதுரையில வலலபதேவன எனகிற ராஜா ராத்ரி நகர சோதனைக்குப்போகுதல; தீர்ததவாஸி பராஹ்மணனுல பரலோக சிந்தனை உணடாகி, செல்வநமபியினுல யோசனையால பரததவ நிாண யத்துக்காக விதவதஸதஸஸு ஏறபடுததல, பஹுத்ரவ்யத்தைக் கிழியாகக் கடடிவைததல 32-33

4. பெரியாழவாரை ஸதஸ்ஸுககுபபோய பரததவ ஸதாபனம செய்யுமபடி வடபெருஙகோயிலுடையான ஸவபனம ஸாதித்தல; முதலில, பரததவ ஸதாபனததுககு வேணடிய ஞானம தமக்கிலலே யெனறு ஆழவாா பினவாஙக, பெருமாள, அதறகுததாம கடவதாக தைர்யமுரைக்க, தநநியமனததால ஸதஸஸுககு எழுநதருளுதல்; ராஜா இவரை கௌரவிததல்; வித்வான்களதறகு அதிக்ஷேபித்தல்; ராஜாவும கொஞ்சம ஸநதேஹிததல: ஆழவார் பகவத்கடாக்ஷத

தால வாலமீகி தூருவரதிகளைபபோல விசேஷ ஞானமுண்டாகி, ஶ்ருதி ஸமருதயாதிகளைககொணடு பரததவ நிாணயம செய்தல, கிழிதானே தாழ்நது வர, ஆழ்வாா அறுததுககொளளுதல்; ராஜா ஆழவாரை யானையின மேலேறறி ஊாவலம வருதல், விதவானகள குடைபிடிததல், ராஜா "பட்டா பிரான" எனகிற திருநாமததை ஆழ்வாருககுச் சாததுதல, ராஜா ஸபரிகரனுய ஸேவித்துக கொணடுவருதல், ஸாவேஶ்வரன கருடவாஹனருடனும், பிராட்டி ஸஹிதனும், பரஹ்மருத்ராதி ஸேவயமானனும் ஸேவைஸாதிததல, ஆழவாா ஸாவேஶ்வரனுடைய திருமேனியின் ஸௌநதர்ய ஸௌகுமாாயாதிகளையும தம ஸவரூபததையும மறநது, பகவச சரணாகதி, கைவலயாாநதி, ஐஶ்வர்யாாததிகளை கூட்டிககொணடு, நலமநதமிலலதோா நாட்டைவிடடு, இருளதருமா ஞாலததுககு வநததைக கணடு வயிறுபிடித்து மஙகளாஶாஸனம செயதல 33-36

5. ஆழவார் ஸ்ரீவிலலிபுததூருககெழுநதருளுதல்; பெருமாள முன கிழியறுதத தனததை வைததல, முனபோலே புஷபகைஙகாயம செயதல, கருஷணனைப்போல கோபஜன்மததை ஆஸதானம பணணி, கருஷணவதாரததில ஈடுபட்டு, "பெரியாழ்வாா திருமொழி" அருளிச்செயதல 36-37

ஆணடாள் வைபவம்

1. அவதாரதேசம, வமஶம, காலம, அமஶம. 38

2 "சுருப்பார்குழற்கோதை" எனறு முதலில பெரியாழ்வாா திருநாமம சாததுதல; ஆணடாள வடபெருஙகோயிலுடையானுக காக வைத்த புஷபங்களைச் சூடிககளைதல,பெருமாள உகநதருளுதல ' சூடிககொடுதத சுடாகொடி" எனற திருநாமம பெறுதல. 39

3. பகவத காமம அதிகமாய, கோபிகைகளைபபோல, அநு கரிதது, மாாகழி நீராடி நோனபு நோறறல, "திருப்பாவை", "நாச்சியாா திருமொழி" எனபவைகளையருளிச்செய்தல, 39-40

4. 108 திவ்யதேசத்து எமபெருமானகள வைபவத்தைப் பெரியாழவாா சொலலககேட்டு, ரஙகநாதனிடத்தில் காதல வைத்தல், ஆழவாருககு நமபெருமாள ஸவபனம ஸாதிததுத தமபரிஜனங்களை ஸ்ரீவில்லிபுததூருககு அநுபபிததல; ஆழவாா வடபதரசாயியின் நியமனத்துடன ஆணடாளை மணிபபலலககில் மூடிககொணடு ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளுதல, ஆண்டாள பெரியபெருமாள திருவடி களில போய் அநதர்பபவிததல். பெருமாள ஆழவாரை மாமனாராக அபிமானிததல; ஆழவாா ஸ்ரீவிலலிபுத்தூருககெழுந்தருளி பூாவம் போல கைஙகாயம செயதுகொணடிருததல. 40-42

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார வைபவம்

1. அவதாரதேசம, வமசம, காலம, அமமம 42-43.

2. நமபெருமாள ஆழவாருக்கு ஜாயமானகால கடாக்ஷம செய்தல; "விபரநாராயணன" எனகிற திருநாமம, வேத வேதாநத பாரஙகதராதல, ஸ்ரீரஙகததுககெழுநதருளுதல, ஆழவார பகதியுகதராமபடி பெரியபெருமாள கடாக்ஷிததருளுதல 43-44

3. ஆழவார நநதவன கைஙகாயம செயதல, தேவதேவி ஸகிகளுடனும தமககையுடனும ஆழவாருடைய நநதவனததில விஶ்ரமிதது, நநதவனததின அழகைக் கணடு புகழதல; ஆழவாரைக் காணுதல 44-45

4. ஆழவார இவாகளைக் கணணெடுததுப பாராதிருததல; இவருடைய வைராகய விஷயமாக ஸஹோதரிகள பரதிஜ்ஞை செய்து கொளளல, தேவதேவி ஆழவாரை ஆறு மாஸம அநுவாததிதது நநதவன கைஙகாயததுககு ஸஹாய மாகுதல. 45-46

5. வர்ஷா காலததில ஆழவாரும தேவதேவியும கூடுதல, தேவதேவி காலகரமத்தில தன வீடு சோநது சில காலம வரையில இவருடன ரமிததுப பிறகு உபேக்ஷிகக, இவா தாமாநுஷடானம குலைநது அவளுடைய வாசறகடையிலிருக்க, பெருமாளும பிராட்டியும அவ்வீதியில விலாஸ ஸஞசாரம செய்யுமபோது பிராடடி கணடு இவா விஷய விரகதராமபடி கடாக்ஷிககவேணுமெனறு புருஷகாரம செயதல; பெருமாள தஙகவடடிலை தேவதேவிககு "அழகியமணவாளதாஸா" எனற வேஷத்துடன கொடுததல, விப்ரநாராயணன மறுபடியும அவளுடன ரமிததல, வடடிலைக காணுததற்காக ராஜா கோயில பரிகரததை அபராத தணடம வாஙகுதல, தேவதேவியின சேடி தன ஸமபநதமுடையான தணடிக்கப்படடதற்காக தேவதேவியினிடததில பாதரமிருபபதைச் சொலல, ராஜாவுககுத தெரிநது தேவதேவிககு அபராதமபோடடு ஆழவாரைக் காவலில வைததல, பெருமாள ராஜாவின ஸவபனததில பராரபதகாமம கழிகைககாகத் தாம செய்த வேலைஇது எனறும ஆழவாரை விடடுவிடுமபடியும தேவதேவி பணத்தை கொடுககும படியும சொலல, ராஜாவும அபபடியே செயதல, ஆழவார பராயச்சிதத ரூபமாக பகவதபாகவத ஸ்ரீபாததீாததம ஸ்வீகரித்தல. 46-49

6 "தொண்டரடிப்பொடி" எனற திருநாமம, அழகிய மணவாளனிடததிலேயே ஐகாநதயம், மயாவற மதிநல மருளப பெறுதல, தேவதேவி தன ஸாவஸவத்தையும நமபெருமாளுககு ஸமாபபிதது விட்டு, கோயிலிலே ஸமமாாஜன கைஙகாயம செயது கொண்டிருததல. 49-51

7. பெருமாளைத் திருமந்தரத்தால் 'அநுஸந்தித்து பாகவத ஶேஷத்வம் தான ஆத்மஸ்வரூபமென்று நிரூபித்து, தமக்கு அது உண்டாகும்படி ப்ரார்த்தித்து, இவ்வார்த்தங்களை ஸகலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி "திருமாலை", "திருப்பள்ளியெழுச்சி" அருளிச்செய்தல். 51-52

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரகாலசலோகம் 52

2. உறையூருக்குள்ள ஏற்றம்; உறையூர் நாச்சியார் சோள பூபதியினிடத்தில் அவதாரம், நாச்சியார் பால்யம் தொடங்கி நம் பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாயிருத்தல்; வேட்டைக்கு வந்த ரங்கநாதனை உத்யான வனத்தில் கண்டு மோஹித்தல்; ராஜா பெண்ணின் அபிப்ராயத்தை அநுஸரித்து நம்பெருமாளநுமதிகொண்டு நம்பெருமாளுக்கு உதகதாராபுரஸ் ஸரமாகக் கல்யாணம் செய்வித்தல். 52-53

3. ஆழ்வார் அவதாரதேசம், வம்சம், காலம், அம்ஶம் 53

4 அழகிய மணவாளனுடைய ஜாயமானகால கடாக்ஷம் பெறுதல், நாரதர், நம்பாடுவானபோல பகவத் காளவித்யைக்கு ஸார்வபௌமராய், ஸ்வதோஷாநுஸந்தானத்தால ஸ்வவர்ணாநுகுணமாக ஸ்ரீரங்கத்தை மிதியாமல தென்காவேரி தென்கரையில் ஸ்ரீரங்கத்தை நோக்கி வீணையால் பாடி அனவரதத்யானம் பண்ணுதல, பிராட்டி புருஷகாரத்தால் பெருமாள பலகால் அருளப்பாடிட்டும ஸ்வவர்ணத்தால வந்த நைச்யத்தால பின்வாங்க, லோக ஸாரங்கமஹாமுனியை நிஸ்ஸந்தேஹமாக பாணரைத்தோளில எழுந்தருளப்பண்ணி வரும்படி அனுப்பித்தல, லோகஸாரங்கர் ஆழ்வார் இருக்குமிடம் தேடிச்செல்லுதல, ஆழ்வார் பின் வாங்குதல்; லோகஸாரங்கர் பகவந்நியமனத்தை அறிவிக்க, ஆழ்வார் ந்யஸ்தப₄ரராய் நிற்க,லோகஸாரங்கர் தோளில எடுத்துச்செல்லுதல, பெருமாளை சேஷத்வஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பாதாதிகேசாந்தம் ஸேவித்தல, அமலனாதிபிரான அருளிச்செய்தல; வோசூடுவார் மண் பற்றுகழற்றுதாபபோல பெருமாளுக்க, பெருமாள திருவடிகளில அந்தர்பவித்தல். 54-57

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம, வம்சம, காலம; அம்ஶம; திருநாமம 58

2. விஷயபரவணராய் இருத்தல்; இவர் பராக்ரமத்தைக் கண்டு சோளபூபதி இவரை ஒரு தேசாதிபதியும் ஸேனாநாயகனுமாக்குதல. 58

௩. திருவாலியில் ஒரு தாமரை தடாகத்தில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள ஜலக்ரீடைக்கு வர, அவாகளில திருமாமகளென்பாள ஒருத்தி குமுதமலா கொய்யப்புக, மநுஷ்யவேஷத்துடன தனித்துநிற்றல; புத்ரஹீனனுன பி₄ஷக₃வரனுன பாகவதன கொண்டுபோய வளாத்தல 58-59

4. நீலநிறத்தர்க்கு இவ்விஷயம தெரிந்து வஸ்த்ரபூஷணுதிகளைககொடுத்து பெணபிள்ளையை மணக்கக்கேட்க, அவாகளும இசைய, பெணபிள்ளை, அவைஷணவரை மணம புணரேனென்ன, திருநரையூரில நம்பியிடத்தில திருவிலச்சினை பெற்று, ப்ரதிதினம 1008 பேருக்கு ததீயாராதனம ஒருவருஷகாலம செய்வதாக ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி ஒப்புககொண்டு நாடறியக கல்யாணம செய்து கொள்ளல, 59-61

5. பாகவத ததீயாராதனம, பகுதி த்ரவ்யத்தை கேட்க வந்த ராஜமநுஷ்யாகளைத் தளளிவிடுதல, ராஜஸேனுபதியையும பராஜிதராக்குதல, ராஜாவையும தோறகடித்தல, ராஜா இவருடைய வீரயத்தைககணடுகந்து பகுதி த்ரவயத்திறகு மாத்திரம இவரை மந்த்ரிவசமாக்குதல, அவரை கோயிலில 3 நாளகள சிறைவைத்தல, வரதன ஸ்வபனத்தில் எழுந்தருளி தனமிருககுமிடம கூறுதல, தனத்தைக கணடெடுத்து ராஜதனத்தைக கொடுத்துவிட்டு, மிகுதியை பாகவத ததீயாராதனத்திறகு உபயோகித்தல; ராஜா இவா பெருமையைககண்டு அபராதக்ஷாபணம செய்து கொளளல இவரிடம வாங்கின த்ரவ்யத்தை இவரை 3 நாள பட்டினிவைத்ததறகாக ராஜா, தேவ ப்ராஹ்மண ஸமாபபணம செய்தல. 61-63

6. தனமெல்லாம தீரந்ததாலவழிபறித்தாகிலும் ததீயாராதனம பக்திபுரஸ்ஸரமாகசசெய்தல், இவா சரமபுருஷார்த்தத்திலே நிஷ்ணுதரானது கணடு இந்த ஸுகருதமே பறறுசாக விசேஷ கடாக்ஷம் பணண எணணி, பெருமாள ப்ராஹ்மண வேஷத்துடன, பிராட்டி ஸஹிதனுய் பெரிய திரளோடுவர, ஆழ்வாா அவாகளைப பறித்து, அறுகாழியையும கடித்துவாங்க, 'நமகலியனே" என்று பெருமாள அருளிசசெய்தல; நகைமூட்டையைத் தூக்கமுடியாமறபோக, "என்ன மந்த்ரம போட்டாய" என்று வாளவலியால கேட்க, திருமந்த்ரத்தைத் தம வாயாறச் சொல்லுமபடி உபதேசித்தல. 64-65

7 பெருமாள ஆழவாருககு மயாவற மதிநலமருளி, திருமகளுடன பெரியதிருவடிமேல ஸேவைஸாதித்தல. 66

8. "பெரியதிருமொழி", "திருககுறுந்தாணடகம", "திருநெடுந்தாணடகம", "திருவெழுகூற்றிருக்கை", "சிறியதிருமடல"

"பெரியதிருமடல்" என்கிற ப்ரபநதஙகள ஆறையும நமமாழ் வாருடைய த்ராவிடவேதசதுஷடயததுககு அஙகமாகத் திருவாய மலா நதருளி, 'நாலுகவிபபெருமாள' எனறு பெயா பெறுதல 66

9 திருமொழியருளிச்செய்தூசொணடே திவயதேசங்கள தோறும எழுநதருளுதல, இவருககுளள திருநாமஙகளை பிருதூத, சமபநதன சிஷயாகள் அதுகேட்டு ஸஹியாமல இவரைத தஙகள் ஸ்வாமியினிடத்தில அழைததுச்செலலுதல; ஊா பாஷணட மாயிருந்ததால், ஆழவாருககு பகவத விகரஹமினறிககே வாககு கிளமபவிலலை; ஒரு ஸ்ரீவைஷணவ அமமையாா திருவாராதனப பெருமாளான "வெணணையுணடதாடாள"னை எழுநதருளப பணணிக்கொண்டு செனறு ஜயிகக, சமபநதனும 'நாலுகவிப பெருமாள" எனகிற பிருது செலலுமெனறு குமபிடடுபபோதல 66-68

10. பெரிய பெருமாளுககு மதிளுககாக நாகபபடடினததில ஸவாணமயமான புத்த பரதிமையைக கொணடுவந்து மதிளகடடி வைததல, தொணடரடிபபொடிகள திருமாலை கட்டுகிற இடததை யொதுககி மதிளகடடுவிததததைத தொணடரடிபபொடிகள கணடு உகநது மாலைகொய்கிற ஆயுதததிறகு 'அருளமாரி" எனறு கலியன திருநாமததைச சாததுதல; திருமஙகை மன்னனும சிகர பாயநதம எலலாக கைஙகாயஙகளையும செயதல. 68-71

நமமாழவார் வைபவம

1. அவதாரகால ஶலோகஙகள 73-74

2. ஆழவாருடைய வமஶபாரமபாயததின ஏழாடகாலும பழிபபிலாமை; காரிமாறருடைய பூாவீக பரமபரை. 74

3. காரியாரின விவாஹவிவரம, காரியாருககுக குறுஙகுடி நமபியின அநுகரஹம, ஆழவாரின அவதாரம. 74-76

4 அவதாரகாலம. 76-77

5. திருவனநதாழவான் திருபபுளியாழவாராக முந்துற அவதரித்தல. 77

நம்மாழ்வார் — மதுரகவியாழவாா வைபவம

1. மதுரகவிகளின அவதாரதேசம, வமசம, காலம, அமஶம 77-78

2. திருவயோதயை முதலான திவ்யதேசஙகளுககு எழுநதருளுதல. 78

3. நமமாழவாா ஸதனயபான மினறிக்கே இருககசசெயதே வாட்டமினறிப பரிபூாணராயிருககிற ஆசசாயததைக கணடு இவா

தாயதநதைகள பெருமாளிடததில நயஸ்தப₄ரராய 12ம நாள பொலிநதுநினற பிரானை ஸேவிககபபணணி "மாறன" எனற திருநாமம சாறறித திருபபுளியாழவாரடியில தொடடிலிடடு, புதராபி₄மானம பணணு மல, "எஙகள குடிககரசே' எனறு விசேஷ பரதிபததி செய்தல 78-79

4. ஆழவாா 16 வருஷம் வரையில கண திறககாமலும பேசாமலுமிருததல, தமமைபபோனறவாகளைக காணுமையால் பேசாமலிருபபதை உணராமல, "திருககுறுஙகுடி நமபிககு எனன அபசாரபபடடோமோ" என்று பெறறோா கலஙகியிருத்தல. 79

5. திருவயோதயையில யாதரையாகப்போன மதுரகவிகளுககு தெனதிககில தேஜஸ்ஸு தோனறுதல, தேஜஸஸுபககம நோககி பரதிதினமும பரதிஸதலததிலும பாாததுககாணுமல திருநகரிவரையில வநது ஆழவாரைத திருநகரியில் கணடு ஸேவிததல, குணடுககலலை ஆழவாாமுனபே எடுததுபபோட, ஆழவாா கணதிறகக, வாககு இவருககுணடோ எனறறியவெணணி "செததததின வ்யிறறில சிறியது பிறநதால எததைததினறு எஙகே கிடககும?" எனபதைககேடடு உததரம பெறறு ஆசசாயபபட்டு, அவா திருவடிகளில ஆஸ்ரயிதது, ஸத₃ாநுப₄வம பணணுதல 79-81

6. ஸ்ரீவைகுணடததிலிருககும ஸ்ரீமநநாராயணன கருடவாஹனுருடனுய் ஸேவை ஸாதிததல: தனனை அடிககடி அநுபவிககுமபடி மயாவறமதிநல மருளுதல, பகவத திவயாதம ஸவரூப திவயமஙகள விகரஹ திவயகுணுநுபவஜநித பரீதயதிசயததாலே ருக, யஜுா, அதாவணவேத ஸாரமான திருவிருத்தம, திருவாசிரியம, பெரிய திருவநதாதியையும, கீதாசாாயனுல தானுகச் சொலலபபடட ஸாம வேதஸாரமான திருவாயமொழியையும அருளிச்செயதல, மதுரகவி போலவாா அறியகாறறுவலலராமபடி பரதிஷ்டிபபிதது, நாடடைத தம்மைபபோல திருததுதல 82

7. திவ்யதேசததெமபெருமானகள திருபபுளியாழவாரடியில் வநது ஸேவைஸாதிததல் 82

8 நிதயஸூரிகளும ஶ்வேத தவீபவாஸிகளும இவரைக காணவர, அவாகளை ஸேவிதது "பொலிக பொலிக" எனறு மஙகளாஶாஸனம பணணுதல், இபபடி பகவத பாகவத வைபவாநுபவம தமககு நோநததற்கு ஸநதோஷிதது பரப₄ாவஸத₂ருசரஹிதராய, பால்யம தொடஙகி "உணணுமசோறு பருகுநீர் தினனும வெறறிலையுமெலலாம கண்ணன" எனறிருநது, த்வயாாததத்தை திருவாய மொழியிலே ஸுவ்யக்தமாம்படி அருளிச்செயதல;

பரபகதி பரஞான பரமபகதி உணடாய அவாவறறு வீடு பெறுதல 83

9. மதுரகவிகள "கணணிநுணசிறுததாமபு" அருளிச செயதல, நமமாழவாரை அாசசையாக எழுநதருளபபண்ணி, நிதய பக்ஷ மாஸாதி உத்ஸவஙகள செயதல, ஆழவாருககுப் பல விருதுகள ஊதுதல, சஙகததார சிஷயாகள ஆக்ஷேபிகக "கணணன கழலிணை" எனபதை சஙகப பலகையில வைகக, சஙகததாரோடு சேர 300 தமிழ்ப புலவாகள பலகையில ஏற, பலகை எலலாரையும தளளிவிட, சஙகததலைவனும "ஈயாடுவதோ கருடறகெதிரே" எனகிற பாடடைசசொலலி க்ஷாபணம பணணிககொளளுதல; மறற கவிகளும கவிபாடி க்ஷாபணம செய்து கொளளல 83-84

10. "செததததின வயிறறில" எனபதறகு அாததம 81

திவ்ய பரபநத பராமாணய ஸமாததனம

1 ஆழவாாகளின அருளிசசெயலகளில பரஸபரவிருததம போல தோறறும சில சஙகைகளும, அதற்குததகக ஸமாதானமும, தம திருமேனியில இடம கொடுபபதால பரஹ்மாதிகள பிராடடிமாாகளுககு ஸமமோ எனற ஸமசயததிறகு அடையவளைநதான தருஷடாநதததால பரிஹாரம. 85-92

2 ஸாவேஶ்வரன தஙகள விஷயததில செய்த உபகாரததை ஆழவாாகள அநுஸநதிதத பரகாரம 92

3 ஆழவாாகளுககும பரஹமருதராதிகளுககும வாசி 92-93

4 ஆழவாாகளின ஜனமு விஷயமாகவும பரபநதததின பாஷா விஷயமாகவும, புருஷகருதயதோஷ விஷயமாகவும் சஙகா பரிஹாரஙகள பரபநதஙகளுககு வேதஸாமயம 93-94

5 "ஆழவாாகளுககு எமபெருமானுடைய பரதயக்ஷஸாக்ஷாத காரமா? ஞான ஸாக்ஷாதகாரமா?" எனகிற விசார நிாணயம 94-96

6 ஸ்ரீவைஷணவாகள இருககவேணடிய பரகாரம 96-97

ஸ்ரீமநநாதமுனிகள் வைபவம

1. ஈஶ்வர பட்டாழவாா, நாதமுனிகள, ஈஶ்வரமுனிகள இமமூவரும வீரநாராயணபுரததில மனனனுககுக கைங்கரியம் செய்துகொணடிருததல. 97

2 மனனனா நியமனததைப்பெற்று இவர்கள திவயதேச யாதரையாயபபோய யமுனா நதிககரையிலுள்ள கோவாததன்புரத தில "தூயபெருநீா யமுனைத்துறைவன" எனற எமபெருமானைத திருவடிதொழுது சிலகாலம இருததல. 97-98

3. மன்னனார் ஸ்வபனத்தில திருமபிவருமபடி நியமிகக, யமுனைததுறைவா நியமனம பெறறு, புருஷோததமம முதலான திவயதேசஙகளை ஸேவிததுக்கொணடு வீரநாராயணபுரததுககு வநது கைஙகாயமும சாஸதர பரவசனமும செய்து கொணடிருததல 98-100

4. மேலநாட்டிலிருநது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள வீரநாராயண புரததுக்கு வருதல, "ஆராவமுதே" எனகிற திருவாய மொழி ஓதுதல, திருவாய்மொழி ஆயிரமும அவாகளுக்கு வராததால நாதமுனிகள திருக்குருகூா சென்று, மதுரகவிகளின ஶிஷயரான பராஙகுச தாஸரிடததிலே "கணணிநுண்சிறுததாமபை" ப பெறறு, ச்ரததையுடன 12,000 உரு அநுஸநதிகக, ஆழவாா திவய ஞான சக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுதது, அசரீரிவாணியாய் ரஹஸயதர யாாததம, 4,000 பாசுரஙகள, அகில ஸமபரதாய தாத்பாயஙகள, அஷடாஙகயோகரஹஸயம பரஸாதிததல 101-102

5. மன்னனார் ஆழவாா பரபநதததைக கேடக ஆசைப்படடு, நாதமுனிகளை வரசசொலலுதல, ஆழவாா நியமனம பெறபபோன போது, ஆழவாா, சமதமாதி ஆதம குணஙகளுடையவாகளுககு அறியககறறு வலலராமபடி ஓதுவிகக நியமிததல; நாதமுனிகள தமமை ஆழவாா கடாக்ஷிதது 4000 உபகரிததததை விணணப பிககககேடட மனனனா, இவருடன ஓாஉரு ஸ்வபனமுகேன அருளிசசெய்தல, தாம ராமகருஷ்ணாதி அவதாரம செயதும திருந தாமலிருநத உலகம, திவயபரபநதஙகளால திருநதினமையால, அவை லுபதமாகாமலிருபபதறகாக மனனனா இவறறை இயலு மிசையுமாககுமபடி நியமிகக,திவ்யபரபநதஙகளை திவயகானத்திலே அடைதது, தம மருமக்களான கீழையகததாழவாா, மேலையகததாழ வாாகளைககொணடு இயலுமிசையுமாக்கிப பாடுவிததருளல 102-104

6. தேவகானம அறிநத ஒருததியும மநுஷ்யகானம அறிநத ஒருததியுமான இரணடு வேஶ்யாஸதரீகளிடையே தனதன கானம் உயர்நததென்று ராஜகோஷடியில வாதம உணடாகுதல, ராஜாவால் அநாதரிககபபடட தேவகானம பாடுமவள் மனனனாரை ஸேவிகக வநதபோது தேவகானம நாதமுனிகள நனகறிவா எனறுணாநது ராஜாவுககுத் தெரிவிகக, ராஜாவால அழைககபபடடு, நாதமுனி கள, தேவகானம சிறநததெனபதையும, தமக்கு தேவகானம வரு மெனபதையும தக்கபடி நிரூபணம செயதல 104-105

7. நாதமுனிகளின சிஷயாகளின திருநாமஙகள, அவர் களுககு ஸகலாாததஙகளையும உபதேசிததல 105

8 அருளிசசெயத பரபநதஙகள. 106

9. யோகததிலெழுநதருளியிருத்தல் 106

10. இவா யோகததிலிருபபதை ராஜா கண்டு ஸ்தரீகளுடன மீணடு போகுமபோது கருஷ்ணனும கோபிகையுமாக நினைததுப பின தொடாதல் 106

11 ராஜா ஸாமநதன தலையில மிதிதது யானையின் மேலேறு வதைப பெருமாள பரஹமருதராதிகள தலையில அடியிட்டு கருடன மேல ஏறுவதறகு ஒபபிடுதல 106

12 குருகைகாவலப்பனுககு யோகததை உபதேசிததல் 106

13 உயயகொணடாா யோகததுககிசையாமையால, சாஸதரங களையும திவ்யபரபநதஙகளையும ப்ரவாததிககுமபடியும, ஈஸ்வர முனிகளைப பாாதது, குமாரா அவதரிபபரெனறும, அவருககு "யமுனைததுறைவா" எனற திருநாமம சாததுமபடியாயும, உயயகொணடாரும குருகைகாவலபபனும தஙகளுககுபதேசிதத வறறை அவருககு உபதேசிககுமபடியாயும நியமிததல. 106-107

14 ராஜா வேடடைககு வநது மீளுமபோது இரணடு விலலி களும ஒரு குரஙகும ஒரு பெணபிளளையும வநததாகததம பெண பிளளைகள சொலல, வநதவாகளை ஸீதா ஹநுமத ஸமேத ராம லக்ஷமணாகளாக பாவிதது, பினதொடாநது கஙகைகொண்ட சோழபுரததில மோஹிததுப பரமபதிததல 107-108

15 திருநக்ஷதரம, தனியன 108

16 சரமகைஙகாயம 108

17. குருகைகாவலபபன யோகததிலிருததல 108

உய்யகொண்டாா, மணக்கால் நம்பி வைபவங்கள

1 தாஸநம பரவசனம செயது கொணடிருததல, சிஷ்யர்கள திருநாமஙகள 109

2. உய்யகொணடார் குமாரத்திகளை மணககால் நமபி நீராடடபபணணுவிததுககொணடு வருமபோது வாயககால சேருக விருப்பதைககணடு அவாகள தயஙக, தாம படியாயக்கிடநது அவர்களைத தம மேலடியிடடுத்தாண்டுமபடிசெய்தல, இதைக்கணடு உய்யகொணடாருகநது அவருடைய உத்தமாஙகததைத் தம் திருவடியால அலஙகரிதது, வேணடுவதேதெனறு கேடக, ஆசார்யா திருவடிஸேவையொழிய வேறொனறும வேணடாமெனன, உகபபின மிகுதியாலே மஹாவைபவமுடையதாய பரமாாத்தமான தவயததையே மீணடும உபதேசிததல 109-110

3. உய்யகொண்டார் மணக்கால் நம்பிக்கு தம்முடைய நிர்வாஹத்தை ஒப்பித்து, தம் ஆசார்யன் நியமனப்படி யமுனைத் துறைவருக்கு அநுவர்த்தித்தாவது ஸகலார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கும்படி நியமித்து, பரமபதித்தல் 110

4. திருநக்ஷத்ரம், தனியன் 111

5. உய்யகொண்டாருக்குச் சரமகைங்கர்யம் செய்தல் 110-111

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்

1. ஈஸ்வரமுனிகளுக்குக் குமாரர் அவதரிக்க, ஜாதகர்ம, நாமகரண, திருவிலச்சினை செய்வித்தல், "யமுனைத்துறைவர்" என்ற திருநாமத்தைச் சாற்றுவித்தல், அவதாரகாலம். 111

2. ஈஸ்வரமுனிகள் யமுனைத்துறைவருக்கு அன்னப்ராசன சௌளோபநயனாதிகளைச் செய்தல், அத்யயன காலத்தில் யமுனைத்துறைவருடைய ஏகஸந்தக்ராஹித்வம், அங்கோபாங்கங்களோடே பதக்ரமஸஹிதமாக வேதங்களை அத்யயனம் பண்ணுதல், திருக்கல்யாணம் செய்தல் 111-112

3. ஈஸ்வரமுனிகள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல் 112

4. மஹாபாஷ்யபட்டரிடம் யமுனைத்துறைவர் சாஸ்த்ராப்யாஸம் செய்தல்; ஆக்கியாழ்வான் தசபந்தத்துக்காக மஹாபாஷ்யபட்டரிடம் மநுஷ்யர்களை அனுப்புதல், யமுனைத்துறைவர், முசித்துக் கிடந்த தம் குருவினிடம் பரிவால் தரவைக் கிழித்தல், "நவயம் கவயஸ்து கேவலம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை எழுதியனுப்புதல் ராஜசாஸனத்தையும் அலக்ஷ்யம் செய்தல், பல்லக்கில் வரும்படி அழைக்கப்பட, ராஜஸபைக்கு எழுந்தருளி "ஆமைலாத்த்ரிகநயா" என்பதை எழுதிப் போகவிட்டருள, இதைக்கண்டு ஆக்கியாழ்வான் குபிதனாய்த் தாக்கிக்கத் தொடங்க, வித்வான்களைத் திரட்டி மத்யஸ்தம் வைத்தல், ராஜ பத்னியின் சபதம், ஆக்கியாழ்வானை லௌகிகத்திலும் சாஸ்த்ரத்திலும் ஜயித்தல், ஆக்கியாழ்வான் ராஜ புரோஹிதனுமாய வயோதிகனுமாய் இருப்பதால், ஜயித்தவன் தோற்றவன் தலையைத் தாடனம் பண்ணக்கடவன் என்ற ஆக்கியாழ்வான் ப்ரதிஜ்ஞைப்படி செய்ய ஸம்மதிக்காதிருத்தல், ராஜ மஹிஷி "என்னை ஆளவந்தீரோ" என்றெடுத்து அணைத்துக் கொள்ளுதல், ப்ரதிஜ்ஞைப்படி ராஜா ஆளவந்தாருக்குப் பாதி ராஜ்யம் கொடுத்தல் 112-114

5. மணக்கால் நம்பி ஆறு மாஸம் ஆளவந்தாருக்குத் தூதுவளை யிடுதல், முசித்து 4 நாள் இடாமலிருந்து மறுபடியும் இடவர,

ஆளவந்தார் நேரில வரவழைத்து ப்ரணாம பூர்வகமாக, வேணடு வதை அபேக்ஷிககச்சொலல, ப்ரதிதினம தடையினறியே வருமபடி உததரவுபெறறு முதலில ஆரணஸாரமான கீதாரத்தமருளிச செயதல ஆாததி பிறநது பரா தபரமான அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாதகரிகக வழிகேடக, சரமஶ்லோகததை அருளிசசெய்து பெரியபெருமாளே ஸேவிககபபணணுதல; ஆளவநதார ஆஶ்ரம ஸ்வீகாரம செயதல; ஸ்ரீரஙகவாஸம 114-117

6. ஆளவநதார் சிஷ்யாகள திருநாமஙகள 117

7. மணக்கால நமபி ஆளவநதாரை குருகைகாவலபபனிடத தில யோகரஹஸ்யததைப பெறசசொலலுதல 117

8 மணககால நமபி ஶிஷ்யாகள 117

9 மணக்கால நமபி ஆளவநதாரைபபாாதது " நாதமுனி களுடைய உபயஸமபநதமுமுடைய நீா அவா திருவடிகளே பராபயபராபகமெனறிருமம, உமமைபபோலே ஒரு தர்ஶன பர வாததகனே உணடாககும, கோயிலே விடாதேயும" எனறருளிச செயதல 118

10. மணககால நமபி திருநாடடுககெழுநதருளுதல, ஆளவந தாா பரஹமமேததால ஸமஸகரிததல 118

11. மணககால நமபி திருநக்ஷதரம, தனியன 118

12 ஆளவநதாா குருகைகாவலபபனிடம செலலுதலும், அவரிடமிருநது அவருடைய ஶரீராவஸாநகாலக குறிபபுடன கூடிய திருமுகததைபபெறறு ஸ்ரீரஙகததுககெழுநதருளுதலும 118-119

13 அறையா " நடமினே நமாகளுளளீா " எனபதை ஆள வநதாரை தோககிப பலகால உரைககக்கேடடு, உடனே திரு வனநதபுரம எழுநதருளுதல, குருகைகாவலபபன குறிபபிடட நாள அனறுயிருகக, அவரிடம போக முடியாததறகாக "ஒரு புஷபக விமானம பெறறிலோமே" எனறு சிநதிததல, மடததுககுக காவலாகவைதத தெயவவாரியாண்டான ஆசாரய விஶ்லேஷததால மெலிநது திருவனநதபுரததுககு (அரைக்காதம) ஸமீபததிலுளள கரைமனேயாறறின கரையில ஆளவநதாரை ஸநதிததல, பரதாழ வான விஷயததில பெருமாளுடையபடி தனககிலலையெனறு ஆள வநதாரருளிசசெய்து தெயவவாரி ஆணடானுடைய ஆசாரய பகதிககு உகநதருளுதல. எலலாரும ஸ்ரீரஙகத்துககெழுநதருளுதல. இனி தாஶந பரவாத்தகராவாராா எனறு சிநதிததல 119-122

இளையாழ்வார வைபவம

1. இளையாழவாரின மாதா பிதாககள திருநாமஙகளும, அவாகளின வமஶமும 122

2 அவதாரதேசம, காலம, அமஶம 122-123

3. ஜாதகாம, நாமகரணம, திருவிலச்சினைகள, "இளையாழவார" எனறு பெயரிடககாரணம, மறற காமஙகள, வேதாத்யயன பூரவகமாக ஸகல ஶாஸதராபயாஸம, கருஹஸ்தாஶ்ரமஸ்வீகாரம, திருபபுடகுழியில யாதவ பரகாசனிடததில பூர்வபக்ஷவேதாநதம வாசிததல 123

கோவிநதபடடா வைபவம்

4. கோவிநதபட்டருடைய மாதாபிதாககள திருநாமஙகளும, அவாகளின வமஶமும 124

5, கோவிநதபடடரின அவதாரதேஶம, காலம, 124

6. ஜாதகாம, நாமகரணம, திருவிலசசினைகள, கோவிநதன என்ற திருநாமம, செளளோபநயனாதிகள, கருஹஸ்தாஶ்ரம பராபதி, ஸாவஶாஸதராபயாஸம, யாதவபரகாசனிடததில வேதாநதம வாசிததல 124

இளையாழவார வைபவம் தொடாச்சி

7. "ஸதயம ஜஞானம அநநதம ப்₃ரஹம" எனபதறகும "தஸய யதா₂ கப்யாஸம புணடரீ₃கமேவமக்ஷிணீ" எனபதறகும யாதவ பரகாசன அபாாததம சொலலுதலும, இளையாழவார ஸஹியாமல ஸதா₃ததம சொலல, யாதவ பரகாசன குபிதனாய பாடம சொலல முடியாதெனறு தவிாதது, ஏகாநதததில இவரை மணிகாணிகையில முடிபபதாக யோசிதது, மறுபடியும இவரைச் சேர்ததுககொணடு கஙகாயாதரைககுப புறபபடுதல; கோவிநத படடரும இளையாழவாரும சேராதபடி பணணிககொணடுவர, விநத்₄யாபரதே₃சததில ஜலஸபாஶாாததம இருவரும கூடினபோது கஙகாயாதரை நிமிததததை இளையாழவாருககு ஸூசிபபிதது கோவிநதபடடா தாம ஒருவரே போகுதல 124-126

8. பெருமாளும பிராடடியும விலலி தமபதிகளாகததோனறி வழிகாட்டுதல, விநதயாடவியிலிருநது பெருமாளகோயிலுககு வநது சேருதல; தமக்கு வழி காடடினவாகளை திவய தமபதிகளாக நினைதது "எததிறம" எனறு ஆழவாரைபபோல மோஹிததல, வயாமோஹம தெளிநது ஹஸதிகிரிககுச் சென‌று திருவடிதொழுது அநதர்ததானம பணணினதறகுக் கருததறிநது சாலைககிணாறறிலிருநது திருவாராதனததிறகுத திருமஞசனம கொணடு வருதல 126-128

9 யாதவபரகாசன இளையாழ்வாரைத தேடிக்காணுமல கஙகா தீாததுககுபபோகுதல, கஙகா ஸனனம செய்யுமபோது கோவிநத படடருககு லிஙகம வநதுசேருதல்; கோவிந்தபடடருககு " உளளங கைககொணாநத நயினா " எனற பெயா வருதல, யாதவபர காசன பெருமாள கோயிலுககுபபோக, கோவிநதபடடா மழலை மஙகலததுககுபபோய் லிஙக பரதிஷடை செயதல; காளஹஸதி நாதன இவரைத தமமிடம வருமபடி ஸவபனம காடடி ஸதானத தாாகளுககு இவரை அழைததுவருமபடி ஸவப்னம காடட, அவா களும பஹுமானததுடன அழைதது இவரைத தஙகளுககு முகய ராகக, இவரும ததபகதியுகதராகுதல 128-129

10. யாதவ பரகாசன் பெருமாள கோயிலில இளையாழ வாரைக் கணடு ஸநதோஷிதது அவரை ஸவகோஷடியில கூடடிக கொணடு கரநதம நடததுதல 129-130

11. ஆளவநதாா இளையாழவாருககும யாதவபரகாசனுககும உளள பரீதயபரீதிவிஷயததைககேடடுப பெருமாளகோயிலுக கெழுநதருளி ஸேவாகரமததில இளையாழவாரை யாதவபரகாச னுடைய கோஷடி மததியில கணடு " ஆமுதலவனிவன " எனறு கடாக்ஷிததுப பேரருளாளனிடததில 'யஸய பரஸாத₃கலயா'' எனறு பரபததி செயது இவநககு ஒரு நலவாாததை சொலல அவஸரம காணுமையாலே கோயிலுககு மீணடு எழுநதருளுதல, 130-132

12. ராஜாவின பெண பிளளைககு பரஹம ரக்ஷஸ்ஸு பிடிகக, யாதவபரகாசன போகசசொலலிப் போகாமல இளையாழவாரால போகுமபடி சொலலிவைதது அவா திருவடிகளை வஹிததபிறகு பரஹம ரக்ஷஸஸு போகுதல 133-134

13 " இலிஙகிததிடட புராணததீரும " எனகிற பாடடு பரஸததமாக, ஆளவநதாா தமககுப பிறகு தாிசன நிாவாஹ கராா எனறு யோசிதது இளையாழவாா விஷயமாக மறுபடியும பேரருளாளனை பராாததிததல 134

14. "ஸாவம க₂லவித₃ம ப₃ரஹ்ம" எனகிற வாக்ய விஷயமாக யாதவபரகாசனுககும இளையாழவாருககும அபிப்ராய பே₄த₃ முணடாய யாதவபரகாசன இளையாழவாரை முனிதல. 135

15 தாயாரின நியமனததால இளையாழவாா திருககசசிநமபி யின நியமனமகொணடு சாலைககிணறறிலிருநது முனபோலப பேரருளாளனுககுத திருமஞசனமகொணடு ஸமாபபிததல. 135

யமுனைத்துறைவா வைபவம – தொடர்ச்சி

16. ஆளவந்தாருககு நோவு, திருவரஙகபபெருமாளரையா முதலானாக்குச் சிலஹிதோபதேசம செயதல, நோவாறிபபெருமாளை ஸேவிககுமபோது அரையர் ''சூழ்விசுமபணிமுகில'' ஸேவிகக, ஆளவநதாருககு மாலையை பரஸாதிததல; யாதவபரகாசனுககும இளையாழவாருககும கடைசியாக நடநத வருத்தாநததைக்கேட்டு ஸதோதரததையருளிசசெயது, பேரருளாளனிடததில விணணபபஞ செயது இளையாழவாரைத தமமோடே சேர்ககுமபடி பெரியநமபிகளை அனுபபுதல, மறுபடியும நோவு சாததுதல; பரமபதித்தல, குமாரரான பிளளைககரசுநமபியைககொண்டு பளளிபடுததல. 135-142

யமுனைததுறைவரை திருபபளளிபடுததின பரகாரம

17 ப்ரஹமமேத ஸமஸகார பரகாரம (ஆளவந்தார படி) 142-145

18. பெரியநமபி திருககச்சிநமபி புருஷகாரததால ஸதோதரததைப பேரருளாளன ஸனனதியில விணணபபம செய்தல, சாலைககிணறறுவழியில ஸ்தோத்ரத்தையநுஸநதிக்க, இளையாழவார ''ப₃ரஹமா ஶிவ ஶதமக₂. பரம. ஸவராட'' எனபதைககேட்டு, இதின் காததா யாரெனறு தெரிநதுகொணடு இருவருமாகத திருவரஙகததைககிட்டி திருக்கரமபனதுறையில ஆளவநதார பரமபதித்தார் எனறு கேட்டு, இருவரும மூர்ச்சிதராய், தேறுதல, ஆளவநதார திருவிரலகள மூனறு மடஙகியிருபபதறகுக காரணம தெரிநதுகொணடு அககுறைகளைத தீரபபதாக சபதமிட, திருவிரலகள நிமிருதல, ஸகலரும ஆசசாயபபட்டு, இவரே தாசனபரவாத்தகராவா எனறு கூறுதல, பெரியநமபியநுமதிகொணடு, பெரியபெருமாளையும ஸேவிககாமலே பெருமாளகோவிலுக கெழுநதருளித திருசககசிநமபிககுத தெரிவிததல, திருககசசிநமபிகள இளையாழவாரைத் தேறறி, ''பேரருளாளன உமமுடைய நினைவினபடியே தலைககட்டுவா'' எனறருளிச்செய்தல, ஸ்ரீகூராணபரிபாலனமும பெருககத திருவத்யயனமும செய்தல, கோயிலிலும எலலா கருதயஙகளும செயயபபடுதல 145-147

19. ஆளவநதார திருநக்ஷதரம, தனியன. 147

இளையாழவார் வைபவம் – தொடாச்சி

20. இளையாழ்வார திருககசசிநமபி திருவடிகளில ஆஶரயிககத திருவுளளம பறற, அவர் மறுததல

21 நமபியை அமுதுசெயய பரார்த்திததல, பரஸாதோததேசயம நிறைவேறுமல போகுதல, பார்யையை வெறுககமுதல காரணம 148-149

22 இளையாழவார நமபியைககொணடு பேரருளாளனுடைய ஆறுவாரதைகளைப பெறுதல். 149-150

இளையாழவார பெரிய நம்பிகளிடதது ஆஶ்ரயிததவைபவம்

23. பெரியநமபி இளையாழவாரை தாமன பரவாததகராகக நினைதது, பெருமாளகோயிலுககு எழுநதருளும மததியில மதுராநதகததில தஙக, ஆறுவாரதைதயை அநுஸரிதது இளையாழவாரும பெரியநமபிகளை ஆமரயிபபதற்காகக கோயிலுககுபபோகும மாரககமததியில மதுராநதகததில கணடு ஹிதோபதேசஞ்செயய பரார்ததிகக நமபி ஹஸதிகிரி ஸநநிதியில செய்கிறேமெனன இளையாழவார தவரிகக, அஙகேயே திருவிலச்சினைசெயது மநதரோபதேசம செய்தல 151-154

24. பரமாண பரமேய பரமாதாககள இனனுரெனபதை அருளிச்செயது, பெருமாளகோயிலுககெழுநதருளுதல 153-154

25 பெரியநமபி இளையாழவார திருமாளிகையில எழுநதருளியிருநது தராவிடவேத பரபநதஙகளையும, தாமநவிமேஷ ரஹஸயஙகளையும உபதேசிததல 154

26 இளையாழவாரின தேவிகள ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்குப பாயுஷிதானனமிலலையெனனுதல, பெரியநமபி தேவிகளுககும இவா தேவிகளுககும ஒரு தோணடி வயாஜேன சணடையால பெரியநமபி கோயிலேற எழுநதருளுதல 154-155

இளையாழவார வைபவம்-தொடாசசி

27 இளையாழவார ஆமரம ஸவீகாரம செயதருளி, தேவபபெருமாளால "ராமாநுசமுநி" எனற திருநாமம பெறுதல 155-156

28. ஆளவநதார திருவுளளக்கருததை நிறைவேற்றுவதறகு ஸஹாயமாக தேவதாநதரபரரான கோவிநதபட்டரைத திருததும படி பெரியதிருமலை நமபிககு விணணபபம அனுபபிததல 156-157

கூரததாழவானும முதலியாணடானும இளையாழவாரிடம ஆமரயிததல

29. ஆழவானும, ஆணடானும ராமாநுசனை ஆஶ்ரயிததல 157-158

யாதவபரகாசன இளையாழவாரை ஆமரயிதது உஜ்ஜீவிததல

30 யாதவபரகாசன தாயின உத்தரவையும, திருககசசிநமபி மூலமாக தேவபபெருமாள நியமனததையும பினசெனறு ராமாநுசனை ஆஶ்ரயிதது கோவிநத ஜீயா எனற திருநாமம

பெறுதல்; திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல், "யதித்₄ராமஸமுச்சயம்" என்கிற ப்ரபந்தகாத்தா 158-160

31. ஆழ்வானுக்கும் ஆண்டானுக்கும் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ர யுக₃ம்ஶ்ரவணம் பண்ணுவித்தல் 160

32. பெரியபெருமாள் பேரருளாளனுக்கு ராமாநுசனை அநுப்புமபடி திருமுகம் போகவிட்டருள, அவர் அங்கீகரியாமையாலே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, பேரருளாளனைத் தம் கானத்தாலே உகப்பித்து, ராமாநுசனைப் பெற்று, கோயிலுக்கு அழைத்துச்செல்லுதல்; ராமாநுசன் பெரிய பெருமாளை ஸேவித்து, அவரால் தாமும் தம் ஸம்பந்திகளும் உபய விபூதி ஐஶ்வர்யத்தையும் பெற்று, கோயிலிலுள்ள நிறைவு குறைவுகளெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருத்தல் 160-166

கோவிந்தபட்டரை (எம்பாரை) திருத்திய விபரம்

33 கோவிந்தபட்டரை பெரியதிருமலைநம்பி திருத்தின ப்ரகாரம், பெரியதிருமலைநம்பி கோவிந்த பட்டருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செய்தல் 167-173

34 பெரியநம்பி த்வயார்த்தத்தை அருளிச்செய்தல் 173

35. பெரியநம்பியை ஆஶ்ரயித்தவர்கள் 173

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விஶேஷார்த்தங் கேட்டல்

36 திருக்கோட்டியூர் நம்பியை ஆஶ்ரயித்தல் 174

37. ராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷத்தை உபதேசிக்கும்படி பெரியபெருமாள் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கு நியமித்தல், நம்பி ராமாநுசனை ஊரேற வரச்சொல்லுதல், ராமாநுசனும் 18 தரம் செல்லுதல், ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மூலமாகத் தம் ஆர்த்தியை நம்பிக்கு அறிவிக்க, நம்பி இவரைத் தண்டும் பவித்ரமுமாக வரச் சொல்ல, இவரும் ஆழ்வான் ஆண்டானுடன் சென்று பெரியதிரு மந்திரத்தைப் பெறுதல், தெற்காழ்வான் திருவோலக்கத்தில் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வர்த்தத்தை அருளிச் செய்தல், நம்பி இவருடைய பரமகருணைக்கு உகந்து "எம்பெருமானார்" என்று திருநாமம் சாத்துதல், "எம்பெருமானார் தாசனம்" என்று பெயரிடுதல். 174-177

38. நம்பி எம்பெருமானாரை மறுபடியும் ஏகாந்தமாக வரச் சொல்லித் திருவடிகளைத்தொடுவித்துச்சரமஶ்லோகத்தை உபதேசித்து ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாவென்ன, அவர் நியமனத்தால

கூரததாழவாஜை ஒரு வருஷம பரீகைஷசெய்து அருளிச்செய்வதற்கு பதில ஆசாரயா திருவாசலில மாஸோபவாஸம செய்தால ஒரு வருஷ சுசரூஷைககு ஸமமெனறு உணாததபபட்டு ஆழவானுககுச சரம ஶலோகததை அருளிச்செய்தல, முதலியாணடான பராாததிகக, திருககோட்டியூா நமபியினிடத்தில அனுபபி ஸவரூபசிகைஷ செய்விதது, உபதேசிததல 177-180

இளையாழவாா திருமாலையாண்டானிடததில திருவாயமொழி கேடடல்

39. திருககோட்டியூா நமபி எமபெருமாஞருக்குத் திருவாய்மொழியின அாததம உபதேசிககுமபடி திருமாலையாணடானுககு நியமிததல, ஆணடானுக்கும எமபெருமாஞருக்கும அாததததில பலகால அபிபராயபேதம உணடாய், "அறியாககாலத்து" எனகிற பாடடு பரஸதாவததிறகுப பிறகு ஆணடான உபதேசததை நிறுததுதல, திருககோடடியூா நமபிகேடடு, திருமாலையாணடாஜைப பாாதது, அநுவாததிததாகிலும நடததுமெனறருளிசசெயதல, ஆளவநதாருககுததான ஏகலவயனெனறு எமபெருமாஞா அருளிச்செயதல. 180-182

இளையாழவாா திருவரஙகப்பெருமாளரையரிடததில் சரமோபாயத்தையுணாதல

40 எமபெருமாஞா திருவரஙகப்பெருமாளரையரை அநுவாததிதது, பஞசமோபாயநிஷடையான சரமபாவாாத்ததைதைப் பெறுதல 182-183

இளையாழவாா வைபவம்—தொடாசசி

41. எமபெருமாஞா பலரிடத்தில அாத்தம கேடடதறகுக் காரணம, இவா நாயகமணியான தனமை. 183-184

42 உடையவா கதயத்ரயமும நிதயதிருவாராதனமும அருளிசசெயதல 184

43 உடையவருக்கு விஷமிடுதல, திருக்கோடடியூா நமபி கிடாமபியாசசாஜை ஏகமாது₄கரமாக சாதிககசசொலலுதல 184-185

யஜ்ஞமூாததி (அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமாஞா) உடையவரை ஆஶரயிததல

44. யஜஞமூாததியுடன வாதிதது, ஜயித்து, எமபெருமாஞா அவருககுப பஞசஸமஸகாரஙகளையும செய்து, பேரருளாளரிடம

உபகாரஸமருதியாலே "அருளாளப பெருமாள எமபெருமானா" எனறபெயரிடுதல், திவயபரபநதாதி ததவசிக்ஷை செயதல 185-189

இளையாழவார் வைபவம – தொடாசசி

45 அனந்தாழவான முதலானோரை அருளாளபபெருமாள எமபெருமானாிடததில ஆஶ்ரயிபபிததல 189

46 அனநதாழவான திருமலைககெழுநதருளி திருநநதவன கைஙகாயம செய்தல. 190

திருமலைநமபியிடதது உடையவா ஸ்ரீராமாயணம் கேடடல

47 உடையவா திருககோவலூா, காஞசீபுரம சென்று திருமலைக்குப போகுமபோது வழிதெரியாமல ஏறறமிறைபபானுல தெரிநதுகொணடு செலலுதல' பெரியதிருமலை நமபி எதிா கொண்டுவந்து தமககுச சிறியாரெவருமிலலை எனனுதல, அபபனை ஸேவிதது, திருபபதிககுவநது ஒருவருஷம நமபியினிடததில ஸ்ரீராமாயணம கேடடருளுதல 190-196

48. கோவிநதபபெருமாளுடைய ஆசாாயபகதியையும பூத தயையையும கணடு உகநதருளுதல 196-197

49. கோவிநதபபெருமானை உதகதாராபுரஸஸரமாகபபெற்று, கடிகாசலம, திருபபுடகுழி, திருவெஃகாவைஸேவிததல. 197-198

50. கோவிநதபபெருமாளுககு ஆசாாயவிஶ்லேஷம பொறுக காமை, பெரியதிருமலைநமபி கோவிநதபபெருமாளுககு ஸேவை ஸாதிக்காமை; எமபெருமானாரும பெருமாளகோயிலில எழுநதருளி யிருததல; ஸவகோஷடியுடன திருவரஙகம சேருதல. 198-199

51. கோவிந்தபபெருமாளுடைய ஞான பக்தயாதிகளை உடையவரும் ததகோஷடியும கொண்டாடுமபோது கோவிநதப பெருமாள தானும சோநது தனனைககொணடாடி, அதறகுக காரண முரைத்தல, எமபெருமானாா கேடடு உகநதருளுதல 199-201

52 கோவிநதபபெருமாள காலயகாமஙகளைத தவிர்நது அடியாள வாசலிலே நிறறலும அதறகுக் காரணமும. 201

53. கோவிநதபபெருமாள ஸவபாாாயயின அநுபவததிற்கும இசையாமையும, ஆஶ்ரமஸவீகாரமும, "எமபாா" எனற திருநாமம வந்ததறகுககாரணம 201-202

அருளாளபபெருமாளெம்பெருமாஞர் வைபவம்

54. அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாா தம மடத்தை இடிததுவிடடு, எமபெருமானர் மடத்திலேயே நிழலும் அடிதாறும

போலே இருக்கக்காரணமும, எமபெருமானுர் அவருக்கு அகிலாாத தஙகளையும பரஸாதிததலும, ஆசாாயநிஷடையை ப்ரதிபாதிககிற ''ஞானஸார'', ''பரமேயஸார''ஙகளை அருளிசசெயதல. 203-204

இளையாழ்வாா வைபவம—தொடாச்சி

55. உடையவர் ஸ்ரீபாஷயம செயதருளுதல; ஜீவாத்மலக்ஷண விஷயமாக அபிபராயபேதமுணடாகி, ஆழவான திருவெழுதது சாததாமலிருததலும, உடையவா கோபிததலும, ஆழவானுடைய ஆசாாய நிஷடையும, உடையவா '' ஸ்ரீபாஷயம '', '' வேதாநத தீபம '', '' வேதாநதஸாரம '', '' வேதாாததஸஙகரஹம '', '' கீதா பாஷய ''மருளிசசெயது ஆளவநதாருடைய முதலிழவைத தீாததல 204-205

56. உடையவர் திகவிஜயார்த்தமாக எழுநதருளுதல், திருக குடநதை தொடஙகி தென திவயதேசஙகளை ஸேவிததல, திருக குறுஙகுடி நமபிககு தவயோபதேசம செயது, '' ஸ்ரீவைஷணவ நமபி '' எனறு தாஸய நாமம பரஸாதிததல, அனநதசயனம முதலான மலைநாடடுத திருபபதிகளையும, வடநாடடுககுசசெனறு அயோததி முதலானவைகளையும ஸேவிததல, ஸரஸவதி பணடா ரததில '' கபயாஸம '' எனபதறகு ஸரியான பொருளுரைதது, ஸரஸவதியால '' பாஷயகாரா '' எனற திருநாமம பெறுதல, வட தேசததிலுளள விதவானகளை ஜயிததல, பிததேறசசெயது தெளி விதது, தம திருவடிகளுககு ஆளாககுதல, காசிமுதல திருவேஙகடம வரையில உளள திவயதேசஙகளை ஸேவிததல, சைவருடன வாதமும, திருவேஙகடமுடையானதிருவாழியை ஸவீகரிததலும, பெருமாள கோயிலமுதலாக ஸ்ரீரஙகம வரையிலுளள திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸனம செயது ஸ்ரீரஙகத்தில எருநதருளியிருததல 205-211

படடா வைபவம்

57 கூரததாழவானுககு ரஙகநாதனுடைய அரவணை ப்ரஸாதம லபி₁ததலும, படடா அவதார ஹேதுவும 211-212

58 படடா அவதாரகாலம, எமபெருமானா அநுகரஹிததல, எமபாா ரக்ஷாாததம தவயாநுஸநதானம செயதல, எமபெருமானா எமபாரையே படடருககு ஆசாாயராக நியமிததல; ''பராசரபடடா', எனகிற திருநாமததைச சாததி, ஆளவநதாருடைய இரணடாம இழவைத தீாததல 214

59. எமபாா திருததமபி சிறிய கோவிநதபபெருமாளுககு குமாரா அவதரிகக, அவருககு '' பராஙகுசநமபி '' எனறு திரு நாமம சாததி, ஆளவநதாரின மூனறுமிழவைத தீாததல 214

60 பட்டரை பெரியபெருமாள் புத்ரஸ்வீகாரம் செய்தருளி, திருமணத்தூணருகே தொட்டிலிடுவித்தல், 5 திருநக்ஷத்திரத்தில் "சிறுமாமனிசர்" என்பதற்குப் பொருள்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுதல் 5 திருநக்ஷத்திரத்திலே "ஸர்வஜ்ஞபட்டன்" என்பானை யுக்தியாலே ஜயித்தல், வேதாத்யயனத்தில் ஏகஸந்தக்ராஹித்வம்; பெருமாள் பட்டரைப் பார்த்து, தம்மை ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக பாவிக்கும்படி நியமித்தல், பட்டருடைய விவாஹம். 214-217

இளையாழ்வார் வைபவம் – தொடர்ச்சி

61. ஸந்யஸிக்கும்போது உடையவர், முதலியாண்டான் ஸம்பந்தத்தை விடாதொழிகை; முதலியாண்டான் திருவாய்மொழி ஓதினபடி, எம்பெருமானார் நீராடி வரும்போது பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸரைகையைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்தமை,முதலியாண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவெள்ளாட்டியாக அனுப்பித்தல் 217-219

62. பெரியநம்பி மாறனேர் நம்பிக்குச்செய்த ப்ரஹ்மமேத ஸம்ஸ்கார விஷயமாக ஆக்ஷேபனை ஸமாதானங்கள், மாறனேரி நம்பி பரமபதிக்கும் காலத்தில், பக்வதாசார்ய நாமங்களை உச்சரிக்காததற்கு எம்பெருமானார் காரணம் கூறுதல்; ஊமையை அங்கீகரித்தல் 219-220

63. திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஆசார்ய விக்ரஹமும் த்யான விஷய மென்னுதல் 220

64. சோளராஜா "சிவாத் பரதரம் நாஸ்தி" என்று கையெழுத்து வாங்குதல், எம்பெருமானாருக்காகக் கூரத்தாழ்வான், பெரியநம்பி களுடன் சோளசபைக்குச்செல்லுதல் 220-221

65. எம்பெருமானார் வெள்ளை சாத்தி மேற்கே எழுந்தருளுதல், வழியில் திருமலைநல்லான் சிஷ்யர்களான வேடர்கள் தேனும் தினை மாவும் ஸமர்ப்பித்தல், வேடர்கள் "கட்டளைவாரி" என்பான் க்ருஹத்தில் கொண்டுவிட, அவன் பத்னி, தான் எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமுடையவளென்றும், ஸம்பந்தம் உண்டான ப்ரகாரத்தை யும் சொல்லுதல், அவளுடைய ஆசார்ய நிஷ்டையும், பர்த்தாவை ஆச்ரயிப்பித்தலும்,எம்பெருமானார் அங்கு நாலைந்து நாட்களிருந்து, தம் திருவாராதனமான பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் தரித்தண்ட காஷாயாதிகளை தரித்தல் 221-228

66 "வஹ்நிபுஷ்கரிணி" என்கிற க்ராமத்திற்கு எழுந்தருளு தல், மிதுலாபுரி சாளக்ரமத்தில் முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாதத்தீர்த்தத் தால் அங்குள்ள ப்ரச்சன்னர்களின் மனத்தை மாற்றினமை,

வடுக நமபியை ஸவபாத₃ச்ச₂ாயாபனனராக்குதல், சோளன கரிமி கணடறுய நசிகருமபடி அபி₄சரிததல, விடடலதேவராயன மகளுககுப பிசாசு பிடிததிருநததைத தம ஸ்ரீபாததீாதததுதால போககடிததல், விடடல தேவராயன உடையவரை ஆஸ்ரயிததல், விடடல தேவ ராயனுடைய பூாவகுருககளானவாகளைசசோநத 12,000 சமண ருடன திரையை வளைததுககொணடு தமமுடைய நிஜஸவரூபமான ஸஹஸர ப₂ணு மணட₃லமுடைய திருவனநதாழவாறுக இருநது ஒருததருககு 10,000 முகமாக உததரமிடடு ஜயிததல, விஷ்ணு வாததனராயன ஆஸ்ரயிததல; அஙகுததை எமபெருமானுககு "நமபிதமபிரான" என்று தொணடனூா நமபியின அபிமானுந தாபபூ₄தரானமை தோறறத திருநாமம சாததுதல,சிஙகா கோயிலில எழுநதருளி வேதாநத வயாகயானம செயது கொணடிருத்தல 228-231

67 திருநாராயணன ஸவபனததிலெழுநதருளி திருமண கிடைககுமிடததைக காடடககணடு, திருநாராயணனை பரதிஷடிப பிதது, "ஒருநாயகமாய்" எனகிற திருவாயமொழியை அவருககு ஸமாபபிககுதல, ஸமபதகுமாரரை டிலலியிலிருநது எழுநதருளப பணணிககொணடு வருதல, யதிராஜபடம கடடுவிததல், ஜமபத திருவரை பரதிஷடிபபிததல திருநாராயணபுரம என்ற நகரபரதிஷடை 231-236

68. பதம கிரியில பௌதத சமயஙகளை ஜயிததல, கூரத தாழவானுககுச சோளசபையில நடநத வருததாநதம, பெரிய நம்பிகள அநதிமதேசநியதி பரபனனனுககு இலலை என்று ஒரு கொலலையில பரமபதிததல; இநத வ்ருததாநதததை உடையவா கேடடு கலேசிதது, ஆழவானையாவது இழககாமலிருநததறகு உகததல், பெரியநமபிககு ஸ்ரீசூரணபரிபாலனுதிகள செயதல், மாறெனறிலலா மாருதியாணடானைக கூரததாழவான விஷயததை யறிநது வருவதற்காகக கோயிலுககு அனுப்புதல 236-239

உடையவருடைய ஆசாாயாகளின திருநக்ஷதரஙகளும தனியனகளும்

69 பெரியநமபி திருநக்ஷதரம, திருககோடடியூா நமபியின அநதிமதசையில திருவுளளததிலோடுவதெனனென்று கேடடபோது சகரவாததிததிருமகன திருவுளளததை ஒரு பக்ஷி புணபடுததின விஷயததையருளிசசெய்தல, திருககோடடியூா நமபி பரமபதிததல அவருடைய திருநக்ஷதரம; திருமாலையாண்டான், திருவரஙகப பெருமாளரையா பெரிய திருமலை நமபி, திருககசசிநமபி திரு நக்ஷதரஙகள 240-241

இளையாழ்வார வைபவம் — தொடாசசி

70. மாறெனறிலலா மாருதிசசிறியாண டான கூரததாழவாளைக கணடு வருதல சோழன கரிமியால மாளுதல, உடையவா திருநாராயணபுரததிலிருநது கோயிலுககுப புறபபடுதல, தமமைவிடடு தரிககிலலாத ஐமபததிருவாககாகத தமமுடைய அாசசாவதாரரூப விகரஹததை அவதரிபபிததல, செலவபபிளளையையும, திருநாரணனையும அவாகள அதீனமாககி நியமிததல, கோயிலுகெழுநதருளுதல, பெருமாளை ஸேவிதது, ஆழவானைககணடு மடததுககு எழுநதருளுதல, திருநாமம கோணிறறெனறுவது நினைததிருககையே நம கணபோனதறகுக காரணமெனறு ஆழவான அநுஸநதிததல 241-245

71 சிததிரகூடம அழிநததெனறு கேளவிபபடடு, திருபபதிககு எழுநதருளபபணணிககொணடு போகபபடட கோவிநதராஜன உதஸவபேரததை மூல பேரததுடன பரதிஷடைசெயது, மீணடெழுநதருளுதல 246

72 கண தருமபடி பேரருளாளனை பராாததிககுமபடி ஆழவானை உடையவா நியமிததல, ஆழவான வரதராஜஸதவம செயதல, ஸவபனததில வநத வரதனை அபராகருததிவயநேதரம பராாததிததல, உடையவா இசசெயதியைககேடடு திருபதியடையாமல பெருமாளகோயிலுககு ஆழவானை அழைததுசசெலலுதல, உடையவா காாயாநதரததிலிருககுமபோது பேரருளாளன ஸதவததைத திருசசெவிசாததுதல, ஆழவான "நானபெறற பேறு நாலூரானும பெறவேணும" எனறு அபேகஷிததபடி தநதருளுதல, உடையவா இசசெய்தியையறிநது பெருமாளையும, ஆழவானையும வெறுகக, அவவிருவரையும மாததிரம காணுமபடியான சகதியை ஆழவானுக்குக கொடுததல, உடையவா கோயிலுககெழுநதருளுதல 246-248

73 "நாறுநறும பொழில" வ்யாகயானாவஸரததில ஆணடாள நினைவைப பூாததிசெயயவேணுமெனறு திருவுளளமாய, திருமாலிருஞசோலைமலைககுசசெனறு, பூர்ததி செயதல, ஸ்ரீவிலலிபுததூருககு எழுநதருளினபோது ஆணடாள "நம கோயிலணணன" எனறு உகநது திருநாமம சாறறுதல 248-249

74 ஸ்ரீபாஷயகாரருடைய திருவடிகளிலாஸ்ரயிதத முதலிகளினுடையவும, 74 ஸிமமாஸனாதிபதிகளினுடையவும திருமுடியடைவு, ததபரமாணம, உடையவா திருவடிகளில நிதயகைஙகாயம பணணுமவாகளின கரமம 249

வடுகநம்பி வைபவம்

75 உடையவருடைய திருவடிநிலைகளே இவருககுத திருவாராதனம, பகவதஸநநிதியிலும உடையவா திருமேனியையே ஸேவிததிருபபா; பகவதபரஸாததைத பரஸாதபபடுகையை அலமபுதல, பகவத ஸேவையை உபேக்ஷிதது உடையவருககுப பால காயசசுதல, பூாவஸமபநதிகள வநது தஙகின இடததை சோதிதது முதலியாணடான கழிதத பாணடஙகளை ஸவீகரிததல, உடைய வருடைய ஸ்ரீபாததீாததம தவிர மறற ஸ்ரீபாதநீாததம கொளளாமை, ஸாளகராமததில உடையவா ஸ்ரீபாததீாதததததைச சேமிததுவைதது உடையவா திருவடிநிலைகளை அஙகே பரதிஷ்டிபபிததல 254 256

அனநதாழவான் வைபவம

76 அனநதாழவான கூடையை வாஙகபபுகுந்த பிளளையைத தவிாதது, தாம அதைதயிழநதால இளைபபதாகச சொலலுதல; திருவேஙகடமுடையான ஒரு பிளளையாய வநது மண சுமததல, பாமபால கடிககபபடடபோது சொனனவாாததை 256-257

77 கோஸலராஜயததில அனநதாழவான கடடுச சாததி லுளள எறுமபுகளைத திருமலையில கொணடுவிடச சொலலுதல, திரு மாலைகடடுமபோது திருவேஙகடமுடையான அழைததலும, இவா போகாமலிருததலும, அதற்குக காரணம கூறுதலும 257

கூரததாழ்வான வைபவம

78 கூரத்தாழவான பெரியபெருமாளை ஸேவிததுப பரமபதம செலல உததரவு பெறுதல, இததைககேடட உடையவா ஸசசிஷ்ய ஸமபநதததால பேறு எனறு ஸநதோஷிததல; ஆழவானதான முறபடடதறகுக காரணமருளிச செயதல, மீளவும தவயததை யருளிசசெய்தலும, அதறகுககாரணமும,ஆழவானைப பிரிய உடைய வா வருததமடைதல, ஆணடாளுககும படடருககும தம பிரிவில அவிவேகம பணணுதிருககுமபடி ஹிதோபதேசம செயதல, ஆழ வான திருநாடடுககெழுநதருளுதல, பரஹமமேத ஸமஸகாரம, ஆழவான திருநக்ஷதரம, தனியன 257-262

இளையாழ்வாா் வைபவம — தொடாசசி

79 படடரைப பெருமாளை ஸேவிககபபணணி, எமபாரைக் கொணடு சாஸதராப$_4$யாஸம செயவிததல 262-263

80. எமபெருமானாா பரபாவததை வெளிபபடுததினவாகளின திருநாமஙகளும, ததபரகாரஙகளும 263-275

81 பூர்வாசார்யர்களிற் காட்டில் எம்பெருமானாருக்கு ஆதிக்யம், அதில் மற்றவர்களுக்கு ஏற்றம் வரக்காரணமும், உடையவரின் ஆதிக்யத்துக்குக்காரணமும், 275-279

82. பூர்வாசார்யர்கள் எம்பெருமானாரின் திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலும், பின்புள்ளவர்கள் திருவடி ஸம்பந்தத்தாலும் வீடுபெறுவர்கள், ஆசார்ய ஸம்பந்தமே உத்தாரகமென்பதற்கு அநுஷ்டாதா ஆளவந்தார் 279-280

83 "ஆளவந்தார் கோஷ்டியில் ஒரு நாளாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றிருந்தால் பரமபதத்திற்குச் சுருளும்படியும் கட்டிவிட்டேனே" என்று எம்பெருமானாருளிச்செய்தல் 280

84 பிள்ளையுறங்காவில்லி தாஸர், ஸர்வஜ்ஞ்ஞராகியான விபீஷணாழ்வான ராமகோஷ்டி ப்ரவேசத்திற்குப் பட்டபாட்டைப் பார்த்தால், மௌர்க்யான் தாம் எப்படி உஜ்ஜீவிப்பதென்று கேட்டலும், எம்பெருமானாரின் ஸமாதானமும், ஸ்வாசார்யாதிகளைப் பற்றுவதே ஸ்வரூபமானால், திவ்யதேசங்களை விட்டதாக ஆகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமும் தத்பரிஹாரமும், எம்பெருமானாரே உபாயோபேய மித்யாதியான நடாதூரம்மாளின் திருவுள்ளம், ஆழ்வான் திருவுள்ளமுமதுவே, அமுதனாரும் அப்படியே, எம்பெருமானாரின் பெருமையைப் பெரியபெருமாள் முதலானோர் வெளியிட்ட ப்ரகார ஸூசகமான ப்ரமாணங்கள் 280-284

85. கந்தாடையாண்டான் எம்பெருமானாரனுமதிகொண்டு, தத்ர்சசா திருமேனியை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஏறியருளப்பண்ணுதலும், எம்பெருமானார், தம்முடைய ஸர்வசக்தியும் ப்ரகாசிக்கும்படி க்ராட்யா லிங்கனம் செய்து கொள்ளலும், புஷ்யமாஸகுருபுஷ்யத்தில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தலும், ப்ரதிஷ்டா தினத்தில் திருமேனியில் தளர்த்தியுண்டாதலும் 281-285

86 எம்பெருமானாரைத் தச்சிஷ்யர்கள் அநேகஅவதார விசேஷமென்று ஆதரித்திருத்தல், இவருடைய சரித்திரம் ராமசரிதம்போல அவாங்மனஸகோசரம், இவ்விபூதியிலிருந்த காலத்தின் ஸங்க்யை, எம்பெருமானாரின் அவதாரகார்யவிவரணம், எம்பெருமானார், பரமபதநாதனுடைய பரபாவங்களெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தில் வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு அங்கெழுந்தருள உத்தேசித்துப் பெரிய பெருமாளை ப்ரார்த்தித்தல், அன்றைக்கு ஏழாம் நாளில் பெரிய பெருமாள் தாம் அங்கீகரிப்பதாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளுதல், தீர்த்த ப்ரஸாதங்களைப்பெற்று மடத்துக்கெழுந்தருளி சிஷ்யர்களுக்கு 3 நாட்களில் கீழ் உபதேசித்த எல்லாவற்றையும் மறுபடியும் உபதேசித்தல், தம் பிரிவில் அவிவேகம் பண்ணாதிருக்கும்படி நியமித்தல்,

ஏழாம நாள ஸகலருமு உபநிஷத்து முதலானவற்றை அநு ஸநதிததுககொணடிருகக, பரயாண பாதே₂யமான தவயததை ஆவருததிபணணுதல; ஆழவார ஸ்ரீஸூகதிகளையும, ஸ்ரீபாஷ யததையும ஸாரக்ஷிதமாககுமபடி நியமிககதல, பரபனன ஸவரூப மருளிசசெயதல், ஸவசிஷயாகளுககு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிமஹாஸனம முதலானவறறை அருளி, முதலிகள எலலாரையும சில பரதான சிஷயாகளின அதீனமாககுதல, படடரை தாஸநபரவாததக ராககுதல, வேதாநதியைத திருததுமபடி படடருககு நியமிததல, இருககுமநாள பணணலாம கைஙகாயஙகளை நியமிததல, தம முடைய பூாவாவதாரமான ஆயிரம சுடாவாயரவணையோடே நமபி மூநத பிரானைப்போலே எமபெருமானரான இவருமு கூடியருளுதல, பரமபதிததகாலம, திருபபளளிபடுததல, எமபெருமானருடைய பெருமை 285-307

உடையவா ஸ்ரீபாதததது முதலிகள் தனியன முதலியன

1 உடையவா ஸ்ரீபாதததது முதலிகளின திருநக்ஷதரஙகள — முதலியாணடான, திருககுருகைபபிரான பிளளான, கிடாமபி யாசசான, எஙகளாழவான, நடாதூராழவான, ஸோமாசியாண டான, நடுவிலாழவான, அருளாளபபெருமாளெமபெருமானா, அனநதாழவான, எசசான, வடுகநமபி, 74 ஸிமஹாஸனாதிபதிகளின ஸமுதாயததனியன, சிறியாணடான பணிததவாாததை, இவா தனியன, மருதூா நமபி பணிததவாாததை, பிளளையுறஙகாவிலலி தாஸா திருநாடடைநத பரகாரம, இவா தனியன, நமபி திருவழுதி வளநாடு தாஸா வாாததை, பிளளை திருவழுதிவளநாடடரையா அநதிமததசை வாாததை. 307-312

எமபாா வைபவம்

1 எமபாா உடையவரைப பிரியமனமிலலாமை, உடையவரால ஸமாதானப படுததபபடுதல; எமபாா திருநாடடுககெழுநதருளுதல, எமபாருககுளளபெருமை, தனியன 313-316

2 ஆழவாாககும உடையவருககும தீாதத திவஸ நிாணயம பணணுததறகுககாரணம 316-317

படடா வைபவம்

1 படடா தீாததவாஸி பராஹ்மணனால வேதாநதியைபபறறித தெரிநதுகொணடு, எமபெருமானா நியமனாநுஸாரியாய பெரிய பெருமாள நியமனமபெறறு, வேதாநதியிடமசெனறு, ஜயிதது. அவரை ஸ்ரீவைஷணவராககுதல, அவா, தமமை படடா அஙகீ கரிததததிலுளள ஏறறததையும, தமககுளள கருதஜ்ஞதையையும வெளிபபடுத்துதல, திருநாராயணபுரததிறகு முதலிலும கடைசி

யிலும் எழுந்தருளுதல், அதற்குள்ள ஏற்றம், கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல் 317-327

2 வேதாந்தி ஸந்யஸிக்கக்காரணமும், ஸந்யஸித்தலும்; அனந்தாழ்வானுடைய ஆக்ஷேபமும், தவ்யைகநிஷ்டராக ஆத்மபடி ஆசீர்வதித்தலும், பட்டரிடத்தில் போய்ச்சேருதலும், 'நஞ்ஜீயர்' என்ற திருநாமம் பெறுதலும் 327-328

3 சந்தரபுஷ்கரிணிக்கரையில் பெருமாள் படுத்திருக்கக் காரணம், நஞ்சீயருடைய ப்ரச்னத்தால் பட்டர் ஸமாதானமளித்தல், பட்டரை நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீபாதம் தாங்குவதற்குக் காரணம், ஆசார்ய பரதந்த்ரன் பகவத் கைங்கர்யம் பண்ணுவதற்கு பூர்வம், ஆசார்யன் விஷயத்தில் சைதந்யம் மூச்சற்றுப் படுக்கையாயடிமை செய்கையே சிஷ்யஸ்வரூபம் 328-330

4 "பாதிரி' என்கிற க்ராமத்தில் வேடனும் முயலும்; வீர சுந்தர ப்ரம்மராயன் திருமதிள் கட்டுகிற வ்யாஜத்தால் பட்டர் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளுதல், அநுவாதத்த விசேஷத்தாலே ஆசார்யாநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரமாகுகை, கோயில் வாஸமற்றிருக்கையில் துக்கித்தல் 330-332

5. திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒன்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குச் சொல்லும்படி நஞ்சீயருக்கு நியமித்தல், வீரசுந்தரன் மரித்தலும், இதுகண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸந்தோஷித்தலும், ஆண்டாள் துக்கித்தலும் அதற்குக்காரணமும் 332-333

6 பட்டர் திருமபவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல், அம்மணியாழ்வானுக்குத் தஞ்சமாக அருளிச்செய்த வார்த்தை; ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன் அருளிச்செய்ததையே தஞ்சமாக நினைத்திருக்க வேணுமென்னுதல், வீரசிகாமணிப்பல்லவராயன் ப்ரார்த்தித்தபடி பட்டர் "கடற்கரை வெளி'யை, நினைத்திருக்கச் சொல்லுதல், அதின் தாத்பர்யம், தாமஸ ரஹஸ்யம்; த்ரிபுவன வீர தேவராயன் உத்தரவை மறுத்தல். பட்டர் பெருமாளை ஸேவிக்கப்போனபோது வேதவ்யாஸ பட்டர் பருஷோக்திசொல்லுதல், அதற்கு பட்டர் உகந்தருளுதல். 333-335

7. பட்டர் திருவாராதன ப்ரகாரமும், ஸோமயாஜியாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கு உபதேசித்த திருவாராதன க்ரமமும் 335-337

8. பட்டர், தேவதாந்தரவிஷயமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் நடத்தையைப்பற்றியருளிச்செய்தல், பட்டருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஆண்டாள் ஸ்வீகரித்தல், ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் அறிந்து வரும்படி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை பட்டர் அனந்தாழ்வானிடத்தில்

அனுபவித்தெரிந்துகொள்ளுதல்; பட்டர் ஸம்பந்தி தத்ஸம்பந்தத்தை அறுக்கத்தேட, அவனைச் சீர்திருத்தம் செய்தல், பகவதானுகூல்யங்களுக்கு ஸுகருதம்அடி என்னை ஸ்வரூபநாசம், பட்டரை அமுதனார் வெறுக்கப் பட்டர் வாராததை, ஸந்த்யாவந்தன காலாதீதத்திற்கு பட்டரின் ஸமாதானம், பட்டருடைய ஸர்வஜ்ஞதை-குட்டத்தில் பாம்பு விஷயம் 337-340

9 திருவாய்மொழிக்கு எம்பெருமானார் வ்யாக்யானமிடாத தற்குக்காரணம், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் எம்பெருமானாரின் நியமனத்தால் ஆறாயிரப்படி செய்தல், பட்டர் நியமனத்தால் நஞ்ஜீயர் ஒன்பதினாயிரப்படி செய்தல் 340-341

10 பட்டர் கைசிக த்வாதசியன்று பெருமாளால் மேல்வீடு பெறுதலும், அதற்கு ஹேதுவும், முதலிகளுக்கு பட்டர் அளித்த ஸம்ஶய பரிஹாரமும், பட்டருக்கு ஆண்டாள் விடைகொடுத்தருளுதலும், திருநெடுந்தாண்டகத்தில் "அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டில் "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிற வ்யாக்யானுவஸரத்தில் பட்டர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல், ஆண்டாள் புத்ரசோகமடையாமல், கலங்காதிருத்தல். ஸ்ரீராமப்பிள்ளையைக் கொண்டு பட்டரை ப்ரஹ்மமேதத்தால் ஸம்ஸ்கரித்தல், நஞ்ஜீயர் ஆசார்யவிஹீநராய், பர்த்ருவிஹீனையான பார்யையைப்போல முட்டாக் கிட்டு மடத்துக்குள் செல்லுதல், துக்கித்த ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை ஆண்டாள் வெறுத்தல், பெருமாள் அநுக்ரஹித்து ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை தாமும் நிர்வாஹகராக்குதல், பட்டர் திருநக்ஷத்ரம் தனியன் 341-346

நஞ்ஜீயர், நம்பிள்ளை வைபவங்கள்

1 நம்பூர்வரதராஜனைத் திருத்திப்பணிகொண்டு, அவரைக் கொண்டு ஒன்பதினாயிரப்படி எழுதிவைத்தல், "நம்பிள்ளை" என்ற திருநாமம் வந்த காரணம், நம்பிள்ளை ஜீயரைக்குறித்து பரபத்திக்கு ப்ரமாணம் சுருங்கியிருப்பதற்கும், ரிஷிசசந்தோ தேவதைகள் மந்த்ரத்தின்றதற்கு இல்லாமலிருப்பதற்கும் காரணம்கேட்க, ப்ரத்யுத்தரம், ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வம் தனக்குத்தானே உண்டு என்றறியும் ப்ரகாரம், திருவாராதனத்திற்கு த்வயமொழிய வேறு மந்திரமில்லை என்னுதல், பகவதவதாரங்களின்ப்ரயோஜனம், பாகவதாபசாரங்கள் எவையென்பது, பகவதநுபவம் பண்ணுமவனுக்கு விஷயாநுபவத்தில் அந்வயமில்லை, ஜீயர் 100 உரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹிக்கையால் நம்பிள்ளை ஜீயருக்கு சதாபிஷேகம் பண்ணுதல் 346-352

2. நம்பிள்ளை திருவடிகளிலாஶ்ரயித்தவர்கள், பின்பழகியராம பெருமாள்ஜீயர் நோவுசாத்தினபோது, "ஆழியெழ" என்பதை

அநுஸந்திககச் சொனனதற்குககாரணம, ஸவரூப உபாய புருஷாாததஙகள இனனதெனறு நிரணயிததல, நமபிளளை கோஷடியின ஸாதருசயம, கநதாடை தோழபபா அபசாரபபடடு, க்ஷமை கொளளுதல, நமபிளளைககு 'லோகாசாாயா' எனற திருநாமம வநததறகுககாரணம 352-359

3. ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு தவயம ஸதாநுஸநதேயம; ஜீயருடைய அவஸான காலததில ஜீயரை நமபிளளை கேடட தஞச மான அாததம, நஞசீயா திருநாடடுக கெழுநதருளுதல, ஸமஸ கரிததல, நஞசீயருககுளள ஏறறம, நஞசீயா திருநக்ஷதரம 559-561

4 நஞசீயரருளிச செயத அாததஙகளுககு பூாவம, அமமஙகி யமமாள பரமபதிததபோது ததுதேவிகளின நிஷடை, ஸவ ஶரீராாததபராணனகளை அழிய மாறியாகிலும ஆசாரயனைப பேண வேணும உதாரணம— திருவெளளறையிலிருநது நமபிளளை வருமபோது ஸாதவிகையான அமமையாா வநதநதம, அமமை யாருககு நமபிளளை பரமபதததில ஒரு கோல துறை தருதல; ஆதமாவுக்கு ஶரீர விஶலேஷம பிறநதபோது, பரமபதம ஸிததம. எனறிருபபது எதுகைக கொணடு எனகிற மஹாபாஷயபடடரின சஙகைககு நமபிளளையின பரிஹாரம, பாணடியநாடடு ஸ்ரீவைஷணா வாகளுககுத தஞசமான வாாததையை அருளிசசெய்தல—கடற கரைவெளி, அதின பூாவம 562-566

5 தேவதாநதர ஸமபநதமுடைய நிமயநைமிததிக காமஙகளை ஸ்ரீவைஷணவன அநுஷடிபபதறகுத தாதபாயம, ஜஞான பகதயாதி கள வளர, சரீரம தேயும எனகிற விஷயம, ஸ்ரீவைஷணவனுககு ஆரோகயாபேக்ஷைவேணடா, நோவுவநதபோது நமபிளளை "கருதகருதயா: பரதீக்ஷநதே" எனறிருததல, ஸவவ்யாதி ஶாநதயாததமானதும, பரவ்யாதி ஶாநதயாததமானதுமான பரபதனம ஸவரூபஹாநி. 366-369

6. நடுவில திருவீதிபபிளளை படடா நமபிளளை ஸ்ரீஸூகதியின பெருமையை அறிதலும, ஆஶரயிதது உயதலும, நடுவில திரு வீதிபபிளளை படடா திருவாயமொழியின அாததததை எழுதி வைததலும, நமபிளளை, ஆசாாயநியமனநுஸாரியலலவெனறு கரையானுககு வைததலும, பெரியவாச்சான பிளளையைத திருவாய மொழிககு வயாகயானம செயய நியமிததல, வடககுத திருவீதிப பிளளை ஈடுதிருவெழுதது சாததுதலும, நமபிளளை பரிதரா யிருநதும நியமனமிலலாமையால வாஙகி வைககதலும, ஈயுணணி மாதவா நமபெருமாளை பராாததிதது, ஈடு முபபததாறுயிரததைப பெறறு வாழதல 569-574

ஆழவாா, எமபெருமானாா, ஜீயா திருவடிகளே சரணம.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

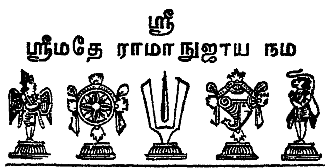

பின்பழகராமபெருமாள்சீயர்
அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

ப்ரவேசம்

ஸ்ரிய பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்த முக நித்யஸூரி பரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், அவாப்தஸமஸ்த காமனாய், அகிலமங்களகுண ஸ்வரூபனான ஸர்வேச்வரன், 1. "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" என்றும், 2. "த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்றும், 3. "தத்க்ஷரே பரமே வ்யோமந்" என்றும், 4. "யோ அஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்" என்றும் 5 "தத் விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:" என்றும் ஸகலஜகத்திதாநுசாஸந பரவருத்தங்களான நிகில நிகமாந்தஸஹஸ்ரங்களிலும், 6. "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தஞ்ஜகத்பதி:—ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், 7. "வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீ ஸஹாயோ ஜநார்த்தந:-உபாப்யாம் பூமி நீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேச்வர:" என்றும், 8. அத்யர்க்காநலதீப்தந்தத் ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:-ஸ்வயைவ ப்ரயயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷந் தேவதாநவை:" என்றும், 9. "ஆகரீடா விவிதா ராஜந் பத்மிந்யச்சாமலோதகா:—ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:" என்றும், 10. "காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:" என்றும், 11. "கலா முஹூர்த்தாதிமயச்ச காலோ ந யத்விபூதே: பரிணாமஹேது:" என்றும், 12. "அண்டகோசாத்வஹிராவரணாத் அமுஷ்மாத்பரத: ப்ரபோ—ஸ்திதோஹம் பரமே வ்யோமந்யப்ராக்ருத ஶரீரவாந்" என்றும், 13. "யத் தத் புராணமாகாசம் ஸர்வஸ்மாத் பரமந்த்ருவம்-யத் பதம் ப்ராப்யதத்வஜ்ஞா முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:" என்றும், 14. "அண்டேப்ய: பரதோ நித்யம் த்ரிபாதேந விராஜதே—இதரேண து பாதேந ப்ராக்ருதேஷ்வண்டேஷு விராஜதே" என்றும், இத்யாதியான **யோகயாஜ்ஞவல்க்ய பஞ்**

சமவேத புராணரதந ஸமுதஞ்சித *ப்ராமாணய* **பாஞ்சராதராதி வசநஸஞ்சயஙகளிலும,** ** மயாவறமதிநலமருளபபெறற ஆழ வாாகளாலே* **"நலமநதமிலலதோாாாடு"** *எனறும,* **"சுடரொளி யாய் நினற தனனுடைச்சோதி"** *என்றும,* **"தெளிவிசுமபுதிரு நாடு"** *எனறும,* **"மாகவைகுநதம"** *எனறும,* **"தெளிதாகிய சேணவிசுமபு"** *எனறும இதயாதி வாசயசதஙகளிலும அறுதி யிடப்பபடட அளவிறநத ஏறறததையுடைததாய 15. "குணு பரதாநம புருஷ பரமபதம பராதபரம பரஹமசதேவிபூதய" எனறும, 16. "பரமயோகிவாஙமநஸாSபரிசசேதய ஸவரூப ஸவபாவ" எனறுதொடஙகி 17. "நிரதிராய வைகுண்டநாத" எனறும். 18. "காலாதிகாதவபராமஹதீவிபூதி" எனறும, 19. "யத்தூரேமநஸோயதேவதமஸ பாரே யததயதபுதம" எனறும் ஸர்வபூாவதேசிகஸதோமபரஸதமாய. இபபடி வேதாநதங்களாலும ருஷிகளாலும ஆழவாாகளாலும ஆசாாயாகளாலும ஏககணடமாக பரதிபாதிககபபடட பர பாவாதிசயததையுடைய பரமபததிலே,-20."டராகாரைச விமாநைச ஸௌதைரதநமயைாவ்ருதா" எனறும, 21. "மணிதோரண சிதராடயா விசிதரதவஜமாலிநீ" என் றும, 22 "கோடிவைவாநரபரகயகருஹபஙகதிபிராவ்ருதா" என்றுஞ் சொலலுகிறபடியே * கொடியணி நெடுமதிள்களை யுமகோபுரஙகளையுமுடைததான திருப்படைவீடடிலே, மணி மாடமாளிகைகளாலே சூழபபடட * செமபொனசெய்கோயி லிலே, 23. "ஸஹஸரஸதூணே விமிதேதருட உகரேயத்ர தேவாநாமதிதேவ ஆஸதே" எனறும, 24. "மதயேது மண டபே திவயே ராஜாஸதாநம் மஹோச்ச்ரயம—மாணிகய ஸ்தமபஸாஹஸரஜுஷடம ரதநமயமபம-நிதயமுகதைஸ ஸமாகீரணம ஸாமகாநோபசோபிதம— அதீவதத ஸதாபூா ணம" எனறும* **"மாமணிமணடபததநதமில பேரினபதது"** *எனறுஞ் சொல்லபபடட ஆநநதகாரணவமான திருமா மணிமண்டபததிலே, பாயஙகவ தயாதிபரதயோதித அநவதய மாஹாதமயததையுடையதிவ்யாஸதாநமண்டபததிலே, உபய விபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோபபுடைய சீரிய சிங் காஸநததிலே, 25. "ஹிரண்மயே பரேகோஶ விரஜம பரஹ்மநிஷகளம-தசசுபரம ஜயோதிஷாஞ் ஜயோதிஸ ததய தாதம விதோவிது." என்றும, 26. "ந ததர ஸூர்யோபாதி ந சந்தரதாரகம் நேமா விதயுதோபாநதிகுதோSயமக்நி —*

*தமேவபாந்தமநுபாதி ஸாவம தஸயபாஸா ஸர்வமிதம விபாதி" எனறும, 26. "திவிஸூாய ஸஹஸ்ரஸய பவேத யுகபதுததிதா-யதிபாஸ ஸதருஶீஸாஸயாத பாஸஸ தஸய மஹாதமந" எனறும, 27. "ஸ்ரகவஸதராபரணோ யுகதம ஸ்வாநுரூஈபரநூபமை-சிநமயைஸ ஸ்வபரகாஶைரூ சாந யோநயருசிரஞஜிதை" எனறும, "சுழிபடடோடுஞ சுடாச சோதி வெளளம" எனறும, "சோதி வெளளததினுளளே எழுவதோருரு" எனறும சொலலுகிறபடியே நிரவதிக தேஜோரூபமாய ஸதைகரூபமாய் நிதயஸிதத பரமேஷடயாதி பஞ்சோபநிஷநமயமாயஸவாநுரூபமாயசிநமயமாய்விளஙகுகிறகிரீடாதி நூபுராநதமான திவயஸரகவஸதராபரணபூஷிதனாய், ஆபரணகோடியிலும ஆயுதகோடியிலும மெய்ககாடடுகிற திவயாயுதஙகளாலேதீபயமாநனாய், நிரதிஶயஸௌநதர்ய ஸௌகநதய ஸௌகுமாாய லாவணய யௌவநாதயபரிமிதோ தாரகுணகணநிதியான திவயமஙகள விகரஹவிஶிஷடனாய், இவவடிவழகடஙகக காடடிலெரிதத நிலாவாகாமே 28 "பருஹச்சரீரோபிவி மாநதேஹோயுவாகுமாரதவமுபேயிவாந்ஹரி-ரேமேஶ்ரீயா஽ஸௌ ஜகதாஞஜநநயா ஸூஜயோதஸநயா சநதர இவாமருதாமரூ" எனறும "**உடனமாகாதலமகளிா திருமகளமணமகளாயாமடமகள**" எனறும சொலலுகிறபடியே இரணடடடததிலுமிருநது அநுபவிககிற* கூநதல்மலர்மங்கைககும மணமடநதைககுங குலவாயாகொழுநதுககும கேள்வனாய்கொணடு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே வீறறிருநது, இபபடி* கணணன விண்ணூரான *வைகுநதமாநகரிலேதிவ்யபோகமநடவாநிறக அச்சோததியழகைததலைநீபபாடடிலே கணடநுபவிதது நிரப்பரஸதுதிபண்ணி29. "நம" எனபது30. "ஜிதம" எனபது "பலலாணடு" எனபதாய் அக்ரமமாகப *பிணஙகியமராபிதறறுமதுகணடு "**ஆஙகாரவாரமது கேட்டழலுமிழும பூஙகாரரவணை**" எனகிறபடியேஅஸதாநரக்ஷாவ்யஸநிகளாய, தாஸயதருஷ்ணைகலிதபரிகரராய31"ஸூரயோநிதயஸமஸிததாஸ ஸாவதாஸாவதாஶிந" எனகிறபடியே* முடியுடைவானவரான *அயாவறுமமராகளாலும, 32. "ஸூாயகோடிபரதீகாஶா பூாணேந்தவயுதஸநிபா-யஸமிநபதேவிராஜந்தே முகதாஸ்ஸம்ஸாரபாநதநாத" எனனுமபடி* கரைகண்டோராய் அநநத வைநதேயாதிவத அதயநதரஙகரான அநநதமுகதபருந்தஙகளாலும அநவரத பரிசாய*

மாணசரண நளிநஞாய்க்கொண்டு, 33. "ராஜாதிராஜஸவா வேஷாமவிஷ்ணுாபரஹமமயோ மஹாந்-ஈஶவரந தமவிஜாநீ மஸலௌமபுஸபரஜாபதி" எனகிறவேணடறபாடுதோனற "ஏழுலகுநதனிககோலசெலல-வீறறிருநது" எனறும, "பொங கோதஞசூழநத புவனியும் விண்ணுலகும, அஙகாதுஞ சோராமேயாள்கினற செங்கோலுடைய திருவரஙகச செலவ ஞர்" எனறும சொலலுகிறபடியே உபயவிபூதி நிாவாஹகனாய். "கண்டவாறருறறனதேயுலகென நினறான்" எனகிறபடியே கண்டகாட்சியிலேதான உபயவிபூதி நிாவாஹகனனமை தோறற எழுநதருளியிருநது, 34. "ஸவேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணாநத ஜஞாநாநநதைக ஸ்வரூப" எனகிறபடியே தானும் நிரதிசயாநநதயுகதனாய். "அயாவறுமமராகள்" என கிறபடியே நிதயாஸஙகுசித ஜஞாநராயிருந்துளள அநநத கருட விஷவகஸேந பரமுகரான நிதயஸூரிகளையும, "இயக கெலாமறுததது" எனகிறபடியே நிவருதத ஸமஸாரருமாய அஸஙகுசித ஜஞாநருமாய் அநத நிதயரோபாதி-லப்தகைங காயருமான முகதரையும "அநதமில பேரினபதது அடியா" எனனுமபடி ஆநநதிபபித்துககொண்டு போராநிறக, 'இவா களோபாதி ஸமஸாரிகளும நமமையநுபவிதது அநுபவஜ நித பரீதிகாரிதாசேஷாவஸதோசிதாசேஷசேஷதைகரதிரூப நிதய நிரவதய நிரதிசயாநநதரூபமத கைங்காயமாகிற மஹா ஸம்பத்தைபபெறறு வாழுகைககு ப்ராப்தியுண்டாயிருகக, இவாகள் இததையிழநதிருபபதே!' என்று மிகவும வ்யா குலாநதகரணனாய. அங்குததையநுபவஙகளொனறும உண் டதுருககாட்டாதே 35. "ஸ ஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே அவன தனியரைபபோலே போரநொந்து. இவாகள் கரண களேபரசூநயராய 36. "ஹாநபக்ஷ இவாண்டஜ" எனகிற படியே இறகொடிநத பக்ஷிபோலேயிருககிறபடியைக் கண்டு. 37. "கரணகளேபரைாகடயிதுநதயமாநமநா." எனறும. "பல்லுயிாககுமாககை கொடுததளிததகோனே" எனறுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்ககொண்டு அகிலாத மாககளுககும கரணகளேபா பரதாநமபண்ணியருள, இவா களும் 38. "விசிதராதேஹஸமபததிரீஶவராய நிவேதிதும்-பூாவமேவ கருதாப்ரஹமநஹஸதபாதாதிஸமயுதா" எனறும், "நாடாதமலாநாடி நாடோறும் நாரணனறன, வாடாத மலரடிககீழ வைககவே வகுககின்று" என்றும், "மாயவன்

றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும், "தேனேய் மலருந திருபபாதம்" எனறும, "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசரண கமலஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாகக்கொடுதத கரசரணுதயவயவஸங்காதாதமகமான சரீரததைக்கொண்டு அவன நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமித தைதத தறிககககொடுதத கததியைககொணடு பசுவினவாலைத தறிபபாரைப்போலேயும் கனையெடுககக கொடுதத கோலைக் கொண்டு கணணைக கலககிக்கொள்வாரைபபோலேயும், ஆறு நீநதக்கொடுதத தெபபததைககொண்டு அக்கரையேறலா யிருகக அதுசெய்யாதே நீர்வாககாலேயொழுகிக கடலிலே புகுவாரைபபோலேயும * ஆககையின வழியுழனறு ஶபதாதி விஷயபராவண்யததுககு உறுபபாககிக காமபரவாஹத தாலே பிறவியெனனும் பெருங்கடலிலேபுக்கு அநாததபபடு கிறபடியைககணடு, நலவழிகணடு நடகககைககு உடலாக 39. "ஶாஸநாசசாஸதரம" என்றும 40. "ஹாததுநதமஸ ஸதஸதீ ச விவேகதுமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" எனறும, "கலைகளும வேதமும நீதிநூலும கறபமுஞ் சொறபொருளதானுமமறறை நிலைகளுமவானவாககுமபிறாக கும நீர்மையினலருளசெயது" எனறும, "தொண்டே செய தெனறுந தொழுது வழியொழுகப பண்டே பரமன பணித்த பணிவகை" எனறுஞ சொல்லுகிறபடியே தன க்ருபையாலே சாஸ்தரப்ரதாநம் பண்ணினவிடததிலும்; அதனபடிசெய் யாதே 41. "ஈஶ்வரோऽஹமஹம்போகீ ஸிததோऽஹமபல வாநஸுகீ-ஆடயோऽபிஜநவாநஸமிகோऽநயோऽஸதி ஸத்ருஶோமயா" எனறும, 42. "யோऽந்யதாஸநதமாதமாநமந யதா பரதிபதயதே-கிநதேந ந கருதம பாபம் சோரேணு தமாபஹாரிணு" எனறும், "கொல்வன முதலாவல்லன முய லும்" எனறும சொலலுகிறபடியே அகிலபாப ஹேதுவாய் ஸ்வஸவாதநதாயரூபமான ஆதமாபஹாரததைப் பண்ணி அநாதிகாமவாஸநா தோஷதூஷிதாந்த கரணராய அபதேபர வ்ருததராயிருககிறபடியைககண்டு, ஓலைபபுறத்துச் செல லாத நாடடை எடுததுவிட்டுக குறும்பறுக்கும் ராஜாககளைப போலே ஸர்வேஶவரனும நாமேபோய் இவாகளை வாரிப பிடியாகப பிடிததுககொணடு வரவேணும் எனறு ராம க்ருஷ்ணுதயவதாரமாக அவதரிததுப படாதனபட்டுத திருத் தப பாாததவிடததிலும், 43. "ஆஸுரீம யோநிமாபநநா

மூடா ஜந்மநிஜந்மநி மாமப்ராப்ய து கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாங்கதிம்'' என்றும், 44 ''அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீந்தநுமாஶ்ரிதம் — பரம்பாவமஜாநந்தோ மம பூத மஹேஶ்வரம்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீய ப்ரதிபத்தியாலே அவிஜ்ஞரைப் பண்ணி எதிரம்புகேப்பாராய் *பலபல நாழம்சொல்லிக் *கேட்பார் செவிசுடுக் கீழ்மை வசவுகளே வைத்து *வல்லவா பழித்து வாக்துருக்தங்கள் பண்ணு வாராய் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னை வந்து கிட்டாமை யன்றிக்கே 45. ''அஹம்மமே'' என்று எதிரிட்டுக்கொண்டு அதமமான கதிகளிலே விழுகிறபடியைக் கண்டு, *மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிப் பிறந்த தனிமையாலே விஸஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்யமன்றென்று பார்த்து பார்வைவைத்து மருகம் பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களையிட்டு ஜகத்தைத் திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப வைஜயந்தீவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமிநீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து, 'நீங்கள்போய் லீலாவிபூதியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகிலாத்மோத்தாரணம் பண்ணுங்கோள்' என்று நியமித்தருள, அவர்களும் 46. ''கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணா: -க்வசித் க்வசிந் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ:'' என்றும், 47. ''தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ-காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச ஸரஸ்வதீ'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின் ஸமீபங்களான த்ரமிடபூபாகத்திலே நிம்நகரை உயர்த்த நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வறமதிநலமருளி, அவர்கள் முகேந ஸர்வாதிகாரமான த்ரவிடவேதரூப திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினன்.

எங்ஙனேயென்னில் —

ப்ரவேஶம் முற்றிற்று.

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்

++++++++++++++

48 "காஞ சயாம ஸரஸி ஹேமாபஜே ஜாதஙகாஸாரயோகிநம்-
கலயேயஸ்ரீய பதயே ரவிநதீபமகல்பயத"

49 "முகுநதஸய முகோலலாஸ மூலவாக் ஜாலமூர்ச்சிதம-
முநிமுகயம ஸரோஜாதம முகதிமூல முபாஸமஹே"

50 †"ஆஜஞாதி ஸ்ரீசாநதநேத்வாபராகயே
ஸிததாாதயாகயே வதஸரே மாஸி சேஷ-
ஸ்ரகலாஷடமயாம பௌமவாரேஸ்ரபர்க்ஷே
விஷ்ணோ ஜநமபராபகாஸாரயோகீ"

முதலாழவாாகள் மூவரிலும் வைததுககொண்டு பர தமம பொயகையாழவாா 51. *"க இதிபரஹமணோ நாம தேந த தராஞசி தோ ஹரி — தத காஞசீதிவிகயாதாபுரீபுணய விவாததநீ" எனகிறபடியே ககாரவாசயனான பரஹமாவி னாலே ஸர்வேஸவரன அஸவமேததாலே ஆராதிதனான ஸதலமாகையாலே காஞசீபுரமெனறு பரகயாதமாயபபுணய விவாததகமுமான கலனுயாநதநெடுமதிள்சூழ *கசசியிலே' *காவல நிலநதோயநது விணணோதொழுங கணணனவெஃகாவில பொறருமரைபபொய்கையிலே, காஞசநபதமகாப பததிலே ஐபபசி மாஸததிலே விஷணு நக்ஷதரமான ஸரவணநக்ஷததிரததிலே ஸ்ரீபாஞசஜநயாமஸராய் அவதரித தருளினாா.* 52. *ஹேமாபஜிநீ ஹேமஸரோஜ கர்ப்பாத ஸ்ரீபாஞசஜநயோऽஜநி ததரயோகீ-தாரேஹரேராஸவயுஜாக யமாஸே ஸமஸதஜீவாவநகாமஹேதோ." எனறு திவயஸூரி சரிததிலே சொலலிறறிறே.*

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்

53 "மல்லாபுரவராதீஸம மாதவீகுஸுமோத்பவம-
பூதநமாமி யோ விஷணோ. ஜஞாநதீபகல்பயத"

54 "வநதே பூதாகய யோகீநத்ரம வரேண்யகுணஸமபதம
லக்ஷ்மீஸஹாய கருணாபராபத பரமிதி வைபவம"

அநநதரம "மாதவன பூதஙகள்" என்று சொல்லலாம் படியான பூதததாழவாா, "கசசிககிடந்தவனூா கடலமல லைததலசயனம" என்று அநுஸநதேயமான திருககடல்

மலலையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்பதொரு மாத விப்பூவிலே அநத ஐப்பசி மாஸததிலே அவிட்ட நக்ஷத ரததிலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதாம்ஶராய் அவதரிததருளினா. 55. "மாஸே தஸ்மிந் வஸுபேஜநிஷ்டே பாரேஸமுதரம புரி மல்லநாம்நயாம்-லதாகருஹாநதாத புஷ் பூதநாமா கௌமோ தகீ ஶகதிமயோ முநீநதர" என்று திவயஸூரிசரிததததிலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்

56. "தநமாஸி ஜாதம ஶததாரகாயாம
மயூரபுர்யாம மணி கைர வாந்தாத-
பகதயா மஹாநதம மஹதாஹவயநதம
ஸ்ரீநந்தகாமஶம ஶ்ரித பகதிருபம"

57. "தருஷடவா ஹருஷடம் ததா விஷ்ணும ரமயாமயிலாதிபம்
கூபேரக்தோத்பலேஜாதம மஹதாஹவயமாஶ ரயே"

58 பத்மாரமணபாதாபஜ ப்ரேமபராநதயா மநோஜ்ஞயா
ப்ராநதயோகீதிவிகயாதம் முநிம வநதே குஞமபுதிம"

அநந்தரம் பேயாழவார, தேனமாசோலைமாடமாமயிலை யிலே ஆதிகேசவபபெருமாள் கோயில திருககிணறறிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிபபூவிலே அநத ஐப்பசிமாஸத தில் சதயநக்ஷதரத்திலே ஸ்ரீநநதகாம்ஶராய் அவதரிததருளி, 59. "நியதபுலகிதாங்காநிாபபராநநதபாஷ்பா களிதநிகில ஸங்கா கத்கதஸதோதரகீதி -அம்ருதலஹரிவாஞ் ஹாவந் ந்ருததோபபநநா விகதநரகபீதிாவிஷ்ணுபகதிா விபாதி"என கிறபடியே விஷ்ணுபகதியையுடையராய், "பேயனுயொழி நதே னெம்பிரானுககே" என்கிறபடியே பகவதநுபாவதி ஶயததாலே "அழுவன் தொழுவன ஆடிககாண்பன பாடிய லறறுவன" என்றும, "காலாழும் நெஞசழியும் கண்சுழலும" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவஶ்யம அலலாத ஆழவார்களைககாட்டில் இவாககு மிககிருககை யாலே பேயாழவார் என்றததையே நிருபகமாகவுடையரா யிருப்பார். 60. "தந்மாஸஏவாவிரபூத் விபஶ்சித் பராசேத ஸர்க்ஷேத மயூரபுர்யாம-மஹாபிதாநோ மணிகைரவாநதாத ஸ்ரீநநதகாதமா ஶ்ரிதபகதிரூப" என்று திவ்யஸூரிசரித்த திலே சொல்லிறறிறே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

இபபடி இமமூவரும யோநிஜாதரன்றிககே புஷப ஜாதராய வநதவதரிததது, எமபெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷததாலே "முககுண ததிரணடவையகற்றி" எனகிற படியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் 61. "பரவ்ருததிஞச நிவ ருததிஞச காரயா காரயே பயாபயே-பநதம மோக்ஷஞசயோ வேதது புததிஸஸா பாரதத ஸாததவிகீ" எனறு சொலலுகிற சுததஸததவகுணமான * ஒனறினில ஒனறி நினறு, 62. "தாஸா வயமிதி பரஹமந மாநிநோ லோகவாஜிதா" எனறும, 63. 'தாஸபூதாஸஸவதஸஸாவே ஹயாதமாந பரமாதமந, நாநயதா லக்ஷணநதேஷாமபநதே மோக்ஷே ததைவச" என றும, 64. ஸவதவமாதமநி ஸஞ்ஜாதம ஸவாமிதவம பரஹமணிஸதிதம" எனறும், 65. "ஆதமதாஸயமஹரேஸ ஸவாமயம ஸவபாவஞச ஸதா ஸமர" எனறும, 66. "ஜஞா நாநநதமயஸதவாதமா சேஷோ ஹி பரமாதமந" எனறும சொலலுகிறபடியே ஸவதஸஸிதத பகவததாஸயரஸததை யுடையராய, அததாலேயுணடான ஸமயகஜஞாந பகதி வைராகயஙகளை யுடையராய் "புலனகளைநதுபொறிகளா லேதமொனறுமிலலாத" எனகிறபடியே அநநபாநாதி வாஜிதராய், "உனது பாலேபோல சீரில பழுததொழிந தேன" எனறு பாலயாதபரபருதி பகவதகுணகதாரகரா யிருககிற இவாகள, ஸமஸாரிகள தஙகளைபபோலனறிககே * உணடியேயுடையேயுகநது ஶபதாதி விஷயஙகளிலே அதிபரவணராயத * தீதில நனனெறி நிறகவலலாத செயது பகவதவிமுகரா யிருககையாலே "நாடடு மானிடததோடெ னககரிது" எனகிறபடியே அவாகளோடடை ஸஹவாஸம தங்களுககு துஸஸஹமாய ஒருநாளிருநதவிடததிலே யொரு நாளிராமே கராமைகராதரராய், இவாகள் ஒருவரை யொருவா அறியாதே தனிததனியே வாததிககிற காலத திலே, ஸர்வேஶ்வரனும 67. "மமாதமா ஜஞாநிநாம வர" எனறும, 68. "ஜஞாநீ தவாதமைவ மே மதம" எனறுஞ சொலலுகிற திருமுகபபடியே தனககு ஆதமபூதரான இவ வாழவாரகளைககொணடு ஜகததைததிருததவேணு மெனறு நினைதது, 69. "அநாதிமாயயா ஸுபத" எனகிறபடியே அநாதயவிதயாபிபூதராய்ப போருகிற ஸமஸாரிசேதநருககு அஜஞாநாநதகாரத்தைப போககி ஸவவிஷயே ஜஞாந பகதி

மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசி மாஸத்திலே அவிட்ட நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதாம்ஸராய் அவதரித்தருளினார். 55. "மாஸே த்தஸ்மிந் வஸுபேஜநிஷ்ட பாரேஸமுத்ரம் புரி மல்லநாம்ந்யாம்-லதாகருஹாநதாத புவி பூதநாமா கௌமோதகீ ஸக்திமயோ முநீந்த்ர" என்று திவ்யஸூரிசரித்ரத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்

56. "தநமாஸி ஜாதம ஸததாரகாயாம
மயூரபுர்யாம மணி கைர வாந்தாத்-
பக்தயா மஹாந்தம் மஹதாஹவயநதம
ஸ்ரீநந்தகாம்ஸம ஸ்ரித பக்திரூபம"

57. "தருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டம் ததா விஷ்ணும ரமயாமயிலாதிபம்
கூபேரக்தோத்பலேஜாதம மஹதாஹவயமாப ரயே"

58 பத்மாரமணபாதாப்ஜ ப்ரேமபராந்தயா மநோஜ்ஞயா
ப்ராந்தயோகீதிவிக்யாதம முநிம வந்தே குணமபுதிம்"

அநந்தரம் பேயாழ்வார், தேனமாசோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள் கோயில திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐபபசிமாஸத்தில சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்ஸராய் அவதரித்தருளி, 59. "நியதபுலகிதாங்காநிர்ப்பராநந்தபாஷ்பா களிதநிகில ஸங்கா கத்கதஸதோத்ரகீதி -அம்ருதலஹரிவாணே ஹர்ஷ நருததோபபநநா விகதநரகபீதிர்விஷ்ணுபகதிர் விபாதி" என கிறபடியே விஷ்ணுபக்தியையுடையராய், "பேயனுயொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே பகவதநுபாவதிஸயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன பாடியலற்றுவன்" என்றும, "காலாழுமநெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவஸ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்கது மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்றத்தையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பார். 60. "தந்மாஸஏவாவிரபூத் விபஸ்சித் ப்ராசேதஸௌக்ஷே ஸ்த மயூரபுர்யாம்-மஹாபிதாநோ மணிகைரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்தகாத்மா ஸ்ரீதபகதிரூப" என்று திவ்யஸூரிசரித்ரத்திலே சொல்லிற்றிறே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்ப ஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிற படியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் 61. "பரவருத்திஞ்ச நிவ ருத்திஞ்ச கார்யா கார்யே பயாபயே-பந்தம் மோக்ஷஞ்சயோ வேத்தி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ" என்று சொல்லுகிற சுத்தஸத்வகுணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, 62. "தாஸா வயமிதி பரஹ்மந் மாநிநோ லோகவர்ஜிதா" என்றும், 63. 'தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந பரமாத்மந, நாந்யதா லக்ஷணந்தேஷாம்பந்தே மோக்ஷே ததைவச" என்றும், 64. ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" என்றும், 65. "ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸ்தா ஸ்மர" என்றும், 66. "ஜ்ஞா நாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த பகவத்தாஸ்யரஸத்தை யுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸ்மயக்ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களை யுடையராய் "புலன்களைந்துபொறிகளா லேத்தமொன்றுமிலலாத" என்கிறபடியே அநந்யாநாதி வார்ஜிதராய், "உனது பாலேபோல சீரில் பழுத்தொழிந் தேன்" என்று பால்யாத்பரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகரா யிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிக்கே * உண்டியேயுடையேயுகந்து சப்தாதி விஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய்த் * தீதில நன்னெறி நிற்கவல்லாத செய்து பகவத்விமுகரா யிருக்கையாலே "நாட்டு மானிடத்தோடெ னக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோடே ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு துஸ்ஸஹமாய் ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொரு நாளிராமே க்ராமைகராத்ரராய், இவர்கள் ஒருவரை யொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிற காலத் திலே, ஸர்வேச்வரனும் 67. "மமாத்மா ஜ்ஞாநிநாம வர" என்றும், 68. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்கு ஆத்மபூதரான இவ் வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஜகத்தைத்திருத்தவேணு மென்று நினைத்து, 69. "அநாதிமாயயா ஸுப்த" என்கிறபடியே அநாத்யவித்யாபிபூதராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரிசேதநருக்கு அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி ஸ்வவிஷயே ஜ்ஞாந பக்தி

களை யுண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள் ராத்திரியிலே இம் மூவரையும் *சீரேறுமறையாளர் நிறைந்த செல்வத் திருக்கோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே யாத்ருச்சிக மாக ஸங்கதராக்க இவர்களும் 70. "வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவந்த்ருஷ்ட்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் புவி" என்கிற படியே அந்யோந்ய வந்தநபரராய்க்கொண்டு, 'நீரார்?', 'நீரார்? என்று ஒருவரையொருவர் கேட்க, 71. "பகவச் சேஷபூதோऽஹம் அநந்யார்ஹோऽஸ்மி தத் பர" என்றும், 72. "தாஸோऽஹம் வாஸுதேவஸ்ய" என்றும், 73. "தாஸோऽஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்றும், 74. "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந" என்றும் இத்யாதிகளாலே தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேஶ பரஸங்க வ்யாஜேந *போதயந்த பரஸ்பரம் பண்ணிக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தே, அவ்வளவிலே எம்பெருமான் 75. "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என்றிருக்குமவனுகையாலே இறையும் அகலகில்லாத பிராட்டி ஸஹிதனுய்க்கொண்டு *கூராராழி வெண்சங்கேந்தி 76. "துளஸீகாநநம் யத்ர யத்ர பத்மவநாநி ச—வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி" என்கிறபடியே *செந்தமிழ்ப் பாடுவாராகிற இவர்களருகே *தழுவி முழுசிப்புகுந்து நெருக்கநிற்க, இவர்களும் 'நம்மையொழியவும் *காமர்பூங் கோவலிடைகழியைப் பற்றிநிற்கிறுர்களுண்டோ?' என்று பார்க்கைக்காக *வெய்யகதிரோன் விளக்கேற்றியும் *ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றியும், *உணர்வென்னுமொளி கொள் விளக்கேற்றியும் பார்த்தருளி, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்றும், "நீயும் திருமகளும் நின்ருயால்" என்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய *மைப்படி மேனியையும் *செந்தாமரைக்கண்ணையும் பரமவைதிகரான இவர்கள் *நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயம் உள்ளடங்காமல், "பாலேய்தமிழர்" என்று சொல்லுகிற நற்றமிழராகை யாலே "வையந்தகளி" "அன்பேதகளி" "திருக்கண்டேன்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகள் அதிகரித்து அஜ்ஞாநாந்தகாரம்நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கும்படி *ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து ப்ரபந்தீகரித்து உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினர்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

77 "ப்ரகதிபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மநே †ஸூக்திகாரஜதசித்த ஹாரிணே
முக்திதாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயே நமோநம"

78 / "ஸித்தார்த்திந யுஷ்ணரஸ்மௌ மகரமதிகதே த்வாபரே ஜஜ்ஞாநதாரா
க்ஷேத்ரே ஸம்வத்ஸரௌகே கதவதி ச திநே ஸப்தவிம்ஸே மகாக்யே
நக்ஷத்ரே பாநுவாரே முனிவரதநயோ பக்தி ஸாரோ முநீந்த்ர:
ஸ்ரீமாந பராபாவதாரம ஜகதுபக்ருதயே பர்வஞ்ஜேऽநயேதயுரதர"

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறார், ஒருத்திமகனுய்ப் பிறந்து ஓரிரவிலொருத்திமகனுயொளித்து வளர்ந்தருளிய க்ருஷ்ணனைப் போலே யாய்த்து அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயெனனில — 79. ததோऽகிலஜகத்பத்ம போதயாச்யுதபாநுநா-தேவகீ பூர்வஸந்த்யாயமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா" எனகிறபடியே யதுகுலத்திலே பிறந்து 80. "அநாதரமாதரம் விரஸம ரஸாடயம அபலலவம பலலவிதநததாஸீத காவோபஹ்ருஷ்ர துகா பபூவு நாராயணே நந்தகுலம ப்ரவிஷ்டே" என்கிற படியே நநதன குலமதலையாய கோபகுலத்திலே வளர்ந்தருளினுற்போலே இவ்வாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறேயிருப்பது.

அது எங்ஙனேயெனனில,—அத்ரி ப்ருகு வஸிஷ்ட பார்க்கவ ஆங்கீரஸாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரஹ்மாவின பக்கலிலே சென்று, 'பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே எங்களுக்கு நித்யவாஸம்பண்ண வேணும், அத்தை நிஸ்சயித்துச் சொல்லவேணும்' என்று கேட்க, ப்ரஹ்மாவும * உலகும் மழிசையும உள்ளுணர்ந்து விஸ்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாஸ்த்கோடி விஸ்தீர்ணையாய் ஸஸைலாமபுதிகாநநையான பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் விதேஹபவநக்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒரு தட்டுமாகத் துலையிலே வைத்துநிறுக்க, 77. தாத்ராதுலி

† (பா) ஸூக்திஹாரஜித சித்தஹாரிணே. / இது சில ப்ரதிகளிலலை.

தா ச லகுா மஹீ'' எனகிறபடியே பூமியை வைத்கபககம் நொய்தாய், *மாநீாமழிசையை வைதெடுதத பக்கம கனத்திருககககண்டு, அதறகு 'மஹீஸாரக்ஷேதரம்' எனறு பேரிட்டு நிரூபிககையாலே, அநதரிஷிகளும அவ்விடதகை விடாதே நிதயவாஸம பண்ணிக்கொண்டிராநிறக,

அவாகளிலே பாாககவமஹாஷியானவா, 82. பூசிமே யோஜநாாததேச விதேஹாதிஷ்டிதம்வநம - பாாககவோ திாக்கஸத்ரேண வாஸுதேவம ஸநாதநம-அபிபூஜய யதாந யாயமிதி நித்யகமகலபயத்' எனறு ப்ரஹ்மாண்ட புரா ணத்திலே சொலலுகிறபடியே, தீர்கக ஸதரமென்கிற யாகததாலே ஸாவாநதாயாமியான ஸ்ரீமநநாராயணனை ஸகரமமாக யஜிததுக்கொணடுபோருகிற காலததிலே, பார்க் கவருடைய பத்நி கர்ப்பிணியாய, "பனனிருதிங்கள வயிற றிறகொண்ட" எனகிறபடியே பன்னிரண்டு மாஸததுககுப் பினபு தைமாஸததில் மகாநக்ஷதரத்தில பிண்டாக்ருதியாக ப்ரஸவிகக, ஸு தர்ஶநாமஶ திருமழிசைபபிரான அவதரித்தாா. 83. "ஸாகாபபமாதத்த முநேஶசபதநீ ஸுதர் ஶநாமஶநததாऽநுவிஷ்டம்-பபாத காப்போ புவி தைஷ் யமாஸே மகாபிதாநே மஹநீயதாரே" என்று திவ்யஸூரி சரிததிலே சொல்லிறறிறே.

அநந்தரம, உல்பஸமவேஷ்டிதமாய், ஒன்றும ரூபீகரி யாமல அவதரிககையாலே பாாககவரும ததபதநியும் அநாதரிதது ஒரு பிரபபந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அந்த உல்பாவ்ருத பிண்டாகருதியானது, அகில ஜகந் மாதாவான பெரியபிராட்டியாரநுக்ரஹததாலே பூமிப பிராட்டி ஸுரக்ஷிதமாக வைத்துககொண்டிருககச்செயதே "சிக்கெனறு சென்னிக்கால் சீரிடைபபின் கணணுயிராய, ஒக்கவுருப்பாய்ந தறிவாலுள் நிறைந்து" என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூாணமாய் அதிலே ஜீவன ஸ்புரித்துததோற்றி, "பேதைககுழவி" என்கிறபடியே அத யந்தம் சிசுவாயப பசுங்குழந்தையான ஆழவார், பசிதாஹங் களாலே ஈடுபட்டு ஸதநயார்த்தியாய் விஜநமான வநத திலே ஒரு பிரப்பந்தூறறிலே ரோதநமபண்ண, அவ்வள விலே மஹீஸார க்ஷேத்ராதிபதியான பெருமாள் அஙகே எழுந்தருளிக கருணைம்ருதௌகநிஷ்யந்தியான கடாக்ஷ பாதங்களாலே இவா பசிதாஹம தீருமபடி குளிரக்கடா

க்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸவவிக்ரஹததைக் காட்டி ஆமூவஸிட'பித்து மறைய, இவரும், தத்விரஹாஸஹிஷ்ணு வாய மீளவும அழததொடங்கினர்.

அஙகே திருவாளன என்கிற ஒருத்தன் பிரமபறுககப போன விடததிலே இவருடைய ஆர்ததநாதங கேட்டுக கூடவநதவாகளுடன சோதித்து இவரைக் கண்டு ஹர்ஷ பரகாஷததுடனே எடுததுக் கொணடுவந்து, தனனுடைய பதநியான பஙகயச்செல்வியாா கையிலே கொடுகக, அவளும வந்தயையாகையாலே மிகவும பரீதையாய் "உத தானஞசெய்து" எனகிறபடியே எடுத்துக்கொணடு, புதர பரதிபததியைபபணணி, *ததது கொண்டாள் கொலோ தாஙனே பெறறுள் கொலோ என்று விகல்பிககலாமபடி ஆதரத்துடனே ஸநேஹபூாவகமாக வளர்க்க வளாங் தருளுகிற வளவிலே, "வனமுலைகளசோாந்து பாய" என கிறபடியே முலைபபாலசுரகக, இவளும "நந்தகோபனணி சிறுவா நான சுரந்தமுலையுணாய்" எனனுமபடியே முலை கொடுககததேட, இவரும ஸதநயாதிபோஜயஙகளிலே நிராமூராயப் பகவத்குணைகதாரகராய் வாகவ்யவஹார ரோதநாதிகளொனறு மினறியே மலமூதரரஹிதராய்ப பரி பூர்ணமாக ஸாவாவயவஙகளும் வாததிகக எழுந்தருளி யிருகக,

இநத ஆமூசாயத்தை, அபுத்ரவானுமாய, திருமழிசை யிலே வாஸம்பண்ணும் சதுாததவாணத்திலே ஜாதனு மாய், மஹாபராஜஞனுமான ஒரு வருததன கேட்டு, பாங காகப் பாலமுதுகாய்சசிககொண்டு ஸவபாாயாஸஹிதனுய் இவரிருககிற விடததிலே விடியற்காலததே வநது, ஞச மூகதிமயமான சிசுவினுடைய அபராக்ருத திவ்யதேஜஸ் ஸைககணடு அதயாமூசாயப்பட்டு, தான கொண்டுவநத பாலமுதை ஸமாபபிதது பராாததித்து 'அமுதுசெய்யப பண்ணவேணுமெனறு இதைகக கொணடுவநதேன். அமுதுசெய்தருளவேணும்' எனறு பஹு... வேண்டிக கொள்ள, ஆழவாரும அவனிடததில க்ருபாதிமூயத்தாலே அவன் கொணடுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்துபோகவிட, அவர்களும அபபடியே பலநாளும் போரப்ரீதியுடனே பால முதை அமுதுசெய்வியாநிறக, ஒருநாள் ஆழ்வாா, வ்ருத்த தம்பதிகளுடைய மனோபாவமறிந்து, அற்றைககு அவாகள

கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்து, சேஷித்த பாலை 'நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள், உங்களுக்கு நல்ல புத்ரனுண்டாவன்' என்று ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து யௌவநாவஸ்தையையடைந்து தத்பத்நியும் கர்ப்பவதியாய் ஒன்பதுமாஸம் சென்று பத்தாம்மாஸம் நிறைந்தவாறே, *கேசவனற்றமராய் *நாககொண்டு மானிடம் பாடாத மஹாப்ராஜ்ஞரான ஒரு குமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக் கண்டு, *பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு 'கணிகண்ணன்' என்று திருநாமம்சாத்தி, அகிலவித்யைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு பகவத்தயாஸுதாஸ்வாதநத்ருப்த சேதநராய், விடப்பட்ட அந்நபாநபயோபிலாஷையையுடையராய், பைத்ருகவேஶ்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழுதிருநக்ஷத்ரத்துக்குப்பின்பு "இளைப்பினையியக்கம் நீக்கியிருந்து முன்னிமையைக்கூட்டி, அளப்பிலைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே யமநியமாதியான அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜகத்காரணவஸ்துவை த்யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அந்த வஸ்துவை அறியவென்றால் *பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவை தோறும்புக்கு ஆராய்வோமென்றுகொண்டு, சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணகபிலபதஞ்ஜலிகளாகிற பாஹ்ய ஸமயங்களையும் ஶைவ மாயாவாத ந்யாய வைஶேஷிக பாட்டப்ராபாகராதிகளாகிற குத்ருஷ்டி ஸமயங்களையும்புக்கு *உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில், "இறைநிலையுணர்வரிது" என்கிறபடியே அவற்றிலே ஒரு பசையில்லாமையாலே அங்கு நசையற்று "அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர், சிறியார் சிவப்பட்டார்" என்று கொண்டு ஊனமான *இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதாம்" என்று இதரஸித்தாந்தங்களை நஶ்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், பரமவைதிகஸித்தாந்த நிஷ்டராய் "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்"

என்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து தத்பரவணராக, ஸர்வேச்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு * மயர்வறமதிநல மருளித் தன்னுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், ததாச்ரயமான ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும், உபயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் தததாரமான கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷணவர்க்கத்தையும், அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படியான சங்க சக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், இதடங்கக் காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீபரபருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும், 84 "பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா" என்றும், "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கு" என்றும், "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்றும், "ஏவமற்றமரராட்செய்வார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அசேசாதியிலே அடிமை செய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவுடையரான திவ்ய பரிஜநவர்க்கத்தையும், அந்தபோகத்துக்கு வர்த்தகமாய *நலமந்தமில்லதோர் நாடாய் போகவிபூதியான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து, பின்னையும் ப்ரக்ருதி புருஷகாலாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை ஸ்வத்வாரகமாகவும் அத்வாரகமாகவும் நின்று "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிறபடியே தனக்கு லீலையாகவுடையனாயிருக்கிறபடியையும் காட்டிக்கொடுக்க

இப்படி உபயவிபூதிநாதனான தான், 85. "யந்நாபி பத்மாத்பவந் மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர்விச்வஸ்ருக்" என்கிற படியே ஏழுலகம் நீருலகெல்லாம் படைக்கும்படி முதலிலே தனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனை ப்ரஹ்மாவைத் தன்திருநாபீ கமலத்திலே 86. "யோ ப்ரஹ்மாணம் வித்தாதி பூர்வம்" என்னும்படி முந்துற உதப்பிந்துகையபடியையும் 87. "ப்ரஹ்மண:புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ச்ரேஷ்டாய" என்கிறபடியே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனை ருத்ரனை உத்பந்நனபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்று தம வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்சயவிபர்யயமற அறிந்து, "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்

கற்றோம் சங்கரனா, ஆககிய ஆகமநூலாராய்நதோம-பாக்கியததாற, செஙகடகரியானைச சோநதோம யாந தீதிலமே எஙகட கரியதொனறில" எனறு அநுஸநதித தருளி, இதரஸிததாநத நிவ்ருததிபூாவகமாக. * திருநினற பககம திறவிதெனறோர்நது, 88. "ஆலோடயஸாவஶாஸத ராணி விசாாயசபுந புந -இதமேகம ஸுநிஷபநநம தயேயோ நாராயணஸ்ஸதா" என்றும, 89. "யோகேஶவரம ஜகநநாதம விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும ஶ்ரிய பதிம-பதமநாபம் விஶாலாக்ஷம சிநதயாமி ஜகதபதிம" என்றும் சொலலுகிறபடியே ஜகத காரணபூதனாய் ஸாவாந்தர்யாமியாய்ப புணடரீகாக்ஷனாய ஜகந்நாதனை ஶ்ரிய பதியை தயாநம பணணிககொணடு கருதாாததராய்த / திருவலலிககேணியிலே கஜேநதர ஸரஸ்ஸின கரையிலே எழுநூறு ஸமவதஸரம் பகவதநு பவம பணணிக்கொண்டு யோகததிலே எழுநதருளியிருககிற நாளையிலே, ஒருநாள் இவா நிரநதரபகவதநுபவததுடனே கந்தாஸீவநஞ்செயயாநிறக, அவ்வளவிலே ருதரனும் அதரிகந்யாஸஹிதனாய, ருஷபாரூடனாய, தரிசூலபாணியாய் வ்யோம மார்ககததிலே செலலாநிறக, ஆழவாரும அவா களைக் கண்டு அவனநிழல் தனமேறபடாமல ஒதுஙக, இதை தமபதிகளிருவரும் கண்டுநிறக, அவ்வளவிலே ருத்ரனைக குறிததுப பாாவதி 'இவராரோவென்று அறிந்து போவோம்' எனன, ருதரனும் தக்பதநியுடனே 'இவர் மஹாநுபாவா நம்மைககணிசியாா' எனன, 'ஆகிலும், அவரைககணடுபோவோம' எனன, அவனும ஸம்மதிதது இவரண்டையிலே வநதுநிறக, இவரும அவனைக் கண் ணெடுததுப்பாராமல உதாஸீநிததிருகக, அவனும 'நாம் வந்துநிறக நீா அலக்ஷ்யம் பண்ணலாமோ?' எனன, இவரும் 'உன்னைககொண்டு எனனபரயோஜந முணடு எனககு?' என்ன, அவனும 'நாம் உமககு ஒன்றுதரக கடவதாக வந்தோம்' என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒன்றும வேண்டாம' என்ன, அவனும 'நமவரவு வ்யர்த்தமாகாமல உம் அபீஷடததைக கேட்டுககொள்ளீா என்ன, ஆழவாரும் புன்முறுவலசெய்து 'ஆகில், மோக்ஷநதரவல்லையாகிலதா' என்ன, 'அது எனனால தரககடவதன்று, ஸ்ரீமநநாராயண னாலே' என்ன 'ஆனால, இனறு சாவாரை நாளைச் சாகுமபடி

/ (பா) திருமழிசையிலே

பண்ணவலலையோ?' என்ன, 'அதுவும கர்மாநுகுண மன்றோ?' என்ன, 'ஆனுல, இவ்வூசியின் பின்னே நூல்வருமபடி வரயரதாநம பணணுய்' எனறு அபஹஸிததுச சொலல, அவனும இவவாாதததையைககேட்டு மிகவும் குபிதனுய், 'இவரை அநஙகனைப்போலே யாககககடவேன்' எனறு, பொறியும புகையும கிளம்புகிற தன்நெற்றிக கண்ணைத திறநதுவிட, அககண்ணில் நின்றும் ஜவாலா ஜாஜவலயமாநமாய் ஸமவாததாகநிபோலே சுட்டுககொண் டெரிகிற ஜவலநபரரோஹததைதக கண்டு ஆழ்வாரும் தமமுடைய வலததிருவடியின பெருவிரலிலே ஒரு கண்ணைத திறநதுவிட, அககண்ணில நின்றும் அகநி ப்ரளயஸஹஸ்ரவஹ கோடி கலபமாய ஜவலித்துககொண்டு கிளமப, கோடி வைஶ்வாநரபரகயமாய் அதயாககோடிநிப தீககஜவாலா ஜாஜவலயமாநாகநியில ஶம்புவின் லோசநாகநி கத்யோத பராயமாய அடங்க, /(பினனும அந்தமஹதகநியானது உலகஙகளை ஆகரமிதது ம்ருதயுஞ்ஜயனைச சுற்றிககொள்ள), ஶமபுவும அநத அஙகுஷ்டலோசநாகநிஜவாலையைப் பொறுககமாட்டாமல் /(கேவலம்பரிதபிதது ''அந்யதா ஶரணம்நாஸதி தவமேவ ஶரணம்மம - தஸமாதகாருணயபா வேந ரக்ஷரக்ஷஜநாாததந'' எனறு முறையிட, அபபோது முப்பததுமுக்கோடி தேவாகளும நாறபததெண்ணுயிரம ருஷிகளும சதுர்முக ப்ரஹ்மாவும் ஸ்ரீவைகுண்டததிலே சென்று பரபததிபண்ணி முறையிட, எமபெருமானும்) புஷகலாவாத்தகமெனகிற பரளயகாலமேகஙகளை அகநி ஶமிககும்படி ஆஜ்ஞாபிகக, /(மேகங்கள தண்டன ஸமர்ப பித்து 'ஸ்வாமி! ஸஹஸ்ராஶநாம்ஶஜரான பாாக்கவமஹரிஷி பாதாங்குஷ்டநேதராகநியை ஸமீபிககவும பார்க்கவும எங களுககு ஶகதியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும ''என னுடையை கருபையாலே உஙகளுக்குப பலமுண்டாம'' என்ன.) அம்மேகங்களும மின்னி முழஙகி விலலிட்டு அகில தாபங்களும் அடஙகுமபடி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைநது அபிவர்ஷிகக, அவவாஷததாலே எரிகிற அகநியும அணைந்து பெருவெள்ளஙகோகக, ஆழவாரும் 90 ''கிரயோ வாஷதாரா பிாஹநயமாநாநவிவயது'' எனகிறபடியே அதரிராஜனைப

/ இவை சில பிரதிகளிலேயே உள்ளன.

போலே வாஷதாரைகது இருயாமல பகவதநுபவ ததபர ராயிருக்கிறபடியைககணடு அவனுமவிஸமயபபட்டு இவ ருககு 'பகதிஸாரா' எனறு திருநாமததையும சாததி இவா வைபவததைதககொண்டாடி ஸ்ரகம்பநமபணணி, 'அமப ரீஷுலே துாவாஸா அவமாநபபட்டானிறே ஆகையாலே, பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயா' எனறு ஸவபதங்கது உரைத் துக்கொண்டு யதாஸதாநமே போந்தான.

பினனையும் ஆழவார் பூாவம்போலே யோகத்திலே யெழுநதருளியிருக்க, யாதருச்சிகமாக வ்யாகராரூடனுய் சுகதிஹாரனெனபாளொரு கேசரன் ஆகாசமாாககததிலே செலலாநிறக, ஆழ்வாருடைய யோகபரபாவத்தாலே இவர் மேலேபோக க்ஷமமன்றிககே வ்யாகரமும் திமிர்ததுநிறக, அவனும இதேதோவெனறு பார்ததுககொண்டு வருமள வில, கீழே மௌநியாய் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருககிற ஆழ்வாரைக்கணடு விஸ்மயபபடடுத தத்க்ஷணததிலே ஆகாசத்தினின்றும பூமியிலவநது வ்யாகரவாஹநததினின றும் இறங்கி இவரண்டையிலேவநது 'பார்க்கவமுநீநத்ரரே இக்கந்தாவரணத்தைப் போகட்டு நான் தருகிற திவய படநிர்மிதமான இநதககவசததைத தரியும்' எனறு ஒரு கவசததைக கொடுக்க, இவரும் அத்தை நிஷேதிதது ஸவ ஸங்கலபததாலே மணிஸவரூபமாய் தயுமணிப்ரபோபம மான கவசத்தை அவனுககுககாட்ட, அவனும லஜஜா விஷடனுய், தன் கழுததில ஹாரத்தைவாங்கி 'இததை அக்ஷமாலையாகத் தரியும்' என்று கொடுககத்தேட, இவரும தம் கழுததில துளஸீபத்மாக்ஷமாலையை வாஙகி 'இதனைப் பாராய்' என்ன, அது நவரதநஹாரமாய் விளங்ககககணடு, அவனும் 'இவா மஹாநுபாவா, மஹாபரிபூர்ணா' எனறு தண்டனிட்டு, இவர் வைபவததைக் கொண்டாடி யதாஸ தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் அங்கே இவா யோகநிஷ்டராயெழுந்தருளி யிருககச்செய்தே, 'கொஙகணஸிததன' என்கிற பெயரை யுடையனுய் ரஸவாதியாயிருப்பாளொருவன் வந்து, இவ் வாழ்வாருடைய வைபவததைக்கண்டு இவருக்குக காணி கோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளிகையை ஸமாப்பிக்க, இவரும் அத்தை அநாதரிதது 'நமககு வேண்டாம்' எனறு அவனுக்குத் தம்முடைய பொன்னெத்த மேனியின புழுதி

யோடே தமகாதிற குரும்பியையுருட்டி 'இந்தக் காணி குளிகை கோடாகோடியைப பேதிககும்' எனறு கொடுத தருள, அவனும அப்படியே பரீக்ஷிக்க, அது சொன்ன படிககு ஒத்திருககையாலே அதிபரீதியுடனே ஆழ்வாரைத தண்டனிட்டு, 'தங்யோSஹம்' எனறு கருதாாததனுப்ப போந்தான.

அநந்தரம திருமழிசைபபிரானும், ஒரு குஹாந்தரா விஷ்டராய், ஙிபருதாக்ஷவருததியையுடையராய் யோகத திலேயெழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே பொயகை பூதன பேயாழவாராகிற முதலாழவாாகள் மூவரும் *எஙகுந்திரிந தரஙகனெமமானுககே காதல்செய் தொணடராய ஸஞ்ச ரிதது வருகிறவாகள், ஸுதூரததிலே அப்ராகருததிவய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு அதயாசாயபபட்டு, 'இத்தை ஆரா யககடவோம்' என்று எஙகும திரிநது சோதிததுவநது, குஹாநதராவிஷடரான பகதிஸாரரை 'இமமஹாநுபாவ ராரோ?' எனறு திவ்யமான *நெஞ்செனனும உட்கண ணலே கண்டு, 'பார்ககவமுநீநத்ரரே! ஸுகமேயிருககிறீரோ' எனறு குசலபரசநம்பணண, அவரும 'பத்மமாதவீகுஸு மகைரவோதபவ முனிகாள்' நனறுயிருககிறீகளோ? எனறு வினவியருளி, அந்யோநய வந்தந பரராய ஆஹ் லாதஸீதநேதராம்புககள் பனிபபப புளகீக்ருதகாத்ரராய ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக்கொண்டு மிகவும் பரீதி யுடனே எலலாரும் ஸதா ப்ரகுணவிஷ்டராய் யோகததிலே எழுந்தருளியிருந்தாாகள்.

இவாகள் ஒருவர்கொருவர் பாலும்பாலும சேர்ந்தாற போலவும, தேனுந்தேனுங கூடினாற்போலவும, பகவச் சரணாரவிநதயாநாம்ருதாஸவாதநம *தேனாறியெப பொழுதும திததித்து ஐகரஸ்யததாலே எலலாருக்கும் பரணயரஸம் உநமஸ்தகமாமபடி பகவதநுபவம பண்ணி யிருந்தாாகள். பினபு எலலாரும உகந்ததிருவுள்ளததை யுடையராய் மயிலைநகரியேற வெழுந்தருளி, அஙகே பேயாழவாா திருவவதரிததருளின கைரவதீாததததையும் பரீதியுடன ஆலோகிததுக்கொண்டு ததீரததிலே சில காலம் யோகததிலேயெழுநதருளியிருநது பின்பு ''ஓடித திரியும் யோகிகள'' எனனுமபடியே பூாவமபோலே

பார்க்கவமுநீந்த்ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு பூஸஞ்சரணார்த்தமாக முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதார ஸ்தலமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி சாத்துகைக்குத் திருமண்வேண்டிக் கலிசி சோதித்தவிடத்தில் திருமண் அகப்படாமல் முசித்துக்கிடக்க, அப்போது * திருவேங்கடத்தெந்தை இவர் ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளித் திருமண் இருக்குமிடம் அடையாளமாகக் காட்டியருள, அங்கே திருமண்கண்டெடுத்து அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளிப் பெரியபரிதியுடனே "சிந்தை மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மை" என்கிற படியே க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களில் நசையற்றுப் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற இவரும், பொய்கைப்பிரானவதரித்தருளின பொய்கை ப்ரதேசத்திலே சிலகாலம் ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ளமாய், 91. "யத்ர ஸத்யவ்ரதம் நாம க்ஷேத்ரம் பாபவிநாஶநம்-புண்ய க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தஸ்யைவ ஶ்ரைஷ்ட்யமீரிதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே புண்யக்ஷேத்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமுமாய்ப் பாபஹரமுமாய் ஸத்ய வ்ரத க்ஷேத்ரமென்று பேரையுடையதுமான கச்சிவெஃகாவிலே எழுந்தருளி, 92. "ஶயாநஶ் ஶேஷபர்யங்கே குந்தேந்து தவளப்ரபே-பஞ்ச ரத்நஸஹஸ்ராம்ஶு நவாஸ்தரண விஸ்த்ருதே-நீலஜீமூதஸங்காஶ: பத்மபத்ரநிபேக்ஷண ஸேவ்யமாநோ விஶாலாக்ஷ்யா ஶ்ரியா கமலஹஸ்தயா - தரண்யா ச ஸுதந்வங்க்யா தாதா விஶ்வஸ்ய விஶ்வபுக்" என்றும், "தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவ்யமானனாய்க்கொண்டு "பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா" என்கிற படியே பெரிய திருவநந்தாழ்வானை திருவணையிலே * வெஃகாவில் துயிலமர்ந்தவேந்தை ஸேவித்து, பொய்கையாழ்வாரவதரித்தருளின அந்தத்திருப்பொய்கைக்கரையிலே அவரை த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே,

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணர் வந்து ஆஶ்ரயித்து பகவத் ப்ரவணராயிருக்க, அவ்வளவிலே அங்குள்ள

ஒருஸ்தவிரையானவள் வநது ஆழவாரை ஸேவித்து அவர் திருவடிகளிலே பக்தியுகதையாய் அவா எழுநதருளியிருக கிறவிடததை ''கடைததலை சீய்ககப்பெறறால கடுவினைகளைய லாம'' என்கிறபடியே ஸமமார்ஜநகோமயாநுலேபநரஙக வலயாதயலங்காரஙகளாலே அநுதிநம சுச்ரூஷிக்க, யோகத திலேயெழுந்தருளியிருககிற இவ்வாழவார் ஒருநாள் திருக கண்களை விழிததுப்பாராதது, இவள்செயகிற கிஙகரவ்ருத திககு மிகவும உகந்தவுள்ளத்தராய், அந்த வ்ருததையைப் பாாதது 'உன அபீஷ்டததைச் சொலலிககாணாய், உனககு ஒரு வரபரதாநம பணணுகிறோம' எனறு அருளிசசெய்ய, அவளும அப்படியே ஆழவாரைககுறித்து 'அடியேனிடததில கருபாதிசயமுண்டாகில அடியேனுக்கு இந்த வாாததகம் போமபடி கடாக்ஷிததருளவேணும்' எனன, ஆழ்வாரும் 'அபபடியே ஆககககடவது' எனறு அவளைக குளிரககடா க்ஷிததருள, அவளும் இவா கடாக்ஷததாலே ப்ராபத யௌவனையாய் தேவஸதரீயைபபோலே அதிஸுந்தரை யாக, அவ்வளவிலே, ததராஜயாதிபதியான பலலவராயனும இவளைககணடு, மந்மதபாணபாதிதனாய்த தனககுப் பதநி யாகவேணுமெனறு பராாததிக்க, அவளும் அநுகூலிதது அவனுடனே அதிமாநுஷமான போகஙகளை அநுபவியாநிறக,

ஒருநாள் பல்லவராயன், தனக்கு ஒருநாளைககொருநாள் ஶரீரம் ஜரித்துவரககண்டு, அவளைக்குறிதது 'உனககு அதி மாநுஷமான இந்த யௌவநம் எஙஙனேயுணடாயிறறு?' எனறு கேட்க, அவளும அவனைககுறிதது ஆழவாா கடா க்ஷததாலே தனக்கு உண்டானபடியைச் சொல்லி, 'நீயும் உனனகததிலே அநுதிநம் உபாதாநமபண்ணவருகிற கணி கண்ணரை அநுவாததித்து அவா புருஷகாரமாகத தத் தேசிகரான பகதிஸாரரை அநுவாத்திததாயாகில், உனக கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநம உண்டாம' என்றுசொல்ல அபபோது ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைதது, 'உம் முடைய ஆசாாயரை நாம் ஸேவிககவேணும, அவரை நம் பக்கல அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்' எனறுசொல்ல, கணிகண்ணரும், 'நம் ஆசாாயர் ஒருவரகத்துக்கும் எழுந் தருளாா; ஒரு ராஜாவையும் கணிசித்துபபாரார்' என்ன, பினனையும் ராஜாவான பலலவராயன் தனனைக கவிபாட வேணுமென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிகக, *வைகுந்தச்

செல்வனுர் சேவடியைப் பாடுகையொழிய, *"நாக்கொண்டு மானிடம்பாடேன்' என்றும், "வாய்கொண்டு மானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன்" என்றும் இப்படி தம் முடைய அத்யவஸாயஹேதுவான சிஷ்டாசாரவசநங்களைச் சொல்லி 'பகவத்பாகவத விஷயமொழிய நான் நரஸ்துதி பண்ணுவதில்லை' என்ன, 'ஆகிலும் நீ நம்மைப்பாடவேணும்' என்று அவன் இவரை நிர்ப்பந்திக்க, கணிகண்ணரும் ||"ஆடவர்க ளெங்ஙனகலவா ரருள்சுரந்து, பாடகமு மூரகமும் பாம்பணையும்-நீடியமால், நின்றானிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார் /பொழிற்கச்சி மாண்பு' என்று சொல்ல, அவனும் 'நம்மைப்பாடென்றால் இங்ஙனே சொல்லலாமோ?' என்று மிகவும் குபிதனாய்க்கொண்டு 'ஆகில், நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும் போம்' என்ன, 93. "ஆஜ்ஞாம் முஹூர்த்தேந' என்கிறபடியே சடக்கென ஸ்வாசார்யரான பக்திஸாரமுனிகள் திருமுன்பே வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அடியேன் இவ்விடத்தில் நின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'நீர் போகிறீராகில், நாம் இங்கிருக்கப் போகிறோமோ? நாம் புறப்பட்டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்தருளும்போது, தத் பரிகரபூதரான ப்ரஹ்மாதிகள் இங்கிருக்கப்போகிறார்களோ?' என்று அருளிச்செய்து, *'வெஃகாவிலுன்னிய யோகத் துறக்கமானவனையும் எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லி, திருவெஃகாநாயனார் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப்பார்த்து 'கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி, மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா-துணிவுடைய செந்நாப்புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடைய பின்னே எழுந்தருள, "சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந்தொடர" என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகை யாலே, 94. "அபிவ்ருக்ஷா பரிமலாநா ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா - உபதப்தோதகா நத்ய பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச'

||(பா) எவ்வாறகனறெழிவார் வெஃகாவும் பாடகமும் ஊரக மும் பஞ்சரமா. /(பா) மதிற்கச்சி.

என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோத்யை ராமவிரஹ லேஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீநகரத்திலே தரு குலம லதாதிகளும் நதீதடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து த்தராஜ்யத்தில கோயில்களில எம்பெருமான் களுமில்லாதே ஆலயங்களிலே தேவதைகள் ஒருவரு மின்றியே அந்தகாரம கவிந்து உதயாஸ்தமயந்தெரியாதே "நீளிரவாய் நீண்டதால்" என்கிறபடியே காந்திமிரபூயிஷ்ட மானபடியை ராஜாவும மந்தரிகளுங்கண்டு, போர கலே சித்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று / "ஓரிர விருக்கை' என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்பட்ட தைக்கட்டிக காலிலேவிழுந்து கணிகண்ணரை வேண்டிக கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தரு ளத திருவுள்ளமாய ஆச்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்னவண் ணஞ்செய்த பெருமாளைப்பார்த்து, "கணிகண்ணன் போக் கொழிந்தான காமருபூங் கச்சி, மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டும்-துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும போகொழிந் தேன நீயுமுன்றன, பைந்நாகப் பாய்படுத்துக்கொள்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும மீண்டெழுந் தருளி, ஆழ்வார் சொன்னவண்ணஞ்செய்தது எல்லார்க்கும பரத்யக்ஷமாகவேணுமென்று இடத்திருக்கை கீழ்பட்டக் கண்வளாந்தருளினா. இப்படி "விருப்புடையவெஃகாவே சோந்தானை" என்கிறபடியே சேர்ந்து *நாகத்தணையைப படுக்கையாகப்படுத்துக்கொண்டு கண்வளாந்தருளின இந்த ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்திறே "வெஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே!" என்று ப்ரீதராயருளினா. அந்த நகரி தானும "நிறைந்த சீர நீள்கச்சி" என்னுமபடி பொலிவை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, அவ்விடத்திலே *வெள்ளத் தரவில துயிலமர்ந்த வித்தினை உள்ளத்துக்கொண்டு யோகத்திலே பின்னையும் சிலகாலம எழுந்தருளியிருந்து,

அநந்தரம், குமபகோணயாத்ராபேக்ஷையையுடையராய்,

95. "யோ நர கும்பகோணே ऽஸமின் க்ஷணார்த்தமபி திஷ்டதி கரஸத்தந்தஸய வைகுண்டங்கிமுதாந்யா விபூதய" என்கிற படியே *வைகுந்தமாநகா மற்றதுகையதுவாகத்தக்க ப்ர பாவாதிசயத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே நித்ய

/ 'ஓரிருக்கை' என்றும் 'ஓரிக்கை' என்றும் வழங்குவர்.

வாஸம்பண்ணி ஆராவமுதாழ்வாருடைய *ஏரார் கோலத்தை யோகத்திலேகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுள்ளமாய், "நலத்தால் மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தா யுன்னைக்காண்பான் நானலப்பாய்" என்கிறபடியே அதி த்வரையோடே எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே பெரும்புலியூ ரென்கிற க்ராமத்திலே சென்று ஒரு திண்ணையிலே அவ ஸரித்தெழுந்தருளியிருக்க, அத்திண்ணையிலேயிருந்து அத் யயநம்பண்ணுகிற ப்ராஹ்மணர்கள் இவரைக்கண்டு விப ரீதப்பட்டிருக்க அத்யயநத்தைத் தவிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்களுக்கு விட்டத்துவாயதோன்றாமல் தடுமாற ஆழ்வாரும் அதைக்கண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலே யிடந்து ஸம்ஜ்ஞையாலே அந்த வாக்யத்தை ஸூசிப்பித் தருள, பின்பு அவர்களுக்கு 96. "க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம் நகநிர்பிந்நம்" என்கிற வாக்யம்தோற்ற 97. "நமோ த்ரா பகவத்பக்தா விப்ராபாகவதாஸ ஸமருதா" இத்யாதிப் படியே அவர்கள் தெளிந்துவந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்தரானார்கள்.

பின்னையும் அந்த க்ராமார்ச்சனையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ்வார் உபாதாநாத்தமாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திரு வீதிகள் தோறும் அபிமுகமாய்த் திரும்பியருள இந்த ஆஸ்சர்யத்தை நம்பியார்கண்டு சில ப்ராஹ்மணர்க்குக்காட்ட, அவர்கள் அந்த க்ராமத்திலே யாகம்பண்ணுகிற பெரும் புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலேசென்று "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்" என்று இவருடைய ப்ரபாவத்தைச் சொல்ல, தீக்ஷிதரும் கேட்டு "மெய்யடியார்கள் தமாட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணுங்கண் பயனாவதே" என்றுகொண்டு 89. "அக்ஷ்ணோ பலம் தவாத்ருஸதாசநம்" என்று சொல்லுகிற படியே அதிஹாஸத்துடன் யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளி இருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய சக்தி பஞ்சமயமான விக்ரஹத்தைக்கண்டு ஸேவித்து, "போதுமினெமதிடம் புகுதுக" என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ் வாருக்கு அக்ரபூஜைபண்ண, அதைக்கண்டு அங்குள்ள அத்வர்யுதொடக்கமான சடங்கிகளுடைய 'இவரைக்

கொண்டு புகுந்து யாகத்தை உபஹதியாக்கிறதே!' என்று தர்மபுத்ரன் ராஜஸூயயாகத்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்ர பூஜை பண்ணினபோது சிசுபாலன் பஹுமுகமாகப் பரு ஷோக்திகளைப் பண்ணினாப்போலே இவர்களும ஆழ்வாரைப் *பொறுப்பரியனகள் பேசி அதிக்ஷேபிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலாந்த கரணராய் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, 'இவர்கள் *ஏதேனும்பேச நான் கேட்கமாட்டேன்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்க வொண்ணாதென்று பார்த்து, 99. "அஷ்டாங்கயோகஸித்தா நாம ஹருதயாக நிரதாதமநாம-யோகிநாமதிகாரஸ ஸயாத்தேக ஸமிந ஹ்ருதயேஉயே" என்கிறபடியே தமக்கு அநதர்யாமி யாய *அற்புதனை அநந்த சயநனைக்குறித்து "அக்கரங்களக் கரங்களென்று மாவதென்கொலோ, இக்குறும்மை நீக்கி, யென்னையீசனுக்கவல்லையேல, சக்கரங்கொள்கையனே சடங் கா வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டிடே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தருள, *ஒண்சங் கதைவாளாழியானும் "தம்மையேநாளும் வணங்கித் தொழு வார்க்குத், தம்மையே யொக்கவருள்செய்வர்" என்கிற படியே *அரவத்தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப்பாவையுந்தானுமாய்ப் பெரியதிருவனந்தாழ்வான மேலே *வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள் மெல் லடிபிடிக்கும்படி கண்வளர்ந்தளும்படியை அனைவருங்கண் டநுபவிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷ மாக்கி இவருக்கு ஸாரூப்யப்ரதாநம்பண்ணியருள, இவரும் ஸாரூப்யத்தைப் பெற்று எல்லாருங்காணலாம்படி எழுந் தருளியிருக்க, முன்பு காஹித்த சடங்கிகளுடைய ஆழ்வா ருடைய ஹருதயத்தில் பரகாசிக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவர் உரஸஸிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்துத் திருவடிகளிலே ஸாதரமாக ஸாஷ்டாங்க ப்ரண மத்தைப்பண்ணி க்ஷமைகொண்டு ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணி உபலாளித்து "நக்ஷமாமிக்கு" லக்ஷ்யமாகாமல *திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்று க்ருதார்த்தரானார்கள். தத்நந்தரம இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாந ப்ரதாநம்பண்ணி பஹுஶ க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, *செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் நிஜஸமபுடாதங்களைத திருககாவேரீபய பர வாஹததிலே பரக்ஷேபிகக, நிரவகரஹ பரவாஹததாலே நிஜஸமபுடஸதஙகள் நீயமாநஙகளாயுள்ளவளவில, நானமுகன திருவநதாதியும, திருச்சநதவிருததமும் எனகிற திவயபரபநதங்கள் எதிரததுவநது ஆழவாா திருவடிகளண்டையிலேயிருகக, அவறறையெடுததுககொண்டு ஆராவமுதாழவாருடைய *ஏராாகோலததையுஙகண்டு அவ்வநுபவஜநித பரீதயதிஶயததாலே "காவிரிககரைக் குடநதையுளகிடநதவாறெழுநதிருநது பேசு" என்று விணணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழவாரும அபபடியே உதயோகிக்க, அநத ஸௌலப்யகுணததுககுத தோறறு "வாழி கேசனே" என்று மஙகளாஶாஸநமபணண, எமபெருமானும அபபடியே உததாநசாயியாயருள, அபபடியான விகரஹததைத தயாநமபண்ணிககொணடு யோகததிலே இரண்டாயிரதது முநநூறு ஸமவத்ஸரம் எழுந்தருளியிருநதாா. இபபடி திருமேனியுடனே அநநாஹாரவாஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய் நாலாயிரதெதழுநூறு ஸமவதஸரம் பகவதநுபவம் பணணிககொணடு எழுநதருளியிருந்து "ஆழபொருளைச் சிந்தாமற் கொண்மின நீா தேரந்து" என்று நான்முகன திருவநதாதி திருச்சந்தவிருத்தம என்கிற திவ்யபரபந்தஙகளைப பரம ஸாத்விகராய நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுககளுககுத தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரிததருளி லோகததை வாழவிததருளினாா.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம்

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

100. "குஷ்யதே யஸ்ய நகரே ரங்கயாதரா திநே திநே।
தமஹம ஶிரஸா வநதே ராஜாநம குலஶேகரம ||"

101./"கல்யப்தே ஸகஸங்க்யயா வயபகதே மாஸே ச மாகாபிதே
வர்ஷே சாபி பராபவே ஸரகுரோர்வாரேச பக்ஷே ஶௌ
த்வாதஶ்யாக்யதிதௌ புநர்
வஸதிநே ப்ரீத்யாக்ய யோகாந்விதே
த்ராதுந்ந குலஶேகர: க்ஷிதிபதிஶ ஸ்ரீகௌஸ்துபாத்மா
ऽபவத்||"

/ இந்த ச்லோகம் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லை.

இஙகே அவதாரகரமம் பார்ககில நமமாழவார் திரு வவதார வைபவம சொலலலாயிருகக, ஸ்ரீகுலசேகராழவார் திருவவதாரவைபவம சொலலுகிறது அவயவநிருபணம பணணியே அவயவியை நிருபிககவேணடுகையாலே.

ஸ்ரீகுலசேகரபபெருமாள், கொலலிநகரெனகிற திருப படை வீடடிலே, *சேரன குலசேகரராயககொணடு க்ஷத் ரியவாணததிலே மாசிமாஸத்தில புநாபூசநக்ஷத்ரததில ஸ்ரீகௌஸதுபாம்சராய அவதரிததருளினர். 102. "தஸயாம பூசசேரகுலப்ரதீபஃ ஸ்ரீகௌஸதுபாதமா குலசேகராகய.- மஹீபதிா மாகபுநாவஸூத்யததிரே ஹரே: பூர்ணகடாக்ஷ லக்ஷ்ய" எனறு திவயஸூரிசரிததததிலே சொலலிறறிறே.

"மாறறலரை, வீரஙகெடுத்த செங்கோற கொலலி காவலன விலலவர்கோன், சேரன குலசேகரன முடிவேநதர் சிகாமணி" எனறு சொலலபபடுகிற இவர், ரதகஜதுரக பதாதி எனகிற சதுரஙகபலததையுடையராய், பரதிபக்ஷங களையெலலாம காநதிஸ்கராம்படி காடேறவோட்டி, "கொலலிகாவலன கூடலநாயகன கோழிககோன குலசேக ரன்" எனறும, "கூராாநத வேலவலவன கோழியாகோன குடைக குலசேகரன" எனறுஞ சொலலுகிறபடியே தம முடைய செஙகோலே செஙகோலாகப படைவீடுகளிலே யிருநது சிறியதைபபெரியது நலியாதபடியும துாப்பலரை பலவாநகள பாதியாதபடியும், 103. "கோஸஹஸரப்ரதா தாரம" என்கிற பெருமாளைப்போலே ஸ்ரீகுலசேகரபபெரு மாளும அதயுதாரராய் ஸவிநயராய் ராஜயம பணணிக கொணடு போராநிறக,

தமமை ஸவதநதரராகவும் நியந்தாவாகவும் அபிமாநித துககொணடிருககிற இவரை, உபயவிபூதிநிர்வாஹகனும் ஸாவஙியநதாவான ஸர்வேஶ்வரன தன நிர்ஹேதுக பரம கருபையாலே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் ஸதவகுணபரசுர ராமபடி கடாக்ஷிதது, இவாககு * மயாவறமதிநலமருளித தமமுடைய ஸவரூபரூபகுணவிபூதி சேஷடிதஙகளையெல லாம விஶததமமாகக் காட்டிககொடுகக, அவறறையெலலாம் பகவதபகதி ரூபாபநநஜ்ஞாநத்தையுடையவராய்க கொணடு இவ்வாழவார கண்டவநந்தரம் ஸம்ஸாரிகளான இதரேதீயர் தேஹாதமாபிமாநததைபபண்ணி 104. "அக்ருதயகரணுதா

வப்யத்யநதோத்பட வ்ருததிக -ஆததகாமாபிபூதோSயமுந மதத இவ வாததே" எனகிறபடியே தேஹவஶயராய தேஹபோகததை அனுபவிதது பகவதவிமுகராய் தேஹாத மாபிமாநிகளாய் ஶபதாதிவிஷய ப்ரவணரான இஸஸம ஸாரிகள் நடுவே தாமிருககிற இருபபு உயிாககழுவிலே யிருந்தாறபோலேயும், 'கொள்ளென்று கிளாநதெழுந்த பெருஞ்செலவம் நெருபபு" எனகிறபடியே யானைககழுத திலே தாமிருந்து ராஜயமபண்ணி ஸுகருபமாக ராஜ போகததை புஜிககிற ராஜததவமும் "அலலலெனததோறறி யெரிதீயிறசுடும்" எனகிறபடியே அகநிகலபமாயுமிருககை யாலே, மிகவும அஸஹ்யமாய், 105. "பரிதயக்தா மயா லஙகா மித்ராணி ச தநாநி ச" என்றும், 106. "தயக்தவா புதராம்ஶச தாராம்ஶச ராகவம் ஶரணஙகத" என்றும சொலலுகிறபடியே ஸ்ரீவிபீஷணுழவான ஸகலபோகஙகளே யும் ஸவாஸநமாக த்யஜிதது ஸாவலோகஶரண்யரான பெருமாளை ஆஶரயித்தாபபோலே இவரும் "இன்பமருஞ செல்வமும் இவ்வரசும் யானவேண்டேன்" என்று பரதி கூலஙகளான பராகருதபோகங்களில நசையறறு,

* திருவரங்கததரவணையிற பள்ளிகொள்ளுமகடல் விளங்கு கருமேனியமமானறன்னைக் கண்ணுரக்கண்டு உகக குங் காதலையுடையராய், * அறறபற்றாசுற்றிவாழு மநதணீ ரரங்கததிலே தாமும் அறறபற்றராய் அவ்விடததிலே நிதயவாஸமபண்ணி * விண்ணுளாரிலும் சீரியராய் "அணி யரங்கன திருமுற்றத்து அடியார்" எனகிறவிதுவே நிருபக மாகவுடையராய் * சாதுகோட்டியரான ஸ்ரீவைஷணவர்க ளுடைய * இனபமிகு பெருங்குழுவுகண்டு அநுபவிபப தெப்போதோ?என்று 107. "ஸ்ரீரஙகயாதரா ஸ்ரீரஙகயியாஸா சைவ நாரத-உததாரயதி ஸம்ஸாராந் நிதயவாஸஸது கிம புந" என்கிறபடியே 'ஸ்ரீரஙகயாத்ரையும ஸ்ரீரஙகயி யாஸையும, * விடியாவெந்நரகைபபோக்கி வைகுந்தநதர வறறுயிருக்க அங்கே நிதயவாஸமபண்ணில் சொல்ல வேண்டாவிறே' எனகிற அர்த்ததத்தை அறிந்தவராகையாலே ஸ்ரீரஙகயாததரையிலே நிதயபத்தச்ரததராய், 108. "தரை லோக்யவிஶ்ருதா புண்யா ஸவாமி புஷகரிணீ திவை, கஙகாத் யைஸ ஸகலைஸ்தீர்த்தைஸ ஸா ஸமா விமலோதகா-தத்ர தேவாஷிகந்தர்வாஸ் ஸித்தாஶச பரமாஷய -வஸநதி நியதா

ஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூதரே" என்று கங்காதிஸகல தீர்த்தங்களிலும் உத்கருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமி புஷ்கரிணியையுடைத்தாய் "வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ் வீர்காள்" என்று சொல்லுகிறபடியே பரமரிஷிகள் தொடக்கமான மஹாத்மாக்களாலே நித்யவாஸம் பண்ணப்படுகிற * திருவேங்கடமாமலையிலே இவரும் திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப் பரிக்ரஹித்து நித்யவாஸம்பண்ண ஆசைப்பட்டும், இப்படி மற்றுமுண்டான திவ்ய தேசங்களெங்குஞ்சென்று அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்னும் ஆசையையுடையராயும், அஷ்டாதச புராண உபபுராண இதிஹாஸாதிகளை நிரீக்ஷித்துத் தத்ஸாரபூதமான முகுந்தமாலையை அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக, 109. "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே-வேத ப்ராசேதஸாதாஸீத ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்கிறபடியே வேதவேத்யனான பரம புருஷன் தசரதாத்மஜனாய் வந்து அவதரித்தருளினாப் போலே அந்த வேதங்கள் தாமும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் முகேந இதிஹாஸ ச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க் கொண்டு ப்ரகாசித்ததாகையாலே அதுவே தமக்கு * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிற படியே ச்ரவித்துக்கொண்டு போராநிற்க, 110. "சதுர்த்தச ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம பீமகர்மணாம்-ஏகச்ச ராமோ தர்மாத்மா கதம் யுத்தம் பவிஷ்யதி" என்கிற ச்லோகார்த்தத்தைக் கேட்டருளுகிற தறுவாயிலே, 'பெருமாளும் இளைய பெருமாளைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக வைத்து, கரதூஷணத்ரிசிரோதூஷணாதிகளாகிற பதினாலாயிரம் துஷ்ட ராக்ஷஸருடனே தாமாத்மாவான பெருமாளொருவரே யுத்தோந்முகரானார், எங்கு இளைக்கிறாரோ என்று ரிஷி வயிறு பிடிக்கிறான்' என்று கேட்கையாலே, இவ்வாழ்வாரும், ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு, * அவத்தங்கள் விளையுமென்னும் அதிசங்கையாலே "வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார் மற்றில்லை" என்றும் "உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்திங்கும்மோடு, ஒருபாடுழல்வானோரடியானு முளன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே சதுரங்கபலத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத்துணையாகப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, இவருடைய அதிப்ரவ்ருத்தமான இந்த யாத்ரை

யைக்கண்டு இதனைத் தவிர்க்கைக்காக மந்த்ரிகள் உபாயேந
சிலரை எதிரேவரவிட்டு, அந்தப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்
களையும் பெருமாளொருவருமே நிரஸித்து மீண்டெழுந்
தருளா நிற்கச்செய்தே 111. "தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்
தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் - பபூவ ஹ்ருஷ்டா
வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே
பிராட்டி பெருமாள் திருமேனியில் வ்ரணங்களெல்லாம்
ஆறும்படி திருமுலைத்தடங்களாலே வெதுகொண்டணைத்து
ஆஶ்வாஸிப்பித்த ஶ்லோகநிர்வாஹத்தகமான இந்த ஶ்லோகத்தைச்
சொல்லுவிக்கையாலே இவரும் அதனைக்கேட்டு ஸந்துஷ்ட
ராய் மீண்டெழுந்தருளினவளவிலே,

மந்த்ரிகள், 'நம்முடைய ராஜாவான இவர்க்கு
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்தாலே இத்தனை கலக்கங்களும்
தேற்றங்களும் வந்தன' என்று அவர்களுடைய ஸஹவா
ஸத்தைத் தவிர்ப்பிக்கவேணுமென்று இவருடைய கரு
ஹார்ச்சனையெம்பெருமானுடைய திருவாபரணப் பெட்டி
யிலே நவரத்ந ஶோபிதமாயிருப்பதொரு ஹாரத்தையெடுப்
பித்து மறையவைத்து, 'இவருக்கு அந்தரங்கராய் உத்
தேஶ்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள்' என்று
ஆரோபிக்க, அதுக்கு அவரும் "பரன்னபர் கொள்ளார்"
என்று அவர்களுக்காகத் தாம் பாம்புக்குடத்திலே கையிட்
டருளி ஜயிக்க, இதனைக்கண்டு மந்த்ரிகள் தாங்கள்செய்த
அக்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அந்த ஹாரத்தை
இவர் திருமுன்பே வைத்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாருக்கு இவர்கள்நடுவே ராஜ்யம்பண்ணி
யிருக்குமிருப்பு 112. "ந ஶௌரிசிந்தாவிமுக ஜந ஸம்வாஸ
வைஶஸம்-வரம் ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்
திதி" என்கிறபடியே பகவத்வைபவஞ் சொல்லப்பொரு
தார் நடுவில் இருக்குமிருப்பைக்காட்டில் அக்நிஜ்வாலாபஞ்
ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி பகவத்பரர்க்கு உத்க்ருஷ்டதமம்
ஆகையால் இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற்
போலே அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே, தம் குமாரருக்கு
யுவ ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணி ராஜ்யபாரத்தை அவரிடத்
திலே வைத்து, "ஆனை செல்வத் தரம்பையர்கட்சூழ,
வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும்யான் வேண்டேன்"
என்றுகொண்டு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக திவ்யமாநுஷபோகங்

களில நசையறறு, தமககு அந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸததுடனே *நலலார்கள் வாழும் நளிரரஙகததை நோககி எழுநதருளி, தகடடிலழுததின மாணிக்கம்போலே *உறஙகுவானபோல யோகுசெய்கிற *அணியரங்கததம மானை நிதயதரிதரன நிதியைக்கண்டாறபோலே கண்ணாரக கண்டு வாயாரவாழததி அனுபவிதது, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதயதிசயததாலே, பகவதபாகவதவைபவததை எலலா ரும அறிந்து உஜ்ஜீவிககுமபடி 'பெருமாள் திருமொழி' எனகிற திவயபரபநதத்தை அருளிச்செயது, ஸஜ்ஜநங களுககு உபகரிததருளி லோகததை வாழவிததருளினார்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

112 'தாதாதவிக /ப்ரதிபலதபகவத்பரதவம
விஸ்தீரய பாணடயகதகோநதரஜயீ கஜேந
கசசந பரியாதுபகதே கருடேந நாதே
பரேமண஽ஸ்ஷம ரசயதிஸம நமோ஽ஸது தஸமை"

113. ‡ "ததவாபதாபகமே கலெள யுகவரே
ஸமவதஸரே கரோதநே
சண்டாமஸெள மிதுநஙகதே஽ஹ்நி நவமே
பக்ஷே வளர்க்ஷேபிச
ஸவாதயாம பாஸகரவாஸரே ப்ராபதிதா
வேகாதஸீ நாமநி
ஸ்ரீமாநாவிரபூதசிந்தயமஹிமா
ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததோ஽நக"

பெரியாழவார், "வேதவாயததொழிலாாகள் வாழ வில்லிபுததூா" எனகிறபடியே *செயதவேள்வியரான *வையததேவா நிதயவாஸமபணணி வாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுததூரிலே ப்ராஹ்மணோததமரான *வேயா தஙகள் குலததிலே ஆனிமாஸததிலே திருச்சோதியிலே கருதமதமஸ்ராயவதரிதது, 'விஷ்ணுசிததர்' என்கிற திரு நாமததையுடையராயிருபபர். 114. "ஜயேஷ்டே஽த மாஸே பவமாநதாரே ஸ்ரேஷ்டோ குணோநாஜநி படடநாத-தத்ர

/(பா) ப்ரதிபயா பகவதபரத்வம (**प्रतिभया भगवत्परत्वं**)
‡ இந்த ச்லோகம் சில பிரதிகளிலில்லை.

த்ரயீரூபகருதமதாதமா கடாக்ஷலக்ஷ்யங்கமலாபதேராய" என்று திவ்யஸூரிசரிததகிலே சொலலிறறிறே.

பினபு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிாஹேதுக கடாக்ஷததாலே 116. "பரஹலாதோ ஜநமவைஷ்ணவ' எனனுமபடி ஸஹஜதாஸ்யததையுடையராயிருககுமிவா, 117. "நாகிஞ்சித்குாவதஶ ஶேஷதவம" எனகிறபடியே ஶேஷதவமுறைமையயுணாநது பகவதவிஷயததிலே கிஞசித கரிதது ஸவரூபம் நிறமபெறவேணுமெனறு பாாதது, அது செயயுமிடதது "தனககேயாகவெனைக கொள்ளுமீதே" என கிறபடியே அவனுகநத அடிமைசெய்கையே நமககுக் கர்த தவயமெனறு அநுஸந்திதது, அதறிகைககாக அவதாரங களை ஆராய்ந்து பாாத்தவிடததில ஸாவேஶவரன் "மண ணின்பாரம நீககுதறகே வடமதுரைப பிறநதான" என றும, 118. "ஏஷ நாராயணஶ் ஸ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவநிகேதந-நாகபாயங்கமுத்ஸருஜ்ய ஹயாகதோ மதுராம் புரீம" எனறும, 119. "புண்யா தவாரவதீ யதர ததராஸதே மது ஸூதந.-ஸாக்ஷாததேவ புராணோऽஸௌ ஸஹிதர்மஸஸநா தந:" என்றும் சொலலுகிறபடியே ஸாதுபரிதராணாதி தர யத்துக்காகத * திருவின வடிவொககும தேவகிபெறப பிறந்து * மைததடங்கண்ணி யசோதை வளாகக வளாந் தருளுகிற * உருவுகரியவொளி மணிவண்ணனை கருஷ் ணனை, * சூடுநன்மாலைகள தூயனவேநதி விணணோாகள நன்னீராட்டி யநதூபநதராநிறகவே அஙகு ஓாமாயையினு லீட்டிய வெண்ணெய தொடுவுணணப போநதவனுகை யாலே அநத வாஸனை பினனுடிக கம்ஸனுககுப் பணி செயதுபோநத ஸ்ரீமாலாகாரா திருமாளிகையிலே எழுந தருளிப பூ இரகக, அவரும் 120. "பரஸாதபரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாகதௌ-தந்யோऽஹமாசசயிஷ்யாமி" எனறு உகந்து சூட்டினபடியைக்கண்டு, இவ்விஷயததுககுப பூ விடுகையே உகபபெனறு அறுதியிட்டு, வடதளபுடசாயி யாகிய வடபெருஙகோயிலுடையானுககு * நாட்கமழ பூம பொழிலாகத திருநந்தவனஞ்செய்து திருமாலைகட்டிச சாத் திபபோருகிற காலததிலே;

* பருபபததது கயலபொறித்த பாண்டியா குலத்திலே ஸ்ரீவலலபதேவனெனகிற ராஜா தார்மிகனுகையாலே சிறி யதைப பெரியது நலியாதபடி கூடலென்கிற தென

மதுரையிலேயிருந்து ராஜயம்பண்ணிககொண்டுபோருகிற காலத்திலே, அநத ராஜா ஒருநாள் ராதரியிலே நகர ஶோதநார்த்தமாக வருகிறவளவிலே, ஒரு பராஹ்மணன் அங்கே ஒரு திணணையிலே கிடககககணடு ராஜா அவனை எழுபபி 'நீயார்' எனறுகேட்க, அவனும 'நான ஒரு பராஹ்மணன், கங்கையாடி வருகிறேன' எனன, 'ஆனால, உனககுப்போமதுண்டாகில ஒரு ஶலோகம சொல்லிககாணும்' என்ன, அநத பராஹ்மணனும் 121. "வாஷார்த்தமஷ்டௌ பரயதேத மாஸாந நிஶார்த்ததமார்த்தநதிவஸம் யதேத-வார்த்தகயஹேதோர்வயஸா நவேந பரத்ர ஹேதோரிஹ ஜநமநா ச" எனகிற ஶ்லோகததைச்சொல்ல, ராஜாவும் இதைக கேட்டு வ்யுதபந்நனுகையாலே 'த்ருஷ்டததில நமககு ஒரு குறைவுமிலலை இனி அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணும்படி எஙஙனே?' எனறு வ்யாகுலாநத.கரணனுய, தனனுடைய புரோஹிதரான செலவநமபியைப பார்த்து 'புருஷார்த்த நிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திககு விரகென?' எனறு கேடக, அவரும 122. "தாமஜ்ஞஸமய ப்ரமாணம வேதாஶ்ச' எனகையாலே, வித்வானகளைத் திரட்டி வேதாநத ஸித்தாந்தமான பரததவநிர்ணயமபண்ணுவித்து அவ்வழியாலே பெறவேணும் எனறு அருளிச்செய்ய, ராஜாவும் 'அபபடியேயாகிறது' எனறு பஹுதரவ்யததைக கிழிசசீரையிலே வித்யாஶுலகமாக ஒரு தோரணததிலே கட்டுவித்து, வித்வான்களை ஆஹ்வாநமபண்ணச சொலலுகிறவளவிலே,

வடபெருஙகோயிலுடையான், ஸம்ஸாரிகள் *பூணட வததம பிறாககடைநது தொண்டுபட்டுப பொயநநூலை மெய்நநூலெனறெனறும் ஓதி மாண்டு அவததமபோகாமே இவ்வாழவாரைககொணடு லோகததிலே வேதாநத ஸித்தாநதமான பரததவததை ப்ரகாசிப்பிக்கைககாக, *மெய்யடியாரான இவ்வாழவாருடைய ஸவபநததிலே எழுந்தருளி 'நீர் போயககிழியை அறுததுககொண்டுவாரும்' எனறு அருளிசசெய்ய, 'அது வித்யாஶுல்கமாக நிர்மிதத தொனறனறோ? *நலங்களாய நறகலைகள நாவிலும நவினறிலாத நான என கையில கொட்டுத்தழுமபைக காட்டிக கிழியை யறுககலாமோ?' எனன, 'அது உமககு

பரமோ? நாமன்றோ வேதாாதத பரதிபாதநததுககுககட வோம' எனறு ஆழவாரை நிரபபநதிததருள, ஆழவாரும 123. "பராஹ்மே முஹூர்ததே சோததாய" எனகிறபடியே * சிறறஞசிறுகாலே எழுநதிருநது, 'இதொரு ஸவபந மிருநதபடியென!' எனறு விஸமிதராய் விரூவஸிதது, பாணடியனுடைய விதவதகோஷடியேற எழுந்தருளின வளவிலே, செலவநம்பியும ராஜாவும தவிஜகுலதிலகரான இவ்வாழவாரைக கண்டு அவ்வளவிலே அபயுததாநபர ணமபூாவகமாக மிகவும ஆதரிகக, இத்தைககண்ட வித வானகள இவாககு விதயாப்யாஸம சிறிதுமில்லை யெனனும் புததியாலே ராஜாவை அதிக்ஷேபிகக, அவ்வளவிலே * அபிமாநதுஙகனை செலவநமபி, ஆழவாரைத தணட னிட்டு 'வேதாநத பரதிபாதயமான பரததவததை நிரூச யித்தருளிச்செயயவேணும' எனறு விஜஞாபிததவளவிலே, 124. ஹஸிதம பாஷிதஞசைவ கதிரயா யசச சேஷடிதம-தத ஸாவம் தாம வீர்யேண யதாவத ஸமபரபஸ்யதி" எனகிற படியே ஸ்ரீவாலமீகிபகவான் பரஹ்மாவின ப்ரஸாதததாலே ஸகலாாததஙகளையும ஸாக்ஷாதகரிததாபபோலேயும 125. "ஸங்கபராநதேந கோவிநதஸ தம் பஸபாஸ கருதாஞ ஜலிம-உததாநபாததநயம முநிவாயம ஜகதபதி- தத. பரஸநநவதநஸ ததக்ஷணாந் ந்ருபநநதந.-துஷடாவப்ரணதோ பூதவா பூததாதாரமச்யுதம" எனகிறபடியே ராஜகுமாரனை தருவன ஸ்ரீபாஞசஜநயஸபாஸததாலே ஸாவஜஞனைப் போலேயும, இவ்வாழவாா நிாஹேதுக பகவதப்ரஸாதத் தாலே ஸகலவேத ஸாரார்ததஙகளையும ததுபபரும்ஹணங்க ளான இதிஹாஸ புராணஙகளையும ஸாக்ஷாதகரித்து, 126. "ஸமஸ்தஸபத மூலதவாத அகாரஸய ஸவபாவத." எனறு ஸர்வஸபத மூலமாயிருநதுள்ள அகாரததை 127. "அக்ஷராணா மகாரோ஽ஸமி" எனறு கீதோபநிஷதாசாாயனதானே அருளிச்செயகையாலே 128. "அகாரோ விஷ்ணுவாசக" என்கிறபடியே அகாரவாசயனை ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனெனறுகொண்டு, பரதவசிஹ்நஙகளான ஜகஜ்ஜந்ம ஸதிதி லய வாசகஙகளான 129. "யதோ வா இமாநிபூதாநிஜாயநதே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யதபரயந் தயபிஸம்விஸந்தி, தத விஜிஜஞாஸஸவ, ததப்ரஹமேதி" இதயாதி வாகயஙகளை, ஜகதகாரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ

யத்வ மோக்ஷபரதத்வ பரதிபாதகங்களான நாராயணுநு வாகாதிஶ்ருதிகளாலும் 130. ''விஷ்ணோஸ ஸகாஶாதுதபூதம ஜகததததரைவ ச ஸதிதம-ஸதிதிஸமயமகாததாஸௌ ஜகதோ ஸ்ய ஜகச்ச ஸ'' எனறும், 131. ''நாராயணுதபரோ தேவோ ந பூதோ ந பவிஷ்யதி-ஏதத ரஹஸயம வேதாநாம புராணுநாம ச ஸமமதம'' எனறும, 132. ''ஸதயம் ஸதயம் புநஸஸத்ய முத்தருதய புஜமுசயதே-வேதஶாஸ்தராத பரமநாஸதி ந தைவம கேசவாத பரம'' எ'ன றும இதயாதிகளான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணுதி வசந ஸஹஸரங்களாலும பஹு முகமாக பரதிபாதிததருளிச் செய்கையாலே, விதயாஶுலக மாகத தோரணததிலே கிழியாகக கட்டிவைத்த தநம இவா முனனே தானே தாழவஙய, ஆழவாரும் அதிபரீதி யோடே ''விரைந்து கிழியறுததான'' எனகிறபடியே அககிழியை அறுத்தருளினர்.

இதைககண்டு அதிக்ஷேபிதத விதவானகளோடு அநு வர்ததிதத ராஜாவோடு வாசியற ஸாவரும விஸ்மிதராயக கொணடு ஆழவார திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமாப பிதது, *வேதாந்த விழுபபொருளின மேலிருநத விளககை விட்டுசிததன விரிததனனென்று மிகவும ப்ரீதியோடே அவரை யானைககழுத்தினமேலே ஏறியருளபபண்ணி அநத வித்வானகள் சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதிகள் தரிதது ஸேவிகக, *'வேதப்பயன கொள்ளவல்லனை மெய்ந்நாவன் வநதான' எனறு விருதூதித திருசசினனமபணிமாற, ஈண் டியசஙகமெடுததூத, ராஜா இவாக்கு படடாபிரான' எனறு திருநாமஞ்சாததித தானும் ஸபரிகரனுய ஸேவித துக்கொணடு நகரிவலமவருகிற மஹோத்ஸவததைக காண்கைககாக, புதரர்களை பரஹ்மரதம பண்ணும ஸம யததில மாதாபிதாககள் காண ஆதரிதது வருமாபோலே ஸாவேஶவரனும தனக்கு நிருபக பூதையான பிராட்டி ஸஹிதனுய்க கொண்டு * மஞ்சுயர்பொனமலை மேலெழுந்த மாமுகிலபோனற வடிவுடனே பெரிய திருவடிமேறகொண்டு ''திருச்சக்கரஞ சஙகினொடும்'' என்கிறபடியே திவ்யாயுத தரனுய் ''கிளர்நத பிரமன் சிவனிநதிரன விணணவர்சூழ, விளஙக வொருநாள் காணவாராய் விணமீதே'' எனகிற படியே ஆகாசததிலே ஸபரிகரபூதரான ப்ரஹ்மருத்ராதி களாலே ஸேவயமாநனுயத திவ்யமஙகளவிகரஹ விசிஷ்ட

ணுய்ககொண்டு நெருங்கி நிறகிற இதகிரளோடு ஸங்ஙி ஹிதனுக, இதனை ஸாக்ஷாத்கரிததருளின ஆழவார, பகவத பரஸாததைதாலே நிரவதிகபகதியைப பெறறவரா கையாலே, ஸ்வஸமருததியைககண்டு இறுமாவாதே, அவ னுடைய ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஶகதிதவ ஸாவரக்ஷகதவாதி களை அநுஸந்திப்பதறகு முனனே முகபபிலே * நீலமுண்ட மினனனன மேனியிலுண்டான ஸௌந்தாய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிகளைககணடு, 133. "அபராகருத ஸௌரைர்வந்தயமயுதாாககஸமப்ரபம்" எனறும், 134. "ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்பரேக்ஷந்தேவதாநவை" என் றும், "சுழிபட்டோடுஞசுடாச்சோதி" என்றும சொலலப பட்டிருபபதாய்க காலகருதபரிணுமமின்றிககே ஸதைக ரூபமாய் நிதயஸித்தமாய்ப பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதத்திலே 135. "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய" என்கிற படியே நித்யஸூரிகளாலே ஸதாதாஶநம் பண்ணப்படுகிற வஸது காலகருதபரிணுமமாய் க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவமாய்ப் பரமாத்மஸதாநமான பரமபததைதப்பறற நரகோபமமாய் அரக்கரசுரர்கு ஆவாஸபூமியாய் தூவிதக்தர் துரபிஸந்தி பண்ணும் ஸதலமாய்க கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற * இருள்தருமாஞாலமான இத்தேசததிலே வந்து சக்ஷுர் விஷயமாவதே! இவ்வஸதுவுக்கு எனன தீங்குவருகிறதோ? என்னும் அதிஶங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில கிடக்கிற மணிகளைத தாளமாககொண்டு 'இந்த ஸௌநதர்யாதி களுககு ஒரு தீங்கும் வாராதே நிதயமாய்ச் செலலவேணும்' எனறு தம் ஸவரூபததை மறந்து ப்ரேமபரவஶராய்க் கொண்டு மங்களாஶாஸநம் பண்ணியருளி இவ்விஷயததுக குத தாமொருவரும் மங்களாஶாஸநம பண்ணுகை போதா தென்று தமககுத தோள் தீண்டிகளான ஐஶ்வாயகைவல்ய பகவச்சரணார்ததிகளையும் மஙகளாசாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச் சோததுக்கொண்டு * பல்வகையாலும் திருப பல்லாண்டு பாடியருளினார்.

அநந்தரம், அந்த ராஜாவையும் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, அவனுலே ஸத்கருதராய், * வில்லிபுததூருறை வான்றன் பொனனடி காண்பதோராசையினுல் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி அக்கிழியில் தநததை 136. "யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்" எனகிறபடியே வட

பெருங்கோயிலுடையான திருமுன்பே வைத்து 'தேவரீ ராலேயுண்டான தநம் தேவரீருக்கே' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்தது. 137. "பராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருத மநுஸரதி" என்கிற ந்யாயத்தாலே தாம் முதலில் உபகரித்தருளின *கானூர் நறுந்துழாய்க் கைசெய்த கண்ணியும *செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சியுமான திருமாலைகட்டி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச்சாத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார் தாம், அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க அவர் உகந்து சாத்தினரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலை ஸமர்ப்பிக்கத் தொடங்கிற்று, ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்லரோடு பொருது வெற்றிகொண்ட தோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்திலே ப்ரவணராய், "கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில" என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்தது முதலான "வென்றிசேர் பிள்ளை நல்விளையாட்டம்" என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை இவரும் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி அநுகரித்து, அவனுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டு குமிழ்நீருண்ணுமல் நன்றாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதயதிஶயத்தாலே 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்து, *சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால்மேல் சென்ற சிந்தையராய்க்கொண்டு, *சாயைபோலப் பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

ஆண்டாள் வைபவம்

138. "தேவஸய மஹிஷீம திவ்யா
மாதெள கோதா முபாஸமஹே|
யந்மெளலி மாலிகாம ப்ரீதயா
ஸ்வீகரோதி ஸ்வயம பரபு ||"

139 "ஶுசிமாஸி பாண்ட்யபுவி பூர்வபல்குநீ
கநபே நவீநதுளஸீவ நாநதராத|
உ்திதாமுதார குணரஙக நாயக
ப்ரியவலலபாம வஸுமதீ முபாஸ்மஹே||"

140. / "ஸித்தாநாம ஶரதாம் கலாவபகமே
வாஷே நளாக்யே ரவெள
யாதே கர்க்கடகம விதாவுபசிதே
ஷஷ்டேऽஹநி ஸ்ரீமதி|
நக்ஷத்ரே யமதைவதே க்ஷிதிபுவே
வாரே சதுர்தயாநதிதெள
கோதா ப்ராதுரபூதசிநதய மஹிமா
ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தாதமஜா ||"

*அனனவயற புதுவையாண்டாளுடைய திருவவதார கரமம இருககுமபடி எங்ஙனேயெனனில, 141. "அத மே கருஷத: க்ஷேதரம் லாங்கலாதுததிதா மயா-க்ஷேத்ரம ஶோத யதா லப்தநா நாம்நா ஸீதேதி விஶ்ருதா-பூதலாதுததிதா ஸா து வ்யவாத்தத மமாத்மஜா" எனகிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைககு ஸதலம் உழுதுபண்ணு நிறக அநதப்படைச்சாலிலே பிராடடி பராதுாப்பவிததருள 142. "ஸீதா லாஙகலபத்ததி" எனகிறதுதானே நிருபகமாக ஸீதையென்று திருநாமஞசாததி உவபபோடே ஸ்ரீஜநக ராஜன புத்ரியாக வளாததுக்கொண்டாப்போலே, *மெய யடியாரான விஷ்ணுசித்தா, திருநநதவநததில திருத துழாயக்குக் கொததாநிறக, அத்திருததுழாய் மண்ணின கீழே, திருவாடிபபூரததிலே, "பா்ாவண்ணமடமஙகை" எனகிற ஸ்ரீபூமிபபிராட்டி ஆவிர்ப்பவிததருள, அநநதரம் *விலலிபுதுவைநகர் நமபி விஷ்ணுசிததா கண்டு, விஸமித ராய், *மினனனைய நுண்ணிடையாளான இக்கநயகையை

/ இந்த ச்லோகம சில ஸ்ரீகோஶங்களிலிலலை.

யெடுதது ப்ரீதியோடே "சுருப்பார்குழற்கோதை" என்று திருநாமஞ்சாத்தித * திருமகளபோலே வளாத்தருளினா. 143. "ஸ விஷ்ணுசித்தஸ் துளஸீவநாவநிம கநிதரவகத்ரேண நிகாதயந சலௌ—ஸ்பே முஹூர்த்தே ஸ்ரீமாஸி பலகுநீபரதீததாரே துளஸீவநாநதரே - புவோऽபவத் காசந பாலகநயகா ||பூமயம்காம வீக்ஷய விஸிஷ்மியே முதா" என்று திவ்யஸூரி சரிததிலே சொலலிற்றிறெ.

இங்ஙனம போருகிறகாலததிலே, * விட்டுசித்தா தங்கள் தேவரான வடபெருங்கோயிலுடையானுககுச சாததக கட்டிவைதத திருமாலையை ஆழவாரிலலாத அவஸரததிலே இபபெணபிள்ளை தான சூடடிககொண்டு 'அவனுககு நேரொாவவாதிருககிறேனோ? ஒததிருக்கிறேனோ?' என்று * காறைபூணடு கூறையுடுததுக கைவளைகுலுககிக கோவைச செவ்வாய்திருததி அவவொப்பனையழகைக கண்ணுடியிலேகணடு இபபடி பலநாளும் பநதுபந்தாகச சுருடடிவைகக, இததைத ஆழவாா ஒருநாளகண்டருளி 'பெணணே! எபபோதும இபபடியோ செய்கிறாய்!' என்று மிகவும கோபிதது அந்தத திருமாலையை அறறைககு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாததாமலிருகக, அனறு ராதரியிலே ஆழவார் ஸவபநததிலே எமபெருமான எழுநதருளி 'இறறைககு நமககு மாலைகொணடுவராதிருபபானென? என்ன, தம புதரி கோதை குழலிலேமுடிதத கருதயததை விண்ணபபஞசெய்ய, எமபெருமானும் 'அப்போதுகாணும வாஸனையாய ப்ரியமாயிருப்பது' என்று அருளிசசெய்ய, ஆழவாரும அனறுமுதல இவ்வாணடாளை "பினனைகொல நிலமாமகள்கொல திருமகள்கொல பிறந்திட்டாள" என்று விசேஷபரதிபததிபண்ணிப் போருவர். * தொடுதத துழாய்மலா சூடிககளைந்தன சூடுந தொணடரான ஆழவாா திருமகளாா, தாம் சூடிககொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிககொடுதத நாச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே கூடியே முளைககுமாபோலே இந்நாசசியாரும ஆஜநமபால்யயௌவநாவஸதைகள்தோறும வளருகிற பரபகதி பரஜ்ஞான பரமபகதிகளையுடையளாகையாலே, பகவதவிஷய பராவண்யம அலலாத

||(பா) ஸதாம ததா பரேக்ஷ்ய.

ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிசயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடையாயிருக்கும், புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சோந்திருக்குமிறே, ஆகையாலே, அதிசயித்திருக்கும், அந்த பராவஸ்யமடியாக "அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னும் நிலையையுடையளாய், 144. "துஷ்ட காளிய திஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணேதி சாபரா" என்று க்ருஷ்ண விரஹத்தை ஸஹிக்க மாட்டாத கோபகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையநுகரித்துத் தரித்தாப்போலே இவளும் மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்றுக் காமபஜநாதிகளைப் பண்ணித் தரிப்போமென்று பார்த்து, * சங்கத்தமிழ்மாலையாக 'திருப்பாவை,' 'நாச்சியார் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச் செய்து ஜகத்துக்கு உபகரித்தருளி வாழுங்காலத்திலே;

145. "பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா—சிந்தார்ணவ கத:பாரம நாஸஸாதாப்லவோ யதா" என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டி பருவங்கண்டு * சிந்தார்ணவகதனானாப்போலே இவ்வாழ்வாரும் இநாச்சியாருடைய விவாஹயோக்யமான பருவத்தைக்கண்டு வ்யாகுலாந்த:கரணராக, இவ்வாண்டாளும் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்ன, ஆழ்வாரும் 'பின்னை எங்ஙனே?' என்ன, இவரும் "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கலால்" என்கிறபடியே '* அவன் முகத்தன்றி விழியேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில் நூற்றெட்டுத் திருப்பதியிலெம்பெருமான்களில் ஆருக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறாய்?' என்ன ஆண்டாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'அவ்வவருடைய குணபதானங்களைக் கீர்த்தித்தருளவேணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான் வைபவமடியாகப் பாண்டி மண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், மலைநாட்டுத் திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வடதிசைத் திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வடதிரு வேங்கடவன் வைபவந் தொடங்கித் தொண்டை மண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், அழகியமணவாளன் முதலான சோழமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும்,

அழகா வைபவமும அருளிச்செய்ய, ஆண்டாளும அது கேட்டு ஆநநதாஶருககள துளிககப புளகிகருததகாதரையாய் * எனனரஙகததினனமுதருடைய * குழலழகுவாயழகு கண ணழகுகளைக கேட்டு அதிவயாமுக்தையாய் மோஹிதது, "வநதானே திருவரஙகன வாரானே வெனறெனறே வளை யுஞசோரும்" எனகிறபடியே * மனமுருகி மலர்ககண்கள பனிபப அழகியமணவாளரையே காமிதது, * மந்திரககோடி யுடுதது மணமாலைசூட்டி * மைததுனனநம்பி மதுசூதன வநது கைததலமபறறி * மததளஙகொடட வரிசஙகம நினறூத முததுடைததாம நிரைதாழ்ந்த பநதற்கீழ்ப் * பெருமபெருதத கணணாலஙகள செய்யக கனாககண்டு * திருவரஙகததுளளோஙகுமொளியுளாரான * அணியரங் கததமமானுககே அறறுத்தீரநத காதலையுடையளாக, அவ ளவில ஆழ்வாரும 'கோதைககுத தக்க வரன கோயில பிளளை' எனறுகருதி 'இதுகூடுமபடி எஙஙனே' எனறு வ்யாகுலாநதகரணராய்க கணவளாந்தருள, * திருவரஙகச் செலவனா ஆழவாா ஸவபநததிலே எழுநதருளி 'உம் புத்ரி கோதையைககொண்டு * அணியரஙகன திருமுறறததேற வாரீா அவளுககுத தகுதியாக நாமே பாணிகரஹணம் பணணுகிறோம' எனறு அருளிசசெய்ய, ஆழவாரும உகந்து நிாபபரராயிருககிறவளவிலே, திருவரஙகச் செலவனா 'நம சதர சாமரதாலவருந்தாதி ஸகலபரிஜநபரிச்சதஙகளோடே ஸ்ரீவிலலிபுததூரேறப்போய ஆண்டாளை அழைததுக கொணடு வாருஙகோள' எனறு திருபபவளச் செவவாய் திறநது அருளிச்செய்துவிட, அனைததுப பரிகரததாரும ஸ்ரீவிலலிபுததூரேறச்சென்று ஆழவாரைககணடு நமபெரு மாள் அருளபாடிட்டருளினபடியை விணணப்பஞசெய்ய, ஆழவாரும பரீதராய் ஆசசாயபபட்டு வடபெருஙகோயி லுடையானுககு விண்ணபபஞசெயது அவருடைய அநு மதிகொணடு ஆண்டாளை மணிபபலலககிலே எழுந்தருளு விததுககொண்டு, அழகியமணவாளரலலதறியாத பாதி வ்ரதயமுடைய ஆண்டாளைப பிறாகண்படாமல தட்டுப பாயிட்டு மூடிககொணடு அகில வாததயததுடனே அனை வரும ஸேவிககக எழுந்தருளபபணணிககொண்டு திருவரங கந திருபபதியேறசசெனறு 'ஆண்டாள வந்தாள, சூடிக்

கொடுததாள் வநதாள், சுரும்பார்குழறகோதை வந்தாள், திருபபாவைபாடிய செலவி வநதாள, தெனனரஙகந் தொழுந தேசியள் வந்தாள்' எனறு பலசினனஙகள் பணி மாற வநது அழகியமணவாளன் திருமணடபததேசெனறு தட்டுப்பாயை வாஙக,

சூடிககொடுத்த நாச்சியாரும், அகிலருங காணுமபடி உதறியுடுதத பட்டுச்சேலையும, சுறறிய செஙகழுநீரமாலை யும், திருநுதறகஸ்தூரித திருநாமமும, காதளவும ஓடிக கயலபோல மிளிருங் கடைககணவிழியும, *கொடியேரிடை யும் கோகநகதத கொஙகைகுலுஙகச் *சிலமபாரககச் *சீரார் வளையொலிபப அனனமெனனடைகொண்டு அழ கியமணவாளன திருமுன்பே சென்று உள்ளேபுகுநது *கண்களாரககண்டு, *கேசவநமபியைக கால்பிடிப்பாளென னும பேறுபெறறு, நாகபாயஙகத்தை மிதிததேறித *தீ முகதது நாகணைமேற சேருந் திருவரங்கரைச் சோநது திருவரங்கனறிருவடி வருடுமபடி அநதாபபவிததருள, இததைககண்ட ஆழ்வார் சிஷ்யரான வல்லபதேவனுள் ளிட்டார அகிலரும விஸமயபபட, *திருவரங்கச் செலவனா ஆழவாருககு அருள்பாடிட்டருளி 'க்ஷீரஸமுதரராஜனைப போலே நீரும் நமககு ஶ்வஶுரராய்விட்டீர்' எனறு மிக வும உகநதருளி இவருககுத தீரததம் திருமாலை திருபபரி யட்டததுடனே ஸ்ரீசடகோபனும் பரஸாதிதது, '*விலலி புத்தூருறைவானறன பொனனடி பூணடுகொணடு வாழும்' எனறு விடைகொடுததருள, ஆழவாரும பரீதி விஷாதத துடனே ஸ்ரீவிலலிபுததூரேறச்செனறு பூரவமபோலே வட பெருஙகோயிலுடையான கைஙகாயநிரதராய் வாழந தருளினர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

146. **"சோளக்ஷிதௌ தநுஷி மாஸி மஹேந்தரதாரே।**
||ய ப்ராதுராஸ முரஜித வநமாலிகாம்ஶ ।
†ரங்கேஶகேளிஸக மூாத்வஶிகம த்விஜேநத்ரம்।
பக்தாஙகரிரேணு மநகாதமகுணம பரபத்யே ||"

||(பா) பராதுர்பபூவ. †(பா) ரஙகேஶகேளிரதம்.

147 /"தேஹ ஸ்ரீ ஸரதுத்தரே பரபவநாமந
யபதே கலௌ பாஸ்கரே
சாபக்ராஹிணி பூமிஸூநுதிவஸே
ஜ்யேஷ்டாபிதே ஸ்ரீமதி।
ருக்ஷே க்ருஷ்ணசதுர்தஸீதிதியுதே
பகதாங்கரிரேணுஸஸூரீ
ரங்கேஸாங்க்ரி ஸரோருஹைக ஹ்ருதய
ப்ராபாவதாரம புவி॥"

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடியென்கிற க்ராமத்திலே, 148. "மாஸாநாம் மார்க்கஸீர்ஷோ஽ஹம்" என்று எம்பெருமான்தானுகச் சொல்லப்பட்ட மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில ஸ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலிகாம்ஸராய் ப்ராஹ்மண வர்ணத்திலே அவதரித்தருளினர். 149. தத்ரோத்பூத ‡பாகவதாத்தவிஜேந்த்ராத் மாஹேந்த்ரபே மாஸி ச மார்க்கஸீர்ஷே—ஸ்ரீவிப்ரநாராயண நாமதேய §முராரிவக்ஷா வநமாலிகாம்ஸ." என்று திவ்ய ஸூரிசரித்ததிலே சொல்லிற்றிறே.

*நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாநகாலத்திலே * அமலங்களாக விழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலே சுத்தஸத்வ நிஷ்டரான இவர்க்கு 'விப்ரநாராயணர்' என்று திருநாமஞ்சாத்திக் காலந்தப்பாமல் சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து நாலுவேதம் ஆறங்கம் முதலான அகில வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அகில வித்யாபாரங்கதராய் அதிவிரக்தராய் அக்ருத்ரோதவாஹருமான இவர், 150. "மருக்வருதாயா மத்யஸ்தம சந்த்ரபுஷ்கரிணீதடே-ஸ்ரீரங்கமதுலம க்ஷேத்ரம ஸ்ரியா ஜுஷ்டம ஸூபாஸ்பதம்" என்கிறபடியே ஸமாப்யதிகரஹிதமாக ஸலாகிக்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்திலே புகுந்து, 151. "விமாநமப்யேதய சதுப்ரதக்ஷிணஞ் சதுர்த்திஸம தஸ்ய க்ருதப்ரணும — தந்தராவி யவிதிரா தர்ஸதமிந்த்ரநீலாசலஸந்நிகாஸம — பரஸந்நவக்த்ரம நளிநாயதேக்ஷணம க்ருபாமயம் காந்திநிகேதரூபம்" என்கிற விக்ரஹத்தைச் சதுராநநன் ஸேவித்தாப்போலே சதுரரில அக்ரகண்யரான இவரும் * அரவரசப்பெருஞ்சோதியநந்த*

/ இந்தச் சுலோகம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை
‡ (பா) பாகவதோத்தவிஜேந்த்ர. § (பா) ஸ்ரீரங்கபகதோ.

னெனனும அணிவிளங்குமுயா வெளளையணையின மேலே பள்ளிகொணடருளும பரவாஸுதேவரான அழகிய மணவாளரை ஸேவிகக, இவா விஷயவாசியறிநது பறறு கிறதே பறருசாகப பெரியபெருமாளும தமமுடைய கருபையாலே "குழலழகர் வாயழகா சணணழகா" என்று சொலலப்பட்டிருபபதாய் 152. "பும்ஸாமதருஷடி சிததாப ஹாரிணம்" எனகிற தமமுடைய வடிவழகைக காட்டி இவரைத் தமபககலிலே நிரதிஶய பகதியுகதராமபடி கடாக்ஷிததருள,

ஸ்ரீவிபரநாராயணரும, அபாரகாருணிகரான * அரஙக ஞாக்காட் செய்யவேணுமென்று * துளவத தொணடிலே ததபரராய், 153. "புணடரீகஶ்ச புணயகருத" என்று புணயகருததாகச் சொலலபபட்ட ஸ்ரீபுணடரீகரைப போலேயும, 154. "தநயோऽஹம்" என்று * நனமாலைகள் சாததி ஸநதுஷடரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும், 155. 'ஸ து நாகவரஶ்ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண" எனகிற கைஙகாய ஸ்ரீயையுடையராகையாலே 'ஸ்ரீமாந்' என்று சொலலபபடட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழவானைபபோலேயும், "எண் பகாபூவுங கொணர்ந்தேன" என்று அஷ்டவிதபுஷபமய மான * அலஙகலநதொடையலகொணடு அடியிணைபணிகிற பெரியாழவாரைபபோலேயும இவரும தமமை ஏமாறறந தவிாததுத * திருவரஙகததேகிடந்த * திருவுடையாள மணவாளாககுத திருநந்தவநஞ்செய்து நிதயம் திருமாலை கட்டி ஸமாபபித்துபபோருகிற காலததிலே;

திருககரம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாம்ஶயாய் அதிஸுந தரையாய வர்த்திககிற 'தேவதேவி' எனகிற வேஶயை ஒருகால் நிசுளாபுரீசனை சோளனை ஸேவிதது மீணடு வருகிறபோது ஸ்வஸகிகளோடேகூட மாாக்கசேதவயப நோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிபரநாராயணர் செய்கிற திருநநத வனத்தின திருச்சோலை நிழலிலே ஒரு மரத்தடியிலே இருந்து அததிருசசோலையின ஸ்ரீயைசசுற்றிச சுழன்று பார்ததுப் பரவஶயாய், பநஸ ஆமர பாடல நாளிகேர நாரங்க ஜமபீர லிகுச கதளீ குரவக வகுள அசோக புநநாக பூகீ ப்ரபருதி வ்ருக்ஷஷணட விடபாருட சுகபிகஶாரிகாதி ஶகுநைாமதுரகூஜிதமாய், நிரநதரவஸநதமாய், மதுஸ்ரவ குஸுமாந்தராளததிலே மஞ்ஜுகூஜநமதுவ்ரதயுகதமாய்,

கேதகீ மாலதீ ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த கலஹார இந்தீவர சம்பகாமோத பநதுர கந்தவஹோபஸேவிதமாயிருக்ககண்டு, ஸவாகரஜையைககுறிதது 'இபபொழிலின நிழலஹரமஹரமாய் நந்தநவனததையும சைதரரததையும பரிஹஸியாநின்றதீ!' எனன. அவளும ஸமேராநநாபஜையான தேவதேவியைககுறிதது 'ஸவபரஸநப்ரகர்ஷததாலே நம பெருமாள் திருமுடியை பூஷிததுவருமதாய் அவா மருகயாவிஹாரஹராநதிப்ரமநம பண்ணுமது. அஸமதாதிகளுககு அதவகேதஹரணம பணணுதொழியுமோ?' எனறு பரியாலாபம்பண்ணிக்கொணடு ஆராமலக்ஷமீ நிஹிதேக்ஷணரானவர்கள், அஙகே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரைக கணடாாகள்.

இவரும், வளர்நத கேஶஶமஶருககளையுடையராய், பரவ்ருததரோமபரகாசிதாஙகராய, பரிதௌததநதவஸதரோாதவபுணடரஙகளையுமுடையராய், தரிககபபட்ட துளஸீபதமாக்ஷமாலையையும் தவாதஶோர்தவபுணடரங்களையுமுடையராய் திவ்யோதயாநஸத தருகுலமலதாதிகளுககு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி கைஙகர்ய நிரதராயிராநிறக, அத்தை அவாகளிருவரும் விஸமயததுடன் ஆலோகிததுக் கொண்டிருகக, இவரும் தம கைஙகாயாஸகதசிததராய் அவாகளைக கண்ணெடுததுபபாராமல திரஸகரிததிருகக அவவளவிலே தேவதேவியும தன தமககையுடனே 'இவன கலீபனோ? உந்மததனோ? நாம வந்து முனனேநிறக நிரீக்ஷியாதிருககிறான' எனன, ததகரஜையும அவளைக்குறிதது 'இவர் கலீபருமனறு, உநமந்தருமனறு; ரஙகேஶ கைஙகாயாஸகதசிததராய் மஹாவிரகதரான இவா த்வதரூபஸமபததியைக காறியுமிழநதிருபபா, இவரை உன விபரமவிலாஸ ஹாஸேக்ஷணாதிகளாலே மோஹிபபிததாயாகில, நீயே வாரஸதரீஜநமுகயை; உனககு நான ஆறுமாஸம தாஸியாயிருபபேன' எனன, தேவதேவியும அததைககேட்டு 'இவரை நான வஶீகரியாவிட்டால உனக்கு ஆறுமாஸம் வெள்ளாட்டியாவேன்' எனறு ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஸவாலங்காரத்தையும் கழறறிககொடுத்து ஸவஸகிகளோடேகூட ஸவாகரஜையையும அனுபபி, ஸாதவிகவேஷயுகதையாய் இவா திருவடிகளிலே விழுநது ஸேவிகக, இவரும், 'இது வென? பெணணே!' எனறு கேட்டருள, அவளும் 'ஸவாமிந! அடியேன் வாரஸதரீவம்ஶததிலே பாபவஶாத பிறந்தேன,

என்னை என் தாயானவள் ‘ஸர்வரையும் பஜித்து அர்த்தார்ஜநம் பண்ணு’ என்ன, அடியேன், ‘பூர்வம் பாபங்களைப் பண்ணி இஜ்ஜந்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜநம்பண்ணிப் படுகுழியிலே விழவேணுமோ?’ என்றுசொல்லி அர்த்தலுப்தையான அவளைப் பரித்யஜித்துப் பெருமாளுக்கு அந்தரங்க கைங்கர்யநிரதரான தேவரீர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று வந்தேன், ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வமுடைய அடியேனை இரங்கியருளி ஆராமரக்ஷணக்ருத்யே நியோகித்தால் தேவரீர் பெருமாளுக்குத் திருமாலைஸமர்ப்பித்து மாதுகரம்பண்ணி எழுந்தருளுந்தனையும் காத்திருக்கிறேன்’ என்ன, இவரும் இரங்கியருளித் தம்முடைய திருவாராதநமான எம்பெருமானுக்கு பைக்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுது செய்து நிஜபுக்தசேஷத்தையும் இரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவனத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையும் குழி கட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே வர்ஷாகாலமானவாறே ஒருநாள் பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு ‘உள்ளே வா’ என்றழைக்க, அவளும் உள்ளேபுகுந்தவளவிலே ஈரப்புடவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம்முடைய உத்தரீயத்தைப் ப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக் கொண்டு அவரைப்பார்த்து ‘திருவடிகளைப் பிடிக்கிறேன்’ என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச் செய்தே, 156. “அங்காரஸத்ருஶீ நாரீ க்ருதகும்பஸமம் புமாந்” என்கிறபடியே நெருப்பைச்சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர் மனமுருகச் செய்தே, அவளும் ‘ஸ்வாமிந்! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச் செய்யவேணும்’ என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து அபாங்கவீக்ஷணம்பண்ண, இவரும் விகரித்து அவள் கையைப்பிடிக்க, அவளும் ‘தந்யையானேன்’ என்று இவரைக் காடாலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு ரமித்து, ஒருகாலும் காந்தா விஷயாநபிஜ்ஞரான இவரை மநோபவாயோதந வைபவத்தாலே

ஸவவிஷயே மக்நமநாவாக்கினுள். அதன் மற்றைநாள் ஸவகருஹததினினறும ஸ்வாபரணத்தைபும அழைப்பித்துக் கொணடு ஸாவாபரணபூஷிதையாய் இவரைத்தன் ஆபி ரூப்யத்தாலே மயக்கி. அவயவைகதேசததிலே ஆழங்கால படுததி, திருநநதவநததிலே மலலிகா லதாக்ருஹததையும மாதவீகுஸுமோதகர குஞ்ஜததையும விசிதரநிாபபர மநமதோதஸவரஸததையும் அநுபவிபபிதது, தருடாநு ராகததாலே ஒருவரையொருவா ஒருக்ஷணமுமம பிரிய க்ஷம ரனறியேயிருநது, இவரை ஸவவசவாததியாம்படிபணணி ஸவஸம்பநததனத ஸஹிப்பிகக, தன் ஸகிகளும தமகளை யும கணடு ஹலாகிக்க, தீர்ணபரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வகருஹமே வநது இவருடைய வர்ணாச்ரமதாமஙகளையும் குலேததுககாமுக வேஷயுகதராம்படிபண்ணி ப்ரகருதிபரவசராககி அதிஸ நிகதைபோலே சிலகாலம ரமியாநிறக. இவரும "சிலம்படியுரு விறகருநெடுஙகண்ணா திறததனு யறததையே மறந்து" என கிறபடியே மிகவும விஷயபரவணராய ஸவதாமாநுஷடாந ஸநதயாஸாவிதாயாதிகளையும மறநது ஸதரீபோகமே கால க்ஷேபமாக வாததிகக, இவரை ஸாவஸவாபஹரணமபண்ணி ஸநயதநரானவாறே தானும அநுராகசூநயையாயத தள்ளி விட, இவரும் அவள்கருஹதவாரததிலே கிநநராய் முசித் துககொணடு கிடகக, அவவளவிலே பெருமாளும் பிராடடி யும அவ்வீதியிலே ஸவிலாஸஸஞசாரம பண்ணிககொண்டு எழுநதருளாநிறக, அவ்வளவிலே பிராடடி இவரைக கணடு மநதஹாஸம்பண்ணி 'வேசயாகருஹதவாரததிலே முசிததுககொணடு கிடககிறுராா?' என்று கேட்க, பெரு மாளும 'நமககுப பூமாலைதரும் விபரநாராயணன வேசயா ஸக்தனுய் அவளாலே ஆததலோபததாலே நிராக்ருதனுய, துககிதனுய் தததவாரி முசித்துக்கொணடு கிடககிறுன்' எனறு அருளிசசெய்ய, பிராட்டியும் பெருமாளுடனே 'நமககு அந்தரஙகரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸகதராறுலும விசவமோஹநஹேதுவான தேவரீா மாயைககு விஷயமாகக லாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண்டான பாபத்தை நிசசேஷமாக நிவாததிபபிதது தேவரீா திருவடிகளுககு அந்தரங்கராம்படி கடாக்ஷிததருளவேணும்' என்ன, பெரு மாளும் பிராட்டி வாாததைககு இசைநது தம் பஞ்சபாத ரததிலே ஒரு தபநீயமான ஸுவர்ணதோதகபாதரததை

எடுத்துக்கொண்டு வேஶ்யாக்ருஹத்வாரி நின்று ‘தேவதேவீ! கவாடோத்காடநம்பண்ணு’ என்ன, அவளும் ‘நீர் ஆர்?’ என்றுகேட்க, ‘நான் அழகியமணவாளனென்பவன்; விப்ரநாராயணருடைய தூதன். அவர் அனுப்ப வந்தேன்’ என்ன, அவளும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென்று வினவ, பெருமாளும் ‘ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்’ என்ன, அவளும் பரஹ்ருஷ்டையாய்த் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, ‘அவரை உள்ளே வரச்சொல்லும்’ என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று ‘தேவதேவி உம்மை உள்ளே வரச்சொன்னாள்’ என்ன, இவரும் கர்ணாம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளேபுகுந்து அவளுடனே க்ரீடாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலே போந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுது விடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீயஸ்தோத்கபாத்ரத்தைக் காணாமல் கோயில் பரிகரத்தாரடையப் பயப்பட்டு ராஜகார்த்தருக்கு அறிவிக்க, நிசுளாபுரீந்த்ரனான ராஜாவும் கேட்டு நம்பியார் பரிசாரகர் முதலானாரைப் பிடித்துத் தண்டிக்க, அவ்வளவிலே ஜலாஹரணார்த்தமாக வந்த தேவதேவியகத்து கட்சேடி, தன்னோடு ஸம்பந்தமுடையானொருவனை பாதிக்கக்கண்டு இதுவென்னென்று கேட்க, அந்த பாதைப் படாநிற்கிறவர்கள் தபநீயபாத்ரம் காணாமற்போனதை அவளுக்குச் சொல்ல, அவளும் கேட்டு ‘ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் எங்கள் தேவதேவிக்கு ஒரு ஸ்வர்ணபாத்ரம் கொடுத்திருக்கிறான், அவள் மெத்தைத் தலையணையின்கீழே வைத்திருக்கிறது’ என்ன, அவர்களும் கர்ணாம்ருதமான இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜகர்த்தருக்குச் சொல்ல, அவர்களும்வந்து இவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவள் க்ருஹத்தைச் சோதித்து அந்த வட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவதேவியையும் விப்ர நாராயணரையும் பிடித்துக் கொண்டுவந்து ராஜாவின்முன்னே விட, அரசனும் வேஶ்யையைக்குறித்து ‘இப்படி பெருமாளுடைய பாத்ரத்தை நீ வாங்கலாமோ?’ என்ன, ‘நாயன்தே! நான் பெருமாளதென்று அறியேன் இவன் தன்வட்டிலென்று

தன் தூதன அழகியமணவாளனென்பானொருவன் கையிலே வரவிட்டான. அறியாமல வாஙகினேன' எனன. இவரும் 'நமககு ஒரு தூதனுமிலலை. நான வட்டிலையும் அறியேன்' எனன. அவளும 'உணடு' என்ன, இவரும 'இலலை' எனன. இபபடி உபயருடைய விவாதமுமகேட்டு. அரசனும் அநத வேஶ்யையை அபராததணடம்வாஙகி வட்டிலையும் பெருமாளுககு ஸமாபபிதது 'இவரையும ஸ்வர்ணஸதேயயுகத தணடம பரீக்ஷிததுபபண்ணக கடவோம்' எ ன று காவலிலே வைதது ஸவக்ருஹமே போந்தான்.

அவ்வளவிலே பிராட்டியும், பெருமாளுடனே 'ஸ்ரீவிபரநாராயணரை இனி லீலைககு விஷயமாக்காதே இரககததுககு விஷயமாககிககொள்ளவேணும்' எனன, பெருமாளும் ராஜாவின ஸவப்நததிலே எழுந்தருளி 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணாககு ப்ராரபதகாமததை இஙகே கழிககைக்காக நாமே தபநீயபாதரததைக கொடுதது தண்டிபபிததோமிததனையலலது அவா த ண் ட் ய ர ன று, நிாததோஷர், அநத வேஶ்யாதநமும நமககு வேணடா, அவரைவிட்டுப பூாவம போலே திருமாலை கைங்காயததிலே நிறுத்தவேணும' எனறு நியமிததருள, சோளபூபதியும் விடியறகாலததிலே எழுந்திருநது நமபெருமாள தனககு ஸ்வபநத்திலே நியமிததருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயபபட்டு ஸ்ரீவிபரநாராயணரை அழைபபிதது அநேகமாக ஸத்கரிதது தண்டனிட்டுவிட, இவரும தம நிஹீநகருத்யததை நினைதது நினைதது அநுதபித்து "அனனமெனனடையினாகலவியை யருவருத்தஞசிஞேயேல" என்கிறபடியே விஷயாஸத்திருசியைக காறியுமிழந்து அகம்யாகமந ப்ராயஶ்சிததார்த்தமாக, 157. "ஏததஸமஸதபாபாநாம் ப்ராயஶ்சிததம் மநீஷிபி -நிாணீதம் பகவதபகதபாதோதகநிஷேவணம்" என்று சொலலுகிறபடியே ஸாவபாப பராயஶ்சிததமான பகவதபகதபாதோதக நிஷேவணம் பண்ணிப பூதராயருளினர்.

அநந்தரம் இவருககு கராமகுலாதிகளால் வரும அநாததப்பேரனறிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது, 158. "யஸயமூர்த்நி ஸ்திதம யாவத வைஷ்ணவாஙக்ரிரஜஶ்ஶுபம்–கஙகாதி ஸர்வதீர்ததாநி தாவததிஷ்டந்த்யஸம்ஶயம்" எனறும்

*159. "நிரபேக்ஷம முநிம ஶாந்தம் நிர்வைரம ஸமதாசிநம- அநுவ்ரஜாமயஹம நித்யம பூயேயேதயங்கரிரேணுபி" என்றும, "மாயன்றமரடி நீறுகொணடணியமுயலில மறறிலலை கணடீரிவ் வணஙகுககே" என்றும, 'பாததூளிபடுதலா லிவவுலகம பாககியஞ செய்ததே" என்றும், "தொணட ரடிபபொடியாட நாமபெறில் கஙகைநீர குடைநதாடும வேடகை யெனனுவதே" என்றும் இவவாதத விஷயம தததவ விததுககள் பலராலும உததேஶயதமமாக ஆதரிக்கபபட டிருககையாலே * துளவதடதொணடிலே நிஷடராய்பபோரும ஸ்ரீவைஷணவாகளுடைய ஸ்ரீபாததூளியெனறே தமககு உஜ்ஜீவநகரமான நிலைநினற திருநாமததையுடையராய், 160. "பாவோ நாநயதர கச்சதி" எனற திருவடியைபபோல வும், 161. "ஐச்வர்யம வாபி லோகாநாம காமயே ந தவயா விநா" எனற இளையபெருமாளைபபோலவும, "மாயாப பெருவிறறுலகம் மூனறினொடு நலவீடுபெறினும கொளளுவ தெண்ணுமோ தெள்ளியோாகுறிபபு" எனற நமமாழ வாரைபபோலவும, இவரும் "இநதிரலோகமாளு மசசுவை பெறினும் வேண்டேன" என்று தத்வ்யதிரிகதமான இதர புருஷாாத்தங்களில செலலாத திருவுள்ளததையுடையராய், "எனனைத தீமனஙகெடுததாய்" "மருவித தொழும மனமே தநதாய்" எனகிறபடியே இவரும "மாதரார்கயறகணென் னும வலையுட்பட்டழுநதுவேனைப போதரேயெனறு சொலலிப புந்தியிறபுகுநது தனபாலாதரம் பெருகவைதத வழகன" என்று அநுஸந்திததது கருதஜ்ஞராய், அதுவு மனறிக்கே "நாகத்தணைக குடநதை வெஃகாத திருவெவ்வுள நாகததணையரஙகம பேரன்பில" என்றும, "கண்டியூ ரரங் கம் மெய்யஙகச்சி பேரமல்லை" என்றும இபபடி பலவிடங களிலும மண்டித திரிகிற மற்றையாழ்வாாகளைப்போ லன்றிக்கே * யாவரும் வநதடிவணங்க அரங்கநகா துயினற அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரதயததையுடைய ராக, அவவளவிலே நமபெருமாளும் இவாக்கு * மயாவற மதிநலமருளித தமமுடைய பரதவாதி பஞ்சபரகார ரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதஙகளையெலலாம நிஸ்ஸந்தேஹமாகக கரதலா மலகமாக்கித் தெளியக் காட்டிக்கொடுகக, இவரும தெளி வுற்ற சிநதையராய் நிரவதிகபகதியைபபெறறு வாத்திகரும் படியை தேவதேவியும் கண்டு, இவரைபபோலே உஜ்*

ஜீவிக்க வேணுமென்று நினைத்துத் தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்குச் ஸமர்ப்பித்துப் பரமஸாத்விகையாய், "ஸத்ஸங்கதி ஸதாபாஸ்யந்தியிலே வைகும்" என்னுமாப் போலே நம்பெருமாள்கோயிலிலே ஸம்மார்ஜநாதி கைங்கர்ய நிரதையாய் உஜ்ஜீவித்தாள்.

இவ்வாழ்வாருக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகள் தலைமண்டையிட்டு, 162. "பிதாபுத்ரஸ்சநாராயண" என்றும் "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதோத்தாரக பந்துவாய பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்ராநுஸந்தாநத்தாலே அநுபவித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்கு உண்டான ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே "திருவடி தன்னாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை-திறம்பேண்மின் கண்டீர்" என்று யமன் பார்ஸ்ஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷரைப் பார்த்துக் காண்மூலத்திலே உபதேசிக்கத்தக்கதாக "நமன் தமர் தலைகள்மீதே-நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்று அம்மந்த்ரவைபவத்தைச் சொல்லி ஆநந்தித்து, யமாதிகள் தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலைகட்டிச்சாத்த நினைத்துத் திருமாலைசொல்லுகிற இவர், ஸ்ரீசௌனகபகவான் வக்தாவாக ஸ்ரீஸதாநந்தர் ஸ்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரிய பெருமாள் ஸ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க்கொண்டு பரகாசிப்பித்தருளி, 163. "பூதாநி ச கவாகேண சவாகேணேந்த்ரியாணிச-டவாகேண தவாகேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா-மந பகாரேணவோக்தம் பகாரேண தவஹங்க்ருதி வகாரேண பகாரேணமஹாந் பரக்ருதிருச்யதே" என்றும் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம், இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்கள்" என்றும் சொல்லப்படுகிற சதுர்விம்ஸதி தத்வாத்மகமான இஸரீரத்தில ஆத்மபுத்தியை "புறஞ்சுவரோட்டை மாடம்" என்று நிவர்த்திப்பித்தும், 164. "ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ஸ பரகீர்த்தித" என்று சொல்லுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான மகாரவாச்யனுடையாலே பரக்ருதே பரனான ஆத்மஸ்வரூபத்தை "அடியரோர்க்கு" என்று ஸ்வரூபநிர்த்தேஸம் பண்ணியும் திருமந்த்ரநிஷ்டராய் *'மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து *உன

கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பா பெரியபெருமாளுககு அபிமதர் எனறு அவாகள் தமககு உததேஶ்யராகையாலே "உனனடியார்ககாட்படுததாய்" எனறு தமக்குப பெருமாளுண்டாக்கின ததீயஶேஷத்வததைபபேசியும, இபபடி இவ்வாதஙவிசேஷஙகளை அகிலரும் அறிநது உஜ்ஜீவிக்குமபடி 'திருமாலை', 'திருபபள்ளியெழுச்சி' எனகிற திவயபரபநதஙகளிலே விஶததமமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழவிததருளினா.

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்

165. "ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநீந்த்ர
ஸ்கந்தாதிரூடம கலயாமி நித்யம।
களங்கஹீநம கமநீயபகதம
கவீஶ்வரம காயகஸார்வபௌமம ||"

166 / "ஸ்ரீவேலாப்தவிநாக்கமே கலியுகே
ஸமவத்ஸரே துர்மதௌ
பாநௌ வருஶ்சிகபாஜி பஞ்சமதிநே
வாரே புதஸயோததமே।
ரோஹிணயா ஸஹிதே லஸதயுடுபதௌ
கருஷ்ணே தவிதீயே திதௌ
ஸஞ்ஜஜ்ஞே முநிவாஹநஶ்சரணயோா
யோ ரஙகிணோऽநதாததே ||"

திருபபாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரமம் இருக்குமபடி எஙஙனேயெனனில —167. "காவேரீதோயமாஶ்ரித்ய வாதோயதர பரவாததே–ததேஷவாஸிநாம முகதி ஸிமுதத தீரவாஸிநாம்" எனறு சொலலுகிறபடியே ஸ்வபரவாஹ ஸ்பாஶமருத ஸம்பந்தததாலே முகதிதரவல்ல நீாமையையுடைத்தான திருககாவேரிககரையிலே நிசுளாபுரியெனறு சொல்லப்பட்டதாய், மாடகூடப்ராஸாதோப ஶோபிதமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஶ ப்ரதீபனை சோளபூபதி தாமமாக ப்ருதிவீபரிபாலநம் பண்ணுநிற்கச்செய்தே, க்ஷீராாணவ ராஜனிடத்தே பிராட்டி பராதுர்பபவிததருளினபோலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாகரசித்தனை தர்மவாமாவாகிற

/ இநதச் சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை.

சோளனுக்குக் கந்யகையாய் நீளாம்ஸையான உறையூர் நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜநக ராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப் போலே உவப்போடே வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார், பாலக்ரீடையிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய ஸகிகளோடேகூடி விஹரித்து வளர்ந்தவள், ப்ராப்தயௌவனையான பின்பு, ஒருநாள் உத்யானவனத்திலே ஸகிகளோடேகூட டோலாலீலையாய் விஹரியாநிற்க "வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" என்கிறபடியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருகயாவிஹார பரராயெழுந்தருளக் கண்டு மையலேறி மோஹித்து ஊரே வந்து, ஸ்வபிதாவான சோளராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன், என்னை அவருக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடும்' என்ன, சோளராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நாமே பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறோம், நமக்கே உதகம் பண்ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் * துமிலமெழப் பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்கரித்துப் பெரியப்ரீதியுடனே *பெரும்பெருத்த கண்ணாலஞ்செய்து நாச்சியாரை உதகம்பண்ணிக் கொடுக்க, பெருமாளும் ஜநகராஜன் திருமகளை உத்வாஹம் பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம்புணர, ராஜாவும், பொன்னரிசி முந்நூற்றறுபது பாரமும், அதுக்குத்தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்நோபஹாரமும், நிரவதிக வஸ்த்ராபரணங்களும், கோகஜாச்வ தாஸீவர்க்கங்களும் குறைவறக் கொடுத்தும், ஸர்வத்திலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கே ஸமர்ப்பித்து வாழுங்காலத்திலே, 'உறந்தை' என்கிற அந்த உறையூரிலே கார்த்திகை மாஸத்தில் ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்திலே "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சமவர்ணத்திலே ப்ராஹ்மண வேள்விக்குறை முடித்த பாகவதரைப்போலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸராகத் திருப்பாணாழ்வார் அவதரித்தருளினார்.

168. "அத தத்ர குலேऽந்த்யே ரமாரமணோரஸ ஸ்திதலாஞ்சநாம்ஸஜ:-ஸமஜாயத பாண ஸம்ஜ்ஞகஸ் ஸுகவி. கார்த்திக

மாஸி வைதபே'' என்று திவ்யஸூரிசரிததநிலே சொல் விறறிறே.

169. ''ஜாயமாநம ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மதுஸூதந - ஸாதவிகஸஸ து விஜஞேயஸ ஸ வை மோக்ஷார்தத சிநதக'' எனகிறபடியே எமபெருமான இவாககு ஜாயமாந கடாக்ஷத தைப பண்ணுகையாலே கேவலஸதவகுண பரசுரராய. * சேமமுடை நாரதரைபபோலவும், 170 நிகரஹாததார யாஸ்மாத வைதேந கீதபலேந மாம-ஏவமுகதவா து சண்டா ளம ராக்ஷஸஸ ப்ரணஙகத'' எனகிறபடியே ப்ரஜைகதனை பரஹ்மரக்ஷஸஸைக குறிதது 171 ''யநமயா பஶ்சிமநகீதம ஸ்வரம் / கைசிகமுததமம-பலேந தஸய பதரநதே மோக்ஷ யிஷ்யாமி கில்பிஷாத'' எனறு கைஶிகபுராணததில யாக தோஷம பரிஹரிதத பாகவதரைப் போலவும் பகவத் காநவிதயைக்கு ஸாரவபௌமராய், * பரமாதமனேச் சூழந திருநது ஸாமகாநமபணணும நிதயஸூரிகளிலே யொருவா வநதவதரித்தாரோ வெனறு சொலலலாம்படியான திவய சரிதஙகளேயுடையராய மோக்ஷாாததியான இப்பாண பெருமாள, ஸவவாஜ்ஞாநுகூலமாக இரண்டாறறுககும நடுவே தாம் மிதியாமே தெனனுறறின தெனகரையிலே திருமுகததுறைககெதிரே ''தொழு மததிசையுறறு நோககியே'' எனகிறபடியே * திருவரஙகமேயான திசையை நோககித துரநினறு * வலநதாஙகு சககரததண்ணல மணி வண்ணறகாளெனறுள கலநது வீணேயும கையுமாய்த * திருப்புகழகள் பலவும பாடிக்கொணடு ''சிநதிககும திசைககும் தேறும் கைகூபபும்'' எனகிறபடியே பெரிய பெருமாளே அநவரதபாவனேபணணிப போருகையாலே, 172. ''ததோ மே ததகதம் மந எனகிறபடியே பெரிய பெருமாளும இவர்பககல் * உவந்த திருவுளளததராக, அவ வளவிலே ||[இபபாண்பெருமாள் திருமுகததுறைககு அருகே பெரியபெருமாளிடததே பரபகதி பரஜஞாந பரம பக்திகளேயுடையராய் மிகவும பரவஶராய்க் கண்களே மூடிக கொணடு * திருபபுகழகள பலவும பாடிககொண்டிருககச் செய்தே ஸ்ரீலோக ஸாரஙகமஹா முநீநதரரும விடிவு காலததே பெருமாளுககுத திருமஞ்சனககுடம எடுததுக கொண்டுபோய் நினறு இவரைககணடு 'தூரபபோ' எனறு

/(பா) கைஶிஸம்ஜ்ஞகம.

சொல்ல, இவரும் திருமேனி தெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒரு கலலையெடுதது வீசியெறிய இவருடைய முகத்திலே பட்டு ருதிரவர்ஷமாக வர்ஷிகக, இவரும கணகளை விழிததுப பாாததுக கலஙகி 'மஹா பாகவதாபசாரபபட்டோம' எனறு தூரபபோயநிறக, அவரும நீராடி நிதய காமா நுஷடாநஙகள செயது திருமஞ்சனமெடுததுககொண்டு சதர சாமர தாலவருந்தாதிகளோடு ஸகலவாதய கோஷத துடனே பெருமாள ஸநநிதியிலே செலலாநிறக பெருமா ளும், திருவுளளங கலஙகி 'நமமுடைய பக்தனை இவா இபபடி செயயவோ? எனறு கனக்கநொநதிருகக, அவவள விலே நாச்சியாரும பெரியபெருமாளுடனே 'நமககு அந்த ரஙகரான இப்பாணபெருமாள புறம்பே நிற்கலாமோ?' எனறு விண்ணபபஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும திருககாபபுச சோததுககொண்டு லோகஸாரங்க முநீநதரரைக கனககக்கோபிதது 'நம்முடைய பகதரை நீா இபபடி செயயலாமோ?' எனறு இவருககுத திருக்காபபு நீககாமலிருகக இவரும் வயாகுலாநத கரணராய் 'அடியேன மஹா பாகவதாபசாரபபட்டு விட்டேன, அடியேனுககு இனி ஈடேற வழியேது?' எனறு கேட்க, பெருமாள பினனையும் இபபாணபெருமாள் பககலுள்ள கருபாதிஶயத தாலும]‚ || தன நிரங்குஶ ஸவாதந்தாயததாலும ஸ்ரீலோக ஸாரங்க மஹாமுநீந்தரரைப பாாதது 'நமக்கு அநதரஙக ரான பாண்பெருமாளை நீா நெஙகிழ நினையாதே அவரை உமமுடைய தோளிலேகொணடு நமபககல அழைத்துக கொணடுவாரும' எனறு ஸவபநமுகேந நியமிததருள, அவ ரும விடிவோரை எழுநதிருநது 173. "அதய மே ஸபலஞ ஜனமஸுபரபாதாசமேநிஶா" எனகிறபடியே இறறைவிடிவு

|| 'நாசசியாரும பெருமாளுடனே 'நமககு அநதரங்க ரான இபபாணபெருமாள புறமபேநிறகப பெறுமோ?' எனறு விணணபபஞசெயய, பெரியபெருமாளும இவரைப பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகவிட்டவிடததிலும இவா ஸவரூபததாலவந்த நைசயததாலும ஸ்வவாணததாலவநத நைசயததாலும் பிறகாலிததுக கடுநடையிட்டு அகல்கிறவள விலே, பெரியபெருமாள பினனையும இவர்பககலுளள கரு பாதிஶயத்தாலும்' என்று [ ] இககுறியிட்ட இடததில சிலபிரதிகளின் பாடம்.

எனக்கு நல்விடிவாச்சுதென்று ஸ்வபாத்தை நிச்சயித்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய், *தோதவத்தித் தூயமறையோருடனே திருமுகத்துறையிலே *நாட்காலே நீராடி நித்யாநுஷ்டானம் செய்தருளி, 174. "ஸூத்ரமபி கந்தவ்யம் யத்ர பாகவதஸ் ஸ்தித" என்கையாலே, இவ்வாழ்வார் அதிதூரத்திலே நின்று *யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்குமரங்கத்தைநோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண்பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளும் தடக்கையுங்கூப்பித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, 'நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து *'திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோ?' என்ன, ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுனிகளும் 'ஆகில், அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும், பெருமாள் அருளிப்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் "செயத்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய்வனசெய்துகொள்ள" என்கிறபடியே *அவன் செய்யும் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தபரராய் நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநீந்த்ரரும், முக்தனைப் போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின் மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புகுர, பெரியபெருமாளும் தம்முடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை நித்யதரித்ரனுக்கு நிதிகாட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, 175. "கிரீடகேயூரக ரத்நகுண்டல ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூஷிதம் — விசாலவக்ஷஸ்ஸ்தலஶோபி கௌஸ்துபம் ஶ்ரியா ச தேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம்—ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேகலம் நூபுரஶோபிதாங்க்ரிகம்-ஸுவர்த்ததுநீஜாதம்ருஜ்ஜ்வள கோமளம் ததாநமச்சச்சவி யஜ்ஞஸூத்ரகம்-புஜோபதாநம் பரஸுதாங்க்ய ஹஸ்தம்

நிகுஞ்சிதோத்தாநிதபாதயுக்மம்-ஸுதீர்க்க முத்பாஹு முதகரவேஷம் புஜங்கதலபம் பருஷம் ததர்ஸ" என்று சொல்லு கிறபடியே பரஹமாதி ஸகலசேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான *அரஙகத தரவணைப் பள்ளியானை ஸேவிககப் புகுநத ஆழவார், மாதாவினுடைய ஸாவாவயவஙகளும கிடககச செய்தே ஸ்தநந்தயபரஜை முலையிலே வாய்வைககுமா போலே சேஷிபககல சேஷபூதன இழியுந்துறை திருவடி களாகையாலே "அரஙகததமமான் திருக்கமலபாதம் வந தென கண்ணினுள்ளன வொக்கினறவே" எனகிறபடியே ரேஷிதவபோகயதவோபாயதவங்கள் குறைவற்ற திரு வடிகளையிறே முநதுறப்பறறிறறு — "அரங்கததம்மான" எனகையாலே ரேஷிதவமும, "கமலம்" என்கையாலே போகயதவமும, "பாதம்" எனகையாலே உபாயத்வமும சொலலிறறு — பெரியாழவாரும இபபடியிருநதுளள திரு வடிததாமரைகள் முதலாகத *திருபபாதகேசததை விருப்பா லுரைததநுபவிததாபபோலே இவரும இருளகறறுமெரி கதிரோன மண்டலததூடேறறிவைத் தேணி வாஙகி அருள்கொடுததிட்டடியவரை யாட்கொள்வானை பெரிய பெருமாளுடைய திவ்யமஙகள விகரஹததைப பாதாதி கேஸாநதமாக அநுபவிததது, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதி ஸயததாலே தாம பததும பததாக அநுபவிததபடிககு "அமலனாதிபிரான" என்கிற திவய பரபநததைப் பிற பாடடும அநுஸந்திததது உஜ்ஜீவிககும்படி உபகரிததருளி லோகததை வாழவிததருளி மிகவும உகப்போடே நிறக, பெரிய பெருமாளும் வோ கூடுமவர்கள் மண்பற்றுக கழறறாபபோலே அததிருமேனியோடே அஙகீகரிததருள, ஆழவாரும, அகிலரும காணும்படி *அணியரங்கன திருவடிகளிலே அநதாபபவிததருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

176. "பரகால ஹரிம வந்தே ஹரிபாத குஹாஸயம।
உந்நத ப்ரதிகூலேப குமப ஸமபேத விப்ரமம॥
நாத ப்ரஸபஸநதரஸத ஸைவஸாக்யாதி தூதவிபம।
பரகாலமருகேந்தரம தவாம பரபதயேऽச்யுத வநதிநம॥

177. /"ஸாதாகாநாப்தாநாம கலியுகபவா நாமபகமே|
நளே வாஷே மாஸே ஶரக்ஷ் சரமே தைவதகுரோ ||
திநே தாரே வஹ்நேரஶ்மிஶ்ரகிரணே பூாணிமஜுஷி|
க்ஷிதாவாவிாபூத கலிரிபுரமேயாதம மஹிமா||"

திருமங்கையாழ்வாா, திருவாலிதிருநகரியிலே திருக குறையலூரிலே நளவருஷம காாததிகை மாஸம கருத்திகா நக்ஷதரததிலே ஸ்ரீகாாமுகாமஶாய அவதரிததருளினா. ம்லேச்சவம்ஶததிலே அவதரிககையாலே, இவருககு 'நீல நிறததா' எனறு திருநாமஞ சாததிஞாகள். 178. "ஸமஜா யத தத்ர †ஶாபரபரமுக கஶசநீலநாமக—புருஷோததம கார்முகாமஶஜஸ ஸபுரிதே காா ததிக கருததிகோடுநி" எனறு திவ்யஸூரிசரிததததிலே சொலலிறறிறே

"தெரியேன பாலகனாய்" எனகிறபடியே பாலயாவஸதாநநதரம் பராப்த யெளவநராய, *மாரனா வரிவெஞ் சிலைககாட்செய்து *தெரிவைமாருருவமே மருவி மிகவும் விஷயபரவணராய், ஸவகரதருதஶஸதர பரகாண்டராய சோளபூபதியை ஸேவித்து யுததேபராகராநதராய், ||(பரவீரராய, தமக்கு ஸஹாயபூதராக நீர்மேல நடபபான் நிழலொதுஙகுவான தாளூதுவான தோலாவழக்கன என்ற நாலு மநதரிகளும, "ஆடல்மா" எனகிற குதிரைநமபிரானும, "அமரிறகடமாகளியானை" என்கிற யானைநமபிரானுமாக) இபபடியிருககிற இவரை, அவனும் ஒரு தேஶாதிபதியுமாய ஸேநாநாயகனுமாககிவைததுப் போருகிற காலததிலே,

திருவாலி நாட்டிலே நன்ருயிருபபதொரு *தடததவிழ் தாமரைப பொய்கையிலே, "சிலமபார்ககவந்து தெய்வ மகளிர்களாடுஞ்சீர்" என்கிறபடியே சில அப்ஸரஸ்ஸுககள் வந்து நாளுமஜலக்ரீடை பண்ணிபபோக, அவர்களிலே திருமாமகளெனபாளொரு அபஸரஸஸு குமுதமலாகொய்யப பிறபடுகையாலே அவர்களும இவளை விட்டுபபோக, இவளும மாநுஷமான சரீரததைப பரிகரஹித்துத தனிதது நிறக அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில எமபெருமானை ஸேவித் திருபபாளொரு பிஷகவரனை பாகவதோததமன அநுஷ்டா

/ இநதச்சுலோகம் சில பரதிகளில் இலலை. † 'பாதஜ பரமுக' எனறும பாடம். || குண்டலித கரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலலை.

நாாததமாக வந்தவளவிலே இபபெண்பிள்ளையைக கண்டு 'நீ யாா? தனிததிருபபானென?' எனறுகேடக, அவளும 'கூடவநத பெணபிள்ளைகள எனனைவிட்டுப் போனார்கள், || (ஸ்ரீமநநாராயணும ஸஜரான கபிலாசாாயருடைய கோபோகதியாலே மாநுஷவேஷததை தரிதது பாலகை யாய் ஸவாககததுககுபபோக ஸகதியில்லாமலிருக்கிறேன' எனன, 'அநத வ்ருததாநததைச சொல' எனறு வைதயா கேட்க, 'ஸவாமீ! அடியேன ஸுமங்களையெனகிற நாமமுடை யளாய ஸ்வஸகிகளான அப்ஸரஸஸுககளோடகூட அவா களுககெலலாம நாயகியாய் திவ்யரூபததோடே ஸஞ்சரிக குமபோது ஒருநாள் ஹிமவதகிரியிலுளள வைபவஙகளெல லாம பாாததுககொணடுவருமளவில ஒரு ஸிததாஸரமததில கபிலாசாாயச மஹாஷிகளுககு பகவத்வைபவஞ சொலல, நான அதில ஒரு குரூபியான ஸிததபுருஷனைககண்டு பரி ஹாஸமபணண, கபிலா 'நீ மநுஷ்யையாய நீசனுககு பாாயையாகககடவாய்' எனறு ஸபிகக, நான அதிஸோகத தோடே பராாததிகக, அவரும பரஸநநராய 'பெண்ணே! ஜகதரக்ஷணாததமாக எனனுடைய ஸாஙகாமஸஜராயப பரகாலன அவதரிதது ராஜயாதிபதியாயிருககிறார் அவருக குப பதநியாய் அவரை பாகவதோததமராகப பணணினால் உன குறைவு அறறுபபோம' எனறு சொலல, இபபடி வநதேன') எனறு தானவந்த கரமததை அவருககுச் சொலல, அவரும புதரஹீநராகையாலே மிகவும உகநது 'நம்மூரேவா' எனறு அழைததுககொணடுபோய் ஸவபதநி கையிலே குமாரிவநதவரததைச சொலலிபபோஷிககும்படி காட்டிககொடுகக, அவளும வநதயையாகையாலே அதிஸந தோஷததுடன அஙகீகரிதது, இவள் குமுதமலாகொண்டு நினறதுவே நிரூபகமாக 'குமுதவலலியாா' எனறு திரு நாமஞ்சாததி, தமபதிகளிருவரும தஙகளுககுப் புதரியாக வளாததுககொண்டு போருகிறகாலததிலே சிலாபோய் இவருககு இபபெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும ஸலாகிததுசசொலல, இவரும அதனைககேட்டு *நினறவா நிலலாநெஞ்சினராய * அவாதருங கலவியேகருதி யோடித் திருநாஙகூரிலே சென்று மருததுவனை பாகவத னகததிற்புகுநது அவனுடனே ஸமபாஷணம பணணிக

|| குணடலிதகரநதஙகள சில ஸ்ரீகோசங்களில் இலலை.

கொண்டிருக்கச்செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு பாகவத பிஷுகவரரைக்குறித்து, "ஸூர ஸூதோபமையான ஸூதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே உண்டாய்த்து?' என்றுகேட்க, அவரும இவருடனே அப்பெண்ணின வரத்தைச் சொல்லி, 'இப்பெண்ணினாலே அநபத்யதாஶோகம தீரந்தேன், விவாஹோசித வயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யாகுலாந்த கரணனாகாநின்றேன்' என்ன, இவரும் 'இப்பெண்ணை நமக்குப பத்நியாகத் தரவேணும்' என்று வஸ்த்ரபூஷணாதி த்ரவ்யங்களை ஸங்கோசமறக்கொடுத்து மிகவும் அநுவாததித்து விரும்பிக் கேட்க, தம்பதிகளும அப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்பெண்பிள்ளையும் 179. "தாப புண்ட்ரஸ்தத்தா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம" என்றுசொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம முனனாகப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமுள்ளவாக் கொழிய *மற்றொருவாக கெனனைப பேசலொட்டேன், என்று தன் நெஞ்சில் அத்யவஸாயத்தைச் சொல்ல, இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு 180. "ஶூபஸ்ய ஶீகரம்" எனகிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று "பொன்னியலுமாடக் கவாடங்கடந்துபுக்கு" என்கிறபடியே நம்பி திருமுனபே வந்து †[181. "அகநிதப்தேந சக்ரேண பாஹுமூலே து லாஞ்

†(பா) "திருநறையூர் நம்பி திருவடிகளிலே தாளுந்தடக் கையுங கூப்பி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் அடியேனை இரங்கியருளி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று ஒரு காரணத்தினாலே தேவரீர திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்க வேணுமென்று வந்தேன' என்ன, நம்பியும் இவருக்கு "அக்நி ... லாஞ்சித" என்கிறபடியே * தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின கோயிறபொறியையும் தரிப்பித்து, "ஸர்வைஶ தவாதஶஸவபி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையையும் கேஶவாதி தவாதஶோர்த்வ புண்ட்ரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, 'திருமங்கையாழவார்' என்ற திருநாமமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்து அனுப்ப, இவரும் எழுந்தருளி நின்றவளவிலே, குமுதவல்லியாரும் இவரைக் கண்டு 'மஹாஸந்தோஷமாய்த்து, இன்னம ஒரு வ்ரதம் எனக்கு உண்டு' என்று 'ஒரு ஸம்வத்ஸரம்'' என்று [] இக குறியிட்ட இடத்தில சில பிரதிகளிற பாடம காண்கிறது.

சித '' என்றும், ''தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ திருச்சக்கரத்தின்கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டுநின்று'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து 182. ''ஸாவைஶ் ஶ்வேதம்ருதா தார்யம ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி-ருஜூநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கேஷு த்வாதஶஸ்வபி'' என்று சொல்லுகிறபடியே கேஶவாதி த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களை உடையராய் வர, குமுதவல்லியாரும ஆழ்வாரைப்பார்த்து 'ஒரு ஸம்வத்ஸரம்] நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய, உம்மை நான் பர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை' என்று ஒரு நியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கு இசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க அதின்பின்பு குமுதவல்லியார் நீலநிறத்தார்க்கு *நாடும் ஊரும் அறிய *நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் 183. ''ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராதநம் பரம்-தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் ந்ருப'' என்கிறபடியே அதிப்ரீதியுடனே *திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஒருப்பட்டு அதுக்குத் தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீயாராதநம்செய்து கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, 'பரகாலன் பகுதித்ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதிநம் ததீயாராதநம் பண்ணுகிறான்' என்று சிலர்போய்ச் சோழராஜாவுக்குச் சொல்ல அவனும்கேட்டுக் குபிதனாய்ப் பகுதிக்கு இவர் பக்கல் த்ரவ்யவரக்காட்ட, இவரும் அந்தத்த்ரவ்யத்துக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு 184.''ததயாமேவ நிஶாமுகே திநமுகே மத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாதாவரஜகம்யதாமவஸரோ நைவாஸதி'' என்னுமாபோலே சிலபர்யாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமநுஷ்யர் 'பகுதித்ரவ்யம் தரவேணும் என்று நிர்ப்பந்தித்துக் கேட்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளிவிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம் பண்ணினதுக்கு மிகவும் சீறித்தன ஸேநாதிபதியை யழைத்து 'பரகாலனை இங்கே பிடித்துக் கொண்டு வா' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் ரதகஜதுரக

பதாதிகளோடே சென்று இவரை வளைததுப்பிடிக்கததேட, இவரும துரகாருடராய ஸவபலஸஹிதராய வநது ஆலித்துககொண்டு அவன படைமேலே விழுநது ரதகஜதுரக பதாதிகளைக கணடிததுப் பராஜிதனுககி ஓடடிவிட, ஸேநாதிபதியும காநதிஸ்ரீகனும் ஓடிவநது பராஜயததைச் சோளனுககு அறிவிகக, சோளபூபன கேட்டு கோபாதஸமரகத லோசநனும் அபபோதே தன சதுரஙகபலததோடே புறபபட்டு வர, அவனுடைய ஸேநாஸமுதரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வமபோல தருடகரவாள பயஙகரஹஸதராய ஆலிததுககொணடு வநது அவன ஸேநாஸமுதரததை மந்தராதரிபோலே மதிக்க, ஸாவரும பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின மேலேவிழ, ராஜாவும், அதிரௌத ரததுடனே ஓடுகிற பலத்தை நிறுததி, ஜகதேகதநாததரனுன பெருமையோடே இவரை ஸேநாஸமுதரமதயஸதராமபடி வளைய, இவரும அதிவீரராய, ஸவகரதருதஸதர பலததாலே ஸேனையை மதியாமல ஸமஹரிககுமதுகண்டு அதிஸநதுஷடனுய, இவரை 'நீர ஒனறுககும் பயபபட வேண்டா, உமமுடைய தையசெளாய பராகரமங்களைக கண்டு மிகவும ஸந்தோஷித்தோம, நீர செய்த அபகாரஙகளையெல்லாம மறந்தோம், அஞ்சாதே நமமை நமபிவருவது' எனறு தன குருதைவஙகளைதசொட்டு சபதம் பணணிக்கொடுகக, இவரும நமபி அவனண்டையிலே சென்றவளவிலே, இவருடைய பராகரமததை மிகவும ச்லாகிததது, 'நீர செயத தரோஹமெல்லாம் பொறுததோம, நம் பகுதி தரவயஙகளைமாதரம தநதுவிடும்' எனறு இவரைத தன மநதரிவசமாககி ஊரேமீணடான. அந்த ஸசிவனும படைவீட்டிலேசென்று இவரைப பிடிததுககொண்டுவநது /ஒரு தேவாலயததிலே சிறைவைகக, இவரும அநதக கோயிலிலே மூனறுநாள் அமுதுசெய்யாமல உபவஸிதது இருகக, ||(நமபியுடனே நாச்சியாரும 'நமமுடைய புதரன உபவாஸமாயிருககலாமோ?' எனன, பெருமாளும நாசசியார் வாரததைககு இசைய, திருவுறற பரஸாதமும குழமபு பாலும நாசசியார கொணடுபோய் பரஸாதிகக, இபபடி பலநாளும ஆளபினபு ஆழவாரும முசிதது 'பெரியபெரு

/ 'திருநறையூரநம்பிகோயிலிலே' எனறு பிரதிபேதம.
|| குண்டலித க்ரநதஙகள் சிலபிரதிகளிலமாத்திரம் உளளன.

மானையும் திருவேங்கட முடையானையும் பேரருளாளரையும் ப்ரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு காவலுடன் கிடப்போம்' என்று வ்யாகுலாந்த கரணராய் நிற்க.) இப்படி ஆர்த்தரா யிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி 'உமக்குப் பகுதிக்கு வேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம், காஞ்சீபுரத்தேறவாரும் என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிச்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுது விடிந்தவளவிலே, கரதனம தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே 'காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்தனமாகச் சிலதனம் சேமித்துக் கிடக்கிறது, அங்கே வந்தால் உங்கள் தனம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவன் 'அதையும் பார்ப்போம். ஜாக்ருகராய்க் காவலிட்டுக்கொண்டு போங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சீநகரியேறச் சென்று, நிக்ஷேபதனம் சோதித்துக் காணாமையாலே முசித்துக் கிடக்க, அவ்வளவிலே கருணாகரராய ஆர்த்திதார்த்த பரித்ராணதீக்ஷிதரான வரதராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்' என்று வேகவதீதீரத்திலே தனமிருக்கிற இடத்தை அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, இவரும் அங்கே தனம் கண்டெடுத்து, ந்ருபதனம் கொடுத்து, சேஷித்த தனத்தைத் ததீயாராதனார்த்தமாக வைத்துக் கொள்ள, /(மீளவும் ராஜமநுஷ்யர் 'சில தான்யாதிகள் தர வேணும்' என்று நிர்பந்திக்க, இவரும் முசித்துக் கண் வளர்ந்தருள, முன்புபோலே வரதராஜரும் 'வேகவதி மணலைத் திரட்டியளவும்' என்ன, இவரும் அப்படியே கூட்டியளக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு அநர்க்கநெல்லா யிருந்தபடியால அவர்களும் அளந்து கொண்டுபோக.) அமாத்யனும் அந்தத்தனத்தை ந்ருபதி முன்னே வைத்து, வரதராஜர் ப்ரஸந்நராய் தரவ்யம் தந்தபடி சொல்ல, கேட்டு விஸ்மிதனாய், 'இவர் ஸாமான்யரன்று. மஹாபாகவதர்; இது த்ரௌபதிக்குப் புடவை சுரந்தாப்போலே யிருந்தது, இந்த தனத்தை நம் கோசத்திலே வைக்க வொண்ணாது' என்று பார்த்து ஆழ்வாரை அழைத்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக பஹுமானம் பண்ணிப் போகவிட்டு, இவரை உபவஸிப்பித்த தோஷம்போம்படி அந்த த்ரவ்யத்தை தேவ ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம் பண்ணித் தோஷந் தீர்த்துக்கொண்டான்

/ குண்டலிதகரந்தம் சிலபிரதிகளிலமாத்திரம் உள்ளது.

பின்பு இவரும் சேஷித்த த்ரவ்யங்கொண்டு ததீயாரா
தநம் நடத்தி தநமெல்லாம் தீர்ந்து கையில் ஒன்றுமில்
லாமையாலே 'வழிபறித்தாகிலும் தநார்ஜநம்பண்ணித் ததீ
யாராதநம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவேணும்' என்று வழி
பறித்து தநங்கொண்டுவந்து ததீயாராதநம் பக்திபுரஸ
ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க. /(பின்னையும், ததீ
யாராதநநிமித்தமாக தநார்ஜநம்பண்ணவேணுமென்று, நீர்
மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலா
வழக்கன் என்ற இந்நாலுமந்த்ரிகளையும் 'ராத்ரிகாலத்திலே
சிலவழியிலே திரட்டிக் கொண்டுவாருங்கோள்' என்று
ஆஜ்ஞாபித்து, இப்படி ததீயாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு
போராநிற்க.) ஸர்வேச்வரனும், 'வழிபறித்ததும்
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்
திலே நிஷ்ணாதர்' என்றுகொண்டு அந்த ஸுக்ருதமே
பற்றாசாக இவரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்க
வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர் வழிபறிக்கைக்கு
உசிதமான பரிகரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்
கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கி
யிருக்கிற வழியிலே 185. "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ:
க்ருத்வா மர்த்யமயீம்தநும்-மக்நாநுத்தரதே லோகாந்
காருண்யாச்சாஸ்த்ர பாணிநா" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரா
னார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே *வய
லாலி மணவாளன் திருமணம்புணர்ந்து வருகிற மணவாளக்
கோலமும் தாமுமாய் ப்ராஹ்மணவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்
துப் பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வாபரணபூஷிதனாய் பஹு த்ரவ்யங்
கொண்டு அநேகந்திரளோடு வந்துதோற்ற, இத்திரளைக்
கண்டு ஆலித்துக்கொண்டு ஸாயுதராய் ஸபரிகரராய்ப்
பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களை வளைந்து
சூழ்ந்து வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு
அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க எம்பெரு
மானும் இத்தைக்கண்டு 'நம் கலியனோ' என்று அருளிச்
செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி
எடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் பேராதபடியாலே,
மணவாளனைப் ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து 'நீ மந்த்ரவாதம்

/ குண்டலிதம் சில பிரதிகளிலேயே.

பணணிுய்' எனறுநெருககை. எமபெருமானும 'அமமநத ரததை உமககுச் சொலலுகிறேும். வாரும' என்று கழுததை யணைகக, இவரும் ஓமறைறந்து ஹடாதகரிதது வாள் வலி யாற கேடக, "நீ யென செவியின வழி புகுநது" எனகிற படியே *செவிககினிய செஞ்சொலலாய். 186. "ருசோ யஜு ஸாமாநி ததைவா தாவணநிச-ஸாவமஷ்டாக்ஷராந தஸஸதம யச்சாநயதபி வாஙமயம" எனறும 187. "ஸாவ வேதாநதஸாராாததஸ ஸமஸாராாணவதாரக - கதிரஷ் டா க்ஷ ரே ா நருணமபுநாபவகாஙக்ஷிணம" என்றும, 188. "ஐஹலெளகிகமை ஙவர்யம ஸவாககாதயம பாரலெள கிகம-கைவலயம பகவநதஞச மநதரோSயம ஸாதயிஷயதி" எனறும சொலலுகிறபடியே ஸகலவேத ஸஙகரஹமாய, அநநத கலேஸாஜநமான ஸமஸாராாணவததினினறும் கரையேறற வறருய். ஐஹிகாமுஷமிக ஜஸவாயகைவலய அபுநராவருததிலக்ஷண பரமபுருஷாாததம முதலான அகிலாாதத பரதமாய், 189. "ஓமிதயகரே வ்யாஹரேத, நம இதி பாசாத, நாராயணேயேதயுபரிஷ்டாத, ஓமிதயே காக்ஷரம, நம இதி தவே அக்ஷரே, நாராயணேயேதி பஞசா க்ஷராணி" எனகிறபடியே "அவன பெயரெடடெழுததும" என்று எட்டுத திருவக்ஷரமாய், உபநிஷததிறபடியே பததர யாதமகமாய, அவறருலே ஸவரூபோபாய புருஷாாததபர காஸகமுமாய, மறறை வயாபகமந்தரதவயமபோலனறிககே இதிலே நாரஸபதமுணடாகையாலே ஸபதபூர்ததியுமுடைத தாய், "பேராளன பேரோதும பெரியோா" எனகிற படியே சிஷடபரிகரஹயுகதமாய், 190."மநதராணம பரமோ மநதரோ குஹ்யாநாம் குஹயமுததமம-பவிதரஞ்ச பவித ராணம மூலமந்தரஸ ஸநாதந" எனகிறபடியே உதகருஷட தமமாகச சொலலபபடுகிற மூலமந்தரமான பெரிய திரு மநதரததை நரநாராயணுய்த தனககுததானே உப தேசிததுககொணட இழவுதீரக கிழிச்சீரையோடே தநததைககொடுபபாரைபபோலே "பெறற தாயினுமாயின செய்யும நலநதருஞசொலலை நான கணடுகொணடேன்" என்று தம வாயாரச் சொலலுமபடி ஆழவாருடைய வலததிருச்செவியிலே உபதேசிததருள, அநநதரம் "லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேஸோ தேவ்யா காருணயரூபயா"

என்கிறபடியே கருணைதான் ஓருவடிவுகொண்டாப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனையுங்கொண்டு, "காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல்" என்றும், 192. "ஸுபர்ண ப்ருஷ்டே பரபௌ ஶ்யாம பீதாம்பரோ ஹரி - காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோ யதா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேகநிபமாய், கநககிரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவுமாபோலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு * மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுகமாக ப்ரஸாதித்தமான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படி பெரியபிராட்டியாரருளாலேயுண்டான * தக்க ஞானக்கண்களாலேகண்டு அநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் வாக்பரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு 'பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல்' என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும் ஸ்ரீ[...]டகோபவாங்மயமான த்ராவிடவேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக ஆசு மதுரம் சித்ரம் விஸ்தரம் என்கிற சதுர்வித கவிகளாலே அருளிச்செய்து, லோகத்திலே 'நாலு கவிப்பெருமாள்' என்று ப்ரஸித்தமாம்படி உபகரித்தருளினார்.

முன்பு ‖ (பெருமாளும், பரகாலனைப்பார்த்து 'கலியனே! நீர் உம்முடைய பரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் போய் மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்' என்று, ருத்ரேந்த்ராதிகளுடன் கருடவாஹநாரூடனாய்த் தோன்றி அந்தர்த்தாநனாய்ப்போக, பின்பு திருமங்கையாழ்வாரும் பத்நீஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்பட்டு, பிநாகிநீ க்ருஷ்ணை கோதாவரீ நதிகளிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீபத்ராசலத்தையும் ஸிம்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீகூர்மநாதனையும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ஸேவித்து, கயையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபாதத்தையும் தொழுது, கோவர்த்தநம் கோகுலம்

‖ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

பருநதாவநம மதுரை தவாரவதீ திருவயோதயை பதரி காஶரமம ஸாளகராமம நைமிஶாரண்யம முதலிய திவ்ய தேசஙகளை மஙகளாஶாஸநம்செய்து, காஞசீபுரததுககேகி ஹஸதிகிரீ வரதனையும மங்களாஶாஸநஞசெயது, திருமலைககு எழுநதருளி ஸஹஸரபணஙகளோடே வாததிககிற சேஷா சலததை ஸேவிதது ஸ்ரீநிவாஸனநுமதிகொண்டு புறபபட்டு இபபடி) திருமொழியருளிசசெய்துகொண்டு திவயதேசங கள்தோறும ஸேவிததுககொண்டெழுநதருளா நிறகச் செயதே சோழமண்டலததிலே எழுநதருளினவளவிலே, 'நாலுகவிபபெருமாள வநதார, நம்கலியா வந்தார், ஆலி நாடா வநதார, அருள்மாரி வநதார், கொஙகுமலாக்குழலி யாவேள வநதார, மஙகைவேந்தா வநதார், பரகாலா வந் தார, பரவாதிமததகஜகண்டீரவா வநதார' என்று விரு தூதிசசெலலாநிறக, அங்கே சமபநதன சிஷ்யாகள் வநது ஆழவாரை 'எஙகள் சமபநதபபெருமாளிருககிற இடததிலே நீர நாலுகவிபபெருமாளென்று விருதூதிச செல்லததகாது' என்று தடுகக, ஆழவாரும 'உஙகள சமபநதப்பெருமா ளுடனே தாககிககககடவோம என்றருளிச்செயய, 'ஆகில நம்மூரே வாரும' என்றழைததுககொணடுபோய இவ்விசே ஷததைச சமபநதனுககு அறிவிகக அவனும 'இவருடனே தாககிககககடவோம' என்று வர, ஊரடைய ஶைவராய் அவ்வூரில ஒரு திருமுறறமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களு மின்றியே வீரபாஷணடபூயிஷடமாயிருககககணட இவ் வாழவாாககு பகவதவிகரஹமின்றியே வாககுககிளமபா திருகக, 'இதுககு எனசெய்யககடவோம' என்று சிநதித திருககசசெயதே, வைஷ்ணவியாயிருபபாளொரு அம்மை யாரைககணடு 'இபபடியிருககிறது, ஆகையால் உன் திரு வாராதநமான எமபெருமானை எனககு ஒருக்ஷணம் தர வேணும என்றுகேடக, அவளும ஆழவாருககுத தன திரு வாராதநமான *வெணணெயுணட தாடாளனை எழுந்தருளு வித்துக கொடுகக, ஆழவாரும அவரைககொண்டு சம்பந்த னிருநதவிடததேறச சென்றிருகக, அவனும இவரைக குறிதது ஒரு கவிசொலல, இவரும அததைககேடடு அநதக கவியைத தூஷிகக, ஆகில, நீர /ஒரு கவிசொலலும, என்ன ஆழவாரும ''ஒருகுறளாயிருநிலம' என்கிற திருமொழியை

/ 'ஒருகுறள்சொலலும' என்று பிரதிபேதம.

அருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாந் தோன்ற "ஆலி நாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கி யடையார் சீயங், கொங்கு மலர்க்குழலியார்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பர காலன் கலியன் சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை' என்ன அவனும் இத்தைக்கேட்டு பரத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவி சொல்ல க்ஷமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆச்சர்யப்பட்டு "நாலுகவிப்பெருமாள் என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்; விருதூதிக்கொண்டு செல்லீர்" என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம் 193. "விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங் கம் மஹாத்புதம்-ஸ்ரீரங்கஶாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த்த ப்ர காஶக:" என்கிறபடியே *மனனுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்தவராய் ப்ரணவாகார விமாந மத்யஸ்தரான பெரியபெருமாளுக்கும் * திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோபுர ப்ராஸாத ப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர் யங்கள் செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக் குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து 'நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள் முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு த்ரவ்யார் ஜநஞ்செய்யும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'நாகப்பட்டணத்திலே *புலையறமாயிருப்பதொரு புத்த ப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும், அத்தைக்கொண்டு வந்து சிந்நபிந்நமாக்கி *அறுப்பதே கருமங்கண்டாய், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ஸம்மதித்து நாகப் பட்டணத்திலேபோய் /(ப்ரம்பாகவதையான ஓர் அம்மை யார் க்ருஹமே எழுந்தருளி 'இங்கு நடக்கும் தேவரஹஸ் யம் ஏது' என்ன, அவளும் 'எங்கள் மாமியார், கோயில் விமாநத்துக்குள்ளே ஹிரண்மயமான புத்தவிக்ரஹம் உண்டு; இந்த விக்ரஹமும் விமாநமும் உண்டாக்கின கம் மாளன் த்வீபாந்தரத்திலே இருக்கிறானென்று சொல்வர்' என்ன, ஆழ்வாரும், "ஶுபஸ்யஶீக்ரம்" என்று பரிஜநங்களை யுங்கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே த்வீபாந்தரத் திலே எழுந்தருளித் தெருவிலேநின்று 'விஶ்வகர்மாவுக்கு ஸமனான கம்மாளனுடைய க்ருஹம் எது?' என்று கேட்க, அவர்களும் 'மாடகூடப்ராஸாதமான க்ருஹம் அது' என்ன.

/ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில் மாத்திரமே உள்ளது.

இவர்களும் அந்தக்க்ருஹத்தின் இடைகழியிலே எழுந்தருளி ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அவ்வளவிலே அந்தக்கம்மாளனும் வெளியிலேயிருந்து வந்து ஸ்நாநம் பண்ணி ப்ரஸாதப்பட்டுப் பாக்குவெற்றிலையும் ப்ரஸாதப்பட்டிருக்கிற வேளையிலே, இவ்வாழ்வார் தம்முடைய பரிஜநங்களைக் குறித்து துக்கத்தோடே 'நாகபட்டணம் சிலமாய்க்க கோயிலையும் விமானத்தையும் உடைத்து விக்ரஹமும் எடுத்துக்கொண்டு அநேகம் துருஷ்கா கொண்டுபோனார்கள், இத்தைக்கண்டும் நாம சரீரத்தை விடமாட்டாமற்போனோம்' என்ன, அந்தக்கம்மாளனும் கேட்டு நடுங்கி இவர்கள் முன்னே வந்துநிற்க, இவர்களும் விக்ரஹம் கொண்டுபோனதை ஸவிஸ்தரமாகச்சொல்ல, அவனும் முசித்து 'எப்படிப்பட்ட த்ரோஹியான கம்மாளனோ விமானமகுடஸூத்ரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தான், நான் மஹாவிசித்ரமாகக் கூட ஶிகரத்திலேயிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியாதே கோமுகைவிழுகிற ஜலதாரையினகீழே கல்லுக்குள்ளே ஒரு இரும்பாணியிலே சங்கிலிஸூத்ரம் பண்ணினேன், இதை எப்படி அறிந்துகொண்டு போனார்களோ?' என்று விழுந்து அழத்தொடங்கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜநங்களைக்குறித்து 'ஸூத்ரம் வெளியாச்சுது' என்று அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ரகரையிலேவந்து தாமவானை ஒரு வர்த்தகன் பாக்குக்கப்பல் கொண்டுவருமவனைக்கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம், எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டுபோம்' என்ன, அவனும், ஸம்மதித்து 'வாருங்கோள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிறவளவிலே, ஆழ்வாரும் ஒரு கொட்டைப்பாக்கைச் சீவிப் பாதிப்பாக்கை அவனுக்குக்காட்டிப்போகட்டு "எனக்குப் பாக்கு அவஶ்யம், 'என் கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறிதாரும்" என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்கைச்சீட்டுக்கொடுக்க, இவரும் சீட்டுவாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச்சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப்போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோகாணும் உமது' என்ன, இவரும் அத்தைக்கண்டு 'அரைப்பாக்கோ நாம்கொடுத்தது? உன்சிறுமுறியைக் கொண்டு உனவர்த்தகரண்டையிலே

வழககுககுப போவோம் என்ன. அவனும் ஸமமதிகக. இவரும வாததகாகளநேகம பேரைக கூட்டி 'கபபலிலே பாதிச்சரககான பாககு எனனது என்று இவன கைச சீட்டுககொடுததான இபபோது அரைபபாக ததக கொடுக கிறுன' எனன, அவாகளும, தூரவழககு உணடோ? என்று பாதிபபாககுககளையும எண்ணிககொடுககச சொலலிவிட டாாகள், வாததகனும 'இதுவும ஒருகடனே?' என்று பாககுககு உணடான கரயதரவ்யஙகள கொடுதது அனுபபி விடடான. இவாகளும் அநதககோயிலிலே வநது ஒரு மூலையிலே பதுஙகியிருநது, மதயராததிரியிலே அநதக கோமுகையினகீழே இருமபாணிச் சஙகிலியைப் பிடுஙகி விமாநமேறி ஶிகரமான மகுடததை இடம்புரி வலமபுரி திருப்பி ஶிகரததைததிறந்து கோடிஸூாயா உதயமானுப போலேயிருககும ஸவாணவிகரஹததைககண்டு) ''நயததா லாகாதோ இருமபினுலாகாதோ, பூயததால மிககதொரு பூதத்தாலாகாதோ, தேயததேய பிததளைநற செம்புகளா லாகாதோ, மாயப பொனவேணுமோ *மதிததெனனைப பண்ணுகைக்கே'' என்று த த பி ம ப ம் ஊளையிடுமபடி. ||(தம்முடைய மைததுனரை இறஙகவிட்டு) †அபஹரிததுக கொணடுவநது பஙகபபடுததி, ||(விகரஹததை எடுததுக கொணடுபோனுாகள

பினபு ஆழவாரும் மநதிரிகளும் பொழுதுவிடிவுகாலத திலே ஒரு அகரஹாரத்திலுடைய செய் உழுது சேறுயிருக்க அந்தச சேறறுககுள்ளே விகரஹததைப்புதைத்து அரு கிருநத உறஙகாபபுளியின்கீழ இருந்தாாகள். செய்யுடைய வனும நாறறுச்சுமைகொண்டு உழவரக்கணடு, இவரும் 'எங கள் பாடடன தேடின செய' எனன, அவனும திடுக்கிட ஒருவர்கொருவர் விவாதமாய் 'நாளை உதயததுக்குப் பத் ரங்கொண்டுவருகிறேன், இலலாவிடில நீ உழுதுகொண்டு போ' எனன, அவனும ஸம்மதிதது மீணடுபோனுன். இவா

---

* ''மதிததுன்னைப்பண்ணுகைக்கே' என்றுசொலலி அதயாஸ சாயபபட்டு' என்று பிரதிபேதம.

|| குண்டலிதகரந்தஙகள் சிலபிரதிகளில மாததிரமேயுள்ளது.

† 'அபஹரித்துககொண்டுவநது' என்றவிடததில 'அவா விகர ஹமெடுத்துககொடுக்க வாங்கி' என்று பிரதிபேதம்.

களும அஸ்தமநமாய் ராத்ரிகாலத்திலே உத்தமர்கோயிலிலே கொண்டுவந்து நிக்ஷேபமபண்ணியிருந்தார்கள். அங்கே நாகப்பட்டணத்திலே விபரீதங்களுண்டாயத் தலையாரிகளும் மணியகாரருமகூடி விமாநமேறிச் சோதிதது. அஙகமசச மதிகொணடுவந்து செய்யினுடையசேறு சோதிதது. உத்தமாகோயிலிலே எழுநதருளியிருககிற ஆழவாா திருவடிகளின கீழககொணடுவிட, இவரும 'நாம் விகரஹம் அறியோம்' எனன. அவர்களும 'பரமாணமபண்ணும எனன. ஆழவாரும் 'ஆகில். மேலைவர்ஷத்தில பங்குனி மாஸததில ரோஹிணீ நக்ஷதரததிலே உஙகள் விகரஹம சிறுவிரலுககுக குறையாமல ஒபபிககககடவோம் எனன அவர்களும் கையெழுததுசசீட்டு வாஙகிககொண்டுபோனாகள் அநந்தரம ஆழவாா சஙகையிலலாமல விகரஹததைத) திருமதிள் கைங்காயததுககு ஆஹமாம்படி * சுட்டுரைதத நனபொனனுககிககொண்டு கலபடிககேறக ஒருதுலைபபடுததிவிறறுததததரவ்யததையிட்டுத திருமதிள் முதல ஸ்ரீகரபாயநதமாகப் பணணவேணுமெனறு உபகரமிததுத திருமதிள கடடுவிககிற சேவையிலே. ஸ்ரீதொணடரடிபபொடியாழவார் பெரியபெருமாளுககுத திருமாலைசோககிற இடம நோபட. அவ்விடததைததபபி ஒதுஙகத திருமதிள் கட்டுவிததருள. தொண்டரடிபபொடியாழவார் பார்ததருளித திருவுள்ள முகந்தருளி. தாம் திருமாலை கொயகிற ஆயுதத்துககு 'அருளமாரி' எனறு இவருடைய திருநாமஞ்சாததி ப்ரீதராயருளினா. திருமஙகையாழவாரும. திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யஙகளும் பணணுவிதது க்ருதாாததராயருளினா.

||(அநநதரம அந்தவாஷமாஸததவணைகது அவர்களும் வர, இவரும அவாகளைச்சீட்டு வாசிக்கசசொலலிச சிறுவிரலைக்கொடுத்தாா; அவாகளும் 'எங்கள விக்ரஹமுழுதுந்தரவேணும்' எனன. இவரும். வழககிலேபோய் அனைவரையுமபாாதது 'சிறுவிரலுக்குக குறையாமல் ஒபபிக்கக்கடவேனென்ற இவர்கையிற் சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன' எனன. அவாகளும் 'அப்படியே வாஙகிககொண்டு போஙகள்' என்ன. இவர்களும் ஒரு தோலாவழககோவெனறு 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்துபோனார்கள்.

|| குணடலிதகரநதங்கள் சிலபிரதிகளிலமாத்திரம் உள்ளன.

பின்னையும் கோயிலகட்டின நிமந்தககாரக கமமாளாகடகுச் சிறிது தரவ்யஙகொடுககவேணடி. அவாகளையெலலாரையும 'ஒரு தீவிலே தரவ்யம இருக்கிறது' எனறு ஓடமேறறிக கொணடுபோய் நடடாற்றிலே ஓடககாரனுககு ஸமஜ்ஞை பணண, அவனும வேறெதெப்பஙகொணடுவநது இவரை எடுததுத தெபபததிலே வைததுககொண்டு தானும்ஏறி ஓடததைக கவிழததது. அவனும இவரும கோயிலிலே வநதுசேர்ந்தார்கள. அநத நிமநதககாரககமமாளருடைய பேரன்மாா கண்டு 'எஙகள் பெரியோாகள எஙகே? எனறு கேட்க, ஆழவாரும 'ஒருதீவிலே நிக்ஷேபதநம் காட்டி விடடோம, அந்த தநங்களையெலலாம் சுமைசுமையாகக கட்டுகிறார்கள' என்ன, இவர்களும 'எஙகள தகபபன பாட்டன முதலான இததனைபேரையும ஆறறுககுள்ளே தளளிக கொனறு பொட்டீரே, அவரவாகளுககு அநதபபடி சரீரமாகததநதாலொழியப போகவொட்டோம' எனறு ஆழ்வாரை மறிகக. ஆழ்வாரும முசிததுக கிடக்க, ஆழவாா ஸவபநததிலே ரஙகநாதன எழுநதருளி 'நீா முசிபபானேன?' என்று அவரவர்களை அழைததுக் காவேரீ ஸ்நாநம பணணச சொலவித திருநாமமும தரிபபிதது நம்முடைய அழகிய மணவாளன திருமணடபததிலே நினறு அவரவாகள்பேரைச சொலவி அழைககச்சொல்ல, அவாகளும அடபடியே அழைத தாாகள். அவரவாகளுடைய பித்ருதேவதைகளடையப பெருமாள் பினனேயிருந்து அவரவாகளுககெனறெனறு 'ஆழ்வாருடைய நிாஹேதுக பரமகருபையுணடானபடியினாலேபெரிய பெருமாள திருவடிகளையடைநதோம, நீங்களும ஆழ்வாா திருவடிகளிலே அபசாரபபடாதே சிலகாலம ஸமஸாரததிலே யிருநது ஆழவாரை முன்னிட்டுககொண்டு உஜ்ஜீவியுங கோள்' என்று அனுப்பித தாஙகளும மீணடுபோனாாகள். அநந்தரம பெரியபெருமாளும் ஆழவாரைககுறிதது 'உம அபீஷ்டததைச் சொலலுங்காண' எனன. ஆழவாரும 'தேவரீா தசாவதாரங்களை ஸேவிககவேணும்' எனன,'ஆகில இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான என தசாவதாரஸவரூபங்களை ஸேவித்துககொண்டிரும' எனன, அபபோதே ஆழவார் அர்ச்சாரூபமாய எழுந்தருளபபண்ணினாா. அநநதரம பெரிய பெருமாள பரகாலன மைததுனரைப பாாதது 'உமககு ஆசாரயரான இவவாழவாரை விகரஹமாக எழுந்தருளப

பண்ணிககொணடுபோயத் திருவவதார ஸ்தலமான திருக குறையலூரில கோபுரபராகார மணடபாதிகளை நிரமிதது அதில பரகாலனை நிறுததி மஹோதஸவாதிகளைச் செய்து கொணடு ஸுகமேயிரும்' என்ன, அவரும ஆழவாரைப போலே அர்ச்சாரூபமாயிருபபதொரு விக்ரஹததைக குமுத வலலியாருடனே எழுநதருளப்பணணி, மந்தரிகளும நம பெருமாள் பரிவாரமுமகூடவர ஆழவார திருவவதார ஸதலததுக்குபபோய் அங்கே கோயிலபராகாரமணடபாதி களைக கட்டுவிதது அதிலே ஆழவாரை எழுநதருளப பணணி மஹோதஸவாதிகளை நடபபிததுக கொணடு வநதார. ஆழவாரும் அர்சசாரூபமாயிருந்தாலும், குமுத வலலியார முதலானவாகளோடே கலநது பரிமாறிககொண்டு ஸமஸ்தாதமகோடிகளையும ரக்ஷிததுககொணடு பெரிய பெருமாள் திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக ஸேவிததுக கொணடு வாழநதருளினர்.)

நம்மாழ்வார் வைபவம்

194. "தத·கலியுக$_3$ஸயாதெ$_3$ள வைஶாக$_2$யாம விஶவப$_4$ாவந:|
விஷ்ணுப$_4$கதி பரதிஷட$_4$ாத்தம ஸேநேஶாऽவதரிஷ்யதி ||
ஸேநேஶகருணைலபத$_4$ தி$_3$வயமாநதரத$_3$வயம முத$_3$ா|
த$_3$ராவிடாமநாயவகதாரம ஶட$_2$கோபகு$_3$ரும ப$_4$ஜே||
வகுளாப$_4$ரணம வநதே$_3$ ஜக$_3$த$_3$ாப$_4$ரணம முநிம|
யஶஶருதேருததரம் ப$_4$ாக$_3$ம சகரே த$_3$ராவிடப$_4$ாஷயா||
வகுளாலங்க்ருதம ஸ்ரீமச ச$_2$ட$_2$கோபபத$_3$த$_3$வயம|
அஸமதகுலத$_4$நம பே$_4$ாகயமஸது மே †மூாத$_4$தபூஷணம||"

195. || "லாபே$_4$ கலேர்வாஸர ஏவ ராதே$_4$
மாஸே விஶாகே$_2$ மஹநீயதாரே|
ஶுகரஸய வாரேऽஜநி விஶவதித$_2$யாம
பராங்குஶோயம ப$_4$க$_3$வாந குளீரே||"

196. || "ஸ்ரீவிஜஞாநதி$_3$நோததரேऽஹநி கலௌ
வர்ஷே பரமாத$_2$யாஹ்வயே

---

† (பா) 'மூாத$_4$நி ஸந்ததம'

|| இநத சுலோகஙகள் சில பிரதிகளில இலலை.

மாஸே மாத₄வநாமநி ப₄ாக்க₃வதி₃நே
ருக்ஷே விஶாக₂பிதே₄ |
லக்₃நே ஶுத₃த₄சதுர்தந₃ஶீதிதி₄யுதே
ஸ்ரீமத் குளீரேऽபிச
க்ஷிதயாம பராது₃ரபூ₄த பராங்குஶகவிர
ப₄ாகயோத₃யோऽஸமாத₃ரு்ஶாம ||''

ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூதராகவுடைய நம் மாழ்வார் திருவவதார க்ரமமிருக்கும்படி எங்ஙனேயென னில்,—197. "அஸதி பாண்ட்₃யேஷு தே₃ஶேஷு காசிச ச்₂ரீநக₃ரீ திஹி| தாமரபாணீநதீ₃தீரே ஸாக்ஷாத க₃ருஷ்டோஹ் யதே₄ாக்ஷஜ" என்கிறபடியே *வண்டலமபுஞ சோலை வழுதிவளநாட்டிலே 198. "கங்கா₃ ச யமுநா சைவ தத₂ா கோத₃ா ஸரஸ்வதீ-நர்மத₃ா ஸிந்து₄ காவேரீ தாம்ரபர்ணீஸரித்வரா" என்று சொலலுகிறபடியே கங்காதி ஸகலநதிகளிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபாணியென்கிற பொருநையாற்றின கரையிலே 'ஸ்ரீநகரி' என்று ப்ரக்யாதமான *நலலார்நவில் குருகூர் நகருக்கு நிர்வாஹக ரான இவ்வாழ்வார்தாமே "எநதை தநதை தந்தை தநதை தந்தைககும முநதை" என்று அருளிசசெய்தபடியே ஏழாட்காலும் பழிபபிலராயிருபபா. எஙஙனேயெனனில்,- திருவழுதிவள நாடர் எனறொருவர், அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார், அவர்பிள்ளை சகரபாணியார், அவர்பிளளை அசயுதர், அவர்பிள்ளை செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர், அவர்பிள்ளை பொற்காரியார், அவர்பிள்ளை காரியார், அவர்பிள்ளை மாறன என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமந்தனனிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய்ப் பழைய வடியாரான இவர்களுடைய திருவம்சததிலே பொறகாரியார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புதரரான காரியாருக்கு விவாஹம் பண்ணுவிபபதாகத திருவண்பரிசாரததிலே காரியாரைககொண்டுபோய்த் தாம ஸம்பந்தஞசெய்கைக்கு யோகயராய் வைஷ்ணவ ஸாந்தாநிக ரான திருவாழமார்பர் திருமாளிகையிலே எழுநதருளி, அவரைப்பார்தது 'உம்முடைய புத்ரியான உடையநங்கை

யாரை நமமுடைய புதரரான காரியாருககு விவாஹம் பணணித தரவேணும்' என்று * தமரும பிறரும் அறிய பரஸங்கிததுககேட்க, திருவாழமார்பரும மிகவும ஸந்துஷ்டராய் ஸம்மதிதது * கணணுலங்கோடிதது "மததளங் கொட்ட வரிசங்கம நின்றூத, முததுடைததாம நிரை தாழந்த பநதறகீழ்" என்கிறபடியே உபலாளிததுப * பெருப்பெருதத கண்ணுலங்கள செய்து உதகபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக காரியாருககு ஸமாபபிகக, காரியாரும "வெள்ளிவளைககைபபறற" என்கிறபடியே பாணிகரஹணமபண்ணி மறறுமுணடான கரியாவ்சேஷங்களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரததில * திருவாழமாரபரான எம்பெருமானையும திருவடிதொழுது மீணடு * பெரிய வண்குருகூரிலே எழுந்தருளாநிறக, 199. "பதாகாதவஜிநீம ரமயாம் தூரயோதகு$_4$ஷ்ட நிநாதி$_3$தாம் ஸிகதராஜபத$_2$ாம் ரம்யாம் பரகீரணகுஸுமோதகராம-பௌரை பரதயுதக$_3$தோ தூ$_3$ரம் த்$_3$விஜைஜுச புரவாஸிபி$_4$" என்று சொலலுகிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீமிதிலையிலேயெழுநதருளித * திககு நிறை புகழாளனை ஸ்ரீஜநகராஜன மகளைத திருமணம புணர்நது மீண்டெழுநதருளும்போது திருவயோதயையிலுள்ள ப்ராஹ்மணாதி பௌரஜநங்கள பட்டணததை அலங்கரிதது மஙகளவாத்ய கோஷததுடனேவநது எதிர்கொணடாப போலே * செம்பொன்மாடத் திருககுருகூரிலுள்ளாரும * பூரணபொறகுடம் வைததுப புரமெங்கும தோரணம நாட்டித * துமிலமெழப் பறைகொட்டி உபலாளிதது எதிர்கொள்ள, * குன்றமபோல மணிமாடநீடு திருககுருகூரதனுள புகுநது, 'இலலறம' என்று சலாகயமாகச சொல்லபபட்டிருபபதான க்ருஹஸ்தாஸ்ரமததிலே நியதரான காரியார், சிலநாளைககுபபினப தமமுடைய பதநியாரான உடையநங்கையாரைத திருககுருகூரில நின்றும பிறநதகமான திருவணபரிசாரததுககு அழைத்துககொண்டுபோய் மீணடுவாரா நிறகசசெயதே, * தேனகொளசோலைத திருககுறுங்குடியிலே சென்று நமபியைத தென்குறுங்குடி நின்றவச்செம்பொனே திகழும திருமூர்ததியையும ஸேவிதது 'அடியோங்களுககு ஒரு ஸநதானம தநதருளவேணும்' என்று; பராரததிகக, நமபியும் 'நாமே வநது பிறக்கிறோம' என்று அர்சசகமுகேந வரபரதானம பண்ணியருள, அவ்வசநங்

கேட்டு ப்ரீதராய் நிறகச்செய்தே, நம்பியும் பூந்தண் மாலைத் தண்டுழாயை கருபையுடனே ப்ரஸாதித்தருள, தன்மன்னுநீள் கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கா னென்றுகொண்டு * துணையோடும் பிரியாதே ஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தானமான நல்லாப்பலாவாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, உடைய நங்கை யார் கர்ப்பவதியாக, "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னலாம்படி எம்பெருமான் பாரெல்லாமுய்யும்படி ஸேனைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க, கலியுகம் பிறந்த / நாற்பத்து மூன்றாநாளான வர்த்தமான || பஹுதான்ய வர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசி மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமி கூடின திருவை ஶாக நக்ஷத்ரத்தில், கர்க்கடக லக்நத்திலே

/ 'நாலாயிரத்து முந்நூற்றிரண்டுநாள் சென்ற' என்று சில ப்ரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி- 'நம்மாழ்வாரது திருவவதாரம் கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்து மூன்றாநாளானாலும், துவாபரயுகாந்தத்தில் யுகஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நூறுவருஷத்திற்குள்ளாகவே கலி பிரவேசித்துவிடுகிறபடியால், அங்ஙனம் பிரவேசித்த நாளைக் கண்டறிந்து இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது' என்று ஆன்றோர் கூறுவர். —ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியார் பதிப்பு

|| "ப்ரமாத்யாஹ்வயே" என்று ச்லோகத்திலும், "பஹுதான்யவர்ஷத்தில்" என்று மணிப்ரவாள வசநநடை யிலும் மாறுபடும்படியிருப்பதற்கு ஸமாதானம்-'மநுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநாளாதலாலும், அந்நாள் உத்தராயணம்முடிகிற ஆனிவரைதோறும் முடிவதனாலும், ஆனிமாஸம்முடிகிறவரையில் முன்வர்ஷமே தொடர்ந்திருக் கின்றதெனக்கொண்டு பிரமாதிவருஷமே பஹுதான்ய வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சிலபெரியோர் களும், 'பஹுதான்யவென்றது, ஆழ்வார் கர்ப்பத்துட் புகுந்த வர்ஷத்தை, பரமாதியென்றது, ஆழ்வார் திருவவ தரித்த வர்ஷத்தை' என்று வேறு சில பெரியோர்களும், 'கல்ப பேதத்தால் ஸமாதேயம்' என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர் களும் கூறுகின்றனர். —ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு

திவ்யயோக திவ்யகரணங்களிலே. § ஆதித்யராமதிவாக ராச்யுதபாநுக்களுந்தயத்திலே நீங்காத உள்ளிருள் நீங்கி ரோஷியாத பிறவிக்கடல் ரோஷித்து விகஸியாத போதிற் கமலம் மலருமபடி வகுளபூஷண பாஸ்கரோதய முண்டாய்த்து. உடையநங்கையாராகிற பூர்வஸந்தயையிலே. 200. "ராதே₄ கலித்₃நே லாபே₄ வைஶாகே₂ காவ்யவாஸரே லக்₃நே கர்க்கடகேऽஸூத தநயம் நாத₂நாயிகா" என்று திவ்யஸூரிசரித்ததிலே சொல்லிற்றிறே.

திருவநந்தாழ்வானும் வாஷாதபநிவாரணார்த்தமாக இவர்க்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினார்.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

201 "பாணட்₃யக்ஷமாயாம் ப்ரதி₂தாவதாரம்
சைத்ரஸத₂சித ரோடுஜமூாத₄வகூட₃ம|
க₂க₃ாமஶப₄ாஜம மது₄ரம கவீந்த₃ரம்
ஶட₂ாரிப₄க்தம் ஶரணம ப்ரபத₃யே||"

202 "ஹஸதஸ்த₂தாளத₃விதயம ப்ரபத₃யே
ஶட₂ாரிவாகவ்யாஸமுத₃ார கீர்ததிம்|
மாதுர்₄யஸம்ஶலிஷ்டகவிதவயுகதம
மஹத்வஸம்ப₄ாவித புத்₃தி₄தத்வம||"

203. ‡ "யாதே ஸமவதஸரௌகே₄ஹஸத₃க₃த₃ஜநே த்₃வாபரஸ் யேஶ்வராப்₃தே₃ சைதரே மாஸே த₂விஸபதோத்தரதி₃வஸ வரே ஶுப்₄ரபக்ஷே ச ருசயே| சிதராக்₂யே ப₄ார்கக₃வீயே கு₃ணவதி ச தி₃நே ப்ராது₃ராஸீச் ச₂ட₂ாரே ரந்தேவாஸீ த்₃விஜேநத₃ரோ மது₄ரகவிரஸௌ மாத்₃ருகு₃ஜஜீவநாய||"

மதுரகவிகள், செல்வம்மல்கி அவனகிடந்த திருக்கோளூரிலே. 204. "சைத்ரச் ஸ்ரீமாநயம் மாஸ புண்ய புஷ்பிதகாநந" என்று ஸ்ரீமத்தாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரை

§ இவ்வாக்யம் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்யஹ்ருதயத்திற் காணப்பட்டதேயாகிலும் இவர்க்கு முற்பட்டவரான பின்பழகியபெருமாள்சீயர் காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததெனக் கொள்ளத்தக்கது. ஸ்ரீ.

|| (பா) 'சைதரஸ்தசித்ரோடுஜ மூர்த்நிகூடம்'

‡ இந்தச் சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

மாஸத்தில், சித்ரா நக்ஷத்ரத்திலே, † ஸ்ரீகுமுதகணேசாம்ஸ ராய், ஸ்ரீவகுளபூஷண பாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம் போலே முன்னே திருவவதரித்தருளினார். 205. 'க₃ணேசு குமுதோ₃நாமநா /கவிர்மது₄ரஸம்ஜ்ஞக -சைத்ரமாஸி ஸூர்யே₄ சித்ர தாரகாயாமஜாயத' என்று திவ்யஸூரிசரித்ததிலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமாந்யாகாத்யயந பூர்வசிகாவ்த்ப்ராஹ்மணவாணே அவதரிக்கையாலே, இவருக்குத் தத்தத்காலங்களிலே ஜாத கர்ம நாமகரண அந்நப்ராசந சௌளோபநயநாதிகளையும் செய்து,206.“அங்கா₃நி வேதா₃ச்சத்வாரோ மீமாம்ஸாந்யாய விஸ்தர । புராணம் த₄ர்மசாஸ்த்ரஞ்ச வித்₃யா ஹ்யேதாச் சதுர்த₃ச॥” என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தச வித்யை களையும் அதிகரிப்பிக்க, அதீ₄தவேதவேதாங்கருமாய் மஹா விரக்தருமான இவர், 207 “அயோத்₄யா மது₄ரா மாயா காசீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா-புரீ த்₃வாரவதீ சைவ ஸப்தைதே முக்தி தா₃யகா.” என்று முக்திப்ரதமாகச் சொல்லப்பட்ட திருவ யோத்யை முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்க எழுந் தருளினார்.

இப்படி இவர் முன்னாக அவதரித்தருளின ஆழ்வார் * முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சி முலையுணாதே மௌநத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும் வாட்ட மின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற இந்த ஆச்சர்யத்தைக் காரியாரும் * இவரைப்பெற்ற வயிறுடையாளான உடைய நங்கையாரும் கண்டு “உன்மனத்தா லென்னினைந்திருந்தாய்” என்கிறபடியே எம்பெருமான் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய்க் கொண்டிருந்து * பத்துநாளுங் கடந்தவிரண்டாநாள் 208. “ரங்க₂தீர்த்த₂ ஸமீபேதுதாம்ராயாத₃க்ஷிணேதடே ஸூஸ்தி₂

---

† 'வேதாத்மகமான பெரியதிருவடியம் -மாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது; மேலோர்கள் அருளிச்செய்த சுலோகங் களில் “க₂க₃ராம்ரப₄ாஜம்” என்றும், “க₃ணேசு: குமுதோ நாம்நா” என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்மதுரகவி களை, கருடபகவான் குமுதரென்ற கணேசர் ஆகிய இவ் விருவரம்ஸமுமுடையவரென்பர் பெரியோர். -சே. கி.

/(பா) நித்யஸூரிர் மஹாத்யுதி -சைத்ரேமாஸி தத்ரசித்ரா'

தம் புண்டரீகாக்ஷம் ஶங்க₂சக்ரத₄ரம் ஹரிம்-வரத₃ாப₄யஹஸ்தஞ்ச ரமயாத₄ரயாஸஹ-நவநீரத₃நீலாப₄ம் பீதவாஸஸமச்யுதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே திருச்சங்கணித்துறையையுடைத்தான பொருநலாற்றின் தென்கரையிலே திவ்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனாய் ஶங்கசக்ரதரனாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமீநீளாஸஹிதனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற பொலிந்து நின்றபிரான் திருமுன்பே எடுத்துக்கொண்டுபோய் அப்படிப்பட்ட விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ணி, இவருக்கு 'மாறன்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே* ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலிலே வளர்த்தி, இவரைப் புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணாமல் "எங்கள் குடிக்கரசே" என்று விஶேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டு போர, ||(அப்போது பரமபதநாதனும் ஸேநாபதியை அழைத்து 'நீர்போய் நம்மாழ்வாருக்கு மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் த்ராவிடவேதத்தையும் உபதேசித்துவாரும்' என்ன, விஷ்வக்ஸேநரும் எழுந்தருளி ஆழ்வாருக்கு நிகிலபுருஷார்த்தங்களையும் த்ராவிடவேதங்களையும் உபதேசித்து திவ்யஜ்ஞாநஸம்பந்நராக்கி எழுந்தருளினார்.)

இவ்வாழ்வார் தாம் 209. "ஸ ஜ்ஞாநக₄ந பூர்ணத்வாத் திந்த்ரிணீமூலஸம்ஶ்ரய:-பால ஆஷோட₃சாப்₃த₃ாத்து மூகட₄ாவங்க₃மிஷ்யதி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரமளவாக *அவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று முகுளிதநயநருமாய் *ஆருக்கென்சொல்லுகேனென்று மௌநியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க, உடையநங்கையாரும் காரியாரும்கண்டு இவர் தம்மைப் போன்ற அதிகாரிகளைக் காணாமையாலே லௌகிகரோடு வார்த்தை சொல்லாதிருக்கிறாரென்றறியாதே, 'திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு நாம் செய்ததென்?' என்று சிந்தை கலங்கியிருக்க, இப்படிப்பாவங்களைத் திருவயோத்யையை ஸேவிக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஶங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாகப் புறப்பட்டவர், தென் திசையிலே ஸூர்யோதயமானாற்போலே ஒரு அப்ராக்ருத திவ்யதேஜஸ்ஸைக்கண்டு 'இதுவென்?' என்று திகைத்து நின்று, 'ஏதேனும் க்ராமநகரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத்

|| குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

தியோ?' என்று தம்மிலே விசாரித்து அநறைகருக் கண் வளாநதருளினர்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநாள் இப்படியே கண்டு, 'இது ப்ராக்ருத தேஜஸ அன்று, அபராகருததிவ்யதேஜஸ்ஸா யிருந்தது; இக்காரணததை நாம பரீக்ஷிபபோம் எனறு பகலெல்லாம் கண்வளர்நதருளி, ராதரிகளில அநதத தேஜஸ்ஸே குறியாக அதிதவரையுடனே மீண்டெழுந் தருளி, புண்யக்ஷேத்ரம்தோறும் ஶோதித்துக்கொண்டுவநது 210. "ஸ்ரீரங்கஸ்தலம க்ஷேதரம" எனகிற * திருவரஙகப் பெருநகரிலே ஶோதிக்க, அதுககும அபபாலே தெனதிசை யிலேயாயிருக்க, பினனையும பூாவமபோலே தவரித்தெழுந் தருளி * மாடமாளிகை சூழநதழகாய திருக்குருகூரிலே சென்று அபபால பாாததுக காணுமையாலே 'இது இங்கேயா யிருககும்' எனறு ஶோதிததுதபாாகக, 211. "பதமாஸநோ பவிஷடம் பரபதயுகளே நிவிஷடசைதநயம்-பரததவபோத முதரம பரமாசார்யம பராநகுஶம் வநதே" என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞாநகபூாணராய் உறங்காபபுளிநிழல் தன்னிலே முகுளிதநயநராய் ஷோடஶவார்ஷிகராய் ஷோடஶகலா பூாணனை சந்தரனைபபோலே, பதமாஸநோபவிஷடராய், பரதத்வபோதமுதராயுக்தராய் பரமாசாாயரான ஸ்ரீபராங குஶரைப பார்த்து, § (பகவதநுபவம் பணணிககொணடு, தம்மைக கடாக்ஷிததல் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செயதல செய்யக் காணுமையாலே) 'இவாககுச் சைதந்யமுண்டோ? / செவிகேட்குமோ?' என்று பரீக்ஷிக்கைககாக ஒரு குண்டுக கலலையெடுதது அவாமுன்னே திடீரெனறுபோட, இவரும அதுகேட்டுத் திடுகென்று திருககண்களை மலரவிழிததுப பாாததருள, ஸ்ரீமதுரகவிகளும 'இவர்க்கு வாககு உண்டோ? இலலையோ? என்று அறியககடவோம' எனறு அவரைக்

§ குணடலிதகரநதம சிலபிரதிகளில்மாததிரம உளளது.

/ 'ச்ரவணுதிகளுண்டோ' எனறும் பாடபேதம்.

குறித்து †"செதததின வயிற்றிலே சிறியது பிறநதால் எததைததினறு எஙகேகிடககும்?" எனன, 'அத்தைத தினறு அஙகே கிடககும' என்று ஆழவார் அருளிச் செயய. ஸ்ரீமதுரகவிகளும கேட்டருளி 'இவா ஸாவஜ்ஞரா யிருந்தார, இமமஹாநுப₄ாவரை நாம் அநுவர்ததிதது உஜ்ஜீவிக்கவேணும்' எனறு நினைதது மிகவும ஹ்ருஷ்ட ராய ஆழவார திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாஙக பரணமமாகத தாளுந தடககையுஙகூபபி || விழுந்து ஸேவித்து "மேவி னேனவனபொனனடி மெய்ம்மையே" என்று ஆஶ்ரயிதது க ரு த ா ர் த த ர ா ய் 212. "கு₃ருபாத₃ாம்புஜம த₄யாயேத கு₃ரோர்நாம ஸத₃ா ஜபேத" என்கிறபடியே த்ரிவித கரணங்களாலுணடான ததபாதாம்புஜதயாந தந்நாமகீர்த் தந தத்கிஙகரவ்ருததிகளுமேயாக ஆழவாரை ஸதாநுபவம பண்ணிககொணடு எழுந்தருளியிருககிறவளவிலே 213. "ஆதி₃தே₃வோ ஜகந்நாதோ₂ வாஸுதே₃வோ ஜக₃தபதி.| சதுாபு₄ஜஶ்யாமளாஙக₃ பரமே வ்யோமநி திஷ்ட₂தி||" எனறு சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரண பூ த னு ம ா ய்.

---

†செதததின வயிற்றிலே சிறியது பிறககையாவது.- செததது எனறு அசிதது, அது எபபடியெனனில, உயிர் அறறதாய ஜடமாயிருககையாலே அசிததைச சொலலுகிறது. அதின வயிறறிலே சிறியது பிறக்கையாவது-சரீரதேதாடே ஆதமாவுககு ஸம்பந்தமுண்டாகை. சிறியதாவது-அணு பரிமாணமாயிருககிற ஆதமாவைச் சொல்லுகிறது. சரீரத் தோடே ஆத்மாவுககு ஸமபந்தமுணடாறுல. அதுககு போகயமும. அசிததிலேயிருககிற ஸுகதுகஙகள். அததை தினறு அஙகே கிடககையாவது-சரீரத்திலேயிருககிற ஸுக துககாதிகளை புஜிததுககொணடு சரீரத்தையே ஆஶ்ரயித் துககொணடிருககை.

|| 'விழுந்து எழுநதருளியிருககிறவளவிலே' எனற விடதது, "பணிநது 'அடியேனை அஙகீகரித்தருளவேணும்' எனறு விண்ணபபஞ்செய்ய ஆழவாரும் இவரை விசேஷ கடாக்ஷம பண்ணியருளிப பஞசஸமஸகாரமும ப்ரஸாதித் த ரு ளி நாம பகவதநுபவததுக்குப் போககுவீடாகச் சொலலும பாசுரஙகளை நீா பட்டோலை கொள்ளும்' எனறு அருளிச்செய்தருளினா. அவ்வளவிலே" எனறுபரதிபேதம.

ஸாவஸ்வாமியுமாய், ஸாவசியநதாவுமாய், ஸாவாநதர்யாமி யாய *நீலமேனியும நானகுதோளு முடையனாய், ஸ்ரீவைகுணடததிலே எழுந்தருளியிருககும ஸ்ரீமநநாராயண னவன ஆழவாாககு எதிாவிழிகொடுகக வேணுமெனறு திருவுளளமான வளவிலே பெரியதிருவடியும தமமுடைய பக்ஷபாதம தோனற முனனே வநது நிறக, 214 "அத₂ாக₃தம் க₃ருட₃மமும் புரஸஸதி₂தம மஹாகி₃ரிம ஜலத₃ இவாருரோஹ ஸ" எனறும "பொலிநதிருணட காா வானில மினனே போறறுனறி. மலிநத திருவிருந்த மாாபன்-பொலிநத, கருடனமேறகொணட கரியான" எனறும் சொலலுகிறபடியே, நிதயாநபாயிநியான பிராட்டி ஸஹிதனாய்ப் பெரியதிருவடி மேறகொணடு தோனறி, தனனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களையெல லாம யுகபதேவ ஸாக்ஷாதகரிதது அநுபவிககலாம்படி ஆழ வாருக்கு *மயர்வறமதிநலமருள, ஆழவாரும "பொன னிவர் மேனிமரகததநின பொஙகிளஞ்சோதி' எனகிற படியே எமபெருமானுடைய திவ்யாதம ஸவரூபததையும தத்ஸவரூபபரகாஶகமான திவ்யமங்கள விகரஹததையும் ததாதே₄யமான திவ்யகுணஙகளையும் அநுபவிதது, அவவநு பவஜநித பரீதி உளளடஙகாமல 215. "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை₂வாத₂ாவணாநி ச" எனகிற வேதசதுஷ டயங்களில் ருக யஜுஸ் அதாவணம எனகிற வேதத்ரய ஸாராாததததைத திருவிருததம திருவாசிரியம் பெரிய திருவநதாதி எனகிற திவ்யபரபநததரயததாலே அருளிச் செய்தும, 216 "வேத₃ாநாம ஸாமவேதோ₃ஸமி" என்று கீதோபநிஷதாசாாயன தானுகச் சொலலபபட்ட ஸாம வேதஸாராாததததைச் சரமபரபந்தமான திருவாய்மொழி யாலே அருளிசசெய்தும "மிககவேதியா வேதததினுட் பொருள், நிறகப்பாடி யெனனெஞ்சுள் நிறுததினன" எனகிறபடியே *தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவி பரபருதி களான ஸஜஜநஙகள் *அறியக்கறறு வலலராமபடி ப்ரதிஷ் டிப்பிதது, *ஊரும நாடு முலகமுந தம்மைபபோலே யாககி, புஷபதயாகபோக மண்டபம் தொடககமான திவ்ய தேசதது எம்பெருமான்களும திருபபுளியாழவாரடியிலே எழுந்தருளி இவாக்குத திருமுகபரதாநம் பண்ணித தாங களும் "எம்பெருமானுளனகவே" என்கிறபடியே ஸததை

பெற்றுநிற்க, நித்யஸூரிகளும் பூர்வேத்தவீபவாஸிகளும் இவ்வாழ்வார் வைபவத்தைக்காண்கைக்காக வந்துநிற்க அவர்களை ஸேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களா ஶாஸநம்பண்ணி, அவர்கள் வைபவத்தையறிந்து அநுப வித்த தமக்கு 'மாறுளதோ விம்மண்ணினமிசையே" என்றும், "இனியாவர்நிகரகலவானத்தே" என்றும், "யான் பெரியன் நீ பெரியை யென்பதனை யாரறிவார்" என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உபயவிபூதியிலும் தமக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான பர பாவத்தையுடையராய், "உணணுஞ் சோறு பருகுநீர் தினனும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்று பால்ய யாத்பரபருதி பகவத்குணைகதாரகராய், 217. "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராபதுஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: | ப்ராப்த் யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச||" வதந்தி ஸகலா வேதாஸ் ஸேதிஹாஸபுராணகா" என்று ஸகலவேதஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமாகச் சொல்லப் படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், 218. "த்வயாத் பரதரம் நாஸ்தி மந்த்ரம் வேதேஷ்வபி த்விஜ" என்று மந்த்ர ஶ்ரேஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேதஶாஸ்த்ரஸார பூதஶரணாகதி மந்த்ரார்த்தத்தையும் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படியருளிச்செய்து, 219. "த்ராஶநம் பரபக்திஸ் ஸ்யாத் பரஜ்ஞாநந்து ஸங்கமம் | புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமா பக்திருச்யதே ||" என்கிற படியே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்க் கொண்டு * தொண்டாக்கமுதுணணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவாவற்று வீடுபெற்றருளினார்.

அநந்தரம், "திருமால் திருப்போவலலாரடிக் கண்ணி சூடியமாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரதம ஶிஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான ஸ்வாசார்யவைபவத்தைக் "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செய்து பஞ்சமோபாய நிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூப மான ஆழ்வார் விக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணி அவ ருக்கு நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களை யெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு "வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் வந்தார், திருவாய்மொழிப்

பெருமாள் வநதார், திருநகரிப பெருமாள்வநதார, திரு வழுதிவளநாடாவந்தார, திருககுருகூாநகாநமபி வநதார், காரிமாறா வந்தார, சடகோபாவநதார, பராங்குசாவநதார'' எனறு பல சிநநங்கள் பணிமாற, அவ்வளவிலே சஙகத தார் சிஷயாகள வநது 'எஙகள சஙகததாரோடே தாக கிதது ஜயிததுச சஙகபபலகையேறினலொழிய ''வேதந தமிழசெய்த பெருமாள்'' எனறு விருதுபிடிகக வொட் டோம' எனறு தடுகக, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் 'அது நயாயமாம, எஙகள் ஆழவாா எஙகும எழுந்தருளாா; அவா திவ்ய ஸூகதிககுச சஙகபபலகை இடஙகொடுததகாகில அவர்ககு இடஙகொடுதததாம' எனறுசொலலி ஒரு சிறுமுறியிலே ''கண்ணன் கழலிணை' எனறு எழுதி. 'இச்சிறுமுறியைச சஙகபபலகையினமேல வையுஙகோள' என்று அவாகள் கையிலே கொடுகக, அவாகளும்போய் இவ்விஶேஷததைச சஙகததாருககுச் சொலலி அசசிறுமுறியைச் சஙகபபலகை யின்மேலே வைகக, அககாலததிலே தெனமதுரையிலே சஙகததாரோடுசேர முந்நூறு தமிழபபுலவா சஙகபபலகை யேறியிருகக, அபபலகை அவாகளெலலாரையும எடுததுக் கவிழததுப்போடடு ஆழ்வாா திவ்யஸூகதிச சிறுமுறி யொனறையுமே தரிததுககொண்டு நிறக, இததைககணடு சஙகததலைவனும பயபபடடு, ''ஈயாடுவதோ கருடற கெதிரே இரவிக்கெதிா மினமினியாடுவதோ நாயோடு வதோ வுறுமிபபுலிமுன நரிகேசரிமுன நடையாடுவதோ பேயாடுவதோ 1 வெழிலூாவசிமுன † பெருமானடி சோவ குளாபரணன, ஓராயிரமாமறையின தமிழில ஒருசொற பொறுமோ வுலகிறகவியே'' எனறு ஆழவாா விஷயமாகக கவிசொலலி அபராதக்ஷாமணம் பணணிககொண்டான. பின்னையும் அங்குக்கிடந்த தமிழப புலவரடைய ப்ரத்யேகம கவிசொலலி அபராதக்ஷாமணம பண்ணிககொண்டாாகள். இபபடி 220 ''கு₃ரும ப்ரகாஶயேத் தீ₄மாந்'' என்கிற படியே ஸவாசாாயரான ஸ்ரீபராஙகுசருடைய வைபவததை *ஊரும் நாடு முலகமுமெலலாம அறியுமபடி பரகாசிப் பிததுக்கொண்டு மதுரகவிகள சிலகாலம எழுநதருளி யிருந்து லோகததை வாழவித்தருளினர்.

---

1 (பா) அழகூாவசிமுன, † (பா) பெருமான வருளாபரணன தந்த சொல ஓராயிரமா மறையின பொருளின் ஒருசொற பெருமோ

§ திவ்யப்ரபந்த ப்ராமாண்ய ஸமர்த்தநம்

இபபடி தததவதர்ஶிகளாக அவதரிததருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிசசெய்த திவ்யபரபந்தஙகள் முக்யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருகக, தேவதாந்தர விஷயமாக "தெய்வ நான்முகக கொழுமுளையீனறு, முககணீசனொடுதேவுபல நுதலி, மூவுலகும் விளைதத வுந்தி" என்றும், "பூவில நான்முகனைபபடைத்த, தேவன்" எனறும, "நான முகனை, மூழதத நீருலகெல்லாம் படையெனறு முதல்படைத்தாய்" எனறும, "நானமுகன றனனொடு தேவருலகோடுயிர படைத தான்" என்றும், "பிரமன சிவனிந்திரனாதிககெல்லாம், நாபிககமல முதற்கிழங்கு" என்றும், "பிரமனைத தன்னுநதியிலே தோறறுவிதது" என்றும், "இருந்தண்சமலத திரு மலரினுள்ளே, திருநது திசைமுகனைத தந்தாய்" எனறும், "நினனுநதிவா, யன்று நானமுகற பயந்த வாதிதேவன்" எனறும, "நானமுகனை நாராயணன் படைததான்" என்றும் "உந்தியிற்றோறறினாய் நானமுகனை" என்றும, "உநதியெழுந்தவுருவமலா தனனிற, சநதச்சதுமுகன றன்னைப படைததவன" எனறும, "உநதிமேல நானமுகனைபபடைத தான" எனறும் இப்படி ஆழவாாகளெலலாரும் ப்ரஹம ருதராதிகளை ஸர்வேஶ்வரன்தானே ஸ்ருஷ்டிததானென்று அருளிச்செய்தும;

அங்ஙனனறிககே, "வலத்தனன் திரிபுரமெரிததவன இடம் பெறததுந்தித, தலதமெழுதிசைமுகன" என்றும, "ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள் தனனை, வேறினறி விண டொழத்தன்னுள் வைத்து" என்றும, "திருவிடமேமாவ மயனிடமேகொப்பூழ, ஒருவிடமுமெந்தை பெருமாற் கரன" எனறும், "ஏறாளுமிறையோனுந் திசைமுகனுநதிருமகளும, கூறாளுந் தனியுடமபன" எனறும, "சிவனொடு பிரமனவண திருமடந்தை சோ திருவாகம்" என்றும் "மலர்மகள நினனாகத்தாள் செய்ய, மறையான் நின்னுந்தியான் மாமதிள் மூனறெய்த, விறையான நின்னாகததிறை" எனறும,

---

§ இதுமுதல ஆழவாாகள் வைபவம் முடிகிறவரையிலும் உள்ள பகுதிகள் சில பிரதிகளிலேயே உளளன. பிற்காலததுப் பெரியோர்களாற் சேற்கப்பட்டவை.

"பிறைதங்குசடையானை வலத்தே வைத்துப் பிரமனைத் தனனுந்தியிலே தோற்றுவித்துக், கறைதங்கு வேல் தடங் கண் திருவைமார்பிற்கலந்தவன்" என்றும் இப்படி, 221. "விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ" என்று சொல்லப்படுமவளாய் * இறையுமகலகில்லாத நித்யஸித்த மங்களாவஹையாய்ப் பரமமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியுடன் ரஜஸ தமோ குணமிஶ்ரரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடன் வாசியறத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறானென்று அருளிச்செய்தும்,

அங்ஙன்றிக்கே, "நிறைமலர்ப்பாதங்கள் சூடிக்கண்ண பிரானைத் தொழுவார், ஒற்றைப் பிறையணிந்தானும் நான் முகனு மிந்திரனும், மற்றையமரருமெல்லாம்" என்றும், "கள்வா வெம்மையு மேழுலகும் நின், னுள்ளேதோற்றிய விறைவாவென்று, வெள்ளேறன் நான்முகனிந்திரன் வானவர் புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவர்" என்றும், 'நாடொறும் வானவர் தம்மை யாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடி யண்ணலும், செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத் தித்திரிவர்' என்றும், "நுண்ணுணர்வின், நீலார் கண்டத் தம்மானும் நிறைநான்முகனு மிந்திரனும், சேலேய் கண்ணா பலர்சூழ் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே" என் றும், "அரன்நான்முகனேத்தும், செய்ய நின்திருப்பாதத்தை" என்றும், "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரன்" என் றும், "நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின் நாதனோடு போதின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றுமுள்ள வான வர் கற்றபெற்றியால் வணங்கு பாத" என்றும், "நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்யநின்ற திருமால்" என்றும், "அவரிவ ரென்றில்லை அரவணையான்பாதம், எவர் வணங்கியேத்தாதா ரெண்ணில்-பவரும், செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண் ணுதலோனன்றே, தொழுந்தகையார் நாளுந் தொடர்ந்து" என்றும் இப்படி ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவதைகள் எம்பெரு மானைக் கிட்டித்தெண்டனிட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திரிவார்கள் என்று அருளிச்செய்தும்,

அங்ஙனன்றிக்கே, "கேழ்த்தசீரரன் முதலாகக் கிளர் தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து, சூழ்த்தமரர் துதித்தாலுன்றொல

புகழ மாசூணுதே" என்றும், "நினைந்து நைந்துள் கரைந துருகி இமையோர் பலரும முனிவரும், புனைந்த கணணி நீா சாநதம புகையோடேந்தி வணஙகினுல, உன பெருமை மாசூணுதோமாயோனே" என்றும், "மா சூ ணு வா ன் கோலததமரர்கோன் வழிபபட்டால், மாசூணுவன பாத மலாச்சோதி மழுங்காதே" எனறும் "பிறையேறு சடை யானும் நானமுகனுமிந்திரனு மிறையாதலறிநதேத்த வீற றிருததலிது வியபபே" எனறும இப்படி, பரஹ்மருதராதி கள் ஸதவசூணுததரரானபோது எம்பெருமானைககிட்டி ஸேவித்து ஸதோதரம பண்ணிறுல எம்பெருமானுககு அவத்யாவஹமெனறு அருளிசசெய்தும்;

அங்ஙனனறிககே, "நளிரமதிச்சடையனென்கோ நான் முகக கடவுளெனகோ" எனறும, "சிவனு யயனுய்" எனறும "கடிகமழ கொனறைச் சடையனே யெனனும நான்முகக் கடவுளேயெனனும்" எனறும, "பூததணடு ழாய முடியாய் புனைகொனறையஞ்செஞ்சடையாய், வாய்தத வெனனுனமுகனே" எனறும, "எனறிருமாாபனறனனே யெனமலைமகள் கூறனறனனே, எனறுமெனனுமகளையகம பாற்கொண்ட நான்முகனே" எனறும, "முனியே நான் முகனே முக்கண்ணபபா" எனறும, "அவாவறச் சூழரியை யயனையரனை யலற்றி, அவாவறறு" என் று ம இப்படி, இததிவ்ய ப்ரபந்தஙகளிலே ஆதிமத்யாவஸாநமாக பரஹம ருதராதிகளை ஸாவேசவரனருகை அருளிச்செய்தும, ஆக இபபடி ஒருகால அருளிசசெய்தது ஒருகால அருளிசசெய்யா திருக்கையாலே இவறறை முகயதமமான பரமாணமெனறு விசவஸிககலாயிருநததிலலையே யென்னில,—

விசவஸிக்ககககூடும், எங்ஙனேயென்னில் — இவ்வாழ் வார்கள் தாங்கள் த ங க ளு க் கு த் தேவதாந்தரவிஷய வைராகயமுண்டென்று தோறற "ஓ ஓ உலகினதியலவே. ஈனறேளிருக்க மணைநீராட்டிப் படைததிடந்துண்டுமிழந் தளநது தேர்ந்துலகளிக்கும முதறபெருங்கடவுள் நிறபப் புடைபபலதானறி தெய்வம் பேணுதல் தனது புலலறி வாண்மை பொருந்தக்காட்டி" என்றும் "எமபெருமாமா யனையல்லது ஒருமா தெய்வம் மற்றுடையமோ யாமே"

என்றும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞுகன்றனனே, டெதிர வன அவன எனககு நேரான" எனறும, "மறறுமோர தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடஙகாள்" எனறும, "மறறு மோர தெய்வமுளதென றிருபபாரோடுறறிலேன" எனறும "எம்பெருமானுண்டுமிழந்த எச்சிறதேவ, ரலலாதாரதா முளரே" எனறும, அவ்வளவுமனறிககே "திடவிசும் பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை, படாபொருள் முழுவதுமா யவையவைதொறும், உடனமிசை யுயிரெனக கரநதெஙகும் பரந்துளன, சுடாமிகுசுருதி யுளிவையுண்ட சுரனே' என்றும், "போதின மஙகை பூதலககிழததி தேவி அனறி யும், போதுதஙகுநான்முகன மகன அவன மகன சொலின மாதுதங்கு கூறன் ஏறதூரதியெனறு வேதநூல ஓது கினறதுணமை" எனறும, 'தீர்ததனுலகளந்த சேவடி மேற பூந்தாமம், சோததியவையே சிவனமுடிமேல தான கண்டு, பாரததன தெளிநதொழிநத பைந்துழாயான பெருமை, பேர்ததுமொருவராற பேசககிடநததே" என் றும, "கபாலநனமோககததுக கண்டுகொணமின" என்றும், "மார்ககணடேயனுங்கரியே, கறுததமனமொனறும் வேணடா கணணனலலால தெயவமிலலை" என்றும, "சததியஙகாண்மினையா சிலையினுலிலஙகைசெறற தேவனே தேவனுவான்" என்றும இபபடி பரமாணததாலும ப்ரத் யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும, 222. "யதே₃தத பரமம் ப்₃ரஹ்மலோகே வேதே₃ஷு பட்₂யதே। ஸதே₃வ புண்ட₃ரீ காக்ஷஸ் ஸ்வயம நாராயண பர॥" எனறு சொலலப படுகிற ஸ்ரீமநநாராயணனே ஸாவஸமாதபரனெனறு ஸாதித்தும அதுவுமன்றியே பெரியாழவார் 223. "பர பராணும புருஷோ யஸய துஷ்டோ ஜநார்தத₃ந.। ஸ பராபநோத்யக்ஷயம ஸத₂ாநமேதத் ஸதயம் மயோதி₃தம" என்றும, 224. நாஸதி நாராயண ஸமோ ந பூ₄தோ ந ப₄விஷயதி। ஏதேந ஸதயவாகயேந ஸர்வாாதத₂ாந ஸாத₄ யாம்யஹம்॥" எனறும சொலலுகிற ரிஷிகள் வாகயங் களையும் அவறறுககு அடியான ஶ்ருதிவாக்யங்களையுங் கொண்டு விதவதகோஷடியான ராஜாஸதாநததிலே பர தத்வ நிரணயமபண்ணி விரைந்து கிழியறுததும், இபபடி நிஶ்சயம் பண்ணின ஆழவாாகள் ஒருகால அருளிச்செய்தது ஒருகாலருளிச் செய்திலாகளென்னவொண்ணுது, ஆனுல்

இவ றறுககுக் கருத்தென னென்னில்,—அந்த தேவதாந்த ரஙகளினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுககிடாக அருளிச் செயதாாகளித்தனே.

எஙஙனேயெனனில —இவர்கள் கர்மவஶ்யரில் ப்ரதாந ராகையாலே. 225. "யுக₃கோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமா ராத₄ய பத₃மபூ₄ । புநஸ் த்ரைலோக்யத₄ாத்ருதவம் ப்ராபத வாநிதி ஶுஶ்ரும ||" எனறும, 226. "மஹாதே₃வஸ்ஸாவ மேதே₄மஹாதமா ஹுதவாऽऽதமாநம் தே₃வதே₃வோ ப₃பூ₄வ" எனறும சொல்லுகிறபடியே பூாவஜந்மஙகளிலே ப்ரஹ்மபதம ருதரபதம்பெறுகைககுத தபஸஸுபண்ணுகை யாலே ததபலபோகாாததமாக எமபெருமாளுலே ஸருஷ்ட ராஞர்களெனறும் இவாகள் எமபெருமான திருமேனியைப பறறி லபதஸ்வரூபராயிராதபோது இவாகளுக்கு ஸததை குலையுமெனறும, இவாகள் ஸதவோத₃ரிக்தரானபோது பகவதஸதோதராதிகளுககு யோகயராயிருபபார்களென்றும், இவாகள் ராஜஸதாமஸபரசுரரானபோது அஹங்காரத தாலே பண்ணும தூமாநம கநததிருககையாலே இவர்கள எமபெருமானைககிடடி ஸதோதரம் பண்ணி ஸேவிககை அவதயாவஹமெனறும், இவாகளுடைய ஸவரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருததிநிவ்ருததிகள் பகவததீநமாய் ஶரீரவச்சேஷமா யிருககையாலும 227. "ஏக ஏவ ஜக₃த ஸவாமீ ஶகதிமா நச்யுத· பர₄· । தத₃ம்ஶாஶகதிமந்தோந்யே ப்ரஹ்மே ஶாநாத₃யோऽமரா. ||" என்கையாலும் அவன்ருனுக அருளிச் செய்தும் போருகையாலே இத்திவ்யப்ரபநதங்களை முகயதம மான ப்ரமாணஙகளெனனக குறையிலலை.

இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுககு ஶரீரமானபடியை, 228. "ஸ ஏவ ஸருஜ்யஸ ஸ ச ஸாகக₃கர்ததா ஸ ஏவ பாத யததி ச பாலயதே ச || ப்ரஹமாத்₃யவஸத₂ாபி₄ரஶேஷமூாத திா விஷ்ணுர் வரிஷ்டோ₂ வரதோ₃ வரேணய ||" எனறும,

229. "கல்பாந்தே ருத்₃ரரூபீ யோ க₃ரஸதே ஸகலம ஜக₃த। தமாத்₃யம் புருஷம் விஷ்ணும பரணதோSஸமி ஜநார்த₃நம்॥" என்றும், 230. "ஸ ருஷ்டி ஸதி₂தயந்தகரணீம ப்₃ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாதமிகாம்। ஸ ஸமஜ்ஞாம் யாதி ப₄கவா₃ர நேக ஏவ ஜநார்த₃ந ॥" என்றும "தாமோதரனுருவாகிய சிவறகுந் திசைமுகற்கும" என்றும. "அரனயனெனவுல கழித்தமைததுளனே" என்றும அருளிச்செய்தாகள். இவர்கள் ஸர்வேஶவரனுககு ஶரீரபூதராக. அவன தான ஆத்மாவாக. இவர்களை அவனதானகச் சொலலுமபடி யெங்ஙனேயெனனில —ஶரீரவாசிஶபதம் ஶரீரிபாயநத ஸவாாதத₂ாபி₄த₄ாநம்பண்ணக்கடவதிறே,ஒருஶரீரியானவன, "ஸ்தூ₂லோSஹம், க்ருஶோSஹம்" என்று தானும் சொலலி. பிறரும் "நீ தடித்தாய் இளைத்தாய்" என்று சொலலுமோ பாதி இவாகளையும் ஸர்வேஶவரனதானகச்சொலலக் குறை யில்லை. "நீர் வானம் மண்ணெரி காலாய் நின்ற நேமியான்" என்றும். "சூழந்தகனருழ்ந்துயர்ந்த முடிவில பெரும் பாழேயோ. சூழந்ததனிறபெரிய பரநன மலர்ச்சோதீயோ. சூழந்ததனிறபெரிய சுடர்ஞானவினபமேயோ" என்றும. "தேவராய் நிற்குமததேவு மததேவரின, மூவராய் நிறகுமுது புணாப்பும-யாவராய். நிற்கினறதெலலாம் நெடுமால" என்றும். "முதலாவார் மூவரே யம்மூவருள்ளும். முதலா வான் மூரி நீா வண்ணன' என்றும இத்யாதிகளாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவனதானக அருளிச்செய்தாகள். இபபடி அருளிச்செய்கைககு அ'டி.— 231 "யஸ்யாதமா ஶரீரம் யஸய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" என்கிற படியே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஆத்மாவும் ஶரீரம் அசிததும் ஶரீரம் என்று வேதததிலே சொலலுகையாலும 232."விச்வ ரூபஞ்ச மாமஜம" என்று அவன்தானும் அருளிச்செய்கை யாலும், திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநனுக்கு விஶவ ரூபததைக காட்டுகையாலும், அவனதானகச் சொலலக் குறையிலலையிறே.

233. "க இதி ப்₃ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம் ஸர்வ தே₃ஹிநாம | ஆவாந்தவாங்கே₃ ஸம்பூ₄தௌ தஸமாத் கேஶவநாமவாந் ||" எனகிறபடியே நாராயணன் பக்கலிலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜாதரானார்கள் என்றும், இவர்கள் திருநாபீகமலத்தையும் தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தையும பற்றி லப்₃த₄ஸ்வரூபராயிருப்பர்கள் என்றும, 234. "பாதே₃ந கமலாபே₄ந ப்₃ரஹ்மருத்₃ரார்ச்சிதேந ச" என்று இவாகள் ஶேஷபூதராய் எம்பெருமானை அர்ச்சிப்பர்கள் என்றும், இவர்கள் ததீ₃நமான ஸததாஸதி₂திபரவ்ருததிகளையுடைய ராகையாலே எமபெருமான்தானேயென்றும் ஶ்ருதீதிஹாஸ புராணங்களும சொலலிற்றின.

235. "பரமாதமா பரோ யோऽஸௌ நாராயண ஸமாஹ்வய | தஸ்யாநபாயிநீ § ஶக்திர் தே₃வீ தத்₃த₄ர் மத₄ர்மிணீ ||" எனகிறபடியே * எதகனையேனும் பிரிவாற்ற கிலலாத பெரியபிராட்டியாரோபாதி ப்ரஹ்ம ருதராதி களும இவன் திருமேனியிலே ஸர்வகாலமுமிருபபர்களோ வெனனில — ஆபதகாலததிலே எமபெருமான் தன திருமேனி யிலே ஓதுஙக அவாகளுககும இடஙகொடுககுமத்தனையலலது எபபோதும இரார்கள்; இதுதான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மஹத்தான ஶீலகுணமாகையாலே ஆழவாாகள் எபபோதும் அத்தையே அருளிச்செய்து கொண்டு போருவாகள்: "தாள தாமரையானுனதுந்தியான, வாள் கொணீண்மழுவாளி யுன்னுகத்தான, ஆளராய்தொழுவாரு மமரர்கள், நானு மென்புகழகோவுனசீலமே" என்றும், "அக்குமபுலியினதளு முடையாரவரொருவா, பககமநிறக நினற பண்பர்" என்றும் சொல்லககடவதிறே. "கலஹங்களானல அடையவளைந்தா னுக்குள்ளே இனனஜாதியெனனுமல எலலாருங்கூடியிருந்து, கலஹம் தெளிநதவாறே புறப்படடாலும் இவ்விடம இனனுன்பற்று, இவ்விடம இன்னுன்பற்று, என்று

§ 'லக்ஷ்மீர் தே₃வீ தத்₃க₄ாமசாரிணீ' என்றும் பாடம்.

சொல்லுமாபோலே" என்று நஞ்சீயருக்கு பட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே.

கீழ் இவர்களுக்குச் சொன்ன இத்தனையும் நமக்கும் ஒக்குமென்று அருளிச்செய்தார்கள், எங்ஙனேயெனனில — "வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று' என்றும' "என்னையாக்கிக்கொண்டு' என்றும "அந்நாள் நீதந்த வாக்கை" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே "என்னைத்தன பொன்னடிக்கீழிருத்தி" என்றும, இங்ஙனன்றிக்கே "குல தொலலடியேன" என்றும், "குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும தொண்டர்" என்றும், 'அடியோம போற்றி' என்றும, இங்ஙனன்றிக்கே "அருவினையேன, களவேழவெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வா வெனபன்" என்றும், இவ்வளவு மன்றியே "உயிரேவேறின்றியொன்ருகவே" என்றும தமக்கு ஒன்றும் பிறர்க்கு ஒன்றுமாகாமல அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடு ஸமரோ இவ்வாழ்வார்கள் ? என்னில.—அன்று, கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை, ஸ்வேச்சையாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்தமாகக் காத்ராசித்கமாகத் தன திருமேனியிலேயிடங்கொடுத்து வைத்தானென்றது அவர்களை, "நீக்கமில்லாவடியார்' என்னக்கடவதிறே இவர்களை ராஜஸதாமஸமிச்ர ஸத்வம தலையெடுத்தபோது பகவத்விஷயபரவ்ருத்தி கந்தித்திருக்கை யாலே ச்ரேஷ்டரென்கிறது அவர்களை, "முக்குணத் திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றி நின்று" என்றும், "நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகழுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற சுத்தஸத்வநிஷ்டராகையாலே * தெளிவுற்ற சிந்தையரான ச்ரேஷ்டரென்கிறது இவர்களை. அவர்கள் ஸத்வகுணங்குலைந்து ராஜஸ தாமஸ பரசுரரானபோது அஹங்கரித்து "கோऽயம்விஷ்ணு !" என்றும், "பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென்றன்று படையொடும வந்தெதிர்ந்த"

என்றும் இப்படி பாஞ்சராத்ராதிகளிலே ஈச்வரனோடே எதிரம்புகோகக்கையாலே ஈச்வரனைக்கிட்டுகை அவத்ய மென்றும், பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தித்தும். "பித்திருமனமிலேன் பிஞ்ஞகனறனேடெதிர்வன அவனெனக்கு நேரான" என்று தாமே அருளிச்செய்தாரிறே, ஆகையாலே, ஸமர் என்ன வொண்ணாது.

ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிக்கே நிக்ருஷ்ட வர்ணஜாதரான இவ்வாழ்வார்கள் செய்தருளினதாய் பா$_4$ஷாக$_3$ானரூபமாய்ப்பௌருஷேயமாய் அநித்யமாயிருக்கிற இவற்றை, அபௌருஷேயமாய் நித்யமாய நிர்தோஷப்ரமாணமான வேதத்தோடொக்க த்$_3$ருட$_4$தரப்ரமாண மென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில — இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்ட ஜந்ம ஜாதர்கமொழிய அபக்ருஷ்டஜந்மஜாதர்க்குஈடேறவழியில்லை யென்றதாமாகையாலும், ப்ரபத்தி ஸர்வாதி$_4$காரமாகை யாலும். இவர்கள் ஸம்ஸாரநிமக்$_3$நரையுயர்த்தத்தாழவிழிந் தார்களிறே. 236. "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்$_3$ராஹ்மணேந நரோத்தம। பா$_4$ஷாக$_3$ாநம் ந கா$_3$தவ்யம் தஸ்மாத பாபம் த்வயா க்ருதம்॥" என்கையாலே பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனத்துக்கு பாஷாகா$_3$நரூபதோஷமில்லாமையாலும், "வடமொழிமறை" என்றது தென்மொழிமறையை நினைந்தாகையாலும், "செந்திறத்ததமிழோசை வடசொல்லாகி" என்றும், "செந்தமிழும் வடகலையுந்திகழ்ந்தநாவர்" என்றும் "பொய்யில்பாடல்" என்றும், "பொய்ம்மொழியொன்றில்லா மெய்ம்மையாளன்" என்றும் "ஆக$_3$ஸத்$_2$யமுமநாதி$_3$" என்று ஶட்தவேஷி கவிஜித் வசநஸித்தமாகையாலும், பாஷாக$_3$ாநரூபதோஷமேயில்லை. இனி, புருஷபுத்தி மூலமான தோஷத்துக்கு, "யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடித், தென்னா வெனனுமென்னம்மான்" என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள நாவிலிருந்து * இன்கவிபாடும் பரமகவிகளாக நன்குவந்து

பரமசேதநனான பரவாஸுதேவன தானே நனருகப்பாடி ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலும், "அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலு ரைத்த" என்றும், "அன்னமாயன்றங்கருமறை பயந்தான" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய் ப்ரஹ்மா வுககு வேதததை உபதேசிததாப்போலேயும வ்யாஸபகவானை ஆவேசித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பிததாபபோலேயும இவா களைக்கொண்டு பரகாசிப்பிநததாகையாலே இப்ரபந்தங களுககுப் புருஷபுததி ஜநிதடோஷமேயிலலை. ஸுப்தபர புத்தரான சிஷ்யாகளை உபாதயாயா ஓதுவிக்குமா போலே யும், ப்ரளயாவஸ்தையிலும் தன் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக கொண்டிருந்து ஸருஷ்டிகாலம வந்தவாறே வேதத்தை ப்ரகாசிபபித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிபபிததகாகையாலே, அநிதயதோஷபரஸங்கமேயிலலை ஆகையாலே, வேதததுக்கு உண்டான ப்ரமாண்யம இதுக்கும் ஒககுமிறே. 237. "யோ வேத$_3$வர்ணேஷு து வாணபு$_3$த்$_3$தி$_4$ம ஸாமாநயதோ வை வித$_3$ த$_4$ாதி மர்த்ய:| ஸ யாதி கே$_4$ாராந் நரகாநஸங்க$_2$யாந் பிஸா சதாமேதி மஹாவநேஷு ||" எனகிறபடியே 238. 'தரை கு$_3$ண்ய விஷயா வேத$_3$ா" என்று தரிகுணாத்மபுருஷாகளை விஷயீகரிக்கும் வேதத்துககு இப்படியானால் *மயர்வறமதிநல மருளபபெற்ற ஆழ்வார்களருளிச்செய்த தரமிடோபநிஷத ஸாரததுக்குச் சொல்லவேணடாவிறே. 239. 'ஆச்சாவதா ரோபாத$_3$ாந வைஷ்ணவோதபத்திசிந்தநம்| மாதருயோநி பரீக்ஷாயாஸ துலயமாஹுாமநீஷிண:||" எனகிற இவ்வாத் ததை "வீடடினபவினபபாககளில த்ரவ்யபாஷாநிருபண ஸமம இனபமாரியிலாராய்ச்சி" என்று ஆசாரயஹ்ருதயத திலே அழகியமணவாளப பெருமாள் நாயனாரும அருளிச் செய்தாரிறே, ஆகையால, அருளிச்செயலில் அபராமாண்ய புத்தி மாதருக$_3$மநதோ$_3$ஷதோடாககுமிறே. ஆனபினபு இவையே முகயதமபரமாணஙகளென்றுநினறது.

ஆழவாாகளுககு எம்பெருமான பரதயக்ஷஸாக்ஷாத் காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோவெனனில.— ஜ்ஞாந

ஸாக்ஷாதகாரமலலது ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாதகாரமிலலை ஆகில், "கமலககண்ணனென கண்ணினுளளான காண்பன" என்றும, "நமபியை நான கண்டபின" என்றும், "கண்ணுள் நீங்கா" என்றும சொல்லுகிறவை சேரும்படி எங்ஙனே யென்னில,— அவையும ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமாககடவது. "நள்ளிராவும் நனபகலும் நானிருந்தோலமிட்டால கள்ளமாயாவுனனையெனகண்காண வந்தியாயே" என்றும, "பககம் நோக்கி நின்றலந்தேன பாவியேன் காண்கின்றிலேன்" என்றும் மற்றும் இப்படி பாட்டுககள் தோறும் பெரிய ஆர்த்தியோடே கூப்பிட்டு, "காணவந்தெனகண்முகப்பே" என்கிற பாட்டின்படியே பரஹ்ம ருத்ராதிகளுமகப்பட்க கூப்பிட்டாலுங காண வொண்ணாத வஸதுவை நடையழகு நிலையழகு கண்ணழகு களை ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிககவேண்டுமென்று கூப்பிடுகிற இதுககு பரயோஜநமிலலையென்று நிராஶராவது, பினனை யும் அவனைச் சாபலாதிஶயத்தாலே "அப்பனே அடலாழி யானே" என்கிற பாட்டின்படியே ப்ரதமபரிஸபந்தமே தொடங்கிக் காணவேணுமென்ற அஶேஷ்யமான ஆதம வஸ்து குருதத்துவற்றுகவுலரும்படி பார்த்துக் கணமறைந்து "காண்கின்றிலேன்" என்றும், 241. "ந மாம்ஸசக்ஷுஷாபி$_4$ வீக்ஷதே தம"என்றும், பரத்யக்ஷமாக மாமஸசக்ஷுஸஸுககுக காணவொண்ணாதென்று நிராஶராய் *தக்கஞானக்கண் களாலே கணடு தழுவுவனென்று தாஶநஸமமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமொழியக § கட்கண்ணாலே காண விரகிலலை' என்று நிர்தத$_4$ரிககையாலே, கீழ் "கண்டேன்" என்று பல இடங்களிலும அருளிச்செய்ததும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார மாகக் கடவது, "கண்டேன் என்ற பத்தும் உட்கண்ணாலே" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால, இவ்வாததம ஶாத்த ஸமபரதாயஸிததம். உள்ளதனைக காலம யத்நிததாலும மாமஸத்$_3$ருக்$_3$கோ$_3$சரனன்றென்று

யிடத்தை "என்றேனுங் கட்கண்ணுறகாணுத வவ்வுரு" என்றும் ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாலே காணுமகதனே யென்னு மிடததை "நெஞ்செனனுமுட்கணணலே காணு முணர்ந்து" எனறும் பிறாககும் உபதேசிததாரிறே. ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமேயுள்ளதெனனுமிடததை. "தீயெம பெருமான நீரெமபெருமான திசையு மிருநிலனுமாயெம பெருமாகி நினறுலடியோஙகாணுமால" எனறும். "முன்னே வணணம பாலின வணணம முழுதுநிலநின்ற பினனே வணணம் கொணடல வண்ணமவண்ண மெண்ணுங காால, பொனனின வணணமமணியின வணணம புரையுந் திருமேனி. இனனவணணமெனறு காட்டீர்" என்றும. "சிறிதுந் திருமேனியினனவண்ணமெனறு காட்டீர்" என றும அருளிச்செய்தாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ வார்களும் * ஞானச்சுடாவிளககேறறியிறே "திருககண டேன பொனமேனி கணடேன" எனறு அருளிச்செய்ததும். இனி. ப்ரதயக்ஷமாக அநுபவிககலாவது அர்ச்சாவதார மொன்றுமேயிறே.

ஆகையாலே, அவதார விஶேஷங்களாய் ஶ்ரேஷ்டதம ஜந்மஜாதராய அகிலரும் உஜ்ஜீவிககுமபடி அவதரித்தவா களாய் அக₃ஸத்₂ய ப₄ாஷாரூபமான தராவிட வேதப்ரபநதங் களைப் பெண்ணும் பேதையும் அதிகரிக்குமபடி உபகரித தருளின ஆழ்வாாகள் பககலிலும் அருளிச்செயலகளிலும் விஶ்வாஸப₃ாஹுள்ய முடையவர்கள் ஜீவந்முகதரென்கிறது.

241. "ந ஶப்₃த₃ஶாஸ்தராபி₄ரதஸ்ய மோக்ஷோ ந சைவ ரம்யா வஸத₂ப்ரியஸய। ந போ₄ஜநாச்ச₂ாத₃நதத்பரஸ்ய ந லோக வ்ருத்திக்₃ரஹணே ரதஸய॥ ஏகாந்தஶீலஸ்ய த்₃ருட₄வ்ரதஸ்ய பஞ்சேந்த்₃ரிய ப்ரீதி நிவாததகஸய। அத₄யாதம வித₃யாரத மாநஸஸ்ய மோக்ஷோ த₄ருவோ நித்யமஹிமஸகஸய" "ஶமத₃மநியதாதமா ஸாவபூ₄தாநுகமபீ விஷயஸுக₂ விரக்தோ ஜ்ஞாநதருப்த பரஶாந்த அநியத நியதாங்கோ நைவ ஹ்ருஷ்டோ ந ருஷ்ட ப்ரவஸித இவ கே₃ஹே வாத்ததே

யஸ்ஸ முகத'' எனகிறபடியே அஸச்சூாஸ்த்ராபிருசியை யும லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு ஏகாந்தஶீலராய் ஶிரஶ்சேதகபட்டாபிஷேகபர்யந்தமான மஹா ஆபதஸம் பத்துககள் ஸமபவிததாலும் ஸ்வாசாரபரச்யுதி வாராதபடி த்ருடாத்யவஸாயயுக்தராய், இந்த்ரியகிஙகரரன்றிகயே விஷ்ணுகிங்கரராய் ஆதமயாதாதம்ய ஜ்ஞாநபரிஶீலநபர ராய். பூதஹிமஸையை விட்டு ஶமதமாதயாதம குணங் களையுடையராய். ஸாவபூததயாபரராய். அர்த்தகாமங்களை அருவருதது விட்டவராய். ஜ்ஞாநபூாத்தியையுடையராய். பாஹயகரணஶாநதியுகதராய், நியதாஹாரராய். அதயுதத்ருதருமனறியே அதிகோபிகளுமன்றியே பூர்யாபுதராதிகள் பககல மமதாபுததிகருத ஆஶாபாஶ ரஹிதராய. ஆசார்ய விஶ்வாஸமுடையரானவர்கள். ''அறியககற்றுவல்லார் ஆழ கடல் ஞாலததுள்ளே வைட்டணவர்'' எனகிறபடியே ஜீவந் முகதரெனகிறது.

இவ்வாழவார்கள் நம பரமகருபையாலே இததிவ்ய பரபநதங்களை * உய்பவர்கு உய்யுமவண்ணமாக அருளிச் செய்து லோகத்தை வாழவிததருளித தனனுடைச்சோதிககு எழுநதருளினார்கள்.

ஆழ்வாாகள வைபவம் முறறிறறு.

ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் வைபவம்

இவ்வாழ்வார்கள் தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங்காலம் கழிநதவாறே. வீரநாராயண புரத்திலே மனனனா திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைஙகாயஙகளையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஶ்வரபட்டாழவாரும. அவர் குமாரர் நாதமுனிகளும. அவர்குமாரா ஈஶ்வர முனிகளும் ஒருநாளளவிலே மனனனா திருமுன்பேசென று தணடன ஸமர்பபிதது. 'தேவரீா 242. ''பரிதராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்கருதாம்| தர்மஸம்ஸ்தாபநார்ததாய

ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃||" என்கிற திருமுகபபடியே துஷ்ட நிகரஹ ஶிஷ்டபரிபாலநாா தகமாக அவதரிதது விளையாடி யருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாயபபாடி ஸ்ரீபருநதாவநம யமுநா தீரம் ஸ்ரீகோவாததநகிரி ஸ்ரீமததவாரகை திருவயோதயை ஸ்ரீஸாளகராமம ஸ்ரீபதரிகாஶரமம் ஸ்ரீநைமிஶாரண்யம ஸ்ரீநரஸிம்ஹகிரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்க ளெங்கும திருவடி தொழுதுவரவேணும' என்று விண்ணப பஞ்செய்ய, மனனரும் 'அபபடியே செய்யுஙகோள்' என்று அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள, இவர்களும ஸகுடுமபமாகப் புறபபட்டுபபோய், உததரதேசததிலுண் டான * வடதிசை மதுரை சாளககிராமம வைகுநதம துவரை அயோததி இடமுடை வதரி முதலான திவ்யதேசங களைத திருவடிதொழுது, 243. "யமுநாஞ்சாதிக₃மபீ₄ராம் நாநாவர்ததஜ₂ஷாகுலாம்" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததிற சொலலுகிறபடியே அதிகமபீரமாயப பலசுழிகளையுடைத தாய்ப பெருகாநிறகிற யமுநாதீரததிலே 'ஸ்ரீகோவாத்தந புரம்' எனகிற கராமததிலே "தூயபெருநீா யமுனைததுறை வன்" எனகிற எமபெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும ப்ரீதராய் 'இவ்விடததிலே நிதயவாஸம் பண்ணக கடவோம' என்று நிஶசயிததுககொண்டு அவா திருவடிகளிலே ஸர்வ வித₄ கைஙகாயங்களும் பண்ணிககொணடு ஸேவிததிருககிற காலததிலே, மனனரும் 'நமமுடைய வீரநாராயணபுரத தேற வாரும்' என்று நாதமுனிகளுககு ஸவபநங் காட்டி யருள, 'ஈதொரு ஸ்வப்நம இருந்தபடியென' என்று இவா களும் தங்களிலே விசாரிதது, 'இனி நமககுச் செய்ய அடுபப தென?' என்று யமுனைததுறைவர் திருமுனபே சென்று தண்டன் ஸமர்பபிதது இச்செய்தியை விண்ணபபஞ்செய்ய, அவரும் அாச்சகமுகேந 'அபபடியே செய்யுங்கோள்' என்று தீர்ததப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிதது விடைகொடுததருளினா.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்பஸஹிதமாகப் புறப் பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுநதருளி, 244. "ஸப்த

ஸ்பதஸு லோகேஷு லோகாலோகே சராசரே। நாஸ்தி நாஸ்தி ஸமம க்ஷேத்ரம உத்தமம புருஷோத்தமம்" என்று சதுர்தசபுவநங்களிலும ஸவஸத்ருஸரஹிதமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும புறப்பட்டு, ஸிமஹாத்ரி யேற வெழுந்தருளி, ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து 245. "அஹோ வீர்யமஹோ ஸௌர்யம அஹோ பாஹுபராக்ரம। நாரஸிம்ஹ பரந்தைவம் அஹோபலமஹோபலம॥" என்று சொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் போந்து "பரனசென்றுசேர திருவேங்கடமாமலை" என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து திருமலையேற வெழுந்தருளி 246. "மாயாவீ பரமாநந்தம் த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம்। ஸ்வாமி புஷ்கரிணீதீரே ரமயா ஸஹ மோததே" என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸூத்ரதாரியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன பரமாகாசமான பரமபதத்தையும உபேக்ஷித்து இவ்விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையிலுள்ள நசையாலே திருக்கோனேரிக் கரையிலே திருமாமகளுடனே ஸர்வஸுலபனாயெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடத்தப்பனையும திருவடிதொழுது, அவ்விடத்தே நித்யவாஸம பண்ணுவோமென்று பார்க்க, மன்னனார் திருவுள்ளமாகாமையாலே அதிஸீக்ரமாக அங்கு நின்றும புறப்பட்டு கடிகாசலத்தேற எழுந்தருளிக் * கடிகைத்தடங்குன்றினமிசையிருந்த அக்காரக்கனியான அழகிய சிங்கரையும சேவித்து, அங்கு நின்றும போந்து *புட்குழி யெம்போரேற்று நாயனாரையும பெரியவுடையாரையும் ஸேவித்து, அங்கு நின்றும் போந்து 247. "நகரீணாஞ்ச ஸர்வாஸாம் புரீ காஞ்சீ விஸிஷ்யதே। கிரீணாஞ்சாபி ஸர்வேஷாம் ஸ்ரேஷ்டோ ஹஸ்திகிரிஸ் ஸ்ம்ருத.। வேகவத்யுத்தரே தீரே புண்யகோட்யாம ஹரிஸ்ஸ்வயம்। வரதஸ் ஸர்வபூதாநாம் அத்யாபி பரித்ருஸ்யதே॥" என்று சொல்லு

கிறபடியே வேகவதியின் வடகரையிலே உததமமான கச்சி மாநகரததிலே கிரிகளில வைததுககொணடு ஶ்ரேஷ்டமான ஹஸ்திகிரியின மேலே புண்யகோடியென்கிற விமாந மத்4யததிலே யெழுநதருளி நினறு ஸாவசேதநராலும ஸேவ்யமாநராய் ஸாவபூ2லபரத3ரான பேரருளாளரையும ஸேவிதது. அவ்விடததில மறறுமுண்டான திருப்பதிகளையும ஸேவிதது. அங்கு நின்றும் போந்து திருவயிநதிரபுரததில தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது. அங்கு நின்றும் எழுநதருளி திருக்கோவலூரில ஆழ்வார்கள் நாயனாரையும திருவடி தொழுது, அங்கு நின்றும் போந்து 248. "ரங்க3ம் ரங்க3மிதிப்3ரூயாதக்ஷுதபரஸக2லநா தி3வுக்ஷு|விஷ்ணுலோகமவாப்நோதி ஸத்3ய பாபக்ஷயாந்நர ||" என்று சொலலுகையாலே தும்மல் இருமல் தொடககமான கலககஙகள் வந்தால தத்3தே3ஶநிவ்ருதயாதத2மாக "திருவரஙகம பெரியகோவில" எனறு அநுஸந்தே4யமாய்ப பாபஹரமாய் மோக்ஷப்ரத3முமான * திருவரங்கபபெருநகரிலே எழுநதருளி நம்பெருமாளையும் ஸேவித்து. அஙகுநின்றும் எழுநதருளி திருககுடநதையில ஆராவமுதாழவாரையும் ஸேவித்து. அஙகுநின்றும மீணடு வீரநாராயணபுரத்தில மனனனா கோயிலேற எழுந்தருள. அஙகு உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெலலாரும் எதிரகொள்ளப் புகுந்து மனனனரைத திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராய் நிறக. மன்னனாரும திருவுள்ளம போரவுகந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளெலலாரையும அழைத்தருளி 'நமக்குப்ரியமாயிருககும் இவாகளைப போர ஆதரித்துபபோருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும அதுககீடாகத் திருமாளிகை கட்டிககொடுதது அமுதுபடி முதல மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெலலாம் நடததிககொண்டு போருகிற காலததிலே இவர்களும மன்னனாருககுத் திருநந்தவனம செய்து திருமாலைகட்டிச் சாததி அமுதுபடி சாத்துபடி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவற நடத்திக்கொணடு வித்3வத்3கோ3ஷ்டி2களும் ஶாஸ்தரப்ரவர்ததனங்களுமெலலாம் பண்ணிககொண்டிருக்கச்செய்தே,

மேலநாட்டில் நின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர்திருமுனபே "ஆராவமுதே" எனகிற திருவாய்மொழியை அநுஸநதித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி அதிபரீதராய் அவர்களைப் பார்தது "ஆயிரததுள் இப்பததும்' என்றிருநதது, இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முறறபபோமோ? என்று கேட்டருள, அவாகளும் 'இப்பத்துபபாட்டுமே வருவது' எனறு விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும 'உங்கள் நாட்டிலே ஸ்ரீகோஶமுண்டோ? பாடம்போவாருண்டோ?' எனறு கேட்டருள, 'எங்களுக்கு இவவளவுபாடம் வருவது' மற்ருரிடத்துமிலலை' எனறு அவாகள் விண்ணபபஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுககு மனனருடைய தீாதத₂ப்ரஸாத₃மும பரஸாதிபபிதது ஸதகரிததுப போகவிட்டருளி, 'இப்ரபந்தம் சடகோபனவதரிததருளின திருக்குருகூர் ப்ரதேஶத்திலே உண்டாகவேணும' எனறு திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும பொலிந்துநின றபிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதா₃ஸரை ஸேவிதது, 'இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழியோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶங்களுண்டோ?' எனறு கேட்டருள, அவரும், 'திருவாய்மொழியும, மற்றுமுண்டான திவ்ய பரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுணடு பரமுஷிதமாய்த்து, இப்போது எங்களாசார்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் அடியேனுக்கு 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' எனகிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இககண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார் திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தராய் ஆழ்வார் திருவடிகளை தயானிததுக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிரம் உரு அநுஸந்திக்க, ஆழவார் ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தார்' என்ன, நாதமுனிகளும் 'அந்த திவ்யப்ரபந்தததை அடியேனுககு பரஸாதிததருளவேணும்' எனறு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் மிகவும் உகப்புடனே இவருககு அந்த

திவ்யபரபந்தத்தை, ஓதுவித்தருள நாதமுனிகளும ஓதித திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார திருமுனபே பனனீ ராயிரம உரு கணணிநுண சிறுததாம்பை நியமததோடே அநுஸந்திக்க, ஆழ்வாரும் 249. ஆஸதிகோ த₄ர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி.| க₃ம்பீ₄ரஶ்சதுரோ தீ₄ரஶ் ஶிஷ்ய இதயபி₄தீ₄யதே || என்று சொலலபபடுகிற ஶிஷ்ய லக்ஷணமான ஆஸதிகயாதி குணஙகளையுடையரான நாத முனிகளுககுப பெரிய பிராட்டியார நியோகேந மிகவும ப்ரஸந்நராயருளி, இநநாதமுனிகளைக குறிதது அஶரீரிவாணி சொல்லுமாபோலே திருவாய மலாநது, 'ஏன காணும நமமைக்குறிதது ப₃ஹுஶ: உபாஸியாநின றீர்?' என்று கேட்டருள, நாதமுனிகளும திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தஙகளை அடியேனுககு இரஙகியருளவேணும' என்று விணணபபஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும பரீதியுடன ஸா வேஶ்வரன தமககு * மயாவற மதிநல மருளினாப்போலே நாதமுனிகளுககு 250. "தி₃வயம த₃த₃ாமி தே சக்ஷு:" எனகிறபடியே திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை பரஸாதிததருளி, ரஹஸ்யதரயததையும, திருவாய்மொழியையும, மறறுமுளள மூவாயிரபரபந்தங்களையும், அகி₂லதா₃த்பர்யங்களையும, அஷ்டாஙக₃யோக₃ ரஹஸயததையுமபரஸாதிததருளினா.

"மிக்கவேதியர் வேதததினுட்பொருள், நிறகப்பாடி யெனனெஞ்சுள் நிறுத்தினை" என்று சொலலுகிறபடியே நாதமுனிகளும் க்ருதாாத்தராயப பொலிந்துநின்றபிரானை யும் ஆழ்வாரையும் ஸேவிததிருககிற வளவிலே, மனனனுர் 'இப்ரபந்தஙகளை நம்முடைய முனபே ஒரு உருசசொலல வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச் செய்ய, இவரும் மற்றை நாள் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இசசெயதியை விண்ணபபஞ் செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்சசகமுகேந "ஆகில, நீர வீரநாரா யணபுரததேறப்போய் இபரபந்தங்களை ஶமத₃மாத₃யாதம கு₃ணஙகளையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அறியக்

கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியும்'' என்று நியமித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாதமுனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தத் திருப்பதி வைபவமான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புகுந்து மன்னனாரைத் திருவடிதொழுது நின்று, தம்மை ஆழ்வார் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வபந்முகேந ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து, 'ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகக் கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்தும், சாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும், நாமேவந்து பிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் காரியகரமாயிற்றில்லை; ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்த முகேநவாய்த்தது திருந்திற்று, இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்தருளி, 'இவரைக்கொண்டு இவற்றைப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்' என்று நினைத்து, 'நீர் இவற்றை இயலுமிசையுமாக்கும்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள, நாதமுனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி 'ஆழ்வார் நம்மை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி ப்ரஸாதித்தருளின இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை இயலுமிசையுமாக்கவேணும், அது செய்யுமிடத்து * இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய், செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலையான திவ்யப்ரபந்தங்களாகையாலே இதனை திவ்யகாநத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் வேதங்களை உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாதமுனிகளும் இத்திவ்யப்ரபந்தங்

களை திவ்யகானத்திலேயடைத்து இயலுமிசையுமாகக் பாடுவித்தருள. இது லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிற்று.

அநந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலே அந்த ராஜ்யத்துக்கு ராஜாவான சோழன வாசலிலே, தேவகாநம் பாடுவாளொருத்தியும் மநுஷ்யகாநம பாடுவாளொருத்தியு மாக இரண்டு வாரஸ்திரீகள தங்களில விவாதமாய் வந்து, ராஜஸந்நிதியிலே வித்வானகளைத் திரட்டிப பாட, ராஜா வும் அங்குள்ள வித்வானகளும மனுஷ்யகாநம பண்ணு கிறவளைக கொணடாடி அவளுககு மணியும மாலையும தயாக₃ மும் கொடுத்துப போகவிட்டுத தே₃வகாநமபாடியவளை அநாதரித்துத தள்ளிவிட, அவளும் 'நான பாடுகிற காநம தேவதைகளறியுமித்தனை' என்று தேவாலயங்கள்தோறும புககுப பாடிககொண்டு வந்து மன்னனூர் கோயிலிலே அவர் திருமுனபே பாட, நாதமுனிகளும் அதனைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி அவளுககு மன்னனுருடைய தீர்த்த₂ ப்ரஸாத₃ மும் திருப்பரியட்டமும் பரஸாதிப்பித்தருள, அவளும் இவரை தணடனிட்டுப்போய் இந்த ராஜாவுடன் 'நான பாடுகிற தேவகாநம அறிவாராய், நாதமுனிகளென்னும் திருநாமமுடையாரொருவர், வீரநாராயண புரத்தில மன்னனாரகோயிலிலே இருக்கிறார்' என்ன, ராஜாவும நாத முனிகளை 'எழுந்தருளவேணும்' என்று அழைத்துவிட, இவரும் 'திருவாய்மொழி முதலான திவ்யபரபந்தங்களை திவ்யகாநத்திலே யடைத்தோம், நாட்டார இதின் வைபவம் அறியார்கள்; இதனை நாம் அறிவிககவேணும்' என்று திருவுள்ளமபற்றி ராஜகோஷ்டியேற எழுநதருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட, இவரும் எழுந்தருளியிருந்து ஆசீாவதிகக, ராஜாவும் அதயாதரததுடனே 'இவள் பாடுகிற தேவகாநம தேவரீர் அறிவீரோ?' என்று கேடக, இவரும மநுஷ்யகாநமபாடு கிறவளையும் தேவகாநம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொலலிக் கேட்டருளி, ராஜாவைக குறித்து 'இவள் பாடுகிற மநுஷ்ய

கானம உங்களுக்குத் தெரியும; இவள்பாடுகிற தேவகானம் தேவர்களுககுத தெரியுமதுபோக்கி உஙகளுக்குத தெரியாது' எனன ராஜாவும 'தேவரீா அறியுமெனனுமிடம் நாங்க ளறியுமபடி யெஙஙனே?' எனன, நாற்பது நூறு தாளத்தைச் சேரவொறறசசொலலி 'இது இததனையெடை, இது இத்தனை யெடை எனறுநாதமுனிகள் அருளிச்செய்ய, அவறறை ராஜா வும தனித்தனியே நிறுததிச சோதிததுபபாாகக, அவையெல லாம முநதிரை ஏறுமல குறையாமல இருந்தபடியைக் கண்டு மிகவும ஆஶசாயபபடடு நாதமுனிகளுடைய ஸ்ரீபாதததிலே தணடனிடடு பஹுதரவ்யததை ஸமர்பபிககத தேட, இவரும சதுரமுக₂ பசுபதி ஶதமக₂ பரப்₄ருதி பத₃ஙகளை நிராகரிததிருககும நிஸ்பருஹராகையாலே 'நமககு இவை யொனறுமவேண்டா' எனறு ராஜாவை ஆசீாவதித்து, மீண்டு வீரநாராயணபுரததே எழுநதருளி, மனனனுர் திருவடிகளில கைங்கர்யைக ரதராய் வாழுநது கொணடிருககுஙகாலத் திலே இவா ஸ்ரீபாததில ஆஶ்ரிதவாகளாய் 251 "ஶரீரம வஸு விஜ்ஞாநம வாஸ காம கு₃ணாநஸூந | குர்வாத தூ₂ம த₄ரயேத₃ யஸது ஸ ஶிஷ்யோ நேதரஸ்ஸம்ருத ||' எனறு சொலலபபடுகிற குணங்களையுடையரான உய்யக கொணடாா குருகைகாவலபபன நமபிகருணாகரதாஸா் ஏறு திருவுடையாா திருககண்ணமங்கையாணடான் வானமாமலை தேவியாண்டான உருபபடடூா ஆச்சானபிளளை சோகத தூராழவான என்கிற எண்மர்க்கும 252. "அஹோ த₃வ யஸய மாஹாதமயம அஹோ வீர்யமஹோ ப₃லம | மந்தர ரத்நம் ஶுப₄காம் வேத₃ஸாரம் ஸநாதநம||" எனகிறபடியே மந்த்ரரதநமெனறு ஶலாகிததுச்சொலலபபடுகிற தவயாாத தததையும உபதேஶிதது, திருவாய்மொழிமுதலான திவ்ய ப்ரபநதஙகளையும ஓதுவிதது, வேதஶாஸத்ரங்களையும அதிகரிபபிதது, ரஹஸ்யதரயஸாராாததமாய் ஸகல ஜகத காரணபூதனை ஸாவேஶ்வரன விஷயமான ஸ்ரீ புருஷ

நிர்ணயததையும ந்யாஸ(ய?)ததவததையும அருளிசசெயது, கனியகோலததிருவுருவை த்₄யாநிததுககொணடு யோகததிலே யெழுந்தருளியிருந்தார.

ராஜா இவருடைய யோகவைபவத்தைக கேட்டு அங கேறப்போய், மன்னனாரையும ஸேவிதது, தானும ஸந்நா களுமாக, இவர் யோகததிலே எழுந்தருளியிருககும்படியைக கண்டு ஆஶசாயபபட்டு மீண்டுபோகிறவளவிலே, "திரு வுடைமனனரைககாணில திருமாலைக்கண்டேனே யெனனும" என்கிறபடியே அவாகளை கருஷணனும கோ₃பிமாருமாக நினைத்து அவர்களபினபே கஙகைகொண்ட சோழபுரந் தேற வெழுநதருளாநிறக, இதுகேட்டு உய்யககொணடாா குருகைகாவலபபனுளளிட்ட முதலிகளடையப பின தொடர்நதெழுநதருளிக கஙகைகொணட சோழபுரததே கண்டு 'தேவரீா இப்படி செய்யலாமோ?' என்று விண ணப்பஞ்செய்ய நாதமுனிகளும் 'கருஷ்ணனும பெணடு களுமாக நினைதது அவாகளுடனே வநதேன' என்று அருளிச செய்து மீணடெழுந்தருளினா.

சிலநாள் கழிநதவாறே, பின்னையும ஒருகால ராஜா வந்து மனனனாரை ஸேவிநது மீணடுபோகிறவன, தன ஸாமநதன தலையிலே அடியிட்டு யானைக்கழுததிலேற, இத்தை நாதமுனிகள் கண்டு ஸர்வேஶவரன ப்ரஹ்ம ருதராதிகள தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹிததார் என்று பரஸிததமிறே.

பின்னையும சிறிது காலம யோகததிலே எழுநதருளி யிருநது குருகைகாவலபபனைபபாாத்து நீா யோகரஹஸ யத்தை அப்யஸியும என்று அஷ்டாஙக யோககரமததை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினா உய்யககொண்டாரைப பார்த்து 'நீரும யோகரஹஸயததை அபயஸியும்' என்ன,

உய்யக்கொண்டாரும் 'பிணம்கிடக்க மணம்புணரலாமோ? இந்த ஶரீராவஸாநத்திலே அபயளிக்க அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், நீர் ஶாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பியும்' என்று அருளிச்செய்து, தமபுத்ரராகிய ஈஶ்வரமுனிகளைப் பார்த்து "உமக்கு ஒரு குமாரர் உண்டாகப்போகிறார்; அவருக்கு 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமம் சாத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டாரையும் குருகைகாவலப்பனையும் குறித்து 'உங்களுக்கு நாம் சொன்ன த்ரூஶாஸ்த தாத்பர்யங்களையும், யோகரஹஸ்யார்த்தவிசேஷங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதேசியுங்கோள்' என்று நியமித்தருளி, முன்புபோலே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அந்தராஜா ஸபரிகரனாய வேட்டைக்குவந்து மீண்டு ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி போகாநிற்கச் செய்தே, இவருடைய பெண்பிள்ளைகள் வந்து ஐயா! நம அகத்திலே ஒருகுரங்கும் இரண்டு வில்லிகளும் ஒருபெண்பிள்ளையுமாக வந்து நாதமுனிகள் எங்கே?' என்று தேடிப்போனார்கள்' என்றவாறே, நாதமுனிகளும் 'அவர்கள் 253. "அக்ரத ப்ரயயௌ ராமஸ்ஸீதா மத்யே ஸுமத்யமா | ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோऽநுஜகாம ஹ ||' என்று சொல்லப்பட்ட பெருமாளும் பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் ஐந்த்ரவ்யாகரண பண்டிதனுமாக அடிக்கும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றிப் பின்தொடர்ந்து எழுந்தருளி வழியில் எதிர்ப்பட்ட பலரையும் 'இப்படிப்போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'போகிறார்கள், போகிறார்கள்' என்றுசொல்ல கடுநடையிட்டு நெடுந்தூரம் எழுந்தருளிக் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தின் கீழ் வாசலளவாக எழுந்தருளி அங்குள்ளவர்களை 'இப்படிப் போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'கண்டிலோம்' என்ன, போகிறவில்லிகளும் காணக்காண மறைந்திட, இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து

அதுவே ஹேதுவாக 254 "பரந்து வைஷ்ணவம லோகம நிதயாநநதமம ஸுகூாவஹம் | ததர ஸம்வா ஹிரீம திவ்யாம விரஜாம வேதஸம்பவாம | ஸாவே ஹிரணமயாஸ ததர ஸர்வே வேதமயாஸு:பா. || அபராகருதமயா நிதயா புநராவ்ருததிவர்ஜிதா ||" 255. "ஏகாநதிநஸஸதா பரஹ்ம த்யாநிநோ யோகிநோ ஹி யே | தேஷாம கத பரமம ஸதாநம் யதவை பஸ்யந்தி ஸூரய ||" எனகிறபடியே * பிணைக் கொடுககிலும் போகவொட்டாத அடியார் நிலா கினற வைகுந்தமாநகரை ப்ராபிததருளினா. கலநதுபிரிநத பிராட்டி ப த து மா ஸ ம பிரிநதிருநதாள, இவா கணடு உகந்துகாண்பதறகு முனனே காணபபெறாத இழவு இருந்து சிககொண்டுபோக எழுந்தருளினா. இ ச செ ய தி யை உய்யககொண்டாா, குருகைகாவலபபன, ஈஸவரமுனிகள முதலானர் கேட்டு வ்யாகுலபபட்டு அஙகேறபபோய் அவ ருடைய விமலசரமவிகரஹததை ஸேவிதது, தங்கள் கணணி லும் நெஞ்சிலும தேககிககொண்டு ஸோகாாததராய்க கிடந்து துடிததுத தஙகளிலே தேறி தரிததுநினறு சரம கைங்காயததை ஈஸவரமுனிகள் திருக்கையாலேபரஹமமேத ஸமஸகாரவிதி யடஙகச செய்விததுப் பள்ளிபடுதது, வீரநாராயணபுரததேற எழுநதருளி மறறும் செய்யவேண் டுங் க்ருதயஙகளெலலாம் செயவிததார்கள். குருகைகாவ லப்பனும நாதமுனிகள் எபபோதும யோகத்திலே எழுந் தருளியிருககுமிடநதுககு அருகே யோகததிலே எழுந்தருளி யிருநதாா.

நாதமுனிகள் திருநக்ஷதரம். ஆனி மாஸததில அநூராதை.

அவர் தனியன 256. "வ்யோமந பரஸ்தாத் ஸவிதம் ஸமேதய லக்ஷ்மயா நியோகாத் குருகாதிராஜ: | ஸமந்தரரத நம த்வயமாஹ யஸமை நாதாய தஸமை முநயே நமோSஸ்து||"

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி வைபவங்கள்.

அநந்தரம் உய்யக்கொண்டாரும், நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநார்த்தங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் மணக்கால நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண் பெருமாளரையர், § செட்டைப்பூசிச்சண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகு பெருமாள்நங்கை என்கிற இவ்வைவர்கள்.

இவர்களில் மணக்காலநம்பி பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் ஸ்வாசார்யரான உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே 257. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாளைப்போல ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், உய்யக்கொண்டார்தேவிகளாகிய ஆண்டாள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, திருமாளிகைக் கைங்கர்யமெல்லாம் தமக்கே பரமாய் நடத்திக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே உய்யக் கொண்டார் பெண்பிள்ளைக ளிருவரையும் நீராட்டி அழைத் துக்கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால் சேறாயிருக்கக் கண்டு அவர்கள் திகைத்துநிற்க, தாம் படியாய்க்கிடந்து அவர்களைத் தம்முதுகிலே அடியிட்டெழுந்தருள்வித்துக் கொண்டு போக, உய்யக்கொண்டாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டருளி, 'இவர் இப்படி செய்வதே!' என்று போரப்ரீத ராய், இவருத்தமாங்கத்தைத் தம் திருவடித்தாமரைகளாலே அலங்கரித்து, பொன்னடிப்பூமுடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, நம்பியும் '"உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உன பாதம் பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவது எந்தாய்" என்று தேவரீர் திருவடிகளில

§ "செட்டலூர் செண்டலங்காரர்" என்று பிரதிபேதம்.

ஸேவையே வேண்டுவது' என்ன. உய்யக்கொண்டாரும் உகந்து அந்த உகப்பின மிகுதியாலே 258 '.அதீதாநா க₃தஞ்ஜாந மாதமதத்வ பரகாஶகம। ஸாவவேத₃ார்தத₂ விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂த₃ர்ஶநம்॥', 259 "மாநஸம் வாசிகம் பாபம் காயிகம தததரித₄ா க்ருதம்। த்₃வயஸமரண மாத்ரேண நாஶம யாதி ஸந்நிஶ்சிதம்॥" எனகிற வைப வததையுடைய பரமார்த்த₂மான த்வயத்தையே மீளவும ப்ரஸாதித்தருளினுர்.

பின்பு சிலநாள் கழிததவாறே உய்யககொண்டார் திரு நாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 'இனி த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தக ராவார் ஆர்' என்று மணக்காலநம்பி விண்ணப்பஞ்செய்ய. அவரும் 'இஙகுள்ள முதலிகளேயுங் கூட்டிககொண்டு நீரே தாஶநம் நிர்வஹிககக கடவீர், பினபு சொட்டைக குலத்தினரான ஈஶ்வரமுனிகள திருவயிற்றிலேஸ்ரீமந்நாத முனிகளுககு ஒரு திருப்பேரனா அவதரிப்பர், அவருக்கு யமுனைததுறைவரென்று திருநாமஞ் சாததுவித்து த₃ர்ஶந ப்ரவர்த்தகராமபடி ஸகலத₃ர்ஶந ரஹஸ்யார்த்த₂ விஶேஷங் களேயும் உபதேசியும், அவர் தாஶநப்ரவர்த்தகராவர்; இந்தக கைங்கர்யத்தை நாதமுனிகள் தம அந்திமதசையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளினுர், நான செய்யப் பெற்றிலேன்; நீர் அவரை அநுவர்த்திததாகிலும ரஹஸ்யார்த் தங்களே உபதேசியும்' என்று நியமிததருளி ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் திருவடிகளே த்யாநித்துக்கொண்டு பத்₃மாஸநோப விஷ்டராய் அணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந் தருளினுர், இத்தால, ஆசார்யாஜ்ஞாபரிபாலநம அவஶ்ய கரணீயம் என்றபடி. உய்யககொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந் தருளினபடியைககண்டு மணககாலநம்பியுள்ளிட்ட முதலிக ளெல்லாரும மிகவும் ஶோகார்த்தராய் ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸ ஹிஷ்ணுக்களாய் கோஷிததுககொண்டு விழுந்து போரக்லே சித்துத் தங்களிலே தேறிநிறக, நம்பியும் உய்யக்கொண் டாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து.

மேனுஞ்செய்ய வேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

உய்யக்கொண்டார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் கார்த்திகை.

அவர் தனியன் 260. "நம: பங்கஜநேத்ராய நாத₂ ஸ்ரீபாத₃ பங்கஜே। ந்யஸ்தஸர்வப₄ராயாஸ்மத்குலநாத₂ய தீ₄மதே॥"

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்

அநந்தரம் மணக்கால நம்பி முதலிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு தாஸநம் நிர்வஹித்தருளாநிற்கச்செய்தே. பின்பு சிலகாலங் கழிந்தவாறே ஈஸ்வரமுனிகளுக்கு ஆடிமாஸத்தில் உத்ராடத்திலே ஒரு குமாரர் திருவவதரித்தருள. அது கேட்டு அதிஸந்துஷ்டராய் நம்பியும் அங்கேறவந்து. அவருக்கு 261. "† ஜாதகாமணயவாபே₄து விஷ்ணோஸ்சக்ரஸ்ய தா₄ரணம் சௌளோபநயநே சாபி தந்மந்த்ராத்₄யயநேS பிவா। விதி₄நா வைஷ்ணவஞ்சக்ரம் த₄ாரயித்வா த₃விஜோத்தம" என்றும் 262 "வைஷ்ணவைஸ்சைவ ஸம்ஸ்கார்யஸ் குர்யாத ஸமாஜநம் ஸ்ரோ:। தஸ்ய த₃க்ஷிணகர்ணே து ஜபேத₃ஷ்டாக்ஷரம் த்வயம்॥ மூர்த₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்ச த்₃வாத₃ஸாக்ஷரம்। நாம குர்யாத ததः பஸ்சாத்₃ வைஷ்ணவம் பாபநாஸநம்॥" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈஸ்வரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகாமத்தையும் செய்வித்து, * பத்துநாளுமகடந்த விரண்டாநாள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் நியமநப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'யமுனைத் துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும்சாத்தி ப்ரீதராயருளினர்.

பின்பு ஈஸ்வரமுனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராஸந சௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலே செய்தருளி அத்யயநம் பண்ணுவிக்கிற காலத்திலே இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது இவர், ஸஹாத்யாயி

† 'ஜாதகாமண்யவாபதேது' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

களைப் பார்த்து 'ஓதின விடத்தையேயோதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தவிர்ந்திருப்பார், ஓதப்போகிறேனென்றால், ஓதின விடத்தையே ஓதாநின்றார்களென்பர்; இப்படி அதிமேதாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கோபாங்கங்களோடே பத3க்ரமஸஹிதமாக அத்யயநம்பண்ணித் திருக்கல்யாணமுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, ஈஶ்வர முனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்யபட்டருடனே ஶாஸ்த்ராப்4யாஸம் பண்ணுகிற காலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே, ராஜ புரோஹிதனாய பெரிய வித்வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்த தேஶத்திலே வித்வான்களெல்லாரும் தஶபந்தமிறுத்துப்போருகையாலே, மஹாபாஷ்யபட்டர் பக்கலிலும் தஶபந்தத்துக்குத்தரவு வர, அதைப்பார்த்து மஹாபாஷ்யபட்டரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல அதைக்கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இதைக்கேட்டு 'வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபரகரோ?' என்று கேட்டு வரவிட, யமுனைத்துறைவரும் 263 "ந வயம் கவயஸ்து கேவலம் ந வயம் கேவலதந்த்ரபாரக3: । அபி து ப்ரதிவாதி3வாரண ப்ரகடாடோப விபாடநக்ஷமா: ॥' என்று இஶ்லோகத்தையருளிச்செய்து எழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்வானும் அதை வாசித்து இப்படி ஒரு வித்வானுண்டோ? என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு இதை ராஜவுக்கு அறிவிக்க, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரை 'சடக்கென வருவது' என்று ஸ்வஶாஸநம் வரவிட அந்த ராஜஶாஸநத்தையுங் கிழித்துவிட,

இச்செயதியை ராஜாவும் கேட்டு 'ஆகில், அவர் ஸாமாந்ய ரலலராயிருந்தது!' என்று இவருககுத் தண்டிகையும் சிவிகை யாரையும கொடுதது வரவிட, இவரும அந்தககாகதண்டிகை யிலே ராஜாஸ்தாநததேற வெழுந்தருளி, 264. "ஆளை லாத₃க்₃ரிகநயா சரணகிஸலய நயாஸ த₄ந்யோபகண்ட₂ாத ஆரக்ஷா நீத ஸீதாமுக₂கமலஸமுல்லாஸஹேதோஶ்ச ஸேதோ. | ஆ ச பராச்யபரதீச்யக்ஷிதித₄ரயுக₃ளாத₃ர்கசந்த₃ராவதம்ஸாத மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக₃ம ‡ ஶ்ரமவிமலமநாம்ருக்₃யதாம மாத்₃ருஶோऽந்ய ||" எனகிற ஶ்லோகததை எழுதிப் போகவிட்டருள; ஆக்கியாழவானும் இத்தைக கண்டு மிகவும் குபிதனாய் 'இவருடனே நான தர்ககிக்கக கடவேன்' எனன, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரைப் பாரதது 'இவருடனே தர்க்கியும்' எனன. யமுனைத்துறை வரும ராஜாவைககுறிதது 'நானும் இவரும தாககிநதால் வெறறியுந் தோலவியும் உங்களுககுத தெரியாது, நாஙகளிரு வரும தோறறோமெனறுஞ்சொலலுவதிலலை, ஆகையாலே ஜயாபஜயம் அறியும படிக்கு மத₄யஸ்தரான விதவான்களை அழைபபிககவேணும்' எனன, ராஜாவும் 'அபபடியேயாம்' எனறு விதவான்களை அழைபபி நதுககொண்டு வித₃யாஸத₃ாந மண்டபத்திலே தன்மஹிஷியையுங் கூட்டிக்கொண்டிருக்க, ராஜமஹிஷியும் ராஜாவுடன் யமுனைததுறைவரைக் காட்டி 'இவர் தோலார் தோற்றாராகில, நான நாய்கெரிததிடக்கட வேன' எனன, ராஜாவும் தனமஹிஷியுடன 'ஆககியாழவான தோறறுனகில இவர்ககு அர்தத₄ராஜயந தரககடவேன' எனன. அவ்வளவிலே ஆககியாழவானும யமுனைததுறை வரைபபார்தது 'லௌகிகங்களிலே நீ அன்றென்றத்தை நான ஆமென்னககடவேன், ஆமெனறதனை அன்றென்னக்கட வேன்; வென்றவன தோற்றவனதலையிலே தாட₃ம்பண்ணக் கடவன' எனன, யமுனைததுறைவரும அவனைப்பார்த்து "த்வந் மாதாநவந்த₄யா, ராஜா ஸார்வபௌம , ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா"

‡ (பா) ஶ்ரமமுதி₃த; ஶ்ரமபருதி₃த,

என்று இப்படி ஶ்லோகத்திலே மூன்று வார்த்தை அருளிச் செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனாயிருந்தான். பின்பு ஶாஸ்த்ரத்திலே புகுந்தவாறே † ('உத்தமம் மத்₄யமம் அத₄மம் என்று மூன்று, இதில் மூன்றுவார்த்தையிலே யாதல், ஐந்துவார்த்தையிலே யாதல், ஏழுவார்த்தையிலே யாதல் ஜயித்தாயாகில், உன்னது ஜயம்' என்று யமுனைத் துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள, அவனும் மூன்று வார்த்தையிலும், ஐந்து வார்த்தையிலும், ஏழுவார்த்தை யிலும்) அதிலும் முழுக்கத்தோற்றுன 'வென்றவன் தோற்ற வன் தலையிலே தாட₃நம் பண்ணக்கடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அதுக்கு, 'நீ ராஜபுரோஹிதனுமாய் வயோவ்ருத்₃த₄னுமாகையாலே நான் அது செய்யேன்' என்று யமுனைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய, இத்தைக் கேட்டிருந்த வித்வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரை ப₃ரஹ்ம ரத₂ம் பண்ணிக்கொண்டுவர, ராஜமஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்தீரோ!' என்று யமுனைத்துறைவரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு தன்ப₄ர்த்தாவுடன் * மணிமாட மாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள், ராஜாவும் இவர்க்குத் தன் அர்த்த₄ராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையும் அழைப் பிக்க ஆளவந்தாரும் பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜ போகத்திலே ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், மணக்கால் நம்பியும் இதுகேட்டுக் கொண் டைக்கோல் கொண்டு கூத்தாடியருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணுமென்று பேராசையோட அங்கேறவெழுந் தருள, அவ்விடம் ராஜபத₃மாய்க் கட்டுங்காவலுமாயிருக்கை யாலே ஆளவந்தாரைக் காணப்போகாமல் திருமடைப்பள்ளி யிலே புகுந்து அவருக்குத் திருப்போனகம் சமைக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்து 'ஆளவந்தார் விரும்பி யமுது செய்யுங்கறியமுது என்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'தூதுளை' என்றுசொல்ல, நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம்

---

† ( ) இப்பகுதி சில ப்ரதிகளிலேயே உள்ளது.

மடைப்பள்ளிக்குத் தூதுளையிட்டு நடத்தியருளினர். இப்படி நடத்தினவிடத்திலும் ஒரு விசாரமற்றிருக்கையாலே இவரும் முசித்து நாலுநாள் தவிர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் அமுதுசெய்யும்போது 'நாலுநாளாக்த் தூதுளையின்றிக்கே யிருப்பானென்?' என்று தளிகைக்குச் செய்கிறவர்களைக் கேட்டருள, அவர்களும் 'ஒரு வ்ருத்₃த₄ப்₃ராஹ்மணர் ஆறு மாஸமுண்டு நாடோறும் நடத்திப்போருகிறது, நாலு மூன்று நாளுண்டு தவிர்ந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி விஸ்மயப்பட்டு 'இனி அவர் வந்தவாறே நமக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, மற்றைநாள் நம்பியும் 'இன்னமும் பார்ப்போம்' என்று தூதுளைகொண்டு எழுந்தருளினவாறே அவர்களும் ஆள வந்தாருக்கு அறிவிக்க, அவரும் 'அழையும்' என்று அருளப் பாடிட்டவாறே இவரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டுபோய் அவர்களும் ஆளவந்தாருக்குக் காண்பிக்க, ஆளவந்தாரும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்த₂ாநாபி₄வாத₃ந பூர்வகமாக ஆஸநமிட்டு, 'நீர் இத்தனைநாளும் நமக்கு இந்தத் தூதுளை கொண்டுவந்து இடுகிறது எதுக்காக? உமக்கு ஆத்₃ருமம் வேணுமோ? க்ஷேத்ரம் வேணுமோ?' என்று மணக்கால் நம்பியைக் கேட்டருள நம்பியும், 'நமக்கு இவை யொன்றும் வேண்டா, உங்கள் பூர்வர்கள் தேடின அர்த்த₂ மிருக்கிறது, அந்நிதி₄ கிடக்கிறவிடமும் நான் அறிவேன்; அதனை நீர் கைக்கொண்டருளுந்தனையும் நிதயமாக நாம் தேவரீரைக்கல வந்துபோம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணையிடவேணும் என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசல் தகையாதபடியே கட்டளையிட, நம்பி யும் அன்று முதல் கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரியும்படி பதினெட்டு அத்யாயமும் அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஆரணஸாரமான கீதையின் உட்பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக் கொருநாள் ஆர்த்திபிறந்து 'அவ் வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம் உபாயமில்லையோ?' என்று நம்பியைக் கேட்க, நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாமுபாய

மூண்டு' என்று ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்து * மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையான சரமஶ்லோகார்த்தத்தை பரஸாதித்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு நெல்லுக்குப் பாய்ச்சிய நீர் புல்லுக்கும் பாய்ந்தாற் போலே சரணாகதி நெஞ்சிலே பட்டப்பட ஆநுகூல்யம் மிகுந்து ஶரண்ய விஷய ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசி பிறந்த படி கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு 265. "ந ச ஜ்ஞாநஸ்ய ஸங்கோச ந சைவ யமகோ₃சர । தஸ்மாத்₃ ரங்க₃ம் மஹாபுண்யம் கோ ந ஸேவேத பு₃த்₃தி₄மாந் ॥' என்கிற படியே ஜ்ஞாநவர்த்த₄கமுமாய் நமன் தமராலாராயப்பட்டறியாததுமாய்ப் புண்யவர்த்த₄கமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே அழைத்துக்கொண்டுபோய், பெரிய பெருமாளைத் திருவடிதொழப்பண்ணி, 266. "நிதி₄ர்வ்யய:" என்கிறபடியே 'உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இது காணும்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளுடைய முடிவிலதோரெழில் நீலமேனியை ஸேவித்து "பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி, யழுதேனரவணை மேற்கண்டு தொழுதேன்" என்கிறபடியே கீழ் இழந்த நாளைக்குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அரங்கத்தம்மானை அநுபவித்து, "பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்றும் 267. "க்ஷேத்ராணி மித்ராணி த₄நாநி நாத₂ புத்ராஶ்ச தா₃ரா பஶவோ க்₃ருஹாணி । த்வத்பாத₃பத்₃மப்ரவணாத்மவ்ருத்தே: ப₄வந்தி ஸர்வே ப்ரதிகூலரூபா ॥" என்றுஞ்சொல்லுகிற ப்ரதிகூலங்களையெல்லாம் பரித்யஜித்து 268 ஸர்வ ஸங்கா₃ந் பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்க₃பரித்யாக₃ பூர்வகமாக ஆஶ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, 'அண்டர் கோனணியரங்கனென்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்கிறபடியே வேறொருவிஷயம் அறியாதே 269 பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி" என்கிறபடியே அபரமாத்மநி வைராக்₃யமுடையராய்ப் பரமாத்மாஸக்தசித்தராய்ப் பெரியபெருமாளை

ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே, பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரிய திருமலை நம்பி மாறனேரிநம்பி திருக்கச்சி நம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான் ஈசுஞண்டான சீயராண்டான் திருக்குருகூரப்பன் திருமோகூரப்பன் திருமோகூர் நின்றான தெய்வப்பெருமாள் வகுளாபரண ஸோமயாஜியார் திருக்குருகூர் தாஸர் திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர் வடமதுரைபிறந்தான் ஆட்கொண்டியம்மங்கி என்று இவ்விருபது முதலிகளும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்வான்களுமாய் தர்ஶநப்ரவர்த்தகருமாயிருக்கிற காலத்திலே மணக்கால நம்பி ஆளவந்தாரைப்பார்த்து 'இன்னமொரு ரஹஸ்ய விஶேஷம் குருகைகாவலப்பன் பக்கலிலேயுண்டு; அங்கேபோய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அது என்? தேவரீருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இன்றிக்கே போவானென்?' என்ன, நம்பியும் 'உங்கள் திருப்பாட்டனாரான நாதமுனிகள், எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷத்தை அருளிச்செய்யத்தேட, அவரும் 'பிணங் கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஶரீராவஸாநதஶையிலே அப்யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார், ஆகையாலே, அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இல்லையாய்த்து' என்ன, 'ஆகில், அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் தர்ஶநம் நிர்வஹிக்க,

கண்டு செய்கதுவாய்ந்தது ஸ்ரீமானாய் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலத்திலே மணக்காலநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்.— ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், †சிறுப்புள்ளுருடைய பிள்ளை, வங்கிபுரத்தாச்சி என்று இவர்களைவர்.

† (பா) சிறுப்புள்ளுருடை பிள்ளை.

இவர்களுக்கு நம்பி சரம்நதாநபாய விசேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, தம் அந்திமதசையிலே ஆளவந்தாரைப்பார்த்து 'நாதமுனிக ளோடு உபயஸம்பந்தமுடையவரான நீர் அவர் திருவடிகளே உமக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விஸ்வஸித்து உம்மைப்போலே ஒரு சரம பர்வாத்தகரையும் உண்டாக்கி யருளிக் கோயிலை விடாதேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு திரு நாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். இத்தால ஆசார்ய பரமாசார்யர் களுடைய திவ்யாஜ்ஞாபரிபாலனம்பண்ணி உபயருடைய உக்தி பலித்தபடி கண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிறே. மணக்காலநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபடிகண்டு ஆள வந்தாருள்ளிட்ட முதலிகளெல்லோரும் மிகவும் அவஸந்நராய் சோகித்துத்தங்களிலே தரித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

மணக்காலநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன் 270. "அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸ மளர்க்கபத்ரார்ப்பணநிஷ்க்ரயேண । ய க்ரீதவாநாஸ்தித யௌவராஜ்யம் நமாமி தம் ராமமமேயஸத்வம் ॥

அநந்தரம் ஆளவந்தாரும் முதலிகளும், அப்பன் யோகத் திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேற வெழுந்தருளி, 'இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது, என்று தம்முதல இருமுதல் அடியோசைப்படுத்துதல் செய்யாதே மௌனத் தோடே சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதே நிற்க, அப்ப னும் யோகத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கிறவர், பின்னே திரும்பிப் பார்த்தருளி 'இங்கே சொட்டைக்குலத்தவர் ஆரேனும் வந்தாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, ஆளவந் தாரும் 'அடியேன் யமுனைத்துறைவன் விடைகொண்டிருக் கிறேன்' என்று எழுந்திருந்துவந்து அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே

ஸேவித்திருந்து 'அடியோங்கள் சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதபடி நிற்க தேவரீர் இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென?' என்று கேட்டருள. அப்பன் அருளிச் செய்தபடி:- 'அடியேனும் தானுமாய் அநுபவியாநின்றால பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கி யணைத்தாலும் அவள் முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேச்வரன் என தோள்களை யமுகதி நாலுமூன்றுகரம் சுவர்ப்புறத்து எட்டிப்பார்த்தான். இப்படி அவன் பாாகதம்போது சொட்டைக்குலத்திலுள்ளாராரேனும் வந்தாருண்டாக வேணு மென்று இருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுப் போர வித்₃த₄ராயருளி. 'அடியேனுக்கு இந்த யோக₃ரஹஸ்யத்தை அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று அப்பன ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக் கொண்டு விழுந்து கிடக்க. அப்பனும் உகந்து 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று முடிபிடித்தெடுத்து, 'நம்முடைய ஶரீராவஸாநத்திலே சொல்லுகிறோம். வருகிற புஷ்யமாஸத்திலே குருபுஷ்யயோகத்திலே அபி₄ஜிந்முஹூர்த்தத்திலே நமக்கு ஶரீராவஸாநமாயிருக்கும். அதுக்குமுன்னேயெழுந்தருள வேணும்' என்று திருமுகமெழுதிக்கொடுத்தருள. ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பெருமாள் திருவத்யயநத் திருநாளிலே. திருவத்₄யயநங் கேட்டருளும்போது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபி₄நயித்துப் பாடியருளுகிறவர். ஆளவந்தார் திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச் சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள. ஆளவந்தாரும் இதைக் கேட்டருளி 'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே. அந்தர்ப்₄பூ₄தமாம்போது திருவநந்தபுரம்புக்கு ஸேவிக்கவேண்டியிருந்தது' என்று. அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து பெரியபெருமாளுக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவரநுமதிகொண்டுபுறப்பட்டருளி.

மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்துத் திருவநந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப * படமுடையரவிற் பள்ளி பயின்ற அநந்தபுரத்தமமானையும த்₃வாரத்ரயேண திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே. ஸந்நிதி₄முதலிகளைப் பார்த்து 'குருகைக்காவலப்பன நமக்கிட்டுத் தந்த திருமுகத்தைக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய முதலிகளும் கொண்டுவந்து ஸமர்பபிக்க, பார்த்தருளி, மாஸமும திவஸமும அன்றுயிருந்தபடியாலே 'ஒரு டஷ்பகவிமாநம பெற்றிலோமே!' என்று போர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டானுக்கு ஆளவந்தார் விஶ்லேஷம் பொறுமல திருமேனி ஶோஷிக்க, இங்கிருந்த முதலிகள் இவாககு வைத்யர்கள் பலரையும் அழைத்துப் பாாபபித்த விடத்தில அவாகள் 'இவாககு விஷயஸபருஹையாககும் இப்படியாய்த்து' என்ன, 'உமககு எநத விஷயத்திலே ஸ்பருஹை இருககிறது?' என்று முதலிகள் கேட்க, அவரும் 'அடியேனுககு ஆளவநதார் விஷயமொழிய வேறொருவிஷயமுண்டோ?' என்று அருளிசசெய்ய, 'ஆகில, இவரை அங்கேறக கொணடுபோஙகோள' என்று வைத்யாகள் பலருஞ்சொலல, முதலிகளும இவரைக கட்டணத்திலே கொண்டுபோக, ஒருநாளைககொருநாள் திருமேனியில வாட்டந்தீரநது பின்பு நடகக வலலவராய் வருகிறவளவிலே ஆளவநதாரும திருவநந்தபுரத்தினின்று மீண்டு எழுந்தருளுகிறவழியிலே திருவநநதபுரத்துககு அரைக்காதவழியிலே கரைமனையாற்றங்கரையிலே விட்டு எழுந்தருளி யிருக்க, தெய்வவாரியாணடானும ஆளவந்தாரை ஸேவித்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன ஸமாபபித்துகொண்டு விழுந்துகிடகக ஆளவந்தாரும இவர் எழுந்திருககமாட்டாமற கிடககிறபடியைக்கண்டு 'பெருமாள் ஸவதந்த்ரருமாய் ஶேஷருமாயிருககையாலே ஸ்ரீபரதாழ்வான வைத்தவிடத்தே யிருந்தார, அடியேன் ஸவதநத்ரனுமன்றிககே ஶேஷனு

மனறிககே யிருககையாலேயிறே நீர் வைதத விடததில் இராமல வநதது' என்று அருளிச்செய்ய. இத்தைக்கேட்ட தெய்வவாரியாணடானும் 'வந்து ஸ்வரூபஹாநிபடடேன' எனறு மிகவும் ஸததை குலைந்துகிடக்க. இவர் எழுந்திராத படி கணடு 'எனனை ஸவதந்த்ரனும ப்ரரனுமாககிறு வொழிய எழுந்திரேனென்று கிடககிறுயோ?' எனறு ஆள வந்தார் அருளிச்செய்ய, தெயவவாரியாண்டானும் இவ வாரதததையைககேடடு 'வந்து ஸவருபஹாநிபட்டவோபாதி இதுவும் ஒரு ஸவரூபஹாநியாயிறறே!' எனறு பரபர வெனறு எழுந்திருந்து நிறக. ஸ்ரீபாததது முதலிகளும 271. "ஜலாநமதஸ்₂யாவிவோத்₃த்₄ருதெள' என்ற இளைய பெருமாள் நிலை இவாககு உணடாய்த்து, எனன, ஆளவந் தாரும் ஈதொரு அதி₄கார விஶேஷம இருந்தபடி என்தான!' என்று போரவுகந்தருளி மிகவும் மெலிநதீரே?, எனறு முதுகு தடவி அதிகருபார்த்₃ரசித்தராய, 'திருவநநத புரத்துத திருககோபுரம அதோ தோனறுகிறது, அஙகே போய் * ஆயிரமபைநதலை யநநதசயநனை ஸேவிததுவாரும்' என்று அருளிசசெய்ய. இவரும் 'எனனுடைய திருவநநத புரம் எதிரே வநதது' எனறு ஸ்வாசார்யரான ஆளவந் தாரைக காடடியருள. ஆளவநதாரும் 272. "யேநைவ கு₃ருணா யஸ்ய நயாஸவித்₃யா ப்ரதீ₃யதே। தஸ்ய வைகுண்ட₂ து₃க₃த₄ாப₃தி₄ த₃வாரகாஸ் ஸாவ ஏவ ஸ ||' எனறும். "விலலார் மணி கொழிககும் வேங்கடபபொறகுன்றமுதல செலலார் பொழிலசூழ திருபபதிகளெலலாம். மருளாமிரு ளோட மததகத்துததநதாளருளாலே வைததவவர்" என் றும். "நின்ற வண்கீர்ததியும்" எனறு தொடங்கி. "உன்னிணைமலாததாள என்றனக்குமது" என்றும் சொலலு கிறபடியே விஶேஷாதி₄காரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிககொண்டு மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளையும ஸேவிததுககொணடு (அஙகே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து த₃ர்ஶநம் நிர்வஹித்

தருளுகிறபோது) 'இனிமேல தர்ஶநபரவாததகராவார ஆர்?' என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங்காணுதே முசிததுச சிநதிததிருககிறகாலததிலே —

இளையாழ்வார் வைபவம்

ஆளவநதார ஸ்ரீபாததநில ஆஶ்ரயிதத முதலிகளில பெரியதிருமலைநம்பி "வேஙகடத்தைப பதியாகவாழவீர்காள" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை * அடிககீழமாநது புகுந்து ஸேவித்துக்கொணடு எழுந்தருளியிராநிறக, அவருடன பிறந்த பெணபிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியாரென்றும பெரியபிராட்டியாரென்றும பெயரையுடைய இருவரிலே, மூதத ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியார ஸ்ரீபெருமபூதூரில ஆஸூரி கேசவபபெருமாள் என்கிற ஸாவசரதுதீக்ஷிதாககு வாழக்கைப்பட்டாள், இளைய ஸ்ரீபெரியபிராட்டியார் மழலை மங்கலததில வட்டமணிக குலததிலே கமலநயநபட்டரைத திருமணம் புணர்ந்தாள் அவர்களும தந்தம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலததிலே — 273. "அநந்த. பரதமம் ரூபம் லக்ஷ்மணஶ்ச தத பர। பலபதரஸ த்ருதீயஸ்து கலௌ கஶ்சித பவிஷ்யதி॥" என்கிற வசநததினபடியே திருவநநதாழவானும், கலியுகததிலே அகிலாதமோஜ்ஜீவநாரத்தமாகத் தம் திருவவதாரத்துக்கு இடம் பார்தது ராம திவாகராச்யுதபாநுககள் கௌஸலயா தேவகீ தேவிகளுடைய கர்ப்பங்களை விரும்பினபோலே ராமாநுஜ திவாகரராய் ஸ்ரீபெருமபூதூரிலே ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியார் கர்ப்பத்தை பராபிததருளி, 274. "ஶ்ருதிர் நஷ்டா ஸம்ருதி லுப்தா ப்ராயேண பதிதா த்விஜா:। அங்காநி ச விஶீர்ணாநி ஹா வ்ருத்தே வர்த்ததே கலி.॥" என்கிறபடியே கலி ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற * இருள தருமாஞாலத்திலே "கலியுங கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்கிறபடியே * கலியிருள்நீங்கிப * பெரிய கிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம பெருகும்படி "தீர்லப்தா" என்கிற

கணக்கின்படியே சகவர்ஷம் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்தொன்பது சென்ற வர்த்தமான பிங்களஸம்வத்ஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான சைத்ரமாஸத்தில் ஶுக்லபக்ஷத்தில் பஞ்சமி குருவாஸரஸஹிதமான திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்திலே ஶுப முஹூர்த்தத்திலே * பாரெல்லாம் உய்யும்படி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, ஆஸூரிகேசவப்பெருமாள் இவர்க்கு ஜாதகர்மம் செய்தருளினார்.

இச்செய்தியைப் பெரிய திருமலைநம்பி கேட்டருளி ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறச் சென்று ஸர்வக்ரது கேசவஸோமயாஜியாரைக் கண்டு ஸத்கரித்து அவர் புத்ரனையும் * முகவொளிதிகழக் கடாக்ஷித்தருளி, 'இவன் ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நன், ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பன், ஆகையாலே, 275. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந." என்கிற இளையபெருமாள் திருநாமம் சாத்துகைக்குத் தகுதியாயிருந்தான்' என்று பன்னிரண்டாம் திவஸத்திலே 276 "த₃க்ஷிணாந்து பு₄ஜம் பூர்வம் சக்ரேண ப்ரதபேச்சி₂ரோ । வாமாம்ஸம் ப்ரதபேத் பஶ்சாத் ஶங்கே₂நைவ த்₃விஜோத்தம: ||" என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'இளையாழ்வார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப்பின்பு அந்த ப்ராஶநசௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலே ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே செய்விக்க, இளையாழ்வாரும் அங்கோபாங்கங்களோடே கூடப் பத₃க்ரமஸஹிதமாக வேதத்ரயத்தையும் பண்ணிச் சதுர்த்தஶவித்யாபாரங்கதராய், ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே ஷோடஶகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோடஶவார்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி, பெருமாள்கோயிலுக்கு அருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டி மாயிலெங்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதாந்தம் வாசிப்பிக்கிறானென்று கேட்டருளி, அங்கே எழுந்தருளி, அவன் பக்கல் ஶ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஶ்ரோதாவாய் வேதாந்தம் வாசித்தருளாநிற்க,

அவ்வளவிலே மழலைமங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு புத்ரன் அவர் பத்நி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே க்ரோதந ஸம்வத்ஸரத்தில தைமாஸமும பௌர்ணமியும ஸோமவாரமுங்கூடின புநர்பூச நக்ஷத்ரத்திலே அவதரித்தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம திருமலை நம்பியும அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப பெரியபிராட்டியார் புத்ரனையும தம தாமரைக்கண்களால நோக்கி, 'இவன் ஸத்₃ாத்மகுணங்களையுடையனுய், ஸாவ வித்யைகளையும அதிகரித்து வைதிகபக்ஷவானும்' என்று திருவுள்ளம உகந்தருளி, கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோவிந்தன' என்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தருளினர். இவரும சௌளோபநயநாதிஸம்ஸ்காரவிஶிஷ்டராய் கருஹஸ தாஶ்ரமத்தை பராபித்தருளி ஸாவஶாஸ்தரங்களையும் அப யஸித்து, திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனிடத்திலே இளையாழவார் வாசிக்கிருரென்று கேட்டுப்போர ஆசை யோடே அங்கே வந்து தாமும வேதாந்தம் வாசிக்கத் தொடங்கினா.

யாதவப்ரகாசனும், 277. "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்₃ரஹ்ம" என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்துக்கு 'க₂ண்ட₃த்வ முண்ட₃த்வ பூர்ணஶ்ருங்க₃த்வங்கள் ஒரு கோ₃வ்யக்தியிலே க₄டிக்குமபோதிறே ப்ரஹ்மத்துக்கு இந்த விஶேஷணம் கூடுவது' என்று அபார்த்தப்ரதிபாதநம பண்ண, இளையாழவார் அத்தை நிஷேதித்து 'ஸத்யஶப்தத்தாலே க்ஷணிக வ்யாவ்ருத்தியையும, ஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும், அநந்தஶப்தத்தாலே † பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்தியையும் பண்ணி, சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய் நித்யமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம' என்ன, அவனும ஹூங்காரம் பண்ணினன.

பின்பு ஒருநாள், இளையாழ்வார், யாதவப்ரகாசனுக்கு அப்யஞ்ஜநத்தொழில செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே 278.

---

† (பா) சேதநவ்யாவ்ருத்தியையும்.

'தஸ்ய யதா² கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ'' என்கிற ஶ்ருதிக்கு அவன் அநுசிதார்த்தஞ்சொல்ல, அதுகேட்டு இவர்க்கு ஶோகமுண்டாய் அந்த ஶோகாஶ்ரு அவன் தொடையிலே விழ, அது நெருப்புப்பட்டாற்போலே அவன் தொடையைச் சுட அவனும் பதறி இவர்முகத்தைப்பார்த்து 'உமக்குத் துக்கமாவானென்?' என்ன இவரும், ''கம்பிப³தீதி கபி:' என்று ஸூத்ரமும் 279. ஆஸ உபவேஶநே' என்று உபவேஶநமாய், ஸூர்யாஶ்ரயணத்தை யுடைத்தான கமலம்போலே என்று இத்யாதி யோஜனையிருக்க, அயதார்த்தங்கேட்டவாறே து³:க²மாயிற்று' என்ன, யாதவ ப்ரகாசனும் அதுகேட்டுக்குபிதனாய் 'நான்சொன்னபடி கேட்கில் வாசித்திரும், இல்லாவிடில் விட்டுப்போம்' என்ன, இவரும் அப்படியே * சிந்தைகலங்கித் தவிர்ந்திருக்க,

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடைய ஶிஷ்யர்களில் அநுகூலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க இளையாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதியா நின்றான், இவனாலே நம்முடைய அத்வைத நீதி சிறுக்கும்; இவனை முடியும் விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவனும் 'அவ்வோ வகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாம், அவை வாராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையே என்னகவாயில உள்ளது' என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதனன் தர்மபுத்ரர் விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலே விநாஶம் எண்ணினாப்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒரு சாயலாயிருக்கிறது, கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்' என்று நன்மையுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போம் போது, நின்றநின்றவிடங்களிலே இளையாழ்வாரும் கோவிந்த பட்டரும் கூட்டரவுபடாதபடி பண்ணிக்கொண்டு சூ²த்ர

கோடிகூ₃ணிதஶிஷ்யர்கள் சுஶ்ருஷிக்க வழிசெல்லாநிற்க, விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒரு பள்ளக்கரையிலே ஜலஸபர்ஶார்த்தமாக இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூடிநின்ற வாறே கோவிந்தபட்டரும் விஜநமான ஸமயம் அறிந்து இவர்களுடைய கங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்றுபோகச் சொல்லித் தாம் ஒருவரே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்கறுத்துப்போய் ஒருமரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, அவ்விடம் * வெம்பியெரிகானமாய் நிர்ஜலப்ரதேஶமுமாய் ஶுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் "பொருந்தார்கைவேல் நுதி போல் பரல்பாய மெல்லடிகள் குருதி சோர, விரும்பாத கானவிரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசிநோய்கூற" என்கிற படியே * ஊன்று வெம்பரற்களை யுடைத்தாய்த் தீக்ஷ்ண தாபகர ரவிகிரணங்களையுடைத்தான 280. "விந்த்₄யாடவீஷ்வ஽தோயாஸு" என்று சொல்லுகிற விந்த்யாடவியா யிருக்க, சிறந்த அக்காட்டிலே தனியே நின்று * ஆவாரார் துணையென்று * பக்கம் நோக்கி "வழிதிகைத்தலமருகின் றேன்" என்னும்படி தி₃க்₃விப₄ரமம்பிறந்து * மதியெல்லா முள்கலங்கி அடியிட்டுத் திமிர்த்துக்கொண்டு திகைத்துநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் 281. "நாஹமாத்மாநமாஶாஸே மத்₃ப₄க்தைஸ்ஸாது₄பி₄ர்விநா" என்றிருக்குமவனுகையாலே 282. "ஸத₃ஶரஸஸர்வ ஸுலப₄." என்கிறபடியே * வாளும் வில்லுங் கொண்டு * இடர்கெடப்பதநீஸஹிதனாய் ஒரு வில்லியாய் வந்து இவர் முன்னே தோன்ற, இவரும் அவர் களைக் கண்டு கலக்கந்தீர்ந்து உள்ளந்தேறி நின்று 'நீங்கள் எங்கு நின்றும் வந்தீர்கோள்? எங்கேறப் போகிறீர்கோள்?' என்று கேட்க, அவர்களும் 'உத்தரதேசத்தில் ஸித்தாஶ்ர மத்தினின்றும் வருகிறோம், ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமேறப் போகி றோம்' என்ன, இவரும் 'நானும் உங்களுடனே புண்யகோடி யேற வருவானாக நினைத்திராநின்றேன்' என்ன, 'நல்லது,

வாரும்' என்று அவர்கள் முன்னடியிட, இவரும் அவர்கள் பின்னே செல்ல, அவர்களும ஸவாதீநமாக வழி நடதத, விந்த்யம்பிறகாலித்துஸந்த்யாகாலமானவளவிலே,காலோசித கர்மாநுஷ்டாநஙகளையுஞ்செய்து அவர்களுடனே ஓரிடததே உபவஸித்திருக்க, * வலலிரவாய் முன்னடிதோன்றாமல காடாந்த₄கார பூ₄யிஷ்டமாய் * நள்ளிரவானவாறே * கண் புதையமூடி ஒரு ராஜவ்ருக்ஷத்தடியிலேயிருந்தாகள், அப் போது வ்யாத₄பத்நியும், நல்ல தண்ணீர்மடுக்க ஆசைபபட, வ்யாத₄புருஷனும் விடிவோரை ஸமீபததில் பாநார்ஹமான கிணற்றிலே மதுரநிர்மலஶீதளகந்தயுத பாநீயம காட்டு கிறேன' என்ன, இளையாழவாரும் அதுகேட்டு 'ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவர்களை லபதமநோரத ராக்குகைக்கு இது நமககு அநபிஜ்ஞதேஶமாய்விட்டதே!' என்று நிர விண்ணராயிருகக, * கனவிருளகன்று * கீழ வானமவெள் ளென றவாறே * கொழுமலரணவிக் கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, * அரியெனற பேரரவங்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக்கெனக காலிககர்மததைச்செய்து, வழிநடததுமவர் களைததேடிக காணாமல ஸர்வதோதிக்கமாக நோககிக் கூப பிட்டு நாலடி தோன்றினவழியே நடந்துவர, * கதிரவன குணதிசைச் சிகரம்வந்தணைய ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்க ளாகத் தோறறக கண்டு 'நேற்று நின்ற நிலைக்கு இப்படி யும் † ஒரு நலவிடிவு காணப்பெற்றதே!' என்று போர ஆஶ்சர்யயுகதராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலி ரண்டுபேருமாய் நிற்கக் கண்டு இவரும் 'இது எத்தேசம்? எவ்வூர்? என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'இதென்ன ப்ராஹ்மணா! புண்யகோடிவிமாநம் முன்னேநிற்கத தெரி யாதோ?' என்ன, இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவண வதம்கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும், 283. "த₃ருஷ்டா ஸீதா" என்ற வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாளைப் போலேயும் மதுவநத்திற புகுந்த திருவடியைப்

† 'ஒருவெளிநாடு' என்றுபாடாந்தரம்.

போலேயும் தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய் அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாக நினைத்து, க்ருஷ்ணுவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து "எத்திறம்!" என்ற ஆழ்வாரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

பின்பு 284. "ஶநைராஶ்வாஸிதஸ் ஸ்வயம்" என்னும்படியே தன்னிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்தவாறே 285. 'ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே' என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை பரமிப்பித்தாற்போலே என்னையும் * நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து. உருக்காட்டாதே ஒளிப்பதே!' என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆநந்த நிர்பரராய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று வையமாளிகையேறி "தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளன்" என்னும்படி திருப்பொலிந்த சேவடிகளை ஸேவித்து எழுவது தொழுவதாய் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்பப் புளகீக்ருதகாத்ரராய் ஆநந்தித்து, அவன் அந்தர்த்தாநம் பண்ணினதின் கருத்தறிந்து அச்சாலைக்கிணற்றிலே பேரருளாளர் திருவாராதநத்துக்கு உதவத் திருமஞ்சநங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்துப் போரானின்றார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாக இவர்கள் வருமளவும் நிற்க, அவ்வளவிலே கோவிந்தபட்டர் வர, 'வந்தீரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?' என்று கேட்க, 'அவரை நான் கண்டிலேன்' என்ன, அவனும் தன ஸமீபவர்த்திகளைப் பார்க்கவிட, அவர்களும் தேடிப்பார்த்துக் காணாமையாலே 'ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோ!' என்று ஸர்வரும் து:க்காகுலராய் முன்னே நடந்து ப்ரயாணகதியில் போய்க் கங்காதீரத்தையடைந்து கங்கையிலே மாகஸ்நாநம் பண்ணுநிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர், அகமர்ஷண ஸ்நாநம் பண்ணுகிற போதிலே ஒரு லிங்கம் கையிலே வந்துசேர, விஸ்மிதராய் இதென்னென்று யாதவப்ரகாச

னுக்குக் காட்ட, போரப்ரீதனாய் 'நீர்தெய்வஜ்ஞராகையால் கங்காஸ்நாநபூர்வம் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதரனே கை புகுந்தான் என்று யாதவப்ரகாசனும் இவரிடத்தே விசேஷப்ரதிபத்தியுக்தனாக, எல்லாரும் லிங்கம் கை சேர்ந்ததுவே நிரூபகமாக இவர்க்கு 'உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனார்' என்று பேரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி மீண்டு ஜகந்நாதஞ்சம் அஹோபிலம் வழியாக வர, உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரும் 'இந்த லிங்கத்தை ஒரு உசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும், 'அப்படியே செய்யும்' என்று இவரை மார்க்கமத்யே அனுப்பி விட்டுப் பெருமாள் கோயிலேறப்போனான்.

பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் தம்ஜந்ம பூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அசேஷ வித்வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்தலிங்கத்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத் தத்பக்தராயிருக்கிறவளவிலே, காளஹஸ்திநாதன் இவர் இருப்புக்குவிரும்பி 'நீர் நம் பக்கல் வந்திருக்கவேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்னங் காட்டித்தனஸ்தானத்தார் ஸ்வப்னத்திலும் 'உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று பரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக் கொத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை பஹுமானம் பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்தாநநிர்வாஹத்துக்கு வேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங்கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முகயராக்க, இவரும் தத்பக்தியுக்தராய் அங்கேயிருந்தார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து, 'விந்த்ய ப்ரதேசத்திலே உம்மைக் காணாமை

யாலே அந்யத$_2$ாஶங்கைபண்ணிககனக்க நிர்வேதபபட்டிருநதோம். இவ்வளவு காணடபெறறதே!' எனன. இவருமவழிதபபிக காணுமல அகனறுபோய் விலலிவ்யாஜேநபோந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச்சொலல. அவனுங்கேட்டு 'இவாநடை லோகாதீதமாயிருநதது' என்று நினைத்து ஸுப்ரீதனாய் ஸவகோஷ்டியிலே கூட்டிககொண்டு க்ரந்தத்தை நடத்தா நிறக.

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் பேரருளாளா ஸந்நிதியினின்றும கோயிலுககு எழுந்தருளி நம பெருமாளைத் திருவடிதொழுது ஆளவநதாா திருவடிகளிலே ஸேவிததுநிறக.ஆளவநதாரும் பெருமாள்கோயில விஶேஷங கேட்டருளுமபோது பராஸஙகிகமாக ''யாதவபரகாசனெனபாரொருவ ஏகதண்டி ஸநயாஸிபககல ஸ்ரீபெரும்பூதூா இளையாழவாரெனறொருவர் வேதாந்தம வாசியாநிறக. 286. ''ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநநதம ப்$_3$ரஹ்ம'' என்கிற ஶ்ருதி வர. அவன அதுக்கு வ்யாவ்ருததி தோன்ற அர்த்தஞ்சொலல. இளையாழ்வாரும் குணயோகம சொலலலாயிருகக வ்யாவ்ருததி சொல்லல சேராதெனன.அவனும் ஹுங்காரம பண்ணினை; பினனையும ஒருநாள் இளையாழவார் அவனுக்கு அப$_4$யஞ்ஜநமிடும்போது 287. ''தஸய யத$_2$ா கப்யாஸம் புண்ட$_2$ரீகமேவமக்ஷிணீ' எனகிறதறகு அநுசிதாாத்தஞ சொலலக் கேட்டு கலேசிககுமபோது ஶோகாஶ்ரு அவன தொடையிலே விழ. அது நெருபபுபபொறிபட்டாறபோல வேக. அவனும பதறி இவர் முகத்தைபபார்த்து கலேஶஹேதுவேதெனன. இவரும் ஸூாயனைக்கண்டு அபபோதலர்ந்த கமலமபோல விருக்கும் பரமபுருஷன திருக்கண்களென்று இங்ஙனே யோஜனையிருகக அபாா்ததங் கேட்டவாறே க்லேசமாயிற்று என்ருா்'' எனற இந்த வ்ருததாந்தங்களை ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி 288. ''அஸந்த ஏவாத்ர ஹி ஸம்ப$_4$வந்தி. ஹஸந்திகாயாமிவ ஹவ்யவாஹ॰| அத்ரைவ ஸந்தோ யதி$_3$ ஸம்ப$_4$வந்தி தத்ரைவ

லாப₄ஸஸரஸீருஹாணாம॥'' என்கிறபடியே 'இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இவ்விபூதியிலே இப்படியும் ஒரு மஹாநுப₄ாவனுண்டாகப் பெற்றதே!' என்று போரப்ரீதராய். அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணுமென்னும் பேராசையோடே முதலிகளும் தாமுமாகப் புறப்பட்டு நம் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு எழுந்தருளி பயணகதியிலே திருக்கோவலூர்வழியாக வந்து ஆழ்வார்கள் நாயனாரையுந் திருவடிதொழுது 289. ''புரீணாமபி ஸர்வாஸாம் ஶ்ரேஷ்டா₂ பாபஹரா ஹி ஸா। நாம்நா காஞ்சீதி விக₂யாதா புரீ புண்யவிவர்த₄நீ॥''என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருள † (திருக்கச்சிநம்பியும் 'ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார்' என்று கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள.) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வரந்தரும் பெருமாளரையரும் ஸ்ரீசடகோபனும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களுங் கொண்டு அதிஸம்ப்₄ரமத்துடனே எதிர்கொள்ள ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் மிகவும் உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்து ஸேவிக்க, ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடிபிடித்தெடுத்து 'ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான திருவாலவட்ட கைங்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடந்துவருகிறதோ?' என்ன, அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேரருளாளர் கண்டருளுகிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பின்பு நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு ''உலகேத்தும் மாழியானத்தியூரான்'' என்கிற அர்த்தி₂தார்த்தப₂ரிதா₃நதீ₃க்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதாகப் புகுந்து ப்ரதமம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடிதொழுது ப்ரத₃க்ஷிணமாக

† குண்டலிதகரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

எழுந்தருளாநிற்க 290. 'உத₃கபர்யசிமபு₄ாக₃ஸத₂ம வல மீகம் மஹதோ கி₃ரே | பூஜநீயபர்ச ததராஸதே ரே பூ₂ணப்₄ருதாம் வர ||' என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின ஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானையும அதுக்குக கிழக்காக கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும ஸேவித்து ஆளவந்தாரும முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, யாதவப்ரகாச னும திரளுமாகப பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரத₃க்ஷிணம பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க, ஆளவந்தாரும 'இவா களிலே இளையாழ்வார் ஆர்?' என்று நம்பியைக கேட்டருள, அவரும் 'சிவந்து நெடுகி வலியராய் 291. "ஆயதாபர்ச ஸுவ்ருத்தாபர்ச பு₃ாஹவ" எனகிறபடியே ஆஜாநு பாஹுவாய் நடுவே வருகிறவர்' என்று விணணப்பம செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலே பரஸ்நந மது₄ர க₃மபீ₄ரநயநங்களாலே பூ₄யோ பூ₄ய. செவ்வரியோடே அவரைப பார்த்தருளி '*ஆம முதலவன இவன்' என்று விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளி, பெருமாளைநோக்கி, 292. "யஸய ப்ரஸாத₃கலயா ப₃தி₄ரப ரஸ ருணோதி பங்கு₃ ப்ரத₄ா வதி ஜவேந ச வகதி மூக | அந்த₄ ப்ரபர்யதி ஸுதம லபு₄தே ச வந்த்₄யா தம் தே₃வமேவ வரத₃ம பரணங்க₃ தோऽஸமி ||" என்றும், "தாமவேண்டும், காமமே காட்டுங கடிது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவ்வவருடைய இஷ்டகாமங்களைத தந்தருளுகிறவராகையாலே, அடியே னுக்கும இளையாழ்வாராகிற மஹாநுபு₄ாவர் நம் தர்சந ப்ரவர்த்தகராம்படி விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளவேணு மென்று தேவரீரைச் சரணம் புகுந்தேன்' என்று விண ணப்பஞ்செய்து, பினபு ஹஸ்திகிரியின மேலே எழுந் தருளிப பேரருளாளரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ மும் ஸ்வீகரித்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியையும் நிறுத்தி, அபபோது இவர்க்கு ஒரு நலவார்த்தைசொலல அவஸரம காணுமையாலே மீண்டு, முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயி லுக்கு எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம யாதவப்ரகாசனும் தமபககல் ப்ரோதாக்களுடன வேதாந்த வ்யாகயாநம் பணணிககொண்டிருககச் செய்தே அந்த ராஜ்யத்தில ராஜாவின் பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, இவ்விடங்களிலே 'இத்தைப் பரிஹரிக்கத்தகக மந்த்ரவாதிகளுண்டோ?' எனறு ஆராய, 'யாதவப்ரகாசன போர மந்தரவாதியாயிருககும்' என்று சிலர் சொலலக கேட்டு ராஜாவும 'அவனுககு இச்செய்தியை அறிவியுஙகோள்' எனறு ஆளபோகவிட, ராஜமனுஷயர் வந்து இவனுடன் 'ராஜாவின பெண்பிள்ளையை பரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு பிடிததெனறு ராஜா உமககு அறிவிக்கச் சொன்ஞர்' எனறு சொலல, இவனும 'யாதவபரகாசன உனனைப் போகச் சொனஞனென்று ப்ரஹமரக்ஷஸ்ஸுககுச் சொலலுங்கோள்' எனறு வந்தவர்களுடன சொலலிபபோகவிட, அவர்களும போய 'யாதவபரகாசன உனனைப் போகச்சொன்ஞன்' என்று சொன்னவாறே 'அவன் தனனை அங்கு நின்றும் போகச்சொனனேனெனறு சொல்லுங்கோள்' என்று அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமநுஷ்யர் இச்செயதியை யாதவப்ரகாசனுககு அறிவிகக, அவனும மிகவும குபிதனாய்த தானும திரளுமாகபபோய் ராஜகோஷ்டியிலே மஹா மந்தரததை ஜபிததுகசொண்டு, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின அருகில் நினறு முஷ்டிபிடிகக, அதுவும் முடக்கினகாலை நீட்டி 'அடா! யாதவபரகாசா! நீ ஜபிககிற மநதரம் நான அறியேனே?' என்று அந்த மநதரத்தையுஞ் சொலலி 'நான இநத மந்த்ரத்துககும உனக்கும் போவேனே? நீ உன்ஜந்மமும அறியாய்; என ஜந்மமும் அறியாய்' எனன, யாதவப்ரகாசனும 'ஆகில நீ பிரானுமாய் ஸாவஜ்ஞனுமாய் இருந்தாய், என்னுடைய ஜந்மம் எது? உனனுடைய ஜந்மம் எது?' எனறுகேட்க, அதுவும் 'உனனுடைய ஜந்மம மதுராந்தகத்து ஏரிககரையிலே இருப்பதொருபுற்றிலே ஒரு உடுமபாயிருபபுதி. கோயில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுநதருளுமபோது அஙகே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிநதின ப்ரஸாததததையும் தீர்த்தத்தையும ஸவீகரிததாய்,

அத்தாலே உனக்கு இந்த வித்₃வஜ்ஜந்மம் உண்டாய்தது; நான் ப்ராஹ்மணவாணததிலே பிறந்து யாகமபணண அதிலே மந்தரலோபகரியாலோபஙகள பிறநது, அததாலே பரஹ்மரக்ஷஸஸானேன.' எனறு சொலல, 'ஆகில, நீ 'யாருககுப போவுதி?' எனன, ரக்ஷஸ்ஸும 'உன பககலிலே வாசிககிறவாகளிலே யொருவா ஙிதயஸூரிகளில தலைவராய் இருப்பர்காண்' எனன, இவனும அவரா? எனறுகேடக, அதுவும இவரெனறு இளையாழவாரைககாட்டி அவரைத தண்டனிடடு 'இவாபோகச் சொனனாாகில போகிறேன்' என்ன, ஆகில், இளையாழவீர்! நீா இதனைப போகச்சொல லும்' எனறு அவன சொலல, இவரும 'நீ இவளை விட்டுப் போ' எனன, அதுவும் 'உமமுடைய திருவடிததாமரைகளை என் தலைமேலே வைததாலொழியப போகேன' எனன, இவரும் உகந்து அபபடியே செய்தருள, அதுவும் ஸநதுஷ்ட மாய்ச் சிரிததுக கும்பிட்டு எழுந்திருந்து 'போகிறேன' என்ன, இளையாழ்வாரும் 'ஆகில, நீ போகிறதற்கு அடை யாளங்காட்டிப்போ' எனன, அதுவும் 'இவ்வரசிலே நான இருப்பேன், இப்போது இவ்வரசை முறிததுககொண்டு போகிறேன்' என்று சொலலி அவ்வரசை முறிததுக்கொண்டு போய்த்து. யாதவப்ரகாசனும் இளையாழவாரை மிகவும ஸ்லாகிதது மீண்டு தன்னுடைய மடமே வநது புகுந்தான.

அநந்தரம, ஆளவநதார் கோயிலிலே ஒருநாள் வ்யாக் யாநஸமயத்திலே "இலிங்கததிடட புராணததீரும" என்கிற பாட்டு பரஸ்துதமாக, அபபோது 'நமககுப்பின்பு இத்தா ஸநம நிர்வஹிபபாரொருவரையுங் காணப்பெறறிலோமே!' என்கிற விசாரததிலே இளையாழவாா பககல் திருவுள்ளமாய் 'இபபோது இளையாழவாரை யாதவபரகாசனோடு உற வறுத்து, நம் பககல்சேர்க்கும் விரகு உண்டோ' எனறு அருளிச்செய்து, பினனையும் பேரருளாளரைககுறிதது 'நம ப்ரபத்தியை ஸபலமாககியருளவேணும்' எனறு மிகவும் ப்ரார்த்தித்தருளினா.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும் மீளவும் ஒருநாள் க்ரந்தம் நடத்தா நிற்கச்செய்தே, 293. ''ஸர்வம் க$_2$ல்வித$_3$ம் ப்$_3$ரஹ்ம'' 294. 'நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந' இத்யாதி$_3$ வாக்யங்களை அத்$_3$வைதபரமாக யோஜித்து ஜீவப்$_2$ரஹ்மமைக்யம் ப்ரதிபாதி$_3$க்க. இவரும் அத்தை நிராகரித்து அவ்வாக்யங்களை விஶிஷ்டாத்வைத பரமாக யோஜித்து அர்த்தஞ்சொல்ல. அவனும் அதிகுபிதனாய். 'இன்று தொடங்கி என்னிடம் வாசிக்கவேண்டாம்; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியான விடத்தே போய் க்ரந்தங்கேளும்' என்று போகச்சொன்னான்.

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டு தம் திருமாளிகை யிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல, அவரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும்; திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளருக்கு அந்தரங்க ராயிருக்கிறார்; நீர் அவரை ஸேவித்து அவர் அருளிச் செய்வதைச் செய்துகொண்டிரும்' என்றுசொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து க்ருதார்த்த ராய் 295. ''க்ரியதாமிதி மாம் வத$_3$'' என்றாப்போலே அடியேன்செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் 'பேரருளாளருக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும்; திருவாராத$_4$ந காலத்துக்கு உதவும்படி முன்புபோலே ப்ரதிதி$_3$நம் ஒரு குடம் திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்' என்று அருளிச்செய்ய. இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யஞ் செய்து கொண்டிரா நிற்க;

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவு சாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருக் கோட்டியூர் நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமா யிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று

விண்ணபபஞ்செய்ய. ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி உங்களுககுத தஞ்சமாயிருபபதொரு அாததம இது'— கோயிலாழ்வாரே உங்களுககு உயிாநிலை; உஙகளுககுத தஞ்சமெனறு புததி பணணிபபோருஙகோள் எனறும. 'பெரியபெருமாள் திருவடிகளின கீழே வீணையுங் கையுமாய் ஸேவிததிருககும் திருபபாணாழ்வார் விகரஹத தைப பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவிததுககொண்டு போருங் கோள்' என்றும திருவுள்ளமாக. திருவரஙகபபெருமாள ரையர் முதலான முதலிகள மூவரும் அபபடியே திருவுள்ளம் பற்றியிருககிறவளவிலே'. ஆளவந்தாரும. திருவரங்கபபெரு மாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரையுஙகுறிதது. இதறகு பரமாணமாகத திருவேங்கடமுடையானுயிாநிலை யறிந்து போரும் குறுமபறுத்த நம்பியையும. பேரருளாளப பெருமாளுயிாநிலையறிந்து போரும் திருககச்சிநமபியையும். பெரிய பெருமாளுயிாநிலையறிநது போரும் திருபபாணாழ வாரையும். திருபபாணாழ்வாருயிா நிலையறிந்து போரும திருவரஙகப் பெருமாளரையரையுங்காட்டியருளி. ஆழவாா திருவரங்கபபெருமாளரையரைப பார்த்தருளி 'நீா பெரிய பெருமாளுயிாநிலையறிநது ஸேவிததுப்போருகிற விகரஹமே அடியேனுககு உபாயோபேயமெனறு புததிபணணிப போருவன' எனறு அருளிசசெய்ய. திருவரங்கபபெரு மாளரையரும ஆளவந்தாா ஸ்ரீபாததநிலே தணடனஸமாப் பித்து 'தேவரீர் நிதய விபூ₄தியிலே செனறு பரமபதநாதனை ஸேவிதது இமையாத கணணராய்க கொண்டுபோரத திருவுள்ளமபற்றி யருளிறரோ? எனறு விணணபபஞ செய்ய, ஆளவந்தாரும அவரைக குறிதது 'நீர் பரஸமருத₃ தி₄க்கு உகநது அத₄யவஸிததிரும' எனறு அருளிசசெய்து. பின்னையும் ஆளவநதார் இம்முதலிகள் மூவரையும திருவுள்ளம்பற்றி 'ஒருவன பரபக்ஙனுல். ப₄க₃வத₃தீ₄நமான ஆதமயாதரையிலும் காமாதீ₄நமான தே₃ஹயாதரையிலும அன்வயமுண்டெனறு இருநதானுல் ஆத்மஸமாப்பணங் குலைந்து 'நாஸ்திகனுய்விடும்' ஆகையாலே. தரிவிதகரணங்

களாலும் உபயயாதரையிலும் அந்வயம் இல்லை நாராயண னுக்கு நைரந்தர்ய வேஷம், தமக்கல் பேற்றுக்கு 'நம:' என்றுதவாகளே "வானவா நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்பது ஒரு ஔதார்ய விசேஷமுண்டு 'நாரங்களுக்கு நைரந்தர்யவேஷம்' "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என்கிறபடியே நிரபரங்களாயிருக்கை' என்றிராதே, தமபேற்றுக்கு தவரிக்கையும ஸ்வரூபஹாநி; எம்பெருமானே ரக்ஷகனென்றிருக்கையும ஸ்வரூபஹாநி; எம்பெருமான ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும ஸ்வரூபஹாநி, இப்படியிருந்தானு கில அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கும், ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்துக்கும் சேராது' என்று அருளிச்செய்ய, மீளவும இவர்கள், ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு, 'அடியோங்களுக்குப பற்றும் உபாயம எது?' என்றுகேட்க, ஆளவந்தாரும, 'நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்று புத்தி பண்ணிப போருங்கோளென்கை அடியேனுக்கு ஸ்வரூப ஹாநி "எம்பெருமான தாள தொழுவார் எப்பொழுதும் என மனத்தேயிருக்கின்றாரே' என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க, ஆளவந்தாரும் இவர்களைக்கண்டு 'நீங்கள் முசிக்க வேண்டா: உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்தம போகமண்டபம், சரமஶ்லோகார்த்தம் புஷ்பமண்டபம, மந்த்ரரத்நார்த்தம தயாகமண்டபம, இதற்கு ப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார முதலானார்கள்' என்று அருளிச்செய்தார். இதனைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி 'தேவரீர் அவதாரம் தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் கிரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓரழிவுவந்தால சேதமில்லை என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பராக்கடித்து பரத்யுத்தரமருளிச் செய்யாமலிருக்க, இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளமபற்றி,

'ஆளவந்தார் வியோகத்தில நாம் பராணத்யாகமபணணக கடவோம்' என்று நிஶசயித்திருககிறவளவிலே,

பெரியபெருமாள் திருவோலககத்திலே இவ்விருஷம் பிறகக பெரியபெருமாளும திருவரஙகபபெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலாக அருளபபாடிட்டு 'ஆளவந் தார்வியோகத்திலே நீங்கள் அவிவேகம்பணணினீாகளாகில நமமாணை' என்று ஆஜ்ஞாபித்துத திருவரஙகப்பெருமாள ரையா திருக்கையிலே அவாகளைக காட்டிக்கொடுததருள, அவரும் முதலிகளிருவரையும் கையைடபிடித்துக கொணடு ஆளவநதாா ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று இவ்விருஷத்தை விணணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இதைக் கேட்டு நம் பேறறுககு ஸஹியாதவாகள் பெரியபெருமாள் இரண்டாறறுக்கும நடுவே திருவாராதநங்கண்டருள ஸஹியாதவாகள்' என்று அருளிசசெய்து 'நம்முடைய வியோகத்தில அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில உய்யகொண்டார் மணககால நம்பி முதலான பெரிய பெருமாளுகந்த முதலிகளுடைய திரு வுள்ளததை மறுததவாகளாவுதிகோள்' என்று தமமுடைய திவ்யாஜ்ஞையிட, இவர்களும திருவுள்ளத்திலே நொந திருக்கிறவளவிலே, ஆளவநதாரும் 'பகவதபாகவதவிஷயங் களிலே தரமிடாதே பாகவதவிஷயத்திலே பகவநோககான வனுய்ப் பகவானை குருபரமபராதியாகத் திருவடி விளசகுமா போலே பாகவதவிஷயததிலும தன ஸததை மாண்டு ஆசார்ய விகரஹத்தை அநுஸந்தித்துத தீர்த்தங்கொண்டு போருகையும், அவர்களுக்குத் தீர்ததஙகொடுககுமிடத்தில் அர்த்தகாம பரவசரனறிக்கே தாங்களும் நேரே ஆசாாயனை நோக்கி குருபரம்பராபூாவகமாக த்வயததை அநுஸததிததுக் கொடுககையும் இருவாககும் உபாதேயம், ஜ்ஞாநாதிக விஷயமுமாய் ஸமூஹமுமாய்ச சென்றவளவிலே, இருவரும அர்த்தகாமபரவசராய் ப்ராகருதஶரீரத்திலே நோககாய் ஸமூஹத்திறசென்ற முதலிகளையிகழந்து திருவுள்ளம் கன்று மாகில், ஆசார்யனேயாகிலும் இவர்களுக்கு அத்தீர்த்தம்

உபாதேயமன்று' என்று அருளிச்செய்ய, இம் முதலிகளும் அவ் வார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறவளவிலே, ஆள வந்தாரும் முதலிகளைப் பார்த்து 'உங்களுக்குச்சரமார்த்தம் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஒரு கருமுகைமுகிழ் வெடிக்கவைக்கவும், ஆசார்ய விஷயத்தில் ப்ரதமதசை மத்யம தசைகளைச் சரமதசையாக அநுஸந்தித்துப் போருகையும் உத்தாரகப்ரதிபத்தி என்று அருளிச்செய்து, திருவரங்கப் பெருமாளரையரை தண்டனிட்டுத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி யையும் பெரியநம்பியையும் அவர் கையிலே காட்டிக் கொடுக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அவர்களைக் கைக் கொண்டு 'நீங்கள் ஆசார்ய விச்லேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தேசவிசேஷ மின்றிக்கே நித்யஸூரிகள் திரளிலும் புகுரப்பெறுதே இழப்புதிகோள்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து 'உங்களுக்குத் திரு வரங்கப்பெருமாளரையருடைய விக்ரஹமே உபாயோ பேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்ய, அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருந்தவள விலே, ஆளவந்தார் திருமேனியில் நோவாறி ஆரோக்ய முண்டாய், நீராடி பெரியபெருமாளுக்கும் உத்ஸவமாய்ப் பெரியதிருமஞ்சனங் கண்டருளி உடுத்து முடித்துச் சாத்துப் படிசாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்கமாமறையோர் ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித்திருத்திரை நீக்கியிருக்கிறவளவிலே;

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி கருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் நினைவறிந்து திருவரங்கப்பெருமாளரையரை அருள பாடிட்டருள, அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழியச் சூழ்விசும் பணிமுகில் ஸேவிக்க, திருவோலக்கமடைய 'இதென!' என்று விஸ்மயப்பட, பெரிய பெருமாள் திரு நெற்றிமாலை நழுவிவிழ, நம்பியார் எடுத்து பரஸாதிக்கிறோமென்று இருக்கிறவளவிலே திருவரங்கப்பெருமாளரையர் சடக்கென

எடுத்து ஆளவந்தாருககு பரஸாதிததருள, ஆளவநதாருமு திருவுள்ளமுகந்து நிறக, அரையருமு 'உமமுடைய நினைவு ஸித்திததகே!' என்ன, பெருமாளுமு தீாததமு ப்ரஸாதமு ஸ்ரீஶடகோபன பரஸாதிதது விடை கொடுததருள, ஆள வந்தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரஙகபபெருமாளரை யா திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியநமபி முதலான முதலிக ளெலலாரையுமு தீாததஙகொணடு அமுதுசெய்யப்பண்ணி தண்டனிட்டு 'ஸாவாபராதஙகளையும் பொறுத்தருள வேணுமு' என்று க்ஷமைகொணடு எழுந்திராமல நிறக, திருவரஙகபபெருமாளரையரும் 'உமககு ஓரு அபசாரமு உணடோ? என்று முடிபிடிததெடுகக எழுநதிருந்து பினபு அமுது செய்து இவர்களுககுப் பூர்வமபோலே நலவாாததை யருளிச செய்து கொண்டிருகக,

அவ்வளவிலே ஆளவநதார் திருமேனியிலே நோவு சாத்தினரென்றுகேட்டு இரண்டு ஸ்ரீவைஷணவர்கள் பேரரு ளாளா ஸநநிதியில நின்றும் கோயிலேறச்சென்று ஆளவந தாா திருவடிகளிலே ஸேவித்திருகக, ஆளவநதாருமு பெருமாள்கோயில விஶேஷமகேட்டு 'இளையாழவார் செய்கிற தென?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'இபபோது இளை யாழ்வாா யாதவபரகாசனிடததிலே சீறறம பிறந்து அவனைத துறந்து பேரருளாளர்பககல பரவணராய் நிலலாநினறார்' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, அதனை ஆளவநதாருமு கேட்டருளி உகந்து 'பேரருளாளா நமமுடைய பரபததியை ஸபலமாககியருளினார்' என்று பெரிய பரீதியோடே * பேரரு ளாளன் பெருமையைப் பேச வல்லவராய்க்கொண்டு ஸதோத்ரததை விண்ணபபஞ்செய்து ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூத ரான பெரியநமபிதிருக்கையிலே கொடுத்து அவரைப் பார்தது 'இளையாழ்வாா இபபோது யாதவபரகாசனிடததே சேராதே அவனைவிட்டுத தேவப்பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரவணராயிராநினறாரென்று கேட்டோம், இககாலத்தில் நீர் அங்கேறப்போய் அவரை நம்மோடே சேர்க்கவேணும்,

என்று நியமித்தருள அவரும் அப்படியே சடக்கெனப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் ஆளவந்தார் பின்னையும் நோவுசாத்தி மிகவுந் தளர்ந்து கண் வளாந்தருள, அருகிலிருந்த முதலிகளும் 'பெரிய பெருமாள் திருவுள்ளம் ஏதோ!' என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிற வளவிலே, பேரருளாளப்பெருமாளுடைய அயனகண்ட வைகாசித்திருநாளில அவப்ருததத்தினன்று ஆளவந்தாரும நீராடிப் பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழச்சென்று உததமஸநதி அமுதுசெயது திருத்திரை நீககினவளவிலே தண்டன ஸமர்ப்பித்துப் பாதாதி கேஶாந்தமாகவும கேஶாதி பாதாநதமாகவும பெரியபெருமாளை ஸேவித்துத திருவடிககீழத் திருப்பாணாழ்வாரையும அநுப வித்து, நம்பியாா ஸ்ரீஶடகோபன் தீாததம பரஸாதம் பரஸாதிககபபெற்று திருபபதியாரும திருத்தளிகை பர ஸாதம பரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவநதாரும் ஸ்ரீபாததது முதலிகளுடன மடமே சென்று மீணடு முதலி களைத் தீாததங கொணடு அமுதுசெய்தருளப்பணணி முஹூர்த்தமிட்டு, வைகாசிமாஸம ஆறுந்தேதி ஶ்ரவண நக்ஷதரத்தினன்று அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள ஶேஷமும் அங்கீகரித்து ஆழ்வார்களைச் சரணமபுகுநது ஆசாாயாகள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தாா முதலாக எலலாரையும அழைபபித்து க்ஷமைகொண்டு வேணடிக்கொள்ள, அவா களும பெரியபெருமாளுக்கு ஒரு அபராத முண்டாகிலன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவது?' என்ன திருவரங்கப பெருமாளரையா முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலே காட்டிககொடுத்தருளி, ஸதாநததாரைப பார்தது 'பெரிய பெருமாளுடைய திருவாராதநம் திருமந்தர புஷபம் காலாகாலததிலே நடததிக கொண்டுபோருங்கோள்: ஆசாாயாகள் முதலிகள் தேசாந்தரிகள முதலானாரை வர வணைத்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று காட்டிக்கொடுத் தருள, அவர்களும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று அங்கீ

கரித்து, 'இது புதுமையாயிருந்தது!' என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப்போக, அநந்தரம் மணக்கால்நம்பியை த்யானித்துக்கொண்டு பத்மாஸநத்திலே யோகமாய் எழுந்தருளியிருந்து அவர் திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு பரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி புருஷஸூக்தம் அர்ச்சிராதி சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலாக முதலிகள் ஸேவிக்க, திருச்சங்குடணிமாற, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க, ஆளவந்தார் பரஹ்மரந்தரத்தாலே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

யமுனைத்துறைவரைப் திருப்பள்ளிபடுத்த ப்ரகாரம்

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து சோகிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசு நம்பியைக் குறித்து 'இனி முன்பு நடக்கும் க்ரமத்தைச் செய்தருளவேணும்' என்று, தாஸிகள் வந்து திருவாசல் திருவலகிட்டுத் திருநீர்பரிமாறி ஸ்தல சுத்தி பண்ணித் திருக்காவணமிட்டுக் கோடித்து, தாப்ப மாலைகட்டிச் செங்கழுநீர் மாலைகட்டி, பலபட்டுக்களாலும் சாமரங்களாலும் குச்சுக்கட்டி யலங்கரித்து; திருக்காவணத்தின் நாலுவாசலிலும் கதளிததாறுநாற்றி, இளங்கமுகு கரும்பு நாட்டி, பல பலங்கள் நாற்றி, நாலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி, சித்ரபத்ரங்களைவைத்து, பூர்வதக்ஷிண பஸ்சிம உத்தர தவாரங்களிலே பலாஸ அஸ்வத்த கதிர உதும்பர தோரணங்கள் நாற்றியலங்கரித்து, திருக்காவணத்தில த்ரோணவ்ரீஹி சொரிந்து பரப்பி, நடுவே பூர்ண கும்பம்வைத்து, நாலுகோணங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களை வைத்து கேஸவாதித்வாதஸநாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு தவாதஸகலசங்களை ப்ராகாதியாக ஸ்தாபித்து,

கலசங்களுககுக் குஶதூ3ர்வா த3ர்ப4 விஷ்ணுக்ராந்தி முதலானபுஷ்பங்களையிட்டு, குருபரம்பரா பூர்வகமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடன் கும்பார்ச்சனைபண்ணி, தவாதஶநாமத்தாலே கலசஸ்தாபநம் பண்ணுவித்து, பின்பு பஞ்சாம்ருதஸ்நாநம் பண்ணுவித்து, ஈசாநபாகத்திலே ஸங்கர்ஷணகும்பமொழிந்த நாலுகும்பங்களையுங்கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணுவித்து, முதலிகள் தீர்த்தங்கொண்டு, சுருளமுத திருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம் வந்து, வாசலமுன்னில கோ3மயக்ருத † ஸ்தலத்தினமேலே த்3ரோணவ்ரீஹிபரப்பி, உலூகலமுஸலங்களை மந்த்ரபூத ஸ்நாநம் பண்ணுவித்து, நவவஸ்த்ரவேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூகலத்தை ஸ்தண்டிலேபரிக்ருத வ்ரீஹியினமேலே வைத்து, அதிலே ஹரித்3ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி, ஶுத்3த4 வஸ்த்ரஶுக்லமாலாலங்க்ருதைகளாய சகரமுத்3ராமுத்3ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தாஸிகள த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியை வலம்வந்து திருவாசலிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துககு தண்டனிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நடுவே வந்து நவவஸ்த்ரவேஷ்டிதமேருதை3வதயமான அம்முஸலத்தைக கைககொண்டு த்வாதஶநாமோச்சாரணம் பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிகக, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர் ஸ்தண்டிலமத்யஸ்தமாய் நவகண்ட ப்ருதி2வ்யாகாரமாக உலலேக2நம்பண்ணி வ்ரீஹ்யுபரிஸ்த2ாபிதமாய் பூ4மிதை3வதயமான உலலேக2நத்திலே அஷ்டதிக்குக்களிலும தி3வ்யசூர்ண தி3வ்யதைல தி3வ்யாநுலேபந தி3வ்யமால்ய தி3வ்யலாஜ தி3வ்யது3க்3த4 தி3வ்யத3தி4 தி3வ்யசுத்3த4ஜல பூரணங்களாய் த3ர்ப்ப4 பவித்ராஶ்வத்த2பத்ரபவித்ரிதங்களான கலசங்களை த்3வயாநுஸந்த4ாநத்துடன் ஸ்த2ாபித்து, பரமாகாஶதை3வதயமான நவசூர்பபத்திலே தி3வ்யநக்ஷத்ரதை3வதயமான நிஸ்துஷநவலாஜத்தை நிறைதது பூர்வ திக்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்ததங்கொண்ட

---

† (பா) 'ஸ்தண்டிலத்தின்மேலே'

ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் நிறைந்த கும்பத்தை மேற்கே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமாபபணீயமான த்ரவ்யக்கிழியை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவர விட்டருளின திருமாலை திருப்பரியட்டப்ரஸாதங்களையும பொற்றளிகையிலே தென்னருகே வைத்து, ஆளவந்தாரை தண்டனிட்டு விமலசரமவிக்ரஹத்தை நெஞ்சுள்ளும கண்ணுள்ளும் தேக்கிக்கொண்டு சூழ்வெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு சூழ்விசும்பணிமுகில் இவைகளைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இசையுடன் இயலாக அநுஸந்தித்து, திவ்யந்ருத்தகீத வாத்யத்துடன் திருவீதியிலே திருவிருத்தத்தை இயலாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வலம்வந்து மடத்துவாசலிலே இயல் சாத்தி திவ்யதைல திவ்யசூர்ணங்கள் சாத்தி நீராட்டி, பெருமாள்சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யபீதாம்பரங்களையும ஆளவந்தாருக்குச் சாத்தி அலங்கரித்து, ஆளவந்தார் திருமேனியில் சாத்திக்களைந்ததாய்த் தத்ப்ரஸாதமாய் சேஷித்த எண்ணெய்ப்ரஸாதம் ஸ்ரீசூர்ணப்ரஸாதங்களெல்லாம் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோரெல்லாம ப்ரஸாதப்பட்டு, அப்போதையிலிருப்பை நெஞ்சிலே ஸாக்ஷாத்காரமாகத் தேக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து திருவடிகளைத் திருக்கண்களிலும திருமார்பிலும திருமுடியிலும் தரித்து, அவர் ப்ரபத்தியை யநுஸந்தித்துத் திருமிடறுதழுதழுப்பத் திருமேனிகள்வாடத் திருமுத்துதிரத்துத் திருமுகங்கு வெப்படிக்க ஆசார்ய விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய் ஆர்த்தராய்ப் பரவசராய்க்கொண்டு சோகிக்க, அங்குள்ள முதலிகள் வந்து இவர்கள் திருக்கண்களைத் துடைத்து ஆஶ்வஸிப்பித்துத் தேற்ற, தேறின்று *மென்மையிலே மெள்ள நடையிட்டு வந்து பீடயாநத்திலே ஆளவந்தாரை யேறியருளப்பண்ணி அநுஸந்தாநத்துடன் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிக்கொண்டு, திருச்சங்கு பணிமாற ந்ருத்தகீத வாத்யங்கள் எங்கும முழங்க, வேதபாராயணம்பண்ண அருளிச்செயல இயல நடக்க,

நடைபாவாடையிட்டுக் கரும்பும் குடமும் ஏந்திப் பொரியும புஷ்ப புஞ்ஜமும எங்கும் சிதற, திருப்பதியில ஸுமங்கலி கள் மங்கள தீபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்ட, வெள்ளைவட்டமிட, 'தர்ஶநத்திலே ஆள வந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினா' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும வலம் வந்து திருக்கரம்பன துறையிலே யெழுந்தருளவித்துக்கொண்டுபோய், ஒழிந்த ஸங்கர்ஷணகும்பபூர்ண ஜலங்கொண்டு அநுஸந்தாநத்துடன் திவ்யஸ்தலஸூத்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்காரவித்₄யுக்தமான படி களடங்கச்செய்து க்ஷ்நித்துப பள்ளிபடுத்துகிறவளவிலே.—

அங்கே பெரியநம்பி பயணத்தியிலேபோய்ப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சி நம்பிக்கு அருளிசசெய்து, அவர் புருஷகாரமாகப பேரரு ளாளர ஸந்நிதிக்குச் சென்று அவர்முனபே ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துத தீர்த்தப்ரஸாதமும ஸ்வீகரித்து ஸந்நிதியி னின்றும புறப்பட்டு, இளையாழ்வார் திருமஞ்சநங் கொண்டு வருகிற சாலைக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத் ரத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க, 296. "ப்₃ரஹ்மா ஶிவஶ்ஶதமக₂ பரமஸ்வராடி₃த்யேதேபி யஸ்ய மஹி மார்ணவவிபருஷ்ஸ்தே ||" என்கிற ஶ்லோகத்தை இளையாழ் வாரும கேட்டருளி 'இது அருளிச்செய்தார் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, 'ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி' என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய இவரும அவரை அடியேன ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, நம்பியும 'ஆகில, நீர் நம்மோடே சேரவாரீர்' என்று அருளிசசெய்ய, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமாள் திருமுனபே ஸமாப்பித்துப் பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியை யும் ஸேவித்து அவர்க்கு இசசெய்தியை விண்ணபபஞ் செய்து பெரியநம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாரா நிற்க, திருக்கரம்பனதுறை

யிலே பெரியதிரளைக்கண்டு 'இத்திரள் ஏது?' என்று எதிரே
வருகிறவர்களைக் கேட்க. அவர்களும் 'ஆளவந்தார் திரு
நாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்ன, இத்தைக்கேட்டு
இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஶோகார்ணவ நிமக்ந
ராய்க் கிடந்து துடிக்க. அவ்வளவிலே இளையாழ்வாரும்
297. "ப$_3$ஹுதா$_4$ விலலாப ஹ" என்னுமாபோலே பல
வகையாகப் புலம்பி அஸ்தமிதாநயப$_4$ாவராய் நிவாத்த
நோக்முக$_2$ராய்க் * கண்பனி சோர நிற்க. பெரியநம்பியும்
வாளேறுகாணத் தேளேறு மாயுமாபோலே தம்முடைய
வ்யஸநத்தை மறந்து 298. "ஶ்ரேயாம்ஸி ப$_3$ஹுவிக்$_4$நாநி
ப$_4$வந்தி மஹதாமபி' என்கிறபடியே ஶ்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு
அநேகவிக்$_4$நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம், ஆகை
யாலே. நீர் சோகிக்க வேண்டா, என்று இளையாழ்வாரைத்
தேற்றி அவரைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆள
வந்தாருடைய விமலசரமவிக்$_3$ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண.
இளையாழ்வாரும் அவரை தண்டனிட்டு 'இது ஒரு அலப$_4$
யலாப$_4$மிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராய் ஆபாத$_3$
சூட$_3$மாக ஸேவிக்குமளவில் மூன்று திருவிரல்கள் மடங்கி
யிருக்க. இவரும் அதுகண்டு 'முன்னும் இவர்க்கு இப்படி
யுண்டோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க. அவர்களும் 'முன்பு
இல்லை, இப்போது கண்டித்தனை' என்ன. இளையாழ
வாரும் 'இவர் திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் ஒரு கருத்து
உண்டாகவேணும்' என்று விசாரித்தருளி. முதலிகளைப்
பார்த்து 'முன்பு வ்யாக$_2$யாநஸமயங்களிலே அபி$_4$மதஸல
லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ?' என்ன.
ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாருங்கூடி 'வேறொன்றுமறியோம்,
வ்யாஸபராஶரரிடத்திலே உபகார ஸ்ம்ருதியும். நம்மாழ்
வார்பக்கல் ப்ரேமாதிஶயமும். வ்யாஸ ஸூத்ரத்திற்கு
விஶிஷ்டாத்வைதபரமாக வ்யாக்யாநலாஞ்சை$_2$யும் பல
காலும் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்' என்ன.
இவரும் அகவாயிலெண்ணமறிந்து 'இஶ்ஶரீரம் தருடமாய்,

இவ்வாசாரயகருபையும் அடியேனிடததில பரிபூரணமாய், ஸாவேமாவரன அடியேன நினைததபடி கூட்டுவாருகில, இம்மூன றிழவுகளையும் தீாக்கககடவேன என்ன, உடனே திருவிரலகள் நிமிர, இததைத அகிலரும கணடு ஆமசாயப பட்டு இவ்வாசார்யகருபையும உமமிடததிலே யுணடு; இவருடைய தி$_3$வ்யாகதியும் உம்மிடத்திலே கூடும, நீரே இததாநததுககு நிர்வாஹகராவீர' என்று ஸாவரும இவரை மங்களாஸாஸநம் பண்ண, இளையாழவாரும "கண்ணுள் நீங்கா என நெஞ்சுள்ளும நீங்காவே' என்கிற படியே அவ்விகரஹததை ஸேவித்துக கணணிலும நெஞ சிலும தேககிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்த படி என!' என்று போரகலேஶித்து அவப்$_4$ருதஸ்நாநஞ செயதருளிப் பெரியநமபியை தண்டனஸமர்பபிதது, நம பெருமாளையும திருவடிதொழாதே அவரைவெறுத்து மீணடு பெருமாள கோயிலேற எழுந்தருளினா பின்பு ஆளவந தாரைக க$_2$ங்கதுக திருபளளிபடுததுச் செயயவேணடுங கருதயஙகளெலலாஞ செய்தருளினர்கள.

அநந்தரம, இளையாழவாரும் பயணகதியிலே பெருமாள கோயிலுககு எழுந்தருளித திருககச்சிநமபி ஸ்ரீபாததததிலே தணடனிட்டு இச்செய்தியை விணணபடஞ்செயய, அவரும் போரகலேஶிகக, இவரும் * எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே அதயந்தம அவஸந்நராய் கலேஶிகக, திருககசசிநமபியும் பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும ஸாவஶகதருமனறோ? உம முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவா, அஞச வேண்டா' எனறு தேறறமிட்டு, பினபு ஆளவநதாருககு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனஞ்செய்து பெருககததிருவத்$_4$யயநம நடததியருளினர்.

ஆளவநதார் திருநக்ஷத்ரம் ஆடியில உததராடம்.

அவர் தனியன் 299. "ஸ்ரீராமமிஶ்ரஸசிஷ்யம வந்தே$_3$ தத்வார்த்த$_2$ கோவித$_3$ம்। வாத$_3$த$_3$வாபத । ராஜயாந்$_3$யோ

/(பா) ராஜ்யஸது விரகதோ யோऽப$_4$வந்முநி

விரகதோ யாமுநோSப₄வத ||" 300. "யத்பத₃ாமபே₄ாருஹ ச₄யாந வித்₄வஸ்தாஶேஷகலமஷ· | வஸ்துதாமுபயாதோSஹம யாமுநேயம நமாமி தம ||" 301. "ஸிமஹாநாமஶ பு₄வமீஶ வரயோகி₃ஸிந்து₄ முகதாமணிம மஹிதநாத₂முநீந்த₃ர பௌதரம| ப்ரஜ்ஞாவிஶேஷஜலதி₄ம் பரதிவாதி₃தூல ஜஞ்ஜ₂ாநிலம ஹ்ருத₃ய சிநதய யாமுநாாயம ||"

இளையாழவாரும தை₄ர்யாவலமபி₃யாய்ப் பேரரு ளாளரைஸேவித்துப் பூர்வமபோலே திருமஞ்சநகைஙகாயம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பினபு நம்பிபககல் இளையாழவாருக்கு ப்ரேமம முதிாந்து வர, நம்பிகளும் இவர்பககல் க்ருபை மிகுந்துவர, நம்பி யுடைய ப்ரபாவமெலலா மறிந்து 'அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிக்கவேணும்' என்று சென்று தண்டன்ஸமர்பபிதது 'இவ்வாத்மாவை தேவரீா உஜ்ஜீவிபபிததருளவேணும' என்ன, நம்பியும் 'வாரீர் இளையாழவீர்! பேரருளாளா * பொருளலலாதவென்னைப பொருளாககி அடிமை கொண்டது கண்டு நீர் விரும்பினீர், 302. 'கிமபயதராபி ஜாயந்தே யோகி₃நஸ் ஸர்வயோநிஷு | ப்ரத்யக்ஷிதாத்ம நாத₂ாநாம நைஷாம் சிந்தயங்குலாதி₃கம ||" எனகிறபடியே ஆதமகுணத்துககுச் சோாந்திருந்துள்ள பரம வைதிக நிஷ்டையையுடையராய் ஆஶ்ரயிகக நினைததீர், ஆகிலும் வர்ணாஶ்ரமததுககடுத்த வைதிகமர்யாதைககுப போநதி ராது' என்று விலக்கியருளினாா.

அதின மற்றைநாள், இளையாழவாருககுத் திருகச்சி நம்பியினிடத்தில ப்ரஸாதப்ரதிபததிபிறந்து, தத₃ந்வய பு₃த்₄யா நம்பியை 'அடியேன குடிசையிலே அமுதுசெய்ய வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ஸம்மதித் தருள, இளையாழவாரும் அதிப்ரீதியோடே தந்திருமாளிகை யிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாருடன அருளிச் செய்து 'தளிகைக்குப் பாஙகாகப்பண்ணி நனறுக ஸவ்யஞ்

ஜநாந்நம் செய்' என்று நியமித்தருளித் தாமும் நீராடி நித்யகா்மாநுஷ்டாநங்களையும் செய்தருளித் திருமஞ்சநமும் சடக்கெனக்கொண்டு வந்து பேரருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய க்ருஹார்ச்சனையான பேரருளாளரையும் அமுது செய்தருளப்பண்ணி, நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதி யாலே நம்பி மடத்தை நோக்கி மேற்கே எழுந்தருளினர். அதற்குமுன்னே நம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொரு திருவீதியாலே இளை யாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்துக்கு உதவப்போகவேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினர். அநந்தரம் இளையாழ்வார் தேவிகளும் அவர் அமுதுசெய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக்கோமயத்தாலே ஸ்தல ஶுத்திபண்ணித்தெளித்துத் தாமும்நீராடிநிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக்காணமல மீண்டுஎழுந் தருளித் தேவிகள் நீராடினபடியைக் கண்டு 'இதென?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திருவாலவட்ட கைங்கர்யஞ் செய்யவேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினர், அவர் சாத்தாதவராகையாலே, அவர் அமுதுசெய்த இலைத்தளி கையைக் கோலாலேதள்ளி கோ₃மயத்தாலே ஸத₂லஶுத்₃தி₄ பண்ணினேன, அததாலே ஶரீரம் அலம்பவேண்டிற்று' என்ன, இவரும் அவளைப் பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும் கோபித்துத் தம அபீஷ்டம் ஸித்தியாதபடியாலே போரகலே ஶித்து 'இனி நமக்குச் செய்யஅடுப்பதென்?' என்று "எண்ணுதனக்கெண்ணும்" என்கிறபடியே தம்திருவுள்ளத் திலே விசாரித்தருளி நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பி பாடே சென்று, 'அடியேன சிலநினைவுகள் நினைத்திருந் தேன, அவை எவையென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் அருளிச்செய்ததைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று இளையாழ

வார விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றிரா தரி பெருமாளை அநுபவித்து ஏகாந்தமானவளவிலே 'நம்பீ! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லுவான்போலே யிருந்தாயீ!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள நம்பியும் பெருமாளுடனே "இளையாழ்வார், 'சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவை யெவை யென்று தேவரீரைக்கேட்டு வந்து சொல்லவேணும்' என்று மிகவும் ஆதரவாயிரா நின்றார், அவற்றை யருளிச் செய்யவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'ஸஹஜதா₃ஸ்யத்தை யுடையனுய ச₂ந்த₃ாநுவாத்தநம் பண்ணியிருப்பானொருத்தன் நாம ஸாந்தீ₃பனுடனே வித₃யாப₄யாஸம்பண்ணினுப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் அலகலகாக அறிந்திருப்பானொருத்தன், நம்மைக்கேட்பிக்கிருனித்தனை. "ப்ரத்த்வம நாமே, பே₄த₃மே த₃ர்ஶநம், உபாயமும ப்ரபத்தியே அந்திம ஸ்ம்ருதியும் வேண்டா. ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம், பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பது" என்று இவ் வாறு வார்த்தையையும் பேரருளாளர் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் இவற்றைக்கேட்டு வந்து விடிவோரை இவரை யழைத்து 'இளையாழ்வீர்! பேரருளாளா திருவுள்ளம்பற்றி யருளின வார்த்தைகளைக் கேளீர்' என்று அவற்றை யருளிச் செய்து 'இவையோ உமக்கு நினைவு?' என்ன, 'ஆம்' என்று இளையாழ்வார் போரப்ரீதராய் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனஸமர்ப்பிக்க, நம்பியும் 'இவர்நினைவும் பெருமாள் திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்தபடி என்!' என்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆச்ரயித்த வைபவம்

அக்காலத்திலே கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும திரளாகவிருந்து பெரியநம்பியுடனே 'இத்தர்ஶநத்துக்குக் கடவர் ஆர்?' என்ன, பெரியநம்பியும்

முதலிகளைக்குறித்து 'ஆளவந்தார் முன்பு நினைவிட்டு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினதும், திருவிரல்கள் நிமிர்ந்த ஏற்றமும் உங்கள் திருவுள்ளங்களிலே நிலையிட வில்லையோ? ஸர்வஜ்ஞர் ஆளவந்தாரபிமானம் பொய்யாகமாட்டாது' என்ன, முதலிகளெல்லோரும் கூடி ஸம்மதித்து 'இன்னமும் தேவரீர் எழுந்தருளி இளையாழ்வாரை விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி நம்தர்சனப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்' என்று பெரியநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்ப ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிற்சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே, ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும் தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சி நம்பிமுகேந நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியையும் பேரருளாளப்பெருமாளையும் ஸேவித்து அவர்களநுமதி கொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க ஸ்ரீமதுராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஏரிகாத்த பெருமாளை ஸேவிப்பதாக வெழுந்தருள, ஏரிகாத்த பெருமாள்கோயிலிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க, இளையாழ்வாரும் தூரத்திலே கண்டு அத்யாச்சர்யப்பட்டு 'எண்ணின பலம் எதிரேவந்து வாய்த்ததுபோல நம்பி நமக்கெதிரே எழுந்தருளி க்ருபைசெய்ய வந்தபடி * கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிரவதிகாநந்த பராஷ்பங்களையுடையராய்ப் பெரிய நம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்ரமத்துடனே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம அபிலாஷை அதிசீக்ரமாய் எதிரேவந்து ஸித்திக்கக்கண்டு ஆநந்தநிர்ப்பரராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஹிதோ

பதேஸஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, நம்பியும் 303. 'அஸதி ஹஸ்திகி₃ரிர் நாம தத்ர ஸைலவரோ மஹாந்| விதா₄தராப்₄யார்ச்சிதோ விஷ்ணுஸ் தஸ்ய ஸைலஸ்ய மூர்த்தநி| புண்யகோடீதி விக்₂யாதம் விமாநம் புண்ய வர்த்த₄நம்|| என்று சொல்லப் படுகிற ஹஸ்திகிரியிலே புண்யகோடிவிமாநமத்₄யத்திலே ப₃ரஹ்மாதி₃ ஸகல சேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான பேரரு ளாளர் ஸந்நிதியிலே செய்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய இளையாழ்வாரும் 'காலக்ஷேபம் பண்ண வொண்ணுமைக்கு ஆளவந்தார்பக்கல் கண்டது அமையாதோ? * மின்னின் நிலையில்லாத அடியேனுடைய இஸஸரீரம் இருக்கிறபோதே க்ருபை பண்ணியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பெரியநம்பியும் இவரை முடிபிடித்தெடுத்து இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்! என்று மிகவும் உகந்த திருவுள்ளத்தராய் இளையாழ்வாரைக் கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயில்திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து 304. "மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்₃த்₄யர்த்தம் மந்த்ரதீ₃க்ஷாவி தெ₄ள தத₂ா| சக்ரஸ்ய த₄ாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை பஞ்சாயுத₄ாநி வா||" என்றும், 305. 'சக்ராதி₃த₄ாரணம் பும்ஸாம் பரஸம்ப₃ந்த₄வேத₃நம்| பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹி வல யாதி₃ விபூ₄ஷணம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச் சினை ப்ரஸாதித்து 306. "நிவேஸ்ய த₃க்ஷிணே ஸவ்ஸ்ய விநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம்| மூர்த்₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய த₃க்ஷிணம் ஜ்ஞாநத₃க்ஷிணம்|| ஸவ்யந்து ஹ்ருதி₃ விந்யஸ்ய க்ருபயா வீக்ஷயேத்₃கு₃ரு| ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா ஜபத்வா கு₃ருபரம்பராம்|| ஏவம் ப்ரபத்₃ய தே₃வேஸ மாசார்ய: க்ருபயா ஸ்வயம்|| அத்₄யாபயேந் மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்ச₂ந்தோ₃தி₃தை₃வதம்||" என்று சொல்லுகிற க்ரமத்திலே பெரியநம்பியும் ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத் தம்முடைய வலப்புறத்திலே வைத்துத் தம திருக்கைகளாலே

அவர் ஶிரஸஸை ஸ்பாஶித்துக்கொண்டு ஸதாசார்யரான ஆளவந்தார திருவடிகளை ஸமரித்துக்கொண்டு குருபரம் பரா பூர்வகமாக மந்தரரத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கோ₃பாங்க₃மாக இளையாழவாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, 'பெருமாள் நாட்டுககாக ஸ்ரீபரதாழவான தலையிலே திருவடிநிலைகளை வைத்துக காட்டுககு எழுந் தருளினபோலே ஆளவந்தாரும் உமககாகத தமமுடைய திருவடித தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்துத திரு நாட்டுக்கு எழுந்தருளினரென றிருங்கிடீர்' என்று இளை யாழ்வாருக்கு அருளிச்செயதருளினர். ஆளவந்தாருககுக் கரணபூ₄தரிறே பெரியநம்பி. இளையாழவார்கரு நேரே ஆசார்யர் யமுனைத்துறைவரேயாம். ஆகையாலேயிறே, "எதிகட்கிறைவன யமுனைத்துறைவனிணையடியாங கதி பெற்றுடைய விராமாநுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச் செய்ததும்.

இளையாழவாரும் 'ப்ரமாணம எது? பரமேயம எது? ப்ரமாதாககள ஆர்? என்று பெரியநம்பியைககேடக அவரும் "மாதவன பேர சொலலுவதே ஓத்தின சுருககு" என்கிறபடியே பரமாணமும த்வயமே, பரமேயமும இத் தால பரதிபாதயனுய் ஸ்ரீஹஸதிகிரியின மேலே கையுந் திருவாழியுமாய் நிற்கிற பெருமாளே, ப்ரமாதா நீர்தாம; இந்த பரமாணததாலே ப்ரமேயததை அநுபவிகக வாரும்' என்று அருளிச்செயது, அதின்மறறைநாள் புறபபட்டு ஏரிகாத்தபெருமாளைத திருவடிதொழுது '307. "ஸ ராமோ லோகரஞ்ஜந' என்னுமாபோலே தேவரீர திருநாமத துககுத தகுதியாக இததர்ஶநம ப்₄ரவர்த்தகமாகாதபடி செய்தருளிறறே" என்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணியருளிப் பெருமாள் மேசையிலேற வெழுந்தருள திருககச்சிநம்பியும் எதிரேவந்து பெரியநம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும கருடை பணணி அவா புருஷகாரமாக * உலகேத்து மாழியானத

திபூராஞன பேரருளாளனேயும் ஸேவிதது. நாதமுனிசள் உயயகொண்டாருககு அருளிசசெய்தபடியை உயயக கொணடார் நியோகததால மணககாலநமபி ஆளவநதா ருககுப் பச்சையிட்டு உபதேசிததுக கோயிலிலே கொணடு போய்ப பெரியபெருமாளே ஸாக்ஷாதகரிப்பித்து அனுப விப்பிததாபபோலே பெரியநமபியும் ஆளவநதார்நியோகாத பலகால தட்டி யுபதேசிததுப் பேரருளாளப் பெருமாளே ஸாக்ஷாதகரிபபித்து அநுபவிபபிததருளிஞா.

அநந்தரம் இளேயாழ்வாா திருமாளிகையிலே எழுந் தருளி, தம் திருமாளிகையிலே மேலபாதியிலே பெரியநமபி குடும்பஸஹிதமாக எழுநதருளி யிருககததககதாக இடம ஸமர்ப்பிததுத தளிகைககு வேண்டும பதார்த்தஙகளும ஸமாபபிகக,நமபியும ஆறுமாஸம அஙகேஎழுந்தருளியிருநது இளேயாழவாருககு த்₃ராவிட₃வேத₃ பரப₃நத₄ங்களேயும், த₃ா ரநவிஷயரஹஸ்யவிஶேஷங்களேயும் ப்ரஸாதிகக இளே யாழவாரும் பரீதியுடனே * செவிக்கினிய செஞ் சொல கேட்டு கருதாாததராயிருககுங்காலததிலே, ஒருநாள் திரு மஞ்சநமுறையிலே எண்ணெயககாபபுச சாததவநத ஸ்ரீவைஷணவர் க்ஷுததது நலியாநினறது' எனறவாறே, இளேயாழவாரும தம்தேவிகளே யழைதது 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விடாய்ததிருககிறுா, பர்யுஷிதாநநம இலலேயோ?' எனன, தேவிகளும 'அலபமாகிலு மிலலே' எனன, இவரும தேவிகளே ஒருகாாயத்திலே ஏவிவிட்டு உள்ளே புகுநது ஶோதித் தருளிப பாதரததிலே பழையபரஸாதம ஸமருததமா யிருக்கக கண்டெடுததுத தேவியாரையழைத்து 'ஸ்ரீவைஷண வர் இளததிருகக இப்படிசெய்தாயீ! * இடும்பையாலடர்ப புண்டு இடுமினேதுறறெனறிரந்தவர்க்கு இலலேயெனறு நெடுஞ்சொலலால மறுத்த நீசையிறே நீ' எனறு கநக்கக் கோபித்துவிட்டார். பினனேயும் ஒருநாள் கிணறறினகரை யிலே இளேயாழவாாதேவிகளுககும பெரியநமபிதேவிகளுக கும ஒருதோண்டிவ்யாஜமாகச் சண்டையானவளவிலே,

இதனைப் பெரியநம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளை மிகவுங்கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாதே தேவிகளையழைத்துக்கொண்டு மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் அநுஷ்டானம்பண்ணியெழுந்தருளிப் பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப்பெறாமல் திருமாளிகையில் வர்த்திக்கிறவர்களை 'பெரியநம்பி எங்கே?' என்று கேட்டருள. 'மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய. இவரும் 'அதுவென்? அவர் அருளிச்செய்யாமல் எழுந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன. 'ஒரு தோண்டியடியாக மதனியாருக்கும் மதனியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம் தேவிகளைக்கோபித்து பாகவதாபசாரத்துக்கு இறாய்த்து அப்போதே கோயிலேற எழுந்தருளினார்' என்றார்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டு திருவுள்ளங் கலங்கித் தேவிகளைப்பார்த்து அதிகுபிதராய் 308. "பாபாநாமாகரஸ்ஸ்த்ரிய" என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினாயே! முன்பே திருக்கச்சிநம்பிவிஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவா விஷயமாகவும் பாகவதாபசாரப்பட்டாய், இப்போதும் பெரியநம்பி தேவிகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப்பட்டாய, இப்படி செய்கிற நீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப் போ என்று தத₃நுப₃ந்தி₄யான த₄நங்களையுங்கொடுத்துப் பயணமாக்கிப் பிறந்தகமேபோகவிட்டு, "இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதி₂ஸத்கார்யோக₃்யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற ப₄ார்யையை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்கையாலே இளையாழ்வாரும், 'நமக்கு இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்' என்று அத்₄யவஸித்து 309. "அநந்தஸரஸி ஸ்நாத்வா விமானச் † சா₂யயாஸ்ரிதே। விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்₄யோ விஷ்ணுலோகம் ஸ க₃ச்சதி ||" என்னும் மாஹாத்ம்யமுடைய திருவ

---

† 'சா₂யயாஞ்சிதே' என்று பாடபேதம்.

நந்த ஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி 310. "ஸம்யங் ந்யாஸ$_3$ஸாஹ்வயே தீர்த்தே$_2$ விக$_3$ாஹ்ய க$_3$தகில்பி$_3$ஷ. । நிரஸ்தே தரபே$_4$ாக$_3$ரோ வரத$_3$ம் ஶரணங்க$_3$த ॥' எனகிறபடியே திருவனந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி. 311 "யதே$_2$ாக்தகாரிணம் பி$_4$க்ஷும் ப$_4$க$_3$வந்தம் வா குருத்$_3$வேநாங்கீ$_3$க்ருத்ய ஸந்யாஸாஶ்ரமமாஶ்ர யிஷ்யாமி' என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு * தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்குப்பிணி யொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளாஸந்நிதி யிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து. "தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும், நோயே பட்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே பக$_3$வத்ப$_4$ாக$_3$வதாசார்யானுவாத்தந்தத்துக்கு விலக்கடியான இஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வேண்டுவதில்லை, அடியேனுக்கு தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளின் ஸேவையே வேண்டுவது, ஆகையாலே. 312. "த்ரித$_3$ண்ட$_3$ம் வைஷ்ணவம் லிங்க$_3$ம் விப்ராணும் முக்திஸாத$_4$நம் । நிமாணம் ஸர்வ த$_4$ர்மாணுமிதி வேத$_3$ானுஶாஸநம்॥" என்று இப்படி சொல்லப் பட்ட த்ரித$_3$ண்ட$_3$காஷாயாதி$_3$களை தேவரீர் அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று இளையாழ்வார் பேரருளாளரை ஆசார்யத்வேந அங்கீகரித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, தேவப்பெருமாளும் திருவுள்ளமுகந்தருளி 313. "'த்ரித$_3$ண்ட$_3$ முபவீதஞ்ச வாஸ: கௌபீநவேஷ்டநம் । ஶிக்யஞ்சவசமித யேதத்$_3$ பி$_3$ப$_4$ருயாத$_3$யாவத$_3$ாயுஷம்॥" என்கிறபடியே த்ரி தண்டகாஷாயாதிகளை நீருள்ளதனையும் தரிக்கக்கடவீர்" என்று அர்ச்சகமுகே$_2$ந நியமித்து ப்ரஸாதித்தருளி 'இராமானுசமுனி' என்று திருநாமஞ்சாத்தியுகந்தருளி, 'நம்மிராமானுசனை மடத்திலே வைத்துவாரும்' என்று திருக்கச்சி நம்பிக்கு அருளிச்செய்தருள, அவரும் அப்படியே உபலாளித்துக்கொண்டுபோய் மடத்திலே வைத்து எழுந்தருளினர்.

பின்பு ராமானுசனும் ஆஶ்ரமதர்மங்களைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு 'நமக்கு ஆளவந்தார் விஶேஷகடாக்ஷம்

பண்ணினதற்கு ஈடாக விரோதிகளும் கழிந்து ஆநுகூல்யமும கூடாநின்றதே; ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படி நமக்கு ஒரு ஸஹாயம உண்டாகவேணும்' என்று விசாரமுண்டாய்த் தத்$_3$நுரோதே$_4$ந கோ$_3$விந்த$_3$ பட்டரை நினைத்து 'அவன் நமக்கு ஹிதபரவர்த்தகன; ஸர்வவிஷயவிரக்தன, ராஸ்தரவைத$_3$க$_3$த்$_4$யமுள்ளவன்: இனி அவனை நம்மோடே சேர்ப்பாருண்டாகில் நல்லது, இப்போது அவன் தேவதாந்தரபரனுயிராநின்றான், அவ்வுள்ளங்கை கொணர்ந்த இடத்தே சுருள்நாற்றமெழுப்பி 314. "ஸர்வக$_3$ந்த$_4$ஸ ஸர்வரஸ.' என்னுமவனுடைய ஸௌக$_3$ந்த$_4$யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?' என்று நினைவிட, 'விசேஷோத்தமகுணங்களையுடையராய் வேத$_3$ வேதாந்தவித$_3$க$_3$ரேஸரராய வகுளாப$_4$ரணப்ரப$_3$ந்த$_4$முகுளாமோதி$_3$தசித்தராய் '* நிலத்தேவர்க்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை அநவரதப$_4$ாவனைபண்ணிப் * பிரியாவடிமை செய்யாநின்றுள்ள தே$_3$சிகாக்$_3$ரேஸரரான பெரிய திருமலைநம்பி கடவர் என்று நிஶ்சயித்து, ஒரு அநுகூல ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அவர் ஸந்நிதிக்குப்போகச் சொல்லி 'தேவரீருடைய மருமகனை வட்டமணி கோவிந்தபட்டன அடியேனுடன் ஸஹாத$_4$யாயியாய் அநுகூலித்திருந்தவன். துர்வாஸநாதிஶயத்தாலே அந்யபரனுயக் காளஹஸ்தியாகிற சுடுங்காட்டிலே நிலவாநின்றான், தேவரீர் அடியேனுக்காக அவனிடத்தே நிர்ஹேதுககருபை பண்ணி தேவரீர திருவடிகளுக்கு அவனை ஆட்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவிட்டருளினர்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆச்ரயித்தல்

அநந்தரம இவர் இப்படி ஆஶ்ரமப்ராபதிபண்ணியருளின செய்தியைக்கந்தாடை முதலியாண்டானும், ஹாரீத குலதிலகரான திருமறுமார்ப னென்கிற திருநாமத்தை

யுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட்டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமானுசனை ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதி$_3$களை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமானுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை லபி$_4$த்து க்ருதார்த்த$_2$ர்களாய் 315. "அதீ$_4$த்ய மந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்ச$_2$க்திதோ த$_3$விஜ: | ஆசார்யாதீ$_4$நவ்ருத்திஸ் ஸ்யாவஜ்ஜீவம் ஸதா$_3$ ஶுசி: ||" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமானுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்கைங்கர்ய பரராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவப்ரகாசன் இளையாழ்வாரை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்

பின்பு யாதவப்ரகாசனுடைய மாதாவுக்குப் பலகாலும் பேரருளாளர் ஸேவையும் திருக்கச்சிநம்பி பார்வையும் ராமானுஜனிடத்தே ப்ரேமஸம்பூ$_4$ர்ணமும் நடக்கையாலே அதுவே நிதா$_3$நமாக அவளுக்கும் நம த$_3$ர்ஶநத்திலே ஊற்றம் பிறந்து 'இத்தர்ஶநத்திலே நம்யாதவனும் இறங்கினாலோ!' என்று நினைத்து வையமாளிகைப்படி ஏறுகிற, 'நல்லது நல்லது' என்று கிம்வத$_3$ந்தியுண்டாக, அதுகேட்டு ஸந்தோஷத்துடனே யாதவப்ரகாசன் பக்கல் சென்று இச்செய்தியைச்சொல்லி 'நீயும் ராமானுசனைப்போலே ஶிகா$_2$யஜ்ஞோபவீதபூர்வகமாக த்ரித$_3$ண்டத்தைத் தரியாய்' என்ன யாதவப்ரகாசனும் ஸ்வமதாபி$_4$மாநத்தாலே அதத$_2$ஞ் சொல்லுகையொழிந்து பாரமார்த்தி$_2$கத்யா ஸ்வாபி$_4$மதார்த்தத்தில் அருசி தோன்றுகிறகையாலும், இளையாழ்வார் அந்நாளகளிலே ப்ரதியோகி$_3$த்தவோ சொன்ன அர்த்தங்கள் நெஞ்சிலே புண்படுத்தா நிற்கையாலும், அவர் மாஹாத்ம்யங்களை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்லியிருக்கையாலும், அவருக்குக் கங்காயாத்ரையிலே வ்யாத$_4$ருபேண வந்த ராம

ஸாக்ஷாத்காரஹாஸ்யத்தாலும், மாத்ருவாக்யத்தாலும் ஸம மதித்து, ஸ்வமாதாவுடனே 'த்ரிதண்டதாரணம்பண்ணு மிடத்தில் நான் ஷிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம் பண்ணுகையாலே அதுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ண வேண்டியிருக்கது; அதுவயோவருத்தனான என்னாலே செய்ய முடியாது, இனி அஸ்கத்தனான நான் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று சொல்லி முசித்துக்கிடக்க. அவ்விரவிலே பேரருளாளர் அவன் ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி 'நம்மிராமானுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி அவர் தர த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தரித்து ஸந்யஸியாய்' என்ன. யாதவனும் அதனை விஸ்வஸியாமல் திருக்கச்சி நம்பியுடனே 'நான் ஒருநினைவு நினைத்திராநின்றேன், அதனைப் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன. நம்பியும் அன்று ராத்ரி பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாதவப்ரகாசன் ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. பேரருளாளரும் 'அவன் தாயார் இராமானுசனைப் போலே நீயும் த்ரிதண்டஸந்யாஸியாகாயென்றாள்; தான் பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேணுமென்று முசித்துக்கிடந்தான், நாம நம்மிராமானுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம், நாம ஸ்வப்நமுகேந சொன்ன வார்த்தையை விஸ்வஸியாமல் உம்மையிட்டுவித்துக் கேட்கிறானித்தனை' என்று அருளிச்செய்ய. நம்பியும் இச்செய்தியை விடிவோரை யாதவப்ரகாசனுக்கு அருளிச்செய்ய. அவனும் விஸ்வஸித்து வந்து ராமானுசன் திருவடிகளிலே தண்டன ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கு த்ரிதண்டதாரணம் பண்ணுவித்தருளவேணும்' என்ன, இவரும் அவனுடைய உசித நிர்வேதத்தைக் கண்டு 'அதுசெய்யுமிடத்து ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையுண்டு' என்ன. அவனும் பகவதுக்தப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் தம்மையே வலம்வந்து ஸவிநயனாய் நிற்க. அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் , பகவதானுகூல்யமும் இவருடைய நினைவும் ஒத்திருந்த

படியே!' என்று விஸ்மிதராய், 316. "த்$_3$வேஷாச்சைத்$_2$த்$_3$யாத$_3$ய" என்கிறபடியே தேவரீர்கருப்பண்ணுகின்ற த்வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாய்த்து' என்று சொல்லி ஆசாரியப்பட்டு 317. "அஸமாபி$_4$ஸ்துலயோ ப$_4$வது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுசனும் போரவுகந்தருளி ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரேண ப்ராயஶ்சித்தபூர்வகமாகச் சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித்து 'கோவிந்தசீயர்' என்று திருநாமமும் ப்ரஸாதித்தருளி, இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தராக்கி குருபரம்பரா பூர்வகமாக மந்த்ரரத்நார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி 'ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதரேதரவசநவையர்த்$_2$த்யம் வாராதபடி 'யதிதர்$_4$மஸமுச்சயம்' என்கிற ப்ரபந்தத்தைப் பண்ணும்' என்ன, கோவிந்தசீயரும், 318. "விதி$_4$: காதருத$_3$ஶாலிங்க$_3$ம ப்ரயோகே$_3$ா முக$_2$யகாம ச| அஹோராத்ரக்ரியாSSசாரோ லிங்க$_3$த$_4$ர்மோ க$_3$திஸ்தி$_2$தி || ப்ராயஶ்சித்தாநி ஸம்ஸ்கார இத்யேகாத$_3$ஶ பாவக.||" என்று ஏவம்ப்ரகாரேண ஸங்க்ரஹப்ரபந்தத்தைச்செய்து ஸந்நிதியிலேவைத்துத்தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, ராமாநுசனும் ஆத்$_3$யந்தமாகத் திருக்கண் சாத்தி ஸந்தோஷித்தருள, இவரும் ஆசார்யபரதந்த்ரராய்ச் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அசிரேண பரமபதத்தை ப்ராபித்தருளினார்.

அநந்தரம் ராமாநுசனும், கூரத்தாழ்வானுக்கும் முதலியாண்டானுக்கும் மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக$_3$ம்ஶ்ரமம் பண்ணுவித்துக்கொண்டிராநிற்க, இவருடைய ஆஶ்ரமபராபத்தி முதலான இச்செய்திகளைக் கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும் கேட்டுப் போரவுகந்து, தங்களிலே விசாரித்துக்கொண்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று 'இளையாழ்வாரை தேவரீர் ஸந்நிதியிலே நித்யவாஸம் பண்ணும்படி இங்கே அழைப்பித்துக்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் பேரரு

ளாளர்கு அப்போதே திருமுகம் போகவிட்டருள. பேரரு ளாளரும் கேட்டருளி, 'தந்தம் அபிமானத்தைப் புறம்பே போகவிடிலன்றோ நாம் நமபிராமாநுசனை விடுவது' என்று அருளிச்செய்துவிட, இச்செய்தியைக கோயிலிலே பெரிய நமபிமுதலான முதலிகளெலலாருங் கேட்டு 'இனிச்செய்ய அடுபபதென? என்று தங்களிலே விசாரித்தருளி 'தேவப் பெருமாள் பரமோதாரராயிருப்டா, பாட்டுக்குப் போர நலலராயிருப்பா' எனறு, ஆழ்வாா திருவரங்கபபெரு மாளரையரைக் குறித்து '319. "வேகவத்யுததரே தீரே க்ஷேத்ரே ஸதயவ்ரதாகூயகே। அஸ்தி காஞ்சீதி விகூயாதாபுரீ புண்யவிவர்த்தநீ ||" என்று புண்யவர்ததகமாகச் சொலலப் பட்ட காஞ்சீமஹாநகரியிலே தேவரீர் எழுநதருளிப் புண்ய கோடிவிமாநமத்யஸ்தராய் அகிலர்கரும ஸர்வாபேக்ஷித பரதராயிருககிற பேரருளாளரைப் பாடியுகப்பித்து 'நமகு ராமாநுசனைத் தரவேணும்' எனறு கேட்டுவாங்கி அழைத் துககொணடு எழுந்தருளவேணும்' எனறு விண்ணபபஞ் செய்ய, அவரும அபபொழுதே புறப்பட்டு நமபெருமாளுககு விணணப்பஞ்செய்து பெருமாள்கோயிலை நோககி யெழுந் தருள, இவா இபபடி எழுநதருளுகிற செயதியைககேட்டு ஸ்வஜநமான வரந்தருமபெருமாளரையர் எதிரே வந்து தமமுடைய திருமாளிகைககு எழுந்தருளுவிததுககொண்டு போய் ஸதகரிதது அமுது செய்விகக, இவரும் அதிபரீதரா யெழுந்தருளியிருகக, அதினமறறை நாள் விடிவோரை பேரருளாளர் வையமாளிகையிலே 'கசசிககுவாய்த்தான' எனகிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அனைததுககொததி லுள்ள பரிகரமும ஸேவிததிராநிறகத் திருககச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டமபரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவரருளிச் செய்த வரதராஜாஷ்டகததை அநுஸநதித்துககொண்டு ஸேவிதது நிறகச்செய்தே. திருவரங்கபபெருமாளரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத திருக்கச்சி நமபி கேட்டருளி எதிர்கொணடு அரையரை ஸேவிக்க, அவரும கருபைபண்ணி

அநயோந்யம் குஶலபரப்ரஶ்நம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்க வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே அழைத்துக்கொண்டு போக, அரையரும் வரதராஜனை ஸேவித்து 320 'கதா₃ புநஶ்ஶங்க₂ரத₂ாங்க₃கல்பக த்₄வஜாரவிந்த₃ாங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச₂நம்| த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்பு₃ஜத்₃வயம் மதீ₃யமூர்த்₄ாநமலங்கரிஷ்யதி' என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமாளும் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் * 'திருப் பொலிந்த சேவடி என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்' என்று ப்ரீதராய் நிற்கிறவளவிலே, பெருமாளும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் பக்தி புரஸ்ஸரமாக "என்னெஞ்சமேயான" என்று தொடங்கி "உலகேத்தும் மாழியானத்தியூரான" என்றும், 'பிணியவிழ் தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்" என்றும் "தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்த தமரா பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்" என்றும் இப்படி ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்தியான * பாலேய்தமிழான * பண்ணார் பாடலின் கவிகளைத் தேவகாநத்திலே இயலும் இசையுமாக நாடகத்துடனே பாட, "தென்னாவென்னும் மென்னம்மான்" என்கிறபடியே பேரருளாளரும் போர வுகந்தருளித் தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தின் தாழ்வடம் திருப்பரியட்டம் சத்ரசாமராதி மற்றுமுண்டான வரிசைக ளெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் 'நாயந்தே! அடியேனுக்கு இவையொன்றிலும் அபேக்ஷையில்லை, தேவரீர் அர்த்தி₂தார்த்த₂பரித₃ாந தீ₃க்ஷிதராகையாலே அடியேன் அர்த்தித்ததைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து பின்னையும் கநக்கப்பாடியருள, பெருமாளும் அத்தைக்கேட்டருளி ப்ரீதராய் † (நாமும் நம்பெண்டுகளு

† குண்டலிதகரந்தம் பல ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை.

மொழிய) நீர்வேண்டினதைத் தருகிறோம்; அதைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, அரையரும் ராமாநுசனைக்காட்டி 'இவரை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்போதே அறியப் பெற்றிலோமே! இவரையொழிய நீர்வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம், கேளீர்' என்று அருளிச்செய்ய, அரையரும் 321. "ராமோ த்$_3$விர்நாபி$_4$ப$_4$ாஷதே" என்கிற தேவரீர் இரண்டுவார்த்தை யருளிச்செய்யலாமோ?" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் இன்னுப்புடனே 'தந்தோம் கொண்டுபோகலாகாதோ! என்று அருளிச்செய்ய, திரு வரங்கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கையைப்பற்றி 'வாரும்' என்ன, உடையவரும் பேரருளாளர்க்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடனே கோயி லுக்கு எழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருளினார், பின்பு உடையவரும் கூரத்தாழ் வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமே போய் நம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் மற்றுமுண்டான ஸம்பந்தங்களையும் கொண்டுவாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து மடம்புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு கூடின வளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழிவிட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

உடையவரும் 322 "யத்$_3$க$_3$தவா ந நரோ யாதி நரகஞ் சாபயதே$_4$ாக$_3$திம்" என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்கத$_4$ாமமாகிற திருவரங்கந்திருப்பதியைநோக்கிப் பயணத்திலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலேநீராடிக் கேசவாதி த்$_3$வாத$_3$சோர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே, இவர் எழுந்தருளின செய்தியை ஆள வந்தார் ஸ்ரீபாதத்துப் பெரியநம்பி முதலான முதலிகளும் ஜீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்டருளி பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் ஸேனை

முதலியாருககு அருள்பாடிட்டருளி 'நம்மிராமாநுசனை எதிர கொண்டு அழைத்துவாரும்' என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர் பெரியநம்பியுள்ளிட்ட முதலிகள் சீயர்கள ஸ்ரீவைஷ்ண வாகளுடனே பெருமாள பரிகரமான அனைத்துககொத்தில வர்களும் ஸேவிகக அகிலநருததகீ₃தவாத்₃யத்துடனே முகக ராய்ப்போருமவர்களை நித்யஸூரிகள விரஜைககரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரி வடவாற்றின கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள, ராமாநுசனும ஸேனை முதலியாரையும பெரியநம்பிமுதலானரையும ஸேவிதது அவர்களைப் பின சென்று கொண்டுபோய் "கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்" எனகிறபடியே * திட் கொடிமதிளையும் தாமோதரன் திருக்கோபுரததையுங் கிட்டி ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணாமம்பண்ணி, திருமாலைதந்த பெருமாள் திருவீதி முனனுகப்புகுநது ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி த்ரிவிக்ரமன திருவீதியையும பரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப புகுந்து பெரியபலிபீடத்தடியிலே சென்று தண்டனஸமாப பித்து, ஸேவாகரமத்திலே ஆளரியையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீ சந்தரபுஷ்கரிணி யிலே தீர்தத ஸவீகாரம் பண்ணியருளி, திருககோபுரத்து நாயனார்களையும ஸேவித்துப புகுந்து, * கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பரான நமமாழவார் முதலான ஆழவார்களை யும் ஸேவித்து, மற்றும் சுற்றியுள்ள எம்பெருமானகளை யும் ஸேவிதது, * அணியனார்செமபொனாய அருவரை யனைய கோயிலாகிய * அணியரங்கன் திருமுற்றததே புகுந்து தண்டன ஸமாபபிதது உளளேசென்று ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி பரணவாகாரமான திவயவிமானத்தையும், ஸேவிதது, ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது, அழ கியமணவாளன் திருமண்டபததேற எழுநதருளினவளவிலே, "வந்தவரெதிர கொள்ள மாமணிமண்டபதது" எனகிற படியே முக்தனைப்ப போருமவனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதன எதிர் கொள்ளுமாபோலே நமபெருமாள் திருககைததலத்திலே

எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளே புகுந்தருள. உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய் ஸேவித்துத் திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து * அரங்கந் தன்னுள் பாம்பணைப் பள்ளிகொள்ளும * கடலவிளங்கு கருமேனியம்மானறனைக் கண்ணாரக்கண்டு உகந்து *மணத்தூணைபற்றிநின்று * வாயாரவாழ்த்தி ப்ரேமபரவஶராய், அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதாதி கேஶாந்தமாக "கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" எனனும்படி பெரிய பெருமாளை யநுபவித்து, திருப்பல்லாண்டையும் அநுஸந்தித்து, 323. "நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ₄மயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூ₄மயே। நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூ₄தயே நமோ நமோऽநந்ததயைகஸிந்த₄வே ॥" "ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃ ந ப₄க்திமாம்ஸ்த்வச் சரணாரவிந்தே₃। அகிஞ்சநோऽநந்யக₃திஶ ஶரண்ய த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம ப்ரபத்₃யே ॥" என்று தமபரமாசார்யரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும ராமாநுசனை மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பரஸாதிதது "நின்செம்மா பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கிறபடியே * தேனேமலரும் * திருக்கமலபாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உததமாங்கத்தை அலங்கரிகக, இவரும் * தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைபபெற்று நிரதிஶயாநந்தநிர்ப்பரராய் ஸேவித்துக கொண்டு நிற்க, பெரியபெருமாளும உடையவரைத் * தம தாமரைககண்களால நோககி * சோதிவாய் திறந்து "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்" என்கிற உப₄ய விபூ₄த்யைஶ்வர்யததையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்; நம்முடைய வீட்டின் காரியத்தையெல்லாம ஆராய்நதுநடத்தும்' என்று † (திருவுள்ளமாயருளி உடையவரென்ற திருநாமமும்) பரஸாதித்தருள, உடையவரும்

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

தீர்த்தப்ரஸாதமும் * சூடிக்களைந்த * தணடுழாய்விரைநாறு கணணிததிருமாலை பரஸாதமும * பொது நிற பொனனங் கழலான ஸ்ரீ ஈடகோபனும 'வானவர் நாட்டையும் நீ கண்டு கொள்'' எனகிற உடயவிபூதயைமவர்யமும கரதலாமலக மாக ப்ரஸாதிககபபெறறு, பெரியநமபி திருமுக மண்டலத தைப பார்ததருளி '"பெரியாராககாட்படடககால பெறுத பயன பெறுமாறு!' எனறு தேவரீா திருவடிகள் ஸமபந் தத்தை யிடடுப பெருமாள் இபபடி அடியேனை வாழ்வித் தருளினா எனறு விணணபபஞ்செயய பெரியநமபியும '"கலியுங்கெடுங கண்டுகொண்மின' எனறு ஆழவாா அருளிச்செய்த ப₄விஷயத₃ர்தத₂ம் பரதயக்ஷமாச்சுது' எனறு அருளிச்செய்து, 'பெருமாள நியமிததருளின கார்யம் செய் தருளலாகாதோ? என்ன, உடையவரும பெரியதிருமண்ட பததே எலலாருடனும எழுநதருளியிருந்து கருவூலங்களை யெலலாம் ஆராய்ந்து அமுதுபடி சாததுபபடி திருமாலை திருவிளககுகளெலலாம் ஆராய்ந்து நடததி, மற்றும திரு வாராதநததுக்கு வேண்டினவையெலலாங குறைவறநடததி, கோயிலனைத்துக கொநதிலவாகளுடையவும ஏறறத்தாழவு களும ஆராய்ந்து, - திருமதிளகள முதலான விடங்களில திருப்பணிகளும நடத்தியருளி * வணடினமுரலுஞ சோலை மயிலினமாலுஞ் சோலை கொணடலமீதணவுஞ் சோலை குயிலினங்கூவுஞ் சோலை * கடியாா பொழிலகளில திருச் சண்பகந் தொடககமான திருபபூமரஙகளும திருநநதவனங் களும ஆராயநதருளி, மறறுமுண்டான திருவிளையாட்டு ஸீமைகளுமெலலாம் ஆராய்ந்துகொணடு போருகிறவள விலே, அகளங்க நாட்டாழவானை ஶிஷ்யனைககிக கோயிலுககு மேலகாவலாக் வைத்தருளி "திங்களும் நாளும் விழாவறுத" எனகிறப்படியே நித்யோத்ஸவ பக்ஷோதஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம முதலான மஹோதஸவங்களெலலாம தாழ்வற நடததிககொண்டு போருகிற காலததிலே;

எம்பாரைத்திருத்திய விபரம்

முன்பு திருமலைநம்பி ஸந்நிதிக்குப் போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஹர்ஷபரகர்ஷத்துடனே மீண்டெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவிக்க, இராமானுசனும் அவருடைய முகவிகாஸத்தைக்கண்டு கார்யஸித்தியை நிச்சயித்து ப்ரீதியுடனே 'அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விவரமாகச் சொல்லும்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தேவரீர் விடை ப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப்போய்த் திருமலை நம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் நியமநப்படியே விண்ணப்பஞ் செய்தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி 'இது நாமே செய்யக்கடவதாயிருக்க, நம்மிராமானுசனும் * எண்ணம்புகுந்து திருத்திக்கு மழுகாகப் பெற்றதே!' என்று தேவரீரானுகூலயத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த் தத்க்ஷணமேஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே அடியேனையுங் கூட்டிக்கொண்டு காளஹஸ்தி குளக்கரையிலே ஒருமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கேருத்ராபிஷேகார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு ருத்ரபரமானபாட்டுகளையுங் கற்றுக்கொண்டுவர, நம்பியும் †கொன்றைச்சடையானைக் குளிரநீராட்டினு லென்னுனக்குண்டாம் பயன்' என்றுஅருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பாசுரங்கேட்டுநம்பியை ஸமயமாந முகனாய் ஏறப்பாரா நின்று கொண்டுபோக, இவரும் அவன் செய்யும்சேமத்தையெண்ணித *தெளிவுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலையிலே போய் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். பின்னையும் ஒரு நாள் முன்புபோலே அக்குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே எழுந்தருளியிருக்க, அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலஹரணார்த்தமாகக் குடமெடுத்து வருமது கண்டு நம்பியும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து 'என்மனஞ்சூழ வருவானுய் * உறங்குவான

† 'கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிரநீராட்டினுல்' என்று காணகிற பாடம் வெண்பாவின லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

போல யோகுசெய்வான் தானே * உணர்வைப பெறவூர்ந் தவன உறங்குகிருனே' என்று, தமமுடைய ஆசார்ய தி₃வ்யஸூக்தியிலே 324. "ஸவாப₄ாவிகாநவதி₄காதி ஶயே ஶிதருத்வம' எனகிற ஶ்லோகததை ஒரு ஓலைப்புறத திலே யெழுதி அவன வருகிறவழியிலே போகவிடுத திருகக, அவனும அவ்வழியில வந்து அவ்வோலையைக கண்டெடுதது வாசிததுககொண்டு கடககபபோகட்டு ஜலததை ஆஹரிததுககொண்டு மீண்டு போகிறவன ஜலததையும இறககி முனபெறிந்த ஏடடைத தேடி யெடுதது மீண்டு குடமெடுததுககொணடு வருகிறவன எங்களைககண்டு 325. "ஶோகஶ்ஶ்லோகத்வமாக₃த:' என்று ஸ்ரீவால்மீகபகவாந அர்த்தசிந்தனை பண்ணினுப போலே இவனும் ஶ்லோகார்தத₂ பர்யாலோசனைபண்ணு நின்றுகொண்டு கிட்டவநது நின்று 'உங்கள்கையில நழுவின பொருள் இதுவோ?' என்ன, நமபியும், 'வேறே சிலர் பொருள் நழுவுமதொழிய எங்கள் பொருள் நழுவுமதல்ல' என்ன, அவனும 'அது கிடக்கிடீர், நீங்கள் எலலாரும் ஓரிடத்திலே நடககிறதென?' என்ன, நமபியும் 'மார்க்கம் கலக்கமற்றிருக்கையாலே' என்ன, அவனும் சேவலருககு மார்ககங்களுண்டோ?' என்ன, இவரும '*பொருள்கை யுண்டாய்ச் செலலுமவனுககு அடுபபது இதுவனறே?' என்ன, அவனும் 'இப்போது நீங்கள் உறறுரை விட வந்தீர்களோ?' என்ன, இவரும 'அதலல, கறவைகள் கொள்ள வந்தோம' என்ன, அவனும், 'அனுஷ்டாதாக் களுககும பாரமபாத₃து₄ளி பவிதரமனறே? என்ன, இவரும் 'அது இடமறிநது நோபடில நலலது என்ன, அவனும் 'குறுககு நெடுககாகில பேதமென? என்ன, இவரும் 'செவவையிருக்கத திர்யககாகையே பேதம என்ன, அவனும் 'இது புதுவார்த்தைககடடுக்களோ?' என்ன, இவரும் 'பழையவார்த்தைக கட்டுகளும் இப்படியே' என்ன, அவனும 'இதிலே பூர்வவிசாரம வேண்டாவோ?' என்ன, நம்பியும் பரத்வத்திலேகாண் விசாரமிருப்பது' என்ன, நாயனாரும்

நிருத்தரனுய் நம்பியை ஏறப்பாராநின்றுகொண்டு யதா₂ஸ்தா₂நமே போம்போது தலைதுலுக்கி அடைவுகேடு காண லாமபடி போனை, நம்பியும் அதுகண்டு ·326. "பரஸாத₃மக₃மச்சித்தம்" என்னுமாபோலே நெஞ்சமுருகா நின்றதே! * அவரேயினியாவாரே' என்று அநுஸநிததது ஸாத₄யகோடியிலேறிட்டு முதலிகளுடன ஸலலாபித்துக் கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினர்" என்ற வாறே, உடையவருமம மிகவும் ஆநந்திததுக கூரத்தாழ வானையும் முதலியாண்டானையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி கேட்டீர்களோ, கோவிநதனுக்கு ஆளவந்தார் திவ்யஸூகதி நெஞ்சிலுற்று அதற்கு வாங்மாதரத்தாலே வைதண்டி₄கச்ச₂ாயையைக் காட்ட, அதற்கு நம்பியும சா₂யா மாத்ரத்தாலேஸது₃த்தரங்களை வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிகக, கோவிந்தனும ஶாஸ்த்ரவித₃க்₃த₄னுகையாலே நமபியினுடைய ஸ்ரீஸூகதிவைஶாரத்₃யகரமங்களிலே யீடுபட்டு நிருத்தரனுனிறே: எங்ஙனேயெனில்,- 327. "கூடஸ்தே₂ாऽக்ஷர உச்யதே" "அமரர்களாதி முதலவன", 328 "தே₃ஹீ ஸந்மார்க்க₃வாத்த₄ந" "நெறிவாசல் தானேயாய நின்றான்." 329. "கஶ்சிந் மாம் வேத்தி தத்வத:" "யானே நீ யென னுடைமையும் நீயே." 330. "ஜ்ஞாநேந ஹீந பஶுபி₄ஸ் ஸமாந." "என்னினைந்து போக்குவரிப்போது." 331. "யே வா லலாடபடலகே லஸதூ₃ர்த்₄வ புண்ட₃ரா" "தவளப் பொடி கொண்டுநீறிட டுடுமின." 332. "ஊர்த்₄வ புண்ட₃ரந்த₃விஜாதீ₃நாம்" "நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்." 333. "வேத₃மூலபரமாணுத்' "மிககவேதியா வேதம." 334. "ஸதே₃வ ஸோமயேத₃மக்₃ர ஆஸீத்". 335. "த₄ாமே ஸர்வம ப்ரதிஷ்டி₂தம்," 336."அவித்₃யயா மருத்யும் தீர்த்வா வித்₃யயாऽம்ருதமஶ்நுதே'. 337. "ப்ரணவோ த₄நுஶ்ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்₃ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே| அப்ரமததேந /வேத்₃த₄வ்யம் ஶரவத் / தந்மயோ ட₄வேத்". 338. "நாராயணுத்₃

/ 'பே₃ாத்த₄வ்யம்' எனறும், 'சரவத்ததவயோக₃வித' என்றும காண்கிறது.

ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே, நாராயணாத்₃ருத்₃ரோ ஜாயதே'' என்று இப்படிப்பட்ட ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் தத்காலத்திலே மநஸ்ஸானது அவகா₃ஹிக்க, கோவிந்தனும் நிருத்தரனாய் டோ₃லாயமாநசித்தனாய்ப்போகையாலும், இவரும் அவனை ஸாத்₄யகோடியிலே யேறிட்டுத் திருமபியருளுகையாலும். நம்பிக்கு அவனுடன் ஓடின ஸாமர்த்யமிருந்தபடியென்!' என்று விஸ்மிதராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவரை உபலாளித்தருளி, 'பின்னையென்?' என்று கேட்டருள,

அவரும் 339. "யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்₄யாம் யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா। ஸ்தா₂வராண்யபி முச்யந்தே கிம்பு நர்பா₃ந்த₄வா ஜநா ||'' என்கிறபடியே தேவரீருடைய உப₄ய வித₄ஸம்ப₃ந்த₄ம் பழுதுபோமோ? மூன்றும் கக்ஷியில காரியஸித்தியைக்கேட்டருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எங்ஙனேயெனனில.— "திருமலைநம்பியும், திருமலையில் * சிந்தாமணியைத்திருவடிதொழுது புறப்பட்டு, காளஹஸ்தியெல்லைநிலத்தோப்பிலே எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநம் ப்ரஸாதித்தருளாநிற்க, நாயனாரும் ஒரு பாதிரிமரமேறிப் புஷ்பாபசயம் பண்ணாநிற்க, அவ்வளவிலே "திண்ணன் வீடு'' என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யாநிற்க, நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைதவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே "எம்பெருமானுக்கல்லால பூவும் பூசனையுந் தகுமே'' என்று வர, நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக்குதித்துக் கையிலிருந்த பூப்படலிகையையுஞ் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராக்ஷத்தையும் அலங்கலழியவாங்கி வீசிப்போகட்டு, 'தகாது தகாது' என்று நம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துகிடந்து 340. "அஜ்ஞாநாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து₃:க₂ஸாக₃ரே। நிமக்₃ந'' என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்

வாததமாநத்தைச் சொலலி அதிவிஷண்ணராகிறார். எங்ஙனேயென்னில;— 'உப₄யவிபூ₄திநிர்வாஹத்துக்கு முடி சூடினவனிருகக விரிதலையாண்டியை விருமபினேனே!' என்றும, 'புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருககப † பொறிபறக்குங கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும, '* கடலமண்ணுண்ட கண்டனிருககக் * கறைகொண்ட கண்டனைககாமித்தேனே!' என்றும, '* கல்லெடுத்து கனமாரிகாத்த கற்பகமிருககக் கையார்கபாலியைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும், '* திருவிருந்தமார்பனிருககத * திருவில்லாத்தேவனைத தொழுதேனே!' என்றும், '* பீதக வாடைப்பிரானிருக்கப புலியுரியுடையானைப பினதொடர்ந தேனே' என்றும. 'சதிரான கங்கையடியானிருககச் சுடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலமவநதேனே!' என்றும், 'பெருமலராகிற பெருந்துழாய்வநமிருககப பெருங்கையாறகுட மெடுததுப பேய்ச்சுரைககு நீரவார்த்தேனே!' என்றும், இபபடி பலவகையாகப புலமபி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிபபிக்கவேணும' என்று தணடனிட்டு எழுந்திராமலிருகக நமபியும முதலிகளை முகம பார்தது 'ஸாத்₃தி₄யோக₃முண்டாயிருந்தது; ஆளவந்தார் கருபைபண்ணும்படிககுக குறையிலலை' என்று அருளிச்செய்து இவரையும முடிபிடித தெடுதது உடம்பையும் தடவிப பலபடியாக ஸாந்தவவாத₃நமபண்ணி 341. "ஆபிப₃ந்நிவ சக்ஷுர்ப்யாம்₄" எனகிறபடியே குளிரநோககி விஸரமப₄கத₂நம் நடவாநிற்க. இசசெய்தியை யடையககேட்டு ததஸத₂ாநததாரனைவரும வந்து நமபியுடனே 'எங்கள் ஸத₂ாநததுககுக் கடவரான இவரை நீங்கள் எங்ஙனே அமமானபொடியிட அடுக்கும?' என்ன, நமபியும் 'அம்மான்பொடிககு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள், எங்கள்வழி அந்யாத₃ரும, அசலவழி வருகிறோமலலோம' என்ன, அவர்களும நாயனாரை 'வாரும்' என்று கையைப பிடிகக, இவரும கையை உதறி

† 'புகைக்கண்ணனை' என்று பாடாந்தரம்.

'நம்மையைப் பிடிககககூடுமோ?' என்று கருவூலத்தின திறவு கோல இலச்சினைமோதிரம் முதலானவறறையும போகட்டு 'இனி உங்களுக்கும நமக்கும பணியிலலை' என்று கைதட்டி முகம்திருபபிநிறக, அவர்களும் நிராஸராய் நம்பியுடனே 'நாங்கள் இச்செய்திகளையெலலாம நேற்றே கேட்டோம். நங்கள் பிரான நமவழி வருவாரெனறு உஙகளுடனே சண்டைக்கு நிறபதாக எண்ணியிருந்தோம், காளஹஸதியுடையாரும் எங்கள்களுவிலே '342. "பாஷண்ட₃பௌ₃ளத்₃த₄சார்வாகைஸ்தரயீத₄ர்மோ விலோபித." என்கிறபடியே வேத₃பாஹயரான பௌ₃ளத்₃த₄ாதிகளாலே வேத₃ஸாஸத்ரஙகள் பரமுஷிதங்களாகாநிறக, 343. "தரித₃ண்டத₄ாரிணெபூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ" எனறு சொலலுகிறபடியே நாஸதிகநிரஸநார்த்தமாக தரித₃ணடஸந்யாஸியான த₃ததாதரேயரைப்போலே ஸேஷாஸந அநந்த வைநதேயர்கள் யமுனைத்துறைவர் இளையாழவார் கோவிந்தபட்டராகவும். இவாகள் சேர்த்திககு ஸங்கசக்ராமஸங்கள் முதலியாண்டான கூரததாழ்வானகவும். மறறுமுள்ள விஷ்ணுபார்ஷதங்களும் இப்படியே வநது அவதரிததார்கள், இது நமக்கு ப்ரியமாகையாலே. கோவிந்தபட்டருககு முனபு காஸிவாஸாபேக்ஷயிருககையாலே அந்த புத்தியைத் தவிர்க்கைக்காக நாமே உளளஙகை கொணாநத வ்யாஜமிட்டு அழைததுவைததுககொண்டதொழிய மற்றில்லை. ஆகையால, அவாகள் ஸவேச்ச₂ாவிஹாரிகள் எனறு சொனனா' எனறு சொல்லி மீண்டுபோக. நமபியும். இவரைக் கூட்டிககொண்டு திருப்பதியேற எழுந்தருளித தத்க்ஷணமே † உபநயநாதிகளையுஞ் செயவிதது 344. "ஸமஸ்காரா' பஞ்ச காதத வ்யா:" எனறு நெடுமாலருவியாகிய ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக் கரையிலே பஞ்சஸமஸகாரஙகளையும் ப்ரஸாதித்தருளி. திருப்பல்லாண்டு முதலாக ஆழவார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஓதுவித்து. அர்ததபஞ்சகஜ்ஞாநததையுமுண்டாககி

† 'வபநாதிகளையும்' என்று பிரதிபேதம்.

விசேஷித்து க்ருபைபண்ணியருளினார். இவரும் * "தேவு மற்றறியாதே ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், 345. "அஹம் ஸர்வங்கரிஷ்யாமி" என்றிருக்குமவரைப்போலே ஒழிவில காலத்திறபடியே அவர் திருவடிகளிலே * சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் ஸர்வித கைங்கர்யங்களும் செய்துகொண்டிராநின்றார். இந்நாள் ஸேவித்திருந்து விடை கொண்டேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் இராமாநுசனும் பெரியநம்பி திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அவர் திருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவியாத இழவுதீரத் தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்த விசேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று 346. "அஹோ த்வயஸ்ய மாஹாத்ம்யமஹோ வீர்யமஹோ பலம । மந்த்ரரத்நம் ஸுபகரம் வேதஸாரம் ஸநாதநம் ॥ ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்தநம் । ஸ்ரீகரம் லோகவஸ்யஞ்ச/ஸத்யம் ஸம்ஸாரதாரணம் ॥" என்கிறபடியே பாபஹரமுமாய், புண்யவர்த்தகமுமாய், ஸம்ஸாரபந்தத்தையறுக்கவற்றாய், மிகவும் ஸ்லாகிக்கப்பட்டு வேதஸாரதமமாய், மாங்கள்யகரமாய், மந்த்ரரத்நமாகிற த்வயார்த்தத்தை ஸவிசேஷமாக ப்ரஸாதித்தருளி, 'இன்னமும் சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு, அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று கேளும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகள்—இளையாழ்வார், மலைகுனியநின்றபெருமாள், பிள்ளைதிருக்குலமுடையார், பட்டாரியரிலசடகோபதாஸர் என்று நாலு முதலிகள்.

/ (பா) ஸத்யஸ ஸம்ஸாரதாரகம்

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விசேஷார்த்தங்கேட்டல்

இராமானுசனும் அங்கேற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர் வாஸிகளான *மாறறிவி சோறிட்டுத் தேச வார்த்தை படைக்குமவர்களை 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'அப்பாலே தோன்றுகிற கூரை' என்று காட்ட, அவ்விடந்தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள, அப்போது அவ்வூரில *குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அநுகூலரான ஸத்துக்கள் நம்பிப்ரபாவம் அறிந்தார்கள். உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்கதண்டம் பண்ணி 'தேவரீர அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவருடைய அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை அறியவேணுமென்று '*ஆருக்கென் சொல்லுகேன?' என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க, உடையவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு நம்பியும் கோயிலுக்குத் திருநாள்ஸேவிக்க எழுந்தருளித் தம்மூரே திரும்பி எழுந்தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து 'நம்மிராமானுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க நியமித்தருள, நம்பியும் '347 "நாஸம்வத்ஸரவாஸினே ப்ரப்ரூயாத" என்றும், 348. "இதம் தே நாதபஸ்காய" என்று தொடங்கி 348. "ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம்" என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிறறே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியன்று; 349. "ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞானம்" என்றுதொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஶிஷ்யலக்ஷண பூர்த்தியுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து 'ஊரேற

வாரும் என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள, இராமாநுச னும் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்குச்செல்ல, அவரும் 'இறைறைகக்குப்போய்வாரும்' என்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். இப்படி பதினெட்டு பர்யாயம் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும், நம்பியும இவருடைய த₃ருட₄ாத்₄யவஸாயபரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமலிருக்க, இராமாநுசனும் பெரிய ஆர்த்தியோடே மீண்டு * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக் கோட்டியூர்நம்பி ஶிஷ்யரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர், உடையவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோன்றும்படி "பூந்துழாய் முடியார்க்குத் * தகவல்ல, * பொன்னாழிக்கையாருக்குத் * தகவல்ல" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட்டருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பி திருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இத்தனை ஆர்த்தியுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி, 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரையே மீண்டு இராமாநுசன்பக்கல் போகவிட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும் உகப்போடே அவரைத் தண்டனிட்டு, கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து 'உம்மை யொருவரையு மன்றோ வரச்சொன்னோம், இவர்களைக்கொண்டு வருவா னென்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச்சொல்லியருளிற்று; இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'தண்டு ஆர்? பவித்ரம

ஆர்? என்று கேட்டருள உடையவரும் முதலியாண்டானைக் காட்டி 'இவர் த்ரிதண்டம்.' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய. நம்பியும் 'ஆகில, இவ்வர்த்தத்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு பரமகருணையாலே
350 "ப்ரணவாத்$_3$யம் நமோமத்$_4$யம் நாராயணபதா$_3$ந்திமம்|
மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்$_3$யாத் ஸர்வஸித்$_3$தி$_4$கரம் § ந்ருணாம்||
முமுக்ஷுணாம் ஸதா$_3$ ஜப்யம் பு$_4$க்திமுக்திப$_2$லப்ரத$_3$ம்|
வைஷ்ணவாநாம் ஸதா$_3$ ஜப்யம் ப$_4$க்திஜ்ஞாந பரவர்த்த$_4$நம்||"
என்கிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், பத$_3$த்ரயாத்மகமாய், ஜ்ஞாநப$_4$க்திவைராக்யஜநகமாகையாலே முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு * நாத்தழும்பெழ ஸதா$_3$நுஸந்தே$_4$யமாய் * நலந்தருஞ்சொல்லான பெரியதிருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார். இராமாநுசனும் க்ருதார்த்தராய் அதின் மறுநாள் அவ்வூரிலெம்பெருமானை தெற்காழ்வார திருவோலக்கத்திலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தருளினார்.

இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி உடையவரை அழைத்து 'இந்தப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை வேறொருவர்க்குஞ் சொல்லாதேகொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம், அத்தை மறுத்து நீர் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீரென்று கேட்டோம்' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'உள்ளது. தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'ஒருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டாவென்று நியமித்தன்றோ சொன்னோம்; அத்தை மறுத்துச்சொன்ன உமக்குப் ப$_2$லம் ஏது?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த எனக்கு நரகமே பலம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இத்தையறிந்திருந்தும் சொல்லு

§ 'ஸதா$_3$' என்றும் பாடம்.

வானேன?' என்று கேட்டருள, இராமநுசனும் 'அடியேன் ஒருவனேயன்றோ நரகம்புகுவது? தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மகோடிக ளெல்லாம் தேவரீர்திருவடிஸம்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பர்க ளென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பி யும் 'இந்தப் பரஸம்ருத்₃தி₄ நமக்குக் கூடிற்றில்லையே!' என்று இவர் பரஸம்ருத்திக்குப்போர உகந்தருளி, 'எம் பெருமானாரே! வாரும்' என்று எடுத்துஅணைத்துக்கொண்டு, 'அவரோ நீர்?' என்று அருளிச்செய்து, 'இதுவரையில் இதர்ஶநம் பரமவைதிக₃ஸித்₃தா₄ந்த மென்றிருந்தது, இன்றுமுதல 'எம்பெருமானார்த₃ர்ஶநம்' என்னுங்கோள் என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்து, அந்த உகப்பின மிகுதியாலே 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்தவிஶேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம், இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராநின்றீர், உம்முடைய அத₄யவஸாயத்தைச சொல்லிக்காணீர்' என்ன, எம் பெருமானாரும் "தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேலே ஓரர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில அவிஶ்வாஸி யாவேன, கேளாதிருந்தேனாகில அருளிச்செய்த அர்த்தம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல ஶ்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாய் வ்யாகுலாந்த: கரணனாய் இராநின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பி யும், 'இப்போது போய் ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேறஎழுந்தருளினார்.

பின்பு, எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பி ஸ்ரீபாதத் தேறச் சென்று தண்டன ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல தளத்திலே யேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளி யிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொல்லாதபடி தம் திருவடிகளைத தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக

கருடையாலே 351. "ஸாவகுஹ்யதமம பூய ஶ்ருணு மே பரமம வச.। இஷ்டோऽஸி மே த்ருட இதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம॥" என்று கீதாசாரியன அருளிச்செய்தாப்போலே நம்பியும ஸாவகுஹ்யதமமாய்ப பரம ரஹஸயமான சரமஶ்லோகத்தையும் அருளிச்செய்து அத்தால ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இதரோபாயத்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாய வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரஸாதிதது, 'இந்தப் பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை 352. "இதந்தே நாதபஸகாய நாபக்தாய கதாசந। ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி॥" என்று சொல்லுகிறபடியே பகவத் விமுகர் முதலான நாஸ்திகாசெவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டு போரும' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அடியேன் அப்படிப்பட்ட பேருக்குச் சொலலக்கடவேனல்லேன், பகவத்ப்ரவணரான கூரத்தாழவானொருவர்க்கும சொலலாதிருக்கவொண்ணுதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இவ்வர்த்தங்கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும் 353. 'ஸம்வத்ஸரந் ததர்த்தம வா மாஸத்ரயமதாபி வா। பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை, க்ருபயா நிஸப்ருஹோ வதேத்॥" என்கிறபடியே பஹு ப்ரகாரததாலும் அவருடைய அத்யவஸாயததை யறிந்து ஒரு ஸமவதஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு சொலலும்' என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானும் * மாயனனறேதிய வாககதனைக் கற்று யதார்ததஜ்ஞாநமுடையராய், அர்ஜுநன் ஷட்கதரயததிலும் எடுப்புஞ் சாய்ப்புமாய்ப போந்து இவ்வாததஙகேட்டு தரித்தாப்போலன்றிக்கே "மெயமமைப பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" எனகிறபடியே நிரப்பரராய், நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த ப்ரீதயுதத்ருதியாலுண்டான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தோடே புறபபட்டுக கோயிலேற எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானும, எம்பெருமானர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு நிற்க, அவரைப பார்த்தருளி 'ஆள

வந்தார நம்மை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணிப பேரருளாளரை நோக்கி ப்ரபத்தி பண்ணியருளினது ஸபூலமாமபடி நம்பி நம்மை வாழ்விததருளினர், கண்டீரோ?' என்று அருளிச செய்து உடையவரும் ஆழவானைக் குறித்து 'உமக்குமுட் பட ஒருஸமவத்ஸரம் ஶுஶ்ருஷைகொண்டு அத்யவஸாய பூர்ஹாஸ்யதனதயறிந்து சொலலென்று நியமிததருளினா என்ன, ஆழவானும 'ஒருஸம்வதஸரம் இச்ஶரீரததிறகு நிலையுண்டோ? இலலையோ? என்று வ்யாகுலாநத:கரண ராய் விசாரித்தருளிப்பெற்றுலலது தரியாத பேராசையாலே 'ஸம்வதஸர ஶுஶ்ருஷாஸமம் ஆசார்யன திருமாளிகை வாசலிலே மாஸோபவாஸம் பண்ணுகை' என்று ஶாஸ்தர முண்டாகையாலே அபபடிசெய்ய, உடையவரும் இரங்கி பரஸாதித்தருளினர்.

முதலியாண்டானும எமபெருமானர் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுககும் இவ்வர்த்தம் ப்ர ஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, உடைய வரும் 'ஆழவான ஒருவர்க்குமே நம்பி ஸ்ரீபாததததிலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் நம்பி ஸ்ரீ பா த த தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலி யாண்டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி நமபி ஸ்ரீபாததததிலே தண்டன ஸமர்பபித்துககொண்டு ஆறு மாஸம் நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங்கொடாமலிருகக, பினபு ஆண்டானும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் 'ராமாநுஜபரிகருஹீதனைப்போலே யிருந் தாயீ!' என்ன, 'அடியேன் தாஶரதி' என்ன, 'ஆகில், என்?' என்று கேட்டருள, இவரும 'சரமரஹஸ்யார்த்தமும் அடி யேனுககும் ப்ரஸாதிததருளவேணும' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும '354. "வித்யா மதோ தநமதஸ் த்ருதீ யோऽபிஜநாநமத; ஏதே மதாவலிப்தாநாமேத ஏவ ஸதாநதமா:॥" என்கிற இம்மூன்று குறும்பும போனவை எம்பெருமானர் தாமே கருபைபண்ணி பரஸாதிததருளுவா;

அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர் உத்தமாங்கத்தைப் பூஷிக்கும்படி ப்ரஸாதித்து விடை கொடுத்தருளினார் முதலியாண்டானும் மிகவும் ஸமத₃மாத₃யாத்மகுணங்களையுடையராய்க் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, உடையவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோற்ற நம்பி அருளிச்செய்த படியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸவிநயராய் நிற்க, உடையவரும் தம் ஸந்நிதி முதலிகளைப் பார்த்தருளி 'ஆண்டான் நம்பிஸந்நிதியிலே ஸ்வரூபஶிக்ஷைபெற்று வந்த வேஷமிருந்த படி பாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகு₃ஹ்யதமமான சரமஶ்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் 'இப்போதன்றோ நமக்குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைபுகுந்தது' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இளையாழ்வார் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிகேட்டல்

அநந்தரம் சிலநாளைக்குப் பின்பு, திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமேயெழுந்தருளினவாறே உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நிற்க, அவரைக் கடாக்ஷித்து 'நீர் திருமாலையாண்டானைப் பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளும்' என்று உடையவரை அவர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளித் தாம்மீண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானும் நம்பி அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழி தொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்தமொழியப் பாட்டுக்கள்தோறும் சில அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதித்து

உடையவர் அருளிச்செய்ய, 'இது ஆளவந்தார் அருளிச் செய்யக்கேட்டிலோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, "அறியாக் காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு 'அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞானத்தையழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆகையாலே, இங்ஙனேயாமித்தனை:— "அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக்கி அருளிச்செய்தவாறே, 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கை தவிர்ந்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக் கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமலையாண்டான் பக்கலெழுந்தருளி 'திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ?' என்று கேட்டருள, ஆண்டானும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சில அர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர்சொன்ன அர்த்தமெது?' என்ன, ஆண்டானும் '"அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு உபகார ஸ்ம்ருதியாகவேணுமென்கிறார்' என்ன, 'இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று நம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதார்த்தயனம் பண்ணினாப்போலே காணும், உம்முடைய பக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும், ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் ப்ரகாசியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறோமென்று இராதே கொள்ளும்' என்று

அருளிச்செய்து, திருமாலையாண்டானையும் பெரியநம்பி யையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமே யெழுந் தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தானுந் தடக் கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, இவர்களும் 'திருவாய்மொழி விட்ட தறுவாய் தொடங்கி நீரே பலகால அநுவர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக் கட்டும்' என்று ஆண்டானுக்கு அருளிச் செய்தார்கள். பின்னையுந் திருவாய்மொழி தொடங்கி நடவாநிற்கச் செய்தே, மீண்டும் ஒரு அர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே ஆண்டான் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தங் கேட்டு "ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்" என்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணிலும் காணா திருக்க, 'இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்கைக்கு நிதாநம் என்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'நான் ஆள வந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'திருக்கோட்டியூர்நம்பி நமக்கு உரைத்தது ஒத்திருந்தது; இதுவும் ஒருதிருவவதாரம்; ஆளவந்தார் பக்கல் கேளாத அர்த்தமெல்லாம் இங்கே கேட்டோம்' என்று இவரைத் தண்டனிட்டருளினார்.

இளையாழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரிடத்தில் சரமோபாயத்தை யுணர்தல்

பின்பு எம்பெருமானாரும் திருவாய்மொழி சாத்திப் போர ப்ரீதராயிருக்க, அவரைப்பார்த்துப் பெரியநம்பியும் 'ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பக்கலிலே இன்ன மொரு அர்த்தவிசேஷமுண்டு; அத்தை அவர்பக்கலிலே கேளும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் அது லபிக்கைக்காக அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் அரையருக்கு உகப்பாகப் பாலமுதுகாய்ச்சி ஸமர்ப்பித்தும் திருவத்யயந காலங்களிலே அரையர் திருமேனிக்கு அநுரூபமாக மஞ்சட் காப்பு அரைத்து ஸமர்ப்பித்தும் அநுவர்த்தித்துப் போருங்

காலத்திலே, ஒருநாள் மஞ்சட்காப்பரைத்து நீராடப் பண்ணுகிற காலத்தில் அவருடைய திருமேனிக்கு அநுரூபமல்லாதிருக்கிறபடியை அவர் திருமுகமண்டல விகாரத்திலே கண்டு மஞ்சட்பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து வேறே பாங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்திநீராட்டப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக்கண்டு மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி உடையவரைக்குறித்து, என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளை கொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒருசரமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்: கேளீர்' என்று '* தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் 355. "குருரேவ பரம் ப்₃ரஹ்ம குருரேவ பரந்த₄நம்| குருரேவ பர: காமோ கு₃ருரேவ பராயணம்|| கு₃ருரேவ பரா வித்₃யா கு₃ருரேவ பரா க₃தி:|| யஸ்மாத் தது₃பதே₃ஷ்டாऽஸௌ தஸ்மாத்₃கு₃ருதரோ கு₃ரு:||" என்று சொல்லுகிறபடியே, * தீமனங்கெடுத்தும * மருவித்தொழும் மனமேதந்தும் * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம்' என்று விஶ்வஸித்து, 356. "ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீ ந ஸம்ஶய:" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உறங்கும்பெருமாள் தானே உலாவும்பெருமாளாய் வந்தார் என்றிரும்' என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்த₂விஶேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

'பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தபோதே ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யுண்டாயிருக்க, இவர் பலர் ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதே₃ஶங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள் தாம் மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக்கைக்கு அடியென?' என்னில்—ஒருராஜா ஸ்வகுமாரார்த்த₂மாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளைவைத்துத் தன்குமாரன் ப்ரபு₃த்₃த₄னானவாறே கொடுக்கச் சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை உபதேசித்து

வைககையாலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாததநிலே ஸேவிநது அவ்வர்ததங்களைபபெருத இழவுதீர, இவர்கள்பககல அவ வர்த்தங்களைபபெறறு இழவுதீர்ந்தாரிததனே, இனி, இவ வாசார்யர்களுககு ஆளவந்தார் இளையாழவாரை '* ஆம முதலவன்' என்றுகடாக்ஷிதது 'நாம் உங்களுக்குச்சொலலும பரமரஹஸ்யததை இளையாழவாருக்குச சொலலுஙகோள' என்று நியமிததருளுகையாலே 'ஶிஷ்யனுகிலுமாம், ஆசா யனுகிலுமாம, விலக்ஷணஸம்பந்தமே வேண்டுவது' எனறு மேலவிழுந்து உபதேசிநதாாகள்: ஆகையாலே முனபுள்ள ஆசாாயாகள் இவர்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெறறுர்கள், பின்புள்ளவாகள் இவர்க்கு ஶிஷ்யர்களாய் ஸவரூபம பெறறுர்கள், ஒருஹாரத்தின நடுவே மாணிக்கங கிடநது அந்தஹாரத்தை ஶோபி₄தமாககுமாபோலே, * இடையே இராமாநுசமுனியாய் விளங்கிறிறே.

உடையவா க₃த்₃யதரயமும,நிதயததிருவாராதநப்படியும அருளிச்செய்து 'பரப்₃ரஹ்மம் ஸ்ரீமநநாராயணனே எனறு அறுதியிட்டு த₃ாஶநப்ரவர்ததநம பணணிககொணடு போருகிற காலததிலே, இவர் ஏழகம மாது₄கரம பண்ணும போது † ஸதாநத்தாரை நெருககிககொண்டு போருகை யாலே அவாகளிலே ஒருவா இவர் மாது₄கர ‡ (மபண்ணுகிற விட) ததிலே விஷமிஶ்ராநநததை ப்ரயோகிககும்படி ‡ (நிய மித்து வைக்க, அந்த க்ருஹஸதரும்) ஸ்வஸ்தரீயை ப்ரேரிக்க, அவளும் 'கூடாது எனன, அவனும் நிர்ப்பந்திக்க, அவளும் விஷமிஶ்ராந்நத்தை மறிதது ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுபபோக, இவரும 'இதென?' எனறு திகைதது ப₄ாவமறிந்து ஸக₃ராந்நததை ஸாக₃ரக₃ாமிநியான திருக் காவேரியிலே கரைத்துவிட்டு உபவஸிததிருக்க, இச்செய்தி யைத திருககோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிக் கோயிலுககு எழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே மத்₄யாஹ்நகாலததிலே திருக

† 'ஸதாநத்துறையை' எனறு பாடாநதரம.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சில பிரதிகளில காணப்படுகின றன.

காவேரியிலே எழுந்தருளாநிற்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக் கொண்டு கிடக்க, நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் 'இதென்ன ஶிஷ்யாசார்யக்ரமந்தான்? கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ?' என்று பரிந்தெடுக்க, நம்பியும் 'உம்மைக் காணும் தேடுகிறோம், திருமேனிக்குப் பரிவர் நீராம், இன்று முதல் தளிகைக்குப் பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாது₄ரமாக ப்ரஸாதியும்' என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணி ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் உடையவரை ஆச்ரயித்தல்

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மஹாவிதவானான ஒரு ப்ராஹ்மணன் கங்காஸ்நாநத்துக்குப்போய் அங்கு ஸ்நாநம் பண்ணி அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து அங்கே மாயாவாத₃ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் பரிக₃ரஹித்து வித்யையாலும் ஶிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக் கேட்டு 'நாம் அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேக ஶாஸ்த்ரங்களையெழுதி க்ரந்தங்களையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுப்பித்துக்கொண்டு தன் வித்₃யாக₃ர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரியமதிப்புடனே அதிதவரையில் கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன, இவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்; நீ தோற்றால் என்னசெய்கிறாய்?' என்ன, அவனும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்முடைய பாத₃ரக்ஷையைச்சுமந்து உம்முடைய பேரையுமிட்டுக்கொண்டு உம்முடைய ஸித்₃த₄ாந்

தத்திலே புகுரக்கடவேன்' என்ன, உடையவரும் 'நாம தோற்றோமாகில் கூரந்த₂ஸந்யாஸம் பண்ணித் தோற்றோ மென்கிறோமித்தனை' என்ன. அவனும் ஸம்மதித்து இப்படி அந்யோந்ய ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு பதினெட்டு நாள் அவதி₄யுமிட்டு இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தோலா மல் மத்தகஜங்கள் பொருமாபோலே தர்க்கிக்க, இப்படி பதினாறுநாள் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல் தர்க்கித்து அவனை ஜயிக்கப்போகாமல் பதினேழாம்நாள் அவனுடைய யுக்தி ப்ரப₃லமாக, இவரும் அதுக்குமேல் ஒன்றுந் தோன்றா மல் நிற்க, அவ்வளவிலே அவனும் தன்வெற்றிதோற்ற எழுந்திருந்து அறைக்குப் போக, இராமாநுசனும் வ்யா குலாந்த:கரணராய் மடமே எழுந்தருளித்தம் திருவாராதந மான பேரருளாளரையுந் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப் பண்ணி, பெருமாளுடன் வெறுத்து 'பெருமாளே! ஆழ்வார் தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக இத்தனை காலம் ஓரான வழியாய் ப்ரதிஷ்டிதமாய் வந்த இத்தர்ஶநம் அடியேனைத் தோற்றித்தோற்கக்கடவதோ! இந்நாள்வரையில் தேவரீர் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூ₄திகள் ஸத்யமென்று ப்ரமாணத்தை நடத்திக்கொண்டு போந்தீர், இப்போது ஒரு ம்ருஷாவாதி₃ யைக் கொண்டுவந்து என்னுடைய காலத்திலே எல்லா ப்ரமாணங்களையும் அழித்துப்போகட்டு லீலைகொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில் அப்படியே செய்தருள' என்று விண் ணப்பஞ்செய்து தாமும்அமுதுசெய்யாமல் கண்வளர்ந்தருள, பேரருளாளரும் அன்று ராத்ரி இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந் தருளி 'இளையாழ்வீர்! நீர் முசிப்பானேன்? உமக்கு ஸமர்த்தனாயிருப்பானொரு ஶிஷ்யனை உண்டாக்கித்தந்தோங் காணும்; உம்முடைய பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த மாயாவாத₃க₂ண்ட₃நத்தைச் சொல்லி அவனை ஜயியும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் விடிவோறே திருநாமோச்சாரணம் பண்ணியெழுந்திருந்து திருக்கண்களை விழித்து 'இதொருஸ்வப்நமிருந்தபடியென்' என்று மிகவும் திருவுள்ளமுகந்து ஸ்வப்நத்தில் அருளிச்செய்த யுக்தியைத்

தம் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஸந்தோஷத்துடனே நித்யகர்மாநுஷ்டாநஞ் செய்தருளித் தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு ப்ரஸந்நகம்பீரமாய்க்கொண்டு தர்ககோஷ்டியிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த வித்வானும் பூர்வஜந்ஞைகயாலே, உடையவர் எழுந்தருளுகிற காம்பீர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையுங்கண்டு 'இவர் நேற்று இங்குநின்றும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார், இப்போது மத்தகஜம்போலே இங்கே வராநின்றார்; ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று; அதிமாநுஷ சேஷ்டிதமாயிராநின்றது' என்று நிஶ்சயித்து, சடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து 'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஸ்ரீபாதரக்ஷைகளை ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்ன, உடையவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து 'தாககிக்கலாகாதோ?' என்ன, அவனும் உடையவரைக்குறித்து 'தேவரீருக்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு, தேவரீரென்ன பெரியபெருமாளென்ன பேதமில்லையென்று அறிந்தேன்; இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்நிதியில் வாய் திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லப் ப்ராப்தியில்லை' என்ன, உடையவரும் உகந்தருளி, 'ஆகிலும், நீர் சொன்ன மாயாவாதஸித்தாந்தத்திலும் ப்ரஹ்மம் நிர்க்குணமென்கையாலே அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸத்யத்வாதி குணயோகங்களைச் சொல்லுகிற வேதவாக்யங்கள் அப்ரமாணங்களாய்விடும், அவித்யாதிரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்துக்கு குணயோகமுண்டாகையாலே ஸகுணஶ்ருதியில் விரோதமில்லையென்றீராகில் அது கூடாது; எங்ஙனேயெனில்,— 357.

"ஜ்ஞாநரூபம் பரம் ப்ரஹ்ம தந்நிவர்த்யம் ம்ருஷாத்மகம்।
அஜ்ஞாநஞ்சேத் திரஸ்குர்யாத் க: ப்ரபுஸ்தந்நிவர்த்தகே॥"

என்கிறபடியே ஜ்ஞாநரூபமாயிருந்துள்ள பரப்ரஹ்மத்தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்யை மறைத்ததாகில் அந்த அவித்யைக்கு நாசமில்லையாகையாலே, அது நித்யமாய்விடும்,

அப்படியாகிலென்னெனில்,– அவித்யை என்றும், ப்ரஹ்மம் என்றும் இரண்டு வஸ்து உண்டாகையாலே, அத்வைதமென்கிற மஹாகத்ஜம் த்வைதமாகிற ஆழங்கால் சேற்றிலே அமிழ்ந்தது' இத்யாத்யுக்திகளை அருளிச்செய்ய, அவனும் இசைந்து இவர்க்குத் தோற்று, ஏகதண்டத்தை முறித்தெறிந்துவிட்டு எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பண்ணிக்கொண்டு கிடக்க, எம்பெருமானாரும் தம் திருவடி மலர்களாலே அவன் முடியை ஶோபிதமாக்கி எடுத்தணைத்துக்கொண்டு மிகவும் க்ருபை செய்தருள, அவனும் 'அடியேனுக்கு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி, 'முன்பு ஶிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம் பண்ணுகையாலே அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேணும்' என்று 358. "ஹீநோ யஜ்ஞோபவீதேந யதிஸ்யாத் த்யாக பிக்ஷுக:। தஸ்ய க்ரியா நிஷ்பலாஸ்ஸ்யு: ப்ராயஶ்சித்தம் விதீயதே ॥ காயத்ரீ ஸஹிதாயைவ் ப்ராஜாபத்யாந் ஷடாசரேத்। புநஸ் ஸம்ஸ்கார மாஹ்ருத்ய தார்யம் யஜ்ஞோபவீதகம்॥" என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரக்ரியையாலே ப்ராயஶ்சித்தமும் பண்ணுவித்து ஶிகாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் தரிப்பித்து, 359. "ப்ரதார்யஸ்தாபஸம்ஸ்காரோ வைஷ்ணவோ முநிபிஸ்ஸ்ம்ருத। ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸதாம் ஸதீஶோத்ராணாம் த்விஜாததம்॥" என்கிறபடியே திருவிலச்சினை முதலாக பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து, 360. "உபவீதம் த்ரிதண்டஞ்ச பாத்ரம் ஜலப் வித்ரகம்। கௌபீநம் கடிஸூத்ரஞ்ச / ந த்யாஜ்யம் யாவ தாயுஷம் ॥" என்கிறபடியே 'த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீர் உள்ளதனையுந்தரியும்' என்று ப்ரஸாதித்தருளி, உகப்பின் மிகுதியாலே பேரருளாளர் தமக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தருளின உபகாரத்திற்கு ஸ்மாரகமாக 'அருளா

நத்யஜேத்' என்றும் பாடம்

ளபபெருமாளெம்பெருமானா என று திருநாமஞ் சாததியருளினா.

அநநதரம், அவரை அழைத்துக்கொணடுபோய் நம் பெருமாளையும ஸேவிக்கப்பணணித தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசட₂கோபனும பரஸாதிப்பிததுப புறப்பட்டு மடமே கொணடுபோய்த் தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரை ஸேவிககப்பண்ணுவிதது, 'இவர்காணும உமமை நம்பககல சேர்ததருளினவர்' என்று அருளிச்செயது, அவரைத் திருவாராதநம் பண்ணி அமுதுசெய்வித்துத் தாமும அமுது செய்து இவர்ககுத் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் அமுது செய்து, ஸஂஹ்ருஷ்டராய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்குங் காலததிலே, உடையவர் இவரைப பார்த்து 'வாரீர், அருளாளபெருமாளெம்பெருமானரே! ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யபரபந்தங்களை ஓதீர்' என்று அருளிச்செய்து, திருப்பலலாண்டு தொடஙகி நாலாயிரமும் ஓதுவிதது, மறறும் வேண்டும் தத்வஶிக்ஷைகளையும ப்ரஸாதித்தருளினா.

அநந்தரம உடையவர், ஆழவானையும ஆண்டானையும அருளாளப் பெருமாளெமபெருமானரையும் கருபைபண்ணிக் கொணடு, வித்₃வத்₃கோ₃ஷ்டியாக நடக்குஙகாலததிலே, ஆசாரயர்களெலலாரும வந்து உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்ததைக கேட்டு, அநந்தாழவானும, எச்சானும், தொண்டனூா நமபியும், மருதூர் நமபியும் உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிககவேணுமென்று எழுந்தருள, அவாகளை அருளாளபெருமாளெம்பெருமானர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிபபித்தருளினர். அப்போது அவரும் பீ₄தராய் அவர்களைககுறித்து 'குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக கட்டினுறபோலே உடையவா செய்தார், நீஙகள் எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செயதருளினர்.

பின்பு உடையவரும * அமர்சுவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே “ ஒழிவிலகாலமெல்லா முடனாய் மன்னி ” என்கிற திருவாய்மொழி நடவாநிற்க. “ சிந்துபூ மகிழுந் திருவேங்கடம ” என்கிறவிடத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவர், முதலிகளைப்பார்த்தருளி ‘ புஷ்பமண்டபமான பெரியதிருமலையிலே திருவேங்கட முடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவனஞ்செய்து திருமாலை கட்டிச்சாத்துவார் ஆரேனும் உண்டோ? ’ என்று அருளிச்செய்ய. அவ்வளவிலே அநந்தாழ்வான எழுந்திருந்து ‘ அடியேன விடைகொள்ளுகிறேன ’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்து தண்டன ஸமர்ப்பித்துத திருமலைக்கு எழுந்தருளித் திருவேங்கட முடையானையும திருவடிதொழுது திருநந்தவனஞ்செய்து. அததிருநந்தவனத்திற்கு ‘ இராமாநுசன ’ என்று திருநாமஞ்சாத்தித் திருமாலைகட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க. அத்தை உடையவர் கேட்டு உகந்தருளி. திருவாய்மொழி ப்ரபந்தார்த்தத்தைத தீவ்ரமாக நடத்திச சாத்தியருளினார்.

பின்பு உடையவரும நமபெருமாளை ஸேவித்து ‘அடியேன பேரருளாளரையும. திருவேங்கடமுடையானையுந திருவடிதொழுது மீண்டு விடைகொள்ளுகிறேன ’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் ‘போய்க் கடுகவருவது’ என்று திருவுள்ளமாயருள. உடையவரும் முதலிகளுடனே புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூரில ஆழவார்கள் நாயனாரையும் திருவடிதொழுது, பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பி மடமே சென்று 361. “ ஸ்ரீமத் காஞ்சீமுநிம வந்தே கமலாபதி நந்தனம | வரதாங்க்ரிஸதா ஸங்கரஸாயநபராயணம் ||” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டு நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன ஸமர்ப்பித்து நிற்க. அவரும கருணைபண்ணியருள. அவருடனே கூட எழுந்தருளி, அவர் புருஷகாரமாக. ஸ்ரீகோபுரராஜனையும்

ஆனைகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்து, உள்ளே புகுந்து 362. "மஹாவராஹம் தே₃வேமம் த்₃ரஷ்டுகாமோ ரஸாதலாத்। நிர்யயௌ யத்ர ப₄க₃வாநநந்த பந்நகே₃ச்வர। தீர்த்தே₂ தஸ்மிந் மஹாபுண்யே ஸித்₃த₄ஸங்க₄நிஷேவிதே। ஸமாஹருதாநி தீர்த்த₂ாநி ஸர்வாணி முநிபு₄ங்க₃வ।" என்று சொல்லப்பட்ட மாஹாத்ம்யத்தையுடைய திருவநந்த ஸரஸ்ஸிலே நீராடி, கேமவாதி₃த்₃வாத₃ம நாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி * எற்றிரைவையம முற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீப₃லி பீட₂த்தையும் தண்டனிட்டு, ஜயவிஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக் கிழக்காகத் தம்மை விமேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர் திருமுற்றத்திலே 363. "நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம" என்று அநுஸந்தித்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்பெருமானையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீ புண்யகோடி விமானத்தையும் ஸேவித்து, † திருமடைப்பள்ளி நாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளேபுகுந்து பேரருளாளன பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது 364. "ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்த₃நிவாஸிநீம்। அமேஷஜக₃ தீ₃மித்ரீம் வந்தே₃வரத₃வல்லப₄ாம்॥" என்று அநுஸந்தித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவபி₄ஷேக மண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து, சேண்தலத்து அமரர்தமையாளும் சேனைநாதன கழல வணங்கி எழுந்தருளி, 365. "அமேஷவிக்₃நரராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகி₃ரயே நம;" என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, வையமாளிகையிலேயேறி ஸேவாக்ரமத்திலே

---

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாடம் காண்கிறது

நமபியை முனனிடடுககொண்டு உள்ளேபுகுநது உலகேத் துமாழியான ததியூரானை பேரருளாளரையும் ஸேவிதது நின்று, திருபபலலாண்டையுும வரதராஜாஷடகததையும அநுஸநதிததுத * தெனனததியூரா கழலிணைக கீழப்பூணட அனபாளராய் நிற்க. திருககச்சி நமபியும இ வ ா க கு த தீர்ததப்ரஸாதமும் * துயரறுசுடரடியான ஸ்ரீசடகோபனும பரஸாதிபபிததருள, ஸ்வீகரித்து கருதாாததராய்ப புறப பட்டுத திருககச்சி நம்பியுடனே 'அடியேன பெரியதிரு மலைககு விடைகொள்ளுகிறேன' எனறு விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும '* செனறு வணஙகுமினோ சேணுயா வேங கடததை' என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினா.

திருமலை நம்பியினிடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங்கேட்டல்

உடையவரும அதிபரீதியோடே திருப்பதிக்கு எழுந் தருளுமளவிலே, மாாககமத்யததிலே "வழிதிகைததலமரு கின்றேன்" எனகிறபடியே வழிதபபித் திகைத்துநிறக, முதலிகளும் அங்கே ஒரு ஏறறமிறைபபானைககணடு 'திரு மலைக்கு வழி எஙஙனே? எனறு கேட்டவளவில அவனும செவ்வையான வழியைககாட்ட, உடையவரும் 'இதொரு அமாநவன் புருஷகாரமிருந்தபடி என!' எனறு அவனைத் தண்டனிட, முதலிகளும இபபரமாஸதிகத்வததைக்கண்டு களிதது அவாகளும தணடனிட, இவரும் முன்நடந்து எழுநதருளிக் திருமலையாழவாரையும் திருத்தாழவரையிலே எழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீபராங்குச பரகால ப்ரப்ருதிகளான ஆழவார் பதினமரையும ஸேவித்துத் திருப்பதியிலே எழுந் தருளியிருந்து விடலதேவனையும் ஶிஷ்யனுககிககொணடு திருபபதியிலே ஸ்வஶிஷ்யர்கள் முப்பது திருநாமஙகளைக குடியேறறி, இளமண்டியத்தையும் கைப்பறறுகவிடுவிதது அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, இச்செய்தியை அநந்தாழ வான் தொடககமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள கேடடருளித்

திருமலையினின்றும் இறங்கிவந்து எம்பெருமானுரை ஸேவித்து தேவரீர் அப்பனை ஸேவிக்க எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வார்கள் திருமலைமிதியாமையாலே நாமும் ஏறக்கடவோமல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறும்போது அடியோங்களும் ஏறோம், மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று தத₃நுகுணமாகத் திருமேனியை ஶோதி₄த்துக்கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, 366. 'பாதே₃நாத்₄யாரோஹதி' என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டநாதநியோக₃த்முகத்தசேதநன பாதபீடத்திலே அடியிட்டு ஏறுமாபோலே பரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான அருளப்பாடிட்ட திருமலையேறி, *செப்பார் திணைவரையையும்* பனமணிநீரோடு பொருதுருளுங் கானறறையும் * அன்னனைய பொறகுவடுகளையும் * வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரியும் * கானமும் வானரமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக்கண்டு களித்துக்கொண்டு திருப்பரியட்டப்பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிறக, திருவேங்கடமுடையான தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலை நம்பி எதிரே எழுந்தருளி பரஸாதித்தருள, உடையவரும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'தேவரீர எழுந்தருளவேணுமோ? ஒரு சிறியார இல்லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிறகாட்டில சிறியாரைக் கண்டிலேன' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இதைக் கேட்டருளி அதயாஶ்சாயப்பட்டுக் கலவேலியளவிலே எழுந்தருளாநிறக, சீயர்கள் ஏகாங்கிகள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள திருமலையிலுள்ள ஸ்தாநத்துறை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான

அனைத்துக்கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டனஸமர்ப்பித்துத் திருக்கோனேரியிலே நீராடிக் கேஶவாதி₃ த்₃வாத₃ஶநாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி நாலு வீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, "சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப் பகல்செய்' என்கிறபடியே க₂சித அநர்க்க₄ ரத்ந த்₃யுதி ரஞ்ஜிதமான மாட கூட ப்ராஸாத₃தோரணகோ₃புர ப்ராகாரங்களையும் அநுபவித்து, அங்கே தம் கைங்கர்யமான இராமாநுசனென்கிற திருநந்தவநத்திலே எழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி உகந்தருளி, அநந்தாழ்வானைப் பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு '* வளர்த்த தனால் பயன்பெற்றேன்' என்று மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, மற்றும் அங்கு உண்டான 'தேனேய்பூம்பொழில்" என்றும், "விரையார்-பொழில்" என்றும், "கோற்றேனைப் பாயந்தொழுகும் குளிர்சோலை" என்றும் சொல்லுகிற * மொய்த்தசோலைகளையும், அச்சோலைக்கு அலங்காரமாகச் * செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடைய செண்பகம் செருந்தி திருமகிழ் பாடலம் சுரபுன்னை புன்னாகம் முதலான மது₄ஸ்ரவகுஸுமப்ரகாஶத்தையுடைய திருப்பூ மரங்களின் நிழலையும் செவ்வந்தி பிச்சி இருவாட்சி மல்லிகை முல்லை தொடக்கமான கொடிமலர்ழகையும், "மொய்பூந்தடந்தாழ்வரே" என்று சொல்லுகிற * செந்தீமலரும் * சேற்றூர்சுனைகளில் மத்தப்₄ரமரநாதி₃த மநோஹாரி செந்தாமரை ஸ்ரேணியையும், * திருவேங்கடத்தெண்ணீர்ச்சுனைகளில் * மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையாரையும், * கோனேரிவாழுங் குருகு கொக்கு நாரை தாரா முதலான பக்ஷிஸங்க₄ங்களையும், வ்ருக்ஷஶாகா₂ரூட₄ பிககூஜித காஹளீ நாத₃ங்களையும், * கொண்டலதிரத் * தோகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூர கேகாரவத்தையும், * வண்டினங்கள் தெனாதெனாவென்று பண்பாடுகிற பாடலையும் கண்டு கேட்டு ஆநந்தித்து, *நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, * அவாவறச்சூழ்ந்தான் திருவாசலிலே தண்டனிட்டு,

அத்தாணிப்புளியையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தடியிலே தண்டனிட்டு யமுனைத்துறைவரென்கிற திருப்பூமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி
367 "த₄நுர்மாஸே ஸிதே பக்ஷே த்₃வாத₃ஶ்யாமருணோத₃யே। ஆயாந்தி ஸர்வதீர்த்தா₂நி ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ ஜலே॥" என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்த ஸ்வீகாரஞ் செய்து, செண்பகத்திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி யாகசாலை திருமாமணி மண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனை முதலியாரையும் ஸேவித்து, * வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது, ஆநந்தநிலயமென்னும் தி₃வ்யவிமானத்தையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுபவித்து உள்ளேயெழுந்தருளி * அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்குங் குலசேகரன் படியைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து * நிலத்தேவர் குழுவணங்க நின்ற * தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனை * எண்ணம் புகுந்து தித்திக்குந் * செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் செங்கமலக்கழலிற்படியும் "சீதக்கடல்" என்கிற திருமொழிப்படியும் மணிநூபுராதி₃ கிரீடாந்த ஸர்வதி₃வ்யாப₄ரண தி₃வ்யமால்யாம்ப₃ர தி₃வ்யாங்க₃ராக₃ ஶோபி₄தமான அவ்வடிவழகைப் பாதா₃தி₃ கேஶாந்தமாக அநுப₄வித்து, "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா! புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று * அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து, * பூவார் கழல்களைக் கிட்டி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவித்து நிற்க, இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராயருளி 'இது பூலோக வைகுண்டமாயிருந்தது!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, திருமஞ்சனமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரானாருடைய ஸ்ரீபலித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, '* விண்ணோர்வெற்பாகையாலே 'நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்" என்று அருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்திக்கவொண்ணாது'

என்று அப்போதே 'திருமலையினின்றும் இறங்கவேணும்' என்று உத்யோகிக்க, பெரியதிருமலைநம்பியும், 'திவ்ய தேசத்திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் ஸம்மதித்து மூன்றுநாளும் அமுதுசெய்யாமல் * அப்பொழுதைக் கப்பொழுது என்னாராவமுதமான அப்பனை அநுபவித்து, அதுவே த₄ாரகமாக எழுந்தருளியிருந்து, இப்படியே மூன்று நாள் சென்றவாறே நம்பியுடன் அப்பன் ஸந்நிதிக்குச் சென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்து அஞ்சலித்து நிற்க, அப்பனும் மிகவும் உகப்புடனே இவர்க்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து, தம் * பூவார்கழல்களை ஶிரோபூ₄ஷணமாக்கி ' உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உப₄யவிபூ₄தியைஶ்வர்யமும் தந்தோமென்று நம் தெற்குவீட்டிலே சொன்னோமே ' என்று *திருப்பவளச் * சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் ' மஹாப்ரஸாதம் ' என்று அங்கீகரித்து நிற்க, அப்பனும் விடைகொடுத்தருள, நம்பியுடன் புறப்பட்டு அப்பொழுதே இறங்கியருளி, திருப்பதியிலே பெரியதிருமலைநம்பி திருமாளிகையேறச் சென்று அங்கே அமுதுசெய்து, அவர் ஸந்நிதியிலே இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு அர்த்தங் கேட்டுக்கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்திலே,

எம்பார் ப்ரபாவம்

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமலைநம்பி திருமாளிகையிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் படியைக் கண்டு உடையவர் ப்ரீதராயிருக்கிறவளவிலே, ஓருநாள் நம்பிக்குத் திருப்படுக்கைப்படுத்து முந்துறத்தாம் அதிலே கண்வளர்ந்துபார்க்க, இதனை எம்பெருமானார் கண்டருளி ' இப்பரிமாற்றம் இருந்த பொல்லாங்கு என்?' என்று அதனைப் பெரிய திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அவரையழைத்து ' கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் நமக்குப்படுத்த படுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டீரென்று

கேட்டோம்: இபபடி செய்யலாமோ? இதற்குப் ப₂லம் என்? என்று கேட்டருள, ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமாளும் 'நமக்கு நரகமே ப₂லம்' என்ன, நமபியும 'இததை அறிநதிருந்தும செய்வானேன?' என்ன, இவரும 'தேவரீர் திருமேனியில ஒன்று உறுத்துதல ஊரதல் கடிததல் செய்யாமல கண் வளாநதருளபபெறறில, அடியேனுககு நரகமே அமையும' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, இததை உடையவர் கேட்டருளி, 'ஈதொரு பரதிபததிவிசேஷம் இருந்தபடி என?' என்று உகந்தருளினார் ஒருநாள் நமபியுடைய திருநநதவநததை நோககிககொண்டு உடையவர் எழுந தருளாநிறக, ஓரிடத்திலே கோவிநதப்பெருமாள் ஒரு பாமபின வாயிலே கையிட்டு மீளவும நீராடிக கைங்கர் யததிலேபோக, உடையவரும இதுகண்டு 'கோவிந்தப் பெருமாளே! என் செய்தீர்?' என்று கேட்க, அவரும 'பாம்பு நாககை நீட்டிக்கொணடு நோவுபடுமபடியைக் கண்டு அதன நாககிலே முள்ளிருகக வாஙகினேன்' என்று விண்ணபபஞ்செயய உடையவரும் 'இவருடைய பூ₄தத₃யை இருநதபடி என?' என்று உகந்தருளினா.

அநந்தரம எமபெருமானும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தின வாறே பெரிய திருமலைநமபி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன ஸமர்பபித்து 'அடியேன திருவரஙகப பெருநகரை நோககி விடை கொள்ளுகிறேன' என்று விண்ணபபஞ்செயய, நமபியும் 'இததனை தூரம் எழுந்தருளின உமககு நாம் ஒன்றும தரபபெற்றிலோமே!' என்ன, இவரும் 'அபபடி தநதருளத் திருவுள்ளமுணடாகில "சாாநத இருவலவினை களும சரிதது மாயப்பறறு அறுத்துத தீாநது தன்பால மனம் வைககத்திருத்தி" எனகிறபடியே இவருடைய து₃ாவாஸனையைச் சே₂தித்து "பொய்ந்நின்ற ஞானமும பொலலா வொழுககும் அழுககுடம்பும், இநநின்ற நீர்மை இனி யாமுறுமை" என்னும்படி பண்ணியருளி, "உடன கூடுவதென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன

நினைவைத் தலைக்கட்டியருளின தேவரீர அடியேனுககு இநத கோவிநதபபெருமாளைத் தநதருளவேணும' எனறு விணணபபஞ்செய்ய. பெரியதிருமலைநமபியும அவரை யழைதது 'வாரீர கோவிந்தபபெருமாளே! எமபெருமானை நம்மைககணடாறபோலே ஸேவிததிரும' எனறு உத₃க தா₄ரா பூரவகமாகக கொடுத்தருளினார்.

உடையவர் அவரையும கூட்டிக்கொணடு நம்பிககு தண்டன ஸமர்பபித்துப புறபபட்டு * வண்டுவளங்கிளரும் நீர்சோலை வண்பூங்கடிகையிலே சென்று க₄டிகாசலமேறி * மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் அககாரககனியையுங் கண்டு ஸேவிததுக் களிதது, அங்கு நின்றும புறபபட்டுத் திருபுட்குழியிலே எழுந்தருளி க₃ருட₄ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்ததம் ஸ்வீகரிததுப் பெரியவுடையாரையுந் திருவடி தொழுது சண்டபரசணடாகளையும சரணமடைந்து, உள்ளே புகுந்து மரகதவலலியாரையும திருவநநதாழ்வானையும் ஸேவித்து மற்றும் ஸேவாக்ரமம தபபாமல ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப புகுந்து ஸேனை முதலி யாரையுந் திருவடிதொழுது * பொனமுடியம போரேறறை யெம்மானை நாறறடநதோள தன்முடிவொனறிலலாத தண்டுழாய்மாலையனையும் ஸேவித்து நின்று, 368. "ஸுவர்ண மகுடாநந்த துளஸீமாலய ஶோபி₄த। ஸமஸ்தஜக₃க₃ாத₄ார ஶங்க₂சக்ர க₃தா₃த₃ர॥ தா₃மோத₃ர ஹ்ருஷீகேஶ தரயீமய ஜநார்த்த₃ந। தா₃நவாரே ஜக₃நநாத₂ ஶாரங்க₃பாணே நமோ ஸ்துதே॥" எனறு அநுஸநதிததுநிற்கத தீரததப்ரஸாதமும ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரிதது தண்டனிட்டுப் புறபபட்டுத திருவெஃகா முதலிய அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருககசசிநமபி ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளினார்

"அவனைவிட்டகனறுயிராறறகிலலா" எனனுமாபோலே ஸ்ரீ கோவிந்தபபெருமாள் திருமேனியில வைவர்ணயம பிறநது முகம் உருவின இருப்பைக்கண்டு, உடையவரும இவரகவாயில எண்ணமறிநது 'கோவிந்தபபெருமாளே!

நபியை ஸேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ண வாகளைககூட்டியனுப்பித திருககச்சிநமபியுடனே பேரரு ளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவிந்தபபெருமாளும் திருப பதியிலே எழுந்தருளி நமபிதிருமாளிகைவாசலிலே தணடன ஸமர்பபித்து நிற்க, அஙகுள்ளார அவரைககண்டு உள்ளே சென்று பெரியதிருமலைநமபிககு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நமபி யும திருவுளளஙகலங்கி 'பிததனைப் போகச்சொலலுஙகோள்' என்ன, தேவிகளும 'இததனை தூரம இளைத்துவந்தவரை அழைதது ஸேவையும ஸ்ரீபாததீர்த்தமும தளிகைபரஸாத மும் பரஸாதிககவேணடாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய நம்பியும் 'விறற பசுவுககுப புல்லிடுவாருண்டோ?' என்று நைஷ்டூர்யத்தையே ப்ரகாஶிப்பிதது முகங்கொடா மல தள்ளிவிட, கோவிந்தப் பெருமாளும அங்கு நிராஶ ராயத் திருவாசலிலே தணடன ஸமர்பபிதது ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களுடனே மீண்டு பெருமாள கோயிலேற எழுநதருளி உடையவரை ஸேவிததுநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள இந்த வ்ருததாநததைத விண்ணபபஞ்செய்யக கேட்டருளி, நம்பி யுடைய ஸாவஜ்ஞதையை ஶலாகித்து கோவிந்தப்பெருமாளை யும் பிறகாலியாதபடி தம் ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணஙகளாலே ஆழங்காற்படுததிக் கொண்டு திருககசசி நம்பிககு தண்டன ஸமாபபித்து விண்ணபபஞ்செயது புறப்பட்டுத் * திருவரஙகன திருப்பதியை நோககி யெழுந் தருள, அங்குள்ள முதலிகளெலலோரும எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாகரமததிலே நம்பெருமாளை ஸேவிதது நிற்க பெருமாளும் சோதிவாய்திறந்து 'நம்வடககுமலைச்குப் போய் வநதீரோ?' என்று வினவியருளித் தீர்ததப்ரஸாத மும ஸ்ரீசடகோபனும ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துப புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாமிமாராந்தர்ப்பூதரான முதலி களையும் கருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருநதார்.

ஸ்ரீகோவிந்தபபெருமாளுக்கு எம்பெருமானாகோஷ்டி யில அநுபவமும அவர்விக்ரஹாநுபவமும் அவர் ஸங்லாபங்

களும் அவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யங்களுமே காலக்ஷேப மாய், நித்₃ராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே பரதயஹமம நடவா நிறக, ஒருநாள உடையவருமம முதலிகளுமம பெரியதிரு வோலககமாக எழுநதருளியிருககை, முதலிகளெலலாருமம கோவிந்தபபெருமாளுடைய ஜ்ஞாநப₃கதிவைகராகயஙகளை யும் ஸவாசாராயபதைத₂கநிஷடை₂யையும சொலலித தலை துலுககிககொணடாட, ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள், தாமும 'அது ஒககும ஒககும' என்று அவாகளைக காட்டில தமமைத தாமே மிகவும ஶலாகி₄ததுக்கொள்ள, உடையவரும அது கண்டு அவரைககுறிதது 'எலலாரும உமமை ஶலாகி₄ததால நீர் நைசயாநுஸந்த₃ாநம பண்ணவேணடியிருக்க, அது செய்யாதே நீதாமே உமமை ஸ்துதிததுககொள்ளாநினறீா, இப்படி செயயுமது ஸவரூபததிறகுச் சேருமோ? என்று அருளிசசெயய, ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள் உடையவரைப பாாதது 'ஐயோ! முதலிகள் அடியேனைக கொண்டாடில, காளஹஸதியில் கையும குடமும கழுததில இலநதைக கொட்டை வடமுமாயககொணடு எளிவரவுபடடு நின்ற அந்நிலையைக கொணடாடுமத்தனையன்றோ அடியேனுககு உள்ளது? இபபடியான பினபு 'பீதகவாடைபபிரானா பிரமகுருவாகி வந்து' எனகிறபடியே தேவரீா இவ்வாத் மாவை எடுககைக்காகவே ஒருதிருவவதாரமபண்ணிசசெய் தருளின கருஷிபரமபரைகளை அநுஸந்திததால, நமமுதலிக ளெலலாரையும் போலனறிககே நிதய ஸமஸாரிகளிலும கடைகெட்டுககிடந்த அடியேன காலததவமுளளதனையும ''எனககினியாா நிகா நீணிலததே' என்றும், ''இனியாவா நிகரகலவானததே என்றும, ''நெஞசமே நலலை நலலை' என்றும சொலலுகிறபடியே அடியேனையே ஶலாகி₄த்துக கொள்ள பராபதியுண்டு, ஆகையாலே, அடியோஙகளெல லாரும் தேவரீராலே இவ்வாதமாவுககு உண்டான நன்மைகளை ஶலாகி₄ததால தேவரீரைக கொணடாடிறறுமித தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எமபெரு மானாரும் கோவிந்தபபெருமாளை 'நலலீா நல்லீா' என்று

போர உகநதருளி 'உம்முடைய குணங்கள் நமக்கும் உணடாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக் கொளளீர என்று வாரியெடுத்து அணைத்துக கொணடருளினா.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் § எம்பெருமானடியாள் வாசலிலே காலயகர்மங்களையுமிழந்து நிறகக கண்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோஷ்டியிலே அத்தை வெளியிட, உடையவரும் 'கோவிந்தபெருமாளே! நீர் அங்கே நிற்பானென?' என்ன, இவரும் 'தேவரீர்தாலாட்டு மது₄ரமாய் இசையேறிச் செவிககினிய செஞ்சொல்லாயிருகக, தேவரீர்குணநுப₄வமும் முன்னடிவளையக்கட்ட, போககடியற்று நினறேன' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது' என்ன, உடையவரும 'இவர்பராவண்ய மிருநதபடி என்!'' என்று உகநதருளினா.

பினபு இவர்கடு இருளும ஏகாந்தமு மினறிகசே, தரிவித₄ கரணத்தாலும் ''இராமாநுசன மிககசீலமலலால் உள்ளாது எனனெஞசு'' எனகிறபடியே * இராமாநுசன மெய்யிலபிறங்கிய சீரும அவர்குணநுபவமுமே காலக்ஷேபமாகச செலலாநிறக, ஸ்ரீகோவிந்தபெருமாள திருததாயாா வந்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! உமமுடைய தேவிகள் பக்வமானாள்' என்ன, இவரும 'ஆகில, அமமா! இருட்டும தனியுமா யிருககும அவகாஶம பார்தது அவளை வரக காட்டும்' என்ன, அவரும பஹுநாள அவகாஶமபார்தது ஒருநாளும அவகாஶங்காணாதே உடையவருககு விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும் இவரை அழைகது 'கோவிநதப்பெருமாளே! நம்மாணை, ஒரு ருது காலத்திலே நீாபோம' என்று அருளிச் செய்து போகவிட்டருள, கோவிந்தபெருமாளும் தேவிகளுககு இராமுற்ற அநதாயாமியை அநுபவிப்பிததுத் தத்₃

§ (பா) எமபெருமானாரடியாள.

கு₃ணசேஷ்டிதங்களைக் கொண்டு கீர்த்திக்கருளிப் போகவிட, இவர் திருத்தாயார் விடிவோரை வந்து ‘இங்ஙனே செய்யலாமோ?’ என்ன, இவரும் ‘அந்தர்யாமி ப்ரகாசித்திருக்க அழிச்சாட்டங்கூடுமோ?’ என்ன, இச்செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானாருடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும் ‘இராமுற்ற என்செய்தீர்?’ என்று மந்த₃ஸ்மிதஞ்செய்து கேட்டருள, இவரும் ‘அந்தர்யாமி ப்ரகாசிக்கையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம் கண்டிலேன்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ‘வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! உமக்கு விஷயாந்தரவிரக்தி இத்தனையுண்டாகில், 369. “அநாஶ்ரமீ ந ஸந்திஷ்டே₂த்” என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநம் நீர் அறியீரோ?’ என்ன, இவரும் ‘அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் த்ரித₃ண்ட₃ காஷாயாதி₃களை ப்ரஸாதித்துத் தம் திருநாமத்தையே ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் ‘ஸ்ரீபாத₃ச்ச₂ாயாபந்நனாயிருக்குமவனுக்குப் பொறுக்கும்படி ப்ரஸாதித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுக் கிடக்க, உடையவரும் அத்திருநாமத்தை ப்ரத்யாஹரித்து ‘எம்பார்’ என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்து க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் தேஶாந்தரத்தினின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருவீதியிலே நின்றவர்கள் சிலரைப் பார்த்து ‘எம்பெருமானார் மடம் எது?’ என்று கேட்க, அவர்களும் ‘எந்த எம்பெருமானார்மடம்?’ என்ன, புதுக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நெஞ்சுளைந்து ‘நீங்கள் இரண்டிட்டுச் சொல்லுவானேன? நம தர்ஶநத்துக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோ?’ என்ன, அவர்களும் ‘உண்டு, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாராகையாலே, சொன்னோம்’ என்ன, ‘நாங்கள் அவரை அறியோம்; உடையவர்மடத்தைக் கேட்டோம்’ என்ன, ‘ஆனால் இராமாநுசன் மடம் ஈது’ என்று

அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உடையவா மடமே சென்று புகுகார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக் கேட்டு 'ஐயோ! நாம் உடையவரைப் பிரிந்து ஸ்தூலாந்தரத்திலே யிருக்கையாலன்றோ. லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம அநர்த்தப்பட்டோம்' என்று மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டு, அபபோதே தமமுடைய மடததை இடித்துப்போகட்டு வநது உடையவர் திருவடிகளைக கட்டிக்கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர் திருவடிகளை அகனறு அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தது போதாமல, இபபோதும் அகற்றிவிடத திருவுள்ளமாய்விட்டதோ!' எனறு மிகவும் க்லேசிகக, உடையவரும் 'இதறகுக் காரணமென?' எனன, அவரும அங்குப்பிறந்த வ்ருததாந்ததததை விணணபபஞ்செய்ய, உடையவரும அச்செய்திகளையடையக்கேட்டு 'ஆனால இனி உமககு நாமசெயய அடுபபது என?' என்ன, அருளாளபபெருமாளெம்பெருமானாரும் 'அடியேனை இன்று தொடங்கி * நிழலுமடிதாறுமபோலே "நின் தாளிணைக்கீழ வாழ்ச்சி யான் சேருமவகை யருளாய்" எனகிற படியே தேவரீர் திருவடிகளினகீழே வைத்துககொண்டு நிதயகைங்காயங்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால. இனி இங்கேவாரும' எனறு அவரைத தம் ஸநநிதியிலே அரைக்ஷணமுமபிரியாமல் வைத்துககொண்டு அகிலார்ததங்களையும ப்ரஸாதிததருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய் உடையவரையொழிய வேறொரு தெய்வ மறியாதவராகையாலே, ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் பெண்ணுக்கும் பேதைககும் ஸுக்ரஹமாகக் கறறு உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி 'ஜ்ஞாநஸாரம்,' 'ப்ரமேயஸாரம்' எனகிற திவ்யப்ரபந்தங்களையுமிட்டருளி, அதிலே "ஸச்சிஷ்யனெனபானுககு ஸதாசார்யனே பரதேவதை, அவன் திருவடிகளிற கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம், அவன தான்

ப₄க₃வத₃வதாரவிஶேஷம்'' என்னுமத்தையும் அருளிச் செய்தருளினா.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானையும், முதலியாண்டானையும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும், மற்றுமுள்ள முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து "இலிங்கத்திட்டபுராணத்திரும் சமணரும் சாக்கியரும், மலிந்துவாது செய்வீர்களும்" என்று அருளிச்செய்த * இடங்கொள சமயத்தையெல்லா மெடுததுக்களைகைக்காகவும், 370. "தத் த்வ மஸி" இத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாத₄நம் என்கிற மாயாவாதி₃களையும், 'ஜ்ஞாந கர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாத₄நம்' என்கிற குத்₃ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து '† வேத₃கர்மாங்க₃கமாய், வேத₃நத்₄யா நோபாஸநாதி₃ ஶப்₃த₃வாச்யமாய், ப₄க்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேத₃ாந்த ப்ரதிபாத₃யமான மோக்ஷஸாத₄நம்'' என்கைக்காகவும், நாம வேத₃ாந்தம் நடத்தவேணும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியே செய்தருள' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து' நான் சொன்ன ப₄ாஷ்யவாக்யம் உமமுடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிய நீர் திருவெழுத்துச் சாத்தவேண்டா' என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும அப்படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில, ஆதமாவுக்கு ஶேஷத்வவிது₄ரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் பரதிபாதி₃த்து ஒருவாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஜீவாத்மாவுககு ப₄க₃வச்சே₂ஷத்வவிது₄ரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு தே₃ஹாத்மாபி₄மாநத்தோடு ஒருவாசியிலலாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை நிரூபித்துப்பாராமல் 'எழுதும்' என்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க, அதுகண்டு குபிதராய் 'ஆகில, நீரே ப₄ாஷ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிசசெய்கை தவிர்ந்து

---

† வேதாநததுக்குக கர்மம் அங்கமாய் என்றும், வேத மார்க்கமாய என்றும் பாடம் காண்கிறது.

ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தள்ளிவிட்டாரே, இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும், அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை' என்றருளினர். பின்பு உடையவரும் வாக்யார்த்தத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக் கொண்டு ஆழ்வானையழைத்து, கோபித்ததற்கு அநுதபித்து பு₄க₃வச்சே₂ஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வப்ரதிபாத₃கமான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அதிஸீக₄ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீ பா₄ஷ்யம் வேதா₃ந்த தீ₃பம் வேதா₃ந்தஸாரம், வேதா₃ர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம், கீ₃தாபா₄ஷ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய பரதா₂மமான இழவைத் தீர்த்தருளினர்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு 'தேவரீர இதரஸமய நிராகரணபூர்வகமாக த₃ர்ஸநஸ்தா₂பநம் பண்ணியருளிற்று, இனி * தீதிலநன்னெறிகாட்டித் தேசமெங்குந் திரிந்து திக்விஜயம் பண்ணி அங்குள்ள தி₃வ்ய தே₃ஸங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதரஸித்தாந்த விதவான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கேற எழுந்தருளி * வளரிளம்பொழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து பாண்டிமண்டலத்திலுண்டான பரவாதி₃களையும் ஜயித்து, திருப்புல்லாணியையும் ஸேவித்து ஸேது த₃ர்ஸநம்பண்ணி, திருநகரியேறச்சென்று கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை அநுஸந்தித்து நம்மாழ்வாரை

ஸேவித்து நிற்க, ஆழ்வாரும் மிகவும் கருபை பண்ணி யருளித் தம தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாத மும் ஸ்ரீ சடகோபபதத்வயமான ஸ்ரீமதுரகவிகளையும ப்ரஸாதிக்க, இராமாநுசனும் 371. 'வகுளதவளமாலா வக்ஷஸம் † வேதபாஹ்ய ப்ரபலஸமயவாதச்சேதநம் பூஜநீயம்| விபுலகுருகநாதம் காரிஸூநும் கவீசம் சரணமுபகதோஸ்ஹம் ‡ சக்ர ஹஸ்தேபசக்ரம ||" என்று அநுஸந்தித்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டுத் திருப்புளியாழ் வாரையும் பொலிந்து நின்ற பிரானையும் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குள்ள பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்துப் புறப்பட்டு, திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளிக் * கோலத் திருக்குறுங்குடிநம்பியை ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும ஸ்வீகரித்து நிற்கிறவளவிலே, நம்பியும் அர்ச்சகமுகேந 'நாம், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமுகேந * சன்மமபலபல செய்துவந்து பிறந்து சேதநரைத்திருத்தப்பார்த்த விடத் தில், அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் ஒருவரும நம்மை வந்து சேர்ந்தார்களில்லை, நீர் இத்தனைபேரையும் எங்ஙனே திருத்தினீர்? என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்குங்க்ரமத்திலே கேட்டால், சொல்லுமடைவிலே சொல்லுகிறோம்' என்ன, நம்பியும் தம திவ்யஸிம்ஹா ஸனத்தினின்றும் இறங்கியருளி ரத்நகம்பளத்திலே இருந்து இவர்க்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டருள, அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்கிறாராக பாவித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலேயிருந்து, நம்பி திருச் செவியிலே 372. "ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் மந்த்ர ரத்நம் சுபாவஹம்| ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ததாதி பரமம் பதம்|| மந்த்ரரத்நம் த்வயம் ந்யாஸ. ப்ரபத்திசரணாகதி:| லக்ஷ்மீ நாராயணாயேதி ஹிதம் ஸர்வபலப்ரதம ||'

---

† (பா) வேதபாஹ்யாவரஸமயவிவாத

‡ (பா) சக்ரஹஸ்தாக்ரதஸ்ஸ்தம

எனகிற மாஹாதம்யத்தையுடைய த்₃வயத்தை உபதேசிக்க, நம்பியும் போரவுகந்து 'இராமாநுசனை யுடையோம்' என்று அருளிச்செய்ய உடையவரும் அவருக்கு 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி' என்று தா₃ஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதித்தருள, நம்பியும் இவரை ப₃ரஹ்மரத₂மேற்றி உபலாளித்தருளினார். உடைய வரும் நம்பியை ஸேவித்து நின்று 373. "அபசாராந்மாந ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம" என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசாரத்தை யும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திருவனந்த புரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமாளையும் த்₃வாரத்ரயத்தாலே பாத₃ாதி₃ கேஶாந்தமாக ஸேவித்தருளி, அங்குள்ள ப்ரதிவாதி₃களையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாநுஜமடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அத்தேசத்தில் அந்யஶித்₃தா₄ந்திகளையும் ஜயித்து, மேலை ஸமுத்ரக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்தி லெழுந்தருளி *வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்ட₂ஸ்தா₂ந த்₃வாரவதீ அயோத்தி உத்தரப₃த₃ரிகாஶ்ரமம் நைமிஶாரண் யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும், மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீகோவர்த்த₄நகி₃ரி ஸ்ரீப்₃ருந்தா₃வநம் முதலான திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள கு₃த்ருஷ்டி வித₃₃வானகளையும் ஜயித்து,

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதீ பண்டாரத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, ஸரஸ்வதி தானே வாசல் திறந்து கொண்டு வந்து எதிரே புறப்பட்டு நின்று உடையவரைப் பார்த்து 374. "தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவ மக்ஷிணீ" எனகிற ஶ்ருதிக்குப்பொருள் சொல்லிக்காணீர' என்ன, இவரும் 375. "கபிஸதவாதி₃த்ய கம் பிப₃தி கிரணை ரித்யபி கபிர ப₃ப₄ஸ்தீத்யாம்நாதஸ் ஸ கபிரமுநாऽஸதம் யதி₃ஹ தத்। ப்ரதீம கப்யாஸம் தி₃வஸகரதேஜோவிகஶிதம்

ஸ ப த்₃ ம ம ஸ்ரீமத்த்வாத₃க₃ணி ப₄க₃வச்சக்ஷுருபமா ||"
என்று கம் என்று ஜலமாய், கிரணங்களாலே அத்தைப
பானம் பண்ணுகையாலே கபிஸப்தவாசயனை ஆதித்யனாலே,
376. "அஸக்ஷேபணே" என்று விகாஸவாசகமாய்,
அலர்த்தப்பட்ட தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கும் பரமபுருஷன்
திருக்கண்கள்' என்று கப்யாஸத்திற்குப் பொருள் அருளிச்
செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய், இவரிட்
டருளின ஸ்ரீப₄ாஷ்யக₃ரந்த₃த்தையும் ஸிரஸாவஹித்துத் தன
கையை நீட்டி உடையவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு
போய் 'இது டரக்ஷிபதயன்று, ஸத₃க₄மாயிருந்தது' என்று
அங்கீகரித்து, இவருக்கு 'ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரர் என்று திருநாமஞ்
சாத்தி, ஹயக₃ரீவரையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து
மிகவும் ஸலாகி₄க்க, ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரரும், 'நம்மை இத்தனை
ஆதரிக்கைக்கு அடி என?'' என்று கேட்டருள, அவளும்
'முன்பு இங்குவந்த ஸங்கரனை இஸருதிக்கு அர்த்தங்கேட்ட
வளவில், அவனும் குரங்குப்ருஷ்டம் போலேயிருக்குமென்று
அபஹாஸ்யமான அர்த்தஞ் சொன்னான், நீர் என் கருத்
தறிந்து பொருள் சொல்லுகையாலே நான் ஆதரித்தேன்'
என்றாள், இதை அத்தேசத்திலுள்ள பரதிபக்ஷஸித்தாந்தி
கள் கேட்டு வந்து உடையவருடன் தாககிக்க, அவர்களெல்
லாரையும் ஜயித்துத் தம் ஸித்தாந்தத்தை ஸ்த₂ாபித்தபடியை
அத்தேசத்தின் ராஜா கேட்டு 'இதொரு ஆஸசர்யமிருந்த
படி என!' என்று வந்து உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸர
யிக்க, அவனையும் க்ருபைபண்ணி எழுந்தருளியிருக்கு
மளவிலே, அங்குள்ள அஸூயாளுக்களான வித்வான்கள்
இவரை அபி₄சரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி
'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி
யிருக்க, அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித்தேறித் தங்களைத்
தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய,
ராஜாவும் 'இத்தைக்கண்டு உடையவரை தண்டனிட்டு
'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக்
கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்த₂ராம்படி பண்ணுவித்து

அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்து, தன ஸர்வ பரிகரத்துடன இருகாத வழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக,

உடையவரும் வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக்கிட்டி * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடி யீண்டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழுதளவினிற் கழுவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில "திருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்து" என்கிறபடியே நீராடிக் / (காபாலிஸ்பர்ஶதோஷத்தையுங் கழித்துக்) கேஶவாதித்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, * கண்டமென்னுங் கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது * கழலிணைபணிந்து புறப்பட்டு, ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனையுந் திருவடிதொழுது அங்குள்ள ப்ரச்ச₂ந்நபௌ₃த்₃த₄ வித்₃வான்களையும் ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்மநாத₂னையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்₃ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகி₃ரியப்பனையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில அந்யஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டு அஹோபிலத்தேறச்சென்று அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு,

* தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங்கடமுடையானையும் ஸேவித்து நிற்க அவ்வளவிலே "தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும், சூழரவும் பொன்னாணுந் தோன்றுமால்-சூழுந் திரண்டருவி பாயுந் திருமலைமே லெந்தைக்கு, இரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து" என்று ஆழ்வார் அநுபவித்த ஹரிஹராகாரமொத்திருக்கையாலே ஶைவா கண்டு 'எங்கள் நாயனார்' என்று பிணங்கிவர, உடையவரும் உங்கள் தம்பிரானுக்கு

/ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

அஸாத₄ாரண சிஹ்நமான த்ரிஶூல டமருகததையும், எங்கள பெருமாளுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமான திருவாழி திருச சங்காழவாாகளேயும் பண்ணித் திருவேங்கடமுடையான திருமுனபே வைபபோம், அவர் எதனையெடுத்து தரிததுக கொள்ளுகிருரோ அத்தையிட்டு அவர் ஸ்வரூபநிரூபணம பண்ணக்கடவது' என்று, அவ்வாயுதஙகளேப் பண்ணி அவா ஸந்நிதியிலேவைத்து, க₃ர்ப்ப₄க்₃ருஹததில ஒருத்தரு மில்லாதபடி ஶோதித்துத திருகாபபைச் சோததுகொண்டு புறப்பட்டுவந்து ப்ராத காலமானவாறே திருக்காப்பை நீககிஸேவிக்கிறவளவிலே * கூராராழி வெணசங்கேந்தி த்ரிஶூலடமருகஙகளேக் காறகடைக கொண்டிருககககண்டு, ஆநந்த₃ாஶ்ருககள் பனிப்பக் கொநதளித்துக குணுலேக கூத்தடித்துககொண்டு ஶைவரை அடிததோட்டிவிட்டு "பொன்னே மாமணியையணியார்ந்ததோர், மினனே வேங் கடத்துச்சி யிறகண்டு' எனகிறபடியே வர்ஷுகவலாஹகம் போலே அகிலர்கும அகிலதாபத்தையும் போக்கி அகிலா பேக்ஷிதபரத₃ரான * திருவேங்கடத் தெந்தையைத் திருவடி தொழுது அப்போதே திருமலேயி லிறஙகித் திருத்தாழவரை யில் ஆழவார்களேயுந் திருவடி தொழுது புறப்பட்டு,

பெருமாள் கோயிலுககு எழுந்தருளிப் பேரருளாள ரையும ஸேவித்து, புறபபட்டுத திருவலலிக்கேணி திருநீர் மலே முதலான கிழக்கில் திருபபதிகளேயும் ஸேவிதது, மது₄ராந்தகத்தேற எழுந்தருளி ஏரிகாத்த பெருமாளேயும் ஸேவிதது, பெரியநம்பி தமமை கருபைபண்ணியருளின திருமகிழடியை தண்டனிட்டு தொண்டைமண்டலததி லுண்டான மாயாவாதிகளேயும் ஜயிதது, திருவயிந்திரபுரத் தில தெய்வநாயகனேயும் திருவடிவணங்கி, புறப்பட்டு வீர நாராயணபுரத்தேசென று நாதமுனிமன்னுரையும் ஸேவிதது, நாதமுனிகள் யோகத்திலே எழுநதருளியிருந்த இடததை யும் ஸேவித்து, இபபடி பூ₄பரதக்ஷிணம் பண்ணி மடங்கித திருவணேயாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்

தருளிப் பெரியபெருமாளை அமலனாதிபிரானிற்படியே திரு வடிமுதல திருமுடியளவாக * முடிவில்லதோரெழிலநீல மேனியையும அநுபவித்து அஞ்ஜலிநதுக்கொண்டு ஜய ஸ்ரீயுடன் நிறக. பெருமாளும் * பவளவாய் திறந்து 'உமககு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் 'திருமாலுநவோடு அவன் சின்னமே பிதறாநிற்பது ஓர் திருமால தலைக்கொண்ட நங்கட்கு எங்கேவரும் தீவினையே'' என்கிறபடியே அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்குந் திரிநதுவந்த அடியேனுக்கும் ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விணணபபஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிபபிக்க ஸ்வீகரித்து. புறப்பட்டு மடமேயெழுந் தருளி * அணியரங்கன் திருமுற்றத தடியார் தங்களினப மிகுபெருங்குழுவு கண்டு உகந்து அவாகளை க்ருபைபண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருநதார்.

பட்டர் வைபவம்

உடையவரும் இபபடி ஊருமநாடும் உலகமும் தம் மைப்போலேயாககி வாழ்நதருளுகிற காலத்திலே இவரை ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில கூரத்தாழ்வான் ஸகலஶாஸ்த்ர விததமராய். ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய். அபிகமநஉபாதாந இஜ்யா ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற பஞ்சகால பரா யணராய். விஹிதவிஷய விரககராயிராநிற்க. ஒருவாஷாகாலத திலே மத்யாஹ்நகாலமளவாக வாஷமவர்ஷிகக. ஸங்கவ காலநதவறி மத்யாஹ்ந காலமானவாறே உபாதாநகாலம் தவறி. அஹஸ்யஹநி ஶிஷ்டாகர கண்யஜநகருஹங்களில் உபாதாநம்பண்ணி வந்தே திருமேனியாதரை நடக்க வேண்டு கையாலும். அறைைகக்குத் திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதார்த் தம் ஒன்று மிலலாமையாலும். நீராடி எழுந்தருளித் திரு வடிவிளக்கி. ஒருபலத்தை அமுதுசெய்யபபண்ணித் தீர்த்த ஸ்வீகாரம்பண்ணியிருககக, ஸாயங்காலமானவாறே தத்காலிக கர்மததைச் செய்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவிததுத் திரு வாய்மொழியநுஸந்தாநமே தாரகமாகப் பட்டினியே கண்

வளர்ந்தருள, அவ்வளவிலே நம்பெருமாள் பெரிய அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஆண்டாள் காஹளநாதங்கேட்டு 'உம்முடைய பக்தா பட்டினியே யிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீர்?' என்ன, அவ்வாக்யம் பெரியபெருமாள் திருச்செவியி லுற்றத்தித திண்ணையிலே நித்ரை பண்ணிக்கொண்டிருந்த உத்தமநம்பி கனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி, நம்பீ! ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸித்திருக்கிறா, நம அக்கார வடிசில் தளிகையை உபயச்சத்ர சாமர ஸகலவாத்யஸஹித மாக ஸ்ரீரஸாவஹித்துக்கொண்டு போய்க் கொடும்' என்று அருளிச்செய்ய, உத்தமநம்பியும் ஸ்வப்நந்தெளிந்து கண் விழித்துப்பார்த்து த்வரித்தெழுந்திருந்து பெருமாளருளிச் செய்தபடியே தளிகையைத் தாமே ஸ்ரீரஸாவஹித்துக் கொண்டு அகிலவாத்யத்துடன் ஆழ்வான் திருமாளிகை வாசலிலே செல்ல, ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதென்!' என்று திகைத்து எதிரே செல்ல, நம்பியும் 'நம் பெருமாள் உமக்கு அக்காரவடிசில் தளிகை அனுப்பி யருளினா. அங்கீகரியும்' என்ன, ஆழ்வாரும் தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று ஸ்ரீரஸாவஹித்துக் கொண்டு 'அடி யேனுக்கு அடியிலே ஸர்வாபீஷ்டமும் தந்தருளினார்; இது கரயதளிகையாயிருக்கும்' என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்கு மாக இரண்டு திரளைகளை அங்கீகரித்து ஶேஷித்ததைப் போகவிட்டருளி, ஆண்டாளைப்பார்த்து 'நீ என்ன நினைத் தாய்?' என்ன, அவளும் 'அடியேன் ஒன்றும் நினைக்க வில்லை, பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச் சின்னம் பணிமாறினவாறே உம்முடைய பக்தா இப்படி பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீ ரென்றேனித்தனை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளை வெறுத்து ப்ரஸா தத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித் தருளினார். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இத்திரளைகளிறே.

இப்படி நம்பெருமாளனுக்ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒரு குமாரர் வைகாசியில் அநூராத₄த்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ்சாத்துகை முதலான உஜ்ஜீவநாம்ஸத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான் தமக்கு அதில் அந்வயமற்றிருக்க, ஸூதகாஸௌசம் நிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாம் நாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாரைப் பார்த்து 'ஆழ்வான குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள் பக்கலிலே சென்று * குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொண்டு, த்ருஷ்டிதோஷாதிகள் வாராதபடி * பந்தனைதீரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷார்த்தமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார் * தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தாஸ்ருக்கள்பனிப்பக் கடாக்ஷிக்குமளவில் ஸிஸுவினுடைய பசுகுபசுகென்கிற தேஜோவிஸேஷத்தையும் திருமுகவொளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்வயம் பரிமளியாநின்றது; என்செய்தீர்? என்ன. அவரும் 'ஸிஸுவுக்குக் காப்பாக த்வயாநுஸந்தாநம் பண்ணிக் கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்' என்ன, உடையவரும் 'கர்த்தவ்யாம்ஸத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபேணுதலுக்கு உகந்தருளி 'இவருஜ்ஜீவநாம்ஸத்துக்கும் நீரே கடவீர்' என்று நியமித்தருளி, பசுங்குழந்தைக்குப் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணமும் தம் திருக்கையாலே சாத்தியருளி, நாமகரணத்திலே எம்பார் திருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் சாத்துவித்து, ஸ்ரீபராஸரபகவான் திருநாமமாக 'ஸ்ரீபராஸரபட்டர்' என்று திருநாமத்தையுஞ் சாத்தி' ஆளவந்தாருடைய இரண்டாமிழவையும் தீர்த்தருளினார். 377. "புத்ரீக்ருதே ரங்க₃து₄ரந்த₄ரேண பராஸர கூரகுலபரதீ₃ப | கோவிந்த₃ஸிஷ்யஸ்ஸ து யாமுநார்ய மநோ

ரத₂ம் ஸூரிதவாந் த்₃விதீயம் ||'' என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீ காவ்யத்திலே உத்தமநம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியார் சிறியகோவிந்தப் பெருமாளுக்கு ஒருகுமாரர் அவதரித்தருள, அதைக்கேட்டு உகந்து உடையவர் 'ஆளவந்தார் கருஷி பலிக்கப்பெற்றதே!' என்று அவர் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி, அவர் குமாரரையும் க்ருபையாலே கடாக்ஷித்தருளி, அக்குமாரருக்கு 'ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி' என்று நம்மாழ்வார் திருநாமஞ்சாத்தியருளி, ஆளவந்தாருடைய மூன்று மிழவையும் தீர்த்தருளினார். 378. "கோவிந்த₃ராஜாந்வயஜோ மநீஷீ பராங்குஶோ யாமுநவைமநஸ்யம் | அபாசகார ப்ரஸப₄ம் த்ருதீயம் விராஜதே வ்ருத்தமணி ப்ரதீ₃ப ||'' என்று இதுவும் லக்ஷ்மீ காவ்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பின்பு பெருமாள் மஞ்சள் நீர் குடிப்பித்துப் பட்டரைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி திருமணத்தூணருகே தொட்டிலிட்டு நாச்சியார் சீராட்டிவளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவர், பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்ந்து சென்று, படைத்திருந்த தளிகையிலஅள்ளி அமுதுசெய்யும்படியாயிறே வளர்ந்தருளினது.

பட்டர் ஐந்து திருநக்ஷத்ரத்திலே, 'நெடுமாற்கடிமை' அநுஸந்திக்கிற ஆழ்வானை 'ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பரஸ்பர விருத்₃த₄ த₄ர்மத₃வயமும் ஒரு வஸ்துவிலே கிடக்குமோ? ஆழ்வார் "சிறுமா மனிசர்'' என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்ன?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அநுபநீதராகையாலே, உமக்கு இப்போது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது; ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம். கேளீர்! திருமேனிசிறுத்து ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் போல்

வாரைக காணும் "சிறுமாமனிசர்" எனகிறது' என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார.

பட்டர் பின்னையும ஒருநாள் திருவீதியிலே புழுதி யளைந்து விளையாடாநிற்க, ஒருவன் 'ஸர்வஜ்ஞபட்டன வநதான' என்று அதிஸம்ப்₄ரமத்துடனே காளமூதிவர, இவரும 'உடையவா ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப் பெருமாளெமபெருமானுர் எம்பார் முதலான பெரியோர் களிருககுமிடத்திலே இவனூரடா ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று விருதூதி வருகிறுன்?' என்று இரண்டு திருககையாலும் புழுதியை அளளிக்கொண்டு அவனைப்பாாதது 'நீ ஸர்வஜ்ஞ னன்றோ? இது எத்தனை? சொல' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜிதது வாயடைத்துக் கவிழ்தலையிட்டுநிற்க, பட்டரும் அவனைபபார்த்து 'கெடு வாய்! இதொரு கைப்புழுதி யெனறுசொலலி ஸர்வஜ்ஞ னென்று விருதூதித் திரியமாட்டாதே, அஜ்ஞனாய் விட்டாயே! இனி உனனுடைய ஸர்வஜ்ஞனெனகிற விருதை யும், ஸம்ப்₄ரமத்தையும் போகடு' எனறு 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிறமழலைச் சொல்லைச்சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன, 'ஆழ்வான் குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும் "பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?" எனறு ஆஸ்சர்யப்பட்டு, பட்டரைத் தன் தண்டிகையிலே வைததுக்கொண்டு ஆழ்வான திருமாளிகை வாசலிலே சென றவாறே, பொன் ஞச்சியார் கண்டு இவர் செய்த * சிறுச்சேவகத்தைக்கேட்டு வாரியெடுத்துககொண்டு த்₃வயாநுஸந்த₄ாநத்தாலே ரக்ஷை யிட்டு '* தம்பரமலலன ஆண்மைகளைத தனியே நின்று தான் செய்வரோ? எம்பெருமான்! உன்னைப்பெற்ற வயி றுடையேன் இனியான் என்செய்கேன்?' என்று முன்தானை யாலே இவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புகுந்து 'கண்ணெச்சிலுண்டாக இவரைத் திருவீதியிலே போக விடுவார்களோ?' என்று வெறுத்து, ஆண்டாள் திருககை

யிலே கொடுத்து ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தைத் தெளித்து 'இவ் விபூதியில இவா நெடுநாள் தஙகுமவரோ! என்று வயிறு பிடித்தருளினா

பட்டரை உபநீதரானபின்பு வேதா3த்4யயநம் பண்ணு விக்க, இவா மேதை4யிருக்கும்படி.— ஒருநாள சந்தையிட ஓதி, அதினமற்றைநாள் ஓதுகைககு எழுந்தருள, மறித்துச் சந்தையிடப் புககவாறே, ஓதுகிற கடையில நின்றும் போந்து விளையாடிககொண்டு எழுந்தருளியிருகக, 'எலலாரும் ஓதாநிறக இவர் புறபபட்டு வநதார்' என்று ஆழ வானும் ஆண்டாளும் கேட்டு 'அப்பரே! எலலாரும் ஓதா நிற்க, நீர் ஓதாமல் வருவானேன?' என்ன, இவரும் 'அவர்கள் ஓதினவிடத்தையே ஓதா நின்றார்கள்' என்ன, 'ஆகில் நீர் நேற்றுச்சந்தையிட்ட ப்ரஸநதத்தைச் சொலலிக் காணீர' என்ன சந்தையிட்டபடியே உச்சரிததுக் காட்டி யருள, ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பயப்பட்டு 'இன்னம் சிறிதுநாள் இவரை ஓதவிடவொண்ணாது' என்று தங்களிலே ஸங்கித்திருந்தார்கள்.

பின்பு ஆழவானும், எம்பாரும், பட்டருககு அர்த்த2 ஸிக்ஷைகளும் தத்வஸிக்ஷைகளும் பண்ணிவைததார்கள்.

பெருமாள் ஒருகால திருத்திரையை வளைததுககொண்டு ஏகாந்தமாக எழுநதருளியிருக்க, பட்டர் திருவடிதொழப புக, பெருமாள் முனிந்து புறப்படவிடத் திருவுள்ளமாக, அவர் புறபபட்டவளவிலே 'அவனை யழையுங்கோள்; நம் பட்டருககு அருளபபாடு' என்ன, இவரும உள்ளேபுகுந்து தண்டனிட்டு நினறவளவிலே, பெருமாளும் 'நாம் புறப் படவிட்டபோது என நினைத்தாய்?' என்ன, 'பெருமாளும் நாச்சிமாருமாக நினைததிருந்தேன்?' என்ன, 'முன்பு நம்மை நினைததிருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ வானும் ஆணடாளுமாக நினைத்திருந்தேன' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, பெருமாளும் நம ஆணை; நம்மை முனபுபோலே நினைத்திரும்' என்று திருவுள்ளமாயருளினார்.

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவாஹோசிதவய:பரிணா மத்தைக் கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி எங்ஙனே? நம உறவுமுறையார் பராங்முகரா யிராநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும 'பெரியநம்பி திருமேனி ஸம்பந்திகளான் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப் பெண் கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூத்ரஶாகைகளுக்கும் ப்ராஹ்மண்ய வைஷ்ணவத்திற்கும் பெரியசரணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்வானும ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண்கேட்க, அவர்களும் பட்டருடைய ஆபிஜாத்யங்கண்டு கொடுக்கத்தேட, புதுஸம்பந்தமென்று ஒருகால் இசையா திருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள், ஒரு கார்யஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஈஶ்வரகுடும்பத்துக்கு என்னைக் கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்று அருளிச்செய்து, பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழுது மடங்குகிற போது 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள், ஒருகார்யஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ என்று சொல்லுகிறார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும திருவுள்ளம்பற்றி 'நீரோ அதற்குக் கடவீர்? நாமன்றோ? தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்; நீர் போம்' என்று திருவுள்ளமாயருளிப் பெண்கொடுக்கும் படி அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, மற்றைநாள் தாங்களே கொடுக்கிறோமென்று வந்துசொல்லி அக்கச்சியைப் பட்டருக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ் செய்தருளினார்கள்.

உடையவர் ஸந்யஸித்தருளுகிறபோது 'ஶரீரஸம்பந்தியை விடவேண்டுகிறதோ?' என்ன, 'நம்முதலியாண்டானையொழிய ஸந்யஸித்தோம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இப்படி அருளிச்செய்யலாமோ?' என்று ஸ்ரீபாதத்து

முதலிகள் கேட்க, இவரும 'கையில் த்ரிதண்டத்தை விடிலன்றோ நம்முதலியாண்டானை விடுவது' என்று அருளினார்.

முதலியாண்டான் திருவாய்மொழியோதினபடி — ஒருநாள் எம்பெருமானார் திருபபள்ளிககட்டிலிலே ஏறியருளி ஓருபாட்டுச் சந்தையிட்டவாறே, முதலியாண்டான பரவஶராயருள, இதனைதககண்ட எம்பெருமானாரும '379. "வேத₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஶரதா₂த்மஜே। வேத₃: ப்ராசேதஸாதா₃ஸீத்ஸாக்ஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா॥" என்னுமாபோலே வேதங்களும ஆழ்வாரமுகேந திருவாய்மொழியாய் வந்து அவதரிததததொன றன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெருமாள் பெரிய திருநாள் கண்டருளித் திருக காவேரியிலே தீர்த்தம பரஸாதிகக எழுந்தருளுகிறபோது, எம்பெருமானார் முதலியாண்டான திருகைத்தலம்பற்றி எழுந்தருளி நீராடி மீண்டெழுநதருளுமபோது பிள்ளையுறங்காவிலலிதாஸர் திருகைததலம பறறி எழுந்தருள, ஸேவித்திருந்த முதலிகள் 'இதுகது அடி என? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும 'ஜநமம உயாநதிருக்கச் செய்தே தாழநிலலாநின்றோமே எனகிற அபிமாநமுண்டே அல்லாதார்கது; அக்கொத்தையும் இலலாதவரிறே இவர்' என்றருளினார்.

பெரியநம்பி திருமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழுங்காலத்திலே, ஓருநாள் 'தீரததமாடத் துணைவர வேணும்' என்று மாமியாரை அபேக்ஷிக்க, அவளும் 'உன் சீதனவெள்ளாட்டியைக கொண்டு போ' என்று கடுத்துச் சொல்ல, நம்பிபககலிலே வந்து 'ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்' எனன, நம்பியும் 'நாம அறியோம்: உங்கள் சீயருக்குச் சொல்' என்ன, இவரும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருநத முதலியாண்டானை உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி'

என்று கொடுத்து 'போம' என்ன, ஆண்டானும், கூட வெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுவிந்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புககத்திலே நின்று தூாஸவ்ருத்திகளைச் செய்யத்தொடங்க, அவருடைய புககத்தார் 'ஆண்டான! இது என?' என்ன. 'என்னை வரவிட்ட உடையவரைக கேளுங்கோள், ஆசார்யசொன்னது செய்யவேணுமே' என்ன, அவர்களும நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறப்போய 'நம்பீ! முதலியாண்டானை வரவிட்டு எங்களை இபபடி நசிபபிகக வேணுமோ?' என்ன, நம்பியும 'நாம அறிந்தோமோ? உடையவரைக கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும், ஆண்டானை அததுழாய்ககுச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம், அவர் அங்கு நிற்கை உங்களுககு அநிஷ்டமாகில் இங்கிருந்து அடிமை செய்கிறார்' என்று அழைபபித்துககொண்டருளினார்.

பெரிய நம்பி மாறனேரிநம்பியை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸமஸகரித்துப பள்ளிபடுததருள, இதுகேட்டு எமபெருமானார நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறசசென்று தண்டன் ஸமாப்பித்து 'சீயா! ஸமஸாரம சிலுகிடாதபடி அடியேன ஒரு வழியாலே வேலியிட்டுவர, தேவரீர் ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும 'வாரீர் உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவமஶததிலே அவதரித்து ஸாமாநயத₄ாமத்தை வெளியிட்டருளின பெருமாளைககாட்டில நான பெரியவனோ? பெரியவுடையாரைக காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? ஸாமாந்ய த₄ர்மநிஷ்ட₂ரான த₄ாமபுத்ரரைக்காட்டில நான பெரியவனோ? ஸ்ரீவிதுரரைக் காட்டில் இவா தண்ணியரோ? 'பயிலுஞ்சுடரொளி', 'நெடுமாற்கடிமை' கடலோசையோ?' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து ஸம்மதித்திருககச்செய்தே, 'மாறனேரிநமபி திருநாட்டுககு எழுந்தருளுமபோது பெரிய பெருமாள் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல, ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல செய்யககணடிலோம்;

இது என்?' என்று உடையவருடனே பெரியநம்பி அருளிச் செய்தருள, உடையவரும் 'அவர்க்கு அப்போது ஸ்லோக த்₃வயா நுஸந்தாநமாயிருந்ததாய்க் கொள்ளீர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அது பெண்கணடபிச்சன வார்த்தையன்றோ?' என்று அருளிசசெய்தருள, உடைய வரும 'பெண்ணினுடைய நித்யயோகததைத் திருவுள்ளம பறறுதொழிகிற தென?' என்று விணணபபஞ்செயதார்.

உடையவர் ஒருநாள் ஓருமையை யழைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுநதருளிக் கதவை யடைதது ஏகாந்ததிலே ஸம்ஜ்ஞையாலே தம திருவடிகளைத் தொட்டுக காட்டியருள. அவனும் அதுவே தஞ்சமெனறு புததி பண்ணியிருகக, ஆழவான இததைக கதவின புரையிலே கண்டு 'ஐயோ! கூரத்தாழவானுய்ப பிறந்து பரகக ஸாஸதரங்களைக கறறுக கெட்டேன; ஒன்றும அறியாத ஊமையாய்ப பிறநதால அடியேனுக்கும உடையவர் இரஙகியருளுவரே! எனறு மோஹித்தார்' எனறு ப்ரஸித்தமிறே.

திருககோட்டியூர்நமபி, திருககோட்டியூரிலே மேல தளத்தின் மேலே படிக்கதவை விழவிட்டு தயாநித்துக கொண்டிருகக. உடையவர் அஙகேற எழுநதருளி நம்பியைக் குறிதது 'த்யாநம் எது? மந்த்ரம் எது?' எனறு கேட்டருள நம்பியும் 'ஆளவந்தார் வடவா றறிலே நீராடி யருளுமபோது அக₄மர்ஷணம் பண்ணி முழுகியிருந்தால, அவா திருமுதுகு வல்லான் கடாரம் கவிழத்தாபபோலேயிருக்கும்; அதுவே எனககு த்₄யானம, 'யமுனைத துறைவர்' என்கிற இதுவே மந்தரம என்று அருளிச் செய்தருளினர்; ஆகையாலே, ஆசார்ய விக₃ரஹமே ஸத₃ாத்₄யேயமெனறும், தந்நாமமே ஸத₃ாஜப்யமெனறும உடையவருககு உபதேசித்தாராய்த்து.

380. "ப₃ாலமூகஜடா₃ந்த₄ாஶ்ச பங்க₃வோ ப₃தி₄ராஸ் ததா₂ | ஸத₃ாசார்யேண ஸந்த்₃ருஷ்டா: ப்ராப நுவந்தி பராங்க₃திம் ||" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும்

எலலாரும ஸமஸார' து₃ததிர்ணராம்படி ஸர்வரையும் இபபடி விரோஷ கடாக்ஷஞ்செய்துகொண்டும், கூரத்தாழ் வான முதலியாண்டன் அருளாளப பெருமாளெம்பெரு மானுர் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம பரஸாதியா நின்று கொண்டும் ஸுகமே வாழநதருளுகிற காலத்திலே ராஜயம்பண்ணுகிற சோளராஜா துராசைவனுகையாலே, வேதவிருததமான கள்ளபபொய்ந்நூலாகிய சைவாகமத்தை த₃ருட₄தரபரமாணமான மெய்நநூலென று அத்₄யவஸிததுத் தானும் தனபுரோஹிதனுமாகக கூடவிருந்து தனனுடைய நாட்டிலுள்ள விதவானகளையெலலாம் திரட்டி 381. "ஶிவாதபரதரம் நாஸதி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொலலி தண்டிக்க, சிலர் அவனுடைய ஆஜஞைககு அஞ்சி யும், சிலா அாதத₂க்ஷேதராதி₃களை ஆசைபபட்டும எழுத் திட்டார்கள். இதனைதககண்ட நாலூரான 'இந்த ஆபா ஸரிட்டததாலென்ன பரயோஜநமுண்டு? இராமாநுசனும் கூரததாழவானும இட்டாலனறோ இட்டதாவது? எனன, சோளனும் அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப பார்தது 'இராமாநுசனை அழைத்துககொண்டு வாருங்கோள்' எனறு கோயிலுககு வரக்காட்ட, அந்த ராஜமநுஷ்யர் உடையவர் மடத்துவாசலிலே வநது 'இராமாநுசன எங்கே?' என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருககு நீராடத திரு மஞ்சனம் முகந்து கொடுக்கிற கூரததாழவான திருச்செவி யிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா வந்து ரஹஸயமாக விண்ணப் பஞ்செய்ய, ஆழவானும உடையவருடைய தரிதண்ட காஷாயாதிகளை தரித்துககொண்டு உடையவருக்கும் விண் ணபபஞ்செய்யாதே ராஜமநுஷ்யருடன் போகத்தேட, அவ் விரோஷங்கேட்டு ஆழவானுடனே பெரியநமபியும் புறபபட்டு எழுநதருள, அவாகளை அழைததுகொணடு போனுர்கள்.

அநந்தரம் உடையவரும் 'த்ரித₃ண்ட₃காஷாயாதி₃களைத் தாருங்கோள்' என்ன. கூரத்தாழவான் த₄ரித்துககொண்டு ராஜமநுஷயருடனே எழுந்தருளினுர்' என்று முதலி

யாண்டான விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில, அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கோள' என்று வாங்கித்தாம சாத்திக் கொண்டு 'ஆழ்வானுக்கும பெரியநம்பிக்கும் என்ன தீங்கு வரப்புகுகிறதோ?' என்று போரகலேரிந்திருக்க முதலி யாண்டானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும 'தேவரீர இங் கிருக்க வொண்ணாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும 'இனிச்செய்ய அடுப்பதென?' என்று வயா குலாந்த கரணராய்ப பெரியபெருமாள் திருமுனபே சென்று திருவடிகளிலே சரணமபுக்கு ''வெறுப்பொடு சமணா முண்டர் விதியில சாக்கியாகள் நினபால பொறுப்பரியனகள் பேசில்'' என்று தொடங்கி ''தலையையாங்கே, அறுப்பதே கருமங்கணடாயரங்கமாநகருளானே'' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி இப்போது சடக்கென அவன் தலையை அறுக்கக்கூடாது; அவன பரிகரவானுகையாலே முகஷாந்த ரேண செய்துவாரா நினறேன' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளா நிறக, பினனை யும் ராஜமநுஷ்யர் பினதொடர, 'பினனே ஆள் தவரித்து வருகிறது' என்று முதலிகள் விணணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும் வழியில மணலையள்ளி ''கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும் என கோலாடி குறுகபபெறா, தடவரைததோள் சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே!' என்று இத்தையோதி அவர்கள் வருகிற வழியிலே ஓழுக்கிவாருங்கோள' என்ன, முதலிகளும அப்படியேசெய்ய, ராஜமநுஷ்யர் அந்த மணலை மிதித்து அப்பால அடியிடப் போகாமல 'போகிற பாரபபார் மந்தரவாதம் பண்ணிப்போனாகள்' என்று மீண்டுபோக, உடையவரும முதலிகளுமாக * அரங்கத்துறையும இன துணைவனை வழித்துணையாக எழுந்தருளினாகள்

ஒருமலையடியிலே திருமலைநலலான பஷியாகளான சில வேடமுதலிகள் புலம பாவாநிறக, அங்கே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ண வர் எமபெருமானைரத் தேடிக்கொணடு எழுந்தருள, அவாகள் இவரைத் திருநாமமே குறியாக 'நீர எங்கிருந்து

எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, 'கோயிலில நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, அவர்களும் எம்பெருமானாருக்கு ஒரு குறையுமில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்திற்கு ஒரு குறையுமில்லையே?' என்றுகேட்க, இவரும் 'என்ன பெரியபெருமாள்! என்ன திருச்செல்வம்' எம்பெருமானார் சோழன் வ்யாஜேந வெணபரித்யாகம் பண்ணி எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்தருளினாரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகை தவிர்ந்து அன்று முதல் ஆறுநாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறாமநாள் ராத்ரி அம்மலையடியிலே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலேயீடுபட்டு இவர்கள் புனத்தில் நெருப்பொளிகண்டு, உடையவரும 'நம்மை அங்கேறக்கொண்டுபோங்கள்'என்று அருளிசசெய்ய, முதலிகளும் அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய 'வழி எங்கே? பிள்ளைகாள்!' என்ன, அவர்களும 'ப்ராஹ்மணர் குரலாயிருந்தது,பெருவிடாயோடே ஒருகுரலாயிராநின்றது, என்று ஓடிவந்து வேலியைப்பிரித்து 'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும் உலரவிட்டுக் குளிர் போகக் காய்ச்சியொற்றி 'எங்கு நின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்!', " என்று கேட்க, இவர்களும் 'கோயிலில நின்றும வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமானார் செய்கிறதென்?' என்றுகேட்க, முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெருமானாரை அறிந்தபடி எங்ஙனே?' என்ன, 'நாங்கள் நல்லானடிமைகள், அவர் எங்களுக்கு ஹிதம்ப்ரஸாதிக்கும்போது 'நமக்கெல்லாம பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், இவரே உடையவர்' என்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துத் தேனும் தினையுங்

கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து 'இககதிரை வறுதது இடித்துத் தேனிற்கலந்து அமுது செய்தருள வேணும என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும அப்படியே செய்து அமுது செய்தருளி அறறைககுக கண்வளாந்தருளினா;ர்கள், மறறை நாள் விடிவோரை வேடமுதலிகள் ஒருவரையும தம ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் ஒருவரையுமாகக கோயிலுககுப போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாறபததஞ்சுதிரு நாமமும் எழுந்தருளினர்கள். அவவேடமுதலிகளும இவர்களை மலைககுமேலே அறுகாதவழ்கொணடுபோய ஒரு வேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பகலெலலாம வேட்டைககுபபோய் வந்து உண்ணபபுககவாறே 'ப்ராஹ்மணர்கள பட்டினியே யிருகக நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அருகாக ஒருகராமததிலே கட்டளைவாரியென்பாரெரு ப்ராஹமணனகததிலே இவாகளைக கொணடுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும பண்ணி, இபபோதே அமுது செய்யபபணணுவியுங்கோளென்று சொலலுஙகோள்' என்று ஆள்கொடுததுப் போகவிட, அவர்களும உடையவரையும் முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய அவனகததேவிட்டு 'இவர்களை இபபோதே அமுதுசெய்யப பண்ணுவியுஙகோள்' என்று சொலலி, வேண்டுங கட்டளைகளும் பண்ணுவிதது மீண்டு போனுர்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பதநியும தண்டன சமாப் பித்து 'உங்களுககு அமுதுசெய்ய வேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச்செய்தருள, அவளும 'உங்களுககு ஸந்தேஹிக்க வேண்டா, அடியேனும் எமபெருமானுர் ஸ்ரீபாதத்தை உடையேன்' என்ருள்; முதலிகளும 'நீ எமபெருமானுர் ஸ்ரீபாதததை ஆமரயித்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்க, அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்: அங்கே என்னகமுடையாரும் நாளும் ஒருமச்சுமேலே யிருக்கையாயிருக்கும்; அபபோது

எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளிகையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர். அவர் திருவீதியிலே எழுந்தருளும் போது அகளங்க நாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பார்கள், அவர் ஒருநாள் மாதுகரத்திற்கு அந்தத் திருமாளிகையேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து நின்றேன். அவர் 'இது என்ன? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள. 'நீர் மாதுகரம் பண்ணுகின்றீர், உம்மை ராஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள், இதற்கு அடி என்?' என்றவாறே. உடையவரும் 'நாம் அவர்களுக்கு பகவத் விஷயத்தில் சில நல்ல வார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச் செய்தருள, 'அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருள லாகாதோ?' என்றேன்; அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார், பின்பு எங்கள் நாட்டில் வாஷமுண்டாய் நாங்கள் எங்கள் நாடேறப் போகும்போது அவர் அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன், 'உடையவரை ஸேவிக்கப் பெற்றிலேனே! என்ற இழவோடே நினைத்திருக்க அறைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து தண்டனிட்டு நின்று 'நாங்கள் எங்கள் நாடேறப்போகா நின்றோம், தேவரீர் முன்பு அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்' என்ன, இப்போது உடையவரும் மீளவும் த்வயத்தை நெஞ்சிலே நிலைநிற்கும்படி குருபரம்பரா பூர்வகமாக உபதேசித்து மீண்டு எழுந்தருளத்தேட, 'அடியேனுக்கு ஆத்மரக்ஷையாக ஏதேனுமொன்று தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன், அப்போது சாத்தியிருந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை ப்ரஸாதித்தருளினார்; அடியோங்களும் அன்றே போந்தோம்; பின்னை ஸேவிக்கப்பெற்றிலோம் என்றவாறே. உடையவரும் தம் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளித் திருப்போனகஞ் சமைக்க அருளிச்செய்து 'இவள் செய்யுமது

பார்த்திரும்' என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை வைக்க, அவரும் பார்த்திருக்க அவளும் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையை அவிழ்த்து ஶுத்தமான புடவையை உடுத்து உள்ளே புகுந்து 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்' என்று உச்சரித்து அவர் ஸ்ரீபாதுகைகளை ஏறியருளப் பண்ணித் திருவடி விளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணிப் புறப்பட்டு, முதலிகளுக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீபாதம் விளக்கி 'அமுதுசெய்ய எழுந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. முன்பு பார்த்திருக்கச் சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழைத்து 'இவள் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'இவள் திருப்போனகம் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையும் விடுத்து ஶுத்தமான புடவையும் உடுத்துத் திருப்போனகத்தை எடுத்துக் கொண்டுபோய் உள்ளே புகுந்து கதவை யடைத்து த்யானம்பண்ணி யிருந்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினாள், அது கறுத்து நீண்டிருந்தது, எம்பெருமானு யிருந்ததில்லை' என்றவாறே. அவளை யழைத்து 'நீ உள்ளே செய்ததென்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு அடியேனுக்குத் தஞ்சமாக ப்ரஸாதித்தருளின ஸ்ரீபாதுகைகளை திருவடி விளக்கி அமுது செய்தருளப் பண்ணியாய்த்து ப்ரஸாதஞ் சூடுவது. இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. 'ஆகில, அவைதன்னை இங்கே கொண்டுவந்து காட்டு' என்ன அவளும் கொண்டுவந்து காட்ட. அவை அங்குத்தைக்கு * எதித்தலைநாதன் இராமாநுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது, அப்பொழுது 'ஆகில, இந்தக் கோஷ்டியிலே எம்பெருமானாருண்டோ? பார்த்துக் காணாய்' என்ன, அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக் கொண்டு வந்து அடைவே பார்த்து எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கண்டு திகைத்து நின்று 'இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்போலே இராநின்றது, காஷாயமில்லாமை தெரிகிறதில்லை' என்றவாறே. 'நான் காண்' என்று அருளிச் செய்ய, அவளும் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்க

வாறே கண்ணைததுடைத்து எம்பெருமானார் 'அருளிச் செயத வாாநதை ஓசதிருந்த திலலையாகில் முதலிகள் அமுது செய்யார்கள், அத்தை என செவியில சொலலிக் காணாய் என்ன, அவளும் விணணபபஞ்செயய, அநத வாாத்தையும் ஒத்திருநதது, 'ஆகில, 382. "விது$_4$ராநநாநி பு$_3$பு$_4$ஜே ஸு்சீநி கு$_3$ணவந்தி ச" எனகிற பாவநதவ பே$_4$ாக்ய த்வங்களை உடைத்தா யிருந்தது, இனி முதலிகள் அமுது செய்யக குறையிலலை' என்று அருளி † (ச்செய்து, 'நமககு மாததிரம கூடாது, ஒரு பகவத் விக்ரஹம் அமுது செய்ய விலலை' எனன, அவளும 'ஆகில், பாலும பழமும் சர்ககரை யும கொணடுவந்து ஸமாபபிககிறேன' எனறு ஸமர்ப்பிக்க இவரும தமமுடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணித தாமும அமுது செய்தருள), முதலிகளும அமுது செயது கண்வளாந்தருள, அப்பெணபிள்ளை, முதலிகள் தளிகைபரஸாததத்தையுங் கூட்டிக கலந்து மச்சிலேயிருககிற தன் பர்ததாவை எழுபபி பரஸாதமிட்டு ப்ரஸாதபபடப் பணணித தான ப்ரஸாதப்படாமலிருகக, அவனும 'இதென?' என்றுகேட்க, அவளும 'கோயிலில் நினறும எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி அமுதுசெய்ய மாட்டோமெனறு கண்வளர்ந்தருளினார்கள்' எனறவாறே அவனும 'நான அதறகு என்ன செய்யவேணும?' என்ன, 'நீர் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயிக்க வலலீரோ?' எனன, அவனும் இசைந்து ப்ரதயயம் பணணிக்கொடுகக, அவளும் உகப்புடனே பரஸாதபபட்டு நித$_3$ரை பணணினாள். மறறைநாள் பொழுது விடிந்தவாறே எழுநதிருந்து வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன ஸமாப்பித்து 'இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை கருபைசெய்தருள வேணும்' எனறு விண்ணபபஞ்செயய, எம்பெருமானாரும் அறறைககு அங்கே அவளரித்தருளி அவளுககாக அவனுககு ஹிதோபதேஶம் பணணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்தருளி

---

† குண்டலிதகரந்தம் சிலப்ரதிகளில இலலை.

அங்கே நாலைந்துநாள் எழுந்தருளியிருந்து, தரிதண்ட காஷாயாதிகளையும் ஸம்பாதித்துத் தம திருவாராதநமான பேரருளாளர ஸந்நிதியில வைத்து தண்டன ஸமர்ப்பித்து முன்புபோலே அவற்றைத்தரித்தருளினார்.

மற்றைநாள் மேற்கே வஹ்நிபுஷ்கரிணியாகிற க்ராமத்தேற எழுந்தருளி அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்குநின்றும் மிதிலாபுரி ஸாளக்ராமத்தேற எழுந்தருள, ஊரடைய ப்ரச்சந்ந விரோதிகளாகையாலே உடையவரை அநாதரித்திருக்க, உடையவரும் முதலியாண்டானையழைத்து 'இவ்வூரார் நீர்முகக்குந் துறையிலே நீர் உம்ஸ்ரீபாதத்தை நீட்டிக்கொண்டிரும்' என்று நியமித்தருள, ஆண்டானும் அப்படியே செய்தருள, அவ்வூரார் இவர் ஸ்ரீபாததீர்த்த வைபவத்தாலே நிவ்ருத்த அஹங்காரராய், மற்றைநாளே தெளிந்து வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்க, அத்தீர்த்தப்ரபா$_4$வத்தையிட்டு 'இன்றுமுதல் இவ்வூர் ஸ்ரீஸாளக்ராமம்' என்று அருளிச்செய்தார். அங்கே வடுகநம்பியை ஸ்வபாத$_3$ச்சா$_2$யாபந்நராம்படி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்து அவர்க்கு தாஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு சிங்காகோயிலிலே சிறிதுநாள் எழுந்தருளியிருந்து விஷ்ணு வைஷ்ணவ த்வேஷியான சோளன கரிமிகண்டனாய் நசிக்கும்படியாக அபி$_4$சாரம்பண்ணி அங்குநின்றும் தொண்டனூரேற எழுந்தருளினார்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதி$_4$பதியான விடலதேவ ராயனமகள் பிஶாசாவிஷ்டையாயிருக்க, அவனும் மந்த்ரவாதிகள் பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத் தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே து:கிதனாயிருக்க, தத்பத்நியும நிர்வாணமாய் ஓடித்திரிகிற தன்பெண்ணைக்கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டிருக்குமளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி உபாதாநார்த்தமாக ராஜக்ருஹத்தேற எழுந்தருளினவர், து:க்கிதையான ராஜபத்நியைக் கண்டு 'து:க்கஹேது என?' என்று கேட்

டருள, அவளும தத்காரணத்தைச் சொல்ல. நம்பியும் கேட்டருளி 'நம ஆசார்யர் எமபெருமானுர எழுநதருளினார்; அவர் கடாக்ஷித்தால இப்பேய் காடேறிப்போம்' என்று பரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின கதையை ஸவிஸ்தாரமாக அவளுககு அருளிச்செய்ய அவளும கேட்டு ஆஶ்சர்யபபட்டுத தன பர்த்தாவுககு அறிவிகக, அவனும் 'உடையவர் இப்பேயை விடுவிக்கில, அவரே நமககு ஆசார்யர், அவா திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிககககடவேன' என்ன. அவ்வளவிலே அவன ஸவகுருககளுககு விருந்திடததேட, இவளும் தன பர்த்தாவைககுறித்து 'நீர் அங்கஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள், சொல்லாதேகொள்ளும்' என்ன. அவனும் 'அவர்கள் வாராதிருபபார்களோ?' என்று இவள் வார்த்தையை அதிக்ரமித்துச் சொலலிப்போகவிட. அவர்களும் முனபு டிலலீஶவரனை துருஷ்கன் இவனை ஆகரமித்துப் பிடித்துக கொண்டுபோய்ப் பட்டாஹனன்றிககே போம் படி ஒரு அங்குலீச்சேதம பண்ண. அத்தால 'விட்டலதேவ ராயன' என்று பரஸித்தமாகையாலே, ஹீநாஙக₃னகததே புஜிகக வொண்ணுதென்று தவிர்த்துவிட்டார்கள்; அது கண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனுய் அவர்களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே. அவனுடைய ஸ்த்ரீயும அவனைக குறிதது 'உடையவர்திருவடிகளில ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிகக லாகாதோ? இவாகளால் என்னபரயோஜன முண்டு?' என்ன. அவனும இசைந்து உடையவரை 'ஸ்வக₃ருஹத்தேற எழுந்தருளவேணும்' என்று பராாததிக்க. இராமாநுசனும் 'நாம ராஜத₄ாநியை மிதிககக கடவோமலலோம்' என்று அருளிச்செய்ய. அவ்வளவிலே தொண்டனூர்நம்பி முதலான முதலிகள் 'இவனை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினுல் தர்ஶநததுக்கு ப₃ஹூஉபகாரமுண்டு' என்று ப₃ஹூஶ. வேண்டிக்கொள்ள, உடையவரும் ஸம்மதித்து அவனகததேற எழுந்தருளினவளவிலே அவனும் அதிஸந்துஷ்டனுய்த் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணமம்பணணி ஸவிநயனுய்

நிறக, முதலிகளும உடையவா ஸ்ரீபாததீரத்தததை அவன புதரிககு பரஸாதிததுக ததீரததத்தாலே பரோக்ஷிசக, அவனுடைய சிததப்ரமமபோய்த் தெளிநதுவநது சேலையும உடுதது உடையவரை ஸேவிகக, இதனை விடலதேவராயன கண்டு அத்யாஶ்சாயபபட்டுத ததக்ஷணமே ஸ்ரீபாதததிலே ஆஶ்ரயிகக, அவனையும இரஙகியருளித திருவடிககு அந தரஙகனுமபடி கடாக்ஷிததருளினா.

இபபடி அவனையும் ஸவவைபவததாலே ஶிஷ்யனுககிக கொண்டு அவனுககு விஷ்ணுவர்தத்நராயனெனறு திருநாமம் பரஸாதிததருளி அதிஸநதுஷ்டராய் நிறக, அவ்வளவிலே 'எங்கள் ஶிஷ்யனை நீா இங்ஙனே மயககி ஶிஷ்யனுககிக கொள்ளும்போது எஙகளை ஜயித்தனறோ செய்யலாவது?' எனறு பனனீராயிரம க்ஷபணா ஏககாலததிலே வநது தர்க்கிக்கத் தொடங்க, உடையவரும் 'மினனலுக்கு அஞ்சு மவர்கள் இடியினகையிலகபபட்டாற்போலவும், தேளுக்கு அஞ்சிப் பாம்பினவாயிலகப்பட்டாா போலவுமாச்சுதே, இனி என்செயயக்கடவோம?' † (எனறு விசாராகராநதரா யிருகக, தொண்டனூர் நம்பி முதலான முதலிகளெலலாரும் 'தேவரீருடைய பரப்ாவத்தை எலலாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிககும்படி வெளியிடவேணும' எனறு விண்ணபபஞ்செய்ய உடையவரும்) 'இனி நம்மை வெளியிடாதிருககவொண்ணாது' எனறு பார்தது, ஒரு திருமணடபததிலே திருத்திரையை வளைததுக்கொணடு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ர பணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழவானாய் ஒவ்வொருததாககு அநேகப்ரகாரமாக ப்ரதயுத்தர மருளிசசெய்து அவாகளை வாய்மூடுவித்து ஜயிகக, அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மிதராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கத தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷணவர்களாமபடி பண்ணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்தருளித் தம் திவ்யாகிருதியை பரகடிபபிகக,

† குண்டலிதகரந்தம் சிலபரதிகளில இலலை.

இதனைக்கண்டு போய்ச் சிலர் ராஜயாதிபனான விஷ்ணு வர்த்தநராயனுக்குச் சொல்ல. அதனைக்கேட்டு விஷ்ணு வர்த்தநனும் உடையவர் திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனாயிராநிற்க, அங்குத்தனையில் எம்பெருமானைத் தொண்டனூர நம்பி அபிமாநித்திருக்கையாலே அவருக்கு 'நம்பிதமபிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர் கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதாந்த வ்யாக்யாநஞ்செய்துகொண்டு இருக்குங்காலத்திலே,

திருக்கையில திருமண்மாண்டு 'சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே!' என்று சிந்தித்துக்கொண்டு கண் வளர்ந்தருள, அன்று ராத்ரி திருநாராயணப் பெருமாளும் 'அணித்தாக யதுகிரியிலே உம்முடைய வரவு பார்த்துக் கொண்டு நில்லாநின்றோம்; உம் திருவுள்ளம் போன்ற திருமண்ணும் இங்கே உண்டு, சடக்கெனப் புறப்பட்டு வாரீர்' என்று ஸ்வப்நங்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரை பரீதராயெழுந்திருந்து இதனை முதலிகளுக்கு அருளிச் செய்து விஷ்ணுவர்த்தநராயனையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் ஸமமதித்துக் காடுவெட்டுவித்துக்கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல, பஹுதாந்யஸம்வத்ஸரம் தைமாஸத்திலே எம்பெருமானாரும் செம்பொன் யதுகிரியேறி வேதபுஷ்கரிணிக்கரையிலே எழுந்தருளி 383. "பரிதாநஶிலாம்த்ருஷ்ட்வா பரணமந்தித்விஜோத்தமா" என்கிறபடியே பரிதாநஶிலையையும் ஸேவித்து அங்கே நீராடி 384. "வேதபுஷ்கரிணீதீரே விஶாலே ச ஶிலாதலே| பரிதாநம் ஸ ஜக்ராஹ காஷாயம் பரம. புமாந்॥" என்கிற தத்தாத்ரேயரைப்போலே தாமும் மீளவும் காஷாயம் தரித்தருளி முன்னே நடந்து திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தைத் தேடிக் காணாமல் 'பகவத்ப்ரபாவத்துக்குக் குறைவாக என் செய்தோம்!' என்று திருவுள்ளங்கலங்கி அயர்ந்து கண்

வளர்ந்தருள, அவ்வளவிலே திருநாராயணபெருமாள் இவர் கனவிலே எழுந்தருளி 'கல்யாணஸரஸ்ஸின தென மேலை மூலையில செண்பகசசோலைககு அருகே திருமகிழுககுத தெனபார்ஶ்வததிலே வளாநத திருததுழாயின கீழே பெரியபுற்றுகளுள்ளே இராநினறோம; திருமண்ணும அநதக கல்யாண ஸரஸ்ஸுககு வடமேலை மூலையிலே 385. 'ஶ்வேததவீபாத் க₃கே₃ரோந ஶுத₃த₄ மருத₃த₃ரவ்யமாஹ்ருதம் | யாத₃வாத₃ரௌ விநிக்ஷிபதம அக்ஷயம தந்மமாஜ்ஞயா ||' எனகிறபடியே பெரிய திருவடியாலே ஶ்வேததவீபத்தினின்றுங்கொணாந்து யது₃கி₃ரியிலே நிக்ஷேபிக்கபபட்டு மத்பரபாவத்தாலே அக்ஷயமாக சேமிபபிததிராநினறது, நீர் கலேசிப்பானேன? நாம உமககு அடையாளமாக இவ்விடந தொடங்கி நாம் இருககும புறறளவாக முறித்திட்ட திருத துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக வாரீர்' என்று ப்ரதயக்ஷ ஸமாநாகாரமாக ஸவபநமுகேந அருளிசசெய்ய, உடையவரும உகநது உணாந்து எழுந்திருநது முறித்திட்ட திருத துழாயககொழுந்தே குறியாகக கல்யாணஸரஸ்ஸின கரையிலே எழுந்தருளித திருமுகபபடியே சமபகவநஸமீபததில கபபுங்கவருமாய்ப்பணைததுக கொழுநதுவிட்ட திருததுழாய் மரத்தைககண்டு களிதது ஆநந்ததடனே பலகாலும தண்டனிட்டு அத்திருத்துழாய் மரததின மணகாப்பு நீககின வளவிலே 386. "கமபி யது₃கி₃ரிஸத₃ம் காந்திஸிந்து₄ம த₃த₃ர்ஶ" எனகிறபடியே புறறினுள்ளே பொறகோயில தோன்றியபினபு மறறங்கினிதமர்ந்த மாயவனுடைய நீலஶிகாமணி தோனற, சகவர்ஷம ஆயிரத்திறகுமேல பனனிரண்டு சென்ற வாத்தமாநப₃ஹு₄தா₄ந்ய வர்ஷம தைமாஸம ஶுகலபக்ஷ சதுர்த்த₃ஶியும் வியாழக்கிழமையுங் கூடின புனாபூசநக்ஷரதரத்திலே திருநாராயணனுருவங் கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொநதளிதது எலலாரும் குணலைக கூததடிதது மங்க₃ளஶங்க₂ ம்ருத₃ங்க₃ படஹாத₃யகி₂ல வாத்₃ய ஜயஶப்₃த₃கோ₄ஷம்பணணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளிப பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி

" பகறகண்டேன நாரணனைக்கண்டேன கனவில், மிகக்கண் டேன மீணடவனைமெய்யே மிகககணடேன " என்கிற படியே திருநாராயணப்பெருமாளைத் திருவடிமுதல திருமுடி யளவும் * கண்ணாரக்கண்டு அநுபவித்துத் தம்திருக்கை யாலே மூனறுநாள் திருவாராதநஞ்செய்தருளி, " மாறனடி பணிந்து உய்ந்தவன " என்று பரமாசாாயரான ஸ்ரீபராங குசர் தமக்குத் தாம் அநயந்தாபி₄மதஶிஷ்ய ராகையாலும், * தமிழமறைகளாயிரமும ஈனற முதற்றாய் சடகோபன் மொய்மபால்வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலும், பிதருத₄நத்தைப் புத்ரன விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை இகழ்ந்து காறகடைக்கொண்டு 'திருநாராயணனதானே உபாயோபேயம்' எனறு நிஷ்காஷிககிற ஒருநாயகத்திரு வாய்மொழியைத் திருநாரணனுககு ஸமாபபித்தருளினர்.

பினபு கலயாணஸரஸ்ஸின வடமேலை மூலையிலே தம் தரிதண்டத்தாலேகீற, பாலாறுபோலே பொஙகிக் கிளம்பு கிற திருமண்குவைகளைக கண்டு மண்டுகிற ஆநநத₃ாதிஶ யேந அத்திருமண்கொணடு பனனிரண்டு திருநாமஙக சாததி யருளி தரிதண்ட₃மண்டி₃தகரபுண்ட₃ரீகராய் விளஙகியருளி, காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும சமைபபிததுத் திருநாரா யணப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாதவத ஸம்ஹிதை யாலே ப்ரோக்ஷணாதிகளை ஸ்ரீரஙகராஜபட்டா திருக்கை யாலே செய்வித்தருளி 'திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோதஸவ ஸமவத்ஸரோதஸவஙகளெல லாம் மஹோத்ஸவமாக நடத்துகைககு உத்ஸவபே₃ரம் இலலையே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலிதசித்தராய்க் கண் வளர்ந்தருள, அப்போது இவர் ஸவபநத்திலே திருநாரா யணபபெருமாள் எழுந்தருளி நம உத்ஸவபே₃ரமான ராம ப்ரியர் இபபோது டிலலியேற எழுந்தருளித் துருஷ்கராஜ கருஹத்திலே லீலைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருககிறார் ;

அங்கேறபபோய் எழுந்தருளுவித்துககொண்டு வாரீர்' என்று திருவுள்ளமாயருள, உடையவரும பராத:காலமனவாறே எழுந்திருந்து ஸ்வபாநத்தை முதலிகளுடன ஆலோசிததுக கொண்டு பயணகதியிலே தவரித்து டிலலியேற எழுந தருளினவாறே, டிலலிபுரீந்தரனுன ராஜாவும் இவரைக கண்டு ப்ரதயுததூாந ப்ரணதி பூாவகமாக பஹுமாநஉபசாரஞ் செய்து 'எழுநதருளின கார்யம அருளிச் செயயவேணும்' எனறு விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும '* எஙகள் குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறுர்; அவரைத் தரவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, ராஜாவும் 'அப்படியே செய்கிறேம்' என்று 'கொள்ளைகொண்டு சிறை வைத்த எமபெருமான்கள் சிறைச்சாலையை ஶோதித்துக் கொள்ளீர்' எனறு அப்பணியிட்டுவிட, இவரும் அங்கேற எழுநதருளி ஶோதித்து 'திருநாரணர்வடிவுககு ஒததிராமை யாலே இததேவர்கள் ஒருவரு மன்று' எனறு ராமப்ரியரை அவர்களில காணுமையாலே முசித்துககிடகக, அன்றிரவில ராமபரியர் இவர் ஸவப்நததிலே எழுந்தருளி 'நீா முசிப் பானேன்? நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலே இராநினறேம், நமமைக கொண்டு போமபடியாக அங்கே வாரீா' என்று அருளிசசெய்ய, உடையவரும இசசெய்தியை ராஜாவுககு அறிவிக்க, அவனும 'இபபடி உமமுடையபககல வ்யாமுகதராகிறவர் தாமே வரக்கடவர்' என்ன, இவரும 'அவரைககண்டு திருவடி தொழ லாகாதோ?' என்ன, 'அபபடியேயாகிறது என்று இவரை அவனும் தன்மகள் ஸஜஜாகருஹததேற எழுந்தருளுவிததுக் கொண்டுபோக, அங்கே ராமபரியரும் உடையவரைககணடு, ஆஶ்ரிதவாத்ஸலயந்தோறற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரிததிருநாமமும, முடித்த * மைவண்ணநறுங்குஞ்சியும், * தன முகததுச் சுட்டி தூங்கத தூங்க * நெறித்த குழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும குதித்து "தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட" என்கிற படியே செம்பொறசதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க

அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர் திருமடியிலே யிருக்க, உடையவரும் ஆநந்தாச்ருக்கள் பனிப்ப ஆநந்தை கார்ணவாநதா நிமக்நராய்ப் புளகிதநிகிலாங்கராய் மார்பும தோளும பூரித்து 'எனனுடைய செலவப்பிள்ளையோ!' என்று எடுதது அணைத்துக்கொண்டருளினார். அனறு முதல ராமபரியாக்கு 'செலவப்பிள்ளை' எனறு திருநாம மாய்தது. இத்தைக்கண்ட ராஜாவும அதயாச்சர்யுக்தனாய் அவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவிதது அநேக விதமாக ஸதகரிதது பஹூ உபசாரஸஹிதமாக ஸமபத்குமாரரை யதி ஸாாவ பௌமர்ககு எழுநதருளுவித்துக்கொடுத்தனுப்பினான்.

உடையவரும் அஙகுநின்றும் புறப்பட்டு இவரை எழுந் தருளுவித்துககொண்டு தவரிததுப பயணகதியிலே யாத வாதரிககு எழுநதருளி ஸாவரும் யதிராஜகுமாரரெனனும் படி விசேஷிததுப புத்ரவாதஸலயம் பண்ணி அபிமாநித தருளி ப்ரோக்ஷணதிப்ரதிஷ்டா புரஸ்ஸரமாகத திரு நாரணருடனே சோத்துத் திருநாராயணபபெருமாளுடைய திவ்யோத்ஸவகாததாவாககி, நிதய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோதஸவததிருநாள்களும நடததி யருளித தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெறறு, யதிராஜமடமும கடடி வைதது, ஐம்பத திருவர்கட்கு அனபான ஊழிய கைங்காயததையும் கலபிததருளி ஐம்பததிருவா ஸ்ரீவைஷ்ண வாகளெனறு ஸமுதாயததிருநாமமும பரதயேகமாக தாஸ்யநாமமும ப்ரஸாதித்து, அங்கே அவர்களை பரதிஷ்டிப பித்துக் குறைவறததிருவாராதநமும நடத்திககொணடிருகக, ஒருநாள் வரையிலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தம்முடைய ஸ்ரீபாததததி லுள்ள ஆசார்யர்களுடனேயும, சீயாகளுடனேயும், ஐமபத திருவர்களுடனேயும, சாறறுக சாறறின முதலிகளுடனே யும, கொறறியம்மைமாாகளுடனேயும, திருமேனிககாவல திருவேணைககாரருடனேயும பெருங்கூடடத திருவோலகக மாக இராமாநுசனில் எழுந்தருளியிருந்து 'திருநாராயண புரம்' எனறு அந்நகரததுககுத் திருநாமஞ்சாததியருளி

'இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களுக்குப் பெரியோர்க்கும் நமக்கும் உண்டான பரமபதமும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் உண்டாம்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

இத்திருமலை, க்ருதயுகத்திலே ஸநத்குமாரர் ஸத்ய லோகத்தில் நின்றும் ஆநந்த₃மய தி₃வ்யவிமாநத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கையாலே 'நாராயணாத்₃ரி' என்றும், த்ரேதா யுகத்திலே தத்தாத்ரேயர் நாலுவேத₃புருஷர்களையும் ஶிஷ்ய ராக்கிக் கொண்டுவந்து வேத₃புஷ்கரிணிக் கரையிலே ஸதா₃ வேதா₃த்₄யயந நிரதராயிருக்கையாலே 'வேதா₃த்₃ரி' என்றும், த்₃வாபரயுக₃த்திலே நம்பி மூத்தபிரானாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலும் ஆராதிக்கப்படுகையாலே 'யாத₃வாத்₃ரி' என்றும், 387. "யுகே₃ கலௌ து ஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேந பூஜநாத் | யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதே₄யாந்தரம் கி₃ரே: ||" என்கிறபடியே கலியுகத்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்₃த₄ரணம்பண்ணி அபி₄மாநிக்கை யாலே 'யதிஶைலம்' என்றும் ப்ரஸித்தமாய்த்து.

அநந்தரம் பத₃மகிரியிலே சென்று பௌ₃த்₃த₄ஸமயங்களை வென்று "என்றும் எனபிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்களங்ஙனமாவர்களே" என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணந்தனனில அரைப்பித்து நிஶ்ஶேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக் கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில் நின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமாளும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இல்லாதக் குறையொன்றொழிய மற்றொருகுறையுமில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன பக்கல

எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "கோயிலினின்றும் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் ராஜமநுஷ்யா அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சோழன் முன்னே விட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து 388. "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி' என்று ஓலைக்கு எழுதிடச் சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதி$_3$களாலே ப$_3$ஹுப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஜக$_3$த்காரணபூ$_4$தன், த$_4$யேயனும் அவனே, ஸாக்ஷாத்$_3$ஸதி$_2$தி ஸம்ஹாரகாத்தாவும் அவனே. ப$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதி$_3$கள் அவனுக்குப்புத்ரபௌத்ராதிகளாய் அவன் நியமநத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றியே 389: "ஏக: ப்ராஶீஸ்ரத பாத$_3$மந்ய: ப்ராக்ஷாளயந் முத$_3$ா| அபரோऽதீ$_3$த$_4$ரந்மூர்த்$_4$நா கோऽதி$_4$கஸ்தேஷு க$_3$ண்யதாம்||" என்று திருவடிகளை நீட்டினவன் ஒருவன். கமண்டலூத$_3$கத்தாலே ப$_4$க்திபுரஸ்ஸரமாகத் திருவடிகளை விளக்கினவன் ஒருவன். தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஶிரஸாவஹித்தவன் ஒருவன், இவர்களில் பெரியவன் ஆரென்று நீயே விசாரித்துக்காணாய்' என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க. இவரும் 'இம்மாத்ரமேயோ? 390. "யச்செ$_2$ளசநிஸ்ஸ்ருதஸரித் ப்ரவரோத$_3$கேந தீர்த்தே$_2$ந மூர்த்$_4$நி வித்$_4$ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூ$_4$த" என்று த்ரிவிக்ரமபாத ஜலஸங்கத்தாலே கபாலித்வமபோய் ஶிவத்வமுண்டானவனிறே இவன்' என்று அருளிச்செய்ய. சோழனும் அதுகேட்டு அதிக்ருத்$_3$த$_4$னாய் 'நீர் பெரியவித்வானாகையாலே உமக்கு வேண்டினபடியெல்லாம் சொல்லவல்லீர்: அங்ஙனன்று, நான் சொன்னபடியே 388. "ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுதிடும்' என்று ஓலையைக்கையிலேகொடுத்துக் நக்கநிர்ப்பந்திக்க, கூரத்தாழ்வானும் தம்முடைய த$_3$ருட$_4$ாத$_4$யவஸாயமாம்படியே 391. "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி? த$_3$ரோணமஸ்தி தத:பரம்" என்று ஓலைக்கு எழுதிட்டருளினார். சோழனும் இவர் இப்படி பரிஹஸித்து

ஓலைக்கு ஒப்பமிட்டபடி கண்டு அதயாநந்தகோபாகராநத சித்தனாய் (/ப பெரியநமபியை அழைத்து 'நீாளழுத்திடும்' என்ன, அவரும 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரன' என று பூர்வோத்தரமுகமாக அருளிச்செய்ய,) ஆழவானையும நமபியையும நேத்ரோதத்பாடநம்பணணச் சொலல, / (அவ்வளவிலே கூரத்தாழவானும் சோழனைக்குறித்து 'நீ மஹாவீரஸைவ னுகையால உனனைப்பாாதத கணகள் எனககு ஆகாது' என்று தம்முடைய திவ்யநகங்களாலே கீறிக கண்ணை வாங்கிப்போகட,) பினபு ராஜமநுஷ்யாகளும / (பெரியநமபி யைப) பிடிததுககொணடுபோய் அவனசொன்னபபோலே செய்து படைவீட்டிலநினறும் புறபபடவிட, / (ஆழவானும 'தர்ஸநத்துககு தர்ஸநங்கொடுக்கபபெறறோமே!' என று பரீத ராயிருக்க,) பெரியநமபியும் / (வ்ருத்தராகையாலே அவ்) வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல அங்கே ஒருகொலலைத்தலை மாட்டிலே ஆழவானமடியிலே திருமுடியும அத்துழாய்மடி யிலே திருவடிகளுமாய் இளைத்துக கண்வளர்ந்தருள, நமபியை ஆபததசையிலே ஆழவானும் அத்துழாயும 'அங்குநினறும கோயிலேறப்போனாலோ?' எனன, நமபியும் 'நாம அஙகே போய் ப்ரக்ருதியைவிடில், ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் நமபிககுமுட் பட்த திருவடிசாருமபோது கோயிலேறப் போகவேண்டிற றில்லையோ? என்று ஸங்கிப்பர்கள்' என று அருளிச்செயது / (அடியிலே ஆசார்யனக்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபதம் ஸித்தமென்று) ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்யானித்துக கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ஆகை யால, பரபந்நனுககு அந்திமதேஸநியதியில்லையென்றபடி. / (பின்பு அங்கே அநாத ப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பணணிக கொண்டு திரிவாா சிலர் வந்து, 'இவாககும் அப்படி பண்ணக் கடவோம' என்று தாங்கள் ஸமஸ்காரஞ்செய்வதாக உத யோகிக்க, ஆழ்வானும் அத்யவஸாயங்குலையாமல் 'வாருங் கோள், மாணிகாள்! ஈஸ்வரனும ஈஸ்வரவிபூதியும் வைஷ்ண

/ குண்டலிதகராநதம் சிலபரதிகளில இலலை.

வனுக்குக் கிஞ்சித்கரிகக விருகக, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமா யிருப்பானை நீங்கள் எங்கே தேடுவுதிகோள்?' எனறு அவர்களை உபேக்ஷிததுவிட்டார்.) பினபு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள, பெரியநம்பியை அஙகே ஸம்ஸ்கரிததுப் பள்ளிபடுதது ஆழவானை ஒரு கட்டணததிலே எழுந்தருளு வித்துககொணடு ராத்ரியிலே ஒருவருங்காணுமல கோயிலிலே வந்து புகுநதாாகள். கூரத்தாழ்வானும் 'பெரியநம்பியைப் போலே அடியேனுக்கும் இஶரீரம போய்த்திலலேயே!' எனறுகொண்டு "முறையோ? அரவணை மேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று போர க்லேஶிததருளினர்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் * கேட்பார் செவி சுடுவார்த்தை கேட்டு '* ஐயோ' கண்ணபிரான்! அறையோ!' என்று கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம் போலே விழுந்துகிடநது துடித்துத் திருமிடறு தழுதழுபப அத்யந்தம அவஸநநராய்த திருமுத்துதிர்ததுக் * கண்ண நீர் கைகளாலிறைத்து கலேஶிககுமபடி கண்டு அங்கிருந்த முதலிகள் தேறற, தேறி 'ஆழவானுளுமை திருமேனியுடன் இருக்கபபெறறேமே!' எனறு அருளிச்செய்து, பெரிய நமபிககு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ் செய்து பெருக்கத் திருவத் யயநம் நடத்தியருளி, 'ஆழவானுக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' எனறு வ்யாகுலஹ்ருதயராய், மாறெுன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டானை, 'ஆழவானையும ஆராய்ந்து அஙகுள்ள விஶேஷஙகளையும் அறிந்துவாரும்' என்று கோயிலுக்குப் போகவிட்டு பூர்வமபோலே வ்யாகயாநித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருநதார்.

உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய திருநக்ஷத்ரங்களும் தனியன்களும்

பெரியநமபி திருநக்ஷத்ரம். மார்கழியில் கேட்டை.

அவர் தனியன 392. "கமலாபதிகலயாண குூ3ணாம்ருத நிஷேவயா। பூாண காமாய ஸதத‌ம் பூர்ணய மஹாதே நம ||" 393. "ஆசாாயாத்3யாமுநேயாத3தி4க3தநிக3மாந்தார்த்த2ஜாத: ப்ரபத்திஞ் சோபாதி3க்ஷத்3ரஹஸ்யாந்யபி யதிபதயே யஶ்ச தத்3ரக்ஷணாதத2ம। சோளேந்த்3ரம் ப்ராப்ய சோக்த்வா ஸத3ஸி பரபுமாந் ஸ்ரீபதிர்ஹேதிபீட3ாம் ஶாரீராம் தத்க்ருதாஞ்சாபயஸஹத மநவை தம் மஹாபூாணமார்யம்||"

திருக்கோட்டியூர் நம்பியை அந்திமத3ஶையில 'தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே நினைததிருக்கிற நினைவு என?' என்று ஸ்ரீபாததது முதலிகள் கேட்க, 'நம்பியும சக்ரவர்த்தித் திருமகன திருவுள்ளததை ஒருபக்ஷி புண்படுததிறறு' என்று சொலலி நிாப்பரராய், ஆளவநதார் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுககு எழுந்தருளினர். அதாவது 'ஶரணாக3தபரித்ராணமும் போராதெனறிருக்கு மவனிருக்க. நமக்கு இனி வேறொரு நினைவுண்டோ?' என்று கருதது. இதுகண்டு ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் ப்ராயேண து3:கி3க்துத் தேறி, தெற்காழவாரைககொண்டு நம்பிககுத் தீர்த்தங்கொண்டாடித் திருவதயயநமும் நடத்தியருளினர்கள்.

திருககோட்டியூர் நம்பிதிருநக்ஷத்திரம். வைகாசியில ரோஹிணி.

அவர் தனியன். 394. "ஶமத3மகு3ணபூர்ணம் யாமுநார்ய ப்ரஸாத3ாத் அதி4க3த பரமார்த்த2ம் ஜ்ஞாநப4க்த்யாதி3 ஸிந்து4ம்। யதிபதிநதபாத3ம் ஶ்லோகதத்வார்தத2 நிஷ்ட2ம்

ஶரிதது₃ரிதஹரம் † ஶ்ரீ கே₃ாஷ்டி₂பூர்ணம் நமாமி ॥"
395 " ‡ ஶ்ரீவல்லப₄பத₃ாம் பே₄ாஜதீ₄பக்தயம்ருதஸாக₃ரம் ।
ஶ்ரீமத₃கே₃ாஷ்டீ₂புரீபூர்ணம் தே₃ஶிகேந்த்₃ரம் ப₄ஜாமஹே ॥"

திருமாலையாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், மாசியில மகம்.

அவர் தனியன 396. " ராமாநுஜமுநீந்த்₃ராய த்₃ராமிடீ₃ ஸம்ஹிதாத்க₂த₃ம் । மாலாத₄ரகு₃ரும் வந்தே₃ வாவதூ₃கம விபஶ்சிதம் ॥ "

திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில் கேட்டை.

அவர் தனியன் 397. " அத்₄யாபயந்₃யதீந்த்₃ராய பராங்குஶஸஹஸ்ரிகாம் । தம் நாத₂வம்ஶ்யம் வந்தே₃ऽஹம் ஶ்ரீரங்க₃ாதி₄பதே₃ஶிகம் ॥ "

பெரிய திருமலைநம்பி திருநக்ஷதரம், சித்திரையில ஸ்வாதி.

அவர் தனியன 398. "பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதே₃ஶப₂லபரத₃ாய । ஶ்ரீப₄ாஷ்யகாரோத்தம தே₃ஶிகாய ஶ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத் ॥ "

திருககச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் ம்ருகஶீரஷம்.

அவர் தனியன் 399. " கருணாகரபாத₃ாப்₃ஜஶரணாய மஹாத்மநே । ஶ்ரீமந்₃க₃ஜேந்த்₃ரத₃ாஸாய காஞ்சீபூர்ணாய தே நம. ॥ "

அநந்தரம், மாறொன றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டான் த்வரித்துப் பயணகதியிலே கோயிலிலே சென்று கூரததாழ்வானை ஸேவித்துநிற்க ஆழவானும் சிறியாண்டானைக் கண்டு உடையவரை ஸேவிததாறபோல ஸந்துஷ்டராய் 'உடையவர் செய்தருளுகிறபடி யென?' என்று வினவி

† 'தம் கே₃ாஷ்டி₂பூாணம்' என்றும் பாடாநதரம்.
‡ 'யாமுனார்யபத₃ாம்பே₄ாஜ' என்றும் பாடாந்தரம்.

யருள, இங்குத்தை விசேஷமெல்லாம் ஸவிஸ்தரமாக விவரித்துச் சொல்லக் கேட்டு ஆநந்திதராநிற்க, ஆண்டானும் 'உடையவர் ஆசார்யவிச்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் 'தேவரீருக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' என்று மிகவும் ஆர்த்தராய் அடியேனை ஆராய்ந்துவா என்று விட்டருளினார்' என்ன, ஆழ்வானும் '* உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் உயிரான நாம ஸங்கமேயிருக்கப்பெற்றில, இவ்விபத்து அடியேன கண்ணழிவுமாத்ரமே கொண்டு போகப்பெற்றதே! என்று ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிறாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்று விட, அவ்வளவிலே சோழனுக்குக் கழுத்திலே புண்ணாகிப் புழுத்துப் புரண்டானென்று கேட்டு, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற ஆண்டானும்சென்று அச் * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லை நிரூபித்துக்கொண்டு எழுந்தருள, வழியில் ஸந்தித்த அம்மங்கியம்மாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்வரித்து எழுந்தருளி, ஒருநாள் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் அநுஷ்டாநார்த்தமாகத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, கோயிலினின்றும் எழுந்தருளின மாருதிசிறியாண்டானும் அம்மங்கியம்மாளும் உடையவர் திருவடிகளைத் தங்கள் ஆநந்தாச்ருக்களாலே நனைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆழ்வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் அபராதம் பண்ணின சோழன், கழுத்திலே புண்ணாய்ப் புழுத்துப் புரண்டு போனான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் கர்ணாம்ருதமான கட்டுரையைக் கேட்டு மார்புந்தோளும் பூரித்து ஸந்தோஷாதிசயத்துடனே இவர்களை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு ஆநந்தாச்ருக்கள்கொண்டு அவர்களை வழியவார்த்து இவ்வளவுதூரம் இவ்விசேஷங்கொண்டு எழுந்தருளின இவர்களுக்குச் சிறக்கக் கனக்கக் கொடுக்கலாவது த்வயமல்லது இல்லை' என்று நிரூபித்து, மீளவும் த்வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி, தம் ஸந்நிதியில் முதலிகளைப்பார்த்து 'இது கல்யாணஸரஸ்ஸு என்னுமது அநவர்த்தமாகக் கண்டோம்' என்ன, முதலி

களும 'அப்படியேயாம' என்று அத்தைக கொணடாட. அவாகளையுங கூட்டிக்கொண்டு பரஹ்லாதவரதரான அழகிய சிஙகா திருமலையேறி அவரைத திருவடிவணங்கி 'பகவத பாகவத விஷயமெனறுல அஸஹமானனய்ப் போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினுப்போலே, இபபோது பரததவமான தேவரீரை 'இலலை' எனறு ஸாதுரநாமுபமாந பூரரான ப்ரஹ்லாதாழவானுக்கு ஒபபான கூரததாழ வானுககும் பெரியநம்பிக்கும் அபதாரம் பண்ணின இவனை யும கரிமிகண்டனைகி நசிபபித்தருளிறறே!' என்று விண்ணபபஞ்செயது தீர்ததபரஸாதஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு. அப்போதே புறபபட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப பெரியபரீதியோடே திருநாராயணப பெருமாள் திருமுனபேசென்று திருவடிதொழுது திருப பலலாண்டை அநுஸந்தித்து மஙகளாஶாஸநமபணணி. "நமோநாராயணாய" எனறு கருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திரு வடிகளை நோககிநினறு 'இனி அடியேன கோயிலேறப போய்வருகிறேன' எனறு விணணபபஞ்செய்ய, திருநாரா யணனும நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிறக. உடையவரும், நீர் உளளதனையும இஙகேயிருமெனறு கோயிலிலே நியமிததருளிறறே!' எனன, 'ஆகில் அபபடியே செய்யும்' என்று அரச்சகமுகேந திருவுள்ளமாயருள,

எம்பெருமானுரும புறப்பட்டருளி ஐம்பததிருவரைப் பார்தது 'திருநாரணனையும செலவபபிள்ளையையும மஙகளா ஶாஸநததுடனே ஸந்த்யாவந்தநம பண்ணிககொணடு காலே காலே திருபபுணி திருவாராதநமும் நடததிக்கொணடு ஸேவித்திருங்கோள்', எனறு நியமித்தருள, ஐமபததிருவரும ஸ்ரீபாதத்திலேவிழுநது ஸேவித்து 'தேவரீர் திருவடிகளைப பிரியில தரிக்கமாட்டோம்' எனறு ஆர்ததராய்த் தலையிறக கிட்டு நிறக. உடையவரும * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம்விக்ரஹத்திற்குப் புடியெடுத்தாறபோலே விளங்குகிற தம முடைய அர்ச்சாரூப விகரஹத்தைத் அவதரிப்பித்து அதிலே

தம் திவ்யமூர்த்தியையும் ப்ரதிஷ்டிபபித்து. ஐம்பத்திருவரை அழைத்து 'நாம் உங்களுக்காக இங்கே இராநின்றோம' என று ஸ்வதிவ்யமூகதி பரிபூர்ணமான அவ்விக்ரஹத்தை அவா களுககுத் திருவாராதநமாக இரஙகியருளி, அவாசளேக குறிதது 'செலவப்பிள்ளை கிணறறின் கரையில் பிள்ளையா யிருககும்; பேணிக்கொண்டு போருஙகோள்' என்று நியமித் தருளி. அவர்கள்கையிலே செல்வப்பிள்ளையை அடைக்கல மாகக் காட்டிக கொடுத்தருளி. 'திருவிளக்கு திருமாலை சாத்துப்படிமுதலானஉபசாரங்களெலலாம் நனறாகப்பேணிச் செய்துகொண்டு, த்ரோஹபுத்தியாலே ஒருகாலும் தீங்கு நினை யாதே அந்யோந்யம் ஸஹ்ருதயராய், ஊழிய கைங்கர்யங்களை யும் மறவாதே பகதிபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணிப்போருங்கோள்' என்று தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித தருளி. செலவப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளை முகந்து விழுவது எழுவது தொழுவதாய்த் திருவுளள முருகித் திருக்கண் துளிகக திவ்ய விமாநத்தையும் திருப் பதியையும் திருச்சோலையிலெழிலகளையும திருமண் குவை களையும் புரிந்து புரிந்து பாாத்துப் பார்த்து அஞ்ஜலித்து மங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு புதர வாதஸலயம் பின்னே தள்ள. நம்பெருமாள் அருள்முன்னே நடத்த, ஒரு நடையிலே ஒன்பது நடை நடந்து கோயிலேற எழுந்தருளினா.

அநந்தரம். பயண கதியிலே எழுந்தருளிப் புகுந்து திருமுகத்துறையிலே நீராடிக்கேஶவாதித்வாதஶோர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ரராயெழுந்தருள. அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர் கொண்டு ஸேவிக்க. அவர்களையும் கருபை பண்ணி யெழுந் தருளிப் புகுந்து ஸேவாகரமங் தப்பாமல ஸேவித்து அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே சென று தண்டன ஸமர்ப பித்து * உரைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரிய பெருமாளை யும் நம்பெருமாளையும் திருவடி தொழுது. * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் துளிக்கக் கண்ணுலே பருகி வாயார வாழத்தி

நிறக. பெருமாளும் * திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து உடையவரை நோக்கி 'நெடுநாள் தேசாந்தரத்திற் சென்று போரமெலிந்தீரே!' என்று வினவியருள, எம்பெருமானாரும் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து '* அகமகிழும் தொண்டர் வாழ அன்பொடு தெனதிசை நோக்கி தேவரீர் பள்ளி கொண்டருளுகையாலே வனபெருவானகத்திற் சொல்லும் படியே உபயவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேசமுண்டு?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம தளிகை ப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதிக்க. ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய் நிறக. பெருமாளும் 'மடமே போம' என்று விடைக்கொடுத்தருள, இவரும் புறப்பட்டு திவ்யோத்ஸவங் கொண்டாடுந் திருமண்டபங்கள் திருக்கோபுரங்கள் திருமதிள்கள் தொடக்கமான திவ்யநகர ஸ்ரீயை யெல்லாம் சுற்றி ஸேவித்து,

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருள. ஆழ்வானும எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து உகப்பின மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடகக. உடையவரும் ஆழவானை வாரி யெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு க்லேசாதிசயேந சோகாச்ருவானது தாராவர்ஷமாக வர்ஷிக்க. நெடும்போது ஒரு வார்த்தையும் அருளிச்செய்ய மாட்டாதே விம்மல் பொருமலாய் து:கார்ணவமக்நராய்த் தழுதழுத்த திருமிடற்றொலியுடன ; ஆழ்வான ! இத்தர்சநத்துக்காக த்ருஷ்டிபூதரான உமக்கு இப்படி கண் போவதே!' என்ன. ஆழவானும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம் கோணிற்றென்றாகிலும் நினைததிரேனோ' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அது உமக்கு உண்டோ? அடியேன் துஷ்கர்ம மன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு அடி' என்று திருவுள்ளம் புண்பட்டு து:கானுமோதநம் பண்ணியருள, ஆழவானும் தேறி நிற்க. மற்றுமுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துடன் கூட மடமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு, அந்நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினரே! ஆழ்வானுக்கும் திருக்கண்மலர் போயிற்றே?' என்று து$_3$:கோபநோத$_3$நம் பண்ணி 'தேவரீரையாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றோமே!' என்று சொல்லி எல்லாரும் ப்ரீதராயிருக்கிற காலத்திலே, திருச்சித்திரகூடம் அழிந்ததென்று சிலர் வந்து உடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டு து$_3$:கா$_2$குலராய் ஶோகித்துத் திருமுத்து உதிர்த்தருளி 'அங்கு நின்ற உத்ஸவ பேரம் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினர்' என்று கேட்டருளி, அந்த இழவெல்லாம் ஆறும்படி திருப்பதிக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீகோவிந்தராஜனை மூல பேரஸஹிதமாகத் திருப்ரதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து "தென்றில்லைச் சித்திர கூடத் தென்செல்வனை, மின்னொளி மழைதவழும் வேங்கடத் தென்வித்தகனை" என்றதுவே * பொய்மொழியொன்றில்லாத மெய்ம்மொழியாக இப்படி பலிப்பதே!' என்று அருளிச்செய்து இழவு தீர்த்தருளி திருமலையேறித் திருவேங்கடமாமுகிலையும் திருவடிதொழுது அப்போதே மீண்டு திருமலையிறங்கித் திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையுந் திருவடி தொழுது, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் புகுந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்துத் தம்மடமே எழுந்தருளி ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதர்க்குத் தென்றலும் சிறுதுளியும் போலே தாத்பர்யார்த்தம் அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதின் மற்றைநாள், உடையவர் ஆழ்வானையழைத்து 'பேரருளாளர் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதராயிருப்பர், நீர் அவரை 'கண் தந்தருளவேணும்' என்று ஒரு ஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்று அருளிச்செய்ய ஆழ்வானும் 'அடியேனுக்கு இதக்கண்வேண்டா' என்று

விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலநாளும் நிர்ப்பந்தித்து அருளிச் செய்தருள, ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜ ஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து 400. "ஸ்வஸ்தி ஹஸ்திகிரி மஸ்தசேகர ஸந்தநோது மயி ஸந்ததம் ஹரி| நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்த யம தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ||' என்று சொல்லி 401 "நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஶ்யாம குந்தலமநந்தஶயம த்வாம்| அப்ஜபாணிபதமம்புஜ நேத்ரம நேத்ரஸாத்குரு கரீஶ ஸதா மே||" என்ற இஶ் லோகத்தாலே 'ஸதா தர்ஶநம்பண்ண யோக்யமான அப்ராக்ருத திவ்யநேத்ரம் அடியேனுக்குத் தந்தருள வேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப பேரருளாளரும் 'தந்தோம்' என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரிய ப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அநுஷ்டானத்தைச் செய்து வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து, உடைய வர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர் நியமநப் படியே வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்ற விண்ணப்பஞ்செய்து காட்ட, உடையவரும்கேட்டு உகந்தருளினவளவிலே, ஆழ் வானும் '* பிணியொழித்து அமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனுடையாலே அடியேனகேட்டபடியே 402. "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரிதயத்வேந வ்யவஸ்தித| பஶ்யந்தி ச ஸதா தேவம் நேத்ரைரா ஜ்ஞாநேந சாமரா :||" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதா தர்ஶநம்பண்ணுகிற அப்ராக்ருத திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைப்ரஸாதித் தருளினார்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ஙனன்று அங்கேறப் போவோம் வாரும்' என்று ஆழ்வானைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் அருளிச்செய்த வரதராஜஸ்தவத்தைப் பேரருளாளர்ஸந்நிதி யிலே விண்ணப்பஞ்செய்து தலைக்கட்டுகிறபோது உடைய வர் கார்யாந்தரத்தில்தாழ்கக, ஸ்தவம் திருச்செவிசாத்திப

பேரருளாளரும ப்ரஸந்நராய் உடையவர் வருவதறகு முன்னே 'ஆழவான! உமககு அபேக்ஷித மென? என்று கேட்டருள, ஆழவானும் உடையவா திருவுள்ளம் பற்றினதை வேண்டிக்கொள்ளாதே 'நானபெறறபேறு நாலூரானும பெறவேணும்' எனறு விணணப்பஞ்செய்ய, 'அப்படியே பெறககடவன' எனறு பெருமாளும திருவாய் மலர்ந்தருளினவளவிலே, உடையவர்கேட்டுப் பதறி ஓடி வந்து திருவுள்ளம உளைந்து பெருமாளைககுறிதது 'ஸாவஜ்ஞ ரான தேவரீா இபபோது எனனினைவைத் தலைக கட்டிற்றிலீரே! ஆழ்வான! நீ ஸவதநதரனுய் எனனினைவைத தலைக்கட்டாதே அதிலங்கி₄ததுு, நான வருவதற்குமுன்னே இப்படி செய்தாயே!' என்று இருவரையும் வெறுத்து 'இனி யென!' எனறு திகைதது நிற்க, பேரருளாளப்பெருமாளும் 'நமமையும்உம்மையும் காணுமிடத்துக்கட்கண்ணாலேகாணக் கடவர்' என்று வரபரதாநம பண்ணியருள, ஆழவானும் பெருமாளைத் தம் கட்கண்ணாலே கண்டு ஸேவித்துச் சாத்தின திவ்யாப₄ரண திவ்யவிகரஹாவயவாதிகளை இவை யிவையென்று குறித்துக்காட்டியருளி உடையவர்விகரஹத் தையும ஸேவிததுக்காட்டியருள, இவரும் கருதார்த்தராய் ஆழ்வானுடன மீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளிப் பூர்வம் போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே:—

நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யாநத்தில "நாறுநறும் பொழில்" என்கிறபாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, 'ஆண்டாள் பரார்ததனையை நாம் தலைககட்டவேணும்' எனறு அப் போதே புறப்படடுக திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு எழுந் தருளி, கோதை ப்ரார்ததித்தபடியே, நூறு தடாநிறைந்த வெண்ணெயும், நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரி வுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிககு அமுதுசெய்வித்தருளி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடை யானையும் ஸேவித்து நாச்சியார் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமகளாரை அடிவணங்கிநிற்க, கோதையும்

குலமுனிவனைக்குறித்துத்தம் ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டின தறகுமிகவும் உகந்து 'நமகோயிலண்ணர்' என்று அர்ச்சக முகேந திருநாமமபரஸாதித்துத தீர்த்தப்ரஸாதங்களும ப்ர ஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திரு நகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழவாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ர ஸாதமும் பெறறு. மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக் கெழுநதருளி ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீபாததிலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்னில்,—கூரத்தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான, சேட்டலூராச்சிறியாழ்வான், அநந்தாழவான், நடாதூராழ் வான, எங்களாழ்வான், அரணபுரத்தாழவான், அகளங்க நாட்டாழவான், நெய்யுண்டாழ்வான, உக்கலாழவான, கோமடததாழவான், வேதாநதியாழவான், நடுவிலாழவான், பிள்ளையாழ்வான, மிளகாழ்வான, காராஞ்சியாழவான, ஈயுண்ணியாழவான, கோயிலாழவான, திருக்கோவலூராழ் வான், திருமோகூராழ்வான, முதலியாணடான, பெரி யாண்டான, சிறியாணடான, அமமங்கியாண்டான், மாருதிபெரியாணடான, மாருனறிலலாமாருதிச் சிறி யாண்டான், சோமாசியாண்டான, கந்தாடையாண்டான, ஈஶ்வராண்டான, ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான, குறிஞ்சியூர்ச் சிறியாண்டான, ஆளவந்தாராண்டான, சீய ராண்டான, கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான, கணி யனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான, ஈச்சம்பாடியாச் சான், எனனுச்சான, ஐயபபிள்ளையாச்சான, தூயபிள்ளை யாச்சான, ஆச்சியாச்சான், அருளாளபபெருமாளெம்பெரு மானர், தொணடனூர்நமபி, மருதூர்நமபி, † மழுவூ நமபி, சொட்டைநமபி, குரவைநமபி, திருக்குறுங்குடி

குரு—32

† மளூா' என்று பாடாந்தரம்.

நம்பி, வங்கிபுரத்துநம்பி, முடும்மைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குச நம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்குருகூர் நம்பி, கொமாண்டூர்ப்பிள்ளைநம்பி, ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபராங்குசபட்டர், வரந்தரும்பெரியபெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், சிறுப பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், திருவரங்க பட்டர், நம்பியாரில ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில பெரிய பெருமாள் பட்டர், சட்டம்பள்ளிச்சீயர், ஈச்சமபாடிசீயர், ஸ்ரீகுலசேகரசீயா, திருவெள்ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்ட விலலிசீயர், திருமழிசைச்சீயர், திருவாய்மொழிச்சீயர், திருநாராயணபுரச்சீயர், ஸ்ரீஸாளக்ராமச்சீயர், கோவிந்த சீயர், திருமாலிருஞ்சோலைச்சீயர், திருப்புட்குழிச்சீயர், திருக் குடந்தைச் சீயர், திருமுட்டஞ்சீயர், திருநின்றவூர்ச்சீயர், திருநாராயணபுரத்தரையா, பெருமாள்கோயில்பெருமாள ரையர், ராஜநாராயணப்பெருமாளரையர், திருவரங்கமாளி கையரையர்,திருவாய்மொழியரையர், பிள்ளைதிருநறையூரரை யர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருநகரியரையர், திருக்கண்ண புரத்தரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், திருவநந்தபுரத தரையர், ராஜமஹேந்த்ரபெருமாளரையர், பிளளைவிழுப புத்தூரரையர்,திருவேங்கடத்தரையர்,ஆட்கொண்டவம்மாள், அம்மங்கியம்மாள், முடும்மையம்மாள், பருத்திகொல்லையம மாள், உக்கலமமாள், சொட்டையம்மாள், ஆசூரிப்பெருமாள், கிடாம்பிப்பெருமாள்,அம்மங்கிபெருமாள்,முணிப்பெருமாள், பட்டினப்பெருமாள், திருமலை நல்லான், எம்பார், காராஞ்சி ஸோமயாஜியார், பெரியகோயிலவள்ளலார, அலங்கார வேங்கடவர்; திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், ஆக்காட்டுப் பிள்ளான், இராமநுசப்பிள்ளான், திருநகரிபபிள்ளான, கோமடத்தையன, வைத்தமாநிதிச்சிறியப்பன், பெரியபபன; அணியரங்கத்தமுதனார், திருவரங்கத்தமுதனார், கொமாண் டூரிளையவல்லி, கருந்தேவர், ஐம்பததிருவர், எமபெருமானார் செல்வபபிள்ளை, சாற்றுதமுதலிகள் — ஸ்ரீ குல சேகரப்

பெருமாள், பட்டர்பிரான் தாஸர், பகைவில்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர், ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளை யுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சுண்டர், இராமாநுச வேளைக்காரர்; நத்தத்துமுதலிகள் மூவர் திருநாமம்-திருவரங்க தாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வானமாமலைதாஸர், கொங்கில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம்-அழகியமணவாள தாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேரருளாளதாஸர், மழலைக கூர்நத்தத்தில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம-யதிவரசூடாமணி தாஸர், யதிராஜதாஸர், இளையாழவார்தாஸர்; பாண்டிய நாட்டுமுதலிகள் மூவர் திருநாமம்-மகிழலங்காரதாஸர், ஸ்ரீசடகோபதாஸர், பிள்ளை திருவாய் மொழிதாஸர்; ஸ்தாநத் தாரில-ஸோநாநாதப்ரஹ்மராயர், வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயர், ஜகந்நாதபரஹ்மராயர், வீரராகவப்ரஹ்மராயர், பிள்ளை யுறந்தையுடையார்; திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனி வேழம், ஸ்ரீபண்டாரங்காவல் திருவரங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர், அம்மைமார்கள்:—திருவநந்தபுரத் தம்மை, திருவாட்டாறறம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார்கோவில் போரேறறம்மை, திருநறையூரம்மை, திருககண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதி ஸ்ரீகார்யஞ் செய்யு மம்மை, ஆண்டாளம்மை, நாயகத்தேவியார், துய்யபெருந் தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவரங்கம், திருக்குடந்தை துய்யவாயிரம், கொங்கில பிராட்டியார், அத்துழாயம்மை, அம்மங்கியம்மை, கூரத்தாண்டாள், தேவகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செலவியார் பொன்னாச்சியார், இன்னிளிவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள், திருப்பாவைபாடினாள்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலி களான எழுபத்துநாலாசார்யர்களாரெனனில,—ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர் குமாரர் என்னாச்சான, அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன 1, பெரியநம்பிகுமாரர்

புண்டரீகர் 2. திருககோட்டியூர் நம்பிகுமாரர் தெற்காழ வான் 3. திருமாலையாண்டன்குமாரர் சுந்தரத்தோளுடை யார 4. பெரியதிருமலைநமபிகுமாரர் ராமாநுஜனும் பிள்ளை திருமலைநம்பியும் 5. கூரத்தாழ்வான குமாரர் பட்டரும் சீராமபபிள்ளையும் 6. முதலியாண்டான் அவர் குமாரர் கந்தாடையாண்டான் 7. நடுவிலாழவான 8. கோமடத் தாழவான் 9. திருக்கோவலூராழவான 10. திருமோகூ ராழ்வான். பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான். நடாதூராழ்வான். எங்களாழ்வான். அநந்தாழ்வான். 15. மிளகாழ்வான். நெய்யுண்டாழவான். சேட்டலூராச்சிறியாழவான். வேதாந்தி யாழ்வான். கோயிலாழ்வான 20. உக்கலாழ்வான். அரண புரத்தாழ்வான். எமபார். கிடாம்பியாச்சான. கணியனூர்ச் சிறியாச்சான் 25. ஈச்சம்பாடியாச்சான். கொங்கிலாச்சான ஈச்சம்பாடிசீயர். திருமலைநல்லான். சட்டம்பள்ளிச்சீயர் 30. திருவெள்ளறைச்சீயர். ஆட்கொண்டவில்லிசீயர் திரு நகரிப்பிள்ளான். காராஞ்சிஸோமயாஜியார். அலங்கார வேங்கடவர் 35, நம்பிகருந்தேவர். சிறுப்பள்ளி தேவ ராஜபட்டர். பிள்ளையுறந்தையுடையார். திருககுருகைப் பிரான்பிள்ளான. பெரியகோயிலவள்ளலார் 40. திருக் கண்ணபுரத்தரையர், ஆசூரிப்பெருமாள். முணிப்பெருமாள். அம்மங்கிப்பெருமாள். மாருதிப்பெரியாண்டான 45. மாறொன்றிலலாமாருதிச்சிறியாண்டான், ஸோமாசியாண் டான. சீயராண்டான். ஈஶ்வராண்டான். ஈயுண்ணிப் பிள்ளையாண்டான் 50. பெரியாண்டான். சிறியாண்டான். குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான். அம்மங்கியாண்டான. ஆள வந்தாராண்டான் 55. அருளாளப்பெருமாளெம்பெரு மானுர். தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நமபி. மழுவூர் நமபி. திருக்குறுங்குடிநம்பி 60, குரவைநம்பி. முடும்பை நம்பி. வடுகநம்பி. வங்கிப்புரத்துநம்பி. ஸ்ரீபராங்குசநம்பி.65, அம் மங்கியம்மாள். பருத்திக்கொலலையமமாள். உக்கலம்மாள். முடும்பையம்மாள் 70. கொமாண்டூர்பிள்ளை. கொமாண்டூ ரிளையவல்லி,கிடாம்பிப்பெருமாள்,ஆர்ககாட்டுப்பிள்ளான74.

403. "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா பீடைஶ்ச துஸ்ஸபததிபிஸ்ஸமேதை:। அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணு பக்தைராஸதேऽதிரங்கம் யதிஸார்வபௌமः॥" என்கிற படியே எழுநூறு உத்தமாஶ்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான ஆசார்யபுருஷாகளாலும், அஸங்க்யாத ரான சாற்றினசாறறுத முதலிகளாலும், † (பன்னீரா யிரவ ஏகாங்கிகாளாலும்.) முநநூறுகொற்றி யம்மைமார் களாலும், எண்ணிறந்த ராஜாககளாலும் இப்படி அகில ராலும் ஸேவ்யமாநராக இவ்வைஶ்வர்யததுடனே 404. "ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீஶ்ச வர்த்ததாம்" என்று நம்பெருமாளை மங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணும் முதலிகள்.— கூரத்தாழவானும், முதலியாண்டானும, நடாதூராழ்வானும், பட்டவர்க்கமும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப் பெருமா ளெம்பெருமானுர் திருவாராதநம் செய்தருளுவர், கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும் திருமடைப் பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்; வடுகநம்பி எண்ணெய்க் காப்புச்சாததியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கல சப்பானையையும், ஸ்ரீபாதரக்ஷையையும் எடுப்பா, பிள்ளை யுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம் நோககுவர், அம்மங்கி பால முதுகாய்ச்சுவா, உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாதகலமெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம்பரிமாறுவர்; மாருதிப் பெரி யாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர் ; மாறொன்றிலலா மாருதிச் சிறியாண்டான் மடத்திற்கு அமுதுபடி, கறிய முது, நெய்யமுது முதலானவை நடத்திப்போருவர், தூய முனிவேழம் திருமஞ்சனமெடுப்பர்; திருவரங்கமாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரம் நோககுவர்; வண்டரும் சுண்டரும் கைக்

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில இல்லை.

காயிரம்பொனனுககு ராஜஸேவைபண்ணி மடததிறகுத் திருககைவழககாககியருளவர்கள்; இராமாநுசவேளைககாரர் திருமேனிக்காவலாய்ப் போருவா, அகளங்கநாட்டாழ்வான ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம் பணணிபபோருவர்.

வடுகநம்பி வைபவம்

இவர்களில வடுகநம்பி, 'எம்பெருமானுர் திருவடிகளே உபாயோபேயம' எனறு விஶ்வஸித்து அவர்திருவடிநிலை களையே திருவாராதநம் பண்ணிப்போருவர். இபபடியிருக்கிற வடுகநம்பி, ஒருபயணகதியிலே உடையவர்திருவாராதநத தையும், தமமுடைய திருவாராதநததையும் சேரவெழுந் தருளபபண்ணிககொண்டுவர, உடையவர் கண்டு 'வடுகா! இது என்செயதாய்?' என்ன, இவரும் 'உங்கள்தேவரில எங்கள்தேவருககு வந்தகுறை என?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார. வடுகநமபி உடையவருடன பெருமாளை ஸேவிககப்போனுலும உடையவாவிக்ரஹத்தையே ஸேவித் துககொண்டு போருவா, ஒருநாள் எம்பெருமானுர் இதனைக் கண்டு 'பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்ணழகைபபாராய்' என்ன, இவரும் பெருமாள்திருககண்ணழகையும் உடைய வர்திருக்கண்ணழகையும பார்தது '* எனனமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைககாணுவே' எனன, உடையவரும் 'இதொனறு இருந்தபடி என!' எனறு உகந்து, வடுக நம்பியைப் பூர்ணகடாக்ஷஞ் செய்தருளினுர். வடுகநம்பி எம்பெருமானுர் அமுதுசெய்தருளித் தளிகைப்ரஸாதம் ப்ர ஸாதித்தால், இரண்டு திருககையாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணித தம் திருமுடியிலே திருககை களைத் தடவிககொண்டு போருவர், இததை ஒருநாள் உடைய வர் கண்டு கனககககோபித்து 'வடுகா! கையைக்கழுவிக கொள்' என்ன, கழுவிககொண்டு, மறறைநாள் நம பெருமாள் அமுதுசெயதருளுகிற காலததில் உடையவருடன சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்கு ப்ரஸாதிதத

பெருமாள்ப்ரஸாதத்தைத் தாமும ஸ்வீகரித்தருளி 'வடுகா! இதோ' என்று இவருக்கும் பரஸாதிக்க, இவரும் இரண்டு திருககைகளாலும ஏற்றுககொண்டு ப்ரஸாதபபட்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவா திருக்கைவிளக்க பரஸாதிக்கததிருக்கை விளக்கிகொண்டார். உடையவா, இதுகண்டு 'இதென் செய்தாய்? வடுகா!' என்ன, 'நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேன' எனறார். உடையவரும இதுகேட்டு 'உமக்குக தோற்றோம்' எனறு அருளினார். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்கருப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாநிற்க, பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப பூண்டு புறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்க வா' என்ன, நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்கவந்தால, என னுடையபெருமாளுக்குக் காயாநிறகிற பாலமுது பொங்கிப் போம்; வரககூடாது' என்று அருளினார். வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெலலாம் சுற்றி ஶோதித்துத தத்ஸ்ப்ருஷ்ட ப₄ாண்டங்களையு முடைத்துப்போகட்டுப் பூசி 'இதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்என்?' எனறு விசாரித்து, முதலியாண்டான புழைக்கடையில் கழிததுக்கிடந்த ப₄ாண்ட₃ங்களைக் கொண்டு போய் விநியோகங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்ய ஸம்பந்தமுடையார் எல்லைக்குட்பட்டதில் அபாவநத்வ புத்₃தி₄யினறியே ஸாபாவநத்வபுத்தி முற்றினபடி. வடுக நமபி, உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்த மலலது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீாத்தங்கொள்ளார் ; தீர்த்தநியதியும் இவர்க்கே யுள்ள தொன்றிறே. இபபடி தீர்த்தநியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம் சேர்த்த தநமாகச் சேமித்துவைத்துப் பேணிக்கொண்டு உடையவர் திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநமாகவுடைய ராய் அவைதன்னையே அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நோக்கிக கொண்டுபோந்து, தம் சரமதசையிலும் தமக்கு அந்த

ரங்கரான சரமாதி₄காரிகளுக்கும் தஞ்சமாகக காட்டிக் கொடுதது 'சீர்த்த த₄ ந மி து , வருந்தியும் பேணிக கொண்டுபோருங்கோள்' எனறு அடைக்கலஙகாட்டிக கொடுத்தருளினுர்.

அநந்தாழ்வான் வைபவம்

அநந்தரம அநந்தாழவான இராமாநுசபடதேரி கட்டி வைக்கும்போது மண்சுமவாநிறக, பிள்ளைகளிலே யொருவர் சென்று கூடையை வாங்கப்புக. 'நான் அத்தைவிடில இளைப்பனை , நீ இததைதொடில இளைபபுதி' எனறு அருளிச்செய்ய, 'இளைப்பாகாது' எனறு பிள்ளை பின்னையுங கூடையை வாஙகப்புக. 'ஆகில். நான ஜீவிககிற ஜீவநத்தை வாங்கவேணுமோ ? நீயும் வேணுமாகில ஒருகூடையை வாங்கிககொணடு சுமககமாட்டாயோ?' என்று அருளினா. பின்னையும் ஒரு நாள் காபபவதியான தம்தேவிகள்மேலே மண்சுமத்தாநிறக. இதுகண்டு திருவேங்கடமுடையான ஒருபிள்ளையாய் எதிரேவந்து வாங்கிக்கொண்டுபோக, தேவிகள் கடுக வருமது கண்டு 'இதுவென? கடுக வருகிறுய்' என்ன. அவளும் 'ஒருபிள்ளை எதிரேவந்து கூடையை வாஙகிக்கொணடு போகிறுன' எனறுசொலல. கேட்டு. உடனேசெனறு கண்டு, 'கைங்கர்யவிக₄நகாரீ! நீ கூடையைத் தொடாதேகொள' எனறு கொட்டெடுத்து அடிக்கபபுக திருவேங்கடச்செலவன ஓடிச்சென்று கோயிலிலே புகுந்தான எனபர்கள். அநந்தாழ்வான், திருநந்தவநத்திலே திருப்படிததாம மெடாநிற்க. திருக்கையிலே பே₄ாகி₃ ஸந்த₃ஷடமாக. பின்னையும் போய்நீராடிக கைங்காயததிலே போர. ஸ்ரீபாதத்துககுப பரிவராயிருப பார் 'விஷநதீர்க்கபபாாககவேண்டாவோ ? ' என்ன. 'வேண்டா' என்று அத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளினா. பின்பு கோயிலேற எழுந்தருளினவாறே. திருவேங்கடமுடையான் திருவாய் மலாந்து 'விஷநதீர்கக வேண்டாவென்று என்ன நினைத்துச் சொன்னீர?' எனறு கேட்டருள.

இவரும கடியுண்ட பாம்பு வலிதாகில திருக்கோனேரியிலே தீாததமாடித் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிககிறேன், கடித்தபாமபு வலிதாகில விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸேவிககிறேனெனறிருந்தேன என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அநந்தாழ்வான் / கோஸலராஜ் யத்திறகு எழுந்தருளுகிறபோது. கட்டுததிருபபோனகம கட்டிககொண்டு போய் அமுதுசெய்யப் புக்கவாறே. பட்டை யடங்கலும சிறெறும்பாய்க கிடக்க. அத்தைககணடு துணுக்கெனறு தம் முதலிகளைபபார்தது ‘“எமபெருமான பொனமலைமேல ஏதேனுமாவேனே” எனனுமவர்களிலே சிலராய்தது இவர்கள்; இபபடியே கொண்டுபோய்த் திருமலை யிலே வைதது வாருஙகோள்’ என்று அருளிச்செய்தார். அநநதாழவான. யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலைகட்டா நிறக, திருவேஙகடமுடையான அருள்பாடிடப் பேசாதே யிருந்து திருமாலை சோததுககொண்டு உள்ளே புககவாறே. திருவேங்கடமுடையானும நாம அழைக்க. அநநதாழவான! நீர் வாராதிருநதது என? எனறு திருவுள்ளமாக. இவரும கருமுகைமொட்டு வெடியாநிற்க எனககு தேவரீரைக கொண்டு கார்யமென்?’ எனறார்; திருவேஙகடமுடையா னும ‘ஆகில, நாம் உம்மை இங்குநினறும் போகச்சொனனோ மாகில. நீர செய்வதென? எனறு திருவுள்ளமாக. இவரும ‘“பரன்சென்று சேர் திருவேங்கடம” என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேறிகள், இவ்விடம் தேவரீரை ஆஶ்ர யித்தவாகளதனறோ? தேவரீா ஒரு கிழமை முறபடடி ரித்தனே; இருவரும் திருமலையாழவாரை ஆஶ்ரயித்தோ மித்தனையன்றோ?’ எனறு விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்

இபபடிபபட்ட ஶிஷ்யஸம்பததுடனே உடையவர் வாழந்தருளுங்காலததிலே. ஆழவான எமபெருமானுருககு

/ கோஸலராஜ்யம—ஹொய்சாலராஜயம.

விண்ணபபஞ்செய்யாதே நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும 'ஆழ்வானே! நீ ஒன்று சொல்லுவானபோலே யிருந்தாயே!' என்று திருவுள்ளமாயருள, இவரும ஒரு ஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க, பெருமாளும 'உமக்கு வேணடினதெல்லாந் தருகிறோம்; வேண்டிக்கொள்ளும' என்று உகப்பின மிகுதியாலே திருவாய் மலர்ந்து அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'நாயனதே! அடியேனுக்குப பண்டே எல்லாந்தந்தருளிற்றே' என்ன, பெருமாளும 'அப்படியன்று. இப்போதும் வேண்டிக்கொள்ளும், நம்மெண்டுகளாணை! நம்மிராமாநுச ஞணையே! தருகிறோம்' என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வானும் 'தவத₃நுப₄வவிரோதி₄யான இஶ்ஶரீரத்தை விடுவித்து த்வத₃நுப₄வத்தைத் தந்தருளவேணும' என்று அபேக்ஷிக்க, பெருமாளும் 'அத்தையொழியச் சொல்லும்' என்ன, இவரும "தாம்வேண்டுங் காமமே காட்டும் கடிது" என்கிறபடியே அடியேன் அபேக்ஷித்ததையே ப்ரஸாதிக்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில, உமக்கும உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் பரமபதந் தந்தோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, திருப்பரியட்டமும் தளிகைப்ரஸாதமும் * பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயும் திருக்கைச்சிறப்பும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினர். ஆழ்வான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற்கு ப்ரத₂மாலங்காரமபோலேயிருக்கப் புறப்பட்டுத் தம் திருமாளிகையிலும் புகுராதே, ஆழ்வார் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டு எழுந்தருளியிருந்தார். உடையவரும இததைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேற எறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் 'இதுவென? சீயா!' என்றுகேட்க, உடையவரும 'நமக்கு ஆழ்வான ஸம்பந்தமுண்டே, பரமபதம பெறலாமன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார் ஆகையாலே, ஸதாசார்யஸம்பந்தத்தோடு ஸச்சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தோடு வாசியில்லையிறே. உடையவரும், ஶோகாவிஷ்டராய், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச் சென்று

'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்ன, ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்படவேண்டும் அபிப்ராயம் என்? பேசாதிருக்கிறதென்?' என்று கேட்டருள, ஆழ்வானும் 'பரமபதத்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன, உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன, ஆழ்வானும் "முடியுடை வானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவார்கள்; அது அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாம் என்ன, உடையவர் அதுகேட்டு 405. "ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் போ₄க₃விபூ₄தியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொரு ஶேஷத்வம் இருந்தபடியே! என்று போர விஸ்மிதராய்த் திருமுத்துதிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவையறிந்து இவர் செவியிலே த்வயத்தை அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'இப்போதாக இது வென்?' என்ன, 'நீங்கள் அறியீர்களோ? ராஜகுமாரனுக்குக் கர்ப்பூரநிகரமில்லாதபோது நாக்கு வறளுமாபோலே இவர்க்கு த்வயமில்லாதபோது நாக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வானை அணைத்துக்கொண்டு விம்மல் பொருமலாய்த் திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிர் நிலையான உம்மையிழந்து எங்ஙனே தரிப்பேன்? என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம்பெற்றிலீர்; நம்மை விட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபதநிலயன் பக்கல் ஸங்க₃ம் புமஸாம் த்₃ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாள் பக்கல் ஸங்கத்தையறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபதநாதனும் அங்குள்ள நித்யமுக்தரும் என்ன பாக்யம் பண்ணினார்களோ? இங்கு உறங்குகிற பெருமாளும் இங்கு உள்ள நாங்களும் என்ன பாபம் பண்ணினோமோ? உம்திருவுள்ளங் கலங்கச்சொல்லி என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? உம்பேற்றுக்கு நாம் விலக்கடியாகவல்லோமோ? ஸுகமே நித்யவிபூதியேற எழுந்தருளீர்' என்று ஆழ்வானைத் திருமுதுகைத்தடவி அஞ்ஜலித்து விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வானும்

உடையவர் திருவடிகளிலே வேரறற மரமபோலே விழுநதுகிடககை, உடையவரும இரண்டு திருக்கைகளாலும வாரியெடுகக. எழுந்திருந்து உடையவா திருவடிகளைத் தம திருககண்களிலும் திருமாாபிலும் ஒறறிககொணடு ஶிரோபூ₄ஷணமாககிககொண்டு தீாத்தங்கொள்ள, உடைய வரும் திருக்கைகளாலே பரஸாதிகக, பரஸாதப்பட்டு 406. "யோ நிதயமச்யுதபத₃ாமபு₃ஜயுக்₃மருக்ம வ்யாமோஹ தஸ்ததி₃தராணி த்ருணாய மேநே। அஸ்மத₃கு₃ரோாப₄க₃ வதோऽஸ்ய த₃யைகஸிநதே₄ா ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத₃யே ॥" என்று அநுஸநதித்துககொண்டு க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் 'இனி மடமே யெழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செயது வடவாற்றங்கரையளவாக உடையவர் பின்னே செலல, 'ஆழவான! இனி நிலலும்' என்ன, தண்டன ஸமர்பபித்து மீண்டு ஆழவாா திரு மாளிகைக்கு அருகிலிட்ட திருக்காவணத்தின் நடுவே எழுந் தருளியிருநது ஆண்டானைப் பார்த்து 'என நினைத்திருக கிறாய்?' என்ன, ஆணடானும 'தேவரீர் திருவுள்ளத்தைப் பின் செலலுகையொழிய அடியேனுக்கு வேறொரு நினை வுணடோ?' என்று திருவடிகளிலே தண்டனிட்டு அஞ்ஜ லித்து நிறக, ஆழவானும் பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையை யும் அழைததருளி 'பெருமாளும் நாச்சியாரும் எழுந்தருளி யிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழவு இல்லை, நம்பெருமாள் பெற்று வளர்ததாரெனற அதுவே தஞ்சமெனறிராதே, எம்பெருமானாா திருவடிகளிலே தஞ்சமெனறிருங்கோள், ஆண்டாள் சொன்னபடியே வர்த்தியுங்கோள், பாகவத விஷயததிலே த்ரிவித₄ கரணங்களாலும் அபராதம் பண்ணாதே அவர்களை அநுவர்த்திததுக்கொண்டு போருங் கோள்' என்று அருளிச்செய்து தம் திருவடிகளிலே விழுந்து கிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத் திருக்கையாலே கண்ணீரைத துடைத்து 'நீங்கள் ப்ராக் ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேஶிததீர்களாகில, உடைய வர் திருவடிகளில ஸம்பந்தத்தை தூஷிததவர்களாவுதி

கோள், ஆத்ம ஸம்பந்தத்தை நினைத்து கலேஶித்தீர்களாகில நம்முடைய * ஒழிக்க வொழியாத உறவை அறிந்திலீர்களா வுதிகோள்' என்று அவர்களைத் தேற்றி, கோயிலுக்கு நேரே பிள்ளைபிள்ளையாழ்வான் மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக் கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து 'கலேஶியாதே' என்று அருளிச்செய்து 'ஆழ்வானுக்குச் சரம கைங்கர்யத்தைச் செய்யும்' என்ன, பட்டரும் பெருமாள் பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக் கொண்டு 407. "ஸர்வகர்மணி ஸௌகதேந க்₃ராயத்ர்யா வைஷ்ணவேந ச। நாராயணநுவாகேந ஸ்நாபயேத் பிதரம் ஸுத ॥" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராட்டப் பண்ணிக் கேஶவாதியான திருநாமங்களைச் சாத்தி அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலனம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், 408. "கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்க₃ம ஶரீரம் மங்க₃ளாவஹம்। ந வ்ருத₂ா த₃ாஹயேத்₃விப்ரோ ப்₃ரஹ்மமேத₄ விதி₄ம விநா ॥" என்றும், 409. "ப₃ரஹ்மமேத₄வ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபி₄ர்ப்₃ரஹமதத்பரை। மஹாப₄ாகவதாநாம் ஹி கர்த்தவ்யமித₃ முத்தமம ॥" என்றும் ' * கேசவன தமரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டால அத்திருமேனியை ப₃ரஹ்மமேத₄ஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணாது' என்கையாலே, மஹாபாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வானை பட்டர் ப்₃ரஹ்மமேத₄ விதி₄ப்படி ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருளிப பன்னிரண்டு நாளும் செய்யுங் கருத்யங்களை ஶாஸ்த்ரோக்த பரகாரமாகச் செய்தருளி, உடையவரையும் முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் 410. "நாத:பரதரம தீர்த்த₂ம் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலாச்சு₂ப₄ம்। தேஷாம் பாதே₃ாத₃கம்

புண்யம் க₃ங்க₃ாமபி புநாதி ஹி||" என்னும் வைபவ முடைய பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தருளி 411. "ஶூப₄ாதெ₃ள த்₃விஜவர்யையாச ஸாவஶம்பச்சு₂ப₄ாவஹம்| ஸஹஸ்ரஶாக₂ாத்₄யயநம காரயேத்₃வைதி₃கோத்தம:|| அஶூப₄ாந்தே விஶேஷேண த்₃ராமிடே₃ ப்₃ரஹ்மஸம்ஹிதா அத₄யேதவ்யா த்₃விஜவரைராஶௌசாக₄விநாஶிநீ||" என்றும், 412. "வ்ருத்₃த₄ாவாதெ₃ள க்ஷயே சாந்தே த்₃ராமிடே₃ ப்₃ரஹ்மஸம்ஹிதா| அத்₄யேதவ்யா த்₃விஜஶ்ரேஷ்டை₂ ராத்₃யா கீ₃தஸஹஸ்ரகீ||" என்றும் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணிச் சாத்தியருளி, 413. 'யதா₂ துஷ்யதி தே₃வேஶோ மஹாப₄ாக₃வதார்ச்சநாத்| ததா₂ ந துஷ்யதே விஷ்ணுா விதி₄வத்ஸ்வாராசநாத₃பி||" என்று சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அமுது செய்யப்பண்ணி ஸத்கரிக்கருளினார்.

கூரத்தாழ்வான திருநக்ஷத்ரம், தையில ஹஸ்தம.

அவர் தனியன 414 "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்₄யோ நம உக்திமதீ₄மஹே| யது₃க்தயஸ்த்ரயீகண்டே₂ யாந்தி மங்க₃ள ஸூத்ரதாம்||" 415. "ஸ்ரீமத்கூரகுலாதீ₄ஶம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கமுபாஸ்மஹே| அக்₃ர்யம் யதீந்த்₃ரஶிஷ்யாணும் ஆத்₃யம வேதா₃ந்த வேதி₃நாம்||"

அதின்மறுநாள், உடையவர் பட்டரை அழைத்துக் கொண்டு நம்பெருமாளை ஸேவிக்க எழுந்தருளி அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே தண்டன் ஸமாப்பித்து பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க, பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள் நீர் குடித்து பட்டரை விஶேஷித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி ஆச்சகமுகேந திருவாய் மலர்ந்து "ஆழ்வானை யிழந்தோமே!' என்று வ்யாகுலப்

படாதே. நம்மை ஆழ்வானுக நினைத்திரும்' என்று அருளிச் செயதருள. இதனைக கணடு உடையவரும ஸந்தோஷிததுப் பெருமாளைக் குறிதது தேவரீா இவர்க்கு ஆயுஸஸை ப்ர ஸாதித்தருளும, அடியேன் வி த யை க ளை அபயஸிபபிக கிறேன்' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, பெருமாளும வாய் திறவாதே தீர்த்தப்ரஸாதமும பரஸாதித்து விடைகொடுத தருள, உடையவரும பட்டரை யழைததுக்கொண்டு மீண்டு தம் மடமேயெழுந்தருளி எமபாரைப் பார்த்து 'இவரை நம் தாம்நப்ரவர்த்தகராமபடி ஶாஸ்தராப்யாஸம பண்ணுவி யும' என்று அவா கையிலே காட்டிககொடுதது முதலி களுக்கு பகவதவிஷயம் அருளிச்செய்யா நினறு கொண்டு எழுந்தருளியிருநதார்.

இபபடி யிருக்கிற உடையவர் ப்ரப₄ாவத்தைப் பெரிய பெருமாளும். திருவேங்கடமுடையானும். பேரருளாளரும். திருநாராயணபபெருமாளும, அழகரும். திருககுறுங்குடி நமபியும். நமமாழ்வாரும். ஸ்ரீமநநாதமுநிகளும். ஆளவந் தாரும். பெரியநம்பியும். திருககோட்டியூர் நம்பியும். திரு மலை நம்பியும். திருமாலையாண்டானும்.ஆழவார் திருவரங்கப பெருமாளரையரும. மறறும் ஸ்ரீ பா த த து முதலிகளும். ப்ர₃ஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் ஊமையும வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்:- * திருபபவளச் செவ்வாய் திறந்து 'உபயவிபூதயைஶ்வர் யததையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

அப்பன் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்.—'உமக் கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் தநதோமென்று நம் தெறகு வீட்டிலே சொன்னோமே' எனறு திருப்பவளவாய் திறந்து அருளிச் செய்கையாலும், உடையவர் திருமலைககு எழுந்தருளும்போது த₃தி₄விக்ரயம் பண்ணுமவளான தும்பையூர்க்கொண்டியென்பாளொரு

கே₃ாபாங்க₃ளை வந்து கரயத்₃ரவ்யா த₃மாக உடையவரை யும் முதலிகளையும் ஸேவித்து நிறக, உடையவர் அவளுக்குத் தளிகை ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கச் சொல்லிக் கிடாம்பியாச்சானை நியமித்தருளி, அவரும் அப்படியே செய்தருள, அவர் ப்ரஸாதித்த ஸ்ரீபாததீர்த்த தளிகை ப்ர ஸாதங்களாலே ஸம்யக்ஜ்ஞானோதயமுண்டாய 'அடியே னுக்கு த₃தி₄மூல்யம் தரவேண்டா; மோக்ஷம் தரவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவர் 'அதற்குத் திருவேங்கட முடையான கடவா' என்ன, அவளும் 'அதற்கு தேவரீர ஓருசிறுமுறி தரவேணும்' என்ன, உடையவரும் உகந்து தரப்பெற்றுத் திருமலையேறி தவரிதது வரக்கண்டு திரு வேங்கடவர் எதிரே அசசிறுமுறியை வாங்கி வாசித்துக் கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்,

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்—அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானுருடனே தாகஙித்த போது உத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் பேரருளாளாககு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது 'இன்னபடி உத்தரஞ் சொல்லும்' என்று * செங்கனி வாய் முறுவல தோன்ற அருளிச் செய்கையாலும், யாதவப்ரகாசனுக்கு ஸவப்ந முகேந 'நம் இராமாநுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி த்ரிதண்டி ஸந்யாஸியாவாய்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்,

திருநாராயணப் பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில.— தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டியருளி அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கு ப்ரஸந்நரா யருளுகை யாலும், 'என்னுடையசெல்வப் பிள்ளையன்றோ!' என்றுஎடுத் தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில.—ஓருநாள் திருவோலக்கத்திலே 'நம இராமாநுசனடியார்க்கு அருள் பாடு' என்று திருவுள்ளமாயருள, 'நாயனதே' என்று

ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந்தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, பெரியநம்பிவழியிற் சிலர் வாராமலிருக்க, அழகரும 'அதுவென? நீங்கள் நாம் அழைக்க வாராதிருப்பா னென்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் " இராமாநுசனடி யார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர திருவுள்ளமாயருளு கையாலே. அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யரென்று வாராதிருந் தோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அழகரும 'தஶரத, வஸுதேவாதிகள் நம்மைப் புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணினாப் போலேயிருந்தது, நீங்கள் இராமாநுசனை ஶிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினது' என்றும; பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்று சொல்லாய்' என்று திருவுள்ள மாயருள, 'அவரும் 416. " அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்" என்று தொடங்கி 416. "அகதிம" என்று சொல்ல, அழகரும 'நம் இராமாநுசனை யுடையனாயிருந்து 'அகதிம' என்று சொல்லப்பெறாய்' என்றும திருவுள்ளமாயருளுகையாலும்;

திருக்குறுங்குடி நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யெனனில்.— உடையவரும முதலிகளும நம்பியை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே திருக்குறுங்குடி நம்பியும் திரு வோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உடையவரை அருளப் பாடிட்டு 417. " பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார் ஜுந" என்கிறபடியே இத்தனை ஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது, அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்கு அகப்படா மல், 418. "ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாம கதிம்|| என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பிறந்து பிறந்த ஜந்மங்கள்தோறும் மூடராய் நம்மை வந்து கிட்டாதே அதமமான கதியை யடைந்தார்கள், இவ்வாதமாகவெல் லாரும் உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்ல வேணும்' என்று திருவுள்ளமாக, உடையவரும் 'தேவரீர்

கேட்கும் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறேன்' என்ன நம்பியும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தினின்றும் இறங்கியருளி நிலத்திலே ஒரு ரத்நகம்பளத்திலே எழுந்தருளியிருந்து இவருக்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டு 'இனிச் சொல்லும்' என்ன, உடையவரும் அவ்வாஸநத்திலே பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்களாக பாவித்துக் கொண்டு அவர் திருச்செவியிலே ரஹஸ்யத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அன்று தொடங்கி நம்பியும் 'நம் இராமாநுச னுடையோம்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்.— லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி "நின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே" என்றவர் தாமே "ஏபாவம் பரமே!" என்று கலேஶித்து, 'அகலிடத்தை யாராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!' 'ஈஶ்வரன் அவதரித்துத் திருத்த வொண்ணாத லோகத்தை நாமோ திருத்தக்கட வோம்?' என்று கைவாங்கி, "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந் தொழிந்தோம்" என்று தாமும் தம் திருவுள்ளமுமேயாய், த்ரிகாலஜ்ஞராகையாலே "கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கையாலும்;

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்.— 'குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவிகுடித்துப்போம்; வீரநாராயணபுரத் தேரியிலே தேங்கினால் நாடுவிளையும்' என்று அருளிச்செய்தது, உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து' என்னுமிடம். எம்பார் 'பெரியபெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம் படிந்து, தத் கல்யாணகு₃ணம்ருதௌக₄த்தைப பருகிவந்து, நாதமுனிக ளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தா ராகிற பேராற்றிலே கூடி, (பெரியநம்பியாகிற வாய்க்

காலாலே புறப்பட்டு).† எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலே வந்து தேங்கி, நம் ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு இஸஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறது' என்று அருளிச்செய்த விடத்தில் ஓததிருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயெனனில:— 'இம்மஹாநுபாவன் இத்தாஶநத்திலே புகுந்தானுகிலோ!' என்றும். 'இவன் முதலவன் ஆம்' எனறும அருளிச்செய்கையாலும; சரமதஶையில் † (சரமவிக்₃ரஹஸேவையிலே குஞ்சிதஸ்வாங்கு₃ளித்ரயமோசநத்தாலும்,)

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்'— அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே. உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி யெழுந்திருந்து தண்டனிட, இதுவென்! உடையவர் உமக்கு ஶிஷ்யரனறோ? இபபடி செய்யலாமோ?' என்று அத்துழாய் விண்ணபபஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தானுககுத தக்க தலைகாண் இது' எனறும்; ஒருநாள் உடையவரும முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தானுந்தடகையுங் கூப்பித் தணடனிட, உடையவரும் அஞ்ஜலித்து க்ருபை செய்து எழுந்தருள, இதனை முதலிகள் கண்டு 'இதுவென்? சீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவரிஷ்டம் அநுவர்த்திக்கை யன்றோ நமக்கு உள்ளது? என்ன, முதலிகளும பெரிய நம்பி ஸந்நிதியில சென்று 'உடையரை நீர ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பணணுகைககு அடியென?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென்று இருந்தேன' என்ன, அவர்களும் 'அதுககு நித₃ானமென்?' என்ன. நம்பியும் 'ஆளவந்தாருக்குப பின்பு அகி₂லார்த்த₂ஸ்தி₂தி பூர்த்தியுள்ளது இவர்க்கே யாகையாலே, ஸத₃ாசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்தோடு ஸச்சிஷ்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்தோடு வாசியிலலாமை

† குண்டலீத க்ரந்தங்கள் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

யாலே ஸேவித்தேன்' என்று அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் புண்டரீகாக்ஷரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில:— தாம திருமந்த்ரார்த்தம் ப்ரஸாதிக்கும்போது 'ஆருக்கும் சொல்லாதே கொள்ளும்' என்று ஆஜ்ஞாபித்தருளிச்செய்ய, இவரும் அதைத தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே தூ₄ளிதூ₃ாநமாக ஸர்வர்க்கும அருளிச்செய்ய, நம்பியும் அத்தைக்கேட்டுக் குபிதராய் உடையவரையழைத்து 'ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்க₄நத்துக்கு ப₂லம் எது?' என்ன, உடையவரும் 'நரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில அறிந்திருந்தும் செய்வானென்?' என்ன, இவரும் 'அடியேனொருவனுமன்றோ நரகம்புகுவது, தேவரீர் ஸம்பந்தத்தாலே இவ்வாத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் போர ப்ரீதராய் 'எம்பெருமானாரே! வாரும' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இந்தப்பரஸம்ருத்தி நமக்கு இல்லையாய்விட்டதே, அவரோநீர்!' என்று அருளிச்செய்து 'இன்றுமுதல் எம்பெருமானார் த₃ர்ஶநமென்றுங்கோள்' என்று சொல்லி, தம் குமாரர் தெற்காழ்வாரையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமலை நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில் — உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எதிரே சென்று தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்க, உடையவரும் ஸ்வீகரித்தருளி, நம்பியைப் பார்த்து 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? வேறே சிறியார்களில்லையோ?' என்ன, நம்பியும 'நாலுதிருவீதியிலும் ஆராய்ந்த விடத்தில் என்னிலும சிறியாரைக் கண்டிலேன' என்கையாலும்; எம்பாரை உடையவருக்கு உத₃க பூர்வகமாகக் கொடுக்கையாலும், தம் குமாரர் இராமனுசனையும,

பிள்ளை திருமலை நம்பியையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யெனனில்:—அவர்தம பக்கல திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேளா நிறக, "அறியாககாலததுள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக விஶேஷார்த்தம அருளிச் செய்ய, ஆண்டானும் 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, பினபு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானை யழைத்து 'ஸாந்தீபநி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம பண்ணினாப்போலே காணும, இவர் உம்முடைய பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார்காணும்' என்ன, உடையவரும் பினனையும் ஒரு அர்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே 'ஆளவந்தார் இபபடி அருளிசசெய்யார்' எனன, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணாலும காணாதிருக்க, இபபடி யருளிச்செய்யா ரென்கைக்கு ஹேது வென்?' என்ன, இவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனனறோ?' என்ன, ஆண்டான தண்டனிட்டு 'இதுவும ஒரு திருவவதாரமோ?' என்று அருளிச் செய்து, தம் குமாரர் சுந்தரததோளுடையாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருவரங்கபபெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில:— தம்பக்கல உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச்சாத்தி நீராட்டப் பண்ணுவித்தருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய்'என்னுடைய ஸர்வஸ்வததையும் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து பஞ்சமோபாயநிஷ்டையை அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் திருவாய்மொழியரையரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும,

வடுகநம்பி, 'ஆசார்யபதமென்று தனியே ஒருபதமுண்டு; அதுவுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே யாகையாலே, எல்லார்க கும் எம்பெருமானா திருவடிக ளொழிய வேறு உபா யோபேயமில்லை அவர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிருஙகோள்' என்று அருளிச்செய்தருளுவர்.

கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், ஸஶோலஸநாந பூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நராய் திவ்யாஜ்ஞையிட்டு 'எம் பெருமானார் திருவடிகளொழிய வேறு தஞ்சமில்லை' என்றருளினார்; / (எஙஙனேயென்னில். 419 "ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு । ஸ ஏவ ஸர்வ லோகாநாமுத்தர்த்தா நாத்ர ஸம்ஶய" ||" என்று இவர் தாமே பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே ஸ்ரீஶட கோபனைத் தம் திருமுடியிலே நிறுத்திக்கொண்டு அருளிச் செய்தருளினார்.)

அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் தம்திருவடி களிலே ஆஶ்ரயித்த எச்சான அநந்தாழ்வான் தொண்டனூர் நம்பி மருதூர்நம்பி இவர்களுக்கு ஹிதோபதேஶஞ்செய்து 'உடையவர் குருவியின் கழுத்திலே ‡ பனங்காயைக கட்டி னாப்போலே செய்தருளினார். நீங்கள் எமபெருமானா திரு திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்தவளவில், ஆழ்வான 'ஆசார்யதக்ஷிணையாக த்ரி விதகரணங்களையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு பாகவதர் களிடத்தே ஆநுகூல்யைகரஸராய்ப்போரும்' என்று அருளிச் செய்ய, அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடியாது' என்று பயப்பட்டு முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வான அவரையழைத்து, 'எதிரியைகுத்தினால எதிரிகூடக் குத்தும; ராஜதண்ட

/ குண்டலிதம் பல பிரதிகளிலலை ‡ (பா) கிண்டுக்கல்லை.

மும் வரும்; ஆகையாலே, காயிகபாரதம் செய்யக்கூடாது;
420. "யதீச்சனி வுஸீகாத்தும் ஜகதேகேந கர்மணா।
பராபவாதஸ்ஸ்யேப்யோ க்ராஸ்சரந்தீர்நிவாரய॥" என்கிற படியே பராபவாதஞ் சொல்லுகிற வாக்கு ஒன்றையும் பரிஹரித்துக் கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, 'இனி மனஸ்ஸாலே நினைத்திராகில அநுதபிதது. இது எம்பெருமானை திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை 'என்னோடு தர்க்கிகக வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில செய்வதென?' என்ன, மிளகாழவானும் 'நான் தோறறேனாகில உம்மை என்தோளிலே சுமந்துகொண்டு போகிறேன' என்ன, அநந்தரம் உபயரும் தர்க்கிக்க, மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக் கொணடு சுற்றிடம் போய் 'இனி அடியேனை இரங்கியருள வேணும்' என்று விணணபபஞ்செய்ய, ஆண்டானும உடையவர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்து ஆஶ்ரயிப்பித்தருளி 'எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸவீகாரம் பண்ணியருளினர்; நாம் ஆழவானுடைய பிள்ளை, அகிலஶாஸ்தரங்களையும் அதிகரிதகோம்' என்கிற மேன்மையை நினைத்து இறுமாந்திராதே. எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினர்.

பட்டர், நஞ்சீயரைபபார்த்து "'வேதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம்; நம்முடையபக்கல ஆஶ்ரயித்தோம். நமக்கு பஹுத்ரவ்யத்தை ஆசாாயதக்ஷிணையாகத் தந்தோம்' என்று இறுமாநதிராதே, எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்."

நஞ்சீயர், நம்பிள்ளையைப் பார்த்து ''லோகாசார்ய ரென்கிற பேரையுடையோம், திருவாய்மொழிக்குப் பொருள் சொல்ல வல்லோம்' என்று இறுமாந்திராதே 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்'' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

நம்பிள்ளை, † சிவக்கரைப்பிள்ளையைத் திருக்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளை திருமாளிகைத்திருவிடைகழியிலே கண்வளரா நிற்க, சிவக்கரைப்பிள்ளை அவரை 'காலை முடக்கும்' என்ன, நம்பிள்ளையும் '* மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்ற ஆழ்வார் ''திருத்தாள்' என்று அருளிச்செய்ய, நீரோ காலென்பீர்?' என்று அவர் கையை விட்டருள, அவரும் சிவக்கரையிலே போயிருந்து, பின்பு ரோகார்த்தராய் இரண்டாற்றுக்கு நடுவே நின்று கவணிலே கல்லை வைத்து வீசினாப்போலே தள்ளிவிட்டருளிற்றே, இனி அடியேனுக்குக் கதியென்?' என்று பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து வரக் காட்டியருள, நம்பிள்ளையும் உமக்கு ஒரு குறையுமில்லை, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருப்பது' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டு அழைத்துக் க்ருபைசெய்தருளினார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், சிறுப்புத்தூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, சோமாசியாண்டான் பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே மூன்றுரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளி மீண்டு எழுந்தருளும்போது, சோமாசியாண்டான் அநுவர்த்தித்து 'அடியேனிருக்கிற தேசம் இதுவாயிருந்தது, அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன, பிள்ளானும் ஆண்டானைக்குறித்து 'நீர் ப$_4$ட்ட ப்ரப$_4$ாகரமீமாம்ஸை இவை இத்தனைக்கும் பொருள் சொல்ல வல்ல கர்த்தா, ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர், என்று மேன்மை பாராட்டித் திரியாதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்றிரும்' என்று அருளினார்.

† 'சிவிக்கரை' என்றும் சிலப்ரதிகளிற் காண்கிறது.

கோமடததுபபிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில § காகதைப் பாடியாசசான பிள்ளை மூனறு உரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிதது அததால மிகவும் மேனமையையுடையராயிருககுமது கண்டு. இவர்கது இம்முகததாலே அபசாரம வருமெனறு அஞசி 'எமபெருமானா திருவடிகளே தஞ்சமெனறிரும். எனறு அருளிச செய்தருளினா.

எங்களாழவான, காகதைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப பார்தது 'உமமைப பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என நினைத்திருந்தீர்? எனறு கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெரு மானுர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிருந்தேன்' எனறு விண்ணப்பஞ் செய்தார.

நடாதூரமமாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பதுதுப் பனனிரண்டு திருநாமம ஸ்ரீபாஷயம வாசிககிறபோது, அமமாள, அவர் களுககு ஸ்ரீபாஷயததை உபந்யஸிததுக்காட்டியருள, அவா களும 'ப₄க்தி து₃ருபாயமாக இருநதது' எனன, பினபு அவரும பரபத்யுபாயத்தை அருளிச்செய்து காட்டியருள, ப₄கதி யிலும பரபததிதான அரிதாயிருநதது' எனறு அவாகள விணணபபஞ்செய்ய, 'ஆகில, எமபெருமானா திருவடிகளே தஞசமென்று விஸ்வஸிதது உஜ்ஜீவியுஙகோள்' எனறருளினா.

நடுவிலாழவான், திருநாராயணபுரத்திலே யிருநது ஸ்ரீபாஷ்யம வாசிபபிககிற காலத்திலே, வஙகிபுரத்தாய்சசி சொட்டையமமாளுள்ளிட்டாா ஸ்ரீபாஷயத்தைக் கேட்டு, 'இது அரிதாயிருநதது' எனன, 'ஆகில, இது அருளிச செய்தருளின எம்பெருமானா திருவடிகளே தஞசமென றிருஙகோள்' எனறருளினா.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டா, திருநாராயணபுரததிலே எம் பெருமானா திருமுனபே கோஷடிபண்ணி ஸ்ரீபாஷயததை

 § 'காகதையாடியாசசானபிளளை' எனறு ப்ரதிபேதம்

உபநயஸிக்க, இது கு₃ஙகு₃ாபரவாஹமா யிருநதது, எங களால அவகா₃ஹிக்கப போகாது' எனறு ஐமபததிருவா விண்ணப்பஞ செய்ய, படடரும் 'ஆகில, உஙகள் * குல தெய்வமான எமபெருமானாதிருவடிகளே தஞ்சமெனறு உஜ்ஜீவியுஙகோள' ளனறருளினர்.

நடுவிலதிருவீதிபபிள்ளை, வெள்ளைககுளத்து ஆனைகாதத சிஙகா முனபேகோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம உபநயஸிகக, தமசிஷ்யரான இளையவழகியார் எழுநதிருநது 'இது கு₃ங்கு₃ா பரவாஹமாயிருந்தது, என்றால் அவகா₃ஹிககப் போகாது' எனறு விணணபபஞசெய்ய, 'ஆகில், எமபெருமானா திருவடி களே ஶரணமெனறிரும' எனறு அருளிச்செய்தருளினா.

வடுகநமபி, 'எமபெருமானா திருவடிகளே ஶரணம், நம்பெருமாள் திருவடிகளே ஶரணம' எனறு இரண்டை யும சேர அநுஸநதிககும ஆழவானையும், ஆண்டானையும 'இருகரையா' எனபா. வடுகநம்பி எமபெருமானா திருவடி களே ஶரண மெனனுமாபோலேயும், பட்டர் அழகியமண வாளப்பெருமாள் திருவடிகளே ஶரணமெனனுமாபோலே யும. அநநதாழவான திருவேங்கடமுடையான திருவடி களே ஶரண மெனனுமாபோலேயும, திருக்கச்சிநம்பி பேரரு ளாளர் திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும், எம் பெருமானா செலவபபிள்ளை திருவடிகளே ஶரணமெனனுமா போலேயும ஒருவாககும இசைந்திராது

ப்₃ரஹமரக்ஷஸ்ஸு வெளியிடடபடி எங்ஙனே யெனனில.— யாத₃வபரகாசனுககு உடையவரைககாட்டி, இவர் நிதயஸூரிகளில தலைவா' எனறு சொல்லுகையாலே,

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயெனனில — பெருமாள கோயிலிலே பு₄ாக₃வதஜநமத்தில பிறநதாெனாரு பிள்ளை ஐநதாறு வயஸ்ஸளவாக ஊமையாயிருநது, பினபு இரண்டு ஸமவத்ஸரம காணுதிருநது, பினபு எலலாருங

காணவந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனாக, இவ்வாஶ்சர்யத்தைக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமையைப் பார்த்து 'நீ இத்தனை நாளும் எங்கேறப்போனாய்?' என்று கேட்க, அவனும் 'நான் க்ஷிராப்திக்குப் போனேன்' என்ன. இவர்களும் 'அங்கு விஶேஷமென்?' என்றுகேட்க, 'ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் உடையவராய் வந்து அவதரித்தருளினாரென்று ஒருவிஶேஷம்' என்ற வந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை' என்று ஸ்ரீப₄க₃வத்ஸேநாபதி சீயர் அருளிச்செய்கையாலே,

இப்படி இவர்பரத்வத்தை எல்லாருமப்ரகாசிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்களிற் காட்டில இவருக்கு ப்ராத₄ந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனேயென்னில — ப₄க₃வத₃வதாரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதாரங்களுக்கு ப்ராத₄ந்யமுண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேஶங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில் திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராத₄ந்ய முண்டானாப்போலேயும். ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு வ்யாஸ பராஶர ஶுக ஶௌநக நாரத₃ாதி₃களுக்கு ப்ராத₄ந்யமுண்டானாப்போலேயும். ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராத₄ந்யமுண்டானாப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராத₄ந்யங்கொள்ளத் தட்டில்லையிறே

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராத₄ந்யம் எத்தாலேயென்னில—பெருமாள் அப₄யப்ரதா₃நம் அருளிச்செய்தும் குஹப்பெருமாளுடன் * சிறணிந்த தோழமைகொண்டும் பெரியஉடையாரை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தும். ஸ்ரீஶப₃ரி கையாலே ஸமயக்₃போ₄ஜநஞ் செய்தும். திருவடியுடன 'உண்பனநானென்ற ஒண்பொருள்'' எனனும்படி ஸஹபோ₄ஜநம்பண்ணியும் போருகையாலே,

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராத₄ாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:— கீ₃தோபநிஷத்தை வெளியிட்டுச் சரம ஶ்லோகம் அருளிச்செய்கையாலும், பீ₄ஷ்ம த்ரோணாதி₃களுடைய க்ருஹங்களை விட்டு ஸ்ரீவிது₃ரர் திருமாளிகையிலே 421. "ஶுசீநீ கு₃ணவந்தி ச" என்கிற பாவநத்வ போ₄க்₃யத்வங்களையுடைத்தா யிருந்ததென்று அமுதுசெய்து 422. "த்₃விஷத₃ந்நம் ந போ₄க்தவ்யம்" என்று முறை கூறுகிற சோற்றை நிராகரித்து, இதுதன்னையே ஸதஸ் கோஷ்டி₂யிலும் ப்ரஸித்₃த₄மாக்குகையாலும்.

கோயிலுக்கு ப்ராத₄ாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:— திருப்பாணாழ்வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே, திருமலைக்கு ப்ராத₄ாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:— குறும்பறுத்த நம்பிகளும் தொண்டைமான சக்ரவர்த்திக்கும வார்த்தை யருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே, பெருமாள் கோயிலுக்கு ப்ராத₄ாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:— திருக்கச்சிநம்பியோடு ஸ்மிதபூர்வகமாக ஸம்ப₄ாஷணம்பண்ணி மிகவுங்கலந்து பரிமாறுகையாலே, திருநாராயணபுரத்திற்கு ப்ராத₄ாந்யம் எத்தாலே என்னில்— ஸுசரித்தநயன பக்கல ஆத₃ராதிஶயத்தாலே தந்நிவேதி₃தாந்நத்தை ஸம்யக₃ போ₄ஜநம்பண்ணி அவனை வாழவிக்கையாலும், யதிராஜ புத்ரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்.

வேத₃வ்யாஸப₄க₃வானுக்கு ப்ராத₄ாந்யம்:—வேத₃ங்களை விஸ்தரிப்பித்து, அதில காமகாண்ட₃த்தை விட்டு ப்₃ரஹ்ம ப₄ாகத்திலே புருஷஸூக்த ச₂ாந்தோ₃க்₃ய வாஜஸநேய தைத்ரீயக ஶ்வேதாஶ்வதர மஹோபநிஷத₃ாதி₃களாலும், தது₃ப ப்₃ருமஹணங்களான புராணேதிஹாஸாதி₃களாலும், 423. "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்று தொடங்கி 423. "நதை₃வம் கேஶவாத்பரம்" என்று ஸத்ய புரஸ்ஸரமாகப் பரத்தவ நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே. ஸ்ரீபராஶரப்₃ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராத₄ாந்யம் — 424. "புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்" என்

னுமபடியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சிதசித்₃ஈஶ்வர தத்வஙகளை விஶத₃மாகப்ரதிபாதி₃தத உதா₃ரன' என்று ஆள வந்தார நமஸகரித்தருளுகையாலே, ஸ்ரீஶுகப₃ரஹ்ம ரிஷிககு ப்ராத₄ாநயம்:—பரீக்ஷித்து ராஜாவுககு ஸ்ரீப₄ாக₃வததததிலே தத்வ நிாணயததைப பணணி 425. "ஶுகோ முகத." என னுமபடியான வைப₄வத்தையுடையராகையாலே, ஸ்ரீஶௌநகப₄க₃வானுககு பராத₄ாநயம — ஸ்ரீவிஷ்ணு த₄ர்மததிலே பலவிடஙகளிலும தத்வநிாணயம பண்ணுகையாலே, ஸ்ரீநாரத₃ ப₄க₃வானுககு பராத₄ாநயம்.— 426. "பு₄ஜயுக₃மபி சிஹ்நைரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்ணோ: பரமபுருஷ நாமநாம கீாததநம் யஸய வாசி। ருஜுதரமபி புண்ட்₃ரம் மஸதகே யஸய கணடே₂ ஸரஸிஜமணிமாலா யஸ்ய தஸ-யாஸமி தா₃ஸ:॥" எனறு இபபடிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவா களுககு தா₃ஸனெனறு சொலலுகையாலும, பெரியாழ வாரும் "சேமமுடைநாரதனா" என னும்படியான வைப₄வததாலும.

ஆழவார்களில நமமாழவாருககு ப்ராத₄ாங்யம் எத தாலே யெனனில.— ஸஹஸரஶாகை₂யான நாலுவேத₃த்தினுடைய பொருள்களையும நாலு ப்ரபந்த முகத்தாலே ஸா வாதி₄காரமாககுகையாலும, நாத₂முனிகளுககு பரஸநநராய் அருளிச்செயல நாலாயிரததையும் ப்ரஸாதித்து, மறறு முண்டான தாஶநதாதபர்யங்களையெலலாம் அருளிச்செய்து தர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும. † ('பயிலுஞ்சுடரொளி, நெடுமாறகடிமை' முதலான இடஙகளில் வர்ணோத்₃யுத்கர்ஷங்களை நிராகரிதது வேத₃ப்ரமாணமுக்₂ய தாதபாயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எலலாருக்குந் தெரியும்படி அருளிச்செயகையாலும்).

உடையவர், கீழசசொன்னவாகளைப் போலன்றிககே பெருமாள் அருளிச்செய்த அப₄யப்ரதா₃நத்தை விஶத₃

† குண்டலிதம சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயே உள்ளது.

மாகநுகையாலும், கீ₃தாசார்யன அருளிச்செய்த சரம ஶ்லோகார்த்தத்தை பரகாஶிபபிககையாலும். ரிஷிபரோக்த மான பரமாணங்களுக்கு ஆர்த₂மருளிச் செய்கையாலும். மறறையாழவார்கள அருளிசசெய்த திவ்ய பரபந்தஙகளை அஙகோ₃பாங்க₃மாகவுடைய திருவாயமொழி ப்ரபந்ததநை ஆர்தத₂வத்தாக விஶத₃மாக பரகாஶிபபிகைகயாலும. நாத₂ முனிகள அருளிசசெய்த திவ்யபரபநதஙகளையும, ஆளவந தார் அருளிச்செயத திவய பரபநதஙகளையுஙகொணடு ஸூதர வாகயஙகளை ஒருஙக விடடும. ஸ்ரீபாஷயம க₃த்₃ய தரயம் முதலான ப்ரபநதஙகளை அருளிசசெயதும. நிகி₂ல குமதிஸமயங்களையும் நிராகரிதது, ஸவமதஸத₂ாபநம்பணணி 'எமபெருமானா த₃ரஶநம' எனனுமபடி பண்ணுகையாலும, இவா எலலாரிலும பரத₄ாநரிறே. இனி, ஶிஷ்யாகளான கூரத்தாழவான முதலியாணடான தொடககமானவாகளில பரத₄ாநரெனனுமிடம சொலல வேண்டாவிறே. ஆக, டராத₄ாநயம சொலலிறறுயதது.

427. "ஆசாாயவாந புருஷோ வேத₃" என்றும. 428. "பாபிஷ்டோ க்ஷத்ர ப₃ந்து₄ஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்யக்ருத | ஆசார்யவததயா முகத தஸமாத₃ாசாாயவாந ப₄வேத் ||" எனறும. 429 'ஆசார்யஸஸ ஹரிஸஸாக்ஷாச் சரரூபீ ந ஸமஶய ' என றும் 430 "ஆசிநோதி ஹி ஶாஸதராாத்த₂ாநாசாரே ஸ்த₂ாபயதயபி | ஸவயமாசரதே யஸது ஆசார்யஸஸோऽபி₄தீ₄யதே ||" என றும. 431. "கு₃ஶப்₃த₃ஸதவநத₄காரஸஸயாத ருஶப்₃த₃ஸ்தந்நிரோத₄க: | அநத₄காரநிரோதி₄தவாத₃ குருரிதயபி₄தீ₄யதே ||" எனறும, 432. "கு₃ருரேவ பரம ப₃ரஹம கு₃ருரேவ பரா க₃தி | கு₃ருரேவ பரா வித₃யா கு₃ருரேவ பரம் த₄நம || கு₃ருரேவ பர: காமோ கு₃ருரேவ பராயணம | யஸமாத் தது₃ப தே₃ஷ்டாऽஸௌ தஸமாத்₃கு₃ருதரோ கு₃ரு ||" என்றும், " பீதகவாடைப் பிரானா பிரம குருவாகி வநது " எனறும், " தேனுர் கமலத திருமாமகள் கொழுநன தானே குருவாகி "

என்றும், ஈஶ்வரன் தானுகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே ஶிஷ்யனுக்கு 433. "தஸ்ய வைகுண்ட₂து₃க₃த₄ா ப₃தி₄ த₃வார காஸஸாவ ஏவ ஸ:" என்று திருநாடும் திருப்பாற்கடல் முதல நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் "அனையாயதகனுய்" என்னும்படியான ஸாவவித₄ உததாரக பந்து₄வும் மாடும் மனையும் தேடும் பொருளும் பூமியும் எல்லாம் ஆக்கக்கடவன.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானர், எம்பார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் முதலானோர் தந்தம் ஶிஷ்யர்களுக்கு 'எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்கைக்கு ஹேது என்னெனனில்-ஸவாசாரய பரீதிப₃ந்த₄நமாகவும், "மாறனடிபணிந்துயந்தவன்" என்று சொல்லுகையாலும், ஆழ்வார்க்கும் உடையவர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருக்குக் கரண பூ₄தராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பியாகையாலும், அவர் "கலியுங்கெடும்' என்று இவரவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கையாலே ஆழ்வாராலே பரவாததிதமான த₃ாஶநத்தை நிலைநிறுத்தி அவர் வைப₄வத்தை 434 "கு₃ரும் பரகாஶயேத்₃தீ₄மாந" என்று பரகாஶிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஶிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள், ஆழ்வான் முதலானோர்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யராயப் பேறுபெற்றார்கள், ஆகையாலே, ஸாவாசாரயத்வ பூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கேயாகையாலே, அருளிச்செய்தருளினர்களிறே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வார்த்தையை அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினர்; எங்ஙனே யென்னில் —மணக்கால்நம்பி உய்யக்கொண்டார் இவர்கள் உகப்பைப் பின்சென்று, 435. "பிதாமஹம் நாத₂முநிம் விலோகய ப்ரஸீத₃" என்றும், 436. "நாத₂ாய நாத₂முநயேऽத்ர பரத்ர சாபி நித்யம்" என்றும், 'இங்கும் அங்கும் ஆசாரயன் திருவடிகளே ஶரணம், ஆசாரயவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதை யாவத₃ாத்ம

ப₄ாவி' என்று அருளினார். ஆகையாலே, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனே தஞ்சமென்று பற்றுகையொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையிறே. இவ்வாத்தத்தை அநுஷ்டித்தார் ஆரென்னில் — ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்₄ருதி ஸஜ்ஜநங்களிறே.

உடையவர் புழுவன் வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளினபோது, உபநயஸித்த கட்டளையைக் கேட்டு ஆசார்யர்களெல்லாரும் ஆஶ்சர்யப்பட, உடையவரும் 'என் பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் வார்த்தைகொண்டு சொன்னேன் இது. ஆளவந்தார் கோஷ்டியிலே ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்திற்கும் இங்கும் சுருளும் படியும் கட்டிவிடேனோ?' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

உடையவர், அப₄யப்ரதா₃நம் அருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கோஷ்டியினின்றும் எழுந்து நிற்க, 'இதுவென்? பிள்ளாய்!' என்று உடையவர் கேட்டருள, '437 "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச த₄நாநி ச| ப₄வத்₃க₃தம் மே ராஜ்யம் ச ஜீவிதம் ச ஸுகா₂நி ச||" என்றும், 438. "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தா₃ராம்ஶ்ச ராக₄வம் ஶரணம் க₃த|" என்றும் ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணத்திற்கு விலக்கடியானவைகளையடைய விட்டு 'பெருமாள் திருவடிகளே தஞ்சம்' என்றுவந்து 439. "க₂ஸ்த₂ ஏவ வ்யதிஷ்ட₂த" என்று, நிலத்திலே காலபாவாதே க₃க₃நஸ்த₂னாய் நிராலம்பநனாயநின்ற ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையும் மகப்பட 440. "வத்₄யதாம்" என்று கல்லும் தடியுங் கொண்ட ராமகோஷ்டிக்குப் பஶுபத்நயாதி₃களோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனோ?' என்றார். உடையவரும் 'கேளாய் பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும், நான் பெறறேனாகில் நீர் பெறுகிறீர்! பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன், ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரிய நம்பி பெறுகிறார், மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றார்களாகில் இவர்களும் பெறுகிறார்கள், நம்சடகோபர் "அவாவற்று

வீடுபெற்ற'' என்று தம் வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்தம். ஆன பின்பு நமக்கும் ஸித்த மென்றிரும்; எல்லார்க்கும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம் போது அச்சம் வேண்டா, ஆகையிறே நித்யயோகம், ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும் ஒரு சங்கிலித்துவக்கிலே காணுமிருப்பது, ஆகையால், நம்முடைய ஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மை விடக்கலா தென்றீர் கழுத்து உண்ணில வாழையும் உண்ணு மென்றிரும். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வாரோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்டபோது தனித்து அருளப்பாடிட்டதில்லையே, தகையென்றபோதும் தனித்துத் தகை யென்றதில்லையே, ஆனபின்பு நான் பெற்றேனாகில் நீர் பெறுகிறீர், அஞ்சாதே ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினார். ''ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார்தவம்' ஏத்தியிருந்தார் ஸ்ரீபரதாழ்வான், அவரைச் சாத்தியிருந்தார் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான், ஏத்தியிருந்தார் நம்மாழ்வார், அவரைச் சாத்தியிருந்தார் - ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஏத்தியிருந்தார் - பெரியாழ்வார், அவரைச் சாத்தியிருந்தார் - நாச்சியார்.

§ 'இனி, எம்பெருமானாரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டாராகாரோ?' என்னில் — கைவிட்டாரானார், அது எங்ஙனேயென்னில்.— ''இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலை யென்னும், பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் அவை தன்னொடுமவந்து, இருப்பிடம் மாயனிராமாநுசன் மனத்து'' என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழவே திவ்யதேசங்களெல்லாம் திருவடி தொழுதாராகக் கடவன், உடையவரை ஆராதித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணவே, எல்லா திவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களையும் ஆராதித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினானாகக்கடவன்.

§ ' இனி, ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்களைப் பற்றுமவ்வளவே' என்றும் பாடம்.

 [பாடம்.

' " நினறவணகீரததியும " எனகிற பாட்டிலும, "பேறொனறு மறறிலலை' எனகிற பாட்டிலும 'காமமும உபாயமனறு, ஜ்ஞாநமும உபாயமனறு, பகதியும உபாய மனறு, பரபததியும உபாயமனறு, எமபெருமானார திருவடிகளே உபாயோபேயம' எனகையாலே, எம்பெருமானாரைப பறறுகையே பரபததி, ராமாநுஜனெனகிற சதுரக்ஷரியே திருமநதரம, அவர திருவடிகளிலே பண்ணுங கைங்காயமே பரமபுருஷாரத்தம, இதுவே நிஶ்சிதாரத்தமான என ஸித்தாநதம' எனறு நடாதூரமமாள் அருளிச் செயதருளுவா.

கூரததாழவான நாராயண ராமாநுஜ எனகிற திருமநதரஙகளுககு வாசி பநதமோக்ஷஙகளிரண்டுக்கும பொதுவாகையும மோக்ஷகஹேதுவாகையுமாகிற இது தோனற, 441. "ராமாநுஜேதயேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ" எனறாரிறே.

" கையிறகனி " எனகிறபாட்டிலே 'ஈஶ்வரனைக் கரதலாமலகமாகக காட்டித தநதாலும, உன்விக$_3$ரஹஸௌந்த$_3$ர்யாநுப$_4$வமே பரமபராப்யம' எனறும, "இராமாநுசனைத் தொழும பெரியோர, எழுநதிரைததாடுமிட மடியேனுக கிருபபிடம" எனறு 'இராமாநுசனைத தொழும் பெரியோர் நிதயவாஸம பணணுமிடமே அடியேனுகக்கு ப்ராப்யபூ$_4$மி' எனறும, ' உனதொணடாகட்கே, அனபுறறிருக்கும்படி யெனனை யாககி அஙகாடபடுததே" எனறு 'இராமாநுசனே! உனனடியார திறத்தில ஊறறம்மாறாத பகதியையுணடாககி அவாகளுககே எனனையாட்படுததாய்' எனறும் உடையவர் திருமுகமணடலத்தைப பாரத்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, இசைநது எழுந்தருளியிருநதாரிறே. 'இதுவே இவ்வாததநிாணயததிறகு த$_3$ருட$_4$தர முக$_2$யபரமாணமெனறு நமககெலலாாககும் புத$_3$தி$_4$பண்ணக குறையிலலை, எஙஙனேயென்னில் — " அஙகயலபாய் வயல " எனகிற பாட்டிற்படியே ஸர்வஸமாத்பரஞய ஸாவஙியநதாவான எம்பெருமானையும நாசசியாரையும் புருஷகாரமாககொணடு,

எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினாரென்ற அமுதனாரும்.

† இங்ஙனன்றிக்கே. 442 "வேதா3ந்தார்த்த ஸங்க்ரஹாத்3யை: ஸுமதிபி4ரஸதா3ந்தத்4வாந்த ஹ்ருந்நீதாம் ஶஸ்ச ப்3யஸ ஸ்வார்த்தே2 தாத்பர்யயுக்தாந் கலயிதுமபி ச ஸ்ரீஶடா2ரார்யாத்3 யப4க்தை:। பஶ்ரேக்தாந் தி3வ்யப்ரப3ந்த4ாந் ஶரணவரண யோகா3ந்தமகாந் ப்ரஸ்பு2டார்த்தா2ந் க்ருதவோத்3தா4ர்த்தும் ப4வாப3தே4ரகி2லஜநமபூ4த்3யோ மஹாபூ4தத4ாம்நி ॥" என்றும். 443. "வேதா3ந்தார்த்தமஶீமநாம குரு3தரக3ஹ நார்த்தை2க வாக்யத்வபூர்வம் வ்யாக2்யாத க்ருத்வாச்ச ஶேஷம் கு3ருப4ரவஹநாதீ3ஶி துஸ்ஸைந்யநாத2ம்। ஸாது4தராஜ்ஞாத் தத3்யபரமத2ந்கரஞ்சசாபி தத்பஞ்சஹேதீநாசாரயத்வஸ்ய பூர்த்யா யமுருகரகரும் ஸ்ரீபதிஞ்சாஹூரார்யா ॥" என்றும், 444. 'ஶ்ருத்யந்தார்த்தா2ந் பரிடய தத்வேந ச வரத3 முகா2த்3ாஜ்ஞயா தஸ்ய ஸாவம் ஸங்க3ம் த்யக்த்வா தரி த3ண்டா3ஞ்சிதமஹிதகரோ ரங்க3த4ாமந்யாஸ்த ப்ஶசாத்। ஆர்யைஸ்ஸாகஞ்ச லக்ஷ்மீரமணகருதபத3ாந் தி3வ்யதே3ஶாந் த4ராயாம் ஸேவம் ஸேவம் ப்ரகல்ப்யாத2 ச மஹிதஸமாரா த4நம் தத்ர தத்ர ॥" என்றும். 445. "யாதோ யஶஶ்ஶார தா3யாஸஸவித4மத2 தயா ஸத்க்ருதஸ்ஸ்வப்ரப3ந்தே4 பா3ஷ்யாந் வேதா3ந்த குத்3ருஷ்டீநபி கபடபடூந் வாத3தோ நிர்ஜி க3ாய। ப்ராத3க்ஷிண்யேந க3ச்ச2ந் பு4வமகி2லஜநம் வைஷ்ண வாக்3ரயஞ்ச குர்வந் நயாஸாக2்யம் தே3வகு3ஹ்யம் பரம ஹிதமபி த்3ராக ப்ரகாஶஞ்ச க்ருத்வா ॥' என்றும். 446. "ரங்கே3 வேதா3ந்தபா4ஷ்யம் வ்யதநுத ச தத: கீடகண் டா2ஸ்ய ஹேதோ: க3த்வா யோ ஹோஸலாக்4யம் ஜநபத3 மமலே யாத3வாத்3ரௌ நிவேஶ்ய। பஶ்சாத்தாக3த்ய ரங்க3ம் கு3ருவரமுக2தோ வைதி3காக3்ர்யம் விஶிஷ்டாத்3வைதம் ஸித்3த4ாந்தமஸ்மிந் ஜக3தி ப3ஹுமுக2ம் விஸ்த்ருதம்

† இந்தப்பாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

காரயிதவா ||' என்றும். 447. "அத்₃யாபயாஸதே யது₃க்ஷ்மாப₄ருதி மஹித த₃யம்சாக்ஷ்ஷீம ஸவீய மூாதிம க்ராவாண ஸதம யதீந்த₃ரம் கு₃ருகுலநருபதிம ௌமி ராமாநு ஜாரயம் ||" என்றும். 448. "கீ₃தாபா₄ஷயம பூ₄ஷ்ய வேதா₃நதபா₄ஷயம ஸாரம தீ₃பம் கிஞ்ச க₃த்₃யத்ரயஞ்ச | வேதா₃ரத்₂ஸநாம் ஸங்க₃ரஹம நித்யயாக₃ம் பராஹைதாந் யஸதம யதீந்த₃ரம் ப₄ஜேஹம ||" என்றும், 449. 'ஹஸ்த் யத்₃ரிஸாரஸாத₃ாத₃தி₄க₃தநிக₃மாநதாரத்₂கோ யோ ஹி ஜித்வா பா₃ஹயாந வேதா₃த குத₃ருஷ்டீநபி நிகி₂லஜநம வைஷ்ணவாகா₃யஞ்ச கருத்வா| ரங்கே₃ வேதா₃நதபா₄ஷ் யம் வ்யதநுத தமஹம ௌமி ராமாநுஜார்யம் ஸ்ரீரங்க₃ாத்₃ யாலயேஷ பரகடகு₃ணக₃ணம் ஸ்ரீபதிம ஸேவமாநம ||' என்றும் இப்படி பெரியபெருமாள் முதலானோர் ப₃ஹுமுக மாகப் பேசி வெளியிட்டார்கள். இப்படி ஸதுக்களாலே பராகஉகதவைப₄வம ஸங்க₃ரஹேண உகத மாய்த்து.

ஏவமவித₄வைப₄வயுக்தரான இந்த எம்பெருமானுரைத தத்₃பா₄கி₃நேய ஸநுவாயத தநநாமதத்தையுடையராய்த் தநநாமகு₃ணஹாஷிதரான கந்தாடை(முதலி)யாண்டான கனகக அநுவர்த்தித்து 450."பரிதராஞ்ய" இதயாதிப்படியே தேவரீர் 451. "புண்யாமபோ₄ஜவிகாஸாய பாபத்₄வாந் தக்ஷயாய ச| ஸ்ரீமாநாவிரபூ₄க்₃பூ₄மௌ ராமாநுஜதி₃வாகர ||" என்னும்படி அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸர்வ காலத்திலும ஸர்வசேதநாககும் ஸேவ்யமாமபடி தேவரீருடைய ஆர்ச்சாவிக்ரஹததை ஏறியருளப்பண்ணவேணும். என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. ஸவாமியும 'அப்படியே செய்யும்' என்று அநுமதிபண்ணியருள. அப்போதே ஆண்டானும் அநுகூலனான சிலபியை அழைப்பித்து 452. "புண்ட்₃ரா த₃வாத₃ஸபி₄ரயுதம விலஸிதம த₃ண்டை₃ஸ த்ரிபி₄ரமண்டி₃தம காஷாயேண ஸிகே₂ாபவீதருசிரம் தே₃ார்மூலசகராமபு₃ஜம்| ஆஸீநம ஜலஜாஸநே ச துள ஸீபத₃மாக்ஷமாலாஞ்சிதம யுக்தஞ்சாஞ்ஜலிமுத₃ரயா ரவி

நிபம ஸ்ரீபாஷ்யகாரம பஜே॥' எனகிற பராாத்யமான வாாதக்கவிகரஹாகாரததை ஸேவிககபபணண. அவனும "ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைததிங்குபபிறந்த" எனகிற படியே அர்சசாவிகரஹமாக எழுநதருளபபண்ணி ஸநநிதியிலே கொணடுவநது வைகக திருககணசாததியுகந் தருளி. அந்த விகரஹததிலே தமமுடைய ஸர்வ ஶகதியம் பரகாஶிககுமபடி கடாடாலிஙகநம பணணி 'இவ்விகர ஹததைப புஷ்ய மாஸததில குருபுஷ்யததிலே பரதிஷ்டிபபி யும எனறு திருமுகமெழுதி திநங குறிதது அனுபபி யருள. ஆண்டானும் அபபடியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அநத விகரஹத்தை எழுந்தருளுவிததுககொண்டு வந்து மூல விகரஹததையும ஏறியருளப பண்ணுவிததுத் திரு முகபபடியே திருப்ரதிஷ்டையுஞ் செய்விததருளினா.

இஙகே ப்ரதிஷ்டிப்பிககிற அறறைறததிவஸததிலே திரு மேனியிலே மிகவுந் தளர்சசியாய பலஹாநியுணடாக. இராமாநுசனும் இதேதெனறு பராமாசிதது 'ஆணடா னுககு எழுதிக்கொடுதத திவஸம எது?' என்று கேடடருள அந்தத திவஸம அனறுதானுயிருககக்கணடு விஸமயபபடடு 'ஶீக்ரம வருவது' எனறு ஆண்டானுககுத திருமுகம் போகவிட்டருள. அவரும திருமுகத்தை ஶிரஸா வஹித்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித திருவடிகளை ஸேவிததுக் கொண்டிருந்தாா.

† அநந்தரம அங்குததைககு அத்யநதம அநதரஙகரான ஆணடான முதலான முதலிகளெலலாரும பழுததிருககிற தேமாவைக் கிளித்திரள்கள் காததுககொண்டிருககுமா போலே. தத்துவயரான இவாகளும விமலசரமவிகரஹத்தை "கையிறகனி' இத்யாதிபபடியே * மெயயிற பிறஙகிய சீரைப பழுகக ஸேவிததுககொணடு. "அடையாாகமலதது அலாமகள்கேள்வனகையாழியெனனும். படையோடு நாந் தகமும படாதண்டு மொணசாஙகவில்லும. புடையாா புரி

† இநதபபாரா அநேகம் ப்ரதிகளில காண்கிறது

சங்கமும் இநதப பூதலங காப்பதறகெனறு, இடையே யிராமாநுச முனியாயின விநநிலததே'' எனறும, 453. ''ஶேஷோ வா ஸைநயநாதோ₂ வா ஸ்ரீபதிர்வேதி ஸாத விகை । விதாகயாய மஹாபராஜநௌர்யதிராஜாய'' எனறும, 454. ''ததரோத₃ஞசதி மணடபே யதிவர கக்ஷயாநதரஸதே₂ வஸந் பூாவம ராவணகமலமுக₂யத₃நுஜாந ராமாநுஜாப₄ யாம் ஹதாந। மதவா ஶங்கர யாத₃வா தி₃முக₂தோ பூ₄யோSவ தீர்ணோந பு₄வம தத₃ப₄ஙக₃ாய கருதோத₃யஸ தத₃சிதாம ராமாநுஜாக₂யாம வஹந் ।।'' எனறும 455 ''வயாஸோ வா ப₄க₃வாந பராஶரமுநி ஸ்ரீஶௌநகோவாSத₂வா ஸாக்ஷாந் நாரத₃ ஏவ வாஶட₂ரிபுர்வாகீ₃ஶ்வரோ வா ஸவயம। லோகேஶ புருஷோததம· ப₂ணிபதிஶ்ஶேஷீ ஜக₃சசே₂ஷிணீ தயாச₂ யாதும ஜக₃தாம ஹிதாய ஸமபூ₄த₃ ராமாநுஜாரயோ முநி ।। எனறும சொலலுகிறபடியே அநேக அவதாரவிஶேஷ மெனறு ஆதரிததுக கொணடிருநதாாகள.

இத்தால, ஏவமவித₄மாஹாதமய யுகதரான இவருடைய வைப₄வமும, 456. ''சரிதம ரகு₄நாத₂ஸய ஶதகோடி பர விஸதரம'' எனகிற சகரவாததித திருமகன வைபவம் போலே அவாஙமநஸகோ₃சரமிறே. ஸாக₃ரததைக கைந் நீச்சாலே கடநது அககரையேறினாலும, உத₃தி₄யைச் சிறங்கிததாலும உடையவா வைபவம அடையச சொலலப போகாதிறே. யதா₂மதி யதா₂ஶருதமாகச் சொன்ன திததனை. ப₃ஹுஶருதராய் பு₃த்₃திப₃ாஹுள்யமுடைய பெரியோர் கள் விஶ₃தமாகக கண்டு கொள்ளககடவரிறே

† இபபடி அவதார விஶேஷமான இவருககு 457. ''ஶரச்ச₂தம வ்யதீயாய ஸவிமஶமதி₄கம பரபே₄ா'' எனகிற

† இநதபபாரா தொடங்கி ''வினவியருள'' என்று முடியும மூனறுவது பாரா ஈருககவுள்ள கரநதங கடகுப் பதிலாக, சில பரதிகளில 'ஒருநாள் உடையவா திரு வுள்ளத்தில ஆததியோடே விசாரித்தருளி நமபெருமாளைத் திருவடி தொழுது விண்ணபபஞ்செயதபடி எனறு பாடங் காணகிறது.

படியே நூற்றிருபத்தஞ்சிலே நூற்றிருபத்து திருநக்ஷத்ரம பூரணமாய்த்து.

"வையமமனனி வீற்றிருந்து விண்ணுமாளவா மண்ணூடே" என்னும்படியான இவர், தம்முடைய அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞானத்தாலும், தம்முடைய விக்ரஹஸேவையாலும், ததப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளாலும், சதுரக்ஷரியாயச் சதுரமான தம்முடைய திருநாம வைபவத்தாலும், ஸ்வதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்யானத்தாலும் தத்தேக நிஷ்டையாலும், ததகைங்கர்யைகபரதையாலும், ப₄ாஷ்யாம்ருத ப்ரதா₃னாதி₃களாலும், மந்த்ரரத்ந ப்ரதா₃னாதி₃களாலும், தத்₃ர்தத₂ப்ரதிபாத₃நத்தாலும், ஸ்வபாதுகா ப்ரதா₃நத்தாலும், ஸ்வபாத₃தீர்தத₂ஸ்வீகாரத்தாலும், ஸ்வாபாவநமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலும், பாத₃ஸ்பர்ஶபவித்ரதையாலும், ஸஞ்சாரபூதமான பாத₃ஸஞ்சரணத்தாலும், ஸ்வபாவந கர ஸ்பர்ஶத்தாலும், அப்படியேயான கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலும், பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளாலுண்டான ஸம்ப₃ந்த₄ விஶேஷத்தாலும், 458 "புநந்தி பு₄வநம் யஸ்ய பாத₃ஶரிதப த₃ஶரிதா । கடாக்ஷாதி₃பி₄ரேவாத்ர ॥" என்ற ஸ்வகீய ஸம்பந்தத்தாலும், 459 "ப₃ாலமூகஜட₃ாந்த₄ாஶ்ச பங்க₃வோ ப₃தி₄ராஸ்தத₂ா । ஸத₃ாசார்யேண ஸந்த்₃ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி பராங்க₃திம் ॥" என்றும் 460. "ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தே₃வ க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்₃நா நுத்₃த₄ரதே லோகாந் காருண்யாச் ச₂ாஸ்த்ரபாணிநா ॥" என்றும் 461. "அந்வயாத₃பி சைகஸ்ய ஸம்யங்நயஸ்தாத்ம நோ ஹரௌ । ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந் நரா பூர்வே பரே தத₂ா ॥" என்றும், 462. "பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா । தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏதேனுமாயுள்ளதொரு ஸ்வஸம்பந்த விஶேஷத்தாலும், ஜ்ஞாதாஜ்ஞாத்ருவிப₄ாக₃மற ஜக₃த்தையெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பித்தும், இனிமேலும் ஸ்வஸம்பந்திகளாயுள்ள

வாகளை ''ஆரியர்காள் கூறும'' என்று நியமித்தும் இபபடி அவதாரகாரியம் தலைககட்டினவாறே,

அஙகே * அயாவறும அமரர்களோடே கூடி அடிமை செய்யத திருவுளளமாய்,— * சேனையாவானததிருககுருகை தேவபிரானாய், * அயாவறுமமாகளதிபதியாய், 'பாம்பணை மேலாறகு — பலபலவேயாபரணம' எனனுமபடி * பன மணிய பூணாரததையுமுடையனாய், "உடையாாநத வாடையன" இத்யாதிபபடியே * நடையாவுடைததிருநாரணனாய், * அரவினணையமமானாய * எழிலமலாமாதருநதானும இனபம்பயகக இனிதுடன வீறறிருநது அமாநது * கூநதல மலர்மஙகைககும மணமடநதைககுங் கேளவனாய * ஏழுலகுந்தனிககோலசெலல இபபடி 'ஒணடொடியாள் திருமகளும் நீயும" எனனும்படி ததேக$_3$பே$_4$ாக$_3$மாயுளள போக விபூதியில அடமிதுநசசேர்ததியாயெழுந்தருளியிருககிற அவ விருபபிலே *தேவிமாராவாா திருமகள பூமி ஏவ மறறு அமரா ஆடசெயய, *கருளபபுடகொடிச் சககரபபடை வானநாட வெஙகாாமுகில்வணணனாய் * வைகுநதஙகோயில் கொணடெழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீவைகுணடநாதனுககு, '* சென்றால * குடையாம' ... ஊருமநிவாஸத$_3$ாஸபே$_4$க$_3$ஙகொணடு * வழுவிலா அடிமை செய்யவேணடும' எனறு அபி$_4$வ்ருத$_3$த$_4$ மனோரதத்தை யுடையராய், அதுசெய்யுமிடத்து '* முகபபே கூவிபபணிகொள்ளவேணும, * செம்மாபாதபறபைததலை சோககவேணும், * ஈறில இனபததிருவெள்ளத்திலே முழுக வேணும, * தாமரைககணகளாலே குளிரநோககவேணும' எனறுபபோலே சில பரிமாறறஙகளை ஆசைபபட்டு, "வானோா சோதி மணிவண்ணா! மதுசூதா! நீ அருளாய் உன, தேனே மலருந் திருபபாதஙகளே சேருமாறு வினையேனே" எனறும், "இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ செய் தொலலைமாலைக கணணாரககண்டு, கழிவதோர் காதலுறறார்க்கு முணடோ கணகள் துஞசுதலே" என்றும் சொலலுகிறபடியே கண்ணழிவறற பராப்யத்வரை

யையுடையராய், அததை * ஆராதகாதலையுடைய ஆழவாா ஆாததிகதபடியே இவரும அத்தை அடியொறறிகெகாணடு.- 463. "ஸ்ரீமதி வைகுண்டே₂ தி₃வ்யலோகே" எனறு தொடஙகி 464. "ஆகமாநுரூபயா ஸ்ரியா ஸஹாஸீநம" எனறும. 465. "பரதயக₃ரோமீலிதஸரஸிஜஸத்₃ருஶ நயநயுக₃ளம" எனறு தொடஙகி 466. "ததக்ஷணோந மீலித புண்டரீக ஸத்₃ருஶ சரணயுக₃ளம" எனனுமளவும * இணைபபாதஙகளின இடையிலுண்டானவறறின வடிவழகுகளையும, அநநதரம அதிமநோஹர கிரீட மகுட நூபுராந்தமாக முடிசசோதி தொடஙகி அடிசசோதியளவும சாததின திருவணிகலஙகளின அழகையும, 467. "ஸ்ரீமத்யா வைஜயநதயா வநமாலயா விராஜிதம்" எனறு கீழில திருவாபரணஙகளைககு பரபை₄போலவும அதின காநதிபூரம நிறமபெற வெளளமிட்டாறபோலவும் இருககிற மஙகலநலவந மாலையையும். கீழில ஆபரணததோபாதியாயிருககிற "அணியாராழியுஞசஙகமும" எனனுமபடியான ஶஙக₂சகரக₃த₃ா(அ)ஸிஶாரஙக₃ாதி₃களாயுளள * அமாகொள ஆழி சஙகு வாள் வில தணடாதி பலபடைகளையும, 468. "ஸ்ரீமதி விஷவகஸேநே எனறு தொடஙகி 469. "ப₄க₃வதபரிசாயைகபே₄ாகை₃ா நிதயஸித்₃தை₄ரநநதை." எனனுமளவும * அமராகோன அாசசிககினற அஙககபபணிசெய்வர் விணணோரகளையும, அதறகுமேலே 470. "தி₃வயாமலகோமலாவலோகநேந விஶவமாஹ்லாத₃யநதம" எனறுதொடஙகி *வானுடமருஙகுளிா விழிகளாலே குளிரநோககுமபடியையும * பனனிலா முததநதவழகதிா முறுவலசெய்து சோதிவாய் திறநது தி₃வ்யலீலாலாபாமருதஙகளாலே அகிலஜநஙகளையும் ஆநநதிபபிததுத தளிாபபிகதமபடியையும. 471. "ப₄க₃வநதம நாராயணம த்₄யாநயோகே₃ந த்₃ருஷட்வா" என்று பராபய ப₄கதியோக₃ாதியாலே * டகற கண்டேன நாரணனைககணடேனெனறு காணுமபடியையும. 472. "நிதயத₃ாஸ்யம ச யத₂ாவஸதி₂தம

அநுஸந்த₄ாய" என று "அடியேனடைந்தேன முதல் முன்னமே" என்கிற ஸவாப₄ாவிக ஸமப₃ந்த₄த்தை அநு ஸந்திகக்கும்படியையும். 473. "கத₃ாऽஹம் ப₄க₃வந்தம நாராயணம் . ஸாக்ஷாதகரவாணி சக்ஷுஷா" என று "மாணகுறள்கோலபபிரான மலாததாமரைப பாதஙகள காணபது என்ஞான்றுகொலோ" என றும, "பைகொள பாம்பேறியுறை பரனே! உனனை. மெயகொள்ளக காண விருமபும் எனகணகளே" என றும சக்ஷுஸ்ஸுககளாலே பரதயக்ஷஸாக்ஷாதகாரம பணணுமபடியையும். 474. "கத₃ா வா ப₄க₃வதபாத₃ாமபு₃ஜத₃வயம ஶிரஸா ஸங்க₃ரஹீஷயாமி" என று "திருவல்லவாழ நகருள நினற பிரான, அடிநீறு அடியோங் கொணடு சூடுவது என று கொலோ" என றும் "உலகு படைததுண்ட வெந்தை அறைகழறசுடாபபூந தாமரை சூடுதறகு அவா" என றும சொலலுகிறபடியே பாதாரவிந்தஙகளை ஶிரோபூஷணமாக த₄ரிககுமபடியையும். 475. "கத₃ாऽஹம ப₄க₃வதபாத₃ாமபு₃ஜத்₃வயபரிசாயாஶயா" என று தொடஙகி 475. "ததபாத₃ாமபு₃ஜத₃வயம பரவேக்ஷ்யாமி" என னுமளவாகப * பாதமடைநதனபாசததாலே மறறவன பாசஙகள் முறற விடுமபடியையும. * திருவடிககீழக குறறேவல செய்யுமபடியையும. 476 "கத₃ா மாம ப₄க₃வாந் அதிஶீதலயா ஸவகீயயா த₃ருஶாऽவலோகய" என று தொடஙகி மேல எலலாவறறு லும பககம நோக்கறியாதே * அமலஙகளாக விழிககும படியையும. * முகபபே கூவிப பணிகொள்ளும்படியையும அநுஸநதிததுத * திருவடிக்கீழக் குறறேவலசெயயப பெரிய காதலை யுடையராய், அததாலே "அடியேனடைநதேன" எனனும்படி மாநஸமாககிட்டி — 477. "தூ₃ராத₃ேவ" என று தொடஙகி அபபேரோலககததைத தூரககணடு ஸேவிககுமபடியையும். * அணைவதரவணைமேற பூமபாவை யாகமபுணருமவனை * இமையோாகள் குழாம தொழு வதுஞ் சூழவதுஞ செய்தொலலைமாலைக கண்ணுலே காணும் படியையும. "உறறேன உகநது பணிசெயது உனபாதம.

பெற்றேனே இனி வேண்டுவது என் தாய்' என்று மீளவும் ப்₃ஹுமநோரதங்களைப் பண்ணிக் கொண்டு * வாசலில் வானவர் அநுமதியுடனே உள்ளே புகும்படியையும் மநோரதித்து. "அடைந்தேன் உன் திருவடியே" என்று அவனைக்கிட்டி. 478. "நாராயணாய நம' என்று * வழுவிலாவடிமையை ஆத்திகத்துக தத்ஸிதிக்கு "அடியேனடியாவி யடைக்கலமே" என்று ஆத்மாவை நிவேதிக்க அவனும் குளிர்விழிகளாலே கரையழியும்படி கடாக்ஷிக்க, '* ஏது ஏது என்பணி?' என்னுது எல்லா வடிமைகளுஞ்செய்ய ஒருப்பட்டு "கைகளாலாரத்தொழுது தொழுது" "இரங்கி நீர்தொழுது" என்னும்படி பரஹ வாஞ்ஜலிபுடராய் அநுப₄வியாநின்றுகொண்டு,—அதயந்தம் பரீதியுகதனுடைய ப்ரீதிபரகாஷததாலே * கோவைவாய் துடிப்ப மழைக்கண்ணுடன் நிற்கும்படியையும். 479. "தவேர ப₄க₃வதா' என்று தொடங்கி 480. "அம்ருத ஸாக₃ராநதா நிமக₃நஸர்வாவயவஸ்ஸுக₂மாஸீத' என்று மீளவும் * தாமரைக்கண்களாலே அவலோகநத₃ாநம் பண்ணும்படியையும் அபேக்ஷித்து. * சோதிச்செவ்வாயமுகுளம் அவலோகியா அலராதிருந்தது இப்போது ஸவிலாஸஸ்மிதத்தாலே அலர்ந்து 481. "ஆநயைநம" என்று ஆளிட்டழையாதே தானே வாவென்று அழைத்து, "துயரறுசுடரடி' என்றும் 'பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் சொல்லும்படியான * கமலமன்ன குறைகழல்களை "தலை சேர்த்து", "தன் தாளிணைக்கீழ் சேர்த்து' என்னும் படியே பாதே₃ாபத₄ாநம்போலே சேர்த்தருளவேணும், * மாயன் கோலமலரடிக்கீழ் சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளமான அமுதவெள்ளத்து * இன்பத்திரு வெள்ளத்திலே "சூழ்ந்ததனிற் பெரிய என் அவா" என்னும்படி அவகா₃ஹித்து. இங்கே ஶோகாபி₄ காங்க்ஷமான க₃ாத்ரங்களாலே தாபத்ரயங்கள் போலன்றிக்கே, அங்கே நிரதிஶய ஸுகத்தை அநுபவிக்கவேணும்' என்று ஸ்ரீ வைகுண்ட₂

க$_3$ந்$_3$யத்திலே அர்த்தியாய் நின்றுகொண்டு, பரமப$_4$க்தி தலையெடுத்துப் பெரிய அபி$_4$நிவேஶத்துடனே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளிப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியக$_3$த்$_3$யமான ஶரணாக$_3$திக$_3$த்யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையோடே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி விண்ணப்பஞ்செய்து ஶரணம்புக்கு, அனந்தரம் ஸ்ரீரங்கக$_3$த்$_3$யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அத்தலையிலுண்டான ஸர்வ ஶக்தித்வாதி$_3$ கல்யாண கு$_3$ணங்களையும் தம்முடைய அஜ்ஞாநாஶக்தி முதலான அஸத்$_3$கு$_3$ணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்து, ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அறிவியா நின்று கொண்டு ஶரணம்புக்கு அத்யார்த்தராய் நிற்க, பெரியபெருமாளும் இவரபிப்ராயமறிந்து 'உமக்கு வேண்டுவதென்?' என்று வினவியருள,

உடையவரும் 'ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து 'வய பரிணாம காலாதிக்ரமணம் பிறந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'காலத்துக்கு நாமன்றோ கடவோம்? இன்னம் சிறிது காலம் உம்மைக்கொண்டு இவ்வுலகந் திருத்தப் பார்த்தோம், அறப்பதறினீரே!' என்று திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'இனி உமக்குச் செய்யவேண்டுவது என்?' என்று கேட்டருள, அதுக்கு உடையவரும் 'அடியேனைக் காலக்கழிவு செய்யாமல் உன்பொன்னடிசேர்த்து ஒல்லை வேறேபோக எஞ்ஞான்றும் விடாதொழியவேணும்' என்ன, பெரியபெருமாளும் உகந்து 482 "சதுர்த்த$_2$ஶே ऽஹநி ஸம்பூர்ணே" என்று *நாட்கடலாகத் தம்பிக்கு இட்டதாகாமல் 483 "ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி$_4$" என்கிற படியே 484. "கர்மபாஶபரக$_3$ரதி$_2$த" என்ற இவர்க்கு 'இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கிறோம்' என்ன, உடையவரும் '*நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!' என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே 'என்னுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளெல்லாரும் நான் பெற்ற லோகம் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே

பெறக்கடவர்கள்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடைய வர்க்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் * பூவார் கழல் பரஸாதம் பரஸாதித்தருளி விடைகொடுத்தருள, இவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்!' என்று ஸர்வபௌமரான ராஜாக்கள் பக்கல் நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரிய ப்ரீதி யோடே ராஜபவனத்தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே * பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்கா துஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனரான ஸ்ரீரங்கராஜர் பக்கல் நின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யத்தைப்பெற்று அந்த ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே வந்த ப்ரீத்யுத்ருதிதோன்ற ஸ்ரீரங்க ராஜத்வாரிலியிலும் புறப்பட்டு மடமே யெழுந்தருளி அனைத் துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும் சித்தமகிழ்ச்சியுடன் அனுபயியருளி, ஸிஷ்யவர்க்கங்களாயுள்ளவரெல்லார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் மூன்றுநாளாக பரஸாதித்தருளி 'இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் நீங்களும் விஸ்வஸித்து உங்களைப்பற்றினார்க்கும் பரம்பரை யாய் உபதேஸித்துப்போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெல்லாரும் அதிஸங்கைபண்ணி, 'இது என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'இனி ஒளிக்கவொண்ணாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி 'இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகள் ஏறப் போக நினையாநின்றோம்' என்று அருளிச்செய்தருள, இதனைக்கேட்டு முதலிக ளெல்லாரும் கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கி 'உடையவர் வியோகத்திலே ஆத்மத்யாகம் பண்ணக்கடவோம்' என்று தேறியிருந்தமையைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, உடைய வரும் 'வாரீர்கோள் முதலிகாள்! நம்முடைய வியோகத்தில் ஆத்மத்யாகம் பண்ணினருண்டாகில், பெரியநம்பி ஆளவந் தார் ஸ்ரீபாதமே! நம்மோடு அவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லை யாய நித்ய ஸூரிகளோலகத்திலும் புகுரப்பெறுதே, நம் சடகோபர் திருவுள்ளத்தையும் மறுத்தவர்களாய் அத

பதிககககடவீாகள் எனறு † அருளிச் செய்து அவாகளைத தேறறித தரிககபபணணினா.

அநந்தரம 485. 'அத$_3$யைவாஹம க$_3$மிஷ்யாமி லக்ஷ்ம ணேந க$_3$தாம் க$_3$திம' எனகிறபடி தாமும ஆழ்வான வழியே பினசென று 486. "இதத$_2$ம பராபதே ஸபதி$_3$ பர மவ்யோம ஶிஷ்டாக$_3$ரக$_3$ணயே கூரா தீ$_4$ரே நிக$_3$மஶிக$_2$ர வ்யாகரியாலமபட தவம। ஶிஷ்யஸதோமாந ஶ்ருதிகு$_3$ரு முகே$_2$ ரஙகி$_3$காரயேண ஸாகம விநயஸயோச்சை பரமக$_2$மத$_2$ாரோடு$_4$ மைச்ச$_2$க$_3$ யதீநத$_3$ர ||" 487. "காஸாராதி$_3$மதி$_3$வ்யஸூரி கருதிஸத் ஸோபாந-$_3$க$_3$த$_4$ாம த$_3$வய ஸ்ரீமநதரோப$_4$ய பார ஶ்வத$_3$ணட$_3$க$_4$டிதாம ஸ்ரீப$_4$ாஷ்யகீலஸதி$_2$ராம்। நிஶ்ரேணிம நிகி$_2$லோ ஜநஶ்ச பரமவயோமஸத$_2$லீபராபிகாம ஸ்வஸவா சாாயநிருபிதாா தத$_2$வஶ்த பராபயாதி$_4$ரோஹேத ஸத$_3$ா ||" 488. "இதயாஶாஸ்ய ஸரஶ்ஶட$_2$ாநதகமுக$_2$ ஸ்ரீதி$_2$வ்யஸூா யாகருதீ ராசாாயஸய ச தத பரப$_3$நத$_4$ நிவஹைஸஸாாத த$_4$ம பரதிஷ்ட$_2$ாபய ச। ஸ்ரீரஙக$_3$ாதி$_3$மத$_4$ாமஸு ஸவயம பூ$_4$சச்$_2$ரீ தி$_3$வ்யஸூரிவரஜைஸ ஸாகம ததபரமம பத$_3$ம ஜிக$_3$மிஷு ஸ்ரீமாந் ஸ ராமாநுஜ ||" எனகிறபடியே இஙகுச் செயயவேணடுங் காாயஙகளெலலாஞ செய்து தலைககட்டி கருதகருதயரா ய நாலாநாள அஙகே திருநாடேற வெழுநதருளத திருவுளளமாயிருகக.

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளைத திருவாராதநம பண்ணிபபோரும் ஸ்ரீரஙகராஜபட்டா பெரியபெருமாள்

† இவ்விடநதொடஙகி பககம 296 ல 'அநந்தரம ஸமூ ஹத்திலுணடான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளைப பார்த்துப பினனை யும' எனறு வருகிற வரையிலுமுளள கரநதஙகடகுப பதிலாக 'அருளிச்செய்ய, பினனையும் அவர்கள போர விஷண்ணராய 'இனி அடியோஙகளுககுச் செயய அடுப்ப தென்?' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும 'பட்டினி புகுதல, படடினி விடுதல செயயுமததனையோ!' என்று சில ப்ரதிகளின பாடம்.

பட்டர் முதலானார் பெரியபெருமாள் * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை * சூடிக்களைந்த திவ்யமால்யப்படி சாத்துப் படிகள் அவர்பரஸாதம் கொட்டகமான ப்ரஸாத விசேஷங் களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸாவ வாத்3யகோ4ஷத்துடன் கொண்டுவந்து பரஸாதித்தவற்றை ஶிரஸாத4ரித்து ஸேவித்து ஸ்வீகரித்த அநந்தரம் அவர் களுக்கு உகப்பான பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில ஜ்ஞான காண்டங்களை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவம்விதமான தூர்யகோஷத்தைக்கேட்டு ஹ்ருஷ்ட ராய வைகுண்ட நிர்யாணநிரதராய், அதுக்கு ப்ரயாண பாதே2யமான த்3வயத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணாநிற்கிறவர் தடஸ்த2ரைக் கடாக்ஷித்தருளித் தாமரஸ்த2மான கூடஸ்த2 ஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தையும் க்ஷேமமான நிக்ஷேப மாக ஸ்தா2பிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து, ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தை வாத் தித்து நடத்திக்கொண்டு போரும்படி நடாதூராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து, அவர்க்கு 489. "ஸ்தத்ராவதா மௌலி3 ஶிஷ்யவர்கக3ரநந்யலப்4யைரதி4கைஶ்ச சிஹ்னை । ஸ்ரீபா4ஷ்ய ஸிம்ஹாஸநமாத்மகீயம் யஸ்மை ச த3த்தம்யதிஶேக2ரேண ॥" என்னும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸனத்தை பர ஸாதித்து, அநந்தரம் முந்தறபரஸாதித்த வேதாந்தா சார்ய பதத்திற்குமேல் 490. "இந்து ப்ரபத்திபூ3லதாரித விஷ்ணுமாய மத்3வம்ஶயராஜகுல" என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தையுடையராகையாலே பரபத்யாத்த2 பரதிபாத3கமாய பரமாணசரமமான ஸ்ரீஸூக்திஸிம்ஹாஸ னத்தையும் அந்தப்பெரியபரிஷத்திலே பெரியபட்டர்க்கு இட்டருளி, கந்தாடை யாண்டானைக் கடாக்ஷித்து பரமாதருசரமமான தம்முடைய சரமவிக்ரஹ கைங்கர் யத்தைக் கல்பித்தருளி, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளைப் பார்த்து 'பட்டர்க்கு இஷ்டமா யிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, கோயிலண்ணத்துக் கொத்தையும் அழைப்பித்து அபராத4க்ஷாபணம் பண்ணிக் கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களும் 'தேவரீருக்கு

ஒரு அபராதமுண்டோ? * உலகங்கட்கெல்லாம் ஓருயிரான தேவரீரை இழந்து எங்ஙனே தரிப்போம்?' என்று கண் பனி சோரநிற்க, உடையவரும் * அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கனிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வில்லை, பெரியபெருமாள் ஸ்ரீகார்யம் ஆராய்ந்து மிடத்து பட்டரை முன்னிட்டு ஆராய்ந்து போருங்கோள், நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் வரவணைத்துக்கொண்டு போருங் கோள்' என்று கல்பித்தருளி, அவர்களை பட்டர் திருக் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, பட்டரைப்பார்த்தருளி 'உமக்குத் தந்தையும் தாயுமாவாராய் ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாள் திருவாராத$_4$னத்தைப் பெருக்க நடத்திக் கொண்டு, நம்முடைய தர்சநத்தையும் நன்றாய்ப்பராமர் சித்து நடத்திக்கொண்டு போரும்' என்று நியமித்தருளினார்.

அநந்தரம் ஸமூஹத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபடி — 'ஒருவன் பரபந்நனானால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரை ஈச்வர ராதீ$_4$ந மாகையாலே அதுக்குக் கரையவேண்டா; கரைந் தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாமித்தனை. இனி இவனுடைய தே$_3$ஹயாத்ரை கர்மாதீ$_4$நமாகையாலே, அதுக்குக் கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில், நாஸ்திகனா மித்தனை. ஆகையாலே, உப$_4$யயாத்ரையிலும் இவனுக்கு அந்வயமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில் எங்களுக்கு இருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபமிருக்கும்படி எங்ஙனே?' என்ன, உடையவரும், 'உபாயாம்சத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான ப$_4$க$_3$வத$_3$பா$_3$க$_3$வத கைங்கர்யத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ரபந்நாதி$_4$காரிக்கு முன்னடி பார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன-மூன்று விஷயமுண்டு, அவையாவன-அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநு ப$_4$யரென்றும், அநுகூலராவார்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ப்ரதி கூலராவார்-ப$_4$க$_3$வத்$_3$ த்$_3$வேஷிகள், அநுப$_4$யராவார்

ஸமஸாரிகள். இதில. அநுகூலரைக கணடால சநத₃ந குஸுமதாம்பூலாதிகளைககண்டாறபோலவும,நிலாதமெதனறல களைக கணடாறபோலவும். அபி₄மதவிஷயததைக கணடாற போலவும உகநது போரககடவன, பரதிகூலரைககணடால ஸாயபாக₃நிகளைக கணடாறபோலே வெருவி வாததிககக கடவன, அநுபூ₄யரைக கண்டால காஷட₂ லோஷடாதி களைக கணடாறபோலே தருணீகரிதது வர்த்திககககடவன. அவாகள் அநுகூலித்தாாகளாகில ஆதமஜஞாநததை உப தேஶிககவும, அநுகூலியார்களாகில ஐயோ! எனறு கருபைபண்ணிப போரவும. இபபடி செய்யவொடடா தொழிகிறது, அர்தத₂காமபராவணயம. அர்த்த₂காமமடியாக ஸ்ரீவைஷணவாகளை அநாத₃ரிககுமாகில, ஸார்வபெ₄ளமனுன ராஜபுதரனை ராஜஸநநிதியிலே பரிப₄விததால ராஜா வெறுத திருககுமாபோலே எமபெருமான திருவுள்ளம வெறுககும். ஆதத₂காமமடியாக பரதிகூலரை ஆத₃ரிககுமாகில, ஸாாவ பெ₄ளமனுன ராஜாவின மஹிஷீ க்ஷுத₃ர ஜநதுககள பககல மடிப்பிசசைபுககால ராஜாவுககு அவத₃யமாகையாலே ராஜா வெறுககுமாபோலே எமபெருமான் இவனை வெறுத் திருககும; அர்தத₂காமமடியாக அநுபூ₄யரை ஆத₃ரிககுமாகில, ரதநத்திறகும் பலகறைககும வாசியறியாதாபபோலே பிறநதஜஞாநம கார்யகரமாயத் திலலையெனறு எமபெருமான இவனை அநாதரிககும்' எனறு அருளிசசெய்தருளினா

பினபு எமபெருமானுர் நமபெருமாள ஸநநிதிககு பட்டரைக கூட்டிககொணடு எழுநதருளிப பெருமாளை ஸேவித்து படடருககு முனனுகத தீாதத பரஸாதஙகளை பரஸாதிபபிகது. பின்பு தாமும தீாததபரஸாதம பெற்று, முதலிகளைக குறிதது முனனுககு தாஙக ப்ரவாத்தகராாவார் இவர்' எனறு படடரைக காட்டியருளி. 'வாரீா படடரே! மேலநாட்டிலே வேதாநதியெனறு ஒரு பெரிய விதவான இருககிறுனெனறு கேடடோம. நீா

அஙகேறப போய அவனே நம தாஙநபரவா ததகனுமபடி திருததும' எனறு அருளிசசெய்து, படடரையுங கூட்டிக கொண்டு மடமே யெழுநதருளி, ஸ்ரீபாதததது முதலிக ளெலலாரையும் அழைததது 'நமமுடைய விஶலேஷததில அவிவேகம பணணினீாசளாகில நமமாணை' எனறு ஆஜஞா பிததது, எலலாா கையாலும தம திருவடிகளைத் தொடு வித்துச குளுறவுகொண்டு, முதலிகளைத தீாத்தஙகொணடு அமுது செயயபபணணி, பிளளைப பிள்ளையாழவான உகக லாழவான கோமடததாழவான சேடடலூாாசசிறியாழவான வேதாநதியாழவான முதலானவாகளைககநதாடையாணடான திருககையிலே காட்டிககொடுத்தருளியும, எசசான அநந் தாழவான தொணடனூாாநமபி மருதூா நமபி முதலான வர்களை அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாா திருககையிலே காட்டிககொடுததருளியும, படடா கணியனூாாச சிறியாச சான சடடம பளளிசசீயர் பெரியாணடான சிறியாண்டான முதலானவாகளை எமபாா திருககையிலே காட்டிக கொடுத தருளியும, கிடாமபியாசசான கிடாமபிப பெருமாள எங களாழவான நடாதூராழவான முதலானவாகளைத் திருக குருகைபபிரான பிள்ளான திருககையிலே காட்டிககொடுத தருளியும், மாருதிப்பெரியாண்டான மாறொனறிலலா மாருதிசசிறியாண்டான அரணபுரததாழவான ஆசூரிபபெரு மாள் முணிபபெருமாள அமமஙகிப பெருமாள் முதலான வர்களை நடுவிலாழவான திருககையிலே காட்டிககொடுத தருளியும் இனனும இருநதவாகளை இருநதவாகள்கையிலே காட்டிககொடுத்தருளியும,

பினபு படடரைப் பாாததருளி 'கூரததில ஆழவானை யும் கந்தாடை ஆண்டானையுமபோலே, கூரகுல திலகரான் நீரும வாதூலகுலதிலகரான கநதாடையாணடானும நம மடியாகவுண்டான ஸௌப₄ராத்ரததையுடையராய, 491. "மச்சித்தா மத₃க₃தபராணா பே₃ாத₄யந்த பரஸபரம" எனனும்படியா யிருஙகோள்' எனறு அருளிசசெய்து,

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து 492. "படி₂த்வா பா₄ஷ்யம் தத்ப்ரவசநமஸக்ருத் ஸடா₂ரிபோர்கி₃ரி ஸரத்₃ச₄ர வாஸ: ப்ரபு₄பரிசிதஸ்தா₂நநிவஹே। ப்ரபே₄ா: கைங்கர்யம் வா ப்ரபத₃நமநோரர்த்த₂மநநம் ப்ரபந்நாநாம் வா மே ப₄வது பரிசர்யாபரிசய:। குடீம் க்ருத்வா தஸ்மிந் யது₃கி₃ரிதடே நித்யவஸதிஷ் ஷடா₃ர்த்தா₂ஸ்ஸ்ரீஸஸ்ய ப்ரபத₃நவிதௌ₄ ஸாத₄கதமா:॥" என்று இருக்கும்நாள் பண்ணவாங்கைங்கர்யம் ஆறுஉண்டு; அவையாவான-'ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதையில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும் ஓதுவித்தும் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லாவிடில், உகந்தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலானவற்றையுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டு போருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், † திருநாராயணபுரத்திலே ஒரு குடில் கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், த்₃வயத்தை அர்த்தா₂நுஸந்தா₄நம் பண்ணிப் போருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், என்னுடையவனென்று அபி₄மாநிப்பான் யாவனொரு பரமபா₄கவதன். அவனுடைய அபி₄மானத்திலே ஒதுங்கிப்போருகை' என்றும், இவற்றின் ப்ரியப்ரியதர ப்ரியதமங்கள் இன்னதென்றும், "ப்ராப்தி ப்ரதிபந்த₄கமான ப₄க₃வத் பா₄க₃வத ஆசார்யவிஷயங்களில் அபசாரத்தை வருந்தியும் பரிஹரித்துப் போருங்கோள்" என்றும் இவை முதலானவைகளாயுள்ள அநேக ஹிதங்களை ப்ரஸாதித்து அவற்றை உபஸம்ஹரித்தருளினார்.

---

† 'ஸலோகத்தில் ஆறாவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தை இங்கே நான்காவதாகச் சொல்லியிருப்பது "பாட₂க்ரமாபேக்ஷயா அர்த்த₂க்ரமஸ்ய ப₃லீயஸ்த்வம்" [பதங்களிருக்கின்ற முறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளும் முறை சிறந்தது] என்ற நியாயம்பற்றி; திவ்யதேசங்களில் கைங்கர்யஞ்செய்ய வலிமையில்லாதவனுக்கு அதில் ஓரிடத்தில் நித்யவாஸஞ்செய்கையே விதிப்படியே முறைமையாதலால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

‡ "அநந்தரம ஸகலமங்களவாத்யங்களும ஆரவாரிகக, அநேகதிவ்ய பரப₃ந்த₄ாநுஸந்த₄ாநத்₄வநி எங்கும பூரிதமாக அலங்காரததிருமஞ்ஜநங கண்டருளித் திருவொறறுடை சாததித திருப்பரியட்டஞ்சாததி, ஸ்₂ததாசமநபூர்வகமாக நித்யாநுஷ்டாநங்கள் நடததியருளுகையில அஸ்கதியாராமல ஆகயததையும் உததிஷ்டமாநராய்நினறே செய்தருளித தச்சேஷததையுந தலைககட்டியருளி, திருதவாதஸநாமங் களையுந் தரிததருளி, திருமணிவடம திருபபவித்ரம திரு மாலைபரஸாதம் பரியட்ட பரஸாதங்கள் முதலானவறறை யுஞ் சாததியருளி, தீாததங்களும ஸ்வீகரிதது, குருபரம பராபூர்வகமாக ரஹஸ்யதரயத்தையும ஸாாதத₂மாக அநு ஸந்தி₄த்து, பெரியபெருமாள் திருவடிகளை உததேஸித்துத் தண்டன ஸமர்பபித்து, முதலிகளையும் அநுவர்ததிதது அநுமதிகொண்டு ஆளவந்தார் திவ்யமங்களவிக்ர ஹததை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநஸதராய் எழுந் தருளியிருநது பரவாஸு₂ தேவரிடததிலே பரமபக்திநடந்து செலல, அநந்தரம யோகததில பரமயோகியான தமமைப் பரமயோகி₃ க₃மயவிஷயமான தத்விஷயத்திலே விநியோ கிதது, பினபு 493. "பத₃மநேத்ரே நயமீலயத்" எனகிற படியே திருககண்களைச் செம்பிளித்தருளிப்பரவஸ்க₃ாத்ர ராய், எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும வடுகநமபி திரு மடியிலே திருவடிகளுமாகக கண்வளாந்தருளி, 494. "மாக₄ஸு₂த₃த₄த₃ஸமயாம து மத்₄யாஹ்நே மந்த₃வாஸரே| யோகி₃ராஜஸ ஸவபே₄ாகீ₃ஸப₄ாவம் ஸவே பே₄ ஸமப்₄ யக₃ாத் ||' எனனும்படியான திவஸத்திலே தமமுடைய

‡ இந்தப் பாராவுள்ள இடத்தில சிலபரதிகளில 'கோயி லுக்கு நேரே எம்பாாமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பி திருமுடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளாநதருளி, ஸ்ரீபாததது முதலிகள் ப்₃ரஹ்மவலலி ப₄ருகு₃வலலி சூழ விசும்பணிமுகில முதலானவறறை ஸேவிததருள, ஸிர கபாலம் பே₄தி₃தது ப்₃ரஹமரந்த்₄ரத்தாலே உடையவர் திருநாட்டுககு எழுந்தருள' என்று பாடம.

பூர்வ வதாரமான * ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணையோடே நம்பிமூத்தபிரானைப்போலே எம்பெருமானாரான இவரும் கூடியருளினார். இவ்ருத்தாந்தத்தைப் பின்னும் —"பின்பு மன்பருடன் களித்த சீர்பெரும்பூதூரெதிராசன். இன்ப முடனு மிசைந்தொரு நூற்றிருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பானுழவானுண்டானற் குமரர்க்கடியார் முடிபுனைந்து, மன்னடைதையை வாழ்வித்தாங் கமருமென்ன வாழ்வித்தருளர," "ஆரமஞ்சூழரங்கர்தமை மலர்மாமகளையடி யிறைஞ்சித், தாரீர்சரணந்தனையென்னத் தந்தோமென்னுமெதிராசன், பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவிலபடர்கூரச், சீரார் திருநாட்டைந்திருந்த சீடனுடனே சேர்ந்தனனால்." இப்படி சொல்லப்படுமதான வைபவத்தையுடைய இவரும் 495. "யத₂ா பாதே₃ாதரஸ தவசா விநிர்முக்த" என்றும், 496. "யாவஜ்ஜிஹாமி காத்₃ராணி ஜீர்ணும் த்வசமிவோரக₃:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே 497. "ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே₂நேமாம பரகருதிம ஸதூ₂லஸூக்ஷ்மரூபாம விஸ ருஜய" என்று ஸுகமாகவே திருமேனியை உபேக்ஷியோடே விட.

அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் எம்பார் வடுகநம்பி முதலான முதலிக ளெல்லாரும் கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்து கிடந்து துடித்து. திருமிடறு தழுதழுப்பத் திரு முகக்குவெப்படிக்க அவஶராய்க் கிடந்து * இட்டகால் இட்ட கைகளாய்ச் * சிந்தித்துத் திகைத்து. * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்ப த₄ாராவர்ஷமாகத் திருமுகத்துதிர்த்து ப்ரலாபித்து, 'இவர் அவதாரத்தில் "தீ₄ர லப₃த₄ர" என்றும், இவர் அந்திமதஶையில 'த₄ர்மோ நஷ்ட' என்றும் இப்படி வரு வதே!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு விஷண்ணராய் நிற்க. அவ்வளவிலே பெருமாளும் 'நம உடையவரை யிழந்தோமே' என்று திருவுள்ளம்நொந்து 'நமக்குச் செவ்வாய் வகர மாய்த்து' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் நாசசிமா

ருடனே புறப்பட்டருள அவ்வளவில் பராங்குசன் பர காலன் முதலான ஆழ்வார்கள் பதின்மார்களும் ஸேவித்துச் செல்ல, ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருந்து, திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவால வட்டம் திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின் கலசம் திருமேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமானவையும், * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை * சூடிக்களைந்த தொடுத்த துழாய் மலர், * எண்ணெய் சுண்ணம் எல்லாம் பொற்றளி கையிலே கொண்டுபோம்படி உத்தமநம்பிக்கு விடைகொடுத் தருள, நம்பியும் அப்படியே தரித்துக்கொண்டு பெருமாள் பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தோடும் ஸகலவாத்யத்துடனே மடத்துவாசலிலே செல்ல, அதுகண்டு முதலிகளெல்லாரும் தேறிநின்று 'இனிச்செய்யவேண்டுங் கருத்யத்தைச் செய்ய வேணும்' என்று எம்பெருமானாருடைய விமலசரமவிக்ர ஹத்தைத் தூய்தாக நீராட்டப் பண்ணிவைத்து அலங்கரித்துக் கேஶாதி₃க₃வாத₃ஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுஞ்சாத்தி பெரு மாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின * பெருமானரையிற் பீதகவண்ணவாடைகொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி, அவன் மார்வணிந்த வனமாலையும் சாத்தி அலங்கரித்து, உடையவர் திருவடிகளைத் தங்கள் கண்ணிலும் மார்பிலும் நெஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய், "* ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! * முறையோ! அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று கையெடுத்துப் போரப்பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு மூர்ச் சித்துக்கிடக்க, அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத் தேற்ற, தேறிநின்று உடையவர்க்குச் சாத்திக்களைந்து தச்சேஷமாயிருந்துள்ள * எண்ணெய் சுண்ணம் திருமண் ஸ்ரீசூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்படுத்த தீர்த்தங் கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலே உடையவர்க்கு ப்₃ரஹ்மமேத₄த் தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பீட₂யானமான தி₃வ்யவிமானத்திலே ஏறியருளப்பண்ணி, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க, பெருமாள்

பரிகரமுடைய சந்த்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளை தரித்து ஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்ட வில்லிசீயா யதி வரசீயா உள்ளிட்ட எழுநூறு சீயர்களும் புருஷஸூக்தம் வல்லி ப்ருகுவல்லி நாராயணாநுவாகம் முதலான உபநிஷத்துக் களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான நடாதூராழ்வா னுள்ளிட்ட முதலிகளும் தந்தம்பரிசாயாளாதங்களை தரித்துக்கொண்டு ப்ரீதியுடன் பரிவருகராய ஸேவித்துக் கொண்டுவர, மற்றுமுண்டான உபவீததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயிரம்பேரும் தத்புருஷரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பன்னீராயிரம்பேரும் அருளிச்செயல் மூவாயிரம் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பரிகரமான திருவாய்மொழியரையர் ஆப் பான திருவழுந்தூரரையர் திருநறையூரரையர் அழகிய மண வாளரரையர் முதலான எழுநூறு திருவாய்மொழி விண்ணப் செய்யுந்தம்பிரான்மார் பண்ணிசைதாளத்துடன் திருவாய் மொழிபாட, திருவரங்கத்தமுதனார் † பொய்யில வள்ள லார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர் நூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளான் உள்ளிட்டவர்கள் தத்பக்தி ஹேதுவான ஸ்தோத்ரங்களை ஸேவிக்க, வடுகநம்பியும் ராமாநுஜதாஸரான கோமடத்துச்சிறியாழவானும் உடை யவர் பரபத்தியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வர, திருவீதி யெங்கும் கோடித்துப் பொரியும் புஷ்பமும் சிதற, நடைபாவாடையிட்டு, கரும்பும் குடமும் ஏந்த, திருப்பதி யில் ஸுமங்கலிகள் மங்கள தீபமேந்தி முன்னே செல்ல இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க, வெள்ளைவட்டமிட, 'தாஸந்தில எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம் பணிமாற திருவீதிகள் தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய, (பெரிய பெருமாளும் அந்தத் திருமேனியில் அபிமத விஷயத்தில் அழுக்கு உகக்குமாபோலே அதிசபலராய் "மங்கவொட்டு'

---

† 'பெரியகோயில வள்ளலார்' என்று அநேகப்ரதிகளிற் பாடம்

எனனும்படி இவர் விக்ரஹத்தை ஆதரித்துப புறமபே கொணடுபோக வொட்டாமல, அநத புர மஹிஷிகளைத தத்பரிஸரத்திலே ஆராமத்திலே அடககி வைககுமாபோலே யும், நிதி₄யை உள்ளே இட்டு வைககுமாபோலேயும லக்ஷ்மீ துல்யராம்படியான லக்ஷ்மங்களையுடையராய் விலக்ஷணமான நிதி₄போலே "இராமாநுசன எனதனமாநிதி," "இராமாநுசன எனதன்சேமவைபபு" எனனுமபடியான இவர் திருமேனியையுமஆழ்வார திருமேனியை ஆவரணத் துக்குள்ளே பள்ளிபடுததாறபோலே ஆவரணததுள்ளில உடகோப்பிலே அந்தரங்கமாக, கௌநதேயனுன ஆஜ்ஞனைபபோலே அநதரங்கரான கந்தாடையாண்டான திருமுடி காததுநோகக,)‡தத₃நுகு₃ணமாகயதிஸமஸ்காரவிதி₄யடங்கச் செய்து க₂நிததுபபள்ளி படுத்தருளினாகள்.

‡ (இபபடி நிதி₄யை நிக்ஷேபிததவநநதரம பெருமாளும நாசசிமாருடனே கூடத திருமஞசநங்கணடருளித் திருமுத துதிததுத திருமுகங்கனறிச சுருளமுதும அமுது செய யாமல அலப்புபபடவிடத் திருவுளளமாய, கந்தாடையாண் டான் பட்டா முதலானுரைப பாரதது 'நமமுடைய அவப்₄ருதோத்ஸவங் கொணடாடுமாபோலே நம உடைய வர்க்கும் அவப₄ருதோதஸவங் கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளமபறறிச் சேர்த்தியிலே ஏறியருளி உடையவாககு அககாரவடிசில தளிகை அனுப்பியருளினா.)

§ அநநதரம் கநதாடையாண்டான தொடககமான அனைவரும் புதர்ஷியா செய்யுங் காரியங்களையெலலாமு

---

‡ குண்டலித கரநதங்கள சிலப் ப்ரதிகளில இலலை.

§ இநதபபாரா உள்ளவிடத்தில அநந்தரம் பெருமாள் அவபருதங கொண்டாடுமாபோலே தீர்ததங்கொண்டாடிப் பத்துப் பனனிரண்டுநாளும செய்யவேண்டுங கருதயங்க ளெலலாஞசெய்து பெருககததிருவத்யயநமும நடததியருளி னாகள், என்று காண்கிறது.

செய்துகொண்டு அவப்₄ருதஸநாநமாக எலலாரும நீராடி யருளித தத்₃விஶலேஷாஸஹராயப பரிதபிநதுககொணடி ருகக, பின்பு ஆண்டான நமபெருமாளநுமதியுடனே எம பெருமானுரை எல்லாரும ஸேவிதது உஜ்ஜீவிககுமபடி மீளவும அவ்விடத்திலே ஆவிாபபவிததாபபோலேயிருகக அாசசாவதாரமாக ஏறியருளபபணணி பரதிஷடிபபித தருளினா 498. "ஸவாவதாரஸத்₂லேSாசசாSபூ₄த் ஶ்ரீரஙகே₃ச யதீஶவர । யநமூ₃தே₃ தம கு₃ணவாஸம ராமாநுஜகு₃ரும ப₄ஜே ॥" எனறுர்கள.

† அநந்தரம் ஶாஸதராததமான கைங்காயஙகளேயும் ஆப்தரான தாஙகள் ஸமாப்தமாக நடத்தி, பட்டரும கந தாடையாண்டானும் மிகவுமஸௌப₄ராதரததையுடைராய, உடையவாகாலததில ஆத்தவிஶேஷஙகளேயும ஒருவாக கொருவா உசாவிககொணடு, ராமகருஷ்ணாதிகளுடைய புநாவஸவாதி₃திருநக்ஷத்ரஙகளோபாதியும ஆழவாாகளுடைய ஶரவணாதி₃ திருநக்ஷதரஙகளோபாதியும இவருடைய சிததிரையில திருவாதிரையையும மறறும மாஸநதோறும் வருவதான அநததிருநக்ஷதரததையும மஹோதஸவமாக நடததிககொண்டு, வாசாமகோசரமான ததவைபவஙகளே பரகாஶிபபிததுககொண்டு, கிடாமபியாச்சான தொடக்க மானவரோடே பாடாறறிக்கொணடிருநதாாகள்.

அநநதரம திருவேங்கட நாட்டினினறும அநநதாழ வான, ஶ்ரீகுஹதாஸா முதலான முதலிகளேயுங கூட்டிக் கொண்டு அநநதாமஶமான இவா அவதாரஸதாதி₄யை ஆராய்நதறியுமபடி எழுநதருளி, திருககாவேரியருகே பரந் திருக்கிற தத்ஸந்நிவேசகஙகளேக் கணடு எழுந்தருளினபடியறிந்து ஶோகாவிஷ்டராய, அநந்தரம பட்டரையும ஆணடானேயும் கணடு ஆஶவஸித்து உடனே ஊரேமீண்டு எழுந்தருளினா.

---

† இதுமுதல மூனறு பாராககள் சிலப்ரதிகளில இலலே.

அநநதரம அப்படியே கீழைததிககில சோழவளநாட்டுத திருககணணபுரம முதலான திருபபதிகளில எசசான முத லானவாகளும, தெறகுததிககான பாணடிநாட்டுத திருக கோட்டியூரநமபிகுமாரரான யாமுநாசாரயா சொககததேவா திருமாலையாணடானகுமாரரான சுநதரததோளுடையாா முதலானவாகளும, மேலநாட்டிலும் சோமாசியாண்டான மருதூாநமபி தொண்டனூாநமபி முதலானரும, மறறும அங்கே எமபெருமானாராலே திருததபபட்ட திருநாராயண புரம முதலான ஸதலஙகளில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும மறறு முணடான தேஶாநதரஸத$_{2}$ரெலலாரும திரணடு பெருங கூட்டமாகக கோவிலிலே வநது எமபெருமானாருடைய விஶலேஷத்தாலே மிகவும கலேஶிதது, அநந்தரம் பட்டரை ஸேவிததுத தஙகள் வ்யஸநமெலலாம தீர்நது பட்டரை இஷ்டதேவதையான எமபெருமானாரைபபோலே கணடு, தநதாமுககு வேணடும இஷ்டாாததஙகளையுங் கேட்டுக கொணடு, தலலாபததாலே 499. "ஸ்ரீபராஶரபட்$_{4}$டாாய சரணௌ ஸமஶ்ரயேமஹி| யத்$_{3}$வக்தரரஙகே$_{3}$ ரஙகே$_{3}$ஶ கே$_{3}$ாஷ்ட$_{2}$யாம ப$_{3}$ராஹ்மீ பரநருதயதி.||" 500."பரமாணநக$_{2}$ நிாபபி$_{4}$ண்ணவாதி$_{3}$மத்தேப$_{4}$மஸ்தக |ராஜதே நிக$_{3}$மாநக$_{3}$ாஜந ஸ்ரீபராஶரகேஸரீ||" 501 'ஸ்ரீபராஶரப$_{4}$ட்டாாயம் பூ$_{4}$யோ பூ$_{4}$யோ நமாமயஹம| யத$_{3}$ாதமநா ஸவயம ரஙகீ$_{3}$ பே$_{4}$ஜே கூரேஶபுதரதாம||" இதயேவமாதி$_{3}$ஸ்லோகஙகளையும தத$_{3}$ விஷயததிலேஅநுஸநதி$_{4}$ததுககொணடு தத$_{3}$நுஜ்ஞையோடே தநதாமூாகளிலே சோநதாாகள்.

ஸமஸாரஸதி$_{2}$தயருசிநிவேத$_{3}$நமும, தத$_{3}$நுகு$_{3}$ணமான ப$_{4}$க$_{3}$வது$_{3}$ககதாநதிமதி$_{3}$ந நிஶசயமும, சரமகாலததளவும ஸ்வாபி$_{4}$மாநாநதாபபூ$_{4}$தரானவாகளுககு உபகாராநுகுண மாக வ்ருததிவிஶேஷோபதேஶமும, பரிஹரணீயவருததி விஶேஷோபதேஶமும, சரமகாலததில ஸவாபி$_{4}$மத சரமாதி$_{4}$ காரிஸபர்ஶ விஶேஷமும, திருமுடியைபபறறிய பூாவாசாா யர்கள் விளஙகத திருவடிகளைபபறறி அபராசார்யாகள்

விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்நமான உடையவர்க்கேயுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்ய சரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதா₃நுஸந்தே₄ய மென்றதாய்த்து.

எம்பெருமானார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன்-ப்ரஸித்தமிறே. 502. "யோநித்யமச்யுத" இத்யாதி.

இளையாழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் தனியன் முதலியன

ப்ராப்யதேஶத்திலும் ஆசார்யஶேஷத்வம் முறைதவற வொண்ணாதென்னும் த்வரையும், சரமத₃ஶையிலும் ப்ராண ப்ரயாண பாதே₂யமாக ஸ்வாசார்யன் தானே த்₃வயத்தை விடாய்கெட உபதேசிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ப₄க₃வதாபி₄மாநஸ்த₂லத்திலும் ததீ₃யாபி₄மாநஸ்த₂லமே சரமதேஶமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும், சரமாதி₄காரபாக விஶேஷமும், ஆழ்வான்பக்கலிலே அநுஷ்டா₂ந ஶேஷமாகக் கண்டதிறே.

முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் புநர்வஸு.

அவர் தனியன் 503. "பாது₃கே யதிராஜஸ்ய கத₂யந்தி யதா₃க்₂யயா। தஸ்ய தா₃ஶரதே₂: பாதௌ₃ ஶிரஸா தா₄ரயாம்யஹம் ॥" 504. "அஜஹத்₃பா₄கி₃நேயத்வம் பாது₃காத்வம் த்ரித₃ண்ட₃காம்। ஸம்ப்ராப்தோ யதிராஜஸ்ய கு₃ணைஸ் தத்ப்ரீதிஹேதுபி₄: ॥ ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் தா₃ஸத்வம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரபு₄தாம் ஸ்வயம்। வாதூ₄ல குலதௌ₄ரேயம் வந்தே₃ தா₃ஶரதி₂ம் கு₃ரும் ॥"

திருக்குருகைபபிரான பிள்ளான தனியன 505. " ய பர்யாபதகல க₂யாதோ யதிராஜாப்₃தி₄சநத₃ரமா. | கு^ஶலம தி₃^ஶதாம மேடஸெள குருகேஶவரதே₃^ஶிக· || " 506. " விக₂யாதோ யதிஸாரவபெ₄ளமஜலதே₄ஶ சந்த₃ரோபமத வேந ய. ஸ்ரீப₄ாஷயே ச யத₃நவயாஸஸ⁻விதி₃தாஶ ஸ்ரீவிஷ்ணு சிததாத₃ய | வ்யாக₂யாம ப₄ாஷ்யகருத₃ாஜஞ யோபநிஷத₃ாம யோ த₃ராமிடீ₃நாம் வ்யத₄ாத பூர்வம தம கு₃ருகேஶவரம கு₃ருவரம காருணயபூர்ணம ப₄ஜே || "

கிடாமபியாச்ச₃ான த₄னியன 507. " ராமாநுஜபத₃ாம் பே₄ாஜயுக₃ளீ யஸய தீ₄மத | பராபயம் ச பராபகம வநதே₃ பரணதாாத்திஹரம கு₃ரும || ' 508. " ஆஸதிகாக₃ரேஸரம வநதே₃ பரிவ்ராட₃கு₃ருபாசகம| யாசிதம குருகேஶேந பரணதாாததிஹரம் கு₃ரும || " 509. "ஸ்ரீப₄ாஷ்யம் த₃ாஶ யிதவா யதிபதிரசிதம் ஶாரத₃ாயை நிவருத்தோ நதவா ஸ்ரீவேஙகடேஶம் பதி₂ பரமபத₃ம த₃ததவாந கே₄ாபிகாயை | ஆக₂யாம வேதே₃ாததமாஙகே₃ாத₃யாந இதி த₃த₄த₃ ப₄ாஷய காரேண த₃ததாமாதரேயாசாாயவிஷ்ணோரநுஜமநுதி₃நம் ஸாத₃ரம தம நமாமி || '

எஙகளாழவான்தனியன - 510. "ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபத₃ பங்கஜ ஸமாஶரயாய சேதோ மம ஸ்பருஹயதே கிமத பரேண| நோசேந் மமாபி யதிஶேக₂ரப₄ாரதீநாம் ப₄ாவ கத₂ம ப₄விதுமாஹதி வாக₃விதே₄ய. ||"

நடாதூராழவான் தனியன 511. "யஸமிந் பத₃ம் யதி வரஸய முக₂ாத பரணேதும நிஷகராமதே₃வ நித₃தே₄ நிக₃ மாந்தப₄ாஷயம| தஸயைவ தம ப₄க₃வத: ப்ரியப₄ாகி₃ நேயம் வநதே₃ கு₃ரும வரத₃விஷ்ணுபத₃ாபி₄த₄ாநம||" 512."ஜஞாநோததமோத்₃த₄திநிராகரணபரதுஷயத்₃ராமாநு ஜார்ய கருணுபரிணுஹபாதரம| வதஸாநவவாயதிலகம வஸதிம் கு₃ணுநாம வநத₃ாமஹே வரத₃விஷ்ணு கு₃ரும் வரேணயம்||"

சோமாசியாண்டான தனியன் 513. "ரௌமி லக்ஷ்மண யோகீ3ந்தர பாத3ஸேவைகத4ாரகம் । ஸ்ரீராமக்ரதுநாத2ாயம் ஸ்ரீப4ாஷ்யாமருதஸாக3ரம் ॥"

நடுவிலாழவான் தனியன 514. "யேந ப்ரோதஸக2லதேநிதயம க3ாக3யவம்ஶமஹாமப3தி4 । மநமஹே தம் ஸத3ாசிததே மத4யமாாயகலாநிதி4ம. ॥'

அருளாளபபெருமாளெமபெருமானா தனியன - 515. "த3யாபாலநதே3வாய ஜ்ஞாநவைரபரஜ3ாய ச। ப்ரமேயஸாரம் த3த3தே நமோऽஸது ப்ரேமஶாலிநே ॥" 516. "யதிராஜ த3யாபாதரம் யதிபஙகதிவிபூ4ஷணம । த3யாபாலமுநிம வந்தே3 தே3ஶிகாக3ரேஸரம ஸ்த3ா ॥

அநநதாழவான திருநக்ஷத்ரம - சிததிரையில சிததிரை.

அவர் தனியன - 517. "அகி2லாதமகு3ணாவாஸம அஜ்ஞாநதிமிராபஹம। ஆஶ்ரிதாநாம் ஸுஶரணம வநதே3ऽநந்தாாய தே3ஶிகம॥ 518. "ஸ்ரீமத்3ராமாநுஜாசாாய ஸ்ரீபாத3ாம் போ4ருஹத3வயம। ஸ்து3ததமாங்க3ஸநத4ார்யம் † அநந்தார்ய கு3ரும் ப4ஜே, ॥" 519. "யதீநத்3ரபாத3ாம்பு3ஜசஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்3த3யாபாலத3யைகபாதரம । ஸ்ரீவேஙகடேஶாங்க4ரியுக3ாந்தரங்க3ம நமாம்யநந்தார்யமநநதகருத்வ: ॥"

எச்சானதனியன் - 520. "யேந வைஷ்ணவஶேஷத்வ பாயந்தம் பரமாத்மந । ஶேஷதவமாத்மநோ ஜ்ஞேயம் யஜ்ஞேஶம தமுபாஸமஹே ॥"

வடுகநம்பிதனியன்-521. "ராமாநுஜாயசரண பரவணம் பரதே3வவத। வடுபூர்ணமஹம வநதே3 பரஜ்ஞாந பயோநிதி4ம் ॥"

எழுபததுநான்கு ஆசாாயாகளுககும ஸமுதாயத்தனியன் 522. "ராமாநுஜார்யாச்ச்2ருதிமௌளிபாஷ்யம் ஆத்த2ம்

---

† 'அநந்தாக2யமஹம் ப4ஜே' என்றும் பாடம்.

ரஹஸ்யம் த்ரயீட₃ஶருதிநாம। ஸம்பராயய தேநைவ குருகருதாமஸதாந ப₄ஜே சதுஸஸபததிபீட₂ஸுஸஸத₂ாந ||"

மாருதிச சிறியாணடான, தமமுடைய அநதிமத₃ஶை யிலே பணித்த வாாததை — 'திருவேஙகடமுடையான தன் ஸவரூபததை மறநது என ஸவரூபததை நினைததா னாகில், பழைய நரகஙகளொழிய வேறே எனககென்று சில நரகஙகளை ஸருஷடிககவேணுமிறே, அனறிககே, என ஸவரூபததை மறநது தன ஸவரூபததை உணாநதா னாகில, பழைய திருநாடு போராது, எனககென்று வேறே ஒரு திருநாடு ஸ்ருஷடிகக வேணுமிறே.' அதாவது-ஸவ கருதத₃ோஷஸமரணம அநநதது கக₂பரத₃ாநஹேது, ஈஶவர வாதஸலயஸமரணம அநநதாஶசாயஸுக₂பரத₂ாநஹேது என்றபடி.

இவா தனியன. 523. "ஜஞாதும் கூரகுலாதி₄பம கரிமிக₃ளாத பராபதாபத₃ம பரேஷித। ஸ்ரீராமாவரஜேந கோஸலபத₃ாத த₃ருஷடவா ததீ₃யாம ஸதி₂திம|| ஸமபராப தஸ்தவரயா புராநதகபுராத கலயாணவாபீதடே யோஸௌ மாருதிரிதயமஸத வயம தஸமை நமஸகுாமஹே.||

மருதூர்நமபிதமமுடைய அநதிமதஶையிற பணிதத வாாததை – 'மூன்று ஜநமம தம திருவடிகளிலே அபராத₄ம பண்ணின ஶிஶுபாலன திருவடிகளை யடைநதான. அநத ஜநமம திருவடிகளிலே அபராத₄ம பணணின நான இழந திருக்கை வழககோ?' என்ன, சிஙகா அன்றே திருவடி களைத் தந்தருளினா; அதாவது—இததலையில அபராத₄மே அவன அஙகீகாரததிற்குப பசசையென்று உணாகை சரம ஜஞாநபரிபாகமென்றபடி.

பிள்ளையுறஙகாவிலலிதாஸர் தமமுடைய அநதிமதஶை யிலே முதலிகளெலலாரையும அழைபபிததுத் தீாததங கொணடு க்ஷமைகொண்டு, பொன்னுசசியாரைப பாாத்து

' நமமுடைய விஶலேஷததில நீ பிழை நினையாதேகொள் ' என்று ஆணையிட்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளைத தம முடியிலே வைததுககொண்டு திருநாடடுககு எழுநதருளினார். அநநதரம பொனனுசசியாரும கலேசியாமல தரிததிருநது திருவாசலைததிருவலகிடடுத தெளிநீர தெளிதததுத திருப பிணடியிடடுத திருககாவணமிடுவிததுசிறக, ஸ்ரீவைஷண வாகள் உடையவா நீராடுந துறையிலேதிருமஞசநமெடுததுக கொணடுவநது தவயாநுஸநதாநததுடனே நீராடடித திரு நாமம திருச்சூரணம முதலாக ஸ்ரீவைஷணவாலஙகாரஙக ளெலலாஞ் செயது பெருமாள சாததிககளைநது வர விடடருளின திருமாலையும திருபபரியடடமும சாத்தி அலங்கரிகக, தாமும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாயக கஸதூரி ம்ருகமபோலே உலாவினினறு ஸ்ரீவைஷணவாகளைத தீர்ததங கொண்டு சுருளமுது திருத்தித திருமாளிகையிலுள்ள தரவ்யஙகளடஙகலும ஸமாபபிகக, கருமபுகளுமெடுததது நூறறநதாதி இயலாக அநுஸநதிததுவரப பினபு திருச சூரணமிடிதது எலலாரும * எணணெணய சுண்ணங கொணடாடி, பிளளையுறஙகாவிலலிதாஸருடைய விமல சரம விகரஹததை திவய விமாநததிலே எழுநதருளப பண்ணி வைததுககொணடு ஏகாஙகிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவா களும் மறறுமுள்ள முதலிகளும மாறிமாறி ஸ்ரீபாதந்தாஙக, எழுநதருளுகிற விமாநமும தூரமறைந்தவளவிலே, பொன் னுச்சியாரும ஶோகாாததையாய ''மாரிமாககடலவளைவணாக் கிளையவன வரைபுரைதிருமாாபில, தாரினுசையில போயின நெஞசமும தாழநதது ஓா துணை காணேன, ஊரும் துஞ சிறறு உலகமும துயினறது ஒளியவன விசுமபியஙகும, தேருமபோயிறறுததிசைகளுமமறைநதன செயவதொன்றறி யேனே ' என்று கையெடுததுக கூபபிட்டு அழுதுகொண்டு விழுநது பாகவதவிஶலேஷாஸஹிஷணுவாய் மூாசசிததுக கிடந்து அபபோதே அஙகே திருநாடடுககு எழுந்தருள, முதலிகளும அஙகே அவருககுத திருச்சூரணமிடிததுப பிள்ளையுறஙகாவிலலி தாஸருடன திருபபள்ளிபடுததார்க

ளௌபாகள். இவருககுத் ததீயவிஶ்லேஷததில அபபோதே ஶரீரவிஶ்லேஷம் வருமபடியான ததீ₃யபரேமசரமபாகம முற்றிவளர்ந்தபடியிறே இது

இவர் தனியன் - 524 "ஜாக₃ரூகத₄நுஷபாணிம் பாணௌ கட்₃க₃ஸமந்விதம। ராமாநுஜஸபர்ஶவேதி₄ம ராத்₃த₄ாந தாரதத₂ பரகாஶகம|| ப₄ாகி₃நேய த₃வயயுதமப₄ாஷயகாரப₄ரம் வஹம்। ரஙகே₃ஶமங்க₃ளகரம த₄நுர்தத₃ாஸ மஹம ப₄ஜே||"

நம்பி திருவழுதிவளநாடுதாஸர் திருநாட்டுககு எழுந் தருளுகிற ஸமயததிலே தம ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவிததிருந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா அழ, அதறகுநம்பி 'கெடுவாய! செததுப போகிற நான போகாநினறேன், ஸ்ரீபராஶரபட்டா வாசிககக கேட்கவிருககிற நீயோ அழுகிறாய!' என்று அருளிச் செய்தாரிறே. அதாவது ஸ்த₃ாசாாயவ்யாக₂யாநவசநஸவார ஸயாஸ்கதி அபவாககபூ₂லபராபதியிலும அருசி பிறபபிககு மென்றபடி.

பிள்ளை திருவழுதிவளநாட்டரையர் தம அநதிமதஶை யிலே கலேஶிக்க, சுறறிலுமிருந்த ஸ்ரீவைஷணவர்கள் அநயோநயம முகம்பார்ததிருகக, அவரும இவாகளுடைய அபிபராயத்தைத தம் திருவுளளததிலே கோலியருளி 'வாரீர் கோள் முதலிகாள! ஸம்ஸாரிகளிழவுககுப போர நொந தோஙகாணுஙகோள், அவர்களுககும நமககும் அல்பமாய்த்து வாசியுள்ளது, எஙஙனேயெனனில:— நாம இடுவது ஒரு தண்டம், பணணுவது ஒருபரபததி, இழபபது ஒரு ஹேய மான ஸமஸாரம, பெறுவது ஒருவிலக்ஷணமான பரமபத₃ம்; இதனையறியாதே அத₄ பதிக்கிறார்களே! என்று க்லேஶ மாய்த்துககாணுங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் கருதார்த்த₂ ராஞாகள், அதாவது-பரது₃'க₂ாஸஹிஷ்ணுத்வமும், பர ஸமருத₃த₄ியகபரயோஜநதவமும் ஸ்ரீ வைஷணவனுக்கு உண்டாகவேணுமெனறு கருத்து.

தனியன முதலியன முறறிறறு.

எம்பார் வைபவம்

எமபார் உடையவா திருநாட்டுககு எழுநதருளும் போது அவா திருவடிகளைப பிடித்துககொணடு 'நாயனதே! பெரியதிருமலைநமபி, ஸௌகதிகையிலே ரஜகபுததிபணணு வாரைபபோலே அபரமாதம விஷயே பரமாதமபுததி பணணி விபரீதஜ்ஞாநநிஷ்டனுயக காளஹஸதியாகிற கடுங காட்டிலேயிருநத எனனைப*போதரேயெனறு சொலலிப புந்தியிலபுகுந்து தனபாலாதரமபெருகும்படி திருததி*மாயப பறறறுததது. அடியேனுடைய து₃ராவாஸநாசசே₂த₃நத தைப பணணியருளி, * பொருளலலாத எனனைப பொரு ளாக்கி அடிமைகொண்டருளி. "தாயாய்த தநதையாய் மககளாய மற்றுமாய முறறுமாய்' எனகிறபடியே ஸாவ வித₄ப₃ந்து₄வும த₃ருஷடாத₃ருஷ்டஙகளிரணடும தேவரீா திருவடிகளெனறு காட்டிககொடுததருளினர், தேவரீரும அபபடியே அடியேன நமபிதிருவடிகளை யகன்ற இழவெல லாம தீர ஸாவவிதே₄ததாரகப₃ந்து₄வுமாய் நிறக. தேவரீா திருவடிகளே பராபயமும பராபகமுமெனறு அத₄யவஸித் திருநத அடியேன 525. "ந ச ஸீதா தவயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ। முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாநமதஸ்யாவிவோத்₃த₄ருதௌ ||' எனகிறபடியே என உயிாநிலையான தேவரீர் திருவடிகளை அகனறு ஒரு க்ஷணமாதரமும தரிககமாட்டேன, தே₃ஹி விட்டுபபோனலை தே₃ஹம் நிறகுமோ? "நிழலும் அடிதாறும ஆனேம" எனகிறபடியே ஸ்ரீபாத₃ச ச₂ாயாபநநனை அடியேன எஙஙனே தரிததிருபபேனா?' எனறு திருவடிகளிலே போர ஆர்ததியோடே விழுந்து எழுந்திராமல கிடகக, உடையவரும எமபாரைக குளிர நோககியருளி, 'நாம் நம்பிதிருககையாலே உமமை உத₃க பூாவகமாகப பரிகரஹித்தபினபு நமக்கும உமமைப பிரியக கூடுமோ ? நமமுடைய வைகுண்ட₂நாதனும அபபடியே செய்தருளுகிறுன், பதறாதேகொளளும்' எனறு எமபாரை

வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, தம்*பொன்னங்கழற்ரு மரைப்பூக்களாலே அவர் திருமுடியை அலங்கரித்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, எம்பாரும் தாயைப்பிரிந்த ஸ்தநந்த₄யப்ரஜையைப்போலே ஶிதி₂லாந்த கரணராயப் பெரியஆர்த்தியோடே உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின ஆர்த்த₂விஶேஷங்களை பட்டர் முதலான முதலிகளுக்கு ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க,

ஒருநாளாக உடையவர் திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்தே* நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி, * தாய்நாடுகன்றே போல 'எப்போது காணப்பெறுவேன?' என்று த்வரை விஞ்சி, ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் "அவனை விட்டகன்று உயிராற்றகில்லா" என்கிறபடியே உடையவரையகன்று இருக்கமாட்டாத ஆற்ருமை கரைபுரண்டு மிகவும்விஞ்சி, பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிற்சென்று 'நாயனே! அடியேன் உடையவர் திருவடிகளேறப்போக நினையாநின்றேன், தேவரீர் விடை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, எம்பாருக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் இரங்கி ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் "திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின் மேற பொறித்தாய்" என்று அங்கீகரித்தருளி, அமலனாதி பிரானிற்படியே பாத₃ாதி₃கேஶாந்தமாக அநுப₄வித்தருளி, 'என்னமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்ருென்றினைக் காணாவே' என்றுகொண்டு * அணியார்பொழில் சூழரங்கநகரப்பனைத் தம் * கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர்மடத்தேற எழுந்தருளி, 502. "யோ நித்யம்" என்றுதொடங்கி 502. "ராமானுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, மடமே யெழுந்தருளித் தம் திருவாராதநமான அரங்கநகரப்பனைத் திருவடிவிளக்கி பட்டரையழைத்தருளி 'வாரீர் பட்டரே!

நாம ஆழவானருமா ரா. அகி$_3$லசாஸ்தரங்களையும அதி$_4$கரித்தோம, நமபெருமாள நமமைபபுத்ரஸவீகாரம பணணியருளினுரெனனும மேனமைகளை நினைத்து இறுமாந்திராதே. நமமாணை! 'எமபெருமானார திருவடிகளே உபாயோபேயம' எனறு அத$_4$யவஸித்திரும எனறு அருளிசசெயது, 'கணியனூராசசிறியாச்சான சட்டமபள்ளிசசியா ஈசசமபாடிசசியாமுதலானாககும மறறுமுள்ள முதலிகளுககும உடையவா பரஸாதித்தருளின ஆததவிசேஷங்களையும பரஸாதித்துககொணடு தாஙகள நிர்வஹித்து வாழநதருளவேணும' எனறு மஙகளாசாஸநம செய்தருளி. அவாகளை படடா திருககையிலே காட்டிககொடுததருளி, 'ஸாவாபராத$_4$ங்களையும பொறுத்தருளவேணும' எனறு தணடன ஸமாபபித்து, படடா முதலான முதலிகளைத தீாததங்கொணடு அமுதுசெயயபபணணி,* அரஙகத்துறையும இன துணைவனை வழித்துணையாக நினைத்துககொண்டு உடையவர் திருவடிகளை தயாநித்துககொணடு திருநாட்டுககு எழுநதருளினுர.

படடரும ஆசாரயவிஶ்லேஷம பொறுககமாட்டாமல மிகவும சோகாாததராய் கலேஶிகக அருகிருநத முதலிகளும வாரீா படடரே! தேவரீா இபபடி கலேஶிககலாமோ? எனறு தேறறமிட, படடரும தமமிலேதெளிநது கொணடிருககிறவளவிலே, பெருமாள சாத்திககளைநத திருமாலை திருபபரியட்டம முதலானவறறையுங கொணடு அனைததுக கொததிலவர்களும் வர. சிறிய கோவிநதப பெருமாள் திருககையாலே ப$_3$ரஹமமேத$_4$வித$_4$யடஙகச் செயவித்து எமபாருடைய விமலசரமவிகரஹததைப பீட$_2$யானத்திலே எழுநதருளுவித்துககொணடுபோய யதிஸமஸகார வித$_4$யுகதபரகாரேண ஸமஸகரித்துக கூ$_2$ஙிததுப பள்ளிபடுத்து அவப$_4$ருதங்கொண்டாடிப பெருககத திருவத்யயனமும நடத்தியருளினா

ஆசாரயகைங்கரயமே பரமபரயோஜநமாயத தனனைப பேணுமையும, ஆசாரயவிஷயத்தில் கரயவிகரயாாஹராய

ஸவவ்யாபாரமறறிருந்தபடியும, ஆசாரயனதிறததில ச₂ரயா வத் பாரதந்தர்யமும, ஆசாரயனையகனறு த₄ரியாத அநுஷ்டா₂நமும் இவர்ககே உள்ள தொனறிறே.

எம்பார திருநக்ஷதரம-தையில புநாபூசம.

இவர் தனியன - 526. "ராமாநுஜபத₃சச₂ாயா கோவிந்த₃ாஹ்வாऽநபாயிநீ। தத₃ாயததஸவரூபா ஸா ஜீயாந்மத₃ விஶ்ரமஸத₂லீ ॥" "வம்பாாமலாககணை களைந்தாலுமேவு மாதர்விழி,அமபாவிடரொனறிலவொருகாலு மரிவையர்கருத. தம்பா டொருகாலு மேகாந்தமிலலெனறு தாமுரைத்த, எம்பாரடி சரணெனபாரடிசரண மெங்களுககே", 527. "பட்டாராயாய ப்ரபததிம் வ்யபதி₃ஶத₃துலம த்₃ராவிடா₃ம நாயமௌலேரர்த்த₂ம ஶ்ரீபா₃ஷயமப்யாநபி ச யதிவராதே₃ ஶதோऽப்யாந் ரஹஸயாந। யஶ்சோகதோ தே₃ஶிகேந்த₃ரோ யதிபதிசரணச்ச₂ாய நாமாாயவாயஸதம கே₃ாவிநத₃ாாய மஸமதகுலகு₃ருமபிதஜ்ஞாந வைராக₃யமீடே₃ ॥" 528. "ஹருதி₃ நாராயணம பஶ்யந நாப்₄யக₃ச்ச₂த₃ரஹஸஸத₃ா। யஸஸவத₃ாரரதௌ சாபி கே₃ாவிநத₃ம் தமுபாஸ்மஹே ॥"

ஆழவாாகளுககும உடையவருககும தீாத்த₂தி₃வஸம் / சொலலா தொழிவானெனனெனனில - அத₃யாபி அகி₂லாத மோத்₃க₄ாரணார்த்த₂மாக அர்சசாவிக₃ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுநதருளியிருககிறாாகளாகையாலே. அன்றிககே, அவர்கள் இஙகிலும காலவாங்கிபபோகில் ஆத்மகோடி களுக்கு ஈடேற வழியிலலையிறே. இத்தைநினைத்திறே, நமபூாவாசாாயாகள் தீாதத₂ங கொணடாடித திதி₂பரி பாலநம பண்ணுதொழிகிறதும. 529 "ஆர்த₃ராயாமுதி₃தோ மஹாபுரிக₃தோ ஹஸ்தயத₃ரி மாததாஶ்ரமஶ ஶ்ரீரங்க₃ஶ்ரிய மேத்ய ஶிஷ்யமஹிதோ வேத₃ாந்த பா₄ஷ்யம் வத₃ந்। தீ₃ப்ரோ தி₃க₃விஜயம் விதா₄ய ஸஹ தைாவிப்ரைாத₃விபஞசாஶதைா பா₄தி ஶ்ரீயது₄பூ₄த₄ரே யதிவரஸ் ஸம்பதகுமாரம பா₄ஜந் ॥" என்று சித்திரையிற் செயய திருவாதிரையிலே ஶ்ரீபெரும்

பூதூரிலே அகிலாத்மோத்காரணாததமாகவந்து அவ தரித்து அகிலசாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, பெருமாள் கோயிலிலே பேரருளாளர் நியமநத்தாலே பெரிய நம்பியை ஆஶ்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று "மாறபால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு' என்கிறபடியே ஸாவஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில ஆஶ்ரமபராபதி பண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைஶ்வர்யத்தைப் பெற்று, ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம்பண்ணித் திருவரங்கர் பரத்வத்தை நிலைநிறுத்தியருளி, புழுவன வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருநாராயணற்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்துவந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி ஐம்பத்திரு வாக்காக அர்ச்சாவதாரரூபவிக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து, அதிலே தம் ஸாவசக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸேவ்யமாநராயச்*செம்பொற்கழலடிச் திரு வுருச்செல்வப்பிள்ளையை மங்களாஶாஸநஞ்செய்துகொண்டு காலத்தவமுள்ளதனையும் இங்கே ஸ்வப்ரதிஷ்டிதராய் விளங் காநின்றுகொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறாராய்த்து உடையவர்.

பட்டர் வைபவம்

அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே பெருங் கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து தர்ஶநம் நிர்வஹித்தருளுகிற காலத்திலே, ஒரு தீர்த்தவாஸிப்ராஹ் மணன் வந்து பட்டரை ஸேவித்து அவருடைய வேதாந் தோபந்யாஸ சாதுர்யத்தையும் கோஷ்டியின் வைபவத்தை யுங் கண்டு நின்று 'பட்டரே! மேல்நாட்டில் வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வானிருக்கிறான்; அவனுடைய வித்யையும் கோஷ்டியும்போலே உமக்கு மிருந்தது' என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட் டருளி 'ஆமோ! அப்படியும் ஒருவித்வானுண்டோ?' என்ன, 'உண்டு' என்று சொல்லி, அந்த ப்ராஹ்மணன் இங்கு நின்றும்

புறப்பட்டு மேலநாட்டுககுப போய் வேதாநதி கோஷ்டியிலே சென்று 'வேதாநதிகளே! உமமுடைய வித$_3$யையககும கோஷ்டிககும ஸத$_3$ருஶராய் பட்டரெனபாரொருவர் இரண்டாறறுககும நடுவே எழுநதருளியிருககிறார்' என்ன. வேதாநதிகளும ப்ராஹ்மணனைப்பாரதது 'ஆமோ! பட்டர் நமககு ஒததா விதவானோ?' என்ன. அவனும 'பட்டர் உமமிலும அதி$_4$கர்' என்ன. அவனும, 'அவருககு எநத ஶாஸதரம போரும?' என்ன, ப்ராஹ்மணனும 'ஶப்$_3$த$_3$ தர்கக பூர்வோததரமீமாமஸை தொடககமான ஸகல ஶாஸ்தரங்களும பட்டருககுப போரும' என்ன வேதாநதியும இவன சொனனதைககேட்டு 'இவ்விபூ$_4$தியிலே நமககு ஒருவரும எதிரில்லையென்று ஷட்$_3$த$_3$ர்ஶநததிறகும ஆருஸநமிட்டு அதனமேலே உயரவிருந்தோம, பட்டர் நமமிலும அதி$_4$கரென்று ப்$_3$ராஹ்மணன சொன்னானே!' என்று அன்றுதொடங்கித் திடுககிட்டிருநதான.

அவ்வளவிலே அந்தப்ராஹ்மணன அங்குநின்றும புறப்பட்டுக கோயிலுககுவநது பட்டர்ஸந்நிதியிலே வந்து 'பட்டரே! உமமுடைய வைபவமெல்லாம வேதாநதிககுச் சொன்னேன' என்ன, பட்டரும ப்ராஹ்மணனைககுறிதது 'அவன அதுககு என்னசொன்னான?' என்ன, அவனும 'பட்டருககு எநதஶாஸதரம போருமென்று கேட்டான' என்ன, பட்டரும 'ப்ராஹ்மணா! அதுககு நீ வேதாநதிகளுககு என்ன சொன்னாய்?' என்ன, அவனும 'பட்டருககு ஶப்$_3$த$_3$தாககங்களும பூர்வோததரமீமாமஸைகளும நன்றாகப் போருமென்று வேதாநதியுடனே சொன்னேன' என்ன, பட்டரும அநதப்ராஹ்மணனைக குறிதது 'தீர்த்தவாஸியாய தேஶங்களெங்கும நடையாடி எல்லாருடைய விதயாமாஹாதமயங்களெல்லாம் அறிநது நாகரிகனாயிருககிற நீ, நமககுப்போருமதெல்லாம அறிந்து வேதாநதிககுச் சொல்லாமல கேவலம வேதாநதஶாஸதரங்களே போருமென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, ப்ராஹ்மணனும

பட்டரைக்குறித்து 'இந்த லோகத்திலே நடையாடுகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய உமக்கு மற்ற எது போருமென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, 'திருநெடுந்தாண்டகம் போருமென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாதிருந்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியுடனே இச்செய்தியைச்சொல்ல, வேதாந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டகமென்கிற ப்ரபந்தத்திற்குத்தானே அர்த்தமாகிறதில்லை, அவர் எப்படிப்பட்ட வித்வானோ!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச்செய்தே, பட்டரும் 'வேதாந்தியை நம்முடைய தர்ஶநத்திலே அந்தர்பூதராம்படி திருத்துமென்று உடையவர் நியமித்தருளினது அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு, பெருமாள் ஸந்நிதியிலேசென்று ஸேவித்துநின்று 'நாயனதே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு பெரிய வித்வானிருக்கிறான், அவனைத் திருத்தி நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகனும்படி பண்ணவேணுமென்று அங்கேறவிடைகொள்வதாக இராநின்றேன், தேவரீர் அவனை நன்றாகத்திருத்தி ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனும்படி திருவுள்ளம்பற்றியருள வேணும்' என்று பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே யாகக்கடவன, தவரித்துப் போயவாரும்' என்று திருவுள்ளமுகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே தம குமாரரான வாசிதோன்ற அநேகம் திருவாபரணம் திருப்பரியட்டம் ந்ருத்தகீதவாத்யங்களையும் தமக்கு உண்டான ஸகல பரிஜநபரிச்சதங்களையும் கூட்டி, 'போம்' என்று விடை கொடுத்தருள,

பட்டரும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளிக் காவேரிக்கரையிலே சிறுப்புத்தூரணடையிலே நின்றருள, அநந்தாழ்வான 'ஆழ்வான குமாரர் பட்டர் எழுந்தருளினர்' என்றுகேட்டுச் சடக்கெனப் புறப்பட்டு எழுந்தருளித் திருக் காவேரிக்கரையிலே பட்டரைக்கண்டு ஸேவித்து 'ஐயோ!'

ஸுகுமாரரான நீர், காடும் மலையுங் கடந்து இந்தனை தூரம் எழுந்தருளலாமோ? என்ன, பட்டரும் திருவடி களிலே விழுந்து அநந்தாழ்வானை ஸேவித்து 'உடையவர் மேலநாட்டிலேபோய் வேதாந்தியைத்திருத்தி நம்தர்ஶந ப்ரவர்த்தகராம்படிபண்ணென்று நியமித்தருளினரே, அப் படியே நம்பெருமாளும் விடைஸாதித்து அனுப்பியருளினர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் '*எங்கள் குடிக்கரசே! வாரும்' என்று பட்டரை எடுத்து அணைத் துக்கொண்டுபோய் 530. "யாத₃வாத்₃ரோ ஜிக₃மிஷா யேஷாங்கேஷாஞ்ச வித்₃யதே। தேஷாம் தே₃ஶே யமப₄டா ந க₃ச்ச₂ந்தி கதா₃சந ||" என்று யது₃ஶைலயியாஸை யாவர் சிலர்க்கு உண்டாயிருக்கும், அவர்கள் வஸிக்கும் தேசத்தில் யமப₄டர் மறந்தும் புகுராரென்றும், 531. "ஸஹஸ்ர ஶிக₂ரஸ்ஸோயம் ஸாக்ஷாச்சே₂ஷா தமகோ கி₃ரி | வைகுண்டா₂த₃பி யத்ராஹம் ரமயா ஸஹிதோ ரமே ||" என்று ஸஹஸ்ர ப₂ணாமண்ட₃லமுடைய திருவநந்தாழ்வானவதாரமான யது₃ கி₃ரி ஶிக₂ரத்திலே ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களும் குன்றி லிட்ட விளக்காய் ப்ரகாஶிக்கும்படி பரமபதத்தையும் திருப்பாற்கடலையும் உபேக்ஷித்து * அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் * அலர்மேல்மங்கை போகமய்க்குகளாய் நிற்க 532. வைகுண்ட₂வாஸிநஸ்ஸர்வே ஶேஷஶேஷாஶநாத₃ய | திர்யக்ஸ்தா₂வரஜங்கமாநி ஶரயந்தே யது₃பூ₄த₄ரே ||" என்று * வைகுந்த நாட்டிலவாழும் ஸேனைமுதலியார் திருவநந் தாழ்வான் முதலான நித்ய முக்தரெல்லாரும் திருநாடு *புலலெழுந்து போம்படி குடிவாங்கிவந்து இஸ்ஸெளஶீல்ய ஸௌலப்₄யாநுப₄வார்த்த₂மாகத் திர்யக்ஸ்தா₂வரஜங்கமங் களைப் பரிக்ரஹித்து ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் இங்கே வர்த்திக் கிறாரென்றும் சொல்லும்படியான வைபவத்தையுடைய யாதவாத்ரியைக்கிட்டி, சேதனன் பாதபீடத்திலே ஏறும் பாவனைகொண்டு செம்பொன் யதுகிரியேறித் திருக்கல்யாண ஸரஸ்ஸைக்கிட்டி, 533. "காலே காலே ச ஸேவந்தாம் கல்யாணீதீர்த்த₂மத₃பு₄தம்| யத்ர தீர்த்தே₂ நிமஜ்ஜந்தோ

யதயஸ் ஸமஶிதவ்ரதா || உநடஜஜநதி ப₄வாமபே₄ாதி₄ கல லோலகலஹாநதராத | புஷ்கரே ந தத₂ா பீதிர் ந க₃ங்க₃ா யாம ந யாமுநே || யத₂ா கலயாண தீர்தத₂ஸய தீாதமே₂ கலயாணசேதஸாம| திாதமே₂ தத்ராமலே ஸநாதவா முச யந்தே ஸர்வகிலபி₃ஷை || நாஸதிகஶச கருதக₄நஶச பீவாத₃ பரோபி ச| பரபரமஸாநிஷட₂ஶச ஸவபாமஸா பராயண || யஜஞவிக₄நகரஶசைவ வேத₃ாத₄யயநதூ₃ஷக | பரத₃ாராநு ரகதஶச பாகபே₄த₃கரோபி ச|| பரத்₃ரவயாபஹாரீ ச பாஷண்ட₃ாக₃மததபர | ஶத்₃ராநந ப₄க்ஷகஶசைவ ஶவாதி₃ நாமுபலாளக || த₄ாமவிகரயஶீலஶச ஶராத்₃த₄பு₄க₃ க₃ராம யாஜக | தே₃வதாத்₃ரவ்யஹாரீ ச த₃ாபபட₃ம்ப₄ஸமந்வித.|| க₃வாம கலேஶகரஶசாபி ப₃ராஹ்மணாநாஞச நிந்த₃க | விஷ்ணு ப₄கதிவிக₄ாதீ ச வ்ருஷலீபதிரேவ ச||" என்று இப்படிப பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாபங்களைப் போக்கவல்ல திருக் கல்யாணியிலே நீராடிக் கேஶவாதி₃யான பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள, அங்கிருந்த ஜீயபுரத் திருவாய் முதலான அனைவரும் சடகோபன் முன்னிலையாக வந்து எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸாஷ்டாங்க₃மாக ஸேவித்து திவ்யநகரிக்குள்ளே யெழுந்தருளிச் சதுராநநகோபு ரத்தை அஞ்ஜலித்து உள்ளே புகுந்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே தாளுந் தடக்கையுங் கூபபித்தண்டன் ஸமாபபித்து, உடையவர் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி 502, "யோ நித்யம்" என்று தொடங்கி 502, "ராமாநுஜஸய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்று ஸேவித்து ராமாநுஜதி₃வாகரரையுந் திருவடிதொழுது வாழ்த்தித் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்று அவர் புருஷகாரமாகப் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி 534, "பஶசாத₃பி விமாநஸ்ய ப்ராகாராநதரமத₄யத | ஸீதாஶ நஞ்ச லக்ஷ்மீஶச வாத்தேதே ஸாவகாமதே₃||" என்று சொல்லப்பட்ட திருவாழியாழ்வானையும் யது₃கி₃ரிநாச்சி யாரையும் ஸேவித்து, ஆநந்தமயமான தி₃வ்யவிமாநத்தையுந் தொழுது, உள்ளே யெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கமாக

ஸேவித்து, நம்மாழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடிதொழுது அவ் விக்ரஹ ஸௌந்த₃ர்யத்திலே ஆழங்கால்பட்டுநிற்க, செல்வப் பிள்ளையும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை சடகோபன் ப்ர ஸாதித்தருளப் பெற்றுப் புறப்பட்டு, ஸேனை முதலியாரை யுந் திருவடிதொழுது, சண்ட₃ப்ரசண்ட₃ர்களான த்₃வார பாலகர்களநுமதிகொண்டு உள்ளே சென்று திருப்பல லாண்டை அநுஸந்தித்துத் திருநாராயணப் பெருமாளைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்து அஞ்ஜலித்துநிற்க, திரு நாராயணரும் மிகவும் உகப்போடே பட்டருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, பட்டரும் அநந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு எழுந்தருளி, வேதாந்திகளிருக்கிற ஊர் ஆஸந்ந மானவாறே 'ஆழ்வான் குமாரர் பட்டர் வந்தார், அணி யரங்கன் குமாரர் பட்டர் வந்தார், வேதாந்தாசார்ய பட்டர் வந்தார், வேதியர்கள் தனித்தலைவர் வந்தார், ஸ்ரீபராஶர பட்டர் வந்தார், பரவாதி₃மத்த₃ஹஸ்தி பஞ்சாநநர் வந்தார்' என்று பல திருச்சின்னம் பணிமாறுகை முதலான தூர்ய கோ₄ஷத்துடனே பெருந்திரளாக மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதராய், ச₂த்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதி₃கள் ஸேவிக்க மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வள விலே இரண்டு ப்ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து 'நீர் ஆர்? அநேகம் ஸம்ப்ரமத்துடனே வந்தீர், எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்? என்றுகேட்க, பட்டரும் 'நாம் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம்,' என்ன, அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் சொன்னபடி – 'நீர் இப்படி ஸம்ப்ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்தி களை உமக்குக் காணப்போகாது காணும், அவர் க்ருஹத் துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர், அவருடைய ஶிஷ்யப்ரஶிஷ் யர்கள் தலைவாசலிலேயிருந்து வந்த வித்வான்களுடனே நாலாறுமாஸம் தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகுர வொட்டாதே புறம்பே தள்ளிவிடுவர்கள்' என்ன, பட்டரும்

அந்த ப்ராஹ்மணரைப் பார்த்து 'ஆகில் நாம் நேரேசென்று அவர்க்ருஹத்திலே புகுந்து வேதாந்திகளைக் காணும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள அவர்கள் சொன்னபடி:— 'வேதாந்திகள் த₄நவானாகையாலே † அவாரியாக ப்₃ராஹ்மணர்க்கு ஸத்ரபோ₄ஜநமிடுவர், அந்த ஸத்ரபு₄க்₃ப்₃ராஹ்மணரோடே கலசி அவர்கள் வேஷத்தையுந் தரித்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றால் பு₄ஜிக்க வருகிற ப்ராஹ்மணரை நிரீக்ஷித்திருப்பர், அங்கே வேதாந்திகளைக் காணலாம், ஆகையாலே உம்முடைய ஸம்ப்ரமங்களையெல்லாம் இங்கே நிறுத்தி நீரொருவருமே ஸத்ரார்த்திகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்' என்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அநந்தரம் பட்டரும் 'இவர்கள் சொன்னது கார்யமாம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி தம்முடைய அனைத்து பரிகரத்தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தியிருந்த ஆபரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அரசிலைக் ‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு காவிவேஷ்டியும் தரித்து ஒரு கமண்டலமும் கையில் தூக்கிக்கொண்டு அநந்தாழ்வானும் தாமுமாய் ஸத்ரார்த்திகளுடனே கூடிக் கார்ப்பண்ய வேஷத்துடனே உள்ளே எழுந்தருள, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமண்டபத்திலே ஆறு ஆஸநமிட்டு அதன் மேலே பெரிய மதிப்புடனே இராநிற்க, ப்ராஹ்மணரெல்லாரும் ஸத்ரசாலையிலே புகுர, பட்டர் அங்கே எழுந்தருளாமல் வேதாந்திகளை நோக்கி யெழுந்தருள, வேதாந்திகளும் 'பிள்ளாய் இங்கு ஏன் வருகிறீர்?' என்ன, பட்டரும் 'பிக்ஷைக்கு வருகிறேன்' என்ன, 'எல்லாரும் புஜிக்கிறவிடத்திலே போகீர், பிக்ஷைக்கு' என்ன, பட்டரும் 'எனக்குச் சோற்றுப்பிக்ஷையன்று' என்ன வேதாந்தி

---

† அவாரியாக-தடையில்லாமல் தேசவழக்குச் சொல்

‡ கல்லையைக்குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு - தொன்னையைத் தைத்து எடுத்துக்கொண்டு.

களும 'இவா ஸத்ராஶியாலும் கிஞ்சித விதவாஞகக கூடும்' எனறு விசாரிதது "கா பி₄க்ஷா?' என்ன, பட்டரும் "தாககபி₄க்ஷா" என்ன, வேதாநதிகள் இதனைககேட்டுத திடுககிட்டு, 'முனனே தீரததவாஸி பராஹமணன வந்து நமககுச் சொன்ன பட்டரலலது நமமுனனே வநது கூசாமல நின்று தாககபி₄க்ஷையென்று கேட்கவல்லவா இந்த லோகததிலொருவருமிலலை, வேஷம காாப்பண்யமா யிருந்ததேயாகிலும இவா பட்டராகவேணும' என்று நிஶ்சயித்து, 'நமமைத தாக்கபி₄க்ஷைகேட்டீா, நீா பட்டரோ' என்ன, இவரும 'ஆம' என்று கமணடலம கலலை காவி வேஷ்டி இவறறையெலலாம சுருட்டியெறிநது எழுந்தருளி யிருந்து மஹாவேகமாக உபநயஸிகக, அவ்வளவிலே வேதாநதிகளும் பட்டர் வைபவஙகேட்டிருநதும் 'இவா வித₃யாமாஹாதமயங்காணவேணும' என்று இவருடனே தர்க்கிகக, இபபடி ஒருவாகொருவா மததவாரணம பிணஙகுமாபோலே தர்க்கிகக, இங்ஙனே ஒன்பதுநாள் சென்றபினபு பத்தாம நாள் பட்டர் தாக்கிககச்செய்தே மாயிஸித்₃த₄ாநததனை ஶதத₄ாவாககக₂ண்டி₃த்து விஶிஷ் டாத்வைதபரமாக உபநயஸிகக, இதைக்கண்ட வேதாந்தி கள் எழுந்திருநதுநின்று நடுங்கி வேறொன்றுஞ் சொலலாதே 'மநுஷயமாதரமே யென்றிருநதேன, நமபெருமாளென்ன நீரென்ன பேதமிலலை, உறஙகுமபெருமாள் அவர், உலாவும் பெருமாள் நீர், ஆனபின்பு வாய்திறந்து ஒருவார்தனை சொல்லககூடாது' என்று அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து பட்டா திருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்து ஸேவித்து 'அடியேனை இரஙகியருளவேணும' என்று மிகவும அநு வர்த்திகக, பட்டரும, தாம எழுநதருளின கார்யம் அதி ஶீக₄ரமாகப ப₂லித்தவாறே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி வேதாந்திகளை அஙகீகரிததருளி, அவருககு 535. "அர்த்த₂ பஞ்சகதத்வஜ்ஞா பஞ்சஸமஸகாரஸம்ஸகருதா:। ஆகார த்ரயஸம்பந்நா மஹாப₄ாக₃வதாஸ ஸ்ம்ருதா ॥" என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்₃ராதி₃ பஞ்சஸமஸகாரங்களையும்

ப ர ஸா தி த் து அர்த்த₂பஞ்சகஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, ஆகாரத்ரயஸம்பந்நரான மஹாப₄க₃வதோத்தமராக்கி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி, 'வேதாந்திகளே! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர், ஆகையாலே, நாம உமக்குப் பரக்கச் சொல்லலாவதொன்றுமில்லை, வி ஶி ஷ் டா த் வை த மே பொருள், நீர் மாயாவாத₃ரீதியை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து, ஶ்ரிய பதியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும ஓதும்படி நியமித்தருளி, 'இனி நாம் நம்பெருமாளை ஸேவிக்கப்போகிறோம்' என்று உதயோகித்துப் புறப்பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே நிறுத்தின அனைத்துப பரிகரமும ஊரிலே வந்து, அவர்கள் மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே பட்டரைச சூழ்ந்து ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாபரணங்களாலும பூஷித்து ஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உப₄ய சாமர தால வ்ருந்தாதிகள் பரிமாற, ஸகலவாத்யங்களும முழங்க, திருச்சின்னம்பணிமாறிப் புறப்படக்கண்டு, வே தா ந் தி க ள் பட்டருடைய பெருமையையும ஸம்பத்தையும நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்த ஶ்ரீமாந் இத்தனை தூரம காடும மலையும கஷ்டமும் கடந்து எழுந்தருளி, நித்யஸம்ஸாரிகளிலும் கடைகெட்டு மருஷாவாதி₃யா யிருந்த அடியேனுடைய தூக்கதியே பறறுசாக அங்கீகரித்தருளுவதே!' என்று மிகவும விஹ்₃வ₄ராய்க் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கொண்டு பட்டர் திருவடிகளிலே விழுந்து கலேஶித்து "பெரியபெருமாள்தாமான தனமையாய் ஸௌந்த₃ர்யஸௌகுமார்யாதிகளையுடையராய் எழுந்தருளின தேவரீர, 'அநாதி காலம் தபித்துதிரிந்து * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கைக்கும எட்டாதபடி கைகழிந்துபோன இவ்வாத்மா இன்னும தபிப்போம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, இப்படி அதிகாரப்பண்யமாயிருப்பதொரு வேஷத்தையும் தரித்துக் கொண்டு ஸ்தராஶிகளுடனே கூட எழுந்தருளி, அதிது₃ராமாநியான அ டி யே னை அங்கீகரித்தருளின அந்த

வேஷத்தை நினைத்தால் அடியேனுக்குப் பொறுக்கப்போகிற தில்லை" என்று சொல்லி வாய்விட்டழுதுகொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பட்டரும் வேதாந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்து நிறுத்தித் தேற்றி 'நீர் இங்கே த$_3$த்$_3$யாராத$_4$நைகபரராய் ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து கோயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, "மின்னு மாமுகில்மேவுதண் திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே அம்பு$_3$த$_4$ரசுமபி$_3$யது$_3$பூ$_4$த$_4$ரஶ்ருங்க$_3$நிலயனுனா நரஸிம்ஹதி$_3$வ்யவிமானம் தூரத்திலே தோன்றக்கண்டு அஞ்ஜலித்துப் பின்னையும் திருநாராயணபுரம் வழியாக எழுந்தருளி, அநந்தாழ்வானை முன்னிலையாக நயநம் நாரஸிம்ஹம் † கி$_3$ரிபரிப$_3$ருட$_4$ஸத$_2$நம் ஸீதாரண்யம் ஜ்ஞாநாஶ்வத்த$_2$மாகிற பஞ்சப$_4$க$_3$வத்ஸத$_2$லம் ஶ்வேதம்ருத பரித$_4$நஸிலே ஆகிற ஸபதக்ஷேத்ரங்களையும், வேத$_3$புஷ்கரிணி த$_3$பப$_4$தீர்த்த$_2$ம் பலாஶதீர்த்த$_2$ம் பத்மதீர்த்த$_2$ம் யாத$_3$வ மஹாநதி$_3$ வைகுண்ட$_2$க$_3$ங்க$_3$தீர்த்த$_2$ம் நாராயணதீர்த்த$_2$ம் மைத்ரேயகுண்ட$_3$ தீர்த்த$_2$ங்களையும் ஸேவித்து அவகா$_3$ஹித்து, இவற்றின் மத$_4$யக$_3$தமான திருக்கல்யாணியிலே நீராடி, கேஶவாதி$_3$த்$_3$வாத$_3$ஶோர்த்$_4$வ புண்ட்$_3$ரத$_4$ரராய் முன்புபோலே ஸேவாக்ரமந்தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலையிறங்கி எழுந்தருளி, சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ்வானை நிறுத்தி, பயணகதியிலே தவரித்துக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்வாதஶோர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ரத$_4$ரராய், ஸகலபரிஜந பரிச்சதங்களோடே • வேதாந்தசார்ய பட்டர் வந்தார், வேதாந்திகளைவென்ற விரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி, ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து * மாயோனை மணத்தூணே பற்றிநின்று வாயார வாழ்த்தி நிற்க, பெருமாளும் பெரிய ப்ரீதியோடே திருமாலை

† 'ஹரிப்$_3$ரஹ்மமஹாஸத$_2$நம்' என்று பாடபேதம்.

திருபபரியட்டம தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதிநதுத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள. பட்டரும தம் திரு மாளிகையிலே எழுநதருளி, அஙகே ஆணடாளை ஸேவித்து ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுககு தர்ஶநாரத்தம் நிரவஹித்துக கொணடு எழுந்தருளியிருநதார்.

அநந்தரம, அஙகே கஙகோரையிலே வேதாநதிகள் * திருமாலடியார்களைப பூசித்துககொணடிருககும நாளிலே. இரணடு ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள இளைதது வேதாந்திகள் திரு மாளிகைககு எழுநதருளி 'க்ஷுததுநலியா நினறது' எனறு அமுதுசெய்யத் தேட, வேதாந்திகள் தேவிகளிருவரும பாாதது 'உங்கள் வேதாந்திகள் தீாததமாடபபோனார், இங்கு ஒனறுமிலலை, நீங்கள அங்கேறப போஙகோள்' என்று சொலலி உதாஸீநம்பண்ணிவிட. அநத ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும வேதாநதிகள் பககலசெனறு இத்தை அறிவிக்க; அவரும் அதுகேடடு அநுதபித்துத தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தேவிகளிருவரையுஞசீறி அப்போதே புறப் பட்டுக கோயிலுககு எழுந்தருளத தேட. அஙகுளளவா கள் வேதாந்திகளைப போகவொணணாதென்று தகைய. இவரும் தமக்கு நிரவதிகதநமுண்டாகையாலே அத்தை மூனறு அமஶமாகப் பிரிதது இரண்டு தேவிகளுக் கும் இரண்டு அம்ஶங் கொடுத்து மறறையம்ஶத்தை ஸ்வாசார்யருககாக எடுபபித்துக்கொண்டு அத்தேசத்தையும் ஸவாஸநமாக விட்டு, '"இலலறமலலேல் துறவறம்" என்று 'அதிதிஸத்கார யோக்யையலலாத பாாயையை தயஜித்து ஸந்நயஸிக்ககடவன' என்று ஶாஸத்ரம் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாக அஙகே ஸந்யஸிததருளிக கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளாநிறகச செய்தே திருக்காவேரிக கரையிலுள்ள சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழவானைக கணடு ஸேவிததுநிறக. அநந்தாழவானும 'வாரீர் வேதாநதிகளே! ஸுகுமாரரான நீர் இஙஙனே செய்யலாமோ? வேர்த்த போது நீராடிப் பசித்தபோது அமுதுசெய்து பட்டர்

திருவடிகளே ஶரணமெனறிருந்தால, உம்மைப பரம பததகதினின்றும் தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனியென! திருமந்தரத்திலே பிறந்து த்₃வயததிலே வளாந்து த்₃வயைகநிஷ்ட₂ராவீா என்று ஆஶீாவதிதது, 'போம' என்று விட்டார், அதாவது திருமநதரம ஆதமஸ்வரூபபர மாகையாலே ஶேஷதவ ஜ்ஞானோதபததியாகிற ஆபி₄ஜாதய முண்டாய், த்₃வயகதிலும ஶ்ரீமச்ச₂ப்₃தோ₃ககமான பெரிய பிராட்டியார் புருஷகாரததாலே வாத்தமாநாாத்ததகிலே வர்த்தித்து, உத்தரவாகயோகதங்களைப பறறக கைஙகர்யைக நிஷ்ட₂ராவீ ரெனறு சொனனபடி.

வேதாந்திகளும் பயணகதியிலேபோய்க கோயிலிலே யெழுந்தருளி பட்டா திருவடிகளிலே ஸேவித்து, தாம கொண்டுவந்த த₄நத்தைத தம்மதெனகிற அபி₄மாநததை விட்டு பட்டருக்கு இஷ்டவிநியோகாா₃ஹமாம்படி அவா திருவடிகளிலே ஸமாப்பித்து நிாமமராய் நிறக, அவ்வளவிலே பட்டரும மிகவும உகந்தருளி 'நமமுடைய சீயா வந்தாா' என்று வாரியெடுத்துக கட்டிக்கொணடருளி, ஒரு க்ஷண மும பிரியாமல தம்முடைய ஸந்நிதியிலே வைததுக் கொண்டு ஸகலார்த்தஙகளையும் ப்ரஸாதிததருள, சீயரும பட்டரையல்லது மறறொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தாா.

பட்டரும நம்முடைய சீயரெனறு சொலலி அணைத் துககொண்ட அன்று தொடங்கி வேதாநதிகளுக்கு 'நஞ்சீயா' என்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

நஞ்சீயா பட்டரைப்பார்த்து 'பெருமாள் சநதரபஷ கரிணிக்கரையிலே கண்வளாந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக கருத்து என?' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, பட்டரும, "*நாராயணுவோ! மணிவண்ணு! நாகணையாய்!' என்று கூபபிட்டபினபிறே அந்த மடுவின கரையிலே எழுந்தருளினது; இங்குக கண்வளர்நதருளுகிறது நான கூப்பிடுவதற்கு முனனே எனனை எடுககைககாக, நான் அகப்பட்ட

பொய்கைக் கரையிலே ஏற்கவே வந்து கண்வளர்ந்தருளு கிறுனிததனே, நீர் இவ்வர்த்தம் கேட்டது. உமமுடைய வசததாலேயன்று காணும்; உமமைககொண்டு நமபெரு மாள் என்னிலைவை வெளியிட்டருளினார்'' என்று அருளிச் செய்தார், அதாவது - பகவதவதாரங்களடங்க ஸ்வார்த்த மாக என்றிறே ஜஞானாதிகர் அநுஸந்திபப ரெனறபடி.

நஞ்சீயர் பட்டரை ஸ்ரீபாதந் தாங்குவதாகத தோளிலே தண்டை வைககபபுக, பட்டரும 'உம்மைய வேஷததிறகு இது விருததங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீயரும 'அங்குததையடிமைககு ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷததைப பரிகரஹம்பணணினேன, அதுதானே இதற்கு விரோதமாகில, பழைய வெள்ளையை யுடுக்கிறேன' என்று விண்ணபபஞ் செய்தார, அதாவது - ஆசார்ய கைஙகர்யத்திறகு அநுரூப மாகாத வாஹஸரம தர்மமும பரிதயாஜய மெனறபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலோததமனிலே எழுந்தருளியிருககிறவளவிலே திருநநதவநததில அலபம உபஹதியுண்டாக, திருநநதவநஞ செய்கிற ஏகாஙகிகள் சில வாரததைகள சொனனாகளென்று நஞ்சீயா கேட்டருளி, ஏகாங்கிகளை யழைதது 'நம் பெருமாள திருககுழற்கறறை சிககு நாறுகிறதென்றோ நான திருநநதவநஞ் செய்கிறது? பட்டருடைய குடும்பததிற்கு இஷ்டவிநியோகாரஹமாக வேணுமெனறு திருநந்தவநவ்யாஜேந கோலினேனிததனை யன்றோ!' என்று அவாகளைச் சீறி விட்டருளினார இத்தால, ஆசாரயபரதந்தரன பகவத்கைங்கர்யம பணணக கோலுவதும ஆசார்ய கைங்கர்யார்த்தமாக விததனையென்று கருத்து.

அநந்தரம பட்டர் திருவணையாட எழுநதருளுகிற போது, பகலெலலாம் வழி நடந்தருளின ஆயாஸத்தாலே விட்டதொரு தூறறடியிலே நஞ்சீயா மடியிலே திருமுடியை

வைத்துக கண்வளர்ந்தருள. ஓரிரவெல்லாம் துடைமாறுடு தல அசைத்தல செய்யாதே இருநதருளினா, ஆகையாலே. ஆசார்யவிஷயததிலே சைதநயம் மூச்சறறுப் படுககையாய அடிமைசெய்கை ஶிஷ்யஸவரூபஸித்தி யெனகிறது.

திருவணையாடி மீணடு எழுந்தருளுகிறபோது ஸாயங காலமானவாறே பாதிரியெனகிற கராமததிலே போய் ஒரு வேடனகததே எழுநதருளப்புககவாறே. அவனும தானி ருநத ஆஸநத்தையும வாங்கிபபோகட்டு இவர்கடு ஒரு கட்டிலை அமைததுககொடுகக, அதின மேலே எழுந்தருளி யிருந்து 'இவன நமமுடைய வைபவ மறிநது செய தானலலன, க்ஷயாதிபரனுய்ச் செய்தானலலன, நமமால உபகருதனுய்ச செய்தானலலன், தன னுடைய கருஹத திலே புகுநதோமென னும அபிமாநமிறே இவன இவ்வளவு செய்யவேண்டிறறு. ஈஶவரன தன அபிமாநததிலே ஒதுஙகினுரை என ன நினைததிருககிருனே?' என்று அநு ஸநதிததருளி, பினபு அநதக்ருஹமுடையவனைக குறிதது 'இங்கு விஶேஷம எது?' எனறு கேட்டருள, அவனும 'நாயனதே! நான காட்டிலே வேட்டைககுப போனேன், அஙகே ஒரு முசல குட்டியைப் பிடிததேன, அதனுடைய தாயானது என முனனே வநது வழியிலே எதிரே கும் பிட்டுககொண்டு கிடநதது, அதைக்கண்டு எனககு தயைபிறநது அதினகுட்டியைவிட்டுபபோந்தேன்' எனறுன அத்தைககேட்டு இவரும் 'ஒரு சேதநனுக்கு இல்லாத தொனறு. பரமசேதநனுககு உள்ளதொன்று! 536. "மா மேகம் ஶரணம வ்ரஜ' எனறு அமமுசலுக்கு உபதேஶித் தாருமிலலை, 537. "அரி பராணுந் பரிதயஜய ரக்ஷித வ்ய கருதாதமநா" எனறு இவ்வேடனுக்கு உபதேஶித தாருமிலலை, அவ்யவதாநேந ஶரணுகதி பலிப்பதே! இதொரு ப்ரமாணஸிததி இருந்தபடியே!' எனறு நஞ்சீயர்கடு அருளிச்செய்து. கோயிலுககு எழுநதருளிய பூாவம போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருநதார்.

அககாலத்திலே வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயன பெருமா ளுக்குத திருமதிள் கட்டுவிககிற நேரிலே பிள்ளைபிளளை யாழவான திருமாளிகை யகபபட, 'அவா திருமாளிகையை இடிததுத் திருமதிள்கட்டவேணும' எனறு வீரஸுந்தரன சொலல, படடரும் 'உம திருமதிளோ பெருமாளுககு ரக்ஷகம? அவா மஙகளாஸாஸநமிறே ரக்ஷகம, ஆகையாலே, முனபு திருமஙகையாழவார் தொணடரடிபபொடியாழவாா திருமாலை கட்டுகிற ஸதாநததைத் தபப ஒதுங்கத் திரு மதிள் கடடவிலலையோ? நீரும் இபபோதும அபபடியே அவர்திருமாளிகையை விட்டு ஒதுஙகத திருமதிள கட்டி வையும' எனறு சொலல, வீரஸுந்தரனும ஆசாரயபுத்ர ரெனறு அஞ்சாதே அவர் வார்த்தையை அதிகரமிதது ஆழ்வான திருமாளிகையை இடிததுத திருமதிள கட்டி வைதது பட்டரைத தநமூலமாகக கோயிலிலேயிருககவு மொட்டாதே மிகவும் உபத்ரவிகக, படடா கோயிலினின றும புறபபடடுத திருக்கோட்டியூருககு எழுநதருளும போது வழியிலே இளைததருளி 'நஞ்சீயா இபபோது வருவதுஙகாணேன்' என்ன, நஞ்சீயரும் 'சீயா! சீயா!' எனறு அழைத்துக்கொண்டு கட்டுத்திருப்போனகமும் தண்ணீரமுதும கொண்டு ஓடிவந்து சடககென அமுது செயயப பணணிவைத்து இளைப்பாறறிவைகக, பட்டரும் நஞ்சீயருககு அப்போதும் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய் தருளினா், ஆகையாலே, அநுவாததந விஶேஷஙகளாலே ஆசாரயாநுகரஹததிறகுப பாதரமாக வேணுமிறே.

அநநதரம திருககோட்டியூரிலே எழுநதருளியிருநது

538. "பூகீ₃கணட₂ த₃வயஸஸரஸஸநிக₃த₄ நீரோபகணட₂ா மாவிாமோத₃ ஸதிமிதஶகுநாநூதி₃தப₃ரஹ்மகே₄ாஷாம। மார்ககே₃ மாாககே₃ பதி₂கநிவஹைஹருஞசயமாநாபவர்கக₃ாம பஶயேயம தாம புநரபி புரீம் ஸ்ரீமதீம ரஙக₃த₄ாமந॥"

எனறு சொலலிககொண்டு, கோயிலையும் பெருமாளையும விட்டுப பிரிந்திருககையாலே மிகவும் கலேஶபபட்டு

'* என்று கொலோ கண்குளிரக் காணுநாளே!' என்று கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பட்டரை ஸேவித்து 'அடியேனுக்குத் திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒருரு ப்ரஸாதித்தருள வேணும்' என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க, பட்டரும் நஞ்சீயரைப் பார்த்து 'சீயா! எனக்குக் கோயிலையும் பெருமாளையும் விட்டுப்பிரிந்த க்லேஶாதிஶயேந செவிகள் சீப்பாயாநின்றது, ஆகையாலே, எனக்கு வாய்திறந்து வார்த்தை சொல்லப்போகிறதில்லை, நீர் திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒருரு இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குச் சொல்லும்' என்று அவரைச் சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே காட்டிக்கொடுத்து இங்ஙனே நடந்துசெல்லுகிற நாளிலே, கடலைக் கலக்கினாற்போலே பட்டர் திருவுள்ளத்தைக் கலக்கி விரோதித்த வீரஸுந்தரன் மரித்துப்போக,

அவ்வளவிலே கோயிலிலே பட்டர் திருத்தாயார் ஆண்டாளை ஸேவித்திருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'பட்டருடைய விரோதி போனான்' என்று தங்கள் திருப்பரியட்டங்களை முடிந்து ஆகாஶத்திலே யெறிந்து, நின்றார் நின்ற திக்கிலே ஸந்தோஷித்துக் கூத்தாடி ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அது கேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி.— திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிக்கெனத் தாளிட்டுக் கொண்டு வயிறுபிடித்து மிகவுங்க்லேஶித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ்ஸ்வரமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயேந * தடுகுட்டமாய்க் குமபிடுநட்டமிட்டுக் * கூத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண்டாளைக்குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கூட வொட்டாமல் விரோதித்த பாபிஷ்டன் போனானென்று ஸந்தோஷியாதே க்லேஶிப்பானேன்? பட்டருடைய விரோதி போகவும், பட்டரும் முதலிகளும் இங்கே எழுந்தருளவும், நாமெல்லோரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செய்தபடி·— 'பிள்ளைகாள்! நீங்களொன்றும் அறிகிறிகோளில்லை, வீர

ஸுந்தரன நேரே ஆழவானுடையஶிஷ்யனுயிருந்து ஆசார்ய புதரரான பட்டரைத திண்டாட்டங்கண்டு அவர் திறத திலே மஹாபராததைத் தீரககழியபபண்ணி 'அறியாமல செய்தேன, இதனைப பொறுத்தருளவேணும்' என்று பட்டர் திருவடிகளிலே தலைசாய்ப்பதுஞசெய்யாதே, 'இப்படி செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமுமின்றியே செத்துப் போனுன, ஆகையாலே, அவன ஶரீரமவிட்டபோதே யம படா கையிலே யகப்பட்டுக் கலங்க அடியுண்டு மலங்க விழிககுமாகையாலே அதருஷ்டத்தை யிழந்தான், சில நாளைக்கு இருந்தாகிலும் த்ருஷ்டஸுகததை யநுபவிக்கிறு னென றிருந்தேன, அதுவுங்கூட இழந்தானுகாதே? ஆழ வான் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையது ஒரு ஆத்மா இப்படி தட்டுப்பட்டுப்போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என வயிறு எரிகிறபடி உங்களொருவர்க்கும் தெரிகிறதில்லை' என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தாள், குற்றஞ்செய்தவர் கள்பக்கலிலும் அகப்பட ஹிதபரராய் துயார்த்ரசித்த ராய்ப்போருவது, ஆழவான ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கே உள்ளதொன்றிறே.

கோயிலிலும் பிள்ளைபபிள்ளையாழ்வான் இவ்விஶேஷங் கேட்டுத் திருககோட்டியூருக்கு எழுந்தருளி இத்தை அருளிச் செய்ய, பட்டரும் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் "நுங்கால்க ளென தலைமேற கெழுமீரோ நுமரோடே" என்கிறபடியே அவர்கழல்களை அடிககடி வணங்கி, அவருடனே கூடத் தத்க்ஷணமே கோஷ்டீபுரததிலும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளி, பண்டுபோலே தர்ஶநார்த்தம நிர்வஹித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மணியாழ்வான் இருநூறுகாதவழி நடந்து வந்து, பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனஸமாபபிதது 'அடியே னுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள வேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பட்டரும் நெடுமாற்கடி

மைக்கு ஆத்மம பரஸாதிததருளி, எமபெருமானை அறிகை யாவது - அவனை அரைவயிறு படடறிகை, ததீ₃யரை அறி கையாவது - அவனை முழுகக அறிகை' எனறு அருளிச் செயதருள, அவரும 'பலபடி சொலலியென? மறபடீன, இவ்வளவேயமையும்' எனறு அதுதனனையே த₄ாரகமாகப பண்ணிககொணடு எழுநதருளினா, 538. 'நயக₃ரோத₃ பீ₃ஜே வடவத பரணவே ஶப₃த₃ஜாலவத| ஸித₃தே₄ ததீ₃யஶேஷதவே ஸாவாாத்₂தாஸ ஸமப₄வநதி ஹி||" என கையாலே ஸ்சசி₂ஷயன ஸந₃₃ாசாாயன அருளிச்செய்த தொரு சரமாாததததையே தஞசமெனறு விஶவஸிகக வேணு மெனறபடி.

வீரஸுிகாமணிப பலலவராயன, பட்டரைககுறிதது 'பட்டரே ! ராஜகார்யஞ் செய்கையாலே அடியேனுககு ப₄க₃வத்விஷயவைபவங் கேடக விரகிலலை; எனக்குத் தஞச மாயிருப்பதொரு அர்ததம் பரஸாதித்தருளவேணும்' எனறு அபேக்ஷிகக, பட்டரும் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திரும' என்று அருளிச் செய்தருள, அது தெரியாமையாலே அவன கையைப்பிசைந்துநிறக, இவரும 'கடறகரையிலே ஒரு அமருதக்கடலபோலே பெருமாள் பெரிய வாநர ஸேனையோடே விட்டிருகக, அக்கரையிலே பிணாநினனிப் பையல் ராவணன இருகக, எழுபதுகோடி மஹாகபிஸேனை உணர்ந்து பெருமாளைக் குறிககொண்டு நோககிக் கொண்டு போர, அவாகள் பரகருதிமாங்களாகையாலே கணணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோாநதவளவிலே, தாமும் தம திருத் தம்பியாருமாகத திருவரையிறகட்டிய கச்சும சுருககிய சீராவும் நாணியும் முதுகிலே அமபாூததூணிகட்டிக கை யிலே தெறிததுப் பிடித்துப் பெருககின திருச்சரமும் தரிதத திருவில்லும் தாமுமாய், சில அண்ட₃ஜங்கள் முட்டையிட்டுத் தம் சிறகினகிழே நோககிட்டு வைககுமா போலே எழுபதுவெள்ளம பலவஙக₃ குலபதி மஹாஸேனை யையும் நடையாடும் மதிள்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொணடு

ஓரிரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமக னுடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று ஸுகமாயிரும்' என்று அருளினார். தர்ஶநரஹஸ்யமாவது - உறங்குகிற போது நம்மை ரக்ஷிக்குமவன், உணர்ந்தால நம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்றபடி.

ஒருநாள் த்ரிபு$_4$வநவீரதே$_3$வராயன், பட்டருடைய வைபவங்கண்டு 'பட்டரே! நீர நம்பக்கல ஒருநாள் வந்து போகீர' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொருபோக்கு உண்டோ?' என்று அருளினார். அதாவது - 540. "ஏதத்$_3$ வ்ரதம மம" என்று ஸவாஶ்ரித ரக்ஷணதீ$_3$க்ஷிதனை எம்பெருமானிருக்க, கதிபய க்ஷுத்ரமேஶ கஶ்சித் புருஷாத$_4$ மன வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோ மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமாளைத் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருவடிதொழப்புக, திருமுன் அடிக்கிற வேத்ரபாணிகள் பட்டரைப்பாராமல சில பரு ஷோக்திகளைச சொல்ல, ஸ்ரீபாதத்தில ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அவரோடே எதிருத்தரஞ்சொல்லப்புக, பட்டரும 'வாரீர பிள்ளாய்! கேளும். பெருமாளுக்கு ஏகாந்தத்திலே என குற்றம விண்ணப்பஞ்செய்ய ஒருகாலம் பெற்றேனாய், பெரு மாளும் திருச்செவிசாத்தாமல்போந்த இத்தைப் பெரு மாளுக்கு அந்தரங்க பரிகரமாயிருப்பாரொருவர் நம தோஷத்தை ஏகாந்தத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரு மாளும திருச்செவிசாத்தினது கண்டால், நம்மைப்பாக்கில அத்தை விலக்குகிற இத்தால நீர்பெற்றபேறு என?' என்று அருளினார்; இத்தால, பகவத் ஸந்நிதியில் ஏகாந்தத்தில பரக்ருத ஸ்வதோ$_3$ஷக்$_2$யாபநம் தத்$_3$வாத்ஸல்யகார்யமாயத் தத$_3$ங்கீ$_3$காரஹேதுவுமாமென்று நினைக்கக்கடவனென்றபடி.

பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தில ஸம்பந்தமுடையராய் ஸோம யாஜியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், பட்டரை 'அடி

யேனுக்குத் திருவாராதநக்ரமம் பரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணபபஞ்செயய, பட்டரும உடையவா நித யத்தை—ஒருயாமபபோது திருவாராதநம பணணவேணடுங் க்ரமதத்தை—பரஸாதிததருள, அவரும் அதுகொண்டு நெடு நாள் திருவாராதநம்பண்ணிப போரசசெய்தே, ஒன்றிரண்டு நாள் பட்டர்திருவாராதநத்தை ஸேவிததிருகக, அஙகுத தமககு அருளிச் செய்த க்ரமம ஒன்றும கண்டிலர். பட்டா திருவாராதநஞ்செய்தபடி.—பட்டர் நீராடித தூய திருப்பரி யட்டஞ் சாததியருளித திருமண்காபபுச் சாததியருளி, உள்ளே அமுதுசெய்யத் தளிகையை அமர்த்தினவளவிலே தளிகைமுனனே எழுந்தருளியிருந்து 'தெறகாழவாரை எழுந்தருளுவித்துககொண்டு வாருங்கோள்' என்ன, அவர் களும அபபடியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கைத் தலத்திலே பிடிக்தவளவிலே, தமககுப் படைதத திருப போனகததையும் சேர்த்த தண்ணீரமுதையும் அமுதுசெய் விததருளி பரஸாதப்பட்டருளினா. அததைக கண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரைத தண்டனிட்டு ஸவிநயராய் 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு, சொல்ல பயமாயிருககிறது' என்று சொலல, பட்டரும 'அஞ்சாதே சொலலும' என்ன, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'திருவாராதநப்படியை அடியே னுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று, தேவரீா இபபடி செய்தருளுகிறது; இதறகு அடியென?' என்று விண்ணப பஞ்செய்ய, படடரும் 'ஸகல ஶாஸ்தரஙகளேயும ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அபபடியொழியச் சொலலுகைக்கு ஒருவாாததை கணடிலேன, என்னை நிரூபிததவிடததில இபபடியொழியச் செயகைககு ஒருசொல கண்டிலேன' என்று அருளிசசெய்தருளினா, ஹிதைஷியான ஆசார் யன் ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநபரிபாகாநுகுணமாகக கொண்டிப் பசுவுககுத தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களிலே மண்டிததிரிகிற கரணங்களை பகவத விஷய பரவணமாம்படி திருதது மென்னுமதுவும், ஆசார்ய

னுடைய யதநமாய் பகவதவிஷயைகபரமான அநுஷ்டாந விஶேஷததிறகுக் கருதது அவிஶேஷஜ்ஞர்ககுத தோறறு தெனனுமதுவும தோன்றுநின்றதிறே

பட்டரை ஒருவன 'தேவதாந்தரஙகளை ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள் அநுவாததியாதொழிவானென?' எனன, 'ப்ராமண விரோத முண்டாகிலன்றோ ஸந்தேஹமுள்ளது, இங்கே ஸநதேஹமிலலை' எனறு அருளிச்செய்தார். அது எங்ஙனே யெனனில்:— 'ஸதவபரசுரரை ரஜஸ்தம பரசுரா அநுவர்த் திககுமது போக்கி ஸத்வப்ரசுரர் ரஜஸ்தம:ப்ரசுரரை அநுவர்த்திககககடவதோ?' எனறு அருளிச்செய்தார, ஆகையாலே, தேவதாநதரங்கள் குண தோஷங்களிரண்டா லும ஒருகாலும் அநுவர்த்தநீயரனறெனறபடி.

'பட்டா அறியில் ஸமமதியார' என்று, பட்டா ஸ்ரீபாததவதை வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா திருக்கையாலே விளககுவிதது, ஆண்டாள் ஸ்வீகரிபபள. இதவதை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா கண்டு 'நீர் தாயாராயிருநது இபபடி செய்தருளலாமோ?' எனன, ஆண்டாளும 'அது என? பிறர்திருவாராதநததின தீரத்தமே ஸ்வீகார்யமாய், தான ஏறியருளப் பண்ணின விகரஹத்தின தீர்த்தம் ஸ்வீகாரய மாகாதோ? எனன, அவரும 'அதறகு அடியென? எனறு கேடக, ஆண்டாளும '* கணபுரமகைதொழுமபிள்ளையை பிள்ளையெனறெணணப பெறுவரே?' எனறு அருளிசசெய் தாள். இத்தால, ஶிஷ்யபுத்ரர்களேயாகிலும், ஜ்ஞாநாதி₄கர் ததீ₃யதவேந அநுவாததநீயரெனறபடி.

பட்டா, தம ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைபபாரதது 'நீர அநந்தாழவான் ஸ்ரீபாதத திலே சென று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருககும்படி எங்ஙனே யென று கேட்டுவாரும்' எனறு அருளிச்செய்ய, அவரும் அநந்தாழவான ஸந்நிதிககு எழுநதருள, அனறு அஙகே

பல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுது செய்தருள, இவரும் இடம் போதாமையாலே அவர்கள் அமுதுசெய்து எழுந்திருக்குமளவும் பேசாதிருக்க, பின்பு அநந்தாழ்வானும் இவரைக்கண்டு 'நெடும் போதுண்டே! அமுது செய்தருளப் பெற்றதில்லையே! இளைப்போடே யிருக்கிறதே!' என்று போர நொந்து சடக்கென அமுதுசெய்தருளப் பண்ணி, தாமும் தேவிகளுமாக ஸேஷித்திருந்த திருப்போனகத்தை அமுதுசெய்தருளி எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் குறித்து 'எங்குநின்றும் எழுந்தருளிற்று ?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'பட்டர், தேவரீர் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும்படி எங்ஙனே யென்று கேட்டுவரச்சொல்லி வரவிட்டருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் 'ஆகில, † (கொக்குப் போலேயிருக்கும், கோழிபோலேயிருக்கும், உப்புப்போலே யிருக்கும்.) உம்மைப்போல யிருக்கும்' என்று அருளினார்; இத்தால, தன் ஜ்ஞாநாநுஷ்டா₂நாபி₄மாநாதி₃நிமித்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலே முற்பாட்டுக்கு ஆசைப படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைபபட்டுத் ததீ₃யஸேஷத்வத்தைப்பேணுகை ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமென்று உத்தரமருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தோஷத்தாலே கலங்கி விஷயப்ராவண்யந தலையெடுத்து, பட்டர் ஸந்நிதியிற் சென்று 'பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, பட்டரும 'வாராய்பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றோ, நீ விட்டாலும நாம் விடுவோமோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத்தேட, இவரும் அவனைப் ப₃லாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயேந ஜ்ஞாநோபதேஶமுகத்தாலே வருந்தித் திருத்தி ஸ்ரீபாதத்திற்கு அந்தரங்கராக்கிக்கொண்டருள, அவரும் மஹாவிரக்தராய்

† குண்டலிதக்ரந்தம அநேகப்ரதிகளில இல்லை.

நிலையிலே நின்றருளினர். ஆகையாலே, அஜ்ஞாநம் தலை யெடுத்து அகன்று போவாரையுமுடபட விடாதே யதநேந திருத்திச் சேர்த்துக கொள்ளுகையே ஸத்₃ாசார்ய லக்ஷண மெனகிறது.

ஒருநாள், பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங் கூட்டத திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து பகவத கல்யாணகுணநுஸநத₄ாநம நடவாநிறக, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ண வர் 'நாம் பண்ணின ஸுக்ருதமன்றோ இப்படியிருக்கப் பெறறது!' எனன. அவ்வளவிலே சிறியாசசான் எழுந் திருந்துநினறு 'நெடுங்காலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று ஶிக்ஷித்துவைதது. இபபோதாக ஒரு ஸுக்ருதத₃ேவருண்டா வதே!' எனறு அருளினர், இத்தால் உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஈஶ்வரனிருகக, ஆநுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம் அடி யெனகை ஸ்வரூபநாஶ மெனறபடி.

பட்டரோடே அமுதனர் வெறுததருளி 'தாம ஆழ்வா னுடைய வெறறிலைச் செருககிலே பிறநதவர், நான ஆழ்வா னுடைய ஜ்ஞாநச்செருககிலே பிறந்தவனனறோ?' எனறு சொலலிவிட, அததை பட்டர் கேட்டருளி 'பாசுரம் அழகிது. ஆகிலும், இத்தைதத தாமே சொனனரே!' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, ஆசார்யாபி₄மாநஜநித ஸ்வோத்கர்ஷரூப † ஶ்லாக₄ாவசநம ஸ்வரூபாநுசித மென்றபடி

ஒருநாள் பெருமாள புறப்பட்டருளி ஒரு திருமண்ட பததிலே எழுநதருளியிருககச்செய்தே பட்டர் திருவால வட்டம் ஸேவித்திரா நிறக, ஸ்ரீபாதததுமுதலிகள் 'ஸந்த்₄யா வந்த₃நத்திறகுக காலம தப்புகிறது' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பட்டரும் 'பகவத்கைங்கர்ய நிரதருககு ஸந்த்₄யா வந்த₃நவைகலயதோஷம் வாராது' எனறு அருளிச்செய் தருளினா, இதற்குககருத்து'— 541. "மதகாம குர்வதாம

† 'ஸ்வவாக்₃வ்யவஹ்ருதவசநம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

புமஸாம கர்மலோபோ ப₄வேத்₃யதி₃। ததகர்ம தே ப்ரகுர் வநதி நிஸர கோடயோ மஹர்ஷய ||" என்று திருமுகப் பாசுரமிருக்கையாலே, பகவத் கைங்கர்யத்தையிழந்து நிதய கர்மாநுஷ்ட₂ாநார்த்த₂மாகப போகை ஸ வ ரூ ப வி ரு த் த மென றபடி.

ஒருகால பட்டருடனே அநேக விதவான்கள் திரண்டு வந்து தர்கசிகக, பட்டர் அவர்களெலலாரையும் வாய் மூடுவித்து ஜயித்தருள, பின்னையும் அவர்கள் 'இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போம்' என்று ஒரு குடத்திலே ஒரு பாமபை யடக்கிக்கட்டி 'இக்குடத்திலேயிருககும் வஸது என்?' என்று கேட்க, பட்டரும் 'திருவெண கொற்றைக குடை இருககிறது' என்ன, அவர்களும சிரித்துக் குடத்துக்கட்டை அவிழத்துவிட்டவளவிலே போ₄கி₃ புறபபட, அவர்களும் 'இதுகொற்றக் குடையோ' எனன, பட்டரும 'அனறோ? "சென்றால் குடையாம்" எனறனறோ ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது' எனன, அவர்களும் இவரு டைய ஸர்வஜ்ஞதைககு விஸமயபபட்டு கருதார்தத₂ராய்ப போனார்கள்.

முனபு உடையவர் காலததிலே ஆசார்யர்களெல்லாரும் உடையவருக்கு மாநஸபுதரரான திருககுருகைப்பிரான பிள்ளானை அநுவாததிதது 'ஆழ்வார்களருளிச் செயல களின் அரும்பொருள் தெரியும படிககுத தேவரீர் வ்யாக யாநஞ் செய்தருளுமபடி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ள வேணும்' எனறு பிள்ளானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவா பெருங்கூட்டத்திருவோலககமாக எழுந்தருளியிருக்கசசெய்தே ஸாஷ்டாஙகப்ரணாமம் பண்ணி ஸவிநயராய் இரப்புடனே 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு' என்று சொல்ல, உடையவரும 'என?' எனறு கேட்டருள, பிள் ளானும் 'தேவரீா ஸ்ரீபாஷ்ய மருளிச்செய்து திக்விஜயம் பண்ணி தர்மநதை நிலைநிறுத்தியருளிறறு, இனி திரு

வாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களுக கும வ்யாகயாநமசெய்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலே, விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வ்யாகயாநம் பண்ணிலை, மநதமதிகளுககு இதறகு இவ் வளவிலே அர்த்தமுள்ளதென்று தோற்றும், ஆகில், அப சாரமாம்; ஆழவாாகள் பாசுரஙகளுககு அவ்வவருடைய புத்திககு ஈடாக ப₃ஹு₂வாகச் சுரககும ; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயலகளுக்கு வரமபு கட்டினபபோலேயாம், நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்யும்' என்று நியமிததருளினர். திருககுருகைபபிரான் பிள்ளானும் யதி ராஜரநுமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ப்ரகரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முந்துற முனனம இனிதாக ஆறுயிரப படி உரைததருளினர் பட்டரும் நஞசீயருக்குப் பிள்ளான படி ஆறுயிரமும் நனறாக ப்ரஸாதித்தருளினர்.

நஞ்சீயரும அத்தை நன்றாக அதி₄கரிதது, பட்டரை அநேகமாக அநுவாத்திதது அவருடைய அநுமதிகொண்டு திருவாய்மொழிககு ஒன்பதிநாயிரப்படியாக ஒருவ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறகச்செய்தே, பட்டருக்கு இருபத்தெட்டாந்திரு நக்ஷதரத்திலே ஒருகைஶிகத்வாதஶியினன்று பெருமாள் ஸந்நிதியிலே நின்று கைஶிகபுராணம்வாசித்தருளாநிற்க, எனறையும் போலனறியே ஒரு பதத்திலே நினறு ப₃ஹு₂ முகமாக பூ₄ர்வார்த்த₂ங்களை அருளிச்செயகிறபடிகளைக கண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளம்பறறி யுகநது இவருககுத தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம திருவா பரணம் முதலானவறறையும் தாம எழுந்தருளியிருக்கும திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தையும் பினனையும சிலவற்றையும் பரிசி லாக இரங்கியருளி, மார்புந் தோளும் பூரித்துக திருமேனி தெரியாமல் த்வரைவிஞ்சி மாறி 'இவாககு மறறு எது கொடுப்போம?' எனறு, ஸநதோஷாதிஶயததாலே 'பட்டரே! உமக்கு மேலைவீடு தந்தோம' என்று திருவுள்ள

மாக, இவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்தருள, திருவோலக்கமடையக் கடலகுமுறுப்போலே 'இப்படி திருவுள்ள மாவானென?' என்று கலங்கி வயிறு பிடிக்க, பட்டரும் ஹாஷபரகாஷத்துடனே பெருமாள் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து கருதாஞ்ஜலிபுடராய் நின்று கொண்டு 'நாயனதே! தேவரீர் அர்ஜுநனைக் குறித்து 542. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அருளிச் செய்தருளிற றென்று கேட்பாரவார்த்தை கேட்டிருக்கையன்றிக்கே, தேவரீர் தாமே இப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற இப்பேற்றுக்கு அடி - உடையவர் தேவரீர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்த உறவும், ஆழ்வாரோடு உண்டான குடல் துடக்கும், எம்பாரருளுமிறே' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருவோலக்கத்திலிருந்த ஸ்ரீரங்கமறையோர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் உகப்புத் தலைமண்டையிட்டு விசாரியாமல ஒரு வார்த்தை அருளிச் செய்தருளினார்; நீர் இங்ஙனே உகந்து அங்கீகரிக்கிறதென்? உம்மைக் கொண்டு இவ்விபூதியைத் திருத்தவேணு மென்றன்றோ பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறது' என்ன, பட்டரும் 'ஆனால் - இவ்விபூதியும் இவ்விபூதியிலுள்ளாரும் ப்ராக்ய ஹீநரானால். அடியேன் செய்வதென? நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்குமோ? என்னை இவ்விபூதிபொறுக்குமோ? இன்னம் சிறிது நாள் இங்கே அடிமை கொண்டருளில், பரமபதத்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டேனோ?' என்று பெருமாள் தம்மை விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலுண்டானசெருக்குத் தலைமண்டையிட்டு ஹ்ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன்தே! ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தியிட்ட திருவடித்தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல பூரித்த சிவந்த திருமுக மண்டலமும் திருநுதலில கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபதத்தில கண்டிலேனாகில, ஒரு மூலையடியே முறித்துக் கொண்டு குதித்து மீண்டு வருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, நம்பெருமாளையும் பெரிய பெருமாளையும

ஆபாதசூடம அநுபவித்து, கோயிலாழவாரையும் ஆழ்வாரை யும கண்ணார ஸேவிதது நிற்க. பெருமாள் தம் வரிசைக ளெலலாவறறுடன ப்₃ரஹ்மரத₂ம் பண்ணுவித்து, கோயில அனைத்துககொததும் அகில ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளும் எலலா ஆசாரியர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்ககம் சூழந்து ஸேவிததுவர, அவா திருமாளிகையிலே எழுநதருளி ஆணடாளை ஸேவித்துநிறக, அவரும் ' * நலமந்தமிலல தோர்நாடு புகுவீர' எனறு ஆஶீாவதிகக. பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன வேண்டுவ தீதே' எனறு உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்க ளடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுது செய்தருளினபின்பு பெருஙகூட்டமாக எழுந்தருளி யிருந்து, எனறையும்போலே திருநெடுநதாணடகத்திறகு அர்ததம் அருளிச்செய்யா நிறகச்செய்தே "அலமபுரிநத நெடுந்தடகைக" எனகிற பாட்டுககு அர்த்தமருளிச செய் கிறபோது, "அஞ்சிறைப்புள் தனிபபாகன" என்கிற விடத்திலே "பறவையேறு பரமபுருடா நீ யென்னைக்கைக கொண்டபின, பிறவி யென்னுங் கடலும் வறறிப் பெரும் பதமாகினறதால" எனறு இத்தை இரட்டித்து அநுஸநதித் தருளித் திருககண்களை மலரவிழித்துத் திருமேனியைச் சிலிர்பபித்துப் புன்முறுவல் செய்து திருமுடியிலே அஞ்சலி செய்துகொண்டு அணையிலே சாய்ந்து நிற்கசசெய்தே ஶிர· கபாலம வெடித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருள, முதலிகளும் உள்ளேசென்று 'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருககிறார்' என்று ஆண்டாளுக்கு அறிவிகக, ஆண்டாளும் சடககென எழுந்தருளி பட்டரை வாரியெடுத்து மாாபிலே அணைததுக் கொண்டு, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளின விஸ்மயத்தைக கண்டு, திருவுள்ளங் கலஙகுதல திருமுகங்கனறுதல * கண்ணீர்மலகுதல செய்யாதே வண்டுகள் பூவின்பரிமள மறிந்து ஆக்₄ராணித்து க்₃ரஹிக்குமாபோலே, பட்டருடைய ஸௌகுமார்யமறிந்து நலக்காமல இவர் ஹ்ருதகமலத்தை அலர்த்தித் தான் * தெய்வவண்டான தன்மை தோன்ற

ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் இவரைக் கைக்கொண்டருளுவதே! பெருமாளுக்கும் நாச்சிமாருக்கும் பேரிழவும்பெருங்கலேசமும் பெருவயிறெறிச்சலுமாய்ச் செல்லாநிற்க, பரமபதநிலய னுக்கும் அங்குள்ள நாச்சிமாருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருஞ் செல்வமும், பெருங்களிப்புமாய்ச் செல்லுகிறதே!' என்று புத்ர சோகலேசஸ்பர்சமுமற்று, 'உடையவன் உடைமை யைக் கைக்கொண்டால், நாம் வெறுக்கலாமோ? என்று ஆண்டாள் இருக்க, கடல் கலங்கினபோலே கோயிலுள்ளா ரடங்க சோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடிக்க, வேதாந்திகளும் வேரற்றமரம்போலே கோ₄ஷித்துக்கொண்டு விழுந்து சோகார்த்தராய் ப₃ஹுவாய் ப்ரலாபித்து * மழைக் கண்ணீர் மல்கி நிற்க, பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திரு முத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவால வட்டம் திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தினக்லசம் மேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமான தம்முடைய ஸர்வபரிஜநபரிச்சதங்களடங்கக் கொடுத்துவிட்டு, 'நம்மு டைய அவப்₄ருதே₂ாத்ஸவம் கொண்டாடுமாபோலே பட்ட ருக்கும் அவப்₄ருதே₂ாத்ஸவங்கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளமாய், திருமுகங்கனறித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெரு மாளும் நாச்சிமாருமகூடத் திருமஞ்சநமாடியருளி, 'இப் போது நமக்குச் செவ்வாய் வகரமாய்த்து' என்று திரு வுள்ளம் நொந்து, நாம் புத்ரனை யிழந்தோமே! என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்தருளியிருக்க,

வேதாந்தி முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக் கொண்டு பட்டரை ப₃ரஹ்மமேத₄த்தாலேஸம்ஸ்கரிப்பித்துப் பள்ளிப்படுத்து, அவப்ருதங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சீயர் முட்டாக்கிட்டு மூடிக்கொண்டு புழக்கடை வழி யாலே தம்மடமே யெழுந்தருள, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நஞ் சீயரும் 'புதுக்க அறுத்த விதைவை தெருவிலே வெளிப்பட வருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார், அதாவது-

ஸசிஷ்யனான ஸதாசார்யன் இறந்து ப்ராப்யமான ஸமனா யிருக்கை ஸ்வரூபஸித்தியென்று கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவளவிலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர் திருத்தகப்பியாரான சீராமப்பிள்ளை '*நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர் மேற்பனிசோர, அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தா லொத்ததாலோ. இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெருமிடறுசெய்து ஆர்த்தராய்க்கூப்பிட்டு சோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்வார்த்தியைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான திருவயிற்றிலே பிறக்கத்தக்கவரல்லர்' என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொறாமல் ஜ்ஞாதித்வங்கொண்டாடு கிறீரோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடை யிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் சோகத்தைவிட்டுத் துணுக்கென எழுந்திருந்து ஆண்டாள் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அபசாரப்பட்டேன், பொறுத் தருளவேணும்' என்று க்ஷமைகொண்டு, பட்டருக்குத் தீர்த்ததிருவத்யயனமு செய்தருளி நிறைவேற்றினபின்பு, பெருமாளைத் திருவடிதொழச் சென்றவளவிலே,

பெருமாள் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி, 'பட்டரையிழந்தோம் நாம் ; உமக்கு நாம் இருக்கிறோம், முசியாதே கொள்ளும்' என்று பட்டருடைய வரிசை களடங்கக் கொடுத்தருளி ப்ரஹ்மரதம் பண்ணுவித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட, சீராமப்பிள்ளையும் முசிப் பற்று ஹ்ருஷ்டராயிருந்து தர்சநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இத்தால், மஞ்சள்நீர் குடிப்பித்துப் பெற்றுவளர்த்த வரே தம் பெருவீடு கொடுக்கும்படியான தன்னேற்றமும்,

அர்த்தத₂ாநுஸந்த₄ான வேளையிலே ஹாரத்த₃ன ஸாக்ஷாத் கரித்து வழிநடத்தும்படியான தன்னேற்றமும், பேறு இழவு இரண்டுக்கும் பெருமாள் தாமாய் அதில் கலக்கமற்ற தன்னேற்றமும், ஆழ்வானகுடல்துடக்குடைய பட்டர்களே யுள்ளதொன்றிறே.

பட்டர்வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதிறே. யதா₂மதி யதா₂ஶ்ருதமாகச் சொன்னவித்தனை.

பட்டர் திருநக்ஷத்ரம - வைகாசியில் அநுராத₄ம்.

அவாதனியன - 543. " ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டார்யஶ்ஸ்ரீரங்கே₃ஶபுரோஹித | ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுதஶ்ஸ்ரீமாந ஶ்ரேயஸே மே஽ஸ்து பூ₄யஸே ||"

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை வைபவங்கள்

அநந்தரம் வேதாந்திகளான நஞ்சீயர் பட்டர்நலலருள் கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரமாக ஸ்ரீபாஷ்யப்ரக்ரியையாலே ஒரு வ்யாக்யாநம் அருளிச் செய்து முற்றப் பட்டோலைகொண்டு 'இதனை ஒரு ஸமபுடத்திலே நன்றாக எழுதித் தரவல்லாருண்டோ?' என்று தம் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'தென்கரையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜரென்பாரொருவர் பலகாலும் இங்கேவருவர், அவர் நன்றாக எழுதுவர்' என்று நஞ்சீயருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் வரதராஜரை யழைப்பித்து 'ஒருகரந்தமெழுதிக்காட்டிக் காணீர்' என்ன, வரதராஜரும் எழுதிக்காட்ட, சீயரும் அத்தைத் திருக்கண் சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்றாயிருந்தது; ஆகிலும், இது திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநமாகையாலே, ஒரு விலக்ஷணரைக்கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுகையாலே திருவிலச்சினை திருநாமமாத்ரமுண்டான இவரைக்கொண்டு எங்ஙனே எழுதுவிப்பது? விஶேஷஜ்ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிறே' என்று ஸந்தேஹிக்க, வரதராஜ

ரும சீயா திருவுள்ளத்தை யறிந்து 'அடியேனையும தேவரீா திருவுள்ளத்துக்கு வரும்படியே திருத்திப் பணிகொள்ள லாகாதோ?' என்ன, அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந்திருவுள்ள முகந்து அபபோதே வரதராஜரை அங்கிகரித்தருளி, 544. "பஞ்சாஸதராங்க₃ா பஞ்சஸம்ஸகாரயுக்தா· பஞ்சாா்த்த₂ஜ்ஞா. பஞ்சமோபாயநிஷ்ட₂ா | தே வாஞ்நாம பஞ்ச மாஸாஸ்ரமாஞும விஷ்ணோர்ப₄க்தா. பஞ்சகாலபராயணா ||" என்ற ஸலோகத்திற்சொன்ன பரமாநநிஷ்டையெல்லாம பூாணமாமபடி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, பட்டோலை எழுதின ஒன்பதிநாயிரத்தையும முற்ற ஒருரு வரதராஜருக்கு அருளிச்செய்து காட்டியருளி, 'இப்படியேதப்பாமல எழுதித் தாரும்' என்று பட்டோலையை வரதராஜர்கையிலே கொடுத் தருள, அவரும் அத்தை வாங்கிககொண்டு 'அடியேன ஊரிலே போய் எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும அப்படியே செய்யும' என்று விட, அநந்தரம வரதராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந் தருளினவளவிலே சிறறிடம நீஞ்சிப்போக வேணடுகை யாலே பட்டோலையைத் திருமுடியிலே கட்டிககொண்டு நீஞ்சிப்போகச்செயதே ஒரலை வநது அடித்து கரந்த₂ம் ஆற்றுக்குளளே விழுநதுபோக, வரதராஜரும் அக்கரை யிலேயேறி 'பட்டோலை போய்விட்டதே! இனிநாம என் செய்யககடவோம்?' என்று விசாரிதது, ஒரு அலேகத்தை யுண்டாக்கிககொண்டு நஞ்சீயாப்ரஸாதித்தருளின அா்த்த மொன்றுந தப்பாமல ஒன்பதிநாயிரமும் நன்றாக எழுதி யருளித தாம தமிழுக்கு மிகவும் உத்தமவிரக ராகையாலே ஒரொருபாட்டுககளிலே 545. "உக்தார்தத விஶதீ₃கார யுக்தார்தத₂ாநதரபே₃ாத₄நம் | மதம விவரணம தத்ர மஹிதா நாம மநீஷிணும ||" என்கிறபடியே உசிதமான ஸ்தலங் களுக்கு ப்ரஸந்ந க₃மபீ₄ரபத₃ங்களாலே அர்தத₂விஶேஷங் களும் எழுதிககொண்டுபோய்ச் சீயா திருக்கையிலேகொடுக்க, சீயரும ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப பாாததவளவில, தாம்

அருளிசசெய்த கட்டளையாயிருககசசெய்தேயும ஶப₃த₃ங களுககு மிகவும அநுகுணமாகப பலவிடஙகளிலும அநேக விஶேஷாரததஙகள் எழுதியிருககையாலே அதனைககண்டு மிகவுநதிருவுள்ளமுகநதருளி வரதராஜரைப பாரதது 'இது மிகவும நனறாயிராநினறது, இதென?' என்று கேட்க, அவரும் பயபபட்டு ஒனறும விணணபபஞ்செய்யாதிருகக, சீயரும் 'நீர பயபபடவேணடா; உண்மையைச சொலலும்' என்ன, வரதராஜரும் 'சீயா! திருககாவேரி நீச்சாகையாலே பட்டோலையை அடியேன தலையிலேகட்டிககொண்டு நீஞ்சப் புக்கவாறே, ஒரு அலை வநது அடிக்கையாலே அது ஆறறிலே விழுந்து அமிழநது போயிறறு, இது தேவரீர் ஒருருமுற்ற பரஸாதிததருளின கட்டளையிலே எழுதினேன' எனறு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும 'இவருடைய புததி விஶேஷமிருநதபடி எனதான! இவா மஹா ஸமர்த்த₂ராயிருநதார், நனறாக எழுதினா!' எனறு மிகவுந் திருவுள்ள முகநதருளி, வரதராஜரை வாரியெடுதது அணைத்துக் கொணடு 'இவா நம்முடையபிள்ளை; திருககலிகனறிதாஸர்' எனறு திருநாமஞ் சாத்தி, தமமுடைய ஸந்நிதியிலே அரை க்ஷணமும பிரியாமல வைததுககொணடு 'பிள்ளைககு ஸகலாரததங்களையும கரதலாமலகமாமபடி ப்ரஸாதித் தருளினா. அவரும் 'சீயரையலலது *தேவுமறறறியேன' எனறு எழுந்தருளியிருநதார். ஆகையாலே சீயர் நம்முடைய பிள்ளை யெனறு அருளிசசெய்த அன்றுதொடங்கி வரத ராஜருககு 'நமபிள்ளை எனறு திருநாம முண்டாயிறறு.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயரை 'இதரோபாயங்களுககு ப்ரமாண மும ப₃ஹுளமாய் அநுஷ்ட₂ாதாககளும் பலராயிருக்க, இதுககு ப்ரமாணமும் சுருஙகி அநுஷ்டாதாககளும் சுருங்கி ருஷிசச₂நதே₃ாதி₄தை₃வதாதி₃களும அநுஸந்தே₄யங்க ளனறியே யிருபபானெனன?' என்று கேட்க, சீயர் அருளிச் செய்தபடி — 'இருவர் கூடி ஓராறறிலே இறங்கிப்போகா நினறால, ஆறறிலமிழந்தவனை அமிழாதவன் கையைப்

பிடிததுக கரையேறறுகைககு ஒரு ப்ரமாணாபேக்ஷை வேணுமோ? பரமாணாபேக்ஷையுணடென்று நினைததிராகி லும 546. 'முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம பரபத்$_3$யே;" 547. "தஸமாந்நயாஸமேஷாம தபஸாமதிரிக்தமாஹு:' 548 "நயாஸ இதயாஹுர் மநீஷிணோ ப$_3$ரஹமாணம". 549. "நிக்ஷேபாபரபாயாயோ நயாஸ பஞ்சாங்க$_3$ஸமயுத |
ஸநநயாஸஸதயாக$_3$ இதயுக்தஶரணாக$_3$திரிதயபி ||" என்று ஏவமாதி$_3$ ப்ரமாணஙகள் பலவறறையும அருளிச்செய்து பரமாணங்களில குறையிலலை, † (நான இவ்வாததத்தில பரமாணந்தான வேண்டுவதிலலை யென றிருப்பன; அதறகு அடி:—ஒருகுள்ளனும ஒருநெடியனுமாக ஆறறிலே யிழிந தால் குள்ளன அமிழாநினறால நெடியவன கையைப்பிடிக் குமபோது கரையிலேயிருந்து ஒருவன சொலலவேணடுவ திலலையிறே. இவனுடைய த$_4$ர்மிக$_3$ராஹகபரமாணநதானே அமையுமிறே. அவன கையை அவன பிடிக்கைக்கு ஒரு விதி$_4$வேணுமோ? என்று அருளிசசெய்து) ‡ [இனி அதி$_4$ காரி சுருக்கம பாரசகில. லோகததில இருநததே குடி யாக ஸர்வரும ஸமஸாரிகளாயிருக்க. அதில நாலிரண்டு பேர உத்தமாஶரமிகளானால. ஸமஸாரிகளுக்கு ஒரு உத் கர்ஷமும. ஸந்நயாஸிகளுக்கு ஒரு அபகர்ஷமுமுண்டோ? இனி 550. "ஜயோதிஷடோமேந ஸவாகக$_3$காமோ யஜேத" என்று ஸவர்கக$_3$ாநுப$_4$வததுக்கு ஸாத$_4$நத்தை ஶாஸதரம விதி$_4$யா நின்றால, ஒரு ஊரிலே ஒருவனன்றோ யஜிததா னென்று கேட்கிறது, இதுககோ உமககு ஆள்பறறப போகிறது?] 551. "ருஷயாதீ$_3$மஶச கரந்யாஸம அங்க$_3$ நயாஸஞ்ச வர்ஜயேத" என்கையாலே இதுககு ருஷ்யாத்$_3$ய

---

† குண்டலிதம் சில பிரதிகளிலிலலை.

‡ (பா) "பினபு 552. 'ப$_3$ராஹமணோ யஜேத' என்று ஜாதிநிப$_3$நத$_4$னமாக ஶாஸ்தரஙகள சொனனாலும். க்வசித் கோணே யஜ்ஞபபார அலபமாயிறேயிருக்கிறது. ஆகையாலே அதி$_4$காரிகள் சுருஙகியிருக்குஙகாணும்"

பேக்ஷையில்லை, இதில் அர்த்த₂த்துக்குக்கூட்டுவேண்டிவிறே, இதற்குங்கூட்டு வேண்டுவது, இதுவே எனக்குக் கருத்து' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் கருத்தாரத்த₂ ராயருளினார்.

நம்பிள்ளை, நஞ்சீயரைக்குறித்து 'ஒருவன் தனக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வ முண்டென்று அறியலாவது எவ்வவஸ்தை₂ பிறந்தால?' என்ன, சீயரும அர்ச்சாவதாரத்துக்குப்பரத்வ முண்டென்று அறிந்தவளவிலும ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன பக்கல் புத்ரதா₃ராதி₃கள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தளவாகிலும ஸ்நேஹம்பிறந்த வளவிலும, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா கடுத்து வார்த்தையருளிச்செய்தால தன நெஞ்சில சிவிட்குத் தட்டாதே பே₄ாக₃ரூபமாயிருந்தவளவிலும ஸ்ரீவைஷ்ணவதவமுண்டென்று அறியலாம, ஆகையால் அர்ச்சாவதாரே பரத்வபு₃த்₃தி₄யும, ப₄ாக₃வதப்ரேமமும், ததகடி₂நோகதி பே₄ாக₃யதாபு₃த்₃தியு முண்டானபோது ஸ்ரீவைஷ்ணவதவம ஸித்தமெனகிறது.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளா நிற்கச்செய்தே 'திருப்போனகம் சமைந்தது' என்றவாறே, 'சொக்கத்தேவரைத் திருவாராதநம பண்ணும்' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பிள்ளையும் 'அடியேன் திருவாராதநக்ரமத்தை யறிந்தேனோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, சீயரும் 'நானோசால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேனா? த்₃வயத்தில உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்தித்துத் திருவடி விளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணமாட்டீரோ?' என்று அருளிச் செய்தார். 'உகந்தருளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப் போனகம் படைப்பது ஒன்றிலேயாகில, அமுதுசெய்தருளப் பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று பிள்ளை நஞ்சீயரைக் கேட்க, சீயரும 'த்₃வயத்தில் பூர்வோத்தரக₂ண்ட₃ங்களிரண்டுக்கும் நடுவே ''ஸர்வமங்க₃ள விக்₃ரஹாய'' என்கிற விசேஷண ஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது' என்று

அருளிச்செய்தார்! இத்தால், உப₄யக₂ண்ட₃மத்₄யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச்செய்தது - கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தி₂யுடன் இச்சதுர்த்தி₂சேர்ந்திருக்கைக்காகவும், உப₄யநாராயணபத₃ ஸித₃த₄விக₃ரஹ ஸமாபபகமாகைக்காகவும் அநநயடரயோஜ நத்வ த₃யோதநார்த்த₂மாகவுமிறே, இததால நம பூர்வா சார்யாகள் த்₃வயமொழிநத மநதரஙகொணடு திருவடி விளக்கார்களென்று கருதது.

நஞ்சீயரை நமபிள்ளை 'அவதாரஙகள் ஏதுககாக?' எனறு கேடக, சீயரும் 'ஓரோரவதாரஙகளால் பண்ணின ஆனைத்தொழிலகளெலலாம பாகவதாபசாரம பண்ணின வனை அந்தபபலததை அநுபவிபபிக்கைக்காக' என்று அருளிசசெய்தார். பிள்ளையும் 'ப₄ாக₃வதாபசாரநதான் எது?' என்று விணணப்பஞ்செய்ய, சீயரும 'ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களைக கணடககால தஙகளோபாதி பரகருதிமான்களாக நினைத்திருக்கும் புலவிமை, எஙஙனேயெனனில -ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள் "திருவுடை மனனா," "செழுமாமணிகள்," "நிலத தேவர்," "பெருமககள்," "தெள்ளியார" "பெருந்தவததர்," "உருவுடையார் இளையார்கள் நலலார்," "வேதமவலலார," "செய்தவேள்வியர்," "தக்கா மிககார்," "வேதவிமலர்," "சிறுமாமனிசர்," "எமபிரானதனசினனங்கள்," "பேராளன் பேரோதுமபெரியோர்" எனறு இப்படி பலபடியாக மிக வும் விருமபி, நம்குலநாத₂ராய * மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்ற ஆழவார்கள் பஹுமதிபண்ணித திருநாமங்கள் சாத்தி வாய்புலத்தி யருளிச் செய்கையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களைத் தங்களோடொத்த ப்ரக்ருதிமானகளென்று நினைத் திருக்கை நேரே ப₄ாக₃வதாபசாரமெனறு அருளிச் செய்தார். ஆகையால, ஆழவாாகளுமுட்பட "கடலமலலைத் தலைசயனத்துறைவாரைக், கொணடாடும் நெஞ்சுடை யாரவ ரெஙகள் குலதெய்வமே" என்று பஹுமதிபண்ணி விரும்பும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ விஷயத்தில ஸவஸாம்யபுததியே அநர்த்த₂ஹேதுவிறே.

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளையைக்குறித்து. 'ப$_4$க$_3$வத$_4$நுப$_4$வம் பண்ணுமவனுக்கு விஷயாநுப$_4$வத்தில் அந்வயமில்லை, இவ் வர்த்த$_2$த்தை ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய் தார்களிறே எங்ஙனேயென்னில் — * வாசுதேவன் வலை யுள்கப்படுதல் - * மாதரார்கயற்கண்ணென்னும் வலையுட்படு தல், * மதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளிலே யகப்படுதல் - * சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோளிலே யகப்படுதல்; * வானவர்க்கு வன்துணையான அரங்கத்துறை யும் இன்துணைவனைத் துணையென்றிருத்தல் - * ஆவியே யமுதே யென நினைந்துருகி யவரவர்பணைமுலை துணை யென்றிருத்தல்· * அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாரா வமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல் - * பாவையர்வாயமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல், * நான்குவேதப்பயனைப் பேணுதல் * மாதரார் வனமுலைப்பயனே பேணுதல்; ஒன்றில் இது வாதல், ஒன்றில் அதுவாதலென்று ஏவமாதிகளாலே பஹு முகமாக அருளிச்செய்தார்களிறே. ஆகையாலே, "அன்ன மென்னடையினார்கலவியை யருவருத்தஞ்சினேயேல்" என் றும், "முந்துறவுரைக்கேன் விரைக்குழல்மடவார்கலவியை விடு" என்றும் ஸ்ரீபரகாலரான திருமங்கையாழ்வார் பரத$_2$ மம் விஷயருசியைக் காறியுமிழ்ந்தே ப$_4$க$_3$வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணவேணுமென்று நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்தருளுகை யாலே க்ஷுத்$_3$ரவிஷயத்தை ஸ்வாஸநமாகப் பரித்யஜித்தே ப்ராப்த விஷயத்தைப் பற்றவேணும்' என்று அருளிச் செய்தார். பிள்ளையும் க்ருதார்த்த$_2$ராய் நஞ்சீயரை அரை க்ஷணமும் * பிரியாவடிமை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சீயர் நூற்று திருவாய்மொழிக்கு ஆத்தம நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பிள்ளை சீயருக்கு ஶதாபி$_4$ஷேகம் பண்ணியருளினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

நஞ்சீயர் பக்கலிலும் நம்பிள்ளை பக்கலிலே ஸார்வார்த் தங்களும் வந்துகுடிபுகுருகையாலே பிள்ளையும் தீ$_3$பாத்$_3$ப்பந்ந ப்ரதீ$_3$பம்போலே தாஶநம் நிர்வஹிக்க, கண்டு

சியரும் கருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலததிலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதததிலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை, பினபழகிய பெருமாள் சியா, ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆமுர யித்து க்ருதார்த்த₂ராயிருநதாாகள்.

இவர்களிலே பினபழகியபெருமாள்சீயர் ஊனறுமுறககமுமினறியே பிள்ளை திருவடிகளிலே * வழுவிலாவடிமை செய்துகொணடு வாழநதருளுங்காலத்திலே, ஒருகால திருமேனிபாஙகினறியே கண்வளாநதருளுகிறபோது, தமககு அந்தரஙகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை அழைத்து 'அடியேன இபபோது திருவடிசாராமல இஙகே இனனம சிறிது நாளிருககும்படி பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று ஏழையேதலனும் ஆழியெழசசங்கும் விணணபபஞ்செய்து பரடத்திபணணி வேண்டிகககொள்ளுஙகோள' எனன, அவர்களும அபபடியே செய்துநிறக, சியருககுத திருமேனி பணடுபோலே பாங்காயிறறு.

இததைக கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், நமபிள்ளை ஸந்நிதியிலே சென்று தணடன்ஸமாபபித்து, 'ஜ்ஞாந வ்ருத்₃த₄ருமாய் வ்யாவ்ருத்₃த₄ருமாயிருககும பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் இபபடிச்செய்தார்; இது இவர் ஸ்வரூபததுககுச் சேருமோ?' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'அவருடைய அபிபராய மறிகிலோம, ஸகலஶாஸ்தரங்களும் போருவது பிள்ளையெங்களாழ்வானுககாய்தது; அவாபககல சென்று கேளுங்கோள்' எனன, ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளும் எஙகளாழவானைக கேட்க, அவரும் 'ஸ்ரீரஙகை₃ஶ்வர்யததில ஸஙக₃ம்போலே காணும' எனன, பிள்ளையும் இததைக்கேட்டு அழகிது! திருநாராயணபுரத்தரையரைச் சென்று கேளுஙகோள்' என்ன, அவர்களும அவரைக் கிட்டிக கேடடவிடததில, அவரும் 'இங்குத துவககின கைங்கர்யம தலைககாட்டாமையாலே காணும்' எனன,

பிள்ளை இத்தையுங்கேட்டு 'ஆகிறது' அம்மங்கியம்மாளைக கேளுஙகோள' எனன, அவருமம 'பிள்ளைகோஷ்டியிலிருந்து பகவத்விஷயங் கேட்கிறவாகளுக்கும ஒருதேசவிசேஷம ருசிக்குமோ?' என்ன, இதனையும பிள்ளை கேட்டு 'நலலது!' எனறு விட்டு 'அமமஙகிய பெரியமுதலியாரைக் கேளுங கோள்' எனன, அவரும 'நமபெருமாள் சிவநததிருமுக மண்டலமும கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபததநிலே கண்டிலேனாகில் ஒருமூலையடியே முறித்துக்கொண்டு மீண்டு வருவேனென றனறோ படடர் அருளிச்செய்தது, அபபடியே இவரும் நமபெருமாள சிவந்த திருமுகமணடலததையும திருநுதலில கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும விட்டுப்போக மாட்டாராகவேணும' எனறா, பிள்ளை, இவறறை யெல்லாம் திருவுள்ளமபறறியருளி, சீயர் திருமுகமணட லததைப்பார்ததுச் சிரிதது 'இவை உமமுடைய நினைவுககு ஒககுமோ?' என்ன, 'இவை இததனையுமனறு' எனறு விண்ணபபஞ்செய்ய, 'ஆகில, உம்முடைய அபிபராயததை நாம அறிந்தோம்' எனறு பிளளை அருளிச்செய்ய, சீயா 'தேவரீா ஸாவஜ்ஞராகையாலே, அறிநதருளாததிலலை, அடியேனைககொணடு வெளியிடத்திருவுள்ளமாகில விண்ணப் பஞ்செய்கிறேன. திருமஞ்சனச்சாலைககு எழுநதருளி, தேவரீர் திருமஞ்சனமுறைகளிலே திருமஞ்சனங்கொண்ட ருளித தூயவுடையாடை திருவுததரீயஞ் சாத்தியருளி உலாவியருளுமபோது குறுவேர்ப்போடே கூடின திருமுக மண்டலச்செவவியையும், அடியேன் சுறறிச் சுழறறிப்பரி மாறுகிற கைங்காயததையும விட்டு அடியேனுககுப பரம பதத்துககுப்போக இசசையாயிருந்ததிலலை, பெருமுகேசால ஸாஸமும இனனம சிறிதுகாலம இங்கேயிருந்து பெற வேணுமென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விணணப் பஞ்செய்தாா. இதனைககேட்டருளிப பிள்ளையும முதலி களும் 'இவ்வுடமபோடே இவ்வைபவர்யம் கூடுவதே!' எனறு மிகவுந திருவுள்ள முகந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் நம்பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டி கலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாளசியர். பிள்ளை திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிவையென்று அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையும் 'இச்சை₂ ஸ்வரூபம், இரக்கமே உபாயம், இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியன்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சிலபிள்ளைக்கிணறுகளுண்டோ? நீர் எங்ஙனே நினைத்திருப்பது? அதைச் சொல்லிக்காணீர் என்ன 'தேவரீர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம், அவர்களுடைய அபிமானமே அடியேனுக்கு உபாயம், அவர்களுக்கு முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேயமென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரையும் பிள்ளை போரப்பரியப்பட்டருளினார்.

ஒருகால் பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டி கலைந்து போகாநிற்கச்செய்தே ஸ்ரீவைஷ்ணவனுயிருப்பானொரு ராஜா, வருகிற பெருந்திரளைக்கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோஷ்டி கலைந்ததோ? என்று கேட்டானென்பர்கள். இப்படி மஹாஸம்ருத்த₃த₄மான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நம்பிள்ளை வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, முதலியாண்டான் திருப்பேரனாராய், கந்தாடையாண்டான் குமாரரான கந்தாடைத் தோழப்பர், நம்பிள்ளையுடைய பெருமதிப்பையும் வைப₄வத்தையுங் கண்டு அஸூயாளுவாய்ப் பொறுக்கமாட்டாமலிருக்குமவர். ஒருநாள் பெருமாள் ஸந்நிதியிலே பெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிறவளவிலே, பிள்ளையும் முதலிகளும் பெருந்திரளாகப் பெருமாளை ஸேவிக்கவென்று கோயிலுக்குள்ளே யெழுந்தருள, தோழப்பர் பிள்ளையுடைய பெருமையைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமற் சீறி ப₄க₃வத்ஸந்நிதி₄யிலே

நம்பிள்ளையை ப₃ஹு"வாகப் பருஷோக்திகளைச்சொல்லி அநேகமாக நிந்திக்க, பிள்ளையும் அத்தைக்கேட்டு நடுங்கிக் கொண்டு பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டெழுந்தருள, இச்செய்தியை ஜ்ஞாநாதி₄கையாயிருக்கிற தோழப்பர் தேவிகள் கேட்டுப் பெருக்க வ்யாகுலப்பட்டுத் திருமாளிகைக்குள் செய்கிற கைங்கர்யங்களையும் செய்யாமல் விட்டு வெறுத்து எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே தோழப்பரும் பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருள, தேவிகளும் முன்புபோலே எதிரே புறப்பட்டுவந்து ப்ரீதியுடனே தமக்கு ஒருகைங்கர்யமும் பண்ணுமையாலே, தோழப்பர் தம்தேவியாரைப்பார்த்து 'உன்னை நாம் அங்கீகரித்த அன்று தொடங்கி இன்றளவாக நம்மைக் கண்டால் ஆசார்யபரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டுபோந்தாய்; இன்று உதா₃ஸீநம் பண்ணியிருந்தாய், இதற்கு அடி என்?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும் தோழப்பரைக்குறித்து 'வாரீர்! ஆழ்வார்தம்முடைய திருவவதாரமென்னலாம்படி ஒரு அவதாரவிஶேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு ப்ராணஸு₄ஹ்ருமாயிருந்துள்ள நம்பிள்ளையைப் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே கூசாமல் அநேகமாகப் பருஷோக்திகளைப்பண்ணி தூஷித்து 'இப்படி செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமுமற்று உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு என்ன ஸம்பந்தமுண்டு? நீர் என்னை வெறுத்தீராகில், என்னுடைய மாதாபிதாக்கள் பெற்றுவளர்த்து உம்முடைய கையிலே காட்டித்தந்த இந்த ஶரீரத்தை உமக்குவேண்டினபடி செய்துகொள்ளும் எங்களாசார்யர் என் ஆத்மாவை அடியிலே அங்கீகரித்தருளினவன்றோ நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு 552. "பத்₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி கதா₃சந" என்று பாகவதநிந்தனை பண்ணினவர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லையென்று பெருமாள் தாமே அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுரமறிந்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு ஸஹவாஸங்கூடாது; ஆகையாலே, நிலம்பிளந்தால் இழையிட வொண்ணுதாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்ட

வொண்ணுதாப்போலவும், மலைமுறிந்தால தாங்கவொண்ணு தாப்போலவும அநுதாபம் பிறவாத பூ₄ாக₃வதாபசாரம தீர்ததுககொளளக கூடாதிறே, ஆன பின பு நான என னிஷடததிலேயிருந்து ஈடேறிபபோகிறேன' என்ன, தோழபபரும தேவிகள சொனன வார்ததைகளைக கேட்டுச் சற்றுபபோது திகைத்து எழுநதருளியிருந்து, பெரிய விதவாநுகையாலும திருவம்ஶபரபூ₄ாவத்தாலும அஸூயை யால வந்த திருவுள்ளததின் கலககநதீாநது தெளிந்து வநது தேவிகளைபபாாதது 'நீ சொனனதெலலாம ஒக்கும, நாம தபபுசசெய்தோம்; இனிமேல செய்ய அடுககுமதெது?' என்ன, தேவிகளும் 'ஆறறிலே கெடுததுக குளததிலே தேடாதே, கெடுதத விடததே தேடிககொள்ளீர' எனன, தோழபபரும் 'ஆவதென?' எனன, தேவிகளும 'பரம த₃யாளுவான நமபிள்ளைதிருவடிகளிலே சென்று ஸேவிதது அபராத₄க்ஷாமணம் பணணிககொண்டு அவர் கருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' எனன, தோழப்பரும 'அவரைப பெருமாளுடைய பெருந்திருவோலகககத்திலே பரிபூ₄விதது, இபபோது அவாஸந்நிதியிலே போய்நிற்கவெனறால எனக்கு லஜ்ஜாபூ₄யங்கள் அநுவர்த்தியாநினறது; நீ கூடவந்து க்ஷமிப்பிககவேணும்' என்ன, தேவிகளும் தோழப்பர் சொலலும் வார்ததையைக கேட்டு 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுக வெழுந்திருந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளிகைககு எழுந்தருளுவதாகப் புறப் பட்டவளவிலே,

நம்பிள்ளை செய்தபடி:— கோயிலும எழுந்தருளின பின்பு முதலிகளெலலாரையும் அனுபபியருளி, பகலெலலாம அமுதுசெய்தருளாமல தம திருமாளிகைக்குள்ளேயெழுந் தருளியிருந்து ஸாயங்காலமானவாறே ஆவஶ்யககர்மத்தைச் செய்தருளி ஒற்றைத்திருபபரியட்டத்துடனே முட்டாக் கிட்டுக்கொண்டு தாம்ஒருவருமே எழுந்தருளிக் கந்தாடைத் தோழப்பர் திருமாளிகைவாசலிலே கைப்புடையிலேவந்து

கண்வளர்ந்தருள, தோழப்பரும் தேவிகளுமாகத் திரு விளக்கையேற்றிக்கொண்டு பிள்ளைதிருமாளிகைக்கு எழுந் தருளுவதாகத் திருமாளிகைவாசலிலே புறப்பட்டவளவிலே திருவிளக்கொளியாலே கைப்புடையிலே ஒருவெள்ளைகிடக் கிறதைக் கண்டு. தோழப்பர் 'இங்கு ஆர் கிடக்கிறார்?' என்றுகேட்க. பிள்ளையும் 'அடியேன் திருக்கலிகன்றி தாஸன்' என்ன. அவ்வளவிலே, தோழப்பர் 'இதென்!' என்று திகைத்து, பிள்ளையைப் பார்த்து 'நாம் மஹா தேஜஸ்வீ, நம்மை நம்பெருமாள் திருவோலக்கத்திலே பரிப₄விக்கலாவதென்? என்கிற கோபாபிப்ராயத்தாலே நம் முடைய வாசலிலே வந்து மௌநக்₃யம்செய்வதாகக் கிடக் கிறீரோ?' என்ன, நம்பிள்ளையும் தோழப்பரைக்குறித்து 'அடியேன் அப்படிசெய்ய வரவில்லை' என்ன, 'ஆகில, இங்கு வந்து கிடப்பானென்? என்று தோழப்பர் கேட்க. பிள்ளை அருளிச்செய்தபடி —'பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே முதலியாண்டானான திருப்பேரனாரான தேவரீர் திருவுள்ளங் கலங்கும்படி வார்த்தித்த மஹாபாபியான அடியேனுக்கு தேவரீர் திருமாளிகைவாசலல்லது புகுவாசல் மாண்டு வந்து கிடக்கிறேன்' என்ன,

இவரை அநுவர்த்திப்பதாகப் புறப்பட்டுவந்து நிற்கிற தோழப்பர் பிள்ளை கண்வளர்ந்தருளுகிற கைங்₃யத்தைக் கண்டு, அவருடைய நைச்ய வார்த்தைகளையும் கேட்டு 'இதொரு அதி₄கார மிருந்தபடியென!' என்று போர வித₃த₄ராய்ப் பிள்ளையை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு இத்தனைநாளும் சிறிதுபேருக்கு ஆசார்யரென்றிருந்தேன், இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் நீரே ஆசார்யராகைக்கு ப்ராப்தரென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர்' என்று பிள்ளைக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி யருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற்கொண்டு புகுக்த் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அநுவர்த் தித்து அவர்திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்து, தமக்கு

வேண்டும அர்த்த₂விஶேஷங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே பரவணராய் க்ருதார்த்த₂ரா யருளினா.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைப₄வமுடையராய் வாழ்ந் தருளுமது கண்டு நஞ்சீயா செய்தத்துவாய்த்து ஸ்ரீமானும் நூறு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதஶையிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கணவளாந்தருள, சீயா ஶிஷ்யரான குட்டிக்குறியிளையாழ்வாா சீயரைப் பார்த்து 'த₃வயத்தை அநுஸந்தித்தாலாகாதோ? என்ன, நஞ்சீய ரான பெரியசீயா அவரைக்குறித்து 'அது என்? உனக்கு வேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுகிற தென்? நடையாடித்திரிவார்க்குவேண்டாதே,கிடக்கைப்பட்டார்க்கு வேண்டியோ த₃வயமிருப்பது?' என்ன, அவரும் நிருத்தர ராய லஜ்ஜிதரானாரிறே, இந்தால, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு த₃வயம ஸதா₃நுஸந்தே₄ய மென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத் தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயா ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்ய வேண்டுவதென?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரிய பெருமாள் ஸர்வஸவத₃ாநம்பண்ண அநுப₄விக்க வேண்டி யிராநின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வாா பட்டரும இத்தைத் திருமாலை தந்தபெருமாளுக்கு அறி விக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமாளும் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலையைக்களைந்து சீயரை அநுபவிப்பித்தருள, சீயரும் அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்ப்பிள்ளை தொடக்கமான முதலிகளைக்குறித்து 'பெருமாள் எனக்கு ஸர்வஸவத₃ாநம பண்ணியருளினார்; நாம் உங்களுக்கு ஸாவஸவத₃ாநம பண்ணுவதாக ஒருப்பட்டோம, அபேக்ஷையுடையாா உடையபடியே அபேக்ஷித்துக்கொள்ளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, பிள்ளையும 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்ப

தொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, சீயரும 'மணககோலததிலே முள்ளேத தெளிப் பாரைப்போலே இபபோது தஞ்சமாகக் கேட்பது ஒருவாரத தையுண்டோ ?' எனறு பிள்ளைக்கு அருளிசசெயத வார்த்தை;— 'ஆத்மவிநியோகமும ஈஶ்வர னெனறிராதே, ஈஶ்வரவிநியோகமும ஆதமா எனறிரும' எனறு அருளிச் செய்ய, அதில பிள்ளை திருவுளளம பரஸநநமாகாமையாலே பேசாதே நிறக, சீயரும 'உமமுடைய நினைவு எது? சொலலிககாணீர்' எனன, பிள்ளையும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ண வா பரமபதத்திறகு எழுந்தருளினல் இங்கு இருககும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்ன நினைததிருககக்கடவா?' எனன, சீயரும் 'அது அதிகாரா நுகுணமாகவனறோ இருப்பது? த்ருப்தனுகில ஆரதத ஞகிறன, ஆர்ததனுகில த்ருபதனு கிறன்' எனறு அருளிச்செய்தருளி, பினனையும் பிளளையைக குறிதது 'ஜ்ஞாநகார்யத்தில உமககுக கர்த்தவ்யமிலலை, பெருமாளுக்கு உகப்பாக முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொணடு தர்ஶநார்த்தம் நிவாஹித்துப் போரீர என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர பிள்ளாய்! படடர் அடியேனுககு ஹிதோபதேஶஞ் செய்து 'வேதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம, நம்பககல் ஆஶ்ரயித்தோம், பஹுதரலயததை ஆசார்யதக்ஷிணையாகக் கொடுததோம்' எனறு இறுமாந்திராதே எம்பெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிரும்' என்று அருளிசசெய்தார்; நீரும் அபபடியே 'லோகாசாாயரெனகிற பேரை யுடை யோம், அருளிச்செயலநாலாயிரததிறகும் பொருள்சொலல வலலோம, ஸ்ரீபாஷ்யததிறகும பரவர்த்தகர்' எனறு மேனமையை நினைந்திராதே எமபெருமானர் திருவடிகளே தஞ்சமெனறிரும்' எனறு அருளிசசெய்து, பிள்ளை முதலான முதலிகளை க்ஷமைகொணடு தீரததங்கொண்டு அமுது செய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்கு நேரே பகவதஸேநாபதி சீயர் மடியிலே திருமுடியும், பினபழகியபெருமாள் சீயர் மடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளாந்தருளி, படடர்

திருவடிகளைத்யாகிததுககொண்டு திருநாட்டுககு எழுந் தருளினா. பிளளையும. ஆசாாயவிஶலேஷத்தை ஸ்ஹிகக மாட்டாதே * மல்குநீாககண்ணோடு மையலுறறு கலேஶித் தருள, முதலிகளும தேவரீா இஙஙனே ஶோகிககககூடுமோ? எனன. பிளளையும தமமிலே தேறினறு. பெருமாள் சாததிககளைந்துவரவிட்டருளின திருமாலையையும திருபபரி யட்டஙகளையும கொண்டு கோயிலனைததுக கொததும வந்து ஸேவிகக.யதிஸமஸகாரவிதி₄யாலப₃ரஹ்மமேத₄விதி₄யடஙகச செய்து சீயரை அதிஸம்ப₄ரமத்துடனே ஸம்ஸகரித்துக கூஙிததுப பளளிபடுத்தருளி. பினபுண்டான க்ருத்யஙகளை யெலலாஞ்செய்து சீயருககுச் சீர்மையுடன திருவத்யயநமும நடததியருளினாகள்.

அந்திமதஶையில ஈஶ்வரனதானே விஷயீகரிததெழுந தருளி ஸாவஸவத₃ாநமபண்ணபபெறற தனனேறறமும. நூறுரு திருவாயமொழிககு ஆததமருளிசசெயது நிாவ ஹிததருளி ஶதாபி₄ஷேகம பண்ணபபெறற தன்னேறற மும். ஆசாாயாநுவாததநபரதிபந்த₄கஙகளான களதர புதர க்ஷேதர மிதர தந₄தே₃ஶ வாஸங்களை நேராக நிவாததித்து ஆசாாயன எழுநதருளியிருந்த தே₃ஶமே பரமபராபயமெனறு எழுநதருளி வநது தம் ஸாவஸவததையும் அததலேக்கே ஶேஷமாககித ததகைங்கர்யமே யாதரையாய் அதுவே ஸத தாத₄ாரகமாகப பெற்ற தனனேற்றமும இவரொருவாககுமே யுள்ளதொன றிறே.

நஞசீயா திருநக்ஷத்ரம. பஙகுனியில உததிரம.

அவர் தனியன - 553. "நமோ வேத₃ாநத வேத₃யாய ஜக₃ந்மஙக₃ள ஹேதவே। யஸய வாக₃ம்ருதாஸார பூரிதம பு₄வநதரயம॥ 554. "யத்₃வசஸ ஸகலம் ஶாஸ்த்ரம் யதகரியா வைதி₃கோவிதி₄:। யதகடாக்ஷா ஜக₃த்₃ரக்ஷா தம வந்தே₃ மாத₄வம் முநிம॥"

இதில் பெருமாள் இரங்கின ஸர்வஸ்வதா3நம்-மறைவு அறத்திருமேனி காட்டுகை, நஞ்சீயர் பண்ணின ஸர்வஸ்வதா3நம் - மறைவு அறச் சரமார்த்த2 விஶேஷங்களை வெளியிடுகை. ஆத்மவிநியோகம் ஈஶ்வரனென்றிராமைக்கு அடி, ப2லித்வாபி4மாநித்வமில்லாமை, ஈஶ்வரவிநியோகம் ஆத்மாவென்றிருக்கைக்கு அடி, ப2லியுமாய் அபி4மாநியுமான ஶேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகா3ர்ஹனாகை. ஆர்த்தனாகில் த்3ருப்தனாகையாவது-ததீ3யவிஶ்லேஷத்தில் ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்கும்படியான பரமார்த்தி விளையில் இப்போதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவன்றோ போகிறோமென்று த்3ருப்தி பிறக்கை; த்3ருப்தனாகில் ஆர்த்தனாகையாவது-ததீ3யரை விஶ்லேஷித்தும் ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறக்கும்படி அதிஶயித்த ஆர்த்தியின்றியே ஸ்வஶரீர விஶ்லேஷத்தளவும் பொறுக்கும்படியான ஆர்த்தி அநுவர்த்திக்க த்3ருப்தியுண்டாய் 'இப்போது உசாத்துணை இழந்தோம்' என்னுமளவேயாகை யென்றபடி.

'பிள்ளையும்; இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அநுஷ்டாநபர்யந்தமாகக் கண்டருளினார், எங்ஙனே யென்னில்—அம்மங்கியம்மாள் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளும்போது பிள்ளை அவர் திருமாளிகையேற எழுந்தருள, அம்மாள் தேவிகள் ப்ரஸந்நையாயிருக்கக் கண்டு, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதற்கு அடியென்?' என்று பிள்ளையைக் கேட்க, பிள்ளையும் 'தேவிகள் விஷயத்தில் இதற்குமுன்பு அம்மாள் பண்ணின விரோதமுண்டாகிலிறே அவர்பேற்றுக்கு இவர் வெறுப்பது' என்று அருளினார். தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளில் ஒருவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, தத்3பா4ர்யா புத்ராதி3கள் வந்து தம் ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து அழ, 'இதற்கு அடி என்?' என்று முதலிகள் கேட்க, பிள்ளையும் 'பெறுகிறதேஶம் கொந்தளிக்கிறபடிகண்டால் இழக்குந்தே3ஶம் எப்பாடுபடக்கடவதோ?' என்று அருளினார், ஆகையால், ஸத்3வஸ்துவை இழந்த தேஶம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து.

நம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளும் திருவெள்ளறை நாச்சியாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அதிக$_{3}$ம்பீ$_{4}$ரமாய் நாநாவர்த்தஜ$_{2}$ஷாகுலமாய்த் * தடவரையதிரத் தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பறிக்க கரைமரஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி க$_{3}$ங்கை$_{3}$போலே புங்க$_{2}$ாநுபுங்க$_{2}$மாக ப்ரவஹியாநிற்க, ஓடம் கிடையாதபடியாலே ஒரு தாழியிலே எழுந்தருள, நட்டாற்றிலே சென்றவாறே போதும் அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமே திக$_{3}$ப$_{4}$ரமம் பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தையில் 'நாலிரண்டு பேர் தாழியை விட்டால் கரையிலே யேறலாம், ஒருவரும் விடாதிருக்கில் நம்பிள்ளை முதலாக எல்லாரும் அமிழ்ந்து தட்டுப்பட்டுப்போகிறது' என்று தாழிக்காரன் கூப்பிட, அவ்வளவிலும் நட்டாற்றுகையாலும், ப$_{4}$யாதிஶயத்தாலும் ஒருவரும் அதற்கு இசைந்து விட்டார்களில்லை, அவ்வளவிலே, ஒரு ஸாத்விகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப் பார்த்து 'நூறுபிராயம் புகுவாய், * உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரான நம்பிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை ஆசீர்வதித்து அந்த$_{4}$காரத்தையும் பாராமல் ஆற்றிலே விழுந்தாள்; அவ்வளவுகொண்டு தாழி கரையிலே போக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி 'ஓர் ஆத்மா தட்டுப்பட்டுப்போச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே, அப்போது அம்மையார் நாலடிவிட்டுப்போனவளவிலே ஒருதிடர் ஸந்திக்க அதிலே தரித்து நின்று, இராக்குரலாகையாலும் கரை ஆஸந்நமாகையாலும் ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளை வ்யாகுலப்பட்டு அருளிச்செய்கிற வார்த்தையைக்கேட்டு, 'ஸ்வாமீ! தேவரீர் வ்யாகுலப்பட்டருளவேண்டா, அடியேன் இங்கே இருக்கிறேன்' என்று குரல்காட்ட, பிள்ளையும் 'திடர்கள் மரங்கள் ஸந்தி$_{4}$க்கத்தாக்கக்கூடும் என்று திருவுள்ளம்பற்றித்

தாழிககாரனையிட்டு அவளையும அககரையிலே அழைடபித் துககொள்ள, அவளும் வந்து பிளளை திருவடிகளிலே ஸேவித்து, ஆசார்யனையலலது ரக்ஷகாநதரம அறியாத வளாகையாலே 'அடியாள் ஆற்றிலே ஒழுகிப்போகிற போதும தேவரீா அங்கே ஒருகோரைமேடாய் வந்து ரக்ஷித தருளிறறே!' எனறு கேடக, பிள்ளையும் உம்முடைய விஶவாஸமிதுவானபினபு அதுவும அபபடியாகாதோ?' எனறு அருளினா, இததால, ஸ்வஶரீர அர்த்த₂ப்ராணனகளை அழியமாறியாகிலும் ஆசார்யனைபபேணவேணுமெனனும் நிஷ்டை₂யுண்டாகவே, ஶஶவரன அவனைப பேணி ரக்ஷிககு மெனனுமது சொலலவேண்டாவிறே.

அநந்தரம் பிள்ளையும் முதலிகளுமாகக கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து தாஶநம நிர்வஹிததுககொண்டு வாழந தருளுகிற காலததிலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாததததிலே ஆஶர யிததிருபபாளொரு அம்மையாருககுத் திருமாளிகைக்கு அருகே ஒரு கோல துறை நிவேஶந முண்டாய் அதிலே குடியாயிருககும, அவளுககு ஸப₃ரஹமசாரியாயிருபபாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா 'பிள்ளை திருமாளிகை நெருககமாயிருக கிறது, இநத ஒருகோலதுறையை ஆசார்யருககு ஸமர்ப் பியும' எனறு அமமையாருககுப பலகாலும் அருளிச் செய்ய, அவளும 'கோயிலிலே ஒருகோல துறை ஆருககுக கிடைககுமா? நான திருவடிசாருநதளையும கொடேன' எனன, ஸ்ரீவைஷணவரும இந்த விஶேஷததைப பிள்ளைககு விண ணபபஞ்செய்ய பிள்ளையும அம்மையாரை அழைததருளி 'உனககு ஒரு ஶரீரததிறகுச் சறறிடமனறோ வேணடுவது? முதலிகள எழுநதருளியிருகக நெருககமாயிருககிறது, உன ஒருகோல துறையையும் நமககுத் தரவேணும' எனன, அமமையாரும 'அபபடியே செய்கிறேன, தேவரீா பரம பதத்திலே அடியேனுககு ஒரு கோலதுறை தந்தருள வேணும்' எனன, 'அதறகு ஸ்ரீவைகுண்டநாதனனறோ கடவன! அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டு தரு

கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் 'அடியேன ஸாது₄; அதிலே பெண்பெணடாட்டி; தருகிறோமென்ற வார்த்தை யால போராது, எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன பிள்ளையும 'இப்படியுங்கேட்பதே!' என று திருவுள்ளம் உகந்து 'இனனவருஷம இன னமாஸம இதநனையாந்தேதி இந்த அமமையாருககுத திருககலிகன றி தாஸன பரம பதத்திலே ஒருகோலதுறை எழுதிககொடுதேன; அகி₂ல லோகஸவாமியும அஸமத்ஸவாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன கரயஞ் செலுத்திககொடுததருளவேணும' என்று ஶாஸந மெழுதித் த ம மு டை ய திருவெழுதது்சாததிக கொடுததருளினா. அம்மையாரும திருமுகத்தை ஶிரஸா வஹிதது பரீதியுடனே வாங்கிககொணடு தீாததபரஸாத₃ங களும ஸ்வீகரித்து, அன றும் மற்றைநாளும் பிள்ளையை ஸேவிததுககொண்டிருநது, மூனறுமநாள பரமபதததிலே சென றாள்; இததால, 'ஆசார்யன இரங்கி பரஸாதித்த தொனறையே தஞ்சமெனறு இருககவேணும், உப₄ய விபூ₄தியும ஆ சா ர் ய னி ட்ட வழககாயிருககும' என று தோனறுகின றதிறே.

மஹாபாஷ்யபட்டா பிள்ளையை 'சைதந்யவஸ்துவா யிருக்கிற ஆதமாவுககு ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால பரம பத₃ம ஸித்₃த₄மென்று அறுதியிட்டிருககலாவது எவ்வர்த் ததாலே?' என்று கேட்க, 'ஶ்ரிய பதியை உபாயோபேய மென று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழநதுகிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசாாயன் பககலிலே க₄நகக விஶ்வாஸமுண்டாயிருப்பது, அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத தின்படியே எம்பெருமானுர் த₃ாஶநமே ஸித₃த₄ாநதமெனறி ருப்பது, ஸ்ரீராமயணத்தாலே ப₄க₃வதகு₃ணுநுஸந்த₄ாநம பண்ணுவது, ஆழ்வாாகளருளிச் செயல்களாலே போது போக்குவது, ஶரீர விஶ்லேஷம பிறந்தால ஸநதேஹிகக வேண்டா; * மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர் மற்றது கைய துவே' என று அருளினர், ஆகையாலே, உபாயோபேய

நிர்ணயமும், ஆசார்யவிஶ்வாஸமும், தா$_3$ஶந விஶ்வாஸமும், ப$_4$க$_3$வத்கல்யாணகு$_3$ணாநுப$_4$வபாரவஶ்யமும் உண்டாகவே ப்ராப்யஸித்$_3$தி$_4$ யுண்டாமென்று உத்தரமருளிச் செய்தாராய்த்து.

*நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பாண்டியநாட்டினின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வந்து கண்டு 'எங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திருங்கோள்' என்று அருளினார். அவர்களும் 'மணற்குன்றையும், நாவல்காட்டையும் நினைத்திருக்கவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் * புன்முறுவல் செய்து அருளிச்செய்தபடி — 'சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடற்கரையிலே விட்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் ராக$_4$வார்த்தே$_2$ பராக்ராந்தராய்த் தங்களையுபேக்ஷித்துப் பெருமாளையே நோக்கிக்கொண்டு கிடக்க, இவர்கள் கண்ணுறங்குந்தனையும் தான் உறங்கி, இவர்கள் கண்ணுறங்கினவாறே அம்பறாத்தூணியை முதுகிலேகட்டித் திருக்கையிலே பிடித்த ஶார்ங்க$_3$மும் திருச்சரமுமாய் இராமுற்றும் நோக்கின சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்றருளினார், ஆகையாலே, ஸ்வரக்ஷண சிந்தையற்று நியதனாகவே, ஸர்வரக்ஷகன் கைக்கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்கிறது.*

பிள்ளையை ஒருவன் 'எம்பெருமானையொழிந்த தே$_3$வதாந்தரங்களை ப$_4$ஜிக்கலாகாதென்கிற நீங்கள் நித்யநைமித்திகாதிகளிலே அக்நீந்த்$_3$ராதி$_2$ தே$_3$வதைகளை ப$_4$ஜிப்பானென்? ஆலயங்களை ப$_4$ஜியாதொழிவானென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'வாராய், அக்$_3$நிஹோத்ராக்$_3$நியை உபாஸித்தும் ஶ்மஶாநாக்நியை நிவர்த்தித்தும் போருகிறபோலே, இரண்டுக்கும் வாசி, எங்ஙனேயென்னில் — நித்யாதி$_3$களில் ப$_4$க$_3$வத் ப்ரகாரபு$_3$த்$_3$த்$_4$யா பண்ணுகிற உபாஸநம் ப$_4$க$_3$வது$_3$பாஸநமேயாக விஶேஷஶாஸ்த்ரம் விதி$_4$க்கையாலும், ஆலயப்ர

திஷடை₂களில பராவரதத்வவ்யத்யயம் பண்ணியிருக்கும் தாமஸ புருஷர்களாலே விருத்₃த₄ாக₃ம மந்த்ர தந்த்ர ப்ர கரியையாலே ஸவதந்த்ரபு₃த்₃த்₄யாதே₃வதாநதரங்கள் கருத ப்ரதிஷ்ட₂ாகரங்களாகையாலும, இவ்விடத்திற்குப் ப₄க₃வத் ப்ரகாரபு₃த்₄யாஉபாஸிக்க விதி₄யிலலாமையாலும, அதுவு மனறியே. தே₃வதாநதரவாககந்தனனில தூ₃ரதோவாஜ ஙீயதவம் ருத்₃ரனுககு மிகவும் உணடிறே, எங்ஙனே யென்னில்,—ஸதவகு₃ணத்யந்த விரோதி₄யான தமோகு₃ண ப்ரசுரனுகையாலே, நித்யாதி₃களைப்போலே ஆலயஙகளிலும் ப₄க₃வத்ப்ரகாரபு₃த்₃த்₄யா உபாஸிககலாகாது, த்யாஜயதயா ஜ்ஞாதவ்யங்களான ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிகத விஷயங்கள் ஸ்வீ காரத்திற்கு உடலாகவும், உபாதே₃யதயா ஜ்ஞாதவ்யமான ப₄க₃வத₃விஷயம் தயாக₃த்திறகு உடலாகவும கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார், ஆகையாலே, வேத₃ாந்தாவிஹித ப₄க₃வத்ப்ரகாரபூ₄த ஆலயஸத₂ அங்ய தே₃வதா ப₄ஜநமும் அநாததஃகர மெனகிறது

நம்பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வநது ஸேவிதது 'திருமேனி அற இளைததிருநதது' எனறு விண்ணபபஞ் செய்ய, பிள்ளையும் ஒனறு தேய்தல, ஒன்று வளருதலனறோ?' என்று அருளினர்; இத்தால ஜ்ஞாநபகதிவைராகயங்கள் வளர * நினைந்து நைநது உள்கரைந்துருகி ஶரீரம் தேயுமென்றபடி.

பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வநது கண்டு 'ஆரோக்₃ய மொனறுமிலலையோ?' எனறு கேட்க, பிள்ளையும் 'யுத்₃த₄ம் பண்ணபபோகிறோமோ ? பெருமாளை ஸேவித்திருக்கைககு வேண்டும ஆரோக்₃யமுண்டு; ஒருகுறையுமிலலை' என்று அருளினா; ஆகையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக₃யா பேக்ஷை வேண்டாவென்கிறது.

நம்பிள்ளை திருமேனிநோவுசாத்தியிருந்தமை கேட்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சென்று ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவிதது

நோயைக்கண்டு வெறுககை. பிளளையும் அவரைககுறிதது 'இஶரீரததில வநதவ்யாதியை நலவிருநது வநததாகக காணும் நான நினைததிருபபது' என்று அருளினா, இந தால, 555. ''கருதககருதயா பரதீக்ஷந்தே மருதயும பரிய மிவாதிதிம்'' எனகிற இதுவிறே திருவுள்ளக்கருதது.

நமபிள்ளை திருமேனியிலே நோவுசாததியெழுந்தருளி யிருககச் செய்தே, பிள்ளையெஙகளாழவாரும அமமஙகியம் மாளும அறிவதாக எழுநதருளி, எஙகளாழவான நியமநத தாலே அமமஙகியமமாள பிள்ளை பககல பரிவாலே ஒரு யநத்ரத்தைத திருககையிலேயிட்டுத தொடப்புக, பிள்ளை திருமேனியை இருய்த்தருள, அவர்களும விஷண்ணராய் 'உம்முடைய விஷயமாக நீர் ப்ரவர்ததிககிலனறோ ஸவரூப ஹாநி? உமமுடைய விஷயமாக நாங்கள் ப்ரவாததிததால உமககு ஸ்வரூபஹாநி யிலலைகாணும' எனறு சிலவசநங் களைபபடிகக, 'எனககும போம சிலவசநங்களையனறோ நீஙகள் விஶவஸிததிருககிறது? நானும ஒரு வசநத்தைத தஞ்சமெனறிருப்பன காணுஙகோள்' எனன, அவர்களும, 'அதுவென்? சொலலிககாணீர' எனன, பிள்ளையும 'சீயர் தம சரமதஶையிலே த்வயமொழிந்த மநதரங்களோடு ஶிவ பஞ்சாக்ஷரம் முதலான க்ஷுத்ரமந்தரஙகளோடு ஒருவாசி யிலலை யெனறருளினர் என்ன, அவர்களும 'பிள்ளை! திரு மந்தரம செய்வதெனா?' எனன, பிள்ளையும் 'அதுதான செயவதெனா? விவரண விவரணிபாவேந த்வயாநதாகதம' என்ன, அவர்களும் 'ஆகில, த்வயததைக்கொண்டு செய்யக குறை என?' எனன, இவரும 'விடாய்த்தவன * விலவறத தண்ணீர் குடிககுமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது, ஆகையாலே, ஸ்வவயாதிஶாந்த்யர்த்தமான ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி, பரவிஷய வ்யாதிஶாந்த்யர்தத பரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி, எங்ஙனே யெனனில — ஸவவிஷயமாக ப்ரவர்த்திககில ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்தாய தூஷணமா மித்தனை, பரவிஷயமாக ப்ரவாததிககில பரஜ்ஞாநபர

ஶக்திகளுக்கு தூ₃ஷணமாம்' என்று அருளினார். ஆக்கையால், தொடக்குமவையும் பூர்வபோலே மந்த்ராந்தர ஸம்பாஶம் பொருந்த த்₃வயைகநிஷ்டா₂தி₃ஶயமும், த்₃வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாத₄நமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெருமையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதி₄ ஜ்ஞாநதயாதத₂பரபத₃நதே₃ஶ விஶேஷமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனி வாட்டம் தீர்ந்து பண்டுபோலே ஆரோக₃யமுண்டாய ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுக்கு தூ₃ர்ஶநதாதபாயங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருக்கும் நாளிலே, கூரத்தாழ்வானுடைய திருப்பேரனாரான நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாநப₄க்திவைராக₃யங்களையும், ப₄க₃வத்ஸம்ருத்₃தி₄யையும், லோகபரிக்₃ரஹத்தையும், ஶிஷ்ய ஸம்பத்தையும் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடிகடியென்று கொண்டு போருவராயிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்த பட்டர் ராஜாஸ்தா₂நத்திற்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாளசீயரைக் கண்டு 'சீயா! நாம் ராஜ கோஷ்டிக்குப் போகிறோம், கூடவாரும்' என்று அழைக்க, இவரும் 'நம் பரமாசார்ய வம்ஶ்யரன்றோ?' என்று பட்டருடனே ராஜாஸ்தா₂நத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு ப₃ஹுமாநம்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக்கொண்டு பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான ப₃ஹுஶ்ருதனுகையாலும் வ்யுத்பந்நனுகையாலும் பட்டருடைய வைது₃ஷ்யஶோத₄நார்த₂மாக 'பட்டரே! 556. "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த₃ஶரத₂த்மஜம்" என்று பரத்வந்தோன்றாமல் வர்த்திக்கிற பெருமாள் ஜடாயுவைக்குறித்து 557. "க₃ச்ச லோகாந் நுத்தமாந்' என்று மோக்ஷங்கொடுத்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்க, பட்டரும் அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்யச் சிறிதுவிசாரிக்கவேண்டியிருக்க, அவ்வளவிலே ராஜாவுக்கு

வேறேபராக்காக பட்டரும சீயரைப்பாாதது 'சீயா! பிள்ளை பெரியவுடையாருககுப பெருமாள் மோக்ஷஙகொடுத் தருளினதை எபபடி நிாவஹிப்பா?' எனன சீயரும ·558. "ஸதயேந லோகாந ஜயதி" என்ற ஶலோகஙகொணடு நிாவஹிததருளுவா எனன. பட்டரும 'ஆமோ!' என்று அதனைத் திருவுள்ளததிலே யோஜிதது 'ஒககும' என்று எழுநதருளியிருகக ராஜாவும அபி₄முக₂மாகத திருமபி 'பட்டரே! நாம கேட்டதறகு உத்தரம அருளிச் செயதீரிலலையே!' எனன. பட்டரும 'நீா பராககடிததிருகக. நான்சொலலலாவதொரு ஆத்த₂முண்டோ? ஸமாஹிதமநா வாய்க கேளீா' என்று 558. "ஸதயேந லோகாந ஜயதி தீநாந் த₃ாநேந ராக₄வ:। கு₃ரூந் ஶுஶ்ரூஷயா வீரோ த₄நுஷா யுதி₄ ஶாத்ரவாந ||" எனகிற ஶலோகததை பட்டா அருளி செயய. ராஜா கேடடு ஸுதராம் பரீதனுய் 'தேவரீா அருளிசசெய்தது ஒககும' என்று ப்ரகம்பமபண்ணி வணஙகி அடிககடி கொண்டாடி. அநர்கக₄ங்களான அநேக ஆப₄ரணஙகளும் அநேக வஸ்தரஙகளும ப₃ஹு த₄நஙகளும எலலாவறறையும கொடுத்து ப₃ஹுமதிதது. தான நிருத தரனுய் பட்டா திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவிதது 'கோயிலேற எழுநதருளும' என்று ஸதகரித்து விட. பட்டரும. ராஜாகொடுதத வஸத்ரபூஷணங்களையும த₄நங களையும அங்கீகரிதது. அஙகிலும் புறபபட்டுச் சீயர் திருககையைப் பிடிததுககொணடு 'சீயரே! என்னையும இநதத₄நத்தையும பிளளை திருவடிகளிலே கொணடு போய்க காடடிககொடும்' என்று போரஆாத்தியோடே அநுவர்ததிததுச சொலல. சீயரும் பட்டர் அருளிச்செய்த படியே பிளளை கோஷடியிலே கொணடுபோய்க காட்டிக் கொடுகக, பிள்ளையும தம பரமாசாாயவம்ஶயரான நடுவில் திருவீதிபபிள்ளையை ஸேவிதது மிகவும் ஆதரிதது 'இது ஏது ஐயா?' என்று கேடடருள, பட்டரும பிள்ளை திருமுக மண்டலத்தைப் பாாத்து 'தேவரீருடைய தி₃வ்யஸூகதி யில பதினுயிரங்கோடியிலே ஒனறுககுபபெறற த₄நம இது

ஆகையாலே, அடியேனையும் இந்தத்$_3$ரவ்யங்களையும் அங்கீகரித்தருளவேணும் என்ன, பிள்ளையும் 'ஆகிறது என்? கூரத்தாழ்வான் திருப்பேரனான நீர் இப்படி செய்ய ப்ராப்தமன்றுகாணும்' என்ன பட்டரும் 'நித்யஸூரியான ராஜா தேவரீருடைய தி$_3$வ்யஸந்நிதியிலே சிந்தின சொல்லுக்குத் தோற்றுக்கொடுத்த கொடை இது, ஆனபின்பு, கூரத்தாழ்வான் குடல் துடக்கிலே பிறந்த அடியேன் அந்த பரப$_4$ாவத்திற்குத் தகுதியாக தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையேயாகிலும், அசலகத்தேயிருந்தும் இத்தனைநாள் தேவரீர் திருவடிகளை இழந்து கிடந்த மாத்ரமன்றிக்கே தேவரீர் வைப$_4$வத்தைக்கண்டு 559. "அஸூயாபரவஶ$_4$," என்கிறபடியே அஸூயைபண்ணித் திரிந்த இவ்வாத்மாவை தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கையல்லது வேறே எனக்கு ஒரு கைம்முதலில்லை! ஆகையால், அடியேனை அவஶ்யம் அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்று கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்துக் கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரை வாரியெடுத்து அணைத்துக் கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி தம் திருவுள்ளத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுந்தப்பாமல் இவர்க்கு ப்ரஸாதித்தருள, பட்டரும் க்ருதார்த்த$_2$ராய் ஒருக்ஷணமும் பிரியாமல் பிள்ளைஸந்நிதியிலே ஸதா$_3$நுப$_4$வம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துக்கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச் செய்தது ஒன்றுந் தப்பாமல் பதறாமல் கேட்டுத$_4$ரித்து இராமுற்ற எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே பட்டர் தாம் எழுதின க்ரந்தங்களைப் பிள்ளைஸந்நிதியிலேகொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்றுகேட்க, பட்டரும் 'தேவரீர் இந்த உரு திருவாய்மொழிக்கு நிர்வஹித்த சட்டை' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆமோ!' என்று க்ரந்தங்களை அவிழ்த்துப்

பார்த்தவளவில் ஸபாத₃லக்ஷம்க்ரந்த₂மாய்மஹா ப₄ாரத ஸங்க்₂யையாயிருக்க, அத்தைக்கண்டு பிள்ளை பெருக்க வ்யாகுலப்பட்டு பட்டரைப்பார்த்து 'நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே நாட்டுக்குப் பாட்டுரையாம்படி நீர் நினைத்தபடியே திருவாய்மொழியை வெளியிடுவானென்?' என்ன. பட்டரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியை எழுதினேன்? அதொழியக் கால் கொம்பு சுழி ஏற எழுதினது உண்டாகில் பார்த்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளை பட்டரைப் பார்த்து 'வாரீர்! திருவாய்மொழிநிமித்தமாக நாம் வாக்காலே சொன்னதை எழுதினீராகில், நம்முடைய சித்தஸ்தமான பொருளை எழுதப்பெற்றீரோ?'' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்து, 'உடையவர் காலத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணப்ரக்ரியையாலே ஆறாயிரமாக இடுகைக்கு உடையவரை அநுமதிகொள்ளப்பட்ட யத்நத்திற்கு மட்டுமுடியவில்லை, ஆனபின்பு, நம்முடைய காலத்திலே நம்மையுங் கேளாமல் லக்ஷத்திருபத்தையாயிரங் க்ரந்தமாக இப்படி பரக்க எழுதிஞலை, ஒரு ஶிஷ்யாசார்ய க்ரமத்துக்கு அஸம்ப்ரதாயமாய்ப் போங்காணும்' என்று அருளிச்செய்து, அவர் கையிலும் க்ரந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டு நீரைச் சொரிந்து கறையானுக்குக் கொடுக்க, அவை அன்றே ம்ருத்தாய்ப் போய்த்து

அநந்தரம், பிள்ளை தமக்குப்ரியஶிஷ்யராய்த் தம பக்கலிலே அகி₂லார்த்த₂ங்களையும அலகலகாகக் கற்றிருக்கும பெரியவாச்சான்பிள்ளையை திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வ்யாக்₂யானம் பண்ணும்' என்று நியமித்தருள, பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயண ஸங்க₃யையிலே ஒரு வ்யாக்₂யானஞ் செய்தருளினார்.

பின்னையும நம்பிள்ளை ஓருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம நிர்வஹிக்கிற கட்டளையை, அந்தரங்க ஶிஷ்யரான வடக்குத்

திருவீதிபபிளளை பகலெலலாங் கேட்டு த்ரித்து ராத்ரி யிலே எழுதித்தலேககட்டினவாறே, அதனைப்பிளளை ஸந் நிதியிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிளளையும் 'இது என?' என று கேட்டருள, அவரும 'தேவரீா இநத வுரு திருவாய் மொழி நிரவஹித்த கட்டளை' என று விண்ணபபஞ்செய்ய. பிள்ளையும ஸ்ரீகோஶததை அவிழததுபபார்த்தருள. அதிஸங் க்ஷேபமுமன றிககே அதிவிஸதரமுமன றிககே ஆனே கோலஞ் செய்து புறபபட்டாப்போலே மிகவும அழகாய் ஸூக்ஷ்மபர காஶிகை கட்டளையிலே முப்பததாறுயிரமா யிருககையாலே, பிள்ளையும் அத்தைககண்டு போரபரீதராயருளி, வடககுத திருவீதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நனறாக எழுதினீர்; ஆகி லும, நம்முடைய அநுமதியினறிககே எழுதினீர்; ஆகை யாலே, கரந்தஙகளைத் தாரும்' என று அவர் திருக்கை யிலும் வாங்கிக்கட்டி உள்ளே வைத்தருளினுர். இதனைக் கண்டு ஈயுணணி மாத்வபபெருமாள், நெடுநாள் நமபெரு மாளை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிககொள்ள, ஒருநாள் பெருமாள ஆசசகமுகேந ஈயுண்ணிச்சிறியாழ வானபபிளளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'என காணும நமமை பஹுவாகஉபாஸியாநினறீா?' என்று கேட்டருள, ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாளும 'ஸவாமீ! நம்பிளளை திருககையிலே திருவாய்மொழிககு ஈடு முபபததாறுயிர மெனறு ஒரு வ்யாக்யாந கரந்தம் இருககிறது; அததை அடியேனுககு அவர் இரஙகி பரஸாதிககும்படி நியமித்தருள வேணுும' எனறு ப்ரார்த்திக்க, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்கிறோம' என று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கச்செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெருமாளைத் திருவடி தொழச் சென்றவாறே பெருமாள் பிள்ளையைக குறிததுத தீர்ததம திருமாலை திருபபரியட்டம் சடகோபனும பரஸாதித்தருளி, ஆச்சகமுகேந"பிள்ளை! ஈடு முபபததாறுயிரததை ஈயுண்ணிச் சிறியாழவானபபிள்ளைககு பரஸாதியும்' என்று திருவுள்ள மாக, பிள்ளையும் மஹாப்ரஸாத மென்று பெருமாள் அருளப்

பாட்டை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபிமதஶிஷ்ய ரான ஈயுண்ணி மாத்வப் பெருமாளென்கிற சிறியாழ் வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரமும் கொடுத்து வாழவித்தருளினார்.

பிள்ளைவைபவத்தை.

இந்திரன்வார்த்தையு நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன
கந்தனசொல்வார்த்தையுங் கறபவரா ரிந்தக்காசினிக்கே
நந்தினமுத்தெறிநம்பூர்வரதாதம்மாளிகையிற
சிந்தினவார்த்தைகொண்டேசிலநாடுதிறைகொளவரே''

என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் அநுஸந்தித்தார்களிறே.

குருபரம்பராப்ரபாவம் ஸம்பூர்ணம்

வாழி பதினமருட ஞண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதனமுதலா மாமறையோர—வாழி
யொருக்கோலரை நெருக்கி யோட்டு மெதிராசன
திருத்தாள வணங்கினோ சீா.

ஸ்ரீ:

குருபரம்பராவிவரணம்

ஸ்ரிய பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட₂நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுப₄ாவ்யனாய் நிரதிசயாநந்த₃யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை அநுப₄வித்து நித்ய கைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அதனையிழந்து 560. "அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய் போ₄க₃மோக்ஷ சூந்யராய் 561 "ஸம்யுக்தமேதத் க்ஷரமக்ஷரஞ்ச" என்கிறபடியே திலதைலவத்₃தா₃ருவஹ்நிவத்₃ து₃ர்விவேச த்ரிகு₃ண து₃ரத்யயாநாத₃யசித்ஸம்பந்த₄ திரோஹிதஸ்வப்ரகாசராய்க்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தி₄த்து. 562. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்றும். 563. "ப₄ஹுஸ்யாம ப₄வதி து₃ஃகி₂த" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேப₃ரங்களையிழந்து 564. "லூநபக்ஷ இவாண்ட₃ஜ" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற த₃சையிலே 565. "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்றும், "அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின்வழி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக் கரணகளேப₃ரங்களைக்கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைக்கு ஈடான சக்திவிசேஷங்களையுங்கொடுத்து, தே₃ஹாத்மாபி₄மாநமும் அந்யசேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமான படுகுழியிலே விழுந்து அநர்த்த₂ப்படாதே தன்னை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக 566. "அபௌருஷேயம்பு₄வம்" என்கிறபடியே அபௌருஷேயமாய் அதஏவ புருஷசேமுஷீ தோ₃ஷமாலிந்யவிநிர்முக்தமாய் 567. "வேத₃சாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி" என்கிறபடியே தனக்குமேற்பட்டதொரு சாஸ்த்ரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வத ப்ரமாணமான வேத₃த்தை 568. "யோ வை வேதா₃ம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி" என்றும் "அருமறையை வெளிப்படுத்தவமமான்" என்றும்

சொலலுகிறபடியே நாராயணதவப்ரயுகதமான தன உத்₃ரத தெறிபபாலே தானேபரவாததிபபித்தவிடததிலுமதத₃ாதத₂ நிரணயந்தான ஸர்வஶாக₂ாபரதயயநயாயாதி₃ ஸாபேக்ஷமா யிருககையாலே, 'அலபமதிகளுககு அர்த்த₂ நிர்ணயம பண்ணுகை அரிது' எனறும, 'இம்முகததாலே இவாகள் திருந்திக கரைமரஞசேருகை அரிது' எனறும். 'உபதே₃ஶ பரம்பரையாலே இவாகளைததிருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிககை எளிது' எனறும திருவுளளமபறறி. 569. "ஆசார்யாணும ஸாவஸாவிதயாப₄க₃வதத:" எனறு உபதே₃ஶநதான ப₄க₃வான்தான அடியாக வநததாயிருககுமதாகையாலே அதுக காக "முனனே வண்ணம பாலின வண்ணம்" எனறும். 570. "ஶஶிவாணம" எனறும "வலலனெம்பிரான விட்டுவே" எனறும் சொல்லுகிறபடியே ஒரு மந்தரத்தை உபதேஶிககு மிடததில தது₃பதே₃ஷ்டாவுககு வடிவாயிருநதுளளஶு¬த₃ த₄ஸ்வப₄ாவவதவ அக₄டிதக₄டநா ஸாமர்த்த்₂யாதிகளையுடை யனும். 571. "ப₃ஹு¬த₄ா விஜாயதே' எனறும் "செனமம் பலபலசெய்து" என்றும சொல்லுகிறபடியே பலவகைப பட்டிருந்துள்ள விபவங்களில வைததுககொணடு 572. "மத்₄யேவிரிஞ்சிகி₃ரிஶம பரத₂மாவதார" எனனுமபடி பரத₂மாவதாரமான மஹாவிஷ்ணுவாய்ககொண்டு. இவ் வண்டாந்தாவாத்தியான ஸாவலோகததுக்கும அவ்வருகா யிருநதுள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகததிலே 573. "ஜக₃து₃பகரு தயே ஸோயமிசச₂ாவதார," எனகிறபடியே இநதஜக₃ததை வாழவிப்பதாக 574. 'ஶரோணுநக்ஷதரம விஷ்ணுாதே₃வதா' எனனுமபடி விஷ்ணு தே₃வதாகமான திருவோணமெனகிற திருநக்ஷதரததிலே ஸவேச்சையாலே ஸவயமேவ திருவவ தரிததருளி. உடனே "இறையு மகலகிலலேன்" என்றிருககும பெரியபிராட்டியாரையும் அந்த ஸ்ரீவிஷ்ணு லோகததிலேதானே 575. 'பத்₃மே ஸதி₂தாம" என்றும். "தேனமரும பூமேலதிரு" என்றும், 576. "விஷ்ணுபத்நீ" எனறும சொலலுகிறபடியே அப்போது அலாந்த தாமரைப்

பூவிலே மஹாலக்ஷ்மியெனகிற திருநாமத்தையுடையளான ஸவமஹிஷியாகத்தானே திருவவதரிபபிததருளி. 577. ''தாப புணட்₃ரஸதத₂ா நாம மநதரோ யாக₃ம்ச பஞசம.|'' என்று ரஹஸயதரயோபதே₃ஶந்தான தாபோர்த₄வ புணட்₃ரத₃ாஸயநாம பூரவகமாகயிருககிற வோபாதி 578. ''பரமபராமுபதி₃ேஶத குₐருணும பரத₂மோ குரு । ஆதம வித₃யாவிஶேத₃த₄யர்தத₂ம் ஸவாசார்யாத₃யாம த₃வி ஜோதகம ||'' எனறும். 579. ''ஸஹஸரபுருஷம வாப ஶதபூருஷமேவ வா। தரிஸப்தபுருஷம வாபி த₃விஸபதத₃ா பூருஷம ||'' எனறும. 580. ''ஆத₃ாவுபதி₃ேஶத₃ வேதே₃ கி₂லருக₃வாகஸமஜுகம । அஸமத₃கு₃ருப்₄ய இதயாதி₃ வாகயதரயமரிநத₃ம ||'' என்றும இதயாதிகளில குருபரம்பரா ஸங்கரஹமாயிருந்துள்ள ''அஸமத்₃கு₃ருப₄யோ நம'' இத யாதிவாகயதரயோபதேஶ பூரவகமாயிருககுமாகையாலே 581. ''ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகே ப₄க₃வாந விஷ்ணுர்நாராயணஸ ஸவயம। பரோக்தவாந மந்தரராஜாதீ₃ந லக்ஷமயாஸதாபா தி₃பூர்வகம ||'' எனறும 582. ''விஷ்ணுமாதி₃கு₃ரும லக்ஷ்மயா மநதரரத்நபரத₂ம ப₄ஜே ||'' எனறும சொலலு கிறபடியே அவளுககுததாபோர்த₄வபுண்ட₃ரத₃ாஸய நாமப்ரத₃ாந புரஸஸரமான இநத வாகயதரயோபதேஶ பூரவகமாக ஸவரூபோபாய புருஷாரததத₂யாத₂ாதம்யபரதி பாதகமான ரஹஸயதரயத்தைத தானே நேராக உபதேஶித தருளி. அபபடியே 583. ''ஸோபதி₃ஷடவதீ பரீத்யா தாப புணட₃ராதி₃பூர்வகம। விஷ்ணுலோகேऽவதீர்ணய பரியாய ஸதநம ஹரே || ஸேநேஶாய பரியா விஷ்ணோ மூலமநதர த்₃வயாதி₃கம ||'' எனகிறபடியே அவளைககொண்டு அநத விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனை முதலி யாருககு இநத கரமத்திலே இந்த ரஹஸயத்ரயோபதேஶத் தைப பணணுவித்து. பின்னையும் அபபடியே 584. ''ஸேநே ஶஸஸவயமாக₃தய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநக₃ரீம ஶுப₄ாம்। ஶட₂கோ பாய முநயே திந்த்ரிணீ மூலவாஸிநே || தாபாதி₃பூரவகம்

மநத்3ர த்3வயமஸலோகாந பராந கரமாத। விஷ்ணுபத்நயா மஹாலக்ஷ்மயா: நியோக3ாது3பதி3ஷடவாந॥" எனகிறபடியே இநத கரமததிலேதானே ஸேனைமுதலியாரைககொணடு திரு நகரியிலே திருபபுளியாழவாரடியிலே எழுநதருளியிருககிற ஆழவாருககு ரஹஸயதரயோபதேஶததைப பணணுவிததது, உடனே அவாககு மயாவறமதிநலமருளி, 585. "புநஶச நாத2முநயே பஞ்சஸஂஸகார பூாவகம। ப4டடநாத2பர ப4ருதிபி4ா நிாமிதைாதி3வயயோகி3பி4·॥ தி3வ்யைாவிமஶதி ஸஙக2யாகை பரப3நதை4ஸஸஹதே3ஶிக.। ஸவோகத த3ராவிட3வேத3ாநாம சதுாணுமுபதே3ஶகருத॥" எனகிற படியே ஆழவாரைககொணடு அததிருநகரியில திருபபுளி யாழவாரடியிலே தானே நாதமுநிகளுககு இநத கரமத திலே ரஹஸயத்ரயோபதேஶத்தை திவ்யபரபநதோபதேஶ ஶிரஸகமாகப பண்ணுவிததது. பினனேயும அபபடியே அநத நாதமுனிகளைக கொணடு உயயககொணடாா தொடகக மாருககும, உயயககொண்டாரைககொணடு மணககால நமபி தொடககமாருககும, மணககால நமபியைககொணடு ஆளவந்தார் தொடககமாருககும, ஆளவநதாரைக கொணடு பெரியநமபிதொடககமாருககும, பெரியநமபி யைக்கொணடு உடையவாககும இநதகரமததிலே ரஹஸ யதரயோபதேஶததைப பணணுவிததது. பினனேயும அப் படியே உடையவரைககொணடு ஆழவான ஆண்டான முதலான எழுபததுநாலு முதலிகளுககும எமபாா அரு ளாளபபெருமாளெமபெருமாளு தொடக்கமான எழுநூறு சீயாகளுககும மறறும அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுககும் இந்த க்ரமந்தபபாமே ரஹஸயதரயோபதேஶததைப்பண்ணு விததுப பினனேயும அப்படியே உடையவர் தாம தாஶநததை நிர்வஹிததுககொணடு போராநிறகிற காலத்திலே ·586. "பரீதயா பருத2க ப்ருத2க ஶிஷ்ய பரணமேதீ3ஶ்வராவதி4। ஸ்வாராயாத்3யாந யாவதா ஜ்ஞாதும ஶகயம தாவத3நுஸ மரேத॥" எனறும, 587. "பரதயஹம் ப்ரணதைஶஶிஷ்யை. ப்ரப4ாதே பத3மஸமப4வ। தத்3யத2ாவிதி4வாநித்யம பர

வகதவ்யம குுரோ குலம ||" எனகிறபடியே இம்மூனறு வாகயததுடனே "ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம" எனகிற வாகயநதொடஙகி "ஸ்ரீதராய நம ' எனகிற வாகயத்தள வான பதது வாகயததையுஞ சோத்துப † பதினமூனறு வாகயமாககி இததை மேலோரான நம ஆசாரயாகள் தநதா முககும தஞ்சமாக அநுஸநதிபபதும் தஙகளை ஆஸரயிததாாககும உபதேசிபபதும் செய்யக கடவாகள' எனறு தாமே ஆழவாரனைககொணடு நியமிதகருளி. இடபுடை களிலே சேதநஸ்வரூபததைட பலலவிதமாககியும புஷபிதமாககியும பலபர்யநதமாககியும செயததுவாயதத செலவுஞய, * துளககறறமுதமாய், 588. "விஜவர' பரமுமோத ஹ" எனகிறபடியே உளவெதுப்புத தீாநது நிாவ்ருதனுயிருநதான.

589 "அநவயாதபி சைகஸ்ய ஸமயங்யஸ்தாதமனோ ஹறெள। ஸாவ ஏவ பரமுச்யேரந நரா பூாவே பரே ததா॥" எனறும, 590 "ஆவாஞசோ யதபதஸரஸிஜதவநதவமாஸ்ரித்ய பூாவே மூாத ந ா யஸயாநவயமுபகதா தேஸிகா முகதிமாபு ||" எனறும் சொலலுகிறபடியே முனபுள்ள முதலிகளுக்கும பின்புளள முதலிகளுககும ஒகக உததாரகரான உடையவா. ஸாவஜஞராயிருககச செயதேயும 591. "ததாபி ஸமயாசாரம ஸதாபயந ஸாம ப்ரதாயிகம' எனகிறபடியே தமககு ஸதஸமபரதாயபரிஸுததி உணடெனனுமிடந் தோறற அஸமதகுருப்ய

† பதினமூனறு வாகயஙகளாவன - 1. அஸமதகுருப்யோநம, 2. அஸமதபரமகுருபயோ நம, 3 அஸமத ஸர்வகுருபயோ நம, 4. ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம. 5. ஸ்ரீபராஙகுஸதாஸாய நம, 6. ஸ்ரீமதயாமுநமுநயே நம, 7. ஸ்ரீராமமிஸ்ராய நம, 8.ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாய நம. 9. ஸ்ரீமந நாதமுநயே நம, 10. ஸ்ரீமதேஸடகோபாய நம, 11. ஸ்ரீமதேவிஷ்வகஸேநாய நம, 12. ஸ்ரியை நம, 13. ஸ்ரீதராய நம

இத்யாதி வாகயத்ரயத்தையும் தாம் அநுஸந்தி4க்கும்போது, முந்தின வாகயத்தில குரு3பத3ப்ரதிபாத்3யர் - பெரியநம்பி யென றும, அதில பூ3ர்வசநப்ரதிபாத3யா-திருககச்சி நம்பி யும் பேரருளாளப் பெருமாளு மென்றும, இரணடாம் வாகயத்தில பரமகு3ருபதபரதிபாத்யா-ஆளவந்தாரென றும், அதில பூ3ர்வசநபரதிபாத்3யர் - தத்ஸப்3ரஹ்மசாரிகளான பெரியோர்களென றும, மூனறும வாகயததில கு3ருபத3 ஸாவ ஶப்3த3பூ3ர்வசந ப்ரதிபாத3யா-மணககால நமபி தொடக்க மான மேலோரெலலாரு மென றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உடையவாக்கு முனபுள்ள முதலிகளில வைததுககொணடு பெரியநம்பி இவ்வாகயத்ரயததை அநு ஸந்திக்கும்போது, முந்தின வாகயததில் கு3ருபத3ப்ரதி பாத்3யர்-ஆளவநதா ரென றும, இரண்டாம் வாகயததில பரமகு3ரு பத3பரதிபாத3யா - மணககாலநமபியென றும், இரண்டிலும் பூ3ர்வசநப்ரதிபாத்3யர் - இவர்களுக்கு கு3ருபஸததியிலே ருசியை ஜநிப்பிதத ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களும் அவர்களோடு ஸங்கதியையுண்டாககின ஈஶ்வரனு மென்றும, மூன்றும வாகயத்தில குருபத3 ஸர்வஶப்3த3 பூ3ர்வசநப்ரதிபாத்3யா - உய்யகொண்டார் தொடங்கி ஶ்ரிய:பதியளவாயுள்ள அனைவருமென் றும கண்டுகொள்வது.

அப்படியே ஆளவநதார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநு ஸநதிக்கும்போது, கு3ருபத3பரதிபாத்3யர் - மணககாலநம்பி யென் றும, த்3விதீயவாகயததில பரம கு3ருபத3ப்ரதிபாத3யர்- உய்யகொணடாரென றும, இரண்டிலும பூ3ர்வசந பரதிபாத்3யா - யதா2ஸமப4வம் இதில் ருசியைப் பிறப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனு மென்றும, மூன்றும் வாக யததில கு3ருபத3ஸர்வஶப்3த3பூ3ர்வசந ப்ரதிபாத்3யர் - ஸ்ரீமந்நாத2முநிகள் தொடஙகி ஸ்ரீத4ரனளவாயுள்ள அனைவரு மென றும் கண்டு கொள்வது.

அப்படியே மணககாலநம்பி இவ்வாகயத்ரயத்தை அநு ஸந்தி4க்கும்போது, ப்ரத2மத்3விதீயவாகயஸ்த2 கு3ருபரம

கு₃ருபத₃ப்ரதிபாத₃யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகளு மென றும, இரண்டிலும பூ₃ஹூர்வசந ப்ரதிபாத்₃யா-யத₂ா ஸம்ப₄வம இதனை இசைவித்த ஸ்ரீவைஷணவர்களும ஈஶ வரனுமென றும். தருதீயவாகயஸத₂கு₃ருபத₃ஸர்வஶப்₃த₃ பூ₃ஹூர்வசநப்ரதிபாத₃யர்-ஆழவாா தொடககமாக ரெலலாரு மென றும கண்டுகொள்வது.

அபபடியே உயயக்கொண்டாா இவ்வாக்யதரயத்தை அநுஸநதிககும்போது, ஆதி₃மத₄யவாகயக₃த கு₃ருபரம குருபத₃ப்ரதிபாத₃யா - நாத₂முநிகளும ஆழவாருமென றும, இரண்டிலும பூ₃ஹூர்வசநப்ரதிபாத₃யர் - யத₂ாஸம்ப₄வம இதில ப்ரேமத்தை ஜநிப்பிதத பெரியோாகளும் எமபெரு மானு மெனறும், த்ருதீயவாக்யக₃த கு₃ருபத₃ஸர்வஶப்₃த₃ பூ₃ஹூர்வசநப்ரதிபாத₃யர்-ஸேனைமுதலியாா தொடககமான மேலோரனைவருமென றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாத₂முநிகள் இவ்வாக்யதரயதனை அநு ஸந்திககும்போது, பரத₂மத₃விதீயவாகயக₃த குருபரம கு₃ருபத₃ப்ரதிபாத்₃யா-ஆழவாரும ஸேனைமுதலியாருமென றும, இரண்டிலும பூ₃ஹூர்வசநப்ரதிபாத்₃யர்-தத்ஸம்ப₃ந்த₄ க₄டகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளும எம்பெருமானு மென்றும், த்ருதிய வாக்யக₃த கு₃ருபத₃ஸர்வஶப்₃த₃பூ₃ஹூர்வசநப்ரதி பாத்₃யர் - பிராட்டியும் எமபெருமானும் மறறும் அங் குள்ளாரனைவரு மென்றும கண்டுகொள்வது.

இபபடியே ஆழவார் இவ்வாக்யதரயதனை அநுஸந் தி₄க்கும்போது, கு₃ருபரமகு₃ரு பத₃ப்ரதிபாத₃யா ஸேனை முதலியாரும பிராட்டியு மென்றும, இரண்டிலும் பூ₃ஹூர் வசநப்ரதிபாத்₃யர் - இவ்விருவர்கசும் உயிர் நிலையாயிருப் பாா சில ரெனறும, தருதீயவாகயக₃தகு₃ருபத₃ஸர்வஶப்₃த₃ பூ₃ஹூர்வசநப்ரதிபாத்₃யர் - ஸாவேஶவரனும் வ்யூஹமும் விப₄வமும் நிதயஸூரிகளு மெனறும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஸேனைமுதலியார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, ப்ரத₂மத₃விதீயவாக்ய க₃த குரு₃பரம்பரா குரு₃பத₃ப்ரதிபாத்₃யர் - பிராட்டியும் விஷ்ணவவதாரமான எம்பெருமானு மென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - அவனுக்கு ஸதந பூ₃ர்ஹு த₃ருஷ்டிஸத₂ர்நீயரான மற்றைப்பிராட்டிமாரும் அவனை அடிமைகொள்ளுகிற மற்றையவர்கள் தாங்களு மென்றும், த்ருதீயவாக்யக₃தகுரு₃பத₃ ஸாவரூப்₃த₃ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - இவ்வவதாரத்துக்கு நாற்றங்காலான க்ஷீரார்ணவ நிகேதநனும் மற்றும் வ்யூஹாவதாரங்களும் ஶ்வேதத்₃வீபவாஸிகளுமென்றும் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப்பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே பிராட்டி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும் போது, ஆதி₃மத்₄யவாக்யக₃தகுரு₃பரம்குரு₃பத₃ப்ரதிபாத்₃யர் - விஷ்ணவவதாரமான எம்பெருமானதானும் அவ்வவதாரகந்த₃மான வ்யூஹவாஸுதேவனு மென்றும், இரண்டிலும் ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் - பெரியதிருவடி தொடக்கமானாரும் ஸங்கர்ஷணப்ரத்₃யும்ந அநிருத்₃த₄ர்களு மென்றும், த்ருதீயவாக்யக₃தகுரு₃பத₃ஸாவரூப₃க₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் * வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டனும் ஓடும்புள்ளேறிப்படியே இச்சேதநனுக்காக அவ்விபூதியிலே அவன்பரிக்₃ரஹிகளுக்கு சில அவதாரங்களும் நித்யஸித்₃த₄ரும் என்றும் யதா₂ஸம்ப₄வம் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

ப்ரத₂மாவதாரமான விஷ்ண்வவதாரமும், அவ்வவதாரகந்த₃மான * பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனும் நித₃ர்நமான வைகுந்தநாட்டிலிருக்கும் பரவாஸுதேவனும் த₄ர்ம்மைக்யத்தாலே பே₄த₃மின்றிக்கே ஏகதத்வமாயிருந்தார்களேயாகிலும், பெரியபெருமாளுக்கும் பெருமாளுக்கும் த₄ர்ம்மைக்யமிருக்கச்செய்தே 592. ''ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாக₃மத்'' என்று விக₃்ரஹபே₄த₃த

தாலே உபகு₃ந்தவ்ய உபகு₃ந்த்ருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி. இவ்விடத்திலும் விக்₃ரஹ பே₄த₃த்தையிட்டு இம்மூவாக்கும் இங்ஙன குரு₃த்வ பரமகு₃ருத்வ ஸர்வகு₃ருத்வங்களைச் சொல்லக்குறையில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில வைத்துக்கொண்டு 593. 'ராமாநுஜபத₃ச்சா₂யா'' என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து அவருக்கு* நிழலும் அடிதாறுமாய்க்கொண்டு குருபரம்பராநுப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது. கு₃ருபரமகு₃ருஸர்வகு₃ருபத₃பு₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யா-கே₃ாபு₃லீவாதக₃நயாயத்தாலே பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அநந்தாழ்வானும் அவர்களுக்கு அபி₄மதராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பட்டர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது குருபரமகு₃ருஸர்வகு₃ருபத₃பு₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யா-அடைவே எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அவர்களுக்கு அந்தரங்கராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று பூர்வம்போலே இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே பட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நஞ்சீயர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, கு₃ருபரமகு₃ருஸர்வகு₃ருபத₃பு₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர்-பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானாருமென்று பூர்வம்போலே யதா₂ ஸம்ப₄வம் இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே நஞ்சீயர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நம்பிள்ளை இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது. கு₃ருபரமகு₃ருஸர்வகு₃ருப₃த₃பு₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யா-நஞ்சீயரும் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும்

அவர்களுக்கு ஸப்₃ரஹ்மசாரிகளாய் ப₃ஹுமநதவ்யரா யிருநதுள்ள * இராமாநுசனைத தொழும் பெரியோாகளு மென்று இங்ஙனே விப₄ஜித்துப பொருள் சொலலககடவது.

இககுருபரமபரைதான் ஆரோஹகரமத்திலே 594. "ஆப₄ க₃வத்த." என்று ப₄க₃வானளவுஞ்சென்று அவர்களுககுச செலலக்கடவதொன்று இங்ஙனேயிருநதாலும் அவரோஹ க்ரமத்திலே வநதால "இராமாநுசன தாள் பிடிததார் பிடித தாரைபபறறி" இத்யாதிப்படியே மேனமேலே * கொழுந்து விட்டுப்படர்ந்து செலலககடவதொனறுகையாலே நமபிள்ளை திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளையும அவாதிருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிதத பிள்ளைலோகாசாாயர் தொடக்கமானரும் இவ்வாகயத்ரயத்தை அநுஸநதிககும போது, இவ்வாக்யத்ரயக₃த கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ ப்ரதிபாத₃யா - இன்னாரின்னாரெனனுமிடம ஆசாாயா களுடைய திருநாமஙகளிலே கணடுகொள்வது. அபபடியே ப₃ஹுவசநபரதிபாத₃யா - அவாகளுககு உயிாநிலையாய்த தந்தாமுக்கு ப₃ஹுமநதவ்யராய்கெொண்டு, கொடியைக கொள்கொமபிலே துவககும் சுள்ளிககாலபோலே தந்தாமை அவரவர்கள் திருவடிகளிலே சேர்க்கும ஸ்ரீவைஷணவாக ளென்று கண்டுகொள்வது.

இனி, "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம" இதயாதி வாக்யத₃ ஶகததிலும் வைத்துக்கொண்டு "ஶ்ரியைநம". 'ஸ்ரீத₄ராய நம." எனகிறவாகயத₃வயததில 595. "ஸ்ரீரிதி பரத₂மம் நாம லக்ஷ்ம்யா ' எனறும், 596. "ஸ்ரீரிதயேவ ச நாமே தே" என்றும் சொலலுகையாலே ஸ்ரீஶப்₃த₃ம பெரியபிராட்டி யாருககு வாசகமாயிருககும; மறறை எட்டுவாகயத்திலும ஸ்ரீஶப்₃த₃ம், 597. "ந ஜ்ஞாநதுல்யம த₄நமஸதி கிஞ்சித" எனறும், 598. "ப₄க₃வத₃ப₄கதிரேவாதர பரபநநாநாம் மஹத₃ த₄நம " எனறும் சொலலுகையாலே ஜ்ஞாநப₄கதி களாகிற மஹாஸம்பததுக்கு வாசகமாயிருக்கும.

இதில சிலவாக்யங்களில ஸ்ரீஶப்₃த₃ம் ஸவிப₄க்திகமதுப் ப்ரத்யயோபேதமாயும், சிலவாகயங்களில லுபதவிப₄க்திக மதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும. சிலவாகயங்களில மதுப் பரதயயரஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்தேஶிக்கைககு நிப₃ந்த₄நம - சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄கதிகள் விஶத₃தமங்களாய, சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄கதிகள் விஶத₃தரஙகளாய் சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄கதிகள் விஶத₃ஙகளாயிருககையாலே, அது எஙஙனேயெனனில.– பங்கயததாள் திருவடியைப பறறின ஸேனை முதலியாருடையவும, அவ*ரடிககண்ணி சூடிய ஆழ்வாருடையவும், அவரடி பணிந்துய்ந்த உடைய வருடையவும ஜ்ஞாநப₄கதிகள் விஶத₃தமஙகளாயிருககும. திருக்குருகூர் நமபிக்கு அனபரான நாத₂முநிகளுடையவும், தத₃விஷயீகாரபாத்ரபூ₄தரான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநப₄கதிகள் விஶத₃தரஙகளாயிருககும். சிலமிகுநாதமுனி சீருரைககும் ப்ரியஶிஷ்யரான உய்யககொண்டாருடையவும, தசசிஷ்யரான மணககால நம்பியுடையவும, தத்ப்ரிய ஶிஷ்யரான பெரியநமபியுடையவும் ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஶத₃ங்களாயிருககும்.

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநப₄கதிகள் ஏகரூபமாயிராதே இஙஙன் தரதமப₄ாவேந இருக்கைககு ஹேது எனனென னில:– ஸேனை முதலியாருடையவும நமமாழவாருடையவும் ஜ்ஞாநப₄கதிகள தாம - பரபத்தி மார்க்கததை விஷ்வக் ஸேநஸம்ஹிதையிலே பரக்க த₃ர்ஶிப்பிககைககும, பரபத தவ்யனான எமபெருமானை படிகளை உள்ளபடி அனைவர்ககும அறிவிககைககும. அப்படியே 599. "பரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி₃ தத தத₃ாநுஜ்ஞாநதமுத₃ாரவீக்ஷணை:|" என்று மதிபபுடையார் சொலலும்படிக்கும் அவனடியாகடபிறந் தவையாயிருக்கையாலும. திருவாயமொழி முகததாலே "தந்தனன தனதாள் நிழலே," "கழலகளனறி மறறோ களைகணிலங் காண்மினகளே", "அடிககீழமாந்து புகுந்

தேனே'' என்று ப்ரபத்திமாத்ரத்தைப் பலபடியாலும் தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே ஸ்பஷ்டமாக்கு கைக்கும், ''உயர்வற உயர்நலமுடையவன்.'' ''மயர்வற மதிநலமருளினன்'', ''தேவாகுநதேவாவோ'' என்று பர பத்தவ்யனுடைய படிகளைப் பத்தும்பத்தாக ஏற்றியெடுக் கைக்கும், ''உம்முயிர்வீடுடையான்''. ''யானே நீ யென் னுடைமையும் நீயே' . ''தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்'' என்று ப்ரபந்தாவினபடிகளைப் பலவகை யாக தாஸ்யப்ரதிக்கைக்கும், ''பேரமர் காதல்கடலபுரைய விளைவித்த'', ''கொண்ட என்காதலுரைக்கிற்றேழி. மண்டிணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீள்விசும்புங் கழியப்பெரி தால்'', ''சூழ்ந்ததனிற்பெரிய என்னவா'' என்று பிராட்டி மார் பேச்சாலும் தம்பேச்சாலும் தம்முடைய ஆற்றாமையை அறிவிக்கைக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலும் விலக்ஷணங்களா யிருக்கும். உடையவருடைய ஜ்ஞாநப₄க்திகள் - 600. 'ப₄வது மம பரஸ்மிந் ஸேமுஷீ ப₄க்திரூபா'' என்று தாமும் 601. ''அச்யுத பத₃ாம்பு₃ஜ யுக₃ம் ருக்ம வ்யாமோஹத:'' என்று ஆழ்வானும் அருளிச்செய்யலாம்படி அவனடியாகப் பிறந்தவையாய கத₃த்₃யத்ரய ஸ்ரீப₄ாஷ்யாதி₃முக₂த்தாலே ஸரணாக₃திப₄க்திஸாஸ்த்ரங்களை அடைவே வெளியிடுகைக் கும். ''அவ்வெழிலமறையில் சேராதவரைச்சிதைப்பது அப்போதொரு சிந்தை செய்தே'' என்கிறபடியே தம் முடைய தாத₃ாத்விகப்ரதிபத₄யாலே ப்ரதிவாதி₃ வாரண ப்ரகடாடோபவிபாடநத்துக்கும், * நூறுதடாவில் வெண் ணெயையும் * நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலையும் நாச்சியார்மநோரதிதப்படியே பரமஸ்வாமியான அழகர்க்குத் தாம் அமுதுசெய்தருளப் பண்ணுகைக்கும், துருஷ்கன் படைவீட்டிலேசென்று அவன் மகள் மாளிகையிலேயிருந்த ராமப்ரியரை ''வருக வருக வருக விங்கே'' இத்யாதிப்படியே தாமே அழைத்தருளி அவர்தம் அருகே ஓடியோடிவந்த வாறே '* என் செல்வப்பிள்ளாய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருநாமஞ்சாத்தித் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளு

கைககும. புழுவன பட்ட வ்ருததாந்தத்தைத் திருக்கல் யாணிககரையிலே தம்ஸந்நிதியிலே சென்று மாமுனிலலா மாருதியாண்டான விண்ணபபஞ்செய்யக கேட்டுப் பெரிய பரீதியோடே * செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனு ரான பெரியபெருமாளை மஙகளாஶாஸநம் பண்ணுவதாகக் கோவிக கோயிலுக்கு எழுந்தருளும்போது தாமே ஐமபத் திருவரைச் * செயலநனருகத திருததித் ததத₃விஷயததிலே பரிவராயிருககுமபடி நியமிககைககும. கரைகட்டாக காவேரிபோலே கரைபுரண்டு ஆஶரயத்தளவன்றிகேயிருக் கைககும் உடலாயிருககையாலே விஶத₃தமங்களாயிருககும் ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகளுடையவும ஆளவநதாருடையவும் ஜ்ஞாந ப₄கதிகள் - இஙஙனம விஶருஙக₂லமாய்க கரைபுரணடிராதே அளவுபட்டு அரையாறுபட்டுத தநதாமை ஆஶரயிததவரள விலே தானே அடஙகி ஒனறிரண்டு பரபந்தங்களை இட்டருளு கைககு உடலாயிருககையாலே, விஶத₃தரஙகளாயிருக்கும். உய்யககொண்டாருடையவும மணககால நமபியுடையவும பெரியநம்பியுடையவும ஜ்ஞாநப₄கதிகள் - கீழசசொனனபடி யிராதே சிறியாறுபட்டுப பரிமிதங்களா யிருககையாலே, விஶத₃ங்களாயிருக்கும்.

இபபதின் மூனறு வாகயங்களிலும முநதினவாகயங்கள் மூன்றும, வே த₃ மா கி ற ஶாஸதரருசிபரிக₃ருஹீதங்களா யிருககும; மறறைவாகயங்கள் பத்தும, ஆசாாயருசிபரிக₃ ருஹீதங்களாயிருககும்.

அபெளருஷேயமாயும் பெளருஷேயமாயுமிருககிற ரஹஸ் யத்ரயத்துககு ஏகாவயவிதவஞ்சொனனவோபாதி, இப்படி அபெளருஷேயமாயும பெளருஷேயமாயுமிருநதுள்ள இப பதின்மூனறு வாகயததுக்கும ஏகாவயவிதவம சொல்லத் தட்டிலலை. அப்படியே 602. " நம ருஷிப₄ய " என்று அபெளருஷேயமானுபபோலே நமஶஶப₃த₃ம் முனனுக இவ் வாக்யதரயத்தையும நிர்த்தே₃ஶியாதே அஸமசச₂ப₃த₃ம்

முனனுக நிர்த்தே₃ஶித்தது. 603. "அகி₂லபு₄வந" எனகிற இடததில மாங்க₃ளிகமான அகாரத்தைபபோலே மாங க₃ளிகமான அகார உபகரமஙிர்த₄த்₃யர்த்த₂மாக. அபபடி முந்தினவாகயத்தை அகாரோபகரமஙித்₄யாத்தமாக அஸ்மத ஶப்₃த₃த்தை முன்னிட்டு நிர்த்தே₃ஶிதத வோபாதி. மற்றை யிரண்டு வாகயங்களையும அஸமதஶப்₃த₃ததைத்தானே முனனிடடுநிாததே₃ஶிததது. 604. "ஶந்நோ மிதரஶ ஶம வருண.. ஶந்நோ ப₄வத்வர்யமா" என்னுமாபோலே.

த்ரயோத₃ஶவாக்யாத்மகமான இக்குருபரம்பராரூபமந்த்ரந்தான, ஸ்ரீஸஹஸரநாமமாலாமந்தரம்போலே அநேகநமஶ ஶப₃த₃ஶரீரகமாய், த்₃வாரஶேஷிகளுக்கும் ப்ரத₄ாநஶேஷிகளுககும் அடைவே ப்ரதிபாத₃கமாய், ப்ரத₂மமத்₄யமசரமாவதி₄ரூபமான பர்வதரயபரகாஶகமாய், உபதே₃ஷ்ட்ரு உபதே₃ஶ உபதே₃ஶ்ய ரூபமூன்றுவர்ககத்துககும் ஸாம்ப்ரதா₃யிகத்வ ஸாத்₃கு₃ண்ய யோக்₃யதைகளுக்கும் ஸம்பாத₃கமாய், 'வக்தவ்யம் கு₃ருபரம்பரையும் த்வயமும்' என்கையாலே த்₃வயத்தோபாதி ஸத₃ாநுஸந்தே₄யமாய், தன்னை முனனிட்டு ரஹஸயத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄பபாரை "நாவகாரியஞ்சொலலிலாதவா" என்று * மயர்வறமதிநல மருளப்பெறறவர் கொண்டாடும்படி பண்ணககடவதாய் "அஸ்மத்" எனறு அகாராதி₃யாக உபகராந்தமாய், அப்படியே ஸ்ரீநமஶஶப்₃த₃ங்களைப பல விடங்களிலும் இடையிலேயுடைததாய், "ஸ்ரீத₄ராயநம.' என்று மாங்க₃ளிகமான நமஶஶப்₃த₃ததோடே நிக₃மிக்கப்படடதாயிருக்கையாலே, கார்தஸந்யோந மங்க₃ளாதமகமாயிருக்கும்.

குருபரம்பராவிவரணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

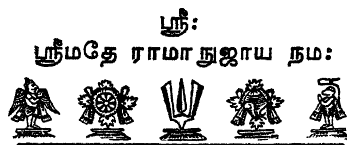

குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு

[ப்ரமாணங்களுக்குப் பொருளும ஆகாரமும இங்கு தரப்படு கின்றன. ப்ரமாணததிற்கு மூலததைப பார்க்கவும்.]

1. ரஜஸ்ஸு முதலான குணங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகிறகு மேலான பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே.

2. இந்தப் பரமபுருஷனுடைய விபூதியில நாலில் மூன்று பகுதி பரமபதத்திலே அழிவற்றதாயுள்ளது.

3. அந்தப்பரம்பொருளே அழிவற்றதான பரமபதத்தில எழுந்தருளியிருக்கிறது.

4 எவன இவ்வுலகிறகுத் தலைவனுகப பரமபதத்தில எழுந்தருளியிருக்கிருனே.

5. விஷ்ணுவினுடைய மேலான அப்பரமபதத்தை நிதய ஸூரிகள் எப்போதும காண்கிருர்கள்.

6. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில். உலகின் தலைவனுய், அளவிட்டறியமுடியாதவனுய், (குண நிஷ்டர்களான) பக்தர்களோடும். (கைங்கர்ய நிஷ்டர் களான) பாகவதர்களோடும் கூடியவனுய். பெரிய பிராட்டியாருடன் சேர்ந்த நாராயணன் எழுந்தருளி யிருககிருன.

7. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில் மேலான ஈச்வரனை ஸ்ரீமந்நாராயணன. பூமிநீளைகளான தேவி யர் இருவரால ஸேவிக்கப்படுகிறவனுய் எழுந்தருளி யிருககிருன.

8. அரசனே! ஸூர்யன். அகனி முதலான தேஜஸ்ஸுககளை யெலலாம் விஞ்சியிருப்பதாய். தன் ஒளியாலேயே தேவர்களாலும். அஸுர்களாலும் காண அரிதாயுள்ள

1. ருக-அஷ்ட (5-6-25) 2. பு-ஸூ (1-3) 3. தை-நா 1-2.
4. யஜு-அஷ்ட (2-8-7) 5. ருக்-அஷ்ட 1-2-7. 8. பார-வந 164-18.

தாய், மஹாபுருஷனுன விஷ்ணுவினுடையதான அந்த ஸதானம விளஙகுகிறது

9. அரசனே! வி த வி த மா ன விளையாடுமிடஙகளும தெளிநத நீரையுடைய தாமரைக குளஙகளும பரமாத மாவின ஸ்தானமான அதனுடன ஒபபிடுமபோது நரகத்திற்கு ஸமமானவை.

10. எநதப் பரமபததிலிருந்துகொண்டு அபபரமபுருஷன காலததை நியமிககிறுனே அவ்விடததில காலம அரசுசெலுதத முடியாது

11. கலை, முஹூர்ததம முதலான பிரிவுகளையுடைய காலம் எந்த நிதயவிபூதிககுப பரிணமத்தை விளைக்காதோ.

12. ஆவரணங்களோடு கூடியதான இந்த அண்டகோசத திறகு மேலேயுள்ள பரமபதத்தில, அப்ராகருதமான (ப்ரகருதிஸமபநதமிலலாத) திருமேனியையுடைய வனுய் விளங்குகிறேன் நான.

13. பரமபதமானது பழையதாயினும் புதியதாயிருபப தாய், ஒளிமயமானதாய், எலலாவுலகினு முயாந்ததாய நிதயமாயுள்ளது. தத்துவஞானிகள் அப்பதததை அடைநததும் எலலாப்பாபங்களினினறும வி டு ப டு கிறுர்கள.

14. அண்டங்களுக்குமேலே, பரமபுருஷன் நாவில் மூனறு பகுதிகொண்ட நித்யவிபூதியோடு எனறும் விளங்கு கிறுன். எஞ்சியிருக்கும கால பகுதியோடு ப்ரகருதியி லுண்டான அண்டங்களில விளங்குகிறுன.

15. ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களும, அவைகளையுடைய மூல ப்ரகருதியும், ப$_3$த்$_3$த$_4$ஜீவஸமஷ்டியும், பரமபதமும் (ப்ரஹ்மாதிபத்த ஜீவர்களைக காட்டிலும்) மேலான முக்தர்களிலும் மேலான நிதயஸூரிஸமூஹமும், திவ்ய மங்களவிக்ரஹமும் உ ன் னு டை ய விபூ$_4$திகள் (செல்வங்கள.)

---

9. பார-ஸா நதி (193-4, 6) 10 பார-ஸா நதி (193-9)
11. வி-பு (4-1-84) 13. லக்ஷ்மீதநதரம (7-14) 15. ஸதோ-ர 17.

16-17. (ஸநகா முதலான) மேலான யோகிகளின வாக்குக்கும மனததிறகும் எட்டாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யுடையதாய், தனககு இஷடமாய், பலவிதமாய், விசிததிரமாய, முடிவிலலாமலிருககும், போக்யஙகள் போகோபகரணஙகள் ஆகியவறறால நிறைந்திருப்பதாய், அளவிறந்த ஆஶசர்யததைதயுடையதாய், கணககறற பெருஞ்செல்வஙகளையுடையதாய், அளவற்ற பரிமாணததையுடையதாய, எப்போதும ஒருபடிப் படடிருப்பதாய், குறறமறறதாய், எலலாவிதததிலும சிறபபுற்றதான ஸ்ரீவைகுண்டததிறகு நாதனா யிருப்பவனே!

18. உன்னுடைய பெரியதான பரமபதம காலத்தைத் தாண்டியிருப்பது.

19. மனததுக்கு எட்டாததாய், தமஸஸுககு அபபாறபடடதாய், அதயதபுதமாயிருககும பரமபதம்.

20. மதிலகளாலும் விமானஙகளாலும ரதனமயமான அரண்மனைகளாலும சூழபபட்டுள்ளது விஷ்ணுவின் வைகுண்டநகரம்.

21. மணிதோரணங்களாலும, சித்திரங்களாலும் நிறைநதும், விசித்திரமான கொடிகளை உடையதாயும விளங்குவது வைகுணடநகரம.

22 அக்னியைககாட்டிலும் கோடிமடங்கு பிரகாசத்துடன் விளஙகும மாடமாளிகைகளின வரிசைகளால நிறையப் பெறறு விளங்குவது வைகுண்டநகரம்.

23. ஆயிரம் தூண்களையுடையதாய், விஸதாரமானதாய், உறுதியானதாய், மிக்க ஒளியுடையதான திருமாமணி மண்டபத்தில் தேவாதிதேவன் எழுந்தருளி யிருக்கிறான.

16-17 ஶரணாகதிகத்யம-5 18. ஸ்ரீவைகுண்டஸதவம-40
19. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்-21 23. தவல்காரச்ருதி

24. அப்ராக்ருதமான திருமாமணிமண்டபத்தின நடுவில மிகவுயர்ந்ததாய். ஆயிரககணககான மாணிககததூண் கள் நிறையப்பெறறதாய், ரதனமயமாய். மஙகளகர மாய். நிதயமுககதாகளால நிறையப்பெறறதாய், ஸாம கானததால விளங்காநிறபதாய், எபபோதும் மிகவும் நிறைவுபெற்றிருபபதானராஜாஸதானம இருககினறது

25. பொனமயமான மேலான உலகில ரஜோகுணமறற தாய். அவயவங்களறறதான ப்ரஹ்மமிருககிறது. அது பரிசுததமானது. சோதிகளுககெலலாம சோதி யாயிருககும் அதைப் பரமாத்மஜஞானிகள் அறிகிறாகள்

26. அபபரமாதமாவிடம் ஸூாயனும. சந்திரனும். நக்ஷத திரஙகளும பிரகாசிககமாட்டா, அகனியைபபறறிச சொலலவும் வேண்டுமோ? பிரகாசிக்கும் அவனைப் பின் பறறியே இவையெலலாம ஒளிவிடுகினறன. அவ னுடையவொளியாலேயேஇவையெலலாம்ஒளிவீசுகினறன.

26*. ஆகாயததில் ஒரே சமயததில ஆயிரம சூரியனின ஒளி தோன்றுமாகில். அது அநத மஹாபுருஷனின ஒளிககு ஒபபாகலாம.

27. தனககுத் தகுந்தவையும், ஒப்பறறவையும். ஞானமய மாயிருபபவையும். ஸவயம பிரகாசமானவையும. ஒனறுககொனறு (சோததியினுலுண்டான) காநதி யினல அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளோடும். வஸ திரஙகளோடும் ஆபரணங்களோடும் கூடியிருபபவன பரமபுருஷன்.

28. இநத ஹரியானவர். அளவிடமுடியாத பெரிய தேஹததை உடையவரானபோதிலும் யௌவநப் பருவத்தின் தொடக்கததிலும. குமாரப்பருவத்தின முடிவிலுமிருப்பவராயிருந்தார். உலகின் தாயான ஸ்ரீதேவியோடு கூடினறு, நிலவுடன்கூடிய சநதிரனைப் போலே இனபுறறா.

25 முண்டக (2-2-10) 26 கட 2-5-15 26*. கீதை 11-15
27 பௌஷ்கரஸமஹிதை

29 &30. செந்தாமரைக்கண்ணா! உன்னுடைய (இவ்வாத்ம வஸ்து) ஐயிக்கப்பட்டது, இது என்னுடையதல்லவே உன்னுடையதாயிற்றே.

31. எப்போதும், எல்லாவற்றையும் காண்பவர்களாய், எப்போதுமிருப்பவர்களான ஸூரிகள்.

32. கோடி ஸூர்யர்களை ஒத்தவர்களும், பதினாயிரம் பூர்ண சந்திரர்களைப் போன்றவர்களும், ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்டவர்களுமான முக்தர்கள் அப்பரமபதத்தில் விளங்குகிறார்கள்.

33 எல்லா அரசர்களுக்கும் பேரரசராய், ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாய், பெரியவராய் விளங்குபவர் விஷ்ணுவே. அவரையே ஈச்வரரென்று அறிவோம். அவரே பூபூர்வமாவர். ப்ரஜாபதியுமாவார்.

34. தன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட எல்லாப்பொருள்களிலும் சிறப்புற்றதாய், மூன்றுவிதமான அளவுகளற்றதாய், ஜ்ஞானாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டது பரம்பொருள்.

35. அவன் ஒருவனாயிருந்து இன்புறவில்லை.

36. இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே ஸம்ஸாரமாகிற வலையில் அகப்பட்டிருக்கும் ஜீவன்.

37. வரந்தரும் பெருமானே! பிரளயகாலத்தில் அசேதனத்தைக்காட்டிலும் வாசியற்றவராய் உழலுகின்ற ஜீவராசிகளை இந்திரியங்களோடும் சரீரங்களோடும் சேர்க்கத் திருவுள்ளமிரங்கியவனாய், தன் ஸங்கல்ப வசப்பட்டவனாய், மூலப்ரக்ருதியை-மஹான், அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்கள், இந்திரியங்கள் ஆகிய இவற்றின் வரிசையாகிற அரும்புகளையுடையதாம்படி பண்ணினாய்.

29&30 ஜிதந்தே-1 33. பார-ஆச்வ (43-13) 34. ஸாரார்த்தக்ரமம்-5. 35 மஹோபனிஷத் 36 வங்கீச்வரஸ்காரிகை-5. 37. ர-ஸத 2-41.

38. பராஹ்மணரே! கைகால் முதலியவைகளுடன கூடிய தும, விசித்திரமானதுமான தேஹமாகிற இச்செலவம். ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸமாபபிப்பதறகாக ஆதிகாலத திலேயே செய்யபபட்டிருக்கிறது.

39. ஶாஸனம் (ஆஜ்ஞை) செய்கையாலே சாஸதிரம் எனபபடுகிறது.

40. கருணைககடலான எம்பெருமான (அஜ்ஞானமாகிற) இருளை நீககிக்கொள்ளவும், நனமை தீமைகளை ஆராய்ந்து அறிவதறகும், (இருட்டைப போக்கடிப்பதறகும், உளளவறறையும் இலலாதவற்றையும ஆராய்ந்தறிவ தறகும ஸாதனமான) விளக்கைபபோனற வேதத்தைக கொடுக்கிறன. பாக்யவானகள், அநதத் திருவிளககைக கொண்டு, அநத ஸர்வேச்வரனைககணடு அநுபவிக்கிறா கள், சில சபலாகள அநத விளககிலேயே விட்டில பூச்சியைப்போல் விழுந்து மடிகிறாகள்.

41. நானே ஈஶ்வரன. நானே போகததை அடைபவன. நான இயறகையாகவே ஸித்தனுகவும் பலவானுகவும, ஸுகமுடையவனுகவும், சிறப்புபபெற்றவனுகவும், உத தமகுலததுதித்தவனுகவுமிருபபவன. இவ்வுலகில எனக்கு ஒப்பானவன எவனிருக்கிறன?

42. பகவானுக்கு அடிமைபபட்டிருக்கும் ஆதமாவைத் தன வசபபட்டதாக எவன அறிகிறனே, ஆதமாவைத திருடும அநதத் திருடனுல் எனன பாவந்தான செய்யப்படவிலலை?

43. அர்ஜுனு! அஸுரஸவபாவமுள்ள ஜனமத்தைத அடைநது, ஜன்மந்தோறும் மூடர்களாய், உனனை அடையாமலே, அதிலும் கீழான் கதிக்குப் போகிறர்கள்.

44. பூதங்களுக்கெலலாம மேலான ஈசவரனுய், மனிதவுருக கொண்டிருக்கும் எனனை, என்னுடைய மேலான நிலையை அறியாமல் மூடாகள் அவமதிக்கிறர்கள்.

---

38. ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வம்-6. 40. ர-ஸத 2-1. 41. கீதை (16-14, 15)
24. பார-ஆதி (74-28). 43. கீதை 16-20. 44. கீதை 9-11.

45. ஈசவரன —நீ எனககு (உரியவன), ஜீவன—நான எனககு (உரியவன) ஈச -அது எபபடி? ஜீவன -நீா சொலலியதுதான எபபடி? ஈச:—நான சொனனது வேதமூலமான ஓஙகாரமாகிற ப்ரமாணததாலே (நிரூபிதமாகிறது), ஜீவன் —நான சொலலியதும அநாதியான அநுபவப் பெருமையால ஸிததிககிறது. ஈச:— அந்த அநுபவம ஆக்ஷேபிககபபடடிருககிறது, ஜீவன்:— யாா எஙகு ஆக்ஷேபிததாாகள? ஈச —கீதை முதலிய சாஸதிரஙகளில் என ஆக்ஷேபம ஸுப்ரஸிததம. ஜீவன - அதறகு ஸாக்ஷி யார்? ஈச -ஞானியே ஸாக்ஷியாவான. ஜீவன்:-ஐயோ! உனனிடம பக்ஷபாதமுள்ள அவனெப்படி ஸாக்ஷியாக முடியும? எனறு இவ்வணணமாக ஜீவனோடு ஏறபட்ட வழககில (ஸாக்ஷியிலலாமையால) ஸதயம செய்து உமகட்சியை ஸதாபிததுககொள்ளுகிறவாபோல தேவரீர் (துளசீமாலையணிநது திருமஞசனம செயது கொளளுமவராய) காட்சியளிககிறீா.

46.&47. கலிகாலததில தமிழநாடடில, அதிலும பெரும பாலும தாம்ரபாணீ, கிருதமாலை, பாலாறு, பெரும புகழபெறற காவேரி, மேறகுநோககிப்பாயும் பரதீசி ஸரஸவதி ஆகிய நதிககரைகளில ஆங்காங்கு நாராயணனையே பரமபராபயபராபகமாககொண்ட மஹாதமாககள் தோனறுவாாகள. அரசனே! அநத நதிகளின ஜலததைக குடிககும மனிதாகளுககு நாராயணனிடததில தடையறற பகதி வளாகினறது.

48. காஞ்சியில பொய்கையொனறில பொறறாமரையில பிறநதவராய் ஸ்ரீமநநாராயணனுககு வெய்யசுடரோனை விளககாக ஏறறியவரான பொய்கையாழ்வாரை தியானிககிறேன.

49. முகுந்தனின முகமலாத்தியடியாக உண்டான பாசுரஙகளைபபாடி மயஙகிநிறபவரும முனிவாகளில முதலவரும, முகதிககு மூலமாயிருபபவருமான பொயகையாழ்வாரை உபாஸிககிறோம்.

---

45. படடா முகததகம. 46 & 47. பாகவதம 11-5-38, 39, 40

50. பொய்கையாழவார், துவாபரம என்ற யுகத்தில "ஆஜஞாதீ₄ஸ்ரீசநக₃ந' எனனும அக்ஷரங்களால கடபயாதி₃ஸங்க₂யைப்படி கிடைதத 862900 வருடம் சென்றபின ஸித்தாாத்தி எனகிற வருடம் ஐப்பசி மாததகில சுகலபக்ஷததில அஷடமிதிதியில செவ்வாய்க கிழமையில, விஷ்ணுவினுடையதான மங்களமான திருவோணநட்சததிரததில அவதரிததருளினார்.

51. 'க' என்பது பிரமனின பெயா, அபபிரமனாலே, ஸ்ரீமந் நாராயணன அந்த நக்ரத்திலே பூஜிககப்படடார்; அதனாலே புண்ணியத்தைப் பெருககுகிற அந்நகரம் காஞ்சியெனறு பெயாபெறறது.

52. பரமபுருஷனுடைய பாஞ்சஜனயமெனனும் திருசசங்காழ்வார் எலலாவுயிர்களையும ரக்ஷிபபதறகாக ஐபபசி மாதத்தில விஷ்ணுவினுடையதான திருவோணநாளில பொறறாமரைப் பொய்கையில, பொறறாமரைமலரின நடுவிலிருந்து பொய்கையாழவாராக அவதரித்தருளினா.

53. எவரொருவா பரமபுருஷனுக்கு ஞானச் சுடாவிளக்கை ஏறறினாரோ, கடல்மலலையின தலைவராய், குருககததிப பூவில அவதரிததருளின பூததாழவாரை வணங்குகிறேன்.

54. ஸ்ரிய:பதியின் கருணையால மயர்வற மதிநலம அருளப பெறறவராய், சிறநத கல்யாண குணஙகளையுடையவரான பூததாழவாரை வணஙகுகிறேன.

55. ஸ்ரீமந்நாராயணனின கௌமோதகியெனனும் கதாயுததகின சக்திஸவரூபியான பூதத்தாழ்வாா எனனும முனிவா தலைவா; இவ்வுலகில கிழககுக கடறகரையிலே, திருககடல மலலையெனனும் நகரில பூபபந்தலினுள் (நீலோறபலத்தினுள் எனறு பாடாந்தரம) அதே

51. காஞ்சீமாஹாத்மியம. 52. திவ்யஸூரிசரிதம 2-10.
55. திவ்யஸூரிசரிதம 2-12 (மூனறாவது பாதம் நீலோதபலாநதாத எனறு தொடஙகுகிறது)

ஸித்தார்த்தி வருடத்தில், அதே ஐப்பசி மாதத்தில, பொய்கையாழ்வார் அவதரித்த மறுதினத்தில அவிட்ட நட்சத்திரத்தில அவதரித்தருளினா

56. பொய்கை பூதத்தாழ்வார்கள் அவதரித்த அந்த ஸித்தார்த்தி ஐப்பசி மாதத்தில பூதத்தாா அவதரித்த மறுதினம் சதயநட்சத்திரத்தில மயிலையில செங்கழுநீர் (செவ்வலலி) நடுவிலிருந்து அவதரித்தவரும, பக்தியினலே பெரியவரும, அதனலேயே பேயாழ்வாா என்று பெயா பெற்றவரும், ஸாதயபக்தியே வடிவெடுத்தவரும ஸ்ரீநந்தகம என்னும வாளின அம்சமானவருமான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன.

57. மயிலை நகர்க்குத் தலைவராய், கிணற்றிலே செவ்வலலிப பூவிலே அவதரித்தவராய், திருவோடு கூடிய நாராயணனைக கணடு களித்தவரான பேயாழ்வாரை சரணடைகிறேன.

58. தாமரையாள்கேளவனுடைய திருவடித்தாமரைகளில பெருங்காதலால உண்டான சிறந்த மயக்கத்தால பேய்போலே திரிந்தமையால் பேயாழ்வார் என்று எங்கும் புகழ்பெற்ற குணக்கடலான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன.

59. எப்போதும் மயிர்கூச்செறியும் அவயவங்களையுடையதும, நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீரை உடையதும, எலலாப் பற்றுக்களையும் விடச்செய்வதும, தழுதழுத்த குரலுடன பாடப்படும துதிப்பாடல்களை உடையதும, அமுத அலைபோலே பெருகிவரும் அக்ஷரங்களை உடையதும ஆனந்தக்கூத்துடன கூடியதும், நக்ரபயத்தை நீக்குவதுமாக விஷ்ணுபக்தி விளங்குகிறது.

60. அந்த ஐப்பசி மாதத்திலேயே சதயநட்சத்திரத்தில் மயிலை நகரில செவ்வலலிப்பூவிலிருந்து நந்தகத்தின

59. ஸங்கலபஸூர்யோதயம 10-25

60. திவயஸூரிசரிதம 2-13- (உத்தராாத்தம மஹாபிதாநோ லதிகாஹ்ரதாநதாத் ஸ்ரீநநதகாத்மா மணிகைரவாந்தர்த' என்றுளளது)

அம்சமாய், ஸாத்₄யப₄கதியே வடிவெடுத்தவராய் ஞானி யான பேயாழவாா அவதரிததருளினா

61. இம்மைப பல ஸாதனஙகளையும, மோக்ஷ பல ஸாதனங களையும, இவற்றில 'இனனது அனுஷடிககததககது, இனனது அனுஷடிககததகாதது என பதையும, சாஸதிர விதியை மீறுவதாகிற பயததையும, அனுஷடிபப தாகிற பயமினமையையும, ஸமஸார மோக்ஷங்களையும உள்ளபடி அறியும அறிவே ஸத்வகுணததாலுணடான அறிவாகும்.

62. அநதணரே! 'நாம் (பரமபுருஷனுககு) அடிமைபபட்ட வாகள்' எனனும அபிமானததையுடையவாகளாய் லோக யாததிரையில ஈடுபடாதவர்களாயிருபபவாகள (ப₄ாக₃வதர்கள).

63. எலலா ஆதமாககளும இயறகையாகவே பரமாத்மாவுககு அடிமைபபட்டவர்களனறோ. ஸமஸாரததிலுமமோக்ஷத திலும அவாகளுககு வேறுவகை லக்ஷணமிலலை.

64. உடைமையாயிருககும தனமை ஆதமாவில இயறகையா யிருபபது, உடையவனுயிருககுமதனமை பரஹமததிடம இயறகையாயிருப்பது. இருவாககும இதுவே ஸம பநதம, வேறெனதையும நான ஒபபவிலலை.

65. நீ உய்வதில உனசகு விருபபமுள்ளதாகில உன இருப பிலே இஷடமிருந்ததாகில ஆதமாவின அடிமைத் தனமையையும் ஹரியின தலைமையையுமே இயறகை யானதாக எப்போதும நினைப்பாயாக.

66. ஆத்மா தே₃வமநுஷ்யதிாயகஸத₂ாவர ரூபமான சரீர மனறு, ஞாநாநந்தமயனுய் பரமாதமாவுககு ஶேஷமா யிருப்பவனே.

67. ஞானிகளுள சிறந்தவன எனககே ஆதமாவாயிருப்பவன.

68. இவர்கள் எல்லாரும் உதாரமானவாகளே; ஜ்ஞாநியோ எனககே ஆதமா (த₄ாரகன) எனறு என் ஸித்தாந்தம.

---

61. கீதை 18-30. 63. ஹாரீதஸமருதி 64. ஸ்ரீவிஷ்ணுததவம
65. விஷ்ணுததவம. 68. கீதை 7-18.

69. அநாதிமாயையிலை உறங்கும் ஜீவன் எப்போது உணருகின்றானோ.

70. ஒரு வைஷ்ணவன மற்றொரு வைஷ்ணவனைக கண்டால தண்டம்போலே கீழே விழுந்து வணங்கவேண்டும்.

71. பகவானுக்கு அடிமைப்படிருப்பவன நான, வேறு எவருக்கும உரியவனல்லேன்; அசித்தைககாட்டிலும் மேலானவன.

72. தேவதேனும, சார்ஙகமென்னும் வில்லையுடையவனும, சங்கம சக்ரம, கதை இவைகளைக கையிலே உடையவனும, மூவுலகிறகும ஓர் கண்ணுயிருப்பவனுமான வாஸுதேவனுக்கு நான அடிமை.

73. கோஸலதேசததுக்கு அதிபதியும, பெருங்காரியங்களையும எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, சத்ருஸைனயங்களை அழிப்பவனும, வாயுவின் புதரனும், ஹனுமான் என்னும பெயரை உடையவனுமான நான தாஸன.

74. 66-வது ப்ரமாணம் காணக.

75. சூரியனை விட்டுப்பிரியாத ஒளிபோலே சீதை என்னை விட்டு பிரியாமலிருப்பவள்.

76. துளஸீவனமிருக்குமிடத்திலும, தாமரைக காடுகள் உள்ளவிடததிலும, வைஷ்ணவாகள் வாழுமிடததிலும ஹரி எழுந்தருளியிருக்கிறான.

77. ஐந்து சக்திகள் எனப்படும அப்ராக்ருதமான பஞ்ச பூதங்களாலான (பரமபுருஷனுடைய) திருமேனியை உள்ளே உடையவரும், சிப்பியில வெள்ளிபோல (காண்பார) நெஞ்சை ஈர்ப்பவரும, (சுகதிஹாரனிடமிருந்து வெல்லப்பட்ட மாரபில தரிக்கும ஹாரததை யுடையவரும் என்று பாடபேதம்) முகதியளிக்கும முராரியின திருவடியிணைகளில பக்தியின ஸாரமாயிருக்கும் முனிவருக்கு என்றும நமஸ்காரம.

---

69 கௌடபாதகாரிகை 72. நரஸிமஹபுராணம 64-46.
73 ரா-ஸு 42-35. 75. ரா-யு 121-15.

78. சென்ற துவாபரயுகத்தில 'ஜ்ஞாநத₄ராரக்ஷாத₃' என்னும பதத்தின எழுத்துக்களால கடயாதி₃ ஸங்கயைப்படி ஏற்பட்ட 862900 வருஷங்கள சென்ற பிறகு வந்த ஸித்தார்த்தி வருஷத்தில, சூரியன மகரராசியை அடைந்தவுடன (அதாவது தை மாதத்தில), இருபத்தேழு தேதிகளும கழிந்தபின மகம எனனும பெயருள்ள நட்சத்திரத்தில ஞாயிற்றுக் கிழமையில பூரணிமைக்கு மறுதினம இந்தத திருமழிசையிலே, (பார்க்கவ) மஹரிஷிக்குத திருக்குமாரராய், ஞானவைராக்யச் செல்வங்களையுடையவராய், பக்தியே வடிவெடுத்தது போலிருக்கையாலே பக்திஸாரா என்று பெயர்பெற்றவரான முனிவா தலைவர் உலகங்களுக்கு உதவுவதறகாகத திருவவதாரம செய்தருளினா

79. மஹாதமாவாகிற அச்யுத சூரியன, அனைத்துலகமாகிற தாமரை மலாவதறகாக தேவகியாகிற கீழைத்திக்கில தோனறினன.

80. நாராயணனின பூர்ணாவதாரமான கண்ணன நந்த கோபருடைய திருமாளிகையை அடைந்தவளவில, ஈரமின்றி உலர்ந்த செடிகொடிகளெல்லாம அப்போதே ஈரமுடையதாயிற்று, சுவையற்ற காய்கனிகள் அனைத்தும் மிக்க சுவையுடையதாயிற்று; தளிர்க்காத மரம செடி கொடிகளெல்லாம் தளிர்விட்டது; பசுக்கள் மிகுதியான பாலைச் சுரப்பனவாயின

81. **மஹீஸாரக்ஷேத்ரமேகம் துலாயாம் ந்யஸ்ய சைகத꞉।**
க்ருதஸ்நா பரதர வை த₄ாதரா துலிதா ச லகு₄ர்மஹீ ॥

[பிரமனால ஒரு தராசின ஒரு தட்டில திருமழிசை க்ஷேத்ரம மாத்திரமும, மற்ற தட்டில மிகுதியுள்ள பூமி முழுவதும் வைத்து நிறுக்கப்பட்டபோது, (எஞ்சியுள்ள) பூமி முழுவதும் திருமழிசையைக காட்டிலும் எடை குறைந்ததாயிருந்தது]

---

79 வி-பு 5-3-1.

81. மஹீஸார (திருமழிசை) க்ஷேத்ரமாஹாத்மயம

82. (கடலுக்கு) மேற்கு திககில ஒன்றைரையோஜனை தூரத்தில, விதேஹதேசத்தின் ஆட்சிககுட்பட்ட காட்டில், பார்க்கவ மஹாஷியானவா, நெடுநாள் செய்யபபடும் தீர்ககஸத்ரம எனகிற யாகததாலே அநாதிபுருஷனை வாஸுதேவனை விதிபபடி தினந்தோறும் ஆராதனம செய்துகொணடு, அககாட்டையே நித்யவாஸஸ்தானமாகக்கொணடு வாழநதாா.

83. அந்த பார்ககவ மஹர்ஷியினுடைய அந்த மனைவி சககரததாழவாருடைய அமசததுடன கூடிய காப்பததை அப்போது தரித்தாள. அநத கர்பபமும தை மாதத்தில மகம எனனும் பெயரையுடைய சிறபபுப் பொருநதிய நக்ஷததிரததிலே பூமியில வீழ்ந்தது.

84. பூவாமஸ்து ஸஹ வைதேஹயா கிரிஸாநுஷு ரமஸ்யதே|
அஹம ஸாவம கரிஷயாமி ஜாகரத ஸ்வபதஶச தே ||

[நீா வைதேஹியுடன மலைததாழவரைகளில விளையாடுவீா, அடியேன நீா விழித்துககொண்டிருக்கும போதும், தூஙகுமபோதும எலலா அடிமைகளையும் செய்வேன.]

85. எந்தப் பரமபுருஷனின் திருநாபிககமலத்திலிருநது, உலகைப படைததவனாய், மஹாதமாவான பிரமன உணடானனே.

86. எவனொருவன் பிரமனை முன்படைதது அவனுக்கு வேதஙகளை உபதேசித்தானே.

87. பிரமனுடைய மூத்தபிள்ளையாய், சிறநதவனான உருததிரனுககு.

---

82. பரஹமாணடபுராணம. 83. திவயஸூரிசரிதம2-35. 84. ரா-அ 31-25. 85. மஹோபனிஷத, 86. ஶவே 6-18. 87.

88. எல்லா சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஆலோசித்து, யுக்தி களைக்கொண்டு அடிக்கடி ஆராய்ந்தாலும்,'நாராயணனே எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்' என்னும் இவ்வொரு விஷயமே முடிவாகத்தேறும்.

89. யோகேஶ்வரனாய், உலகிறகுத் தலைவனாய், எங்கும் வியாபித்திருக்கையாலே விஷ்ணு எனப்படுபவனாய், ஜயஶீலனாகையாலே ஜிஷ்ணுவெனப்படுபவனாய்,லக்ஷ்மீ நாதனாய், தாமரையுந்தித் தனிப்பெருநாயகனான தடந்தாமரைக் கண்ணனை தியானம் செய்கிறேன்.

89*. ஜநார்த்தனனே! வேறுவகையான புகல் எனக்கில்லை, நீயே எனக்குப் புகலாவாய். ஆகையால் கருணை கொண்டு என்னை ரக்ஷிப்பாய், ரக்ஷிப்பாய்.

90. **கி₃ரயோ வர்ஷதா₄ராபி₄ர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது₂: ।**
அபி₄பூ₄யமாநா வ்யஸநைர் யதா₂தோ₄க்ஷஜசேதஸ: ॥
[மழைத்தாரைகளால் அடிக்கப்பட்ட மலைகள் நிலை கலங்கவில்லை. பரமபுருஷனிடம் நெஞ்சை வைத்த வர்கள் துன்பங்களால் அடிக்கப்பட்டபோதும் கலங் காமலிருப்பது போலிருந்தன.]

91. ஸத்யவ்ரதம் என்னும் பெயரையுடையதாய், பாபத்தை யழிப்பதான க்ஷேத்ரம் யாதொன்றுண்டோ, அதுவே எல்லாப் புண்யக்ஷேத்ரங்களிலும் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

92. குருக்கத்தி மலர்களையும், சந்திரனையும்போல வெளுத்த ஒளியையுடைய படங்களிலுள்ள ஆயிரம் மணிகளின் கிரணங்களாகிற விரிப்பாலே பரப்பப்பெற்ற ஆதி சேஷனாகிற மெத்தையில் பள்ளிகொண்டிருப்பவனாய், நீருண்ட கரியமேகத்தைப் போன்றவனாய், தாமரை யிதழையொத்த திருக்கண்களையுடையவனாய், உயிர்களை

88. பார—ஆநு 178-11. 89. பாத்மம் (?) 89*.
90. பாகவதம் 10-20-15. 91. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் அத்தியாயம் 1-13. 92. ஷை. ஷை. 4-54, 55, 56

தரித்து ரக்ஷிப்பவனும், அனைத்துலகையும் (ப்ரளய காலத்தில்) விழுங்குபவனும், கமலத்தடங்கண்ணியாய், கமலத்தைக் கையிலேந்திய பெரிய பிராட்டியாராலும், மெல்லிடையாளான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாராலும அடிவருடப்பட்டவனுமிருக்கும எம்பெருமான தோன்றினன்.

93. ஒரு முஹூர்த்தநேரத்தில வந்தான்.

94. (மஹாராஜரே! உமமுடைய தேசத்தில ராமனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தால வருந்தும) மரங்களும, பூவோடும, முளையோடும, மொட்டோடும கூட மிகவும வாடின. நதிகளும, குளங்குட்டைகளும நீர் காய்ந்துவிட்டன.

95. எவனொருவன இக்கும்பகோணத்தில அரைக்கண மாவது நிற்கிறானோ, அவனுக்கு வைகுந்தமே கைப பட்டுள்ளது, மற்ற செலவங்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ.

96. (நிருருதி எனனும தேவனை தேவதையாக உடையதாய்.) நகத்தால் உரிக்கப்பெற்ற கருப்பு நெலலிலுள்ள அரிசி யினலான ஹவிஸஸை நிர்வாபம செய்யவேண்டியது.

97. பகவானுடைய பக்தாகள சூத்ரர்களாகார்; அவர்கள் அந்தணாகளாகவே எண்ணப்படுவர்.

98. உமமைப்போனறவர்களைக் காண்பது கண்படைத்த பயனாகும்.

99. அஷ்டாங்கயோகத்தைச் செய்து ஆத்மாவைக்கண்ட வர்களாய், நெஞ்சில எம்பெருமானை ஆராதிப்பதில ஆசையுள்ள உபாஸகர்களுக்கு, ஹ்ருதயத்தில ஒரே மூர்த்தியாயிருக்கும் அந்தர்யாமியான பகவானைச் சிந்திப்பதில அதி₄காரமுண்டு.

---

93. ரா-யு17-1. 94. ரா-அ 59-4. 95 திருக்குடந்தை மாஹாத்மியம. 96 யஜுா-காண்ட 1-8-9. 97. பார-ஆஸ்வ 118-32 98.
99. ஸாத்வத ஸம்ஹிதை (2-7, 8)

100. எவருடைய தலைநகரிலே தினந்தோறும் ரங்கயாத்ரை உத்கோஷிக்கப்படுகிறதோ, அத்தகைய குலசேகரப் பெருமாளை அடியேன் தலையால் வணங்குகிறேன்.

101. கலியுகத்தில் 'ஸுகஂ' என்கிற எழுத்துக்களால் ஏற்பட்ட 27 வருடங்கள் சென்றவளவில், பராபவ எனனும் வருடத்தில் மாசிமாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், துவாதசிதிதியில், வியாழக்கிழமையில், புநாவஸு நட்சத்திரத்தில், பிரீதி எனனும் யோகத்தில், ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தின அம்ஸபூதரான குலசேகராழவார் எனனும அரசர் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு அவதரித் தருளினர்.

102. ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தின அம்சமாய், பரமபுருஷனின பூர்ணகடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவராய், அரசரான குலசேகரர் மாசிமாஸப புனாவஸுவோடு கூடிய சிறந்த நாளில சேரகுலத்திற்குப பெருவிளக்காயத் தோன்றினா.

103. ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை (அந்தணர்க்கு) அளித்த திருக்கையை.

104. செய்யத்தகாததைச் செய்வது, செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல விடுவது ஆகியவற்றில் மிகவும் வரமபு மீறிய செயலை உடையவனுய், (அதறகடியாக) ஆதத காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனுய், பித்தன போலிருக கிறுன (ஸம்ஸாரி ஜீவன)

105. என்னுல் நண்பர்களும், செல்வங்களும், லஙகா ராஜ்யமுமம கைவிடப்பட்டது.

106. பெண்டுபிள்ளைகளைவிட்டு ராகவனை சரணடைந்தேன்.

---

100. குலசேகராழவார தனியன. 101. 102. திவ்யஸூரி சரிதம 5-6. 103. ரா-யு 20-8. 104. 105. ராயு 19-5. 106. ரா-யு 17-16.

107. நாரதரே! ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும்,ஸ்ரீரங்கம் செல்லவேண்டு மென்னும் விருப்பமுமே, எவனையும் ஸம்ஸாரத்தி லிருந்து கைதூக்கிவிடும். அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்வதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

108. (திருமலையிலுள்ள தீர்த்தம்) ஸ்வாமிபுஷ்கரிணி என்றே மூவுலகிலும் புகழ்பெற்றது; (அனைவரையும்) பரிசுத்தப்படுத்துவது; கங்கை முதலான எல்லாத் தீர்த்தங்களோடு ஸமமானது, தெளிந்த நீரை யுடையது. அந்தத் திருவேங்கடமலையில் தேவர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், பரமரிஷிகள் முதலானோர் ஆஹாரநியமத்துடன் கூடியவர்களாய் வாழ்கிறார்கள்.

109. வேதத்தினால் அறியப்படும் பரமபுருஷன் தசரத புத்திரனாக அவதரித்தவளவில், வால்மீகியிடமிருந்து வேதமானது ஸ்ரீராமாயணமாக நேரே அவதரித்தது.

110. பயங்கரமான செயலையுடைய பதினாலாயிரம் அரக்கர் கள் ஒருபுறமும், தாமாதமாவான ராமபிரான் ஒரு புறமும் சண்டை செய்கிறார்கள். யுத்தம் எப்படி முடியுமோ?

111. எதிரிகளை அழித்தவரும், மஹரிஷிகளுக்கு ஸுகத்தை அளித்தவனுமான அக்கணவனைப் பார்த்து, வைதேஹி யான ஸீதை ஸத்தைபெற்று இன்புற்றாள். பர்த்தாவான ஸ்ரீராமபிரானை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்.

112. பரமபுருஷனின் நினைவற்ற ஜனங்களோடு வாழும் பெரும் துன்பத்தைக் காட்டிலும், கொழுந்துவிட்டெரி யும் தீயாலான கூட்டினுள் வாழ்வது மேலானது.

---

107. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம் தசாத்யாயீ 10-2. 108. ஸ்ரீவேங்கடாசல மாஹாத்மியம். 109. ஸ்ரீராமாயணமாஹாத்மியம். 110. ரா-ஆ 24-23. 111. ரா-ஆ 30-40. 112. சௌனகஸம்ஹிதை.

113. அப்போதே (பரமபுருஷனுடைய நிர்ஹேதுககிருபை யால) நெஞ்சில தோன்றிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பரதத்துவத்தை, விரியவுரைத்து வாதம செய்து, பாண்டியதேசத்தில கூடிய வாதம வல்லவர்களை வெற்றிகொண்டவராய், யானைமேலேறி ஊர்வலம வந்த எந்தபெரியாழ்வார், (அப்போது) கருடன மேலேறி ஸேவைஸாதித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன விஷயத்தில பொங்கும பரிவாலே பல்லாண்டு பாடினரோ, அவருக்கு நமஸ்காரம்.

114. (பொங்கும் பரிவாகிற) செல்வத்தையுடையவராய், எவராலும அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய ராய், குற்றமற்றவரான பெரியாழ்வார் யுகங்களினுள் (அல்பஸாரமத்திற்கு அதிகபலனைத்தரும) சிறப்புடைய கலியுகத்தில 'த்தவ என்னும் எழுத்துக்களினல (கடபயாதி₃ஸங்கயைப்படி) ஏற்படும 46 வருடங்கள் கடந்த பின, 'க்ரோத₄ந' என்கிற வருடத்தில, சூரியன மிதுனராசியை அடையும ஆனி மாதத்தில ஒனபதாம தேதியில சுக்லபக்ஷ ஏகாதசியில் ஞாயிற்றுக்கிழமை யில ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத்தில அவதரித்தருளினா.

115. திவ்யாத்மகுணங்களினுல சிறந்தவராய், வேதஸ்வரூப னை கருடாழ்வானின அம்சமாயிருப்பவராய், ஸ்ரிய: பதியினுடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்காயிருப்பவரான பட்டர்பிரான என்னும் பெரியாழ்வார் ஆனி மாதத்தில வாயுவை தேவதையாகக்கொண்ட ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத் தில அவதரித்தருளினா.

116. பிறப்பிலேயே வைஷ்ணவனான பிரஹலாதாழ்வான்.

117. சிறிதேனும குற்றேவல செய்யாதவனுக்கு அடிமைத் தனமையில்லை.

---

113. 114.
115. திவ்யஸூரிசரிதம் 5-33. 116. 117.

118. பிராட்டியோடு கூடிய நாராயணனே இவனே திருப் பாற்கடலில் ஆதிசேஷசயனத்தைவிட்டு, மதுரா புரிக்கு எழுந்தருளினன.

119. புண்ணியநகரமான துவாரகையிருக்குமிடத்தில மது வென்னும் அஸுரனைக்கொன்ற பகவான் எழுந்தருளி யிருக்கிறான். அவனே இயற்கையில அநாதிதேவனு யிருப்பவன். அவனே பழமையான தர்மமாயிருப்பவன.

120. "மேலான அருளையுடையவர்களும், ஸ்வாமியாயிருப்ப வர்களுமான இந்த ராமகிருஷ்ணர்கள் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறார்கள், நான் பாக்கியம் செய்தவ னேன், (அவர்களைப்) பூஜிக்கிறேன்" என்று பூவை விற்று வயிறு வளர்க்கும் மாலாகாரர் சொன்னார்.

121. மழைகாலமாகிய ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி என்னும் நான்கு மாதங்களிலும் இன்புற்று வாழ்வ தற்காக மற்ற எட்டுமாதங்களிலும் முயலக்கடவன், இரவில இன்புறுவதற்காகப் பகற்போதில பாடுபடக் கடவன்; கிழவனும்போது சிரமமில்லாமல வாழ்வதற் காக வாலிபப்பருவத்தில பாடுபடக்கடவன், மறுமை யில இன்புறுவதற்காக இப்பிறப்பில முயலக்கடவன.

122. தருமமறிந்தவர்களின ஆசாரமே முக்கியப்ரமாணம். வேதமும் பிரமாணம.

123. ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₂ாய த்யக்த்வா
நித்₃ராம் ப்ரஸந்நதீ₄:।
ஹரிா ஹரிர் ஹரிரிதி வ்யாஹரேத்₃வைஷ்ணவ: புமாந்॥

[விஷ்ணுபக்தனை புருஷன 'ப்₃ராஹ்மம' எனப்படும் விடியற்காலை வேளையில தூக்கத்தைவிட்டுத் தெளிந்த மனத்தினனயெழுந்திருந்து,'ஹரி' என்று (ஏழுதடவை) உச்சரிக்கக்கடவன]

---

118 ஹரிவம்ஶம் 113-62. 119. பார-
120. வி. பு 5-19-21. 121.
122. ஆபஸ்தம்பத₄ர்மஸூத்ரம் (1-1-1-2,3) 123. வங்கீ₃ஶகாரிகை-2.

124. (ஸ்ரீராமாயணபுருஷர்களின) சிரிப்பு, பேச்சு, நடை, செயல் ஆகிய அனைத்தையும், யோக₃பு₃லத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரிப்பார்.

125. முனிவர் தலைவரே! லோகநாதனை கோவிந்தன, அஞ்சலிசெய்து நிற்கும உத்தானபாததனயனை அந்த துருவனை, தன திருச்சங்கின நுனியாலே தடவியருளினன. அதனால உடனேயே மலாந்த திருமுகமண்டலத்தை உடையவனை அந்த அரசகுமாரன திருவடி தொழுது எல்லாவுயிர்களையும தரித்துநிற்கும அச்சுதனைத் துதித்தான.

126. **ஸமஸ்தஶப₃த₃மூலத்வாத₃காரஸ்ய ஸ்வப₄ாவத ।**
ஸமஸ்தவாச்ய மூலத்வாத ப₃ரஹ்மணோऽபி ஸ்வப₄ாவத ॥
வாச்யவாசகஸம்ப₄ந்த₃ஸ தயோராத்த₂ாத பரதீயதே ॥

[இயல்பாகவே அகாரம எல்லாச் சொற்களுக்கும மூல காரணமாயிருக்கையாலும், இயல்பாகவே பரம பொருளும எல்லாப்பொருள்களுக்கும மூலகாரணமா யிருக்கையாலும், அவ்வகாரத்திற்கும, அப்பரம் பொருளுக்கும் சொல்லும (அதன) பொருளுமா யிருக்கும் சம்பந்தம சொற்பொருள் தன்மையால் தோன்றுகிறது.]

127. அக்ஷரங்களுள் நான் 'அ' என்னும எழுத்தாகிறேன.

128. அகாரம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுவது.

129. எதனிடமிருந்து இந்த பூதங்கள உண்டாயினவோ, எதனால இவைவாழ்வுறுகின்றனவோ, எதனிடத்தில ப்ரளய காலத்தில சேருகின்றனவோ, மோக்ஷத்தில எதனை அடைகின்றனவோ அதை அறிவாய்க. அதுவே ப்ரஹ்மம.

---

124. ரா-பா 3-4. 125. வி. பு. (1-12-51, 52) 126. வாமனம.
127. கீதை 10-33. 128. 129. தை-உ (3-1-1)

130. உலகம் விஷ்ணுவிடமிருந்தே உண்டாகிறது; அவரிடமே ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிறது; அதற்கு ரக்ஷணத்தையும், ஸம்ஹாரத்தையும் அவரே செய்கிறார். உலகமாயிருப்பவரும் அவரே.

131. நாராயணனைக் காட்டிலும் மேலான தேவன் இருந்ததுமில்லை; (இருக்கவுமில்லை,) இருக்கப்போவதுமில்லை. இதுவே வேதங்களின் ரஹஸ்யமாகும். புராணங்கள் இசைந்ததும் இதுவே.

132. முக்கால சத்தியம் செய்து கைதூக்கி நின்று கூறுகிறேன்; வேதங்களைக்காட்டிலும் மேலான சாஸ்திரமில்லை, கேசவனைக்காட்டிலும் மேலான தெய்வமில்லை.

133. ப்ராக்ருதமல்லாததாய், நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கப்படுவதாய், பதினாயிரம் ஸூர்யர்களையொத்த ஒளியையுடையதான நித்யவிபூதி.

134. அத்யாககாநலதீ₃ப்தம தத ஸ்த₂ாநம விஷ்ணோ மஹாத்மந:।
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந்! து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம தே₃வதா₃நவை: ॥
தத்ர க₃த்வா புநாநேமம் லோகமாயாந்தி ப₄ாரத ॥

[மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தானம் ஸூர்யனுடையவும், அக்னியுடையவும ஒளியை விஞ்சியது. அரசனே! அது தனனுடையஒளியினாலேயே தேவாகளாலும், அஸுராகளாலும் காண அரியது. பரதவமசத்தில உதித்தவனே! அங்குப் போய் மறுபடியும் இவ்வுலகுக்குத் திரும்பிவருவதில்லை.]

135. தத₃ விஷ்ணோ. பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:।
தி₃வீவ சக்ஷுராததம்।
தத₃ விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே।
விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம ॥

130. வி. பு. 1-1-31. 131. வராஹபுராணம 76-49. 132. நாரதீய புராணம 18-33 133 ஜிதந்தே 2-21. 134. பார-ஆர 136-18 & 23. 135. ருகவேதம அஷ்டகம 1-2-7. ஸாம (3-18-2-14)

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை நித்யஸூரி கள் எபபோதும பாரக்கிறுர்கள். அப்பரமபதம, எலலா வறறையும பிரகாசிபபிபபவனும், ஆகாயத்திலிருப்ப வனும், உலகிறகெலலாம் கண்ணுயிருப்பவனுமான ஸூாயன்போல ப்ரகாமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரமபதமிருககிறதோ, அதில மேதாவிகளும, துதிபபதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களும, ஜாகருகர்களாயிருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகள் பிரகாசிககினறனர்.]

136. **தரய ஏவாத₄நா ராஜந ப₄ார்யா த₃ாஸஸ் தத₂ா ஸுத: ।**
யததே ஸமதி₄க₃சச₂நதி யஸ்யைதே தஸ்ய தத₃த₄நம ॥
[மனைவி, வேலைக்காரன, பிள்ளை ஆகிய மூவரும செலவ மற்றவர்கள்; அவர்கள் ஸம்பாதிக்கும் செலவம் அவர் களுடைய யஜமானர்களையே சேரும்.]

137. பிரஸங்கத்திலைஎழுந்ததைமுடித்துப் பிரகிருதத்தைத் தொடாகிறுர்.

138. எவள் சூடிக்களைந்த மாலையை ஸர்வேஶவரனே உகப் புடன ஏற்றுக்கொண்டானே, விஷ்ணுவின திவ்ய மஹிஷியான அத்தகைய கோதையை முதலிலே உபாஸிக்கிறேம.

139. பாண்டியதேசததில ஆடி மாதத்தில, பூரமெனனும சிறந்த நட்சததிரததில, புதிய துளஸிததோட்டததின நடுவினின்றும் அவதரிததவளாய, க₃ம்பீ₄ரமான குணங்களையுடைய ரங்கநாதனுககு இனிய மனைவி யாய், பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஆண்டாளை உபாஸனை செய்யககடவோம

140. கலியுகத்தில, 'ஸித்₃த₄' என்னும இரண்டு எழுத்துக களால (கடபயாதிஸங்க்யைப்படி) கிடைதத தொண்ணூறறேழு வருடங்கள் கழிந்தவளவில, நள

---

136. மநு 8-316. 137. நியாயம. 138. 139. 140.

வருஷத்தில ஸூர்யன் கடகராசியை அடைந்திருககும் ஆடி மாததததில, சந்திரன வளரும் சுகலபக்ஷததில ஆறுவது தேதியில, ஆயமாவை தேவதையாகக் கொண்ட அழகிய பூரநன்னுளில, செவ்வாய்ககிழமை யிலே சதுர்த்திதியில எண்ணமுடியாத பெருமையை யுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தருடைய பெண்ணுன கோதா தேவி அவதரிததருளினுள.

141. யாகபூமியை உழுதுகொணடிருந்த என்னுடைய கலபபையினின்றும தோனறியவளாய், அநத யாக பூமியை செவ்வைப படுத்திய எனனுலே அடையப் பட்டவளாய், ஸீதை எனனும திருநாமத்தால புகழ பெறறவளாய், (இபபடி) பூமியினினறும தோனறிய வளான அபபெண் என சொந்தப பெண்ணுகவே வளாநதுகொணடிருக்கிருள.

142. கலபபையுழுதவழி 'ஸீதை' எனப்படும்.

143. அநத விஷ்ணுசித்தா துளஸித்தோட்ட நிலததைக் கலபபையின நுனியாலே உழுதுவருமபோது கலியுகத் தில ஓர் ஆடி மாததததில் சிறநத பூரநாளில, நலல முஹூர்த்ததததில, துளசிததோட்டததின் நடுவில் பூமியினினறும் அவதரித்த பூமிபபிராட்டியின் அமசு மான ஓர் கனனிப்பெண்ணைப பார்ததுப் பேராநந்தத் துடன ஆச்சர்யப்பட்டாா.

144. 'துஷ்டனுன காளியனே! இஙகேயே நில். இதோ கருஷ்ணனுகிற நான வந்துவிட்டேன' என று மறறெருரு கோபி கூறினுள்.

145. என தந்தையான ஜனகசகரவர்த்தி, கணவனுடன சேர்ப்பிககத்தகக வயஸ்ஸை நான அடைந்துவிட்ட தைக கண்டு, கவலைக கடலில மூழ்கியவராய், கபபல

141. ரா-பா 68-13, 14. 142. அமரம் 2-9-14. 143. திவ்யஸூரி சரிதம 9-7, 8. 144. வி. பு. 5-12-27. 145. ரா-அ 118-34, 36.

உடைந்தவன்போலே அககவலேககடலின் அககரையை அடைந்திலர்.

146. சோழதேசததில (திருமண்டங்குடியில்) மாாகழி மாதத்தில, இந்திரனை தேவதையாககொண்ட கேட்டைநாளிலே, பகவானுடைய வநமாலேயின் அமஶமாய் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு இனிய தோழராய், (ஊாதவ புண்ட்ரததைபபோல) உயரநோககிய பூர்வசிகையை உடையவராய், அந்தணர் தலேவராய், குறறமற்ற ஆத்மகுணங்களே உடையவராய் அவதரிதத தொண்டரடிப் பொடியாழவாரை ஶரணமடைகிறேன.

147. கலியுகததில 'தேஹஸ்ரீ' எனகிற மூனறு எழுததுக்களால கிடைத்த இருநூறறெண்பத்தெட்டு வருடங்கள் சென றபின பிரபவவருஷத்தில, சூரியன தநூ ராசியிலிருககும மார்கழிமாததில, செவ்வாய்ககிழமையில, கேட்டையெனனும் பெயருடைய அழகிய நட்சததிரததில, கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்ததசிதிதியில, ஸ்ரீரங்கநாதனின திருவடித்தாமரையிணையையே நெஞ்சிலிறுததிய தொணடரடிப்பொடிகள் இப்புவிதனில அவதரித்தாா.

148. மாதங்களில நான மார்கழியாவேன்.

149. அந்தத் திருமண்டங்குடியில, மார்கழி மாதத்தில கேட்டை நட்சத்திரததில பரமபாகவதரான அநதணர் தலேவர் ஒருவருககுப புத்திரராய், (ஸ்ரீரஙகநாத பக்தராய்) முராரியின திருமார்பிலுள்ள வனமாலேயின அம்சமாய், ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரென னும் பெயருடையவர் அவதரிததார்.

150. (பருவக்) காற்றினல் வளரும் காவேரியின் நடுவிலிருக்கும் சந்திர புஷ்கரிணிக்கரையில ஸ்ரீரங்கமென்னும் ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரமானது செலவம் நிரம்பியதாய், நன்மைககு இருப்பிடமாய் விளங்குகிறது.

---

146. 147. 148. கீதை10-35. 149. திவ்யஸூரிசரிதை6-5.
150. ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம்-த்வாதஶாத்யாயி 1-7, 8.

151. பிரமன், பிராகாரங்களையுடைய ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை யடைந்து அதன் நாலுதிசையிலும் தண்டனிட்டு, அவ்விமானத்தினுட் புகுந்து, இந்திரநீலமலைபோனற திருமேனியுடையவரும், மலாந்த திருமுகமண்டல முடையவரும, தாமரையிதழ்போல அகனற திருக கண்களையுடையவரும், அருளே வடிவெடுததவரும், ஒளிககு இருப்பிடமாயிருபபவருமான அநத ஸ்ரீமாந நாராயணனைக் கண்டான.

152. வடிவழகு, வண்மை, மறற குணங்கள், ஆகியவற்றால் ஆடவர்களின கண்ணையும நெஞ்சையும் ஈாககும் ராமபிரானை.

153. பாபிஷ்ட₂. க்ஷத்ரப₃ந்து₄ஶ்ச புண்ட₃ரீகஶ்ச புணயக்ருத்।
ஆசாரயவததயா முகதௌ தஸ்மாத₃ாசாரயவாந ப₄வேத்॥
[பாபம் நிறைந்த கத்திரபநதுவும, புணணியம் புரிநத புணடரீகனும் (ஆகிய இருவரும் வாசியற) ஆசாரயனை அடைந்து முகதிபெறறனா. ஆகையால சேதனன் ஆசார்யனை அடையவேண்டும்.]

154. 120-வது ப்ரமாணம் காண்க.

155. பரமாபத₃மாபந்நோ மநஸாசிநதயத் ஹரிம்।
ஸ து நாக₃வரஶ் ஸ்ரீமாந நாராயணபராயண'॥
[ஶலாகயமான ஆபததை அடைந்தவனும, கைங்கர்ய ஸ்ரீயை உடையவனும், நாராயணனையே மேலான கதியாககொண்டவனுமான அந்த கஜேந்திராழவான் மனததிலேயே ஹரியை நினைத்தான.]

156. ஸ்திரீயானவள் நெருப்பைப்போனறவள்; புருஷன் (நெருப்பைக்கண்டு உருகும்) (குட) நெய்யைப் போன்ற வன. (ஆகையால இருவரையும் சேர்த்துவைககக் கூடாது)

---

151. ஷை 4-6, 7. 152. ரா-அ 3-29. 153.
155. விஷ்ணுதர்மம் 69-47. 156.

157. பகவத்பக்தர்களின ஸ்ரீபாததீர்த்தததை ஸ்வீகரிபபது எலலாப பாபஙகளுககும பராயஸசித்தமாகப பெரி யோாகளால் நிாணயிககபபட்டது.

158. எவனுடைய தலைமேல மஙகளமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களின திருவடிபபொடி எவ்வளவு காலம் இருககின றதோ அவன தலைமீது கங்கை முதலான எலலாத் தீாததஙகளும் அவ்வளவு காலம இருககின்றன. இதில ஐயமிலலை.

159. ஆசையற்றவரும், சாந்தியுடையவரும், பகையற்ற வரும, ஸமநோககுடையவருமாகிய முனிவரை, 'அவ ருடைய அடிபபொடியாலே நான புனிதனுககககடவேன' என்னும எண்ணததுடன எப்போதும பினதொடர் கினறேன.

160. ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந தவயி நிதயம பரதிஷ்டி₂த ।
ப₄க்திஸ்ச நியதா வீர ப₄ாவோ நாந்யதர க₃ச்ச₂தி ॥

[ஸ்வாமியே! தேவரீரிடததில் எனககு மேலான அனபானது எப்போதும நிலைநிறகிறது, வீரரே! (உம்மிடததில்) பகதியும் நிதயமாயிராநினறது. என நினைவு ஸ்ரீவைகுணடநாதனிடததிலும் செல்லு கினறதிலலை.]

161. ந தே₃வலோகாக்ரமணம நாமரத்வமஹம் வ்ருணே ।
ஐஸவாயம வாऽபி லோகாநம் காமயே ந த்வயா விநா ॥

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ச்சியையும, கைவலயததையும, உலகங்களிலுள்ள ஐஸவர்யததையும உனனைப் பிரிந்த நான விருமப மாட்டேன.]

162. தந்தையும் தனயனும் நாராயணனே.

---

157. 158. 159. 160. ரா-உத் 40-16. 161. ரா-அ 31-5. 162.

163 & 164 'क', 'ख', 'ग', 'घ', 'ङ', எனனும் கவர்க்கம் ஐநதிலை பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்களும், சவாககம் ஐநதிலை ஐந்து காமேநதிரியங்களும, டவர்க்கம் ஐநதிலை ஞானேநதிரியங்களைநதும, தவாககம் ஐந்திலை கந்தம ரஸம முதலான விஷயங்களான ஐந்து பூத குணங்களும், பகாரத்திலை மனமும், 'फ' எனும எழுத்தால அஹங்காரமும், 'ब' 'भ' எனனும் எழுத்துககளால (முறையே)மஹானும்,பரக்ருதியுமசொலலபபடுகினறன. இருபததைந்தாவது தததுமான ஜீவன் (இருபததைந் தாம் அக்ஷரமான) மகாரததிலை சொலலபபடுகிறுன்.

165 ஸ்ரீலோகஸாரங்க மாமுனிகளுடைய திருத்தோள்மேல ஏறி எழுநதருளியவராய், குற்றமறறவராய், பரம புருஷனிடம் அழகியதான அனபையுடையவராய், கவி களில தலைவராய், பாடவலலார்களில் தலைசிறநதவ ரானதிருப்பாணுழ்வாரை எப்போதும ஏததுகினறேன.

166. ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளிலேயே மறைநதவ ரான திருப்பாணுழ்வார் கலியுகததில், 'ஸ்ரீவேலா' எனனும் எழுததுக்களால (கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி) கிடைககும் முனனூறறு நாற்பததிரணடு வருடங் களும் சென்றவளவில, துர்மதி வருஷததிலே ஸூர் யன் வ்ருஸ்சிகராசியை அடையும கார்ததிகை மாதத் தில ஐநதாம் தேதியில, சிறந்ததான புதன்கிழமை யில, சநதிரன ரோஹிணியுடன கூடியவனுய் விளஙகு கையில கிருஷ்ணபக்ஷதுவிதீயையிலஅவதரிததருளினுர்.

167. காவேரிககரையில காற்றுனது எதுவரையில வீசுகினறதோ, அவ்விடததிலுள்ளவர்களுககெலலாம் மோக்ஷம ஸிததம எனில, அககாவேரிககரையில வாழ்பவர்களுககு மோக்ஷம் நிச்சயம் எனபதைச் சொலலவும வேண்டுமோ?

---

163 & 164 பாத்மோத்தரம் 254-25, 26, 27.

168. பின்பு, அந்தப்பாணர் குலததிலே ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய திருமார்பில விளங்கும ஸ்ரீவதஸத்தின அமஸ மாயிருப்பவராய் நறகவியாயிருபபவரான திருப்பா ணாழ்வார் காாததிகையில ரோஹிணியில அவதரித் தருளினர்.

169. பிறநதுகொணடிருககுமபோது எந்தப் புருஷனை மதுஸூதனன பார்ககிருனே அவனே ஸதவகுண முடையவனென்று அறியத்தககவன. அவனே மோக்ஷ பலததை நினைபபவன.

170. 'நீ விஷ்ணுஸந்நிதியில பாடின பாட்டில ஒருபாட்டின பலத்தையாவது கொடுதது, எனனை இந்த ராக்ஷஸ ஜனமததினின்றும கைதூககிவிடுவாயாக' என்று ப்ரஹ்மராக்ஷஸன நம்பாடுவானை சரணம புகுந்தான.

171. இன்று இரவு நான்பாடிய கைசிகம் என்னும பண்ணின் பலததினுல இந்த ராக்ஷஸப்பிறவியினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷமடையச் செய்வேன. உனக்கு மங்கள முண்டாகுக.

172. **ஶரதல்பக₃தோ பீ₄ஷ்ம: ஶாமயந்நிவ ஹு₂தாஶந.। மாம த்₄யாதி புருஷவயாக₄ரஸ ததோ மே தத்₃க₃தம மந:॥**
[அடங்கும நிலையிலுள்ள அகனிபோல அம்புபபடுககை யில படுததிருககும் புருஷர் தலைவரான பீஷமர் என்னை தியானிககிருர். ஆகையால் என மனம் அவரிடம் சென்றுவிட்டது.]

173. இனறே என ஜனமம் ஸபலமாயிறறு; இனறே என் இரவு நனருக விடிநதது.

174. எவ்விடத்தில ஒரு பரமபாகவதனிருக்கிருனே, நெடுந் தூரமாயினும அவ்விடததுககுச் செலலவேணடும்.

---

168. திவ்யஸூரிசரிதம 7-17 169 பார-சாநதி 358-73. 170. கைசிகபுராணம் 78 171. கைசிகபுராணம் 88. 172. பார-சாந்தி 45-11. 173. வி-பு 5-17-3. '174.

175. கிரீடம், தோள்வளை, ரத்னகுண்டலங்கள் ஆகியவற்றை உடையவரும், தொங்குகின்ற முத்துவடமணிந்தவரும், அகன்ற திருமார்பில் விளங்குகிற ஸ்ரீகௌஸ்துப$_4$ மணியை அணிந்தவரும், பெரியபிராட்டியார் வாழும் உயர்ந்த திருமார்பையுடையவரும், உருக்கப்பட்ட தங்கம்போல அழகிய பீதாம்பரம் தரித்தவரும், அழகிய அரைநாண்கயிற்றை உடையவரும், சதங்கைகளினால் விளங்கும் திருவடிகளையுடையவரும், ஆகாசகங்கையில் உண்டான தாமரைத்தண்டுபோல மென்மைமிக்கதும், வெண்மை நிறமுள்ளதுமான யஜ்ஞோபவீதத்தைச் சாத்தியிருப்பவரும், ஒருதிருக்கையைத் தலையணையாகவுடையவரும், மற்றொரு திருக்கையை நீட்டியிருப்பவரும், வளைக்கப்பட்டு உயர எடுக்கப்பட்ட திருவடியிணையை உடையவரும், மிக நீண்ட திருமேனியை உடையவரும், உயர்ந்த தோள்களை உடையவரும், சிறந்த அலங்காரத்தை உடையவரும், திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக உடையவருமான பெரியபெருமாளை நான்முகன் ஸேவித்தான்.

176. பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளாகிற குஹையிலே சயனித்திருப்பவரும், கருவங்கொண்ட புறச்சமயிகளாகிற யானைகளின் மத்தகத்தைப் பிளப்பதை விளையாட்டாகக் கொண்டவருமான பரகாலர் என்னும் (திருமங்கையாழ்வாராகிய) சிங்கத்தைத் தொழுகின்றேன். சைவர், பௌத்தர் முதலான தீய யானைகளைத் தன் கர்ஜனையாலே மிகவும் பயப்படச் செய்தவராய், அச்சுதனையே தொழுமவரான பரகாலச் சிங்கமாகிற உம்மை ஶரணமடைகிறேன்.

177. கலியுகத்தில், 'ஸூத$_4$ாக$_3$ாந' என்பதால் (கடபயாதி$_3$ ஸங்கயைப்படி) கிடைத்த மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு வருஷங்கள் சென்றபின் நளவருஷத்தில்,

175. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம்-த$_3$ஶாத$_4$யாயீ 4-8, 9, 10 176. 177.

ஶரத்₃ருதுவில் இரண்டாவதான கார்த்திகை மாதத்தில், வியாழககிழமையில், அகனியின நட்சத்திரமான கார்ததிகை நட்சததிரததில், சந்திரன் நிறைந்து விளங்கும பௌர்ணமியில, அளத்தறகரிய பெருமையுடைய கலிகன்றியான திருமங்கையாழ்வார் இப்புவியில அவதரிததருளினா.

178. அந்தத் திருக்குறையலூரிலே, கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின சாரங்கமென்னும விலலின அம்சமாயிருப்பவராய், நீலன் எனனும திருநாமத்தை யுடையவரான திருமங்கையாழவார் விளங்காநிறகும் கார்த்திகையில கார்ததிகை நட்சததிரததில அவதரித்தருளினர்.

179. (1) சக்ராதி₃த₄ாரணமான தாபஸம்ஸ்காரம் (2) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம (3) த₃ாஸ்யநாமம் (4) மந்திரோபதேசம் (5) திருவாராதனம் (என்னும இவ்வைந்து மேலான ஸமஸ்காரங்களும் பரமைகாந்தி நிலையை விளைப்பவை.)

180. **ஶுப₄ஸ்ய ஶீக₄ரம ப்ரயதேத தீ₄மாந்**
[அறிவாளியாயிருப்பவன மங்களகாரியத்திற்கு விரைவில முயலககடவன.]

181. நெருப்பில் காய்ச்சப்பெற்ற சக்கரத்தினல் (வலது) தோளிலே அடையாளமிடப்பெற்றவர் (பாபம் நீங்கி விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகின்றனா)

182. ஊர்தவபுண்ட்ரமானது நேரானதாகவும், இடைவெளியுள்ளதாகவும், பனிரண்டு அவயவங்களிலும் அனைவராலும் முறைப்படி வெள்ளை மண்ணால் தரிக்கத்தககது.

183. அரசனே! மற்ற எல்லா ஆராதனங்களைக்காட்டிலும் விஷ்ணுவின் ஆராதனம் சிறந்தது. அவனடியார்களை ஆராதிபபது அதைவிடச் சிறந்தது.

---

178. திவயஸூரிசரிதம் 7-34. 179. 180 181. பாதமோத்தரம 653-39. 182. 183. பாதமோத்தரம 29-81.

184. (1) காலையில கொடுக்கவே செய்வேன்; (2) மாலையில் கொடுப்பேன் (3) மத்யானனம் கொடுப்பேன (4) சாயங்காலம் கொடுபபேன (5) பிறகு வா (6) எனகுப் பேச அவகாசமிலலை போ (எனறு போக்குக் காட்டுவது.)

185. தேவனுன நாராயணனே மனிதவுருவை எடுததுக் கொண்டு சாஸதிரமாகிற கையினுலே ஸமஸாரத்தி லழுந்திக கிடப்பவாகளைத் தூககிவிடுகிருன.

186. ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம என்னும் வேதங் களும், மற்றுள்ள உபப்ருமஹணவாககுகளுமாகிற எலலாம் அஷ்டாக்ஷரத்தில அடங்கியுள்ளன.

187. மறுபிறப்பின்மையை விருமபும் மனிதர்களுக்கு எலலா வேதாநதஙகளின ஸாரப்பொருளாய், ஸமஸாரககடலைத தாண்டுவிபபதான அஷ்டாக்ஷரமே புகலாகும்.

188. இவ்வுலகச் செலவததையும, சுவர்ககம முதலான மறுமைச் செலவத்தையும, ஆதமாநுபவமாகிற கைவல யத்தையும, பகவதநுபவததையும் (அதையதை விருமபு வார்ககு) இந்த மந்திரம் ஸாதித்துக கொடுக்கும.

189. 'ஓம' என்று முதலில சொலலக்கடவன்; 'நம:' எனறு அடுததபடியாகவும், அதறகுமேல 'நாராயணுய' என்றும் சொலலக்கடவன. 'ஓம' எனபது ஓரக்ஷரம்; 'நம' என்பது இரண்டு அக்ஷரங்கள். நாராயணுய எனபது ஐந்து அக்ஷரங்கள். (இப்படி இமமநதிரம் எட்டு அக்ஷரங்களையுடையதாகிறது.)

190. மந்திரங்களுள் மேலான மந்திரமும், ரஹஸ்யங் களுள் மேலான ரஹஸ்யமும், பாவனங்களுள் பரம

---

184. 185. ஜயாக்யஸமஹிதை. 186. வ்ருத்தஹாரீதஸ்மருதி 6-48. 187. நாரதீயம–அஷ்டாக்ஷரப்ரஹமவித்யை 1-41. 188. வ்ருத்தஹாரீதஸ்மருதி 6-50. 189. நாராயணேபனிஷத. 190. நாரதீயம அஷ்டாக்ஷரப்ரஹமவித்யை 1-11.

பாவனமும் பழையதான (அஷ்டாக்ஷரமெனும்) மூலமந்திரமேயாகும்.]

191. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹருஷீகேஶோ தே₃வ்யா காருணயரூபயா |
ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்₃த₄ாந்தே வேத₃ாந்தேபி ச கீ₃யதே ||
[கருணையே வடிவெடுததவளான லக்ஷ்மீதேவியோடு கூடிய இருடீகேசனே (பாஞ்சராாதரத்திலுள்ள மநதர ஆகம தந்தர தநதராந்தரஙகளெனப்படும) எல்லா ஸித்தாந்தங்களிலும வேதாந்தங்களிலும் ரக்ஷகனுகக் கூறப்படுகிருன.]

192. சாமத்திருமேனியுடையவனும், பொனனுடை தரித்த வனுமான ஸ்ரீமநநாராயணன கருடாழவானுடைய திருததோள்களில ஏறியருளி, பொன்மயமான மேரு மலையினுடைய சிகரததிலேயிருககிற மினனலுடன கூடிய கருமுகிலபோல மிகவிளங்கினுன.

193. மிகவும் வியப்புறததக்க ஸ்ரீரங்கவிமானமானது ஓஙகார வடிவுடையது, வேதததையே சிகரமாக உடையது. பகவானுன ஸ்ரீரஙகநாதனே பரணவததுககு அர்தத மான தனனைககாட்டிநிறபவனுயிருககிருன.

194. அதனபின கலியுகத்தின் ஆதியில, வைகாசிவிசாகததில உலகங்களையெலலாம ரக்ஷிககும் சேனைமுதலியார், விஷ்ணுபகதியை நிலைநிறுததச் செய்வதற்காக (அமசாவதாரமாக) அவதரிககபபோகிருர். சேனைமுதலியாருடைய அருளினுல துவயமெனும் திவ்யமநதிரத்தை உபதேசிக்கப்பெறறவரும், திராவிட வேதததை அருளியவருமான சடகோபமுனிவரை தியானிககிறேன. யாவரொரு ஆழ்வார் வேதததின உத்தரகாண்டமாகிய

191. லக்ஷ்மீதந்தரம28-14. 192. 193. ப்ரஹ்மாண்டபுராணம– ஸ்ரீரங்கப்ரஹ்மவித்யை–8. 194. பினனிரண்டு ஶலோகங்களும பராங்குஶாஷடகத்தில உள்ளன.

உடநிஷத்தைத் தமிழ்மொழியினல் வெளியிட்டருளி ஞரோ. உலகுகவெல்லாம் அலங்காரபூதராய், மகிழ் மாலைமாாபினரான அநத நம்மாழ்வாரை வணங்குகி றேன. மகிழமலர்களால் அலஙகரிககபபட்டதும, எமது குலச்செலவமும், பரமபோகயமுமான ஆழவார் திருவடியிணையானது என சென்னிககு அலங்கார மாயிடுக.

195. கலிபிறந்தபின் 'லாப' என்னும் எழுத்துக்களிலிருந்து (கடபயாதிஸஙகயைப்படி) கிடைககும் நாறபத்து மூனறுவது நாளில், வஸந்தருதுவில, வைகாசிமாஸத் தில விசாகமெனும் சிறந்த நட்சததிரத்தில, வெள்ளிக் கிழமையில், சதுர்ததசிதிதியில கடகலகனத்தில பராங குசா அவதரிததார்.

196. கலியுகத்தில், பிரமாதி என்கிற வருடததில, வைகாசி மாததத்தில வெளளிககிழமையில விசாகநட்சத்திரத் தில, சுக்லபக்ஷம சதுாத்தசியுடன் கூடிய அழகிய கர்ககடமெனகிற லகனத்தில "ஸ்ரீவிஜ்ஞாந" என்னும எழுத்துக்களால ஏறபடும் நாறபத்திரண்டு தினஙகள் சென்றபின், நாறபத்துமூன்றுவது நாளில, நம்மைப போனறவர்களின் நல்வினைப்பயனை நம்மாழ்வார், பூமிதனில அவதரித்தருளினர்.

197. பாண்டியநாட்டிலே திருநகரி என்று ஒரு பட்டணம இருககிறதனறே, தாமிரபர்ணியென்கிற ஆறறின கரையான அவ்விடத்தில ஸ்ரீமந்நாராயணன ப்ரதயக்ஷ மாகக காணப்பட்டானனறே.

198. கங்கையும், யமுனையும், கோதாவரியும, ஸரஸவதியும நர்மதையும், சிநது நதியும், திருக்காவேரியும, (முற கூறிய) நதிகளில சிறந்ததான தாம்ரபர்ணியும்.

---

195. 196.
197. 198.

199. இயல்பாகவே அழகியதும், கொடித்தோரணங்களும், வெற்றிககொடிகளும் கட்டபபட்டதும், வாதயங்களி னுடைய ஒலிகளாலே முழங்குவதும, (பனனீர் சந்த னம முதலான நறுமணஙகலந்த) நீரினுல நனைககப் பட்ட ராஜவீதிகளையுடையதும், எங்கும் தூவபபட்ட நறுமலர்களின குவியலகளையுடையதும், மிக அழகியது மான திருவயோததியை, அந்நகரவாஸிகளாலும் அந்தணர்களாலும வெகு தூரததிலேயே எதிர்கொண் டழைககபபட்டு, சகரவர்ததி அடைந்தார்.

200. 'லாபு'எனனும் எழுததுககளால கிடைககும நாற்பத்து மூனறுவது கலிதினததில, வஸந்தருதுவில, வைகாசி விசாகததில, வெளளிககிழமையில, கடகலகனததில, உடையநஙகை பிள்ளையான சடகோபரைப பெற் றெடுத்தாள்.

201. பாண்டிய தேசததில் திருக்கோளூரில் பிரஸித்த மான அவதாரத்தை உடையவரும், சித்திரைமாததத்தில் சித்திரை நட்சததிரத்தில பிறந்தவரும, உயர்நோககிய பூர்வசிகையை உடையவரும், பெரியதிருவடியின அம்ச முடையவரும, நம்மாழ்வாருடைய பகதருமான மதுர கவியாழவாரைத தஞ்சமாக அடைகிறேன.

202. திருககைககளில இரண்டு தாளங்களையுடையவரும், (வடமொழி வேதத்திற்கு) வியாஸர்போலே, நமமாழ் வாருடைய தமிழவேததிற்கு ப்ரவாததகரும், சிறந்த புகழையுடையவரும், இனிமையோடுகூடிய கவிதை இயறற வல்லவரும், மஹத்தாய் (1. மஹான் என்னும் தத்துவமாய்; 2. சிறந்ததாய்) இருக்கும் தனமையோடு கூடிய புத்தி (அறிவு) எனனும தத்துவத்தையுடையவ ராயிருப்பவருமான ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வாரை சரண மடைகிறேன.

199. ரா-பா 77-6, 7, 8. 200. திவ்யஸூரிசரிதை 4-29. 201.
202.

203. துவாபரயுகத்தில் "ஹஸ்தககஜந" என்னும் எழுத்துக்களால கிடைத்த எட்டு லக்ஷத்து எண்பத்து மூவாயிரத்து எண்ணூறறெழுபதகெட்டு வருடங்கள் சென்றவளவில், ஈஸ்வர வருடததில சித்திரை மாதத்தில, பதினுலு நாட்களுககு மேற்பட்ட பதினைந்தாவது நாளில, அழகான சுக்லபக்ஷததில, சிததிரை நக்ஷத்திரததில, வெள்ளியினுடையதான நலல தினததில், நமமாழ்வாருடைய சீடராய், வேதியர் தலைவரான இந்த மதுரகவியாழவார், நம்மனைவரையும் உய்விபபதறகாக அவதரித்தார்.

204. செலவம் நிறைந்ததாய், பரிசுத்தப்படுத்துவதாய், காடுகளெல்லாம் பூததுக்குலுஙகுவதாயிருப்பது இந்தச் சித்திரை மாதம்.

205. குமுதா எனனும் பெயரையுடைய (நித்யஸூரி) கணஙகளின தலைவர் சித்திரை மாதத்தில நலலதான சிததிரை நட்சத்திரததில அவதரிததார்.

206. ஆறு அங்கங்களும், நானகு வேதங்களும் (வேதவிசாரமாகிற) மீமாமஸையும், தர்க்கசாஸ்தரமும, புராணங்களும், ஸ்ம்ருதிகளாகிற தர்மசாஸ்திரமும் ஆகிய இவை பதினுலு வித்யைகள்.

207. அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசீ, காஞ்சீ, அவந்தீ, துவாரகை என்னும் நகரம் ஆகிய ஏழும முக்தியளிக்கும நகரஙகளாகும்.

208. திருச்சங்கணிததுறையின் அருகிலே தாம்ரபர்ணியின் தென கரையிலே நிலையாயெழுந்தருளியிருப்பவனும், தாமரை மலர்போன்ற திருககண்களை உடையவனும், திருவாழி திருச்சங்குகளைக் கையிலேந்தியவனும், வரதமுத்திரையையும், அபயமுத்திரையையுமுடைய திருக்கைகளை உடையவனும், பெரியபிராட்டியாரோடும்,

---

204. ரா-அ 3-4. 205. திவ்யஸூரிசரிதை 4-53. 206. வி பு 3-6-28
207. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 1-8. 208. திருக்குருகூர மாஹாதமியம.

கூடியவனுய், புதிய கருமுகில்போல் கரிய திருமேனி யுடையவனுய், பீதாம்பரம் தரித்தவனுய், அடியவரை நழுவவிடாதவனுன ஹரியை (கண்டான்)

209. திருப்புளியாழ்வாரின் அடியை வாழ்விடமாக உடைய வராய், சிறுவரான சடகோபர் பதினுறு வருடம் வரையில், நிறைந்தபேரறிவையுடையவராயிருந்தமை யால், வாய்பேசாமலிருக்கும் நிலைமையை அடைவார்.

210. ஶ்ரீரங்க₃மதுலம் க்ஷேத்ரம் ஶ்ரியா ஜுஷ்டம் ஸுப₄ாஸ்பத₃ம் யுத்₃க₃தவா ந நரோ யாதி நரகம் சாப்யதே₄ா.க₃திம் ||
[செலவம் நிறைந்ததாய், மங்களங்களுக்கு இருப்பிட மான ஶ்ரீரங்கம் ஒப்பற்ற க்ஷேத்ரமாகும்; அதை யடைந்த மனிதன் நரகத்தையும், தாழ்ந்த கதிகளேயும் அடைவதில்லே.]

211. பத்மாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவராய், பரம புருஷனின் திருவடியிணையிலே நுழைந்த நுண்ணறிவை யுடையவராய், பரதத்துவத்தைக் காட்டும் ஞான முத்திரையை உடையவராய், பரமாசார்யரான பராங் குசரை வணங்குகிறேன்.

212. கு₃ருபாத₃ாம்பு₃ஜம் த்₄யாயேத் கு₃ரோர் நாம ஸதா₃ ஜபேத்।
கு₃ருஸேவாம் ஸதா₃ குர்யாத் ஸோऽம்ருதத்வாய கல்பதே||
[ஆசாரியனின் திருவடித்தாமரையை எப்போதும் தியானிக்கவேண்டும்; ஆசாரியனின் திருநாமத்தை எப்போதும் ஜபிக்கவேண்டும்; குருகைங்கர்யத்தையே எப்போதும் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்பவன் மோக்ஷத்திற்குத் தகுந்தவனுகிருன்.]

213. ஆதிதேவராய், உலகங்களுக்குத்தலைவராய், நாலு திருக் கைகளே உடையவராய், லோகநாதரான வாஸுதேவன் பரமபதத்தில் வாழ்கிருர்.

---

209. திருக்குருகூர்மாஹாத்மியம். 210. ஶ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யம்-தஶாத் யாயீ1-7. 211. 212. ப்ரபஞ்சஸாரம். 213.

214. உடனே எழுந்தருளி எதிரில் நிற்கும் இந்த கருடாழ்வானை, அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன பெருமலையினமேல் மேகம்போலே ஏறியருளினர்.

215. 186-வது ப்ரமாணம காணக.

216. வேதஙகளுள் நான ஸாமவேதமாவேன.

217. அடையததகக பரமபொருளின தனமை, அடைபவனை ஜீவாத்மாவின் தனமை, அடையும வழி, அடைந்து பெறும பயன, அடைவதறகுத் தடை ஆகியவறறை இதிஹாஸபுராணஙகளோடு கூடிய எலலா வேதங்களும வேதசப்தாாத்தங்களையறியும் மஹாபுருஷாகளான முனிவர்களும உரைக்கினறனர்.

218. எலலா வேதங்களிலும த்வயததைக காட்டிலும மேலான மநதிரமிலலை.

219. (பரமபுருஷனை நெஞசில்) நேரே காணபது பரப₄க்தி எனபபடுகிறது. அவனைததழுவுவது பரஜ்ஞானமாகிறது, 'மறுபடி பிரிவு ஏறபடுமோ' எனறு பயபபடுவது பரமபகதி எனபபடுகிறது.

220. **கு₃ரும ப்ரகாஶயேத் தீ₄மாந் மந்த்ரம் யத்நேந கே₃ாபயேத்|**
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப₄யாம் க்ஷீயேதே ஸம்பத₃ாயுஷீ||
[அறிவாளியாயிருப்பவன குருவை வெளிபபடுத்தக் கடவன, மநதிரததை மிகமுயனறு (அநதி₄காரிகளிடமிருநது) மறைககககடவன (ஆசாரியனை) வெளிப்படுததாததாலும, (மந்திரத்தை) வெளிபபடுததுவதாலும் (முறையே) செலவமும ஆயுளும் நசிககும்]

221. **நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ |**
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம்
த்₃விஜோத்தம||

214. 216. கீதை10-22. 217 வருதத ஹாரீதஸமருதி 11-152.
218. 219. 220. சேஷஸம்ஹிதை 14-50. 221. வி. பு (1-8-17).

[ஜகந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுககுச் செலவமாயிருபபவ ளாய, இறையும அகலகிலலாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே, ப்ராஹ்மஞோததமரே! எபபடி பகவான ஸாவவ்யாபியாயிருக்கிருனே அபபடியே இவளும ஸாவவ்யாபினியாயிருககிருள்.]

222. உலகஙகளிலும, வேதஙகளிலும், யாதொரு பரம பொருள் காணபபடுகிறதோ, அது தாமரைககணணு ஞய், பரமாதமாவான நாராயணனேயாவான்.

223. மேலானவறறைககாட்டிலும் மேலானவனுய், புருஷ னெனபபடும ஜநாாத்தனன எவனிடம உகபபடைகின ருனே அவன அழிவறற ஸதானததை அடைவான. இது எனறுல ஸதயம செய்து சொலலபபடுகிறது

224. நாராயணனுககு ஒபபானவன இருந்ததுமிலலே (இருக கவுமிலலே) இருககப்போவதுமிலலே. இந்த ஸதய வசனததாலே நான எலலாபபொருள்களேயும ஸாதி₄க கிறேன.

225. தாமரையில பிறந்த நான்முகன ஆயிரஙகோடியுகங கள விஷ்ணுவை ஆராதிதது மறுபடியும் மூவுலகிறகும பதியாயிருககும தனமையை அடைநதானெனறு கேள்விப்படுகிறேம்.

226. மஹாதமாவான சிவன ஸர்வமேத₄யாகததில் தனனேயே ஹோமம் செய்து தேவதேவனுக ஆனுர்.

227. எலலா சக்திகளேயுமுடையவனுய், உலகின தலேவனுய், ஈஸவரனுயிருபபவன அச்சுதன ஒருவனே, பிரமன, சிவன முதலான மறற தேவர்கள் சிறசில சகதிகளே யுடையவர்களாய் அவனுடைய அமசமாயிருபபவாகள்.

228. ஸருஷ்டி செய்யபபடுபவனும அவனே, பிரமன் முதலிய அவஸ்தைகளால ஸ்ருஷ்டி செய்பவனும

222. வாராஹ 39-15. 223. வி. பு 1-1-1-44 224 பார-ஆநு1-34
225.பார-ஸபா14-8. 226 பார-சாநதி20-12. 227. 228.வி.பு 1-2-70.

அவனே; அவனே (உலகை) ரக்ஷிக்கிறான்; (உலகை) விழுங்குகிறான்; அவனே காப்பாற்றப்படுகிறான். எல்லா வற்றையும் சரீரமாகக்கொண்ட விஷ்ணுவே மேலான வன், வரங்களைத் தருபவன், வரிக்கத்தக்குந்தவன்.

229. கற்பகாலமுடிவில் ருத்ரனை உருவாகக் கொண்டவனாய் எல்லாவுலகையும் எவன் ஸம்ஹரிக்கிறானோ, ஆதி புருஷனாய, விஷ்ணுவாய், ஜநார்த்தனனான அவனைச் சரணடைகிறேன்.

230. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் களைச் செய்யும் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்னும் பெயர்களை ஜநார்த்தனனென்னப்படும் அந்த பகவானே அடைகிறான்.

231. எவனுக்கு ஆத்மா சரீரமோ, எவனுக்கு பூமி சரீரமோ.

232. **ஸ்தி₂தே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே₂ ஶரீரே ஸதி யோ நர꞉ ।**
தா₄துஸாம்யே ஸ்தி₂தே ஸ்மர்த்தா விஶ்வரூபம் ச மாமஜம் ॥
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்ட₂பாஷாணஸந்நிப₄ம் ।
அஹம் ஸ்மராமி மத்₃ப₄க்தம் நயாமி பரமாம் க₃திம் ॥
[சரீரம் உயிருடனும், மனம் நல்ல நிலையிலும், தாதுக்கள் ஸமமாகவும் இருக்கும்போது, எந்த மனிதன், உலகையெல்லாம் உருவாகக் கொண்டவனும், பிறப்பற்றவனுமான என்னை நினைக்கிறானோ, அந்த என்னுடைய பக்தன் இறந்துபோகிறவனாய், கட்டையைப் போலும் கல்லைப்போலும் கிடக்கும்போது, அவனை நான் நினைக்கிறேன், மேலான கதிக்கு (அவனை) அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.]

233. 'க' என்பது பிரமனின் நாமம், தேஹத்தில் பற்றுடைய அனைவர்க்கும் நான் ஈசன். நாங்களிருவரும் உன் அவயவத்தினின்றும் பிறந்தவர்கள். ஆகையால், நீ கேசவன் என்னும் பெயரையுடையவனாகிறாய்.

229. 230. வி பு 1-2-66 231. பருஹ5-7-22. 232. வராஹசரம ஶ்லோகம் 233 ஹரிவம்ஶம் 131-48.

234. பாதே₃ந கமலாபே₄ந ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ராாச்சிதேந ச|
பஸ்பாஶ புண்ட₃ரீகாக்ஷ. ஶிரோராபாத₃மஸ்தகம் ||
[பிரமனாலும், உருத்திரனாலும அாச்சிக்கப்பட்டதாய், தாமரை போன்றதான திருவடியால், சிசுவான அந்தப் பரீக்ஷித்தின காலிலிருந்து தலைவரையில தாமரைக் கண்ணன தடவினான.]

235. மேலான பரமாத்மாவான நாராயணனை விட்டுப் பிரியாத சகதியாய், அவனுடைய தேவியாய், அவனுடைய தன்மைகளைப போன்ற தனமைகளை உடையவள் லக்ஷ்மீதேவி.

235* யாரவன இந்த விஷ்ணுவெனபவன?

236 மனிதா தலைவனே! ஹரிகீர்த்தியைத்தவிர வேறு விஷயங்களிலேயே (வடமொழி தவிர்ந்த) மறற பாஷைப் பாட்டுகள் பாடக்கூடாது. ஹரிகீாத்தியைப் பாடியவாகளை தணடித்தபடியாலே உனனால பாபம் செய்யபபட்டது.

237. எந்த மனிதன வேதாக்ஷரங்களில மற்ற எழுத்துக களைபபோலே அவையும சில எழுத்துககளே என்று எண்ணுகிறானோ, அவன அளவறற கொடிய நரகங களை அடைகிறான. பெருங்காடுகளிலே பிசாசாயிருக்கும நிலையையும அடைகிறான.

238. ஸத்வரஜஸ்தமஙகளாகிய மூககுணங்களையும பல ஏறறததாழ்வுகளோடு உடைய புருஷர்களை விஷயமாகக் கொண்டவை வேதங்கள்.

239. அாச்சாவதாரம் எந்தத்திரவியததினாலானது என்றும், வைஷணவன எந்த ஜாதியைச் சோந்தவன் என்றும் ஆராய்வது தாயின யோனியை ஆராய்வதை ஒககும என்று அறிவாளிகள் உரைபபர்.

234. 235. 235* வி. பு. 2-17-21. 236. மாத்ஸ்யம. 237
238. கீதை 2-45 239.

240. மாமஸததாலான இககண் அப்பரமபுருஷனைக் காணாது.

241. வியாகரணம் முதலான சாஸதிரஙகளிலே ஈடுபாடு உடையவனுககு முகதியிலலை, அழகிய வீடு முதலியவற றில் ஆசையுடையவனுககும முகதியிலலை, தனிமையை விருமபுகிறவனாய், உறுதியான விரதமுடையவனாய். ஐமபுலனினபங்களையும துறநதவனாயிருபபவனுககே மோக்ஷம கிடைககும உணடியிலும உடையிலும ஈடு பாடு உடையவனுககும, உலகினரின வாழவைப பறிப்பதில ஈடுபடடவனுக்கும மோக்ஷம கிடைககாது. பிறரை நலியாமல, ப்ரஹ்மவிதயையிலேயே ஈடுபட்ட மனததை உடையவனுககே எபபோதும மோக்ஷம நிச்சயமாகக கிடைககும.

241*. எவன உள்ளிநதிரியஙகளையும, வெளியிநதிரியங்களை யும அடககியமையாலே தனனை அடககியவனோ, எலலாவுயிாகளிடத்தும கருணையுடையவனோ, சிற் றினபஙகளில வெறுபபுடையவனோ, மெயயறிவினாலே மகிழவுறறவனோ, சாநதியுடையவனோ, காலம, பதார்ததம முதலான நியமங்களில்லாமல, சாஸ்திரங் களில விதிககப்படட உணவை உணபவனோ, லௌகிக ஸுகஙகளால இனபமடையாதவனோ அவை கிடைககாமையால கோபமடையாதவனோ, வீட்டி லிருந்தபோதிலும் ஸங்யாஸிபோலவேயிருபபவனோ அவனே முகதிபெறுவான.

242. ஸாதுக்களை ரக்ஷிபபதற்கும், தீயவாகளை அழிபபதறகும, வைதிக தர்மத்தை நிலை நிறுததுவதற்கும், யுகந் தோறும் பிறககிறேன.

243. மிகவும் ஆழமுடையதும், பறபல சுழிகளாலும, மீனகளாலும கலங்கிககிடபபதுமான யமுனையை (வஸுதேவர் தாணடினர்.)

---

240 ருகவேதம. 241 வருததஹாரீதஸமருதி 10-14, 11 241*. 242 கீதை 4-8. 243. வி. பு. 5-3-18.

244. பதினுலு உலகஙகளிலும, தெரிவதும, தெரியாததும, அசைவதும, அசையாததுமான எலலா உலகஙகளிலும, மிகச்சிறந்ததான புருஷோததமததிறகு ஸமமான க்ஷேதரம இலலவேயிலலே.

245. (நரசிஙகனின) வீரயமும, தைர்யமும, தோள்வலியும எததனே ஆசசரியமானவை! நரசிங்கனுன பரதெயவமும, அவனுடைய பலமும, அவன வாழும அஹோபிலமெனனும மலேககுன ஹுயும எததனே ஆச்சரியமானவை.

246. மாயையை உடையவனுன பரமபுருஷன், பேரானநதமயமாய், மிகசசிறநததான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டு, ஸவாமி புஷகரிணிககரையை அடைநது ஸ்ரீதேவியுடன இனபுறறிருககிருன.

247. எலலா நகரங்களுககுள்ளும் காஞ்சீபுரம சிறந்ததாகும். அதுபோலவே எலலா மலேகளினுளளும ஹஸதிகிரி மிகச்சிறநதது

247*.வேகவதியின வடகரையிலே புண்யகோடி விமானததில ஸ்ரீமநநாராயணன எலலா உயிர்களுககும வரந தரும பெருமாளாக இபபோதும ஸேவிககபபடாநிறகிருா.

248. துமமினுலும, இடறினுலும, விமமினுலும, கேவினுலும, கொட்டாவிவிட்டாலும ரஙகம, ரஙகம எனறே சொலலவேண்டும. இபபடிச சொனனல உடனே பாபம அழிவதினுல விஷ்ணுலோகததை அடைகிருன.

249. சாஸ்திரததில நமபிககையுள்ளவனும, (அதிற சொனன) தாமாநுஷ்டானத்தில ஈடுபட விருபபமுள்ளவனும, (அதறகுததகக) நடததையுடையவனும, விஷ்ணு பகதியுடையவனும, தறபெருமை

---

244. ஸ்ரீஜகநநாதக்ஷேதரமாஹாதமியம. 245. அஹோபிலமாஹாதமியம 246 வேஙகடாசலமாஹாதமியம 247 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம 15-9. 247* ஷை 1-19 248. 249

யிலலாத பரிசுத்தனும் (ஆசார்ய பகதியில்) ஆழங் காண முடியாதவனும (ஆசார்ய சுச்ரூஷையில) வலலவனும (ஆசாரய கைஙகாயததில) மனோதைர்ய முள்ளவனுமானவனே சிஷ்யன் எனபபடுகிறுன.

250. உனககு நான் அலௌகிகமான கணணைத தருகிறேன்.

251. சரீரத்தையும, பொருளையும, அறிவையும வஸிககு மிடததையும், செயலகளையும, குணஙகளையும, பிராணனகளையும ஆசார்யனுககாக எவன தரிககிறுனே அவனே சிஷ்யனெனத் தககவன. வேறுவிதமாக இருபபவன் சீடனலலன.

252. தவயத்தின பெருமையும, வீரயமும், பலமும், எததகையது! மஙகளததை அளிபபதாய், வேத ஸாரமாயிருபபதாய், பழையதாயிருபபது மந்தர ரதனமான தவயம்.

253. (அகாராரத்தமான) பெருமாள் முதலில சென்றுர; (உகாரார்த்தமான) சிற்றிடையாளான ஸீதை நடுவில சென்றுள, (மகாரார்த்தமான) இளையபெருமாள் விலலேநதிப பின சென்றுர் (இது பரணவம் நடநது செலவது போலிருநதது!)

254. எபபோதும ஆநநதமயமாயிருப்பதாய இனபமளிபப தான விஷ்ணுலோகம மேலானது. அஙகு வேதத் துககுப பிறபபிடமான விரஜாநதியைக காணலாம. அஙகு பொன்மயமானவராய, வேதமயராய், மங்கள மானவராய, அபராகருதராய, ஸமஸாரததிறகுத திருமபிவருதலிலலாத நித்ய முகதாகள் உள்ளனா.

255. பரமபுருஷன ஒருவனையே உபேயமாகக கொணடவர் களாய் பரஹ்மதயானம செய்யும உபாஸகாகளுககு, நிதயஸூரிகள் காணும் மேலான ஸதானம பராபயமாகிறது.

---

250 கீதை 11-8. 251 ஜயஸமஹிதை (?) 252
253 ரா-ஆ 11-1. 254 255.

256. பரமபததகினின் றும், பெரியபிராட்டியாரின ஆணை யாலே திருககுருகூா நம்பியான நமமாழவார் (யோக தசையில) எவரையடைநது திருமந்திரததுடன கூடிய துவயததை எவருககு உபதேசிததாரோ, அநத நாத முனியின பொருட்டு நமஸ்காரம.

257. 84-வது பரமாணம காணக.

258. சென றதும, வரபபோவதுமான அனைத்தையுமறிவிபப தும, ஆதமாவைபபறறிய உண்மையை வெளிப படுததுவதும், எலலா வேதார்ததததையும அறிவிபப தும், எலலா சாஸதிராாததஙகளையும காணபிபபதும த்வயமே.

259. மனோவாககாயஙகள மூனறாலும் செய்யப்பட்ட மூவகைப்பட்ட பாபஙகள் தவயததை நினைதத மாததிரததில அழிகினறன என்பது மிக உறுதி

260. நாதமுனிகளின திருவடிததாமரையில தன ஸர்வ ப₄ாரங்களையும வைததவரான நம குலநாதரான புண்டரீகாக்ஷராம பேரறிவாளாககு நமஸகாரம.

261. ஜாதகர்மம செய்யாதிருககையிலேயே, விஷ்ணுவினு டைய சககரததை தரிககச்செய்யவேண்டும. செளள மாயினும், உபநயனமாயினும, வேத மநதிரத்தை ஓதுவிப்பதிலும், பிராம்மணஶ்ரேஷ்டன் (ஸு₂தர்ஶன ஹோம)விதியினபடி விஷ்ணுவின ஸு₂தாசனததைதரிப பித்துப (பினபு அவ்வககருமங்கள் செய்யவேணடும.)

262. (குழந்தை பிறந்தவுடன) விஷ்ணு ஸமபந்தியான ஸுஂகதஙகளாலே குழநதையைத் துடைககவேண்டும. அககுழநதையின வலது காதில துவயமந்திரத்தை ஜபிககக் கடவன; தலையில கையை வைதது திரு த்₃வாத₃ஶாக்ஷரியையும ஜபிககக்கடவன, அதற்குபபின பாபததைப் போககும் விஷ்ணு ஸம்பநதமுடைய பெயரைக் குழந்தைககு இடக்கடவன்.

---

256. தனியன. 258. 259. 260 தனியன 261 262.

263. யாம் கவிகள் மாததிரமேயலலோம்; யாம் மீமாம்ஸா சாஸதிரககடலைமாத்திரம கரைகண்டவர்களலலோம. ஆனால, எதிர்வாதம புரியுமவர்களாகிற யானைகளின் மிக்க ஆடம்பரமாகிற மத்தகததைப்பிளக்க வலலமை யுடையோம்.

264. மலையரசன மகளான பார்வதியின தளிரடிவைபபி னாலே சிறந்து விளஙகும தாழவரைகளையுடைய இமய மலை முதல், அரககனால அபஹரிக்கபபட்ட சீதா பிராட்டியின் திருமுகததாமரை மலாவதறகுக காரண மான ஸேது வரையிலும் சந்திரஸூர்யாகளிருவரை யும தலையலஙகாரமாகவுடைய உதயகிரிககும் அஸ்தமன கிரிககும நடுவிலும், பூர்வமீமாமஸை உத்தரமீமாமஸை என்னும இரண்டு சாஸதிரததிலும விசேஷமான பயிறசியினாலே குறறமறற நெஞ்சையுடைய எனனைப் போனற மறறொருவன் தேடபபடட்டும. (தேடினாலும கிடைக்கமாட்டான எனறபடி)

265. (ஸ்ரீரங்கத்தில வாழகிறவாகளுககு) ஞானததில சுருக் கம கிடையாது. யமனுக்கு வசப்படுகையும கிடையாது. ஆகையால, மஹாபுண்யமான ஸ்ரீரங்கத்தை அறிவாளி யான எவனதான அடையமாட்டான்?

266. அழிவறற செலவம்.

267. ஐயனே! வயலகள், நண்பர்கள், செலவங்கள், பிளளை கள், மனைவியர், பசுககள், வீடுகள், ஆகிய அனைததும், உன திருவடிததாமரையிணையில ஈடுபடட நினைவை யுடையவனுக்குப் பகையாகவே ஆகினறன.

268. எல்லாப் பறறுகளையும விட்டு.

---

263. ஆளவந்தார் முகததம். 264. ஆளவந்தார் முகததம். 265. ஸ்ரீரஙகமாஹாத்மியம. 266. ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம. 267. 268.

269. எவனொருவன் பரமாத்மாவிடம ஆசையுடையவனே, மறற விஷயங்களில வைராகயமுடையவனே.

270. இளவரசுப்பட்டம்பூண்டு அரசாள்கின்ற யாமுநாசார் யரை. தூதுவளைககீரையைக கொடுப்பதாகிற விலை யினலே மிக எளிதில எவரொருவர் தம அடிமையாக விலைகுவாங்கினரோ. அததகைய அளவு கடந்த திறமையுடைய ஸ்ரீராமமிஸ்ரனெனனும பெயருடைய மணக் காலநமபியை வணங்குகிறேன.

271. ந ச ஸீதா தவயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ।
முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாநமத்ஸ்யா
விவோத்₃த்₄ருதௌ ॥

[ராகவரே! உம்மைப் பிரிந்த ஸீதையும் உளளாகாள், (உமமைபபிரிந்த) நானும் ஸத்தை பெறமாட்டேன. (ஒருகால ஜீவித்தாலும) ஜலததைப் பிரிந்த மீன போலே முஹூர்த்தநேரமே ஜீவிபபோம.]

272. எந்த குருவினலே ஒரு சீடனுக்கு சரணகதிவித்யை உபதேசிககப்படுகிறதோ,அந்தச் சீடனுககு வைகுண்ட மும். திருபபாறகடலும். துவாரகையும மற்றுமுள்ள எலலா திவ்யதேசஙகளும அவ்வாசாரயனேயாவான.

273. திருவனந்தாழவான முதலமூர்த்தியாவான. லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அடுததான அவதாரமாவான. பல ராமன அவனுடைய மூனருவது மூர்ததியாவான. நாலாவது மூர்ததியாகக கலியுகத்தில ஒரு மஹாபுரு ஷர் அவதரிககபபோகிருர்.

274. வேதம் (காது) நாசததையடைந்தது, ஸ்மருதி (நினைவு) அழிவுறறது. இருபிறப்பாளர்கள் (பறகள்) பெரும் பாலும் பதிதரானர்கள (விழுந்தன). வேதாஙகங்களும்

---

269. பார்ஹஸ்பதயஸ்மருதி 270. தனியன 271 ரா-அ 53-31.
272. 273. நாரதீயம்யாதவாதரி மாஹாத்மியம 1-32.
274.

(அவயவங்களும்) சிதறிவிட்டன. (இப்படி காது, நினைவு, பறகள், அவயவங்கள் அழிவுறறபோதிலும) கிழவனுன கலி மேலும மேலும் வளாகினுன் எனபது என்ன ஆச்சர்யம.

275. ஸர்வப்ரியகரஸதஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரத꞉।
லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ ப₃ஹி꞉ ப்ராண இவாபர꞉॥
[கைங்கர்யலக்ஷ்மியை உடைய லக்ஷ்மணன, ராமனுக்கு சரீரத்தைக்காட்டிலும எல்லாப பிரியத்தையும செய்பவனுகவும, வெளியிலிருக்கும மற்றொரு ப்ராணன போலவும விளங்கினுன.]

276. அநதணர் தலைவனுன ஆசார்யன குழந்தையின வலது தோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சக்கரத்தினுல் அடையாளமிட வேண்டியது. அதற்குப்பின இடதுதோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சங்கத்தினுல அடையாளமிடவேண்டியது.

277. ப்ரஹ்மமானது ஸத்யமாகவும் (எப்போதுமிருப்பதாகவும) ஜ்ஞானஸ்வரூபமாகவும், அநந்தமாகவும (தே₃ஶகாலவஸ்துக்கள் மூன்றுலும அளவுபடாததாகவும) இருப்பது ப்ரஹ்மம.

278. ய ஏஷோ(அ)ந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய புருஷோ த்₃ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா₂த ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண꞉।
தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ॥
[ஸூர்யனுக்கு நடுவில தங்கம்போல அழகிய உருவையுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறுனே, அவன ஸுவர்ணமபோன்று அழகான மீசையையும, கேஶங்களையும், எல்லா அவயவங்களையும உடையவன அவனுக்கு ஸூர்யனுல மலரும' தாமரைபோனற இரு கண்கள் உள.]

---

275. ரா-பா 18-28. 276. 277. தை-ஆந-1.
278. சாந 1-6 & 7.

279. 'ஆஸ' என்னும் தாது வீற்றிருப்பது என்னும் பொருளைக் காட்டுகிறது.

280. ஜலமற்ற விந்தியமலைக்காடுகளில்.

281 நலலோர்களான என்னுடைய பக்தர்களைவிட்டு என்னை ஒரு பொருளாக நான் மதிக்கிறேனல்லேன.

282. ஸத₃ரஸ் ஸர்வஸுலப₄ கட்₃க₃ப₃ாஞ்ஜஸநேஷுப்₄ருத் ।
ஆபந்நாப₄யத₃ாநாததம் ஆவிராஸ ஜநார்த்த₃ந: ॥
[அனைவர்க்கும் எளியவனாய், வாளும், வில்லும், அம்பும தரித்தவனாய், பத்தினியான பெரியபிராட்டியாரோடு கூடியவனான பரமபுருஷன வருந்தியவர்களுக்கு அபய மளிப்பதற்காகத் தோன்றினன.]

283. ஏதத₃ாத்த₂மயம் பராப்தோ வகதும மது₄ரவாகி₃ஹ ।
நாமநா த₃தி₄முகே₂ா நாம ஹரி பரக₂யாதவிக்ரம: ॥
த்₃ருஷ்டா ஸீதா மஹாப₃ாஹோ ஸௌமித்ரே பஶ்ய தததவத ॥
[நீண்ட கையையுடைய இலக்குவனே! புகழ்பெற்ற பராக்ரமத்தையுடைய ததிமுகன் என்னும் இனிய சொல்லையுடைய வானரன செய்தி சொலவதற்காக வந்திருக்கிறுன. ஸீதை காணப்பட்டாள். உண்மையைக் காண்பாயாக.]

284. மெலலமெலலத் தானுகவே ஆறுதலடைந்தாள்.

285. ஸகே₂தி மதவா ப்ரஸப₄ம் யது₃க்தம
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாத₃வ ஹே ஸகே₂தி ।
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேத₃ம
மயா ப்ரமாத₃ாத ப்ரணயேந வாபி ॥
யச்சாபஹாஸாாத்த₂மஸதக்ருதோஸி
விஹாரஶய்யாஸந போ₄ஜநேஷு ।
ஏகோ$த₂வாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ॥

---

279. தாதுபாடம 280. 281 282.
283. ரா·ஸு 63-22. 284. 285. கீதை 11-4

[அச்யுதனே! உன்னுடைய இந்த மஹிமையை அறியாத னனால், கவனமின்மையாலும், அன்பினாலும் (உன்னை) நண்பனென்ன எண்ணி 'ஏ க்ருஷ்ணா! யாதவா! நண்பா!' என்று (உன் விஷயத்தில்) சொல்லப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ, பரிஹாஸத்திற்காக விளையாடும்போதும், படுத்திருக்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், உண்ணும்போதும், ஒருவனாயிருக்கும்போதும், பலர் முன்னிலையிலும் (நீ என்னால்) அவமதிக்கப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ அது அனைத்தையும் நான் அளத்தற்கரிய உன்னைப் பொறுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.]

286. 277-வது ப்ரமாணம் காண்க.

287. 278-வது ப்ரமாணம் காண்க.

288. நெருப்புச்சட்டியில் நெருப்புப்போலே இவ்வுலகில் துஷ்டர்களே உள்ளனர். இதிலேயே நல்லோர்களாகச் சிலர் காணப்படுவார்களாகில், அந்த நெருப்புச்சட்டியிலேயே தாமரைகள் பூத்ததுபோலாகும்.

289. நகரங்கள் அனைத்திலும் சிறந்ததாய், பாபத்தைப் போக்கடிப்பதாய், புண்ணியத்தை வளரச்செய்வதாயிருப்பது காஞ்சியென்று புகழ்பெற்ற அந்நகரம்.

290. அந்தத் திருக்கச்சியிலேயே, சிறந்த அத்திகிரிக்கு வடமேற்கில் புற்றொன்று இருக்கிறது. அந்தப்புற்றில் பாம்புகளுக்கு அரசனான திருவனந்தாழ்வான (யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கவராக எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

291. **ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச பா₃ஹவ: பரிகோ₄பமா: । ஸர்வபூ₄ஷணபூ₄ஷார்ஹா: கிமர்த்த₂ம் ந விபூ₄ஷிதா: ॥**
[நீண்டவையும், உருண்டிருப்பவையும், இரும்புலக்கை போல விளங்குபவையும், எல்லா ஆபரணங்களையும் அலங்கரிக்கத்தக்கவையுமான (ஸ்ரீராமனுடைய) திருக்

288 289 ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம்.
290. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 1-61. 291 ரா-கி 3-15.

கைகள் ஏன் அலங்கரித்து (மறைத்து) வைக்கப் படவில்லை?]

292. எந்தப் பேரருளாளனுடைய அனுக்ரஹத்தின் லேசத்தினாலேயே செவிடன் கேட்கும் சக்தியுடையவனாகிறானோ, காலில்லாதவன் வேகமாக நடக்கவல்லவனாகிறானோ, ஊமை பேசவல்லவனாகிறானோ, குருடன் காணவல்லவனாகிறானோ, மலடியும் பிள்ளை பெறுகின்றாளோ, அந்த தேவப்பெருமாளான வரதராஜனை சரணமடைகிறேன்.

293. (பரஹ்மத்திடமிருந்தே பிறந்து வாழ்ந்து லயிப்பதால) இவ்வெல்லாவுலகும் பரஹ்மமே.

294. (ப்ரஹ்மப்ரகாரமாயிருப்பதொழிய) வேறு வகையாயிருப்பது இவ்வுலகில் எதுவுமில்லை.

295. பரவாநஸ்மி காகுத்ஸத₂ த்வயி வாஷஶதம ஸ்தி₂தே।
ஸ்வயம் து ருசிரே தே₃ஶே க்ரியதாமிதி மாம வத₃॥
[ககுத்ஸத₂ வம்சத்தில் பிறந்தவரே! நீர் இருக்கையில் எப்போதும் நான் (உமக்கு) அடிமையாயிருக்கிறேன். நீராகவே "அழகிய தேசத்தில் பாணசாலை கட்டப் படட்டும்" என்று என்னை ஆஜ்ஞையிடுவீராக.]

296. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயேஶிதருத்வம
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க க:।
ப்₃ரஹமா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராடி₃தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே॥
[நாராயணனே! பிரமன், சிவன், இந்திரன், (இவர்களைக் காட்டிலும்) மேலானவனும், காமவசப்படாதவன் முக்தாத்மா என்கிற அனைவரும் எந்த உன்னுடைய பெருமைக்கடலில் துளிகளாயிருக்கிறார்களோ, (அப்படிப்பட்ட) உன்னிடத்தில் இயற்கை

292. 293 சாந் 3-14-1. 294. ப்ருஹ 6-4-19.
295. ரா-ஆ 15-7. 296 ஸ்தோ-ர 11.

யானதும், எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான ஐஸ்வர்யத்தை வைதிகன் எவன்தான் பொறுக்க மாட்டான்?

297. பலவாறாகப் புலம்பினார்.

298. பெரியோர்களுக்கும் நல்ல காரியங்களைச்செய்யப் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன.

299. ஸ்ரீராமமிஸ்ரர் எனனும் திருநாமமுடைய மணக்கால் நம்பியின் நல்ல சீடரும், உண்மைப்பொருளை அறிவதிலும் உபதேசிப்பதிலும் வல்லவரும், வாதுசெய்து வெற்றிகொண்டதனாலே அடையப்பட்ட ராஜ்யத்தையுடையவருமான யமுனைத்துறைவரைவணங்குகிறேன்.

300. எவருடைய திருவடித்தாமரைகளை தியானிப்பதால் எல்லா தோஷமும் நீங்கப்பெற்று, யான் ஒரு பொருள் ஆனேனோ, அத்தகைய யமுனைத்துறைவரை வணங்குகிறேன.

301. நெஞ்சே! ஸிம்ஹமுகர் எனனும் நிதயஸூரியின் அம்ஸமாக அவதரித்தவரும், ஈஸ்வரமுனிகளாகிற கடலில் உதித்த முத்தாயிருப்பவரும், புகழ்பெற்ற நாதமுனிகளின் திருப்பேரனும், மோக்ஷதவஜ்ஞானததிறகு ஒரு கடல்போலிருப்பவரும், பிரதிவாதிகளாகிற பஞ்சுக்குப் புயற்காற்றாயிருப்பவருமான ஸ்ரீயாமுன முனிகளைச் சிந்தை செய்வாய்.

302. மேலும், யோகிகள் எல்லா யோனிகளிலும் விசேஷமாகப் பிறக்கிறார்கள். எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் தமக்கும் நாதனை ஸர்வேஸ்வரனை நேரில் கண்ட அவர்களுடைய குலம் கல்வி, ஒழுக்கம் முதலானவற்றைப் பற்றி ஆராயக்கூடாது

---

297 298 299. தனியன். 300 கீதாபாஷ்ய மங்களம். 301. 302.

303. அந்தத திருக்கச்சிநகரில அததிகிரியெனும சிறந்த பெரிய மலை விளஙகுகிறது. அநத மலையின சிக்ரத்திலே ஸ்ரீமநநாராயணன பிரமனால் யாகததில் ஆராதிககப் பட்டான. புண்ணியத்தை வளாபபதாகையாலே, ஹஸதிகிரிவிமானம புணயகோடி என்று புகழப படுகிறது.

304. அவ்வண்ணமே மந்திரஸமஸ்காரம் ஏற்படுவதற்காக, மநதிரஸமஸ்காரவிதியில சககரத்தை தரிபபது விதிக கபபடுகிறது. மநதிரங்களால ஐந்து ஆயுதங்களையு மாவது தரிககலாம.

305. சககரம முதலியவைகளை தரிப்பது பரமாத்மஸமபந் தததைக காட்டுகிறது. வளை முதலிய ஆபரணங்கள பதிவ்ரதைககு அடையாளஙகளன்றோ.

306. தனவலதுபுறததில அடக்கததுடனும் அஞ்ஜலியோடும் கூடிய சீடனை இருததி, ஞானத்தைத தரவலல தன வலதுகையை சீடனின சிரததில வைததது, தன இடது கையை சீடனின் மார்பில வைதது, அருளுடன சீடனை ஆசார்யன் கடாக்ஷிககக கடவன. தன ஆசார்யனை இருதயத்திலதியானித்து, குருமபரமபரையை ஜபிதது, இவ்வகையாக எமபெருமானை சரணமடைநது ரிஷி சநதஸ தேவதைகளுடன் கூடிய மூலமநதிரததை தானே கருணையால் சீடனுககு உபதேசம செய்யக கடவன்.

307. உலகஙகளையெல்லாம ரமிக்கச்செய்பவராகையால அவர் ராமன எனனும பெயருடையவரானார்.

308. ஸதிரீகள் பாபங்களுககெலலாம் இருப்பிடமாயிருபப வாகள்.

---

303. ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம. 304.
305. கூரமபுராணம (?) 306. 307.
308.

309. புண்யகோடி விமான நிழலில உள்ள அநந்தஸரஸ்ஸில தீர்த்தமாடுகிறவன் எலலாப பாபங்களினின்றும் விடு படடு விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிருன்.

310. அநந்தனின பெயரையுடைய தீர்த்ததகில குடைந் தாடிப் பாபம நீஙகபபெறறு. மறற போகங்களில ஆசை நீங்கப்பெறறவனுய் வரதனை சரணமடைநதார.

311. சாஸதிரததில் கூறியபடி அநுஷ்டிககும் ஸநயாஸியை யோ, (அர்ச்சாரூபியான) பகவானையோ ஆசார்யனுக அங்கீகரிதது ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தை மேறகொள்ளப் போகிறேன

312. திரிதண்டம் எனப்படும் முககோல விஷ்ணுவோடு தொடர்புள்ள அடையாளம்; அநதணர்களான துறவி களுககு மோக்ஷஸாதனம்; எலலா தர்மஙகளுககும் மூலமாயிருப்பது என்று வேதங்கள் ஆணையிடுகின்றன.

313. முககோல, யஜ்ஞோபவீதம், காஷாயம கௌபீனம், (பிக்ஷை ஏற்றுககொள்ளும் வஸதிரமான) சிககம, மேறபோர்வை காஷாயம ஆகிய இவ்வனைததையும் ஸந்யாஸியானவன தரிககக்கடவன்.

314. எலலா நறுமணஙகளையும் உடையவராய், எல்லா நறசுவைகளையும் உடையவராயிருபபவர் பரமாதமா.

315. ப்ராஹ்மணனுயிருப்பவன மநதிரததைககறறு (அம் மந்திரததை அளிதத) ஆசார்யனை இயனறவரையில பூஜிககவேணடியது; எபபோதும பரிசுததனுகி உயி ருள்ள வரையிலும எலலாக் காரியஙகளிலும ஆசாரி யனுககு வசப்பட்டவனுயிருககவேண்டும்.

---

309. ஹஸதிகிரி மாஹாதமியம 15-24. 312. யதிதாம ஸமுச்சயம-பாவம 2 313. ஶாடயாயந உபநிஷத். 314. சாந 3-14-1. 315. பராசரவிஶிஷ்ட பரமதாம ஶாஸதரம 3-21.

316. காமாத கோ₃பயோ ப₄யாத் கமஸோ
த₃வேஷாசசைத₃யாத₃யோ ருபா. |
ஸமப₃நத₄ாத வருஷ்ணய ஸ்நேஹாத யூயம
ப₄கதயா வயம் ந்ருப ||

[அரசனே! (கணணனிடம்) கோபிகள் காமத்தினு லும. கமஸன அச்சத்தினுலும். சேதிதேசத்து அரசனுன சிசுபாலன முதலானுர் துவேஷததினுலும். வ்ருஷணி குலததுதிததவாகள் ஸம்பந்தததினுலும. நீங்கள் ஸ்நேஹத்தினுலும. நாங்கள பகதியினுலும புனிதமடைந்தோம.]

317. *(விபீஷணன) நமமோடு ஒருவனுக ஆகட்டும.*

318. *(1) ஸநயாஸ விதி. (2) ஸநயாஸம் செய்துகொள்ள வேண்டும காலம. (3) ஸநயாஸியின் சரீரததிலுள்ள சிகை முதலிய அடையாளஙகளும. சரீரத்துககு வெளியி லுள்ள தணடம முதலிய அடையாளஙகளும. (4) ஸந்யாஸ ஸவீகாரகரமம. (5) ஸந்யாஸி முககியமாக அநுஷ்டிககவேண்டிய யோகாபயாஸம முதலியவை. (6) ஸந்யாஸி இரவும பகலும செய்யவேண்டிய கிரியைகள். (7) ஸநயாஸிககுரிய ஶமம த₃மம முதலான ஒழுககம. (8) யதிகளுக்குரிய சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதம் முதலியவை. (9) ஸந்யாஸி ஓரிடததிலிருககைககும் ஸஞ்சரிககைக்கும் உரிய தேசகாலஙகள். (10) ஸந் யாஸிக்கு அகருத்யகரணமும. கருதயாகரணமும் நேரிட்டால செய்யவேண்டிய ப்ராயஶசிததங்கள். (11) ஸந்யாஸிக்கு சரீர வியோகததிற்குபபின செய்ய வேண்டிய ஸமஸ்காரஙகள்—என னும் பதினெரு பர் வஙகளுடைய யதித₄ர்மஸமுச்சயம் எனும் நூல் யாதவரால இயற்றப்படுகிறது.*

---

316. பாகவதம் 7-1-30. 317. ரா·யு 18-38. 318 யதிதாம ஸமுசசயம அவதாரிகை 4-5 ஶலோகஙகள.

319. வேகவதீநதியின வடகரையில, ஸத்யவ்ரதம் என்னும க்ஷேத்ரத்தில புண்ணியததை வளர்க்கும காஞ்சி என்று புகழ்பெறற நகரம உள்ளது.

320. திரிவிககிரமாவதாரம செய்த எமபிரானே! சங்கு, சககரம, கலபகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அஙகுசம, வஜ்ராயுதம இவைகளை அடையாளமாக உடைய உன திருவடிததாமரையிணை என தலையை எபபோது தான அலஙகரிககபபோகிறது?

321. தத ப்₃ரூஹி வசநம் தே₃வி! ராஜ்ஞோ யத₃பி₄காங்க்ஷிதம் |
கரிஷ்யே பரதிஜாநே ச ராமோ த₃விா நாபி₄ப₄ாஷதே ||
[அமமா! அரசா விரும்பியதான அந்த வசனததைச சொலலுவாயாக அபபடியே செய்கிறேன, பரதிஜ்ஞையும செயகிறேன. ராமன இரண்டுவிதமாகப பேச மாட்டான.]

322. 210-வது பரமாணம காண்க.

323. (ஸவயதனததால அறிய நினைப்பவர்களுடைய) வாககுககும, மநஸஸுககும எட்டாதவனுன உனககு நமஸகாரம; (நீ காட்டக கண்டவருடைய) வாககுக கும, மனஸஸுககுமே நிலமாயிருககிற உனககு நமஸகாரம; அளவறற பெரிய ஐஶ்வாயததை உடைய உனககு நமஸகாரம; அளவறற கருணைககு ஒரு கடலா யிருககும உனககு நமஸ்காரம. ஶரணமடையததகக எமபிரானே! (அடியேன) கர்மயோகததில நிலைநினற வனலலேன, ஆதமஜ்ஞானமும உடையேனலலேன, உன திருவடித தாமரைகளில பக்தியை உடைய வனலலேன, ஒரு உபாயமுமறறவனும, வேறு புகலற்ற வனுமான அடியேன உன திருவடித தாமரைகளை உபாயமாக நிச்சயிக்கிறேன்.

---

319. 320 ஸதோ-ர 31. 321 ரா-அ 18-30.
323. ஸ்தோ-ர 21, 22.

324. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க. க.।
ப்₃ரஹ்மா ஶிவ ஶதமக₂· பரம. ஸ்வராடி₃தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ॥
[நாராயணனே! பிரமன, சிவன், இந்திரன (இவர்களைக காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மததிறகு வசப் படாதவனுமான முக்தாதமா என்கிற எலலாரும் எந்த உனனுடைய பெருமைக் கடலில துளிகளாக இருககினறனரோ, அப்படிப்பட்ட உனனிடததில, இயற்கையானதும, எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான ஐஶவர்யத்தை எந்த வைதிகன பொறுக்க மாட்டான்?]

325. ஸமாக்ஷரைஶ் சதுர்ப்பி₄ாய: பாதை₃ர் கீ₃தோ மஹாதமநா।
ஸோऽநுவ்யாஹரணாத பூ₄ய ஶோக ஶ்லோகதவமாக₃த:॥
[யாதொரு சோகமானது ஸமமான எண்ணிகையுடைய அக்ஷரங்களுடன் கூடிய நானகு பாதங்கள் கொண்டதாக அந்த மஹாத்மாவான வாலமீகியினுல பாடப்பட்டதோ, அந்த சோகம அடிககடி உச்சரிப்பதால சுலோகமாயிற்று.]

326. *நெஞ்சம் தெளிவடைந்தது.*

327. த்₃வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச।
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ₄தாநி கூடஸ்தோ₂ாऽக்ஷர உசயதே ॥
உத்தம: புருஷஸ் த்வநய: பரமாத்மேதயுத₃ாஹ்ருத ।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி₃ப₄ர்த்யவ்யய ஈஶவர. ॥
யஸ்மாத க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோத்தம:।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே₃ ச ப்ரதி₂த: புருஷோத்தம. ॥
[க்ஷரன் எனறும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர்கள் இருவிதமானவர்கள்; எலலா பூதங்களும்

---

324. *ஸ்தோ-ர 11.* 325. *ரா-பா 2-40.* 326. *ப்ரபந்நாமருதம் 18-59.* 327. *கீதை (15-16, 17, 18).*

க்ஷரனாகும்; கூடஸ்தனை முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப் படுகிறான். எவனொருவன் மூவுலகங்களிலும நுழைந்து (அவற்றை) தரிப்பவனாகவும், குறைவற்றவனாகவும், நியமிப்பவனாகவும், பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படு பவனாகவும் விளங்குகிறானோ அந்தப புருஷோத்தமன (முன் சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக் காட்டிலும) வேறுபட்டவன். நான ஞானத்தில ஏற்றததாழவு களுள்ள க்ஷரபுருஷனை அதிகரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில ஏற்றத்தாழவுகளற்ற முக்தபுருஷனைக் காட்டிலும மேலானவனாயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன்.]

328. அவதாரத திருமேனியை ஏற்றுக்கொண்டு நல்வழியை வளரச் செய்கிறான (ஸர்வேஶ்வரன).

329. மநுஷ்யாணாம ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித யததி ஸித்₃த₄யே |
யததாமபி ஸித்₃த₄ாநாம் கஶ்சிந்மாம் வேத்தி தத்தவத: ||
[மனுஷ்யர்களில ஆயிரக்கணக்கானவர்களில ஒருவனே ஸித்தியடையும் வரையில முயற்சி செய்கிறான். ஸித்தி யடையும் வரையில முயற்சி செய்பவர்களிலும் (பலலாயிரத்தில) ஒருவன தான என்னை உண்மை யாக அறிகிறான்.]

330. ஆஹாரநித்₃ரா ப₄யமைது₂நாநி துல்யாநி கூ₄லவதர ஸமஸ்தஜந்தோ: |
ஜ்ஞாநாத் விஶிஷ்டோ ஹி நர: பரேப்₄யோ ஜ்ஞாநேந ஹீந பஶுபி₄ஸ் ஸமாந: ||
[ஆஹாரம், நித்திரை, பயம, ஸ்த்ரீபுருஷஸங்கமம என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துக்களுக்கும ஸமானம. மற்றவைகளைக் காட்டிலும மனிதன அறிவினால் மேலானவனாயிருக்கிறான். ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவன்.]

---

328   329. கீதை 7-3   330 நரஸிம்ஹபுராணம 16.13.

331. யே கண்டலக்3நதுளஸீநளிநாக்ஷமாலா:
யே வா லலாடபலகே லஸதூர்3த்4வபுண்ட்3ரா.
யே பா3ஹுமூல பரிசிநஹிதஶங்கசகரா.
தே வைஷ்ணவா புவநமாஶு பவித்ரயந்தி ||
[எவாகள் கழுததிலே பூட்டபபட்ட துளஸிமணி மாலைகளையும, தாமரை மணிமாலைகளையும உடையவாகளோ, எவர்கள நெறறியில விளங்குகிற ஊர்த்வ புண்டரமுடையவாகளோ, எவாகள் தோள்களின அடிபபாகததில சங்கசககரஙகளால அடையாளமிடப் பட்டவர்களோ, அவர்களே வைஷ்ணவர்கள, இவ் வுலகை உடனே பரிசுததப்படுத்துகிறாகளவாகள்]

332. அநதணாகளுககு ஊாதவபுண்ட்ரமே தரிககத்தககது.

333. 45-வது ப்ரமாணம காணக.

334. ஸதே3வ ஸோமயேத3மக்3ர ஆஸீதே3கமேவாத்3விதீயம்
[குழநதாய்! (நாமரூபங்களுடன காணப்படும) இநத உலகம ப்ரளயகாலத்தில (நாமரூபஙகளிலலாமையால) ஒன்றாகவும, (தனனைபபோல வேறொனறிலலாததால) இரண்டற்றதாகவுமிருநத 'ஸத' எனபபடும பரஹ்ம மாகவே இருநதது.]

335. எலலாமே தர்மததில நிலைநிறகிறது.

336. கர்மயோகத்தாலே ஸமஸாரகாரணமான பராசீன கர்மததைதத தாண்டி, உபாஸனத்தாலே மரணமறற பரமாதமாவை அடைகிறான.

337. ஆதமாவானது அமபாகவும், பரணவமானது அவ் வமபை எய்யும் வில்லாகவும், ப3ரஹ்மமானது அநத ஆதமாவாகிற அம்பு சென்றடையும் இலககாகவும கூறபபடுகிறது. (விஷயாநதரஙகளில பறறறறு) கவனததுடன இவ்வாதமாவாகிற அமபை பரஹ்ம

331 பாத்மம. 332 ப்ரபநநாமருதம 18-71. 334. சாந 6-2-1.
335. தை-நா 50. 336. ஈஶாவாஸய 11. 337. முண்டக 2-2-4.

மாகிற இலக்கைக்குறித்து எய்யவேணும். அம்பு இலக்குடன் ஒன்றாகக் கலப்பதுபோல ஆத்மாவும் பரஹ்மத்தோடு ஒன்றாகக் கலக்கிறது.

338. நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் பிறக்கிறான், நாராயணனிடமிருந்து உருத்திரன் உண்டாகிறான்.

339. (பரமபு₄ாக₃வதன) தன் திருக்கைகளினால் எதையெதைத் தொடுகிறானோ, எதையெதைத் திருக்கண்களால் காண்கிறானோ, அவைகள் தாவரங்களாயிருந்தாலும் மோக்ஷமடைகின்றன. உறவினர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

340. **அஜ்ஞஸ்சாசாரஹீநஸ்ச மலிநோ து₃.க்க₂ஸாக₃ரே।**
நிமக்₃ந. கருபணோ தூ₄ர்த்த. புரோப₄ாகீ₃ ஸடோऽஸ்மயஹம்॥
அநாத₂. கத₂முத்தீர்ணோ ப₄விஷ்யாம்யக₃திஸ் சிரம்॥
[யான நன்மை தீமை அறியாதவன், ஒழுக்கமற்றவன்; அழுக்குடையவன், துன்பக்கடலிலமிழ்ந்தியவன், கருமியாயிருப்பவன், துஷ்டன்; குற்றத்தையே காண்பவன்; வஞ்சிப்பவன்; இப்படிப்பட்ட நான் நெடுங்காலமாக நாதனற்றவனாகவும். புகலற்றவனாகவுமிருக்கையாலே எப்படித் துன்பக்கடலினின்றும் கரையேறுவேன்?]

341 **ஆபிப₃ந்நிவ சக்ஷுர்ப்₄யாம் ஆவருண்வந்நிவ சேதஸா।**
ஆத₃ராத₃தி₂திம் பஶ்யந ஆசரேத யதே₂ாசிதம்॥
[கண்களால் பருகுபவன்போலவும், மனத்தால் சூழ்பவன் போலவும், அன்போடு விருந்தாளியைப் பார்த்து, தக்கபடி உபசாரம் செய்யக்கடவன]

342. பாஷண்டிகளாலும், பௌத்தர்களாலும், சார்வாகர்களாலும் வேததர்மம் அழிக்கப்பட்டது.

343. த்ரிகண்டத்தை தரிக்கும் (தத்தாத்ரேயரூபியான) விஷ்ணுவாலே வேதமானது காப்பாற்றப்பட்டது.

---

338 நாராயணோபனிஷத் 339 பரபந்நாமருதம் 18-81 342. பரபந்நாமருதம் 19-52 343 பரபந்நாமருதம் 19-53

344. பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வேண மந்த்ரமத்₄யாபயேத் கு₃ரு: ।
ஸம்ஸ்காரா: பஞ்ச கர்தவ்யா:
பாரமைகாந்த்யஸித்₃த₄யே ॥
[பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ஆசார்யன் மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். ஒருவன் பரமைகாந்தியாவதற்காக ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும்.]

345. 84-வது ப்ரமாணம் காண்க.

346. த்வயத்தின் பெருமையும், வீர்யமும், பலமும் எத்தகையது! மங்களத்தை அளிப்பதாய், வேதஸாரமாயிருப்பதாய், பழையதாயிருப்பது மந்த்ரரத்னமான த்வயம் எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதாயும், எல்லாப் புண்ணியங்களையும் வளர்ப்பதாயும், செல்வங்களைத் தருவதாயும், ஜனங்களை வசப்படுத்துவதாயும், உண்மையாகவே (அல்லது உடனே) ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டச்செய்வதாயுமிருப்பது அது.

347. ஒரு வருடமாவது கு₃ருஶுஶ்ரூஷை செய்யாதவனுக்கு உபதேசம் செய்யலாகாது.

348. இத₃ம் தே நாதபஸ்காய நாப₄க்தாய கதா₃சந ।
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்₄யஸூயதி ॥
[பரமரஹஸ்யமான இவ்வர்த்தத்தை தவம் புரியாதவனுக்குச் சொல்லலாகாது; (தவம் புரிந்தவனாயினும் உன்னிடமும் என்னிடமும்) பக்தியில்லாதவனுக்கு ஒருபோதும் உபதேசிக்கக்கூடாது, (தவமும் பக்தியுமிருந்தாலும்) ஶுஶ்ரூஷை செய்யாதவனுக்குக் கூறலாகாது; (வேறு எத்தனை குணமிருந்தாலும்) என்னைக்குறித்து அஸூயை கொள்பவனுக்குச் சொல்லவே கூடாது.]

---

344. வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 8-63. 346. ப்ரபந்நாம்ருதம் 108-40.
347. 348. கீதை 18-66.

349. 251-வது ப்ரமாணம் காண்க.

350. ப்ரணவத்தை முதலிலும், நமஸ்ஸை நடுவிலும், நாராயண பததலைதக கடைசியிலும் கொண்ட அஷ்டா க்ஷர மந்திரமானது மனிதர்களுககு எலலா ஸித்திகளை யும அளிபபதெனறும, மோக்ஷமடைய விருமபுகிற வர்களால (ஸாதனமாக) எபபோதும ஜபிககததககது தெனறும, போக₃மோக்ஷப₂லங்கள் இரணடையும அளிபபதென்றும், ப்ரபனனாகளான வைஷ்ணவர் களுககு (ஸவயம் ப்ரயோஜனமாக) எப்போதும அநு ஸநதிககத்தககதெனறும, பகதியையும், ஞானததை யும வளாபபதெனறும் அறியவேணடியது.

351. அனைததிலும் ரஹஸ்யமான பகதியோக விஷயமான மேலான என வார்த்தையை மறுபடியும கேள். எனககு நீ மிகவும் இனியவனுகையால உனககு நனமையைச் சொலலுகிறேன.

352. 348-வது பரமாணம காண்க.

353. ஒரு வருடமோ, அதிற பாதியோ, மூன்று மாதமோ பலவிதமான உபாயஙகளால சிஷயனைப் பரீக்ஷை செய்து, கைம்மாறு கருதாமல கேவலகருணையாலே உபதேசிககவேண்டியது.

354. மதங்கொணடவாகளுககு, விதயை, தனம், நலலகுடிப் பிறபபு ஒவ்வொனறும மததிறகுக காரணமாகிறது. இவைகளே நலலோர்களுககு (மதத்திறகு நேமாறுன) தமததிறகுக காரணமாகினறன.

355. குருவே மேலான பரஹ்மம; குருவே மேலான தனம, குருவே மேலான காமம, குருவே மேலான ப்ராபயம;

350. பரபநநாம்ருதம 21-15, 17, 18. 351. கீதை 18-64.
353. ஶாணடிலயஸமருதி 1-116 354. பரபநநாம்ருதம் 22-18,19.
355 பரபந்நாம்ருதம 23-40, 41.

குருவே மேலான கலவி, குருவே மேலான ப்ராபகம், அப்பரமபொருளேயே உபதேசிப்பதால குரு அதைக காட்டிலும் உயர்ந்தவர்.

356. ஆசார்யனே நேரே நடமாடும் பரமபுருஷன்; இதில ஐயமிலலை.

357. ஞானஸவரூபமான பரமபொருளே, அந்த ப்ரஹ்மத்தால போககடிககததககதாய், பொய்யானதான அஜஞானம் (அவிதயை) மறைக்குமாகில. அந்த அஜஞானததை யாரால அழிககமுடியும?

358. ப்ரஹ்மத்யானம் செய்யும துறவி யஜஞோபவீத மறறவனுல அவனுடைய கிரியைகளெலலாம் பயனறறவையாகும். அவனுகக ஶாஸதிரஙகளில பிராயசசிததம விதிககப்படுகிறது. அவன காயத்ரீ மந்திரஜபம் செய்தபோதிலும, ஆறு ப்ராஜாபதய கருச்₂ரஙகளைச் செய்விககவேண்டும், அவனுககு மறுபடியும் உபநயனம் முதலான ஸம்ஸகாரததைச் செய்விதது யஜஞோபவீதம் அணிவிககவேண்டும்.

359. அந்தணா தலைவரே! பரஹமசாயம, இல்லறம, வாந பரஸ்த₂ம, ஸங்யாஸம் (துறவறம) எனனும நாலு ஆஶரமங்களிலிருககும் இருபிறபபாளர்களுககும், பெணகளுக்கும், சூதரர்களுககும் விஷ்ணு ஸமபநதி யான தாபஸம்ஸ்காரம் நனகு தரிககத்தக்கதாக முனிவர்களால கூறப்பட்டது.

360 பூணூல, திரிதண்டம், கரகமெனப்படும பாத்ரம, ஜல பவிதரம், கோவணம, அரைநாண் ஆகியவை ஆயுளுள்ள வரையில (ஸங்யாஸிகளால்) கைவிடததகாதவை

---

356. பரபநநாமருதம 23-42. 357 ஸ்ரீபாஷயம-ஜிஜஞாஸாதி கரணம மஹாஸிததாந்தத்தில் அவிதயாப₄ங்க₃ப₄ாக₃த்தில எடுககப் பட்ட நாதமுனிகள அருளிய ஶ்லோகம. 358 to 360 பரபநதாமருதம 25-46 to 52. 359. பராசரவிஶிஷட 1-20, 21.

361. கமலாபதியின (கமலையாரின கணவரான வீரராக வரின) பிள்ளையாய், பேரருளாளனுடைய திரு வடிகளிலே எபபோதும அனபு செலுததுவதாகிற போஷக மருநதைப பருகுகினறவரான திருககச்சி நமபியை வணங்குகிறேன.

362. அயாவறுமமரர்களதிபதியான வராஹப பெருமாளை ஸேவிகக விருமபி, ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்ணராய், பாமபு கட்கரசரான அநந்தன எதில நினறுமவெளிவநதாரோ, ஸித்தாகள் பலரால ஸேவிககப்படும் அந்த அநநத ஸரஸ்ஸாகிற பெரிய புண்ய தீர்ததத்தில அபபோது முனிவாகளாலே கஙகை முதலான எலலா நதிகளின தீரத்தஙகளுமகொண்டுவநது சேர்ககப்பட்டன.

363. யாமுனமுனிவர்க்குப் பலகால வணககம்.

364. அழகிய தாமரை மலரில் வாழபவளும, அனைத்துலகங களையும நியமிபபவளும, வரதனுககு இனியவளும, (அநயாஹஶேஷதவம், அநயஶரணதவம, அநய போக்3யதவம் எனனும) (அல்லது ப்ராப்யதவம, புருஷகாரதவம, ஶேஷிதவம் என்னும) மூனறு ஆகாரங்களோடு கூடியவளுமான பெருந்தேவித் தாயாரை வணஙகுகிறேன.

365. மலைகள்அனைத்திற்கும அரசனுனஅததிகிரிககுவணக்கம்.

366. பரமபொருளின பர்யங்கததின பாதபீடத்தில அடி யிட்டு ஏறுகிருன.

367. மார்கழி மாததில சுக்லபக்ஷத்தில துவாதசியில் அருணோதயவேளையில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின நீரில எலலாத் தீர்த்தங்களும வந்துசேருகின்றன.

368. பொறகிரீடமுண்டையவரே! மூனறு விதமான அள வறறவரே! துழாய்மாலையால் அழகுபடுத்தபபட்ட

---

361. திருக்கச்சிநமபி தனியன. 363. ஆளவந்தார தனியன. 366. கௌஷீதகீ 1-51. 367. பரபந்நாமருதம 30-18.

வரே! எலலாவுலகிறகும ஆதாரமானவரே! சங்கம, சகரம, கதை முதலான ஆயுதங்களை தரிப்பவரே! கணணிககுறுங்கயிறறுல கண்டுணடவரே! ஐமபுலன களுககு ஈசரே! வேதஸ்வரூபியே! ஜநார்த்தனரே! அஸுரசதருவே! லோகநாதரே! சார்ங்கமெனனும விலலாணடவரே! உமககும் வநதனம் ஆகுக.

369. அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டே₂த து தி₃நமேகபி த்₃விஜ.
[இருபிறப்பாளன ஒருநாள்கூட நாலு ஆஶ்ரமஙகளில ஒனறில இலலாதவனுயிருக்ககூடாது.]

370. நீ அதுவாகிருய்.

371. பரிசுத்தமான மகிழமாலையைத் திருமார்பில அணிந்து கொண்டிருப்பவரும, வேதத்துக்குப் புறம்பான தீய சமயவாதங்களைக கண்டிப்பவரும், அனைவராலும பூஜிக்கத்தககவரும், விஸதாரமான குருகாபுரிககுத தலைவரும, கவிகளுககு நாயகரும், சககரமேநதிய பெருமானுககு முனனே எழுந்தருளியிருபபவரும், காரியின பிள்ளையுமான நம்மாழவாரைத் தஞசமாகப் பற்றுகிறேன.

372. எலலா மநதிரங்களுககுள்ளும மநதிர ரத்னமான துவயம சுபதசையளிபபது; ஒருதடவை அநுஸநதிபப தாலேயே பரமபததைை அளிப்பது. மந்திரரதனம என்றும, துவயம எனறும், ந்யாஸம எனறும, பரபத்தி எனறும், ஶரணாக₃தி எனறும பெயா பெறற அது ஸ்ரீமநநாராயணனுககுரியதாகையாலே அனைவாககும் நனமை பயப்பதாகவும், எலலாப்பயனையும அளிபப தாகவுமிருககிறது.

373. உபசாராபதே₃ஶேந கருதாநஹரஹா மயா|
அபசாராநிமாந ஸாவாந க்ஷமஸ்வ புருஷோததம||

369. தக்ஷஸம்ருதி 1-10. 370. சாந 6-8-7. 371. பரபநநாமருதம 33-11. 372. ப்ரபநநாமருதம் (33-26, 27) (59-61, 62) 373. ஜிதநதே 1-20.

[புருஷோத்தமனே! உபசாரமென்னும் வியாஜத்தாலே தினந்தோறும் என்னால் செய்யப்படும் இவ்வுபசாரங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தருளவேண்டும்.]

374 278-வது ப்ரமாணம் காண்க.

375. 'கம' எனப்படும் நீரைக் கிரணங்களால் பருகுவதால் சூரியன் 'கபி:' எனப்படுகிறான்; 'கபிர் ப₃ப₄ஸதி தேஜநம' என்னும் வேதவாக்யத்தில் அந்த ஸூர்யன் 'கபி.' என்று ஓதப்படுகிறான்; இந்த ஸூர்யனால் எது அலர்த்தப்பெறுகிறதோ அத்தாமரை கப்யாஸமாகிறது என்று நிச்சயிக்கிறோம். ஆக, ஸூர்யனுடைய கிரணங்களால் அலர்த்தப்பெற்ற அத்தாமரை அழகையிட்டு பகவானுடைய திருக்கண்களுக்குஉவமையாகச் சொல்லப்படுகிறது.

376. 'அஸ' த₄ாது அலர்த்துவதைக் குறிக்கிறது.

377. ஸ்ரீரங்கநாதனாலே புத்திரனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவராய், கூரகுலத்தில் தோன்றுமணிவிளக்காய், கோவிந்தபட்டரென்னும் எம்பாருடைய சீடரான அப்பராசரபட்டர், ஆளவந்தாருடைய இரண்டாவது மநோரதத்தை நிறைவேற்றியருளினார்.

378. கோவிந்தராஜரின் வம்சத்தில் பிறந்தவராய், நல்லறிவுடைய பராங்குசபட்டர், ஆளவந்தாருடைய மூன்றாவது குறையை அடியோடு போக்கினார். ஆகையாலே வட்டமணிகுலத்துக்கு விளக்காக விளங்கினார்.

379. 109-வது ப்ரமாணம் காண்க.

380. குழந்தைகளும், ஊமைகளும், மந்தர்களும் குருடர்களுங்கூட நல்லாசிரியனாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டார்களாகில் பரமபதமடைகிறார்கள்.

---

375 தத்வஸாரம்-20. 376 பாணிநீயத₄ாதுபாட₂ம 377. லக்ஷ்மீகாவ்யம். 378 லக்ஷ்மீகாவ்யம். 380. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 1-32.

381. சிவனைக் காட்டிலும் மேலானதில்லை.

382. பரிசுத்தமானவையும், இனியவையுமான விதுர னுடைய அன்னங்களை (க்ருஷ்ணன்) புசித்தான்.

383. (தத்தாத்ரேயர் முதலில் துறவறம் பூணுகையில் அவருக்கு இருப்பிடமாயிருந்த) பரித₄ாந (காஷாய வஸ்திர) ஶிலையைக்கண்டு அந்தணர் தலைவர்கள் வணங்குகிறார்கள்.

384. பரமபுருஷரான அந்த தத்தாத்ரேய பகவான் வேத புஷ்கரிணியினுடைய கரையில் பரந்த சிலையின் மேலேயிருந்துகொண்டு காஷாய வஸ்திரத்தைச் சாத்தியருளினார்.

385. ஶ்வேதத்₃வீபத்தினின்றும் புள்ளரையனுகிற பெரிய திருவடியாலே வெள்ளை மண் கொண்டுவரப்பட்டு யாதவகிரியிலே வைக்கப்பெற்று, என் ஆணையாலே அது அழியாமல் வளர்கின்றது.

386. அம்ருதமதிஶயாநாத கீர்த்தநாத தி₃வ்யநாம்நாம்
அபிச ஹரிபராணும் பாத₃தீர்தத₂பரப₄ாவாத |
இதி க₃தபரிதாப: கஶ்சித₃ாஶ்சாயஶாலீ
கமபி யது₃கி₃ரிஸ்ஸத₂ம் காந்திஸிந்து₄ம் த₃த₃ாஶ ||

[அமுதத்தை விஞ்சி நிற்கும் பகவந்நாமங்களை ஸங் கீர்த்தனம் செய்வதாலும், ஹரியின் அன்பர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தப் பெருமையாலும், இவ்வண்ணமாக வருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆஶ்சர்யம் நிரம்பிய ஒருவன், யதுகிரியிலுள்ள ஒளிக்கடலான திருநாரணனைக் கண்டான்.]

---

381 கருமிகண்டன ஓலை. 382. பார-உத்யோ-74 383. நாரதீயம-யாதவாதரி மாஹாத்மியம 1-93. 384. நாரதீயம யாதவாதரி மாஹாத்மியம 9-28 385. நாரதீயம-யாதவகிரி மாஹாத்மியம 1-71, 72. 386. நாரதீயம்-யாதவகிரி மாஹாத்மியம 8-98.

387. ஆதௌ க்ருதயுகே₃ பராப்தே ப்₃ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸதா₃ ।
நாராயணேதி ஶைலஸ்ய நாமதே₄யமுதா₃ஹ்ருதம் ॥
த்ரேதாயாம ஸநகாத்₃யைஶ்ச பூஜயதே ச பர. புமாந் ।
வேதா₃த்₃ரிரிதி விக்₂யாத ஸேவ்யதே யோகி₃பி₄ஸ் ஸதா₃ ॥
த்₃வாபரே து யுகே₃ பராப்தே ராமகருஷ்ணாதி₃நாாசசித ।
யாத₃வாத₃ரிரிதி க₂யாத: ஸாவலோகேஷு கீாததித ॥
கலௌ யுகே₃ து ஸமபராபதே யதிநா பூஜிதஸ் தத
(யதிராஜேந பூஜநாத)।
யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதே₄யாநதரம் ஸ்மருதம
(கி₃ரே)॥

[முதல யுகமான கருதயுகததில ப்₃ரஹ்மாவிஞல பக வான பூஜிக்கப்பட்டான, (அபபோது) இந்த மலைகு 'நாராயணுதரி' எனறு பெயா வழங்கிற்று; த்ரேதாயுகத்தில ஸநகர் முதலாஞராலே பரமபுருஷன் பூஜிககபபட்டான; (அப்போது) 'வேதாத₃ரி' எனறு புகழபெறறு யோகிகளால இம்மலை ஸேவிககப் பெறறது. தவாபர யுகத்தில் பலராமகிருஷணாகள் முதலான யாதவாகளால பரமபுருஷன் ஆாச்சிககப் பட்டான; அதஞல புகழ்பெற்ற யாதவாதரி எனனும நாமம எலலாவுலகிலும பரவிறறு, கலியுகம் வந்த வுடன யதிராஜரால பூஜிககப்படுகையால இமமலைககு யதிஶைலம் எனறு மறறொரு பெயா ஏற்பட்டது.]

388. 381-காணக.

389. *ஒருவன (திருமால) திருவடியை நீட்டிஞன்; மறறொரு வன (பிரமன) அத்திருவடியை உகபபுடன விளககிஞன; வேறொருவன (சிவன்) அததீர்த்தததைந் தலையாலே தரித்தான; இவாகளிடையே எவன பெரியவன எனறு ஆலோசிககபபடட்டும.*

---

387 ஸாதவதாந்தாககத யாதவகிரிமாஹாதமியம 43-47.
389 சோழராஜஸபையில கூரததாழ்வான வாககு

390. யச்சௌ₂சநி ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோத₃கேந
தீர்தே₂ந மூர்த்₄நி வித்₄ருதேந ஶிவ: ஶிவோऽபூ₄த் ।
த்₄யாதுர் மந ஶமலஶைலநிஸ்ருஷ்டவஜ்ரம்
த்₄யாயேச்சிரம் ப₄க₃வதஶ் சரணாரவிந்த₃ம் ॥

[யாதொரு திருவடித் தாமரையை விளக்கிய நீரினின்றும் பெருகிய கங்கையெனும் சிறந்த நதியைத் தலையிலே தரித்து சிவன் சிவனானானோ, யாதொரு திருவடித்தாமரை தன்னை தியானிப்பவனின் மனத்திலுள்ள பாவங்களாகிற மலைகளைக்குறித்து எறியப்பட்ட வஜ்ரம்போல ஆகிறதோ, அத்தகையதான பரமபுருஷனுடைய திருவடித்தாமரையை தியானிக்கவேண்டியது.]

391. *சிவத்தை (குறுணியைக்) காட்டிலும் மேலானது இல்லையோ? அதற்கு மேலான த்₃ரோணம் (பதக்கு) இருக்கிறதே!*

392. *ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கல்யாண குணங்களாகிற அமுதத்தைப் பருகுகையால் எப்போதும் விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றவராயிருக்கும் பெரியநம்பிகளுக்கு நமஸ்காரம்.*

393. *யாமுநாசார்யரிடமிருந்து வேதாந்தார்த்தங்களைப் பெற்றவராய், யதிராஜரை ரக்ஷிப்பதற்காக த்வயமாகிற ப்ரபத்தியையும் மற்ற ரஹஸ்யங்களையும் அவருக்கு உபதேசித்தவராய், சோழராஜாவை அடைந்து, அவனுடைய ஸபையில் 'பரமபுருஷன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே' என்று நிலைநாட்டி, அவ்வரசன் செய்த சரீரத் துன்பத்தையும் பொறுத்தருளினவராய், நல்லோரான பெரியநம்பியை தியானிக்கக்கடவேன்.*

---

390. ஸ்ரீபாகவதம் 3-28-22. 391. கருமிகண்டன் ஓலைக்குக் கூரத்தாழ்வான் பதில். 392. to 399—உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய தனியன்கள்.

394. ஸமத்4மகுணங்கள் நிறைந்தவரும், யாமுனாசார்ய ருடைய அருளாலே சிறந்த அர்த்தங்களை அறிந்தவரும், ஞானம பக்தி முதலானவற்றின் கடலாயிருப்பவரும், யதிராஜரால ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட திருவடியை உடைய வரும் சரமஶ்லோகத்தின உண்மைப்பொருளில ஊன்றி நின்றவரும், அடியார்களுடைய பாபங்களைப போக்கு கின்றவருமான திருக்கோட்டியூர நம்பியை வணங்குகிறேன்.

395. ஸ்ரீய பதியின திருவடித்தாமரையில ஞானமும், பக்தியு மாகிற அமுதங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும், திருக் கோட்டியூர நம்பியெனனும பெயருடையவருமான ஆசார்யோத்தமரை ஆஶ்ரயிக்கிறோம.

396 ராமாநுஜ முனிவரருக்குத தமிழவேதமாகிற திருவாய் மொழியின பொருளை உபதேசித்தவராய், வாக்கு வன்மைமிக்கவராய, அறிவாளியான திருமாலை யாண்டான எனும ஆசாரயரை வணங்குகிறேன.

397. யதிராஜருக்குப் பராங்குசர் அருளிய ஆயிரம பாசுரங் களாலான திருவாய்மொழியைச சந்தை சொலலி வைத்தவராய், நாதமுனிகளின வமிசத்தவரான திருவ ரங்கபபெருமாளரையரை வணங்குகிறேன.

398. (ஸ்ரீநிவாஸனே இவரை அப்பா என அழைத்ததால்) நானமுகனுக்கும பாட்டனாராய், வாலமீகியின் வாக காகிற ஸ்ரீராமாயணத்தின பொருளை அனைவர்க்கும அளித்தவராய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய சிறந்த தேசிக ரான பெரியதிருமலை நம்பியின பொருட்டுப் பலகால நமஸ்காரங்கள்.

399. பேரருளாளனுடைய திருவடித்தாமரையைத தஞ்ச மாகவுடையவராய், பெரியவராய, ஸ்ரீகஜேந்த்3ரதா3ஸர் எனனும் திருநாமத்தை உடையவரான திருக்கச்சி நம்பிகளாகிற உமக்கு நமஸ்காரம்.

400. உபனிஷத வாககானது எந்த தேவனை ஒத்தாரும மிக்காரும இல்லாதவனுக ஓதுகினறதோ. அததிகிரியின சிகரத்திறகு ஆபரணமான அநத ப்ரணதார்ததிஹர வரதன் அடியேனுககு எப்போதும நன்மையை மிகுதியாக அருளுவாருக.

401. அத்திகிரியபபனே! கருமுகில போன்றவனுய், மைவண்ணநறுஙகுஞ்சிககுழலை உடையவனுய். திருவனநதாழவான மீது ஶயனிபபவனுய், தாமரைபோனற திருககைககளேயும், திருவடிகளேயும உடையவனுய், தாமரைபோனற திருக்கண்களேயுடையவனுன உனனே எப்போதும் என கண்ணுககு இலக்காககுவாயாக.

402. வைகுண்டமான மேலான உலகில, எப்போதும எழுந்தருளியிருககும தேவனேக் கண்களாலும, அறிவாலும கணடு அநுபவிககிருாகள்.

403. யதிராஜரான உடையவர் எழுநூறு யதிகளாலும், எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸநாதிபதிகளாலும, மற்றும் கணககறற விஷ்ணுபகதர்களாலும் நனகு ஸேவிககப் பட்டவராய் ஸ்ரீரங்கததில எழுந்தருளியிருககிருா.

404. **காவேரீ வாத்த₄தாம் காலே காலே வாஷது வாஸவ ।**
ஸ்ரீரங்க₃நாதே₂ா ஜயது ஸ்ரீரஙக₃ஸ்ரீர்ஶ்ச வாதத₄தாம் ॥
[திருககாவேரியானது (பயிாகளுககு) வேண்டிய காலங்களில பெருகட்டும, வேண்டிய காலங்களில இந்திரன் மழைபொழியட்டும; ஸ்ரீரங்கநாதன் வெற்றி பெற்று வாழட்டும்; திருவரஙகச் செலவம் வளரட்டும.]

405. **வைகுணடே₂ தத்ர கூரேஶ ந ஶாஸ்தரம் நைவ ச கரம**
[கூரத்தாழவானே! அவ்வைகுண்டத்தில சாஸ்திர விதியும், முறையும் கிடையாது.]

---

400 வரதராஜஸ்தவம-1. 401. வரதராஜஸதவம்-23.
402. 403. பரபநநாமருதம 33-14.
404 ஸ்ரீராமாயணபாராயணக்ரமம. 405. ப்ரபநநாமருதம 57-29.

406. எவரொருவர் அசயுதனுடைய திருவடிததாமரையிணை யாகிற பொனனில பேராசையாலே, மறற பொருள் களைப புலலென மதிததாரோ, எனனுடைய ஆசார்ய ராய், ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்ணராய், கருணைகோர் கடலான அத்தகைய ராமாநுஜருடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன.

407. விஷ்ணு ஸூகததகினாலும், விஷ்ணு காயத்ரியினாலும, நாராயணானுவாகததினாலும் அபரகாரயங்கள் அனைததையும செய்து பிளளையானவன் பிதாவை ஸநாநம செயவிககவேணடும.

408. கேஶவனுககே ஆட்பட்டதாயிருக்கும எல்லா அவயவஙகளையும உடையதும, மஙகளததையளிபபதுமான சரீரததை ப்ரஹ்மமேத₄ விதியலலாமல வேறு விதமாக எரிததுவிடககூடாது.

409. ப₃ரஹ்மமேத₄வ்ரதமானது ப₃ரஹ்மத்திடமே ஈடுபடட முனிவாகளால உபதேசிககபபட்டது. மிககசிறந்த இந்த ஸமஸகாரவிதி மஹாபாகவதர்களுககுச் செய்யப்படவேண்டியது.

410. வைஷணவாகளின ஸ்ரீ பாததீர்ததததைக் காட்டிலும மஙகளமான தீர்ததம எங்குமிலலை; அதிபரிசுததமான அவர்களுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தம கஙகையையும பரிசுததப்படுததுகிறதனறோ.

411. வைதிகாகளில சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவன, சுபகாரியஙகளின ஆதியில், சிறந்த நறசெலவங்களையும மங்களங்களையும அளிககும் திருவாய்மொழி ஸேவையை

406. ஸ்ரீவைகுணடஸ்தவம-1 407. ப்ரபந்நாமருதம 58-22. 408. பரபநநாமருதம 58-24, 25. 409. பரபநநாமருதம 58-25,26. 410. ப்ராசரவிசிஷடபரமதாமசாஸதிரம் 10-15, 16 411 to 412. பரஹ்மாணட புராணததிலிருபபதாக ப்ரபநநாமருதம (58-32, 33, 34, 35)லும எடுககபபடடது.

அந்தணர் தலைவர்களைக்கொண்டு செய்விக்கக்கடவன; அத்யுபகாரியங்களின் முடிவிலும் ஆசௌசப்பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் திராவிடவேதமானது அந்தணர் தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்படவேண்டும்.

412. குழந்தையின் பிறப்பினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முதலிலும், சாவினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முடிவிலும் முதன்மைபெற்ற திருவாய்மொழி ஆயிரமும் அந்தணர் தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்படவேண்டியது.

413. மஹாபாகவதர்களை ஆக்ஷேபிப்பதால் தேவர் தலைவனை விஷ்ணு உகப்பதுபோல், முறைப்படி தன்னை ஆக்ஷேபிப்பதாலும் உகப்பதில்லை.

414. எவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் வேதத்தின் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட தாலிபோல் விளங்குகின்றனவோ, அத்தகைய ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரரைக்குறித்து 'நம:' என்னும் சொல்லை ஓதுகிறோம்.

415. எம்பெருமானார் சிஷ்யர்களில் தலைவராய், வேதாந்தமறிந்தவர்களில் முதல்வராய் கூரகுலத்தின் தலைவரான ஸ்ரீ வத்ஸாங்கர் எனும் கூரத்தாழ்வானை உபாஸிக்கிறோம்.

416. துக்கங்களைப்போக்கும் எம்பிரானே! கணக்கற்ற குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், பயங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள் விழுந்தவனாகவும், (உன்னையொழிய வேறு) கதியற்றவனாகவும், 'ஶரணாகதன்' என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவனாகவுமிருக்கிற அடியேனை, (உன்) அருளினாலேயே உன்னுடையவனாகக் கொள்வாயாக.

---

413. பராஶரவிஶிஷ்டபரமதாமசாஸ்திரம் 10-7, 8. 414 ர-ஸ்த 1-1.
415. கூரத்தாழ்வான் தனியன். 416. ஸ்தோ-ர 48.

417. அர்ஜுநா! உனக்குப்போலே எனக்கும் பல பிறப்புக்கள் கடந்துவிட்டன. (ஆயினும், யான் அவற்றை அறிவேன், நீ அறியமாட்டாய்.)

418. 43-வது ப்ரமாணம் காண்க.

419. முக்காலும் சத்தியம் செய்து கூறுகிறேன், யதிராஜரே உலக குருவாவார். எல்லாவுலகையும் உய்விக்கச் செய்யவல்லவர் அவரே.

420. உலகனைத்தையும் ஓரே செயலால் வசப்படுத்த விரும்பினையாகில், பிறர் குற்றம் கூறுவதாகிற பயிரில் மேய்கின்ற இயல்வையுடைய மாடுகளாகிற உன் சொற்களை அப்படி மேயாதபடி தடுப்பாயாக.

421. 382-வது ப்ரமாணம் காண்க.

422. த்₃விஷத்₃நந்ந ந போ₄க்தவ்யம த்₃விஷந்தம நைவ போ₄ஜயேத ।
பாண்ட₃வாந் த்₃விஷஸே ராஜந்¹ மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா ॥
[த்வேஷிப்பவனின் அன்னம் புஜிக்கத்தக்கதன்று, த்வேஷிப்பவனை புஜிப்பிக்கவும் கூடாது. அரசனே! நீ பாண்டவர்களை த்வேஷிக்கிறாய். பாண்டவர்கள் எனக்கு ப்ராணனன்றோ.]

423 132-வது ப்ரமாணம் காண்க.

424. வேதே₃ஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷு ச வைஷ்ணவம் ।
பா₄ரதே ப₄க₃வத்₃கீ₃தா த₄ர்மஶாஸ்த்ரேஷு மாநவம் ॥
[வேதங்களில் புருஷஸூக்தமும், புராணங்களில் விஷ்ணுபுராணமும் பாரதத்தில் பகவத்கீதையும், தர்ம சாஸ்திரங்களில் மநுஸ்ம்ருதியும் சிறந்தவை.]

---

417. கீதை 4-5 419. ப்ரபந்நாம்ருதம் 61-45. கணியனூராச் சிறியாச்சான் வார்த்தை. 420.
422. பார-உத 74-27 424. ப்ரபந்நாம்ருதம் 112-50.

425. ஶுகோ முக்தோ வாமதே₃வோऽபி முகத
[சுகரும முகதரானுர், வாமதேவரும் முகதரானுர்]

426. எவருடைய திருததோள்களிரணடும விஷ்ணுவின சின்னஙகளான சங்கசக்ரஙகளால அடையாளம செய்யபபெறறவையோ, எவருடைய வாயில் பரம புருஷனின திருநாமஸங்கீரததனமே காணப்படுகிறதோ, எவருடைய நெற்றியில நேரான ஊர்தவ புணட்ரம் விளஙகுகிறதோ, எவருடைய கழுத்தில தாமரைமணிமாலே இருக்கிறதோ அததகைய வைஷ்ணவருககு அடியேனுகிறேன நான.

427. ஆசாரயனையுடைய புருஷனே உண்மையை அறிவான.

428. 153-வது ப்ரமாணம காண்க.

429. 356-வது ப்ரமாணம காண்க.

430. எவனெருவன சாஸதிரார்ததஙகளை சேகரித்துத தானும அவறறின படி நடந்துகாட்டிப் பிறரையும ஆசாரததில நிலைநிறுததுகிருனே அவனே ஆசார்யன எனபபடுவான்.

431. கு₃ஶபதம இருளைக குறிபபது; 'ரு' ஶப்தம அதன அழிவைக குறிபபது; இருளை அழிப்பவனுகையாலே ஆசார்யன குரு எனப்படுகிறுன.

432. 355-வது பரமாணம காண்க.

433. 272-வது ப்ரமாணம காணக.

434. 220-வது ப்ரமாணம காண்க.

435. அக்ருத்ரிமத்வச்சரணுரவிநத₃ப்ரேமப்ரகாஷாவதி₄ மாதமவந்தம் |
பிதாமஹம நாத₂முநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத₃ மத₃வ்ருததமசிந்தயிதவா ||

---

425. பரபநநாமருதம 112-50. 426 பரபநநாமருதம 62-41. 427 சாந 6-14-2 430 பரபநநாமருதம 63-5, 6. 431. பரபந்நாமருதம 6-7. 435. ஸ்தோ-ர 65.

[எனனுடைய நடத்தையை நினைக்காமல், உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில இயற்கையாயிருக்கும் மேலான அனபிறகு எலலைநிலமாயிருப்பவரும, ஆதமஸவரூபத்தை உணாந்தவரும, எனக்குப் பாட்டனாருமாகிய நாதமுனிகளைத திருவுள்ளததிற கொண்டு (எனனை) க்ஷமிததருளவேண்டும.]

436. தஸ்மை நமோ மது₄ஜித₃ங்க்₄ரிஸரோஜததவ-
ஜ்ஞாநாமருதாப₃தி₄ மஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே।
நாத₂ாய நாத₂முநயேऽதர பரதர சாபி
நிதயம யதீ₃யசரணௌ ஶரணம மதீ₃யம்॥

[இவ்வுலகிலும, மேலுலகிலும் எபபோதும எந்த ஸ்ரீமநநாதமுனிகளின திருவடிகள் எனககுப் புகலிடமோ, மதுவை அழித்த எமபெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளைப்பறறிய உணமையறிவினுடையவும, அனபினுடையவும பெருமேன்மையின் முடிவே எலலையாயிருபபவரும (எனககு) நாதராயிருபபவருமான அந்த நாதமுனிகளுககு நமஸ்காரம.]

437. எனனால் நண்பர்களும், செலவங்களும் லஙகாராஜயமும் கைவிடபபட்டது. எனனுடைய அரசும் உயிரும், ஸுகஙகளும தேவரீரிடததில் அடங்கியுள்ளன.

438. 106-வது பரமாணம காண்க.

439. தேஷாம ஸமப₄ாஷமாணாநாமநயோநயம ஸ விபீ₄ஷண।
உததரம தீரமாஸாத₃ய க₂ஸ்த₂ ஏவ வ்யதிஷ்ட₂த॥
[ஒருவருககொருவர் அவர்கள பேசிககொண்டிருககையில, அவ்விபீஷணன் (லங்கையின) வடககுககரையை அடைநது ஆகாயத்திலேயே நிலைநினறான.]

440. வத₄யதாமேஷ த₃ணடே₃ந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ் ஸஹ।
ராவணஸ்ய நருஶமஸஸ்ய ப₄ராதா ஹயேஷ விபீ₄ஷண:॥

436 ஸ்தோ-ர 2. 437. ரா-யு 19-5 439. ரா-யு 17-8.
440 ரா-யு 17-29.

[கடுமையான தண்டனையினால் மந்திரிகளுடன கூட இவன ஹிம்ஸிககப்படட்டும, இந்த விபீஷணன கரூரனான ராவணனுடைய தமபியனறோ.]

441. ந சேத ராமாநுஜேதயேஷா சதுரா சதுராக்ஷரீ ।
காமவஸத₂ாம பரபத₃யேரந ஜநதவோ ஹந்த மாத₃ருஶா ॥

['ராமாநுஜ' எனனும வலலமைமிகக நானகு எழுததுககள் இலலையாகில எனனைபபோனற ஜந்துககள் எனன நிலையை அடைந்திருபபார்கள?]

442. சஙகரா முதலான வகரபுததியுடையவாகளாலே அவப பொருளுரைககப்பட்ட வேதாந்த வாககியஙகளை மறு படியும் உணமைபபொருள் விளங்குமவையாகச் செய் வதறகாகவும, அதற்குமமேலே நம்மாழவார் முதலிய ஆழவார்களாலே அருளிச்செய்யபபடட சரணாகதி சாஸதிரங்களான திவயபரபநதஙகளைப் பொருள விளங்கச்செய்து ஸமஸாரககடலினினறும எலலா ஜனஙகளையும கைதூககிவிடுவதறகாகவும எம பெருமானார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில அவதரிததருளினார்.

443. எலலையற்ற வேதாந்தங்களுடைய மிகப்பரநத ஆழ்நத கருத்துககள் ஒருமிடறானவையே எனறு நிலைநாட்டி வியாககியானம செய்கையால ஆதிசேஷனின அவதார மெனறும, பகவநநியமனமாகிற பெருமபாரததை ஏறகையால ஸாவேஶவரனுடைய சேனை முதலியாரின அவதாரமெனறும, நலலோாகளை ரக்ஷிககையாலும், தீயவாகளைத் தொலைபபதாலும, அவனுடைய பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமெனறும, ஆசாாயதவபூாத்தியாலே ஸ்ரிய:பதியான அவனுடைய அவதாரமென்றும உடையவரைப்பறறி நலலோர்கள் கூறுகினறனர்.

444. வேதார்ததங்களைப பேரருளாளன் மூலமாக (திருக்கச்சிநமபிகளிடமிருந்து) உள்ளபடி அறிந்து, அநதப்

441. பரபநநாமருதம 64-46,

பேரருளாளனுடைய ஆணையாலே எலலாப் பற்றுகளை யும துறந்தபின்பு திரிதண்டத்தினல அலங்கரிககப் பட்ட பெருமைபெற்ற திருககையை உடையவராய் ஸ்ரீரஙகததில எழுந்தருளியிருநதாா எம்பெருமானா, பிறகு, ஸ்ரீய:பதியினுலே அவதாரங்களில நடமாடப் பெறற இநநிலவுலகிலுள்ள திவ்யதேசஙகளில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன கூடிநினறு ஸேவிததுக கொணடு ஆஙகாஙகு சிறந்ததான ஆராதனமுறைகளை ஏறபடுததிககொண்டு (ஸ்ரீரங்கம் எழுநதருளினுர்).

445. ஸரஸ்வதியினுடைய ஸமீபததையடைநது, அவளால தம கரநதமான ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை அங்கீகரிககபபெறற வராய், வேதததுககுப் புறம்பானவர்களையும் (வேதததை ஒபபுககொண்டபோதிலும) அதற்கு அவ்பபொருளுரைத்து வஞசனைசெய்யவலல குதருஷ்டி களையும ஜயிததருளினா யதிராஜர்; பாரததேசததை ப்ரதக்ஷிணமாக வலமவநதுகொணடு, சேதனா அனைவரையும பரமபாகவதாகளாகச் செய்துகொண்டு, பரமபுருஷாாத்தத்தையடையச் சிறந்த ஸாதனமாய், தேவரஹஸ்யமாயிருககும் 'நயாஸம' எனபபடும சரணுகதி தர்மததை விரைவில் வெளிபபடுததிக கொணடு எழுந்தருளியிருந்தார்.

446. அதன் பிறகு, ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அருளிச செய்தாா, கிருமிகண்டன் காரணமாக 'ஹோசளம' என்னும தேசத்திறகுச் சென்று, குறறமற்ற யாதவ கிரியிலே சேர்ந்து, பின்பு ஸ்ரீரஙகத்தை அடைநது, எழுபத்துநான்கு ஆசார்யாகளைககொண்டு வைதிக மதங்களுள் சிறந்த விசிஷ்டாத்வைதம எனனும ஸிததாந்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரா இவ்வுலகில பலவித மாகப் பரப்பிககொண்டு எழுந்தருளியிருநதாா.

447. ஸ்ரீயதுகிரியில் தம்முடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு விஷயமாக்கிக்கொண்டு. புகழ்பெற்ற கருணையுடையவராய். இப்போதும் (அர்ச்சாரூபியாய்) எழுந்தருளியிருக்கிறார் எம்பெருமானார், குருபரம்பரைக்குத் தலைவரான அவரை வணங்குகிறேன்.

448. கீதாபாஷ்யத்தையும், புகழத்தக்க வேதாந்த பாஷ்யத்தையும், வேதாந்த ஸாரத்தையும், வேதாந்த தீபத்தையும், கத்யத்ரயத்தையும், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தையும், நித்ய திருவாராதனம் பற்றிய க்ரந்தத்தையும் அருளிய யதிராஜரை ஆச்ரயிக்கிறேன்.

449. அத்திகிரியருளாளனின் அருளினாலே வேதாந்த விழுப்பொருள் அனைத்தையும் அறிந்தவராகி வேதத்துக்குப் புறம்பான பாஹ்யர்களையும், அவப்பொருளுரைக்கும் குத்ருஷ்டிகளையும் வென்று, சேதனரனைவரையும் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகச் செய்து, ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் அருளிச்செய்தருளினார் எதிகட்கிறைவர்; ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசங்களிலே பிரஸித்திபெற்று விளங்கும் திருக்குணங்களை உடைய ஸ்ரிய:பதியை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அத்தகைய எம்பெருமானாரை யான் துதிக்கிறேன்.

450. 242-வது ப்ரமாணம் காண்க.

451. புண்ணியமாகிற தாமரை மலருவதற்காகவும், பாவமாகிற இருள் அழிவதற்காகவும் ஸ்ரீராமானுஜராகிய ஸூர்யன் இப்புவியில் அவதரித்தருளினார்.

452. பனிரண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை அணிந்திருப்பவரும், த்ரிதண்டத்தால் விளங்கிநிற்பவரும், காஷாயத்தினால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரும், ஶிகையினாலும், பூணூலாலும் அழகுபெற்றுநிற்பவரும், திருத்தோள்களில் சக்கரம் சங்குகளால் திருவிலச்சினையிடப்பெற்றவரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், துளஸிமணிமாலையும், தாமரைமணிமாலையும் அணிந்தவரும், அஞ்ஜலி

முதரையுடன் கூடியவரும், ஸூர்யனை நிகர்த்தவரு மான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

453 இவர் ஆதிசேஷனோ? ஸேனைமுதலியாரோ? ஶ்ரிய பதியோ? என்று பேரறிவாளர்களான ஸாத்விகர் களாலே உலலேகிக்கப்படும் யதிராஜர்க்கு மங்களம்.

454 திரேதை, துவாபரம் ஆகிய முன் யுகங்களில் ராமானுஜர்களால் (தசரத ராமனின் தம்பியான லக்ஷ்மணனாலும், பலராமனின் தம்பியான கண்ணனாலும்) அழிக்கப்பட்ட ராவணி (ராவணபுத்ரனான இந்திரஜித்து) கம்ஸன் முதலான அஸுரர்களே சங்கரர், யாதவப்ரகாசர் முதலானோராக இப்புவியில் பிறந்திருப்பவர்களாக அறுதியிட்டு, அவர்களை அடக்கு வதற்காக அவதரித்தருளியவரும், அதற்குத்தக்க ராமானுஜன் எனும் திருநாமத்தை வஹிப்பவருமான யதிராஜர், இரு மதிள்களுக்கு இடையிலுள்ள மண்ட பத்தில் எழுந்தருளிப் பெருமை பெற்றுவிளங்குகிறார்.

455. முனிவரான ஸ்ரீராமானுஜர் பகவான் வ்யாஸரோ என்றும் பராசரமுனிவரோ என்றும், ஸ்ரீஶௌனகரோ என்றும், ஸாக்ஷாத் நாரதரோ என்றும், ஶடகோபரோ என்றும், பருஹஸ்பதியோ என்றும், ஆதிசேஷனோ என்றும், லோகநாதனாய் சேஷியான புருஷோத்தமன் தானோ என்றும், உலகுக்கு ஶேஷிணியான பெரிய பிராட்டியார் தானோ என்றும் யாவரும் புகழ்வதற் காகவும் உலகங்களுக்கு நன்மையின் பொருட்டும் அவதாரம் செய்தருளினார்.

456. **சரிதம் ரகுநாதஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।**
ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஶநம் ॥
[ரகுநாதனின் சரித்திரம் நூறுகோடி கிரந்தம் விஸ் தாரமுள்ளது. அதில் ஒவ்வோரக்ஷரமும் பஞ்சமஹா பாதகங்களையும் போக்கவல்லது.]

---

453. ஸ்ரீபாஷ்யகாரமங்களம் 19.

457. ஜக₃த்₃கு₃ருவான எமபெருமானுருககு நூறறுககுமேல இருபது வருடங்கள் கழிநதன.

458. எவருடைய திருவடியை ஆஸ்ரயித்தவர்களின திருவடியை அணடியவாகள் தம கடாக்ஷம, பேச்சு முதலானவறறால உலகையே பரிசுத்தப்படுத்துவரோ.

459. 380-வது ப்ரமாணம காணக.

460. 185-வது பரமாணம காண்க.

461. ஹரியினிடம நனகு ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்தவன ஒருவனோடு ஸமபநதததாலேயே, அவனுககு முறபட்டவர்களும பிறபட்டவாகளும் மோக்ஷமடைகினறனர்.

462. வைஷ்ணவன் ஒருவனை ஆஸ்ரயிததிருபபவாகள், பசுவாகவோ, மனிதனுகவோ, பக்ஷியாகவோயிருந்தாலும், அவ்வொருவனுலேயே அவர்கள் அனைவரும விஷ்ணுவின பரமபததனதை அடைகினறனா.

463. கைங்கர்யச் செலவம நிறைந்த வைகுண்டம எனும் அபராக்ருதலோகததில.

464. (குணஙகளால்) தனககுத தகுந்தவளாயிருககும் பெரிய பிராட்டியாரோடு கூட எழுந்தருளியிருபபவனை.

465. அப்போதலர்ந்த தாமரைப் பூப்போலேயிருககிற திருக்கண்களை உடையவனை.

466. அப்போதலர்நத தாமரைப் பூப்போலேயிருககிற திருவடியிணையை உடையவனை.

467. அழகையுடையதாய், வைஜயந்தி எனப்படும் வநமாலையாலே விளஙகாநிறபவனை.

468,469. **ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்தஸமஸ்தாத்மைஸ்வாயம், வைநதேயாதி₃பி₄: ஸ்வப₄ாவதோ நிரஸ்த ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப₄ாவைர் ப₄க₃வத்பரிசர்யாகரண**

---

461. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 1-31. 462. சாண்டிலயஸ்மருதி (1-15)
463 முதல 477 முடிய ஸ்ரீவைகுணடகத்யம சூர்ணை 3.

யோக்₃யை பு₄க₃வத்பரிசாயைகபே₄ாகை₃ · நித்ய ஸித₃தை₄ரநநதைர் யத₂ாயோக₃ம ஸேவயமாநம்

[கைங்காயச் செலவததுககு இட்டுப்பிறநத ஸேனை முதலியாரிடம் வைககப்பட்ட தமமுடைய எலலா ஐஶவாயத்தையுமுடையவனுய் ஸமஸார ஶமபந்தத்தால் ஏற்படும் எலலாத் தன்மைகளும இயலவாகவே அற்றவாகளாய், பகவானுககுக கைஙகர்யம பண்ணுவதற்கு இட்டுப பிறநதவாகளாய், பகவத கைங்கர் யத்தைத தவிரத தஙகளுககு ஒரு த₄ாரகமினறிககே யிருபபவர்களான கருடன முதலான கணககற்ற நிதயஸூரிகளால் நினற நிலைகளுககுத் தககபடி ஸேவிககப்படுமவனை.]

470. மிகத்தெளிவான அழகிய கடாக்ஷத்தாலே எலலாச் சேதனரையும் உகப்பிககினறவனை.

471. பகவானுன நாராயணனை மனததாலே ஸாக்ஷாதகாரம செய்து.

472. (பகவான் எப்போதும் தனக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பதையும) தான எபபோதும் அவனுககு தாஸனுயிருப்பதையும் இயலவானதாக அநுஸநதிதது.

473 பகவானுன நாராயணனை நான எப்போது கண்ணுல் காண்பேன?

474. பகவானுடைய திருவடித்தாமரையிணையைத தலையாலே எபபோது நான தரிப்பேன?

475. ஸாவேஶவரன் திருவடிகளில் கைஙகர்ய ருசியாலே இதர விஷய பே₄ாக₃ஶரததை நீங்கப்பெறறவனுய், ஸமஸார ஸமபநததததால் வரும ராகம், தவேஷம முதலான இயலவுகள் தனனடையே அழியப்பெற்றவனுய், எனறைககு நான அததிருவடிததாமரையிணையைக கிட்டுவேன?

476. புருஷோத்தமனுனவன தன னுடைய மிகக குளிாநத திருக்கணகளாலே கடாக்ஷித்து (இனிய பேச்சாலே கைஙகாயததிலே என்னை ஏவபபோவது எபபோதோ?)

477. து₃ராதே₃வ ப₄க₃வநதம் ஶேஷபே₄கே₃ ஶ்ரியா ஸஹா ஸீநம் வைநதேயாதி₃பி₄ ஸேவ்யமாநம. 'ஸமஸதபரி வாராய ஶ்ரீமதே நாராயணுய நம:' இதி ப்ரணமய

[திருவணநதாழவான மடியிலே. பெரியபிராட்டியா ரோடு கூட எழுந்தருளியிருபபவனும் கருடன முதலான நிதய ஸூரிகளால் ஸேவிககபபடுமவனு யிருககிற பகவானை.'எலலாபபரிவாரஙகளோடும கூடிய ஶ்ரீமானுன நாராயணனுககு நமஸ்காரம என று தூரததிலே தண்டனிட்டு]

478. நாராயணனுககு நமஸ்காரம்.

479,480. ததோ ப₄க₃வதா ஸவயமேவ ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந அவலோகய ஸஸ்மிதமாஹூய ஸமஸத கலேஶாபஹம நிரதிஶயஸுக₂ாவஹம ஆதமீயம ஶ்ரீமத பாத₃ார விநத₃யுக₃ளம் ஶிரஸி கருதம த₄யாதவா அமருத ஸாக₃ராநதர் நிமக₃ந ஸாவாவயவஸ் ஸுக₂மாஸீத

[அதற்குபபின பகவான் தானே ஆத்மாவை உயிாப பிககும் அழகிய கடாக்ஷததாலே குளிரககணடு, புன்முறுவலோடு கூபபிட்டு, எல்லாததுனபஙகளையும் போககடிபபதாய் எலலையற்ற இன்பமளிப்பதான தன திருவடித்தாமரைகளைத் தன தலையிலே வைபப தாக தியானிதது ஆநந்தமாகிற அமுதககடலில முழகிய எலலா அவயவஙகளையும் உடையவனுகி ஸுகமாக வாழக்கடவன்]

481. ஆநயைநம் ஹரிஶரேஷ்ட தத்தமஸ்யாப₄யம மயா।
விபீ₄ஷணோ வா ஸுக்₃ரீவ! யதி₃ வா ராவண: ஸ்வயம் ॥

---

478. திருமந்திரம். 479, 480. ஶ்ரீவைகுண்டகதயம சூர்ணை 6
481. ரா-யு 18-34.

[வானரர்களுள் சிறந்தவனான ஸுக்ரீவனே! இவனை அழைத்து வா; விபீஷணனாயிருந்தாலும், ராவணன் தானேயாயிருந்தாலும், இவனுக்கு என்னால் அபய மளிக்கப்பட்டது.]

482. சதுர்த்த₃ஶே ஹி ஸம்பூர்ண வர்ஷேऽஹநி ரகூ₄த்தம।
ந த்₃ரக்ஷ்யாமி யதி₃த்வாம து ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாஶநம்॥
[ராகவரே! பதினான்கு வருஷம் முடிந்தபின் அடுத்த பகலில் உம்மைக் காணவிடில் அக்னியில் நுழைந்துவிடுவேன்.]

483. க₂ட்வாங்கோ₃ நாம ராஜர்ஷி. ஜ்ஞாத்வேயத்தாமிஹாயுஷ:।
முஹூர்த்தாத் ஸர்வமுத்ஸ்ருஜ்ய க₃தவாநப₄யம் ஹரிம்॥
தவாப்யேதர்ஹி கௌரவ்ய ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி₄॥
[கட்வாங்கனென்னும் ராஜரிஷியானவன் தன் ஆயுள் முஹூர்த்தநேரமே என அறிந்து அந்த நேரத்துக்குள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஹரியைப் புகலாக அடைந் தான். குருகுலத்துதித்தவனே! இப்போது உனக்கு **ஆயுளின் எல்லை ஏழுநாளளவாக உள்ளது.]**

484. கர்மமாகிற கயிற்றாலே கட்டுண்டவன்.

485. லக்ஷ்மணன் சென்ற (பரலோக) வழியில் இன்றே செல்வேன்.

486. இவ்வண்ணமாக சிஷ்டர்களுள் சிறந்தவரான கூரத்தாழ்வான சடகோபன் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடைந்த வளவில், வேதாந்த வ்யாக்யானத்தில் திறமையையும், சிஷ்ய ஜனங்களையும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய கைங்கர்யத்தையும் வேதாசார்யபட்டர் முதலானோரிடத்திலே வைத்தருளிப் பின்பு உயர்ந்ததான பரமபதத்தை ஏறியருளுவதற்கு உடையவர் திருவுள்ளம் பற்றியருளினார்.

---

482. ரா-அ 112-25, 26. 483 பாகவதம் 2-1-13, 14. 484. ஸ்ரீரங்ககத்யம் சூர்ணை-2. 485. ரா-உ (107-3). 486. திவ்யஸூரிசரிதம் 18-95.

487. பொய்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களுடைய அருளிச செயலகளாகிற சிறந்த படிகளாலே கட்டப பட்டதும், துவயம் திருமநதிரம எனனும் இரணடு பககத்தடிகளை உடையதும், ஸ்ரீபாஷ்யமாகிற முளை களாலே அசையாமலிருப்பதும் பரமபதததை அடை விப்பதுமான ஏணியை தத்தம ஆசார்யர்களாலே உபதேசிககபபட்ட அர்த்தஙகளாகிற வழியாலே அடைநது எலலா ஜனஙகளும எபபோதும ஏறி இனபுறக கடவர்கள்.

488. முற்கூறியபடியாக மஙகளாசாஸனம் செய்தருளி, அநத ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜர், பொய்கையாழவார், நமமாழவார் முதலிய ஆழவார்களுடைய அர்ச்சா விகரஹஙகளையும, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய விகரஹஙகளையும், அவாகளுடைய பிரபந்தங்களோடு கூட ஸ்ரீரங்கம் முதலான திருப்பதி களிலே பிரதிஷ்டை செய்து தாம நிதயஸூரிகளோடு கூடிய அபபரமபதத்தை அடையத் திருவுள்ள முடையவரானா.

489. திருவோலக்கத்தில சிஷ்யவர்ககங்களுககுப பரிசளித்து வந்த யதிராஜரானே, மறறவர்களிடமிலலாத அதிக மான தகுதிகளைககொண்டு, தனனுடையதான ஸ்ரீபாஷயஸிமஹாஸனம யாதொரு நடாதூராழவான பொருட்டுக கொடுக்கப்பட்டதோ.

490. கிநது ப்ரபத்திபு₃லதாரித விஷ்ணுமாய
மத்₃வமஸ்ய ராஜகுல து₃ாலலிதம் கிலேவம்।
ஸ்ரீரங்க₃ராஜகமலாபத₃லாலிதத்வம
யத₃வாऽபராத₄யதி மம ஸ்துதிஸாஹஸோऽஸ்மிந ॥
[ஆயினும, பரபததியின் மிடுக்கினால தாணடுவிககப் பட்ட எமபெருமானுடைய மாயையை உடையவாகளான

487. திவ்யஸூரிசரிதம 18-96. 488. திவயஸூரிசரிதம 18-97.
489. நடாதூராழவான தனியன. 490. ரஙகராஜஸதவம 1-17.

என் முன்னோர்களின் சிறநத குலததில் பிறந்ததனு லுணடான செருக்கு (என்னை) இபபடித் துதிபாடும் படி செய்ததனரே. அலலது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், ஸ்ரீரங்கநாதன ஆகிய இருவருடைய திருவடிகளிலும சீராட்டி வளாககபபெறறமை எனககுண்டான இந்தத் துதிசெய்தலாகிற துணிச்சலான காரியததில குறற வாளியாகினறது]

491. என்னிடமே நெஞசை வைததவர்களாய், எனனிடம் உயிரையே வைததவாகளாய், ஒருவர்கொருவா (என் குணஙகளை) உணர்த்துகினறவாகளாய்.

492. (1)ஸ்ரீபாஷ்யததைக கறறு சிஷ்யர்களுககு உபதேசிககை (இது இயலாவிடில) (2) நமமாழவாா முதலானோருடைய அருளிசசெயல்களில ஈடுபட்டு ஓதியும ஓதுவிததும செலலுகை (இதுவும இயலாவிடிம) (3) எமபெருமான உகந்தருளின திவயதேசங்களில வாழந்து அவனுககுக் கைங்காயம செய்வது (இதுவும இயலாவிடில) (4) திருநாராயணபுரம போனற திவ்யதேசத்தில ஒரு குடில கட்டி வாழவது (இதுவும இயலாவிடில) (5) ப்ரபததிமந்திரமான த்வ்யததின அர்த்தத்தை அனு ஸந்தித்தல (இதுவும் இயலாவிடில) (6) என்னை சரணமடைந்தவனுக்குக் கைங்கர்யம செய்து வாழவது எனனும் ஆறு செயலகள் ப்ரபத்தி நிலைககு மிகச் சிறந்த உதவிசெய்பவை.

493. தாமரைக்கணகளை மூடியருளினர்.

494. மாசி மாதத்தில் சுகலபக்ஷததில் தசமிதிதியில சனிககிழமையில நடுபபகலில தனனுடையதான திருவாதிரை நக்ஷததிரததில் யதிராஜரான உடையவா ஆதிசேஷனகிற தாமான தன்மையை அடைநதாா.

491. கீதை 10-9 492. எமபெருமானாா ஸ்ரீஸூகதி 493.
494. பரபநநாமருதம 68-25, 26

495. எப்படிப் பாமபானது தன் தோலினின்றும் விடுபடுகிறதோ (அப்படியே இவன பாபங்களினின்றும விடுபடுகிறுன.)

496. பழையதான தோலைப் பாமபு விடுவதுபோல சரீரததை விடப்போகிறேன.

497. ஸ்தூ₂ல ஶரீரமாகவும், ஸூக்ஷ்ம ஶரீரமாகவுமிருககும் ப்ரக்ருதியை பழைய வஸதிரததைக் கழிககுமாபோலே சிரமமிலலாமல விட்டு.

497* தீ₄ர்லப₃த₄ா—கடபயாதிஸங்க்யைப்படி சக வருஷம 939 எமபெருமானுர் அவதார வருஷம். அறிவு அடையப் பட்டது என்று பொருள்படுகிறது.

த₄ர்மோநஷ்ட:—கடபயாதிஸங்கயைபபடி சக வருஷம 1059 எம்பெருமானுர் பரமபதிதத வருஷம அறம அழிநதது என்று பொருள்படுகிறது. [பரபநநாம்ருதம (68–26) ஶ்லோகத்தில் எமபெருமானுர் பரமபதித்த வுடன 'த₄ர்மோ நஷ்ட.' என்று அசரீரிவாககு ஏறபட்டதாக உள்ளது.]

498. தமமுடைய அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும் பூதூரிலும், ஸ்ரீரஙகத்திலும் எவருடைய உகபபுககாக யதிராஜர் அர்ச்சாவதாரமாக எழுநதருளினுரோ, குணங்களுககு இருபபிடமான அந்த ராமாநுஜார்யர் எனனும கநதாடையாணடானிடம் பகதி செய்கிறேன.

499. நம்பெருமாளுடைய திருவோலககத்திலே எந்த பட்டருடைய முகமாகிற நாடகமேடையிலே ப்ரஹ்ம விதயையானது நடனமாடுகிறதோ அநத ஸ்ரீபராசர பட்டருடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கக் கடவோம.

500. ப்ரமாணங்களாகிற நகங்களாலே வாதிகளாகிற மதங் கொண்டயானைகளின மத்தகங்களாகிற மதஙகளைப பிளக்கின்றவராய், வேதவாககுகளை கர்ஜிபபவரான

495. பரஶ்நோபனிஷத் 5-5 497. ஶரணுகதிகத்யம 20.

ஸ்ரீபராசரபட்டராகிய சிங்கம வெற்றிபெற்று விளங்குகிறது.

501. ரஙகேசனே கூரேசபுத்திரரான யாவரொருவராக அவதரிததாரோ, அததகைய ஸ்ரீபராசரபட்டார்யரைப பலகால வணங்குகிறேன.

502. 406–வது ப்ரமாணம காண்க.

503. யதிராஜருடைய பாதுகைகள எவருடைய பெயராலே (முதலியாணடான என்று) வழஙகபபடுகின்றனவோ, த₃ாஶரதி எனும திருநாமமுடைய அநத முதலியாண்டானின திருவடிகளை யான தலையாலே தரிககிறேன.

504. எமபெருமானுருடைய உகப்புககு உறுபபான குணங களாலே, அவருககு விடவொண்ணாத மருமகனா யிருககும மேனமையையும, பாதுகையாயிருககும பெருமையையும, திரிதணடமாயிருககும தனமையை யும பெறறவராகவும, (தம் திருவுள்ளத்தால) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு தாஸனாயிருககும தனமையை யும, (அவாகள் திருவுள்ளததால்) ஸ்வாமியாகவும், தலைவனாகவுமிருக்கும் சீர்மையையும் தாம் ஒருவரே பெற்றவராகவும, வாதூலகுலததின் தலைவராகவும உள்ள தாஶரதியாகிற முதலியாணடானை வணஙகுகிறேன.

505. எவரொருவர் யதிராஜராகிற கடலுக்கு நிறைந்த கலைகளை (1. சாஸதிரங்களை. 2. சந்திரகலைகளை) உடைய (பூர்ண) சந்திரனைப் புகழபெற்றிருககிறாரோ, குருகேஶ்வரர் என்னும திருநாமமுடைய ஆசார்யரான அந்தத் திருககுருகைப்பிரானபிள்ளான எனககு நல் வழியைக காடடுவாராக.

506. எவரொருவர் யதிராஜராகிற கடலுக்குச் சநதிர னென்று புகழபெறறவரோ, எவருடைய சிஷ்யர்களான

---

498 முதல 523 முடிய அந்தந்த ஆசாரயாகளின தனியனகள.

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரெனும் எங்களாழ்வான முதலானுர் ஸ்ரீபாஷ்யபாண்டித்யத்தில மிகக்புகழ்பெற்று விளங்குகின்றனரோ. எவரொருவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஆணையாலே தமிழ வேதமான திருவாய்மொழிக்கு முதன முதலில (ஆறுயிரப்படி எனும்) வியாக்கியான மிட்டருளினரோ. கருணை நிறைந்தவரான அத்தகைய திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளானைச் சரணடைகிறேன.

507. எம்பெருமானருடைய திருவடித்தாமரையிணை எந்தப் பேரறிவாளர்க்குப் ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருந்ததோ. ப்ரணதார்த்திஹரர் என்னும் திருநாமமுடைய அந்தக் கிடாம்பியாச்சானை வணங்குகிறேன.

508. ஆஸதிகர்களில தலைவராய். குருகேஸர் எனனும திருநாமமுடைய திருக்கோட்டியூர் நம்பியால (எம பெருமானருக்குத் திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யம செய்யுமபடி) யாசிக்கப்பட்டவராய். (அதற்குப்பின்) யதிராஜருக்குத திருமடைப்பள்ளி கைஙகர்யம் செய்தவரான ப்ரணதார்ததிஹரர் எனும கிடாமபியாச்சானை வணங்குகிறேன்.

509. எவரொருவர் யதிராஜரால இயற்றப்பெற்ற ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸரஸவதியிடம காண்பித்துவிட்டுத் திருமபி வரும வழியில் திருமலையில திருவேங்கடமுடையானை வணங்கி. ஓரிடைச்சிக்குப் பரமபதம் கொடுத்து. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால அளிக்கப்பட்ட 'வேதாந்தோதயனர்' என்னும் திருநாமத்தை தரித்தாரோ. ஆத்ரேயகுலத்துதித்த விஷ்ணுவெனும் ஆசார்யருடைய தம்பியான அந்தக் கிடாமபியாச்சானை தினந்தோறும உகப்புடன் வணங்குகிறேன்.

510. ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரெனும் எங்களாழ்வானின் திருவடித தாமரையில் பொருந்துவதற்கு என நெஞ்சம ஆசைப்

510. எஙகளாழவான தனியன. அவர் சிஷயரான நடாதூரமமாள் அருளிய தத்வஸாரத்தில் முதல் ஸ்லோகம.

படுகிறது, அததிருவடி தவிர்ந்த மற்றொன்றால் என்ன பயன்? அததிருவடியை அடியேன் அடைநதிராவிடில (அபிமாநதபுததியுடைய) எனககுஙகூட யதிராஜரின் ஸ்ரீஸூகதிகளின கருதது எபபடி வாககுககு வசப் பட்டிருககும?

511. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரான யதிராஜரின திருமுகததினின்றும் வெளிவருமபோதே ஸ்ரீபாஷ்யமானது எவரிடமும் அடியிட்டுத தஙகிறதோ, அந்த பகவதபாஷ்யகாரருககு இனிய மருமகனாராக எவர் இருநதாரோ, அததகைய வரதவிஷ்ணுவெனும திருநாமமுடைய ஆசாரயரை (நடாதூராழவானை) வணங்குகிறேன.

512. ஞானத்தில சிறந்தவராயிருநதும் கர்வத்தை விட் டொழித்தமையினால உகந்தருளிய எமபெருமானு ருடைய கருணைவெள்ளத்திறகுப பாததிரமாயிருந்தவ ராய், ஸ்ரீவதஸகுலததிறகுத திலகம போனறவராய், குணங்களுககுக் கொள்கலமானவரான வரதவிஷ்ணு வென்னும் சிறந்த ஆசார்யரை வணஙகுகிறோம்.

513. ஸ்ரீ ராமாநுஜமுனிவரரின திருவடிக்குறறேவலையே தாரகமாகக கொண்டவரும, ஸ்ரீபாஷ்யாம்ருதம் தங்கும கடலபோனறவருமான ஸ்ரீராமன என்னும திரு நாமமுடைய சோமாசியாண்டானை வணங்குகிறேன.

514. கார்கயகோதரமாகிற பெருங்கடல எவரைக் கண்ட வுடன எப்போதும் பொஙகுகிறதோ, அத்தகைய நடுவிலாழவானாகிற சநதிரனை நெஞ்சில எப்போதும நினைககிறோம்.

515. அருளாளபபெருமாள் (தயாபாலனதேவர்) என்னும் திருநாமமுடையவரும, ஞானஸாரம, ப்ரமேயஸாரம் என்னும் கிரந்தஙகளை அருளியவரும், அருள் நிரமபிய வருமான முனிவாககு நமஸ்காரம.

516. யதிராஜருடைய கருணைககு இருப்பிடமாயுள்ளவரும, யதிகளின வரிசைககு அலஙகாரமாயிருபபவரும, ஆசார்யாகளில தலைவராயுளளவருமான அருளாளப பெருமாள் எம பெருமானரை எபபோதும வணஙகுகிறேன.

517. எலலா ஆதமகுணஙகட்கும் இருப்பிடமானவரும, அஞ்ஞானவிருளைப போககுகினறவரும அடியாாகட்கு நலல உபாயமானவருமான அநநதாழவான எனும ஆசார்யரை வணஙகுகிறேன.

518. ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யருடைய திருவடித தாமரை யிணையாயிருபபவரும, நலலோாகளின தலையாலே தாங்கபபடுபவருமான அநந்தாழவான எனும ஆசார் யரை ஆச்ரயிககிறேன.

519. யதிராஜருடைய திருவடித தாமரையில வணடு போனற வரும, அருளாளப்பெருமாள் எமபெருமானரின கருணைககு ஓா இலககாயிருபபவரும, திருவேங்கட முடையானுககுத திருவடிககுறறேவல செய்பவருமான அநந்தாழவானுககு அநந்தமான தணடன ஸமர்பபிககிறேன.

520. ஆதமாவானது பரமாத்மாவுக்கு அடிமைபபட்டி ருககையாவது வைஷணவர்களுககு அடிமைப்பட்டி ருபபது வரையில வநதாலதான—எனறு எவருடைய அநுஷடானததால அறியப்படுகிறதோ, அத்தகைய யஜ்ஞேசர் எனப்படும எச்சானை உபாஸிககிறோம.

521. பரதெய்வததிடம்போலே ராமாநுஜாசார்யருடைய திருவடியில ஈடுபட்டவரும, சிறந்த ஜ்ஞானததிறகு ஒரு கடலாயிருப்பவருமான வடுகநமபியை வணங்குகிறேன.

522. ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரிடமிருந்து வேதாந்த பாஷ்யத்தை யும், தமிழ்வேதங்களின பரமரஹஸ்யார்த்தஙகளையும்

பெற்று அவ்வெம்பெருமானாராலேயே ஆசார்யர்களாக்கப்பெற்ற எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளையும் ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

523. கரிகண்டனிடம் ஆபத்தடைந்த கூரத்தாழ்வானைப் பற்றி அறிய, கோஸலராஜ்யத்தினின்றும் எம்பெருமானாராலே அனுப்பப்பெற்றவராய், அவருடைய நிலையை அறிந்து புராந்தகபுரத்தினின்றும் அதிவேகமாகக் கல்யாணி ஸரஸ்ஸின் கரையை (நல்ல செய்தியுடன்) வந்தடைந்தமையாலே '(மாறுதலில்லா) மாருதி' என்று எவரொருவர் எம்பெருமானாராலே கொண்டாடப்பட்டாரோ, அத்தகைய மாருதிச் சிறியாண்டானை நமஸ்கரிக்கிறோம்.

524. உறங்காமலிருக்கும் வில்லைக் கையில் ஏந்தியவரும், மற்றொரு கையில் கத்தியோடு கூடியவரும், உடையவருக்கு (இருமைப்ப பொன்னுக்கும்) ஸ்பர்ஶவேதியாயிருப்பவரும், ஸித்தாந்தப்பொருளை (தம் வாழ்வினாலேயே) வெளிப்படுத்தியவரும், இரு மருமக்களை உடையவரும், பாஷ்யகாரருடைய மடத்தின் பொறுப்பைச் சுமப்பவரும், திருவரங்கனுக்கு மங்களாசாஸனம்செய்பவருமான பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

525. 271-வது ப்ரமாணம் காண்க.

526. எம்பெருமானாரை ஒருபோதும் விட்டுநீங்காத திருவடிநிழலாயும், அத்திருவடிகளாலே ஸ்வரூபம் பெற்றிருப்பதாயும், 'கோவிந்த பட்டர்' என்னும் திருநாமம் உடையதாயும், எனக்கு இளைப்பாறுமிடமாயுமிருக்கிற அத்தகைய எம்பார் வெற்றிபெறுவாராக.

527. எம்பெருமானாருடைய ஆஜ்ஞையினாலே ஸ்ரீபட்டரின் பொருட்டு ப்ரபத்தி ஶாஸ்திரத்தையும், ஒப்பற்ற

---

526. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 1-2

திருவாய்மொழியின அர்த்ததையும், ஸ்ரீபாஷ்யததை யும, மறற கிரநதஙகளையும, மறற ரஹஸயஙகளையும எநத ஆசாரய ஶ்ரேஷ்ட்டர் கொடுததருளினுரோ, எநதப் பேராசிரியா யதிராஜருடைய திருவடிநிழலாகக கூறபபடுகிருரோ, எம் குலகுருவும, அளவறற ஜ்ஞானவைராககியங்களை உடையவருமான அத்தகைய கோவிநதாராயரை (எமபாரை) துதிககிறேன

528\. எவரொருவா தன நெஞசில நாராயணனைககாண்கின றவராய், தன மனைவியோடு இனபுறுவதறகும எபபோதும ரஹஸயபரதேசததைக காணவிலலையோ, அததகைய கோவிநதரை உபாஸிககிறோம.

529\. ஸ்ரீபெருமபூதூரில திருவாதிரையில அவதரித்தவராய், அததிகிரிககுச் சென்று ஸநயாஸாஶ்ரமம ஏறறுக கொணடு திருவரஙகச செலவனுரை அடைநது, சிஷ்யாகளால ஆஶ்ரயிககபபெற்று, வேதாநத பாஷ யத்தை அருளிச் செய்து விளஙகாநிறபவராய், திக விஜயம செய்து, யாதவாதரியில ஐமபததிருவராகிய அந்தணர்களோடு கூடியவராய் செல்வபபிள்ளையை ஆஶ்ரயித்து யதிராஜர் பிரகாசிககினருர்.

530\. யாதவாதரிககுச் செலலவேண்டும் எனனும விருபபம எததனை தாழ்ந்தவர்களுக்கு ஏறபட்டாலும, அவா களிருககுமிடததில் யமதூதர்கள் ஒருபோதும செலலார்கள்.

531\. ஆயிரம் சிகரமுடைய இமமலை நேரே ஆதிசேஷனின உருவாகும், இஙகு ஸ்ரீதேவியுடன கூடிநின்று வைகுண்டத்திற காட்டிலும இனபுறுகிறேன்.

532\. வைகுண்டததில வாழும் சேஷன, விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நிதயஸூரிகள், ஊர்வன நிற்பனவாக யாதவாதரியில பிறப்பெடுத்துள்ளனர்.

529\. 530. யாதவாதரிமாஹாதமியம 1-39.
531\. டை 1-34. 532. டை 1-36.

533. யா்தொரு தீாத்தத்தில மூழகுவதால். நல்விரதமுடைய யதிகள் ஸமஸாரககடலின அலையெறிதலினின்றும் வெளிக்கிளம்புகிருர்களோ. ஆச்சாயமான அநதக கலயாணி தீாததததை எல்லாக காலததிலும் (அனை வரும) குடைந்தாடுவார்களாக. நனனெஞ்சினர்கருக கலயாணி தீர்தததிறபோலே புஷ்கரததிலோ கஙகை யிலோ. யமுநாதீாதததிலோ பிரீதி ஏறபடுவதிலலை. நாஸ்திகன். செய்நநன்றி கொனறவன். பிறரைப பழிபபதையே தொழிலாக உடையோன். பிறரைப புகழவதிலேயே ஊனறியிருபபவன். தன்னைப் புகழநது கொண்டேயிருப்பவன, யாகததுக்கு இடையூறு செய்பவன. வேதமோதுவதைப பழிப்பவன. பிறன மனை நயப்பவன். விருந்தாளிக்குத தாழ்நத உண வளிபபவன. பிறாபொருளைக் கவர்பவன். பாஷண்டாக மததில ஈடுபடுபவன. சூத்ரனின் அன்னததைப் புசிபபவன. நாய் முதலானவற்றைக் கொஞ்சுபவன. தர்மததை விலைககு விறகும் இயலவினன், ஶ்ராா்ததங் களில புசிபபதையே போதுபோக்காகக் கொண்டவன. கிராம புரோஹிதன். தெய்வததின் சொததைக கவர்பவன. கர்வமும். ஆடம்பரமும் உள்ளவன. பசுககளை ஹிம்ஸிப்பவன. அந்தணர்களை நிநதிபபவன, விஷ்ணு பகதியைத் தடுப்பவன. சூதரஸதிரீயை மணபபவன ஆகிய அனைவரும குற்றமற்ற அந்தத் தீாத்தத்தில குளித்து எல்லாப் பாபங்களினின்றும விடுபடுகிருர்கள்.

534. விமானததின பின்புறத்திலும். மற்ருெரு பிராகாரத தின நடுவிலும் திருவாழியாழ்வானும். யதுகிரி நாச்சியாரும் எலலா விருப்பங்களையும அளிபபவா களாய் எழுந்தருளியிருக்கிருர்கள்.

533. யாதவாதரிமாஹாத்மியம 1-40 to 49.

535. (ப்ராபயஸ்வரூபம் முதலிய) அர்த்த பஞ்சகத்தின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களாய், (தாபம் முதலிய) பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தால ஸமஸ்கரிக்கப் பெற்றவர்களாய், (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம, அநந்யஶரணத்வம், அநந்யபோ₄க₃யத்வம் என்னும்) மூன்று தன்மைகளை உடையவர்கள் மஹாபாகவதர்கள் எனப்படுகின்றனர்.

536. **ஸர்வத₄ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம வ்ரஜ।**
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்₄யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி
மா ஶுச: ||

[(ப₂லஸாத₄னமான) எல்லா தர்மங்களையும், வாஸனையுடன் விட்டு, என்னை ஒருவனையே உபாயமாக அடை; நான் உன்னை எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன்; துக்கிக்காதே.]

537. **ஆர்த்தோ வா யதி₃ வா த்₃ருப்த பரேஷாம் ஶரணாக₃த:।**
அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா ||
[பயந்தவனாகவோ, பயமற்றவனாகவோ, எதிரிகளுக்குள் ஒருவன் சரணமடைந்துவிட்டானாகில, அவ்வெதிரி, நன்னெஞ்சையுடையவனால ப்ராணனைவிட்டும் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டும்.]

538. பாக்கு மரங்களின் கழுத்தளவாகப் பெருகுகின்றதும், தேனோடு கூடியதும், ஸநேஹமுடையதுமான தீர்த்தத்தை அருகில உடையதாய், மகிழ்ச்சியினால் அசையாமலிருக்கும பறவைகளினால் திருப்பிச் சொல்லப்பட்ட வேதகோஷத்தையுடையதாய், வழி நடப்பவர்களின் கூட்டங்களால் வழிகள்தோறும் திரட்டி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற மோக்ஷத்தை உடையதான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அந்தக் கோயிலை (அடியேன்) மறுபடியும் ஸேவிக்கப்பெறுவேனோ?

---

535 பராசரவிசிஷ்ட (10-9, 10). 536. கீதை 18-66. 537. ரா-யு 18-28. 538. ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரம

539. ஆலம் விதையில் ஆலமரம் போலவும், ப்ரணவத்தில் எல்லா சப்தங்கள் போலவும் பாகவத ஸேஷத்வம் ஸித்தித்தால் (அதில் அடங்கிய) எல்லாப்பொருள்களும் கிடைத்தனவாகின்றன.

540. ஸக்ருதே₃வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே।
அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄யோ த₃தா₃ம்யேதத் வ்ரதம் மம॥
[ஒரு தடவை சரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கு அடியேனாகிறேன்' என்று ப்ரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லா ப்ராணிகளிடத்தினின்றும் அபயமளிக்கிறேன். இது எனக்கு வ்ரதம்.]

541. என்னுடைய கைங்கர்யத்தைச் செய்யும் மனிதர்களுக்கு, அதனால் நித்யநைமித்திக கர்மங்கள் நழுவினவாகில், மூன்றுகோடி மஹர்ஷிகள் அக்கர்மங்களைச் செய்து ஈடுகட்டுகின்றனர்.

542. 536-வது ப்ரமாணம் காண்க.

543. ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப் புரோஹிதராய், ஸ்ரீவத்ஸாங்கரென்னும் கூரத்தாழ்வான் குமாரராய், திருவுடையவரான ஸ்ரீபராசரபட்டார்யர் எனக்கு மிகுதியான நன்மையின் பொருட்டு ஆகட்டும்.

544. பஞ்சாயுதங்களையும் அங்கங்களில் தரித்தவர்களாய், (தாபம் முதலிய) ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களை உடையவர்களாய், அர்த்தபஞ்சகத்தை அறிந்தவர்களாய், ஐந்தாம் உபாயமான ஆசார்யனிடம் நிஷ்டையை உடையவர்களாய், (அபி₄கமனம் முதலான) ஐந்து காலங்களை வகுத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிற விஷ்ணுபக்தர்கள் நாலு வர்ணங்களையும், ஆஸ்ரமங்களையும் கடந்து (வைஷ்ணவத்வமாகிற) ஐந்தாம் வர்ணத்தையும் ஆஸ்ரமத்தையும் உடையவர்களாவார்கள்.

---

539. 540. ராமா-யு 18-33.
543. பட்டர் தனியன். 544.

545. சொல்லப்படும் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தி, தக்க பொருள்களை உணர்த்துவதே வியாக்கியானமாகும் என்று மேன்மைமிக்க பெரியோர்களின் கொள்கை.

546. **யோ ப்₃ரஹ்மாணம் வித₃த₄ாதி பூர்வம் யோ வை**
வேத₃ாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை।
தம் ஹி தே₃வமாதமபு₃த்₃தி₄ப்ரஸாத₃ம் முமுக்ஷுர்
வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே ॥

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானோ, எவன் வேதங்களையும் அவனுக்கு உபதேசித்தானோ, அப்படிப்பட்ட தேவனும், தன் விஷயமான ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் சரணமடைகிறேன்.]

547. ஆகையால் ந்யாஸத்தை (சரணாகதியை) இந்தத் தபஸ்ஸுகளுள் மேலானதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

548. பெரியோர்கள் பரமாத்மாவை சரணாகதி என்று சொல்லுகிறார்கள்.

549. ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலான ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய ந்யாஸம், நிக்ஷேபம் என்றும், ஸந்யாஸம் என்றும், த்யாகம் என்றும், ஶரணாகதி என்றும் வெவ்வேறு பெயர்களை உடையது.

550. ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புமவன் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகத்தினால் யாகம் செய்யக்கடவன்.

551. (த்வயத்திற்கு) ரிஷி முதலானவைகளையும், அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்களையும் விலக்கவேண்டியது.

552. ப்ராஹ்மணன் யாகம் செய்யக்கடவன்.

552*. **மத்₃ப₄க்தம் ஶ்வபசம் வாऽபி நிந்த₃ாம் குர்வந்தி யே நரா:।**
பத்₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுந்த₄ரே ॥

545. வாதிகேஸரிகாரிகை. 546. ஶ்வே 6-18. 547. தை-நா 50. 548. தை-நா 50. 549. லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-74. 550. ஆப-ஶ்ரௌ 5-6. 552*. வராஹபுராணம்.

[பூதேவி! சண்டாளனாயிருந்தபோதிலும், என்னுடைய பக்தனை எந்த ஜனங்கள் நிந்தை செய்கிறார்களோ, அவர்களை கோடிக்கணக்கான பதமகாலங்களானாலும் பொறுக்கமாட்டேன்.]

553. எவருடைய வாக்காகிற அமுதவெள்ளத்தால் மூவுலகும் நிறைந்துள்ளதோ, உலகிற்கு மங்களகாரணமான அந்த வேதாந்தி நஞ்சீயருக்கு நமஸ்காரம்.

554. எவருடைய வாக்கு எல்லா சாஸ்திரமாயிருக்கிறதோ, எவருடைய செயல் வைதிகவிதியாகின்றதோ, எவருடைய கடாக்ஷம் உலகிற்கு ரக்ஷையாகின்றதோ அந்த மாதவமுனிவரை வணங்குகிறேன்.

555. ப்ராயஶ: பாபகாரிதவாந் ம்ருத்யோருத்₃விஜதே ஜந: ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி₂ம் ॥
[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறான். செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் பிரியனான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.]

556. அபூ₃ர்வீத தரித₃ஶஶ்ரேஷ்டா₂ந் ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர: ।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த₃ஶரதா₂த்மஜம் ॥
["நான் என்னை மனுஷ்யனாகவும் தஶரதன் பிள்ளை ராமனாகவும் நினைக்கிறேன்" என்று தர்மவான்களில் மேலான ராமன் தேவஶ்ரேஷ்டர்களைக் குறித்துச் சொன்னான்.]

557. யா கதிர் யஜ்ஞஶீலாநாம் ஆஹிதாக்₃நேஶ்ச யா க₃தி: ।
அபராவர்த்திநாம் யா ச யா ச பூ₄மிப்ரதா₃யிநாம் ॥
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ க₃ச்ச₂ லோகாநநுத்தமாந்
[(கழுகரசனான ஜடாயுவே!) யஜ்ஞங்களை அநுஷ்டிப்பார்க்கு எந்த கதியோ, மூன்றனலையோம்பும

553 & 554. நஞ்சீயர் தனியன்கள். 555 இதிஹாஸ ஸமுச்சயம் 7-38. 556. ரா-யு 120-11. 557. ரா-ஆ 68-30.